

വിസുദ്ധിമഗ്ഗ-മഹാദീകാ

(പഠനോ ഭാഗം)

ഗന്ധാരമ്ഭക്തമാ

സദ്ധമ്മരംസിമാലീ യോ, വിനേയ്യകമലാകരേ;
വിബോധേസി മഹാമോഹ-തമം ഹന്താന സബ്ബസോ.

ഞാണാതിസയബിമ്ബം തം, വിസുദ്ധകരുണാരുണം;
വന്ദിതാ നിരൂപക്ലേശം, ബുദ്ധാദിച്ചം മഹോദയം.

ലോകാലോകകരം ധമ്മം, ഗുണരസ്മിസമുജ്ജലം;
അരിയസഞ്ചഞ്ച സമ്ഫുല്ലം, വിസുദ്ധകമലാകരം.

വന്ദനാജനിതം പുഞ്ചം, ഇതി യം രതനത്തയേ;
ഹതന്തരായോ സബ്ബത്ഥ, ഹുത്ഥാഹം തസ്സ തേജസാ.

സമ്പന്നസീലാചാരേന, ധീമതാ സുചിവുത്തിനാ;
അജ്ജേയസിതോ ദാഠാനാഗത്ഥേരേന മിരചേതസാ.

വിസുദ്ധചരിതോ നാമോ, യം വിസുദ്ധിമനുത്തരം;
പത്ഥാ ദേസേസി കരുണാസമുസ്സാഹിതമാനസോ.

തസ്സാ അധിഗമുപായോ, വിസുദ്ധനയമണ്ഡിതോ;
വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ യോ വുത്തോ, സുവിസുദ്ധപദക്കമോ.

സുവിസുദ്ധം അസംകിണ്ണം, നിപുണത്ഥവിനിച്ഛയം;
മഹാവിഹാരവാസീനം, സമയം അവിലോമയം.

തസ്സ നിസ്സായ പോരാണം, കഥാമഗ്ഗം അനാകുലം;
തന്തിനയാനുഗം സുദ്ധം, കരിസ്സാമത്ഥവണ്ണനം.

ഇതി ആകഞ്ചമാനസ്സ, സദ്ധമ്മസ്സ ചിരട്ഠിതിം;
വിജ്ജേതസ്സ തസ്സത്ഥം, നിസാമയഥ സാധവോതി.

നിദാനാദികമാവണ്ണനാ

൧. സ്വായം വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ യം സുത്തപദം നിസ്സായ പട്ഠപീയതി, തം താവ നിക്ഖിപിത്വാ തസ്സ നിദാനാദിനിദ്ധാരണമുഖേന നാനപ്പകാരതോ അത്ഥം സംവണ്ണേതും “സീലേ പതിട്ഠായാ”തിആദി ആരദ്ധം. ധമ്മം സംവണ്ണേന്തേന ഹി ആദിതോ തസ്സ നിദാനം വത്തഞ്ചം, തതോ പയോജനം പിണ്ഡത്ഥോ പദത്ഥോ സമ്ബന്ധോ അധിപ്പായോ ചോദനാ സോധനം വത്തഞ്ചം. തഥാ ചേവ ആചരിയേന പടിപന്നം. ഏത്ഥ ഹി ഭഗവന്തം കിരാതിആദി ദേസനായ നിദാനപയോജനനിദ്ധാരണം, വിസുദ്ധിമഗ്ഗം ഭാസിസ്സന്തിആദി പിണ്ഡത്ഥനിദ്ധാരണം, സീലേ ഠ്ഠാതിആദി പദത്ഥസമ്ബന്ധാധിപ്പായവിഭാവനാ, കിം സീലന്തിആദി ചോദനാ, തതോ പരം സോധനം, സമാധിപത്താകമാസുപി ഏസേവ നയോ. കസ്ഥാ പന്നേത്ഥ വിസ്സജ്ജനഗാഥാ ആദിമ്ഹി നിക്ഖിത്താ, ന പുച്ഛാഗാഥാ. പുച്ഛാപുണ്ണികാ ഹി വിസ്സജ്ജനാതി? വുച്ചതേ - തദത്ഥസ്സ മങ്ഗലഭാവതോ, സാസനസ്സ ആദികല്യാണാദിഭാവവിഭാവനതോ, ഭയാദിഉപദ്രവനിവാരണേന അന്തരായവിധമനതോ, ഉപരി സംവണ്ണേതബ്ബധമ്മസങ്ഗഹതോ ചാതി വേദിതബ്ബം.

ഏത്ഥാഹ - കസ്ഥാ പനായം വിസുദ്ധിമഗ്ഗകഥാ വത്ഥുപുണ്ണികാ ആരദ്ധാ, ന സത്ഥുത്ഥോമനാപുണ്ണികാതി? വുച്ചതേ - വിസുദ്ധം അസംവണ്ണനാദിഭാവതോ. സുമങ്ഗലവിലാസിനീആദയോ വിയ ഹി ദീഘനികായാദിനം നായം വിസുദ്ധം സംവണ്ണനാ, ന പകരണന്തരം വാ അഭിധമ്മാവതാരസുമതാവതാരാദി വിയ. താസംയേവ പന സുമങ്ഗലവിലാസിനീആദിനം വിസേസഭൂതാ. തേനേവാഹ “മജ്ജിമേ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ”തിആദി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.ഗന്ധാരമ്ഭക്തമാ; മം നിം അട്ഠം ൧.ഗന്ധാരമ്ഭക്തമാ; സംം നിം അട്ഠം ൧.൧.ഗന്ധാരമ്ഭക്തമാ; അം നിം അട്ഠം ൧.൧.ഗന്ധാരമ്ഭക്തമാ). അഥ വാ മോമനാപുണ്ണികാപി ചായം കഥാ ന വത്ഥുപുണ്ണികാവാതി ദട്ഠഞ്ചം. സാസനേ ഹി വത്ഥുകിത്തനം ന ലോകേ വിയ കേവലം ഹോതി, സാസനസമ്പത്തികിത്തനത്താ പന സത്ഥു അവിപരീതധമ്മദേസനാഭാവവിഭാവനേന സത്ഥുഗുണസംകിത്തനം ഉല്ലിങ്ഗന്തമേവ പവത്തതി. തഥാ ഹി

വക്വതി “എത്താവതാ തിസ്സോ സിക്ഖാ”തിആദി. സോതാപന്നാദിഭാവസ്സ ച കാരണത്തി എത്ഥ ഹി ആദി-സദ്ദേന സബ്ബസകദാഗാമിഅനാഗാമിനോ വിയ സബ്ബേപി അരഹന്തോ സങ്ഗയ്ഹന്തി വിഭാഗസ്സ അനുദ്ധത്താ. തേന തിസ്സവി ബോധിസത്താനം നിബ്ബേധഭാഗിയാ സീലാദയോ ഇധ “സീലേ പതിട്ഠായാ”തിആദിവചനേന സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠഞ്ച. തിസ്സവി ഹി നേസം ചരിമഭവേ വിസേസതോ സംസാരഭയിക്ഖണം, യമാസകം സീലേ പതിട്ഠായ സമമവിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേതാ തണ്ഹാജ്ജാവിജ്ജനപടിപത്തി ച സമാനാതി. അഥ വാ “സോ ഇമം വിജ്ജയേ ജട”ന്തി സാധാരണവചനേന സാതിസയം, നിരതിസയഞ്ച തണ്ഹാജ്ജാവിജ്ജനം ഗഹിതം. തത്ഥ യം നിരതിസയം സവാസനപ്പഹാനതായ. തേന സത്ഥു പഹാനസമ്പദാ കിത്തിതാ ഹോതി, തന്നിമിത്താ ഞാണസമ്പദാ ച. തദ്ദുഭയേന നാനന്തരികതായ ആനുഭാവസമ്പദാദയോപിതി. ഏവവി മോമനാപുബ്ബികായം കമാതി വേദിതഞ്ച. അഥ വാ മോമനാപുബ്ബികാ ഏവായം കമാതി ദട്ഠഞ്ച, “സബ്ബയമ്മേസു അപ്പടിഹതഞാണചാരോ”തിആദിനാ സത്ഥു മോമനം പുരക്ഖതാ സംവണ്ണനായ ആരദ്ധത്താ. സാ പനായം യസ്ഥാ പുച്ഛന്തസ്സ അജ്ജയാസയാനുരൂപം ബ്യാകരണസമത്ഥതായ വിഭാവനവസേന പവത്തിതാ, ആചിണ്ണഞ്ചേതം ആചരിയസ്സ യദിദം സംവണ്ണേതബ്ബയമ്മാനുകൂലം സംവണ്ണനാരമ്ഭേ സത്ഥു അഭിത്ഥവനം. തസ്ഥാ ഇമിനാ കാരണേന ഏവമേത്ഥ മോമനാ പവത്തിതാതി. മോമനാകാരസ്സ വുച്ചമാനസ്സ കാരണം ഉദ്ധരന്തേന പഠമം വിസ്സജ്ജനഗാഥം നിക്ഖിപിത്ഥാ തസ്സാ നിദാനചോദനാമുഖേന പുച്ഛാഗാഥം സരുപതോ ച അത്ഥതോ ച ദസ്സേതാ തസ്സാ പുച്ഛായ അവിപരീതബ്യാകരണസമത്ഥഭാവാവജോതനം ഭഗവതോ മോമനം പുരക്ഖതാ യഥാധിപ്പേതയമ്മസംവണ്ണനാ കതാ. തേനാഹ “സീലേ പതിട്ഠായാ”തിആദി. തത്ഥ ഗാഥായ അത്ഥോ പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി.

ഇതിതിആദിസു ഇതിതി അയം ഇതി-സദ്ദോ ഹേതു പരിസമാപന്നാദിപദത്ഥവിപരിയായപകാരാവധാരണിദസ്സനാദിഅനേകത്ഥപ്പഭേദോ. തഥാ ഹേസ “രുപ്പതീതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, തസ്ഥാ ‘രുപ’ന്തി വുച്ചതീ”തിആദിസു (സം° നി° ൩.൧൯) ഹേതുമ്ഹി ആഗതോ. “തസ്ഥാതിഹ മേ, ഭിക്ഖവേ, യമ്മദായാദാ ഭവഥ, മാ ആമിസദായാദാ. അത്ഥി മേ തുമ്ഹേസു അനുകമ്പാ ‘കിന്തി മേ സാവകാ യമ്മദായാദാ ഭവേയ്യും, നോ ആമിസദായാദാ”തിആദിസു (മ° നി° ൧.൨൯) പരിസമാപനേ. “ഇതി വാ ഇതി ഏവരുപാ നച്ചഗീതവാദിതവിസുകദസ്സനാ പടിവിരതോ”തിആദിസു (ദീ° നി° ൧.൧൯൭) ആദിഅത്ഥേ. “മാഗണ്ഡിയോതി തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ സങ്ഖാ സമഞ്ഞാ പഞ്ഞത്തി വോഹാരോ നാഥം നാമകമ്മം നാമധേയ്യം നിരുത്തി ബൃണ്ജനം അഭിലാപോ”തിആദിസു (മഹാ° നി° ൧൩, ൧൪) പദത്ഥവിപരിയായേ. “ഇതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സപ്പടിഭയോ ബാലോ, അപ്പടിഭയോ പണ്ഡിതോ. സഉപദുവോ ബാലോ, അനുപദുവോ പണ്ഡിതോ. സഉപസഗ്ഗോ ബാലോ, അനുപസഗ്ഗോ പണ്ഡിതോ”തിആദിസു (മ° നി° ൩.൧൨൪) പകാരേ. “അത്ഥി ഇദപ്പച്ചയാ ജരാമരണത്തി ഇതി പുട്ഠേന സതാ, ആനന്ദ, അത്ഥീതിസ്സ വചനീയം, കിംപച്ചയാ ജരാമരണത്തി ഇതി ചേ വദേയ്യ, ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണത്തി ഇച്ചസ്സ വചനീയ”തിആദിസു (ദീ° നി° ൨.൯൬) അവധാരണേ, സന്നിട്ഠാനേതി അത്ഥോ. “അത്ഥീതി ഖോ, കച്ചാന, അയമേകോ അന്തോ, നത്ഥീതി ഖോ, കച്ചാന, അയം ദുതിയോ അന്തോ”തിആദിസു (സം° നി° ൨.൧൪; ൩.൯൦) നിദസ്സനേ. ഇധാപി നിദസ്സനേ ദട്ഠഞ്ചോ, പകാരേതിപി വത്തും വട്ടതേവ. പഠമോ പന ഇതി-സദ്ദോ പരിസമാപനേ ദട്ഠഞ്ചോ. ഹിതി അവധാരണേ. ഇദന്തി ആസന്നപച്ചക്ഖവചനം യഥാധിഗതസ്സ സുത്തപദസ്സ അഭിമുഖീകരണതോ.

വുത്തന്തി അയം വുത്ത-സദ്ദോ സഉപസഗ്ഗോ, അനുപസഗ്ഗോ ച വപ്പനവാപസമീകരണകേസോഹാരണജീവിതവുത്തിപമുത്തഭാവപാവചനപവത്തിതഅജ്ജേയസനകഥനാദിസു ദിസ്സതി. തഥാ ഹി അയം -

“ഗാവോ തസ്സ പജായന്തി, വേത്തേ വുത്തം വിരുഹതി;
വുത്താനം ഫലമസ്സന്തി, യോ മിത്താനം ന ദുബ്ഭതി”തി. -

ആദിസു (ജാ° ൨.൨൨.൧൯) വപ്പനേ ആഗതോ. “നോ ച ഖോ പടിവുത്ത”തിആദിസു (പാരാ° ൨൮൯) അട്ഠദന്തകാദിഹി വാപസമീകരണേ. “കാപടികോ മാണവോ ദഹരോ വുത്തസിരോ”തിആദിസു (മ° നി° ൨.൪൨൬) കേസോഹാരണേ. “പന്നലോമോ പരദന്തവുത്തോ മിഗഭൂതേന ചേതസാ വിഹരതീ”തിആദിസു (ചുളവ° ൩൩൨) ജീവിതവുത്തിയം. “സേയ്യമാപി നാമ പണ്ഡുപലാസോ ബന്ധനാ പവുത്തോ അഭഞ്ചോ ഹരിതത്ഥായാ”തിആദിസു (മ° നി° ൩.൪൯; പാരാ° ൯൨; പാചി° ൬൬൬; മഹാവ° ൧൨൯) ബന്ധനതോ പമുത്തഭാവേ. “യേസമിദം ഏതരഹി പോരാണം മന്തപദം ഗീതം പവുത്തം സമിഹിത”തിആദിസു (ദീ° നി° ൧.൨൮൪; മ° നി° ൨.൪൨൭; മഹാവ° ൩൦൦) പാവചനഭാവേന പവത്തിതേ. ലോകേ പന “വുത്തോ ഗുണോ വുത്തോ പാരായനോ”തിആദിസു അജ്ജേയസനേ. “വുത്തം ഖോ പനേതം ഭഗവതാ ‘യമ്മദായാദാ മേ, ഭിക്ഖവേ, ഭവഥ, മാ ആമിസദായാദാ’തി”ആദിസു (മ° നി° ൧.൩൦) കഥനേ. ഇധാപി കഥനേ ഏവ ദട്ഠഞ്ചോ. തസ്ഥാ “ഇതി ഹി ഏവമേവ ഇദം സുത്തം ദേസിത”ന്തി യഥാനിക്ഖിത്തം ഗാഥം ദേസിതഭാവേന നിദസ്സേതി. തസ്സാ വാ ദേസിതാകാരം അവധാരേതി.

കസ്ഥാതി ഹേതുമ്ഹി നിസ്സക്കം. പനാതി വചനാലങ്കാരമത്തം. ഉഭയേനാപി കാരണം പുച്ഛതി. ഏതന്തി യഥാവുത്തം സുത്തപദം പച്ചാമസതി. വുത്തന്തി പുച്ഛാനിമിത്തം. തദത്ഥസ്സ അത്തനോ

ബുദ്ധിയും വിപരീതമാനതം ഉപദായ “ഇദ”ന്തി വത്യാ പുന ഭഗവതാ ഭാസിതാകാരം സന്ധായ “ഏത”ന്തി വൃത്തം. സകലേന പന്നാനേന വചനേന ദേസനായ നിദാനം ജോതിരം ഹോതി. പരതോ തസ്താ ദേസകദേസകാലപടിഗാഹകേ വിഭാവേതും “ഭഗവന്തം കിരാ”തിആദി വൃത്തം. തത്ത്വ കിരാതി അനുസ്സവനത്വേ നിപാതോ. തേന വുച്ചമാനസ്സത്വസ്സ അനു അനു സുയുമാനതം ദീപേതി. രത്തിഭാഗേതി രത്തിയാ ഏകസ്ഥിം കോട്ഠാസേ, മജ്ജിമയാമേതി അധിപ്പായോ. വേസ്സവണാദയോ വിയ അപാകടനാമയേയുത്താ അത്തതരോ. ദേവോ ഏവ ദേവപുത്തോ. സംസയസമുഗ്ഘാടത്വന്തി വിചികിച്ഛാസല്ലസമുദ്ധരണത്വം പുച്ഛിതി യോജനാ. “സംസയസമുഗ്ഘാടത്വ”ന്തി ച ഇമിനാ പഞ്ചസു പുച്ഛാസു അയം വിമതിച്ഛേദനാപുച്ഛാതി ദസ്സേതി. യേന അത്വേന തണ്ഹാ “ജാ”തി വൃത്താ, തമേവ അത്വം ദസ്സേതും “ജാലിനീയാ”തിആദി വൃത്തം. സാ ഹി അട്ഠസതതണ്ഹാവിചരിതപ്പഭേദോ അത്തനോ അവയവഭൂതോ ഏവ ജാലോ ഏതിസ്സാ അത്ഥിതി “ജാലിനീ”തി വുച്ചതി.

ഇദാനിസ്സാ ജാകാരേന പവത്തിം ദസ്സേതും “സാ ഹി”തിആദി വൃത്തം. തത്ത്വ രൂപാദീസു ആരമ്മണേസൂതി തസ്താ പവത്തിട്ഠാനമാഹ, രൂപാദിമുദാരമ്മണവിനിമുത്തസ്സ തണ്ഹാവിസയസ്സ അഭാവതോ. ഹേട്ഠുപരിയവസേനാതി കദാചി രൂപാരമ്മണേ കദാചി യാവ ധമ്മാരമ്മണേ കദാചി ധമ്മാരമ്മണേ കദാചി യാവ രൂപാരമ്മണേതി ഏവം ഹേട്ഠാ, ഉപരി ച പവത്തിവസേന. ദേസനാക്കമേന ചേത്വ ഹേട്ഠുപരിയതാ ദട്ഠഞ്ചാ. കദാചി കാമഭവേ കദാചി രൂപഭവേ കദാചി അരൂപഭവേ കദാചി വാ അരൂപഭവേ...പേ... കദാചി കാമഭവേതി ഏവമേത്വ ഹേട്ഠുപരിയവസേന പവത്തി വേദിതഞ്ചാ. സബ്ബസഞ്ചാരാനം ഖണേ ഖണേ ഭീജജനസഭാവത്താ അപരാപരുപ്പത്തി ഏത്വ സംസിബ്ബന്തി ആഹ “പുനപ്പുനം ഉപ്പജ്ജനതോ”തി. “സംസിബ്ബന്തട്ഠോ”തി ഇദം യേന സമ്ബന്ധേന ജാ വിയാതി ജാതി ജാതണ്ഹാനം ഉപമുപമേയുതാ, തന്ദസ്സനം. അയം ഹേത്വ അത്വോ - യഥാ ജാലിനോ വേളുഗുഗ്ഗബ്ബ സാഖാ, കോസസഞ്ചയാദയോ ച അത്തനാ അത്തനോ അവയവേഹി സംസിബ്ബിതാ വിനദ്ധാ “ജാ”തി വുച്ചന്തി, ഏവം തണ്ഹാപി സംസിബ്ബനസഭാവേനാതി, “സംസിബ്ബിതട്ഠോ”തി വാ പാഠോ, അത്തനാവ അത്തനോ സംസിബ്ബിതഭാവേനാതി അത്വോ. അയം ഹി തണ്ഹാ കോസകാരകിമി വിയ അത്തനാവ അത്തനന്വി സംസിബ്ബന്തി പവത്തതി. തേനാഹ ഭഗവാ “രൂപതണ്ഹാ ലോകേ പിയരൂപം സാതരൂപം, ഏത്വേസാ തണ്ഹാ ഉപ്പജ്ജമാനാ ഉപ്പജ്ജതി, ഏത്വ നിവിസമാനാ നിവിസതീ”തിആദി (ദീം നിം ൨.൪൦൦; മം നിം ൧.൮൬; വിഭം ൨൦൩). ഇമേ സത്താ “മമ ഇദ”ന്തി പരിഗൃഹിതം വത്ത്വം അത്തനിബ്ബിസേസം മത്തേമാനാ അബ്ഭന്തരിമം കരോന്തി. അബ്ഭന്തരത്വോ ച അന്തോസദ്ദോതി സകപരിക്ഖാരേ ഉപ്പജ്ജമാനാപി തണ്ഹാ “അന്തോജാ”തി വൃത്താ. പബ്ബജിതസ്സ പത്താദി, ഗഹട്ഠസ്സ ഹത്ഥിആദി സകപരിക്ഖാരോ.

“അത്താ”തി ഭവതി ഏത്വ അഭിമാനോതി അത്തഭാവോ, ഉപാദാനക്ഖണ്ഡപഞ്ചകം. സരീരന്തി കേചി. മമ അത്തഭാവോ സുന്ദരോ, അസുകസ്സ വിയ മമ അത്തഭാവോ ഭവേയ്യാതി വാ ആദിനാ സകഅത്തഭാവോദീസു തണ്ഹായ ഉപ്പജ്ജമാനാകാരോ വേദിതഞ്ചാ. അത്തനോ ചക്ഖാദീനി അജ്ജന്തതികായതനാനി. അത്തനോ, പരേസഞ്ച രൂപാദീനി ബാഹിരായതനാനി. പരേസം സബ്ബാനി വാ, സപരസന്തതിപരിയാപന്നാനി വാ ചക്ഖാദീനി അജ്ജന്തതികായതനാനി. തഥാ രൂപാദീനി ബാഹിരായതനാനി. പരിത്തമഹഗ്ഗതഭവേസു പവത്തിയാപി തണ്ഹായ അന്തോജാബഹിജാഭാവോ വേദിതഞ്ചാ. കാമഭവോ ഹി കസ്സചിപി കിലേസസ്സ അവിക്ഖമ്ഭിതത്താ കമഞ്ചിപി അവിമുത്തോ അജ്ജന്തതിഗൃഹണസ്സ വിസേസപച്ചയോതി “അജ്ജന്തത്വം, അന്തോ”തി ച വുച്ചതി. തബ്ബിപരിയായതോ രൂപാരൂപഭവോ “ബഹിദ്ധാ, ബഹി”തി ച. തേനാഹ ഭഗവാ “അജ്ജന്തത്വസംയോജനോ പുഗ്ഗലോ, ബഹിദ്ധാസംയോജനോ പുഗ്ഗലോ”തി (അം നിം ൨.൩൭). വിസയഭേദേന, പവത്തിആകാരഭേദേന ച അനേകഭേദഭിന്നവി തണ്ഹാം ജാഭാവസാമത്തേന ഏകന്തി ഗഹേത്യാ “തായ ഏവം ഉപ്പജ്ജമാനായ ജായാ”തി വൃത്തം. സാ പന “പജാ”തി വൃത്തസത്തസന്താനപരിയാപന്നാ ഏവ ഹുത്യാ പുനപ്പുനം തം ജടേന്തി വിനന്ധന്തി പവത്തതീതി ആഹ “ജായ ജടിതാ പജാ”തി. തഥാ ഹി പരമത്വതോ യദിപി അവയവബൃതിരേകേന സമുദായോ നത്ഥി, ഏകദേസോ പന സമുദായോ നാമ ന ഹോതീതി അവയവതോ സമുദായം ഭിന്നം കത്യാ ഉപമുപമേയ്വം ദസ്സേന്തോ “യഥാ നാമ വേളുജാദീഹി...പേ... സംസിബ്ബിതാ”തി ആഹ. ഇമം ജടന്തി സമ്ബന്ധോ. തീസു ധാതുസു ഏകന്വി അസേസേത്യാ സംസിബ്ബന്തേന തേയാതുക്കം ജടേത്യാ റിതം. തേനസ്സാ മഹാവിസയതം, വിജടേന്തി ച സുദുക്കരഭാവമാഹ. “വിജടേതും കോ സമത്വോ”തി ഇമിനാ “വിജടേയേ”തി പദം സത്തിഅത്വം, ന വിധിആദിഅത്വന്തി ദസ്സേതി.

ഏവം “അന്തോജാ”തിആദിനാ പൂട്ഠോ പന അസ്സ ദേവപുത്തസ്സ ഇമം ഗാഥമാഹാതി സമ്ബന്ധോ. “ഏദിസോവ ഇമം പണ്ഹം വിസ്സജ്ജേയ്യാ”തി സത്ഥാരം ഗുണതോ ദസ്സേന്തോ “സബ്ബധമ്മേസു അപ്പടിഹതണാണചാരോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ സബ്ബധമ്മേസൂതി അതീതാദിഭേദഭിന്നേസു സബ്ബേസു തേയ്യധമ്മേസു. അപ്പടിഹതണാണചാരോതി അനവസേസത്തേയ്യാവരണപ്പഹാനേന നിസ്സന്ധഗചാരത്താ നവിഹതണാണപവത്തികോ. ഏതേന തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതണാണതാവിഭാവനേന ആദിതോ തിണ്ണം ആവേണികധമ്മാനം ഗഹണേനേവ തദേകലക്ഖണതായ തദവിനാഭാവതോ ച ഭഗവതോ സേസാവേണികധമ്മാനന്വി ഗഹിതഭാവോ വേദിതഞ്ചാ. ദിബ്ബന്തി കാമഗുണാദീഹി കീളന്തി ലളന്തി, തേസു വാ വിഹരന്തി, വിജയസമത്വതായോഗേന പച്ചത്ഥികേ വിജേതും ഇച്ഛന്തി, ഇസ്സരിയനാദിസക്കാരദാനഗ്ഗഹണം, തന്തംഅത്ഥാനുസാസനഞ്ച കരോന്താ വോഹരന്തി, പുത്താതിസയയോഗാനുഭാവപ്പത്തായ ജുതിയാ ജോതന്തി, യഥാധിപ്പേതഞ്ച വിസയം അപ്പടിഘാതേന

ഗച്ഛന്തി, യഥിച്ഛിതനിപ്ഫാദനേ ച സക്കോന്തിതി ദേവാ. അഥ വാ ദേവനീയാ
തംതംബ്യസനനിത്ഥരണത്ഥികേഹി സരണം പരായണന്തി ഗമനീയാ, അഭിത്ഥവനീയാ വാ,
സോഭാവിസേസയോഗേന കമനീയാതി വാ ദേവാ. തേ തിവിധാ - സമ്മുതിദേവാ ഉപപത്തിദേവാ
വിസുദ്ധിദേവാതി. ഭഗവാ പന നിരതിസയായ അഭിഞ്ഞാകീളായ ഉത്തമേഹി
ദിബ്ബബ്രഹ്മഅരിയവിഹാരേഹി സപരസന്താനഗതപഞ്ചവിധമാരവിജയിച്ഛാനിപ്ഫത്തിയാ
ചിത്തിസ്സരിയസത്തയനാദിസമ്മാപടിപത്തി അവേച്ചപസാദസക്കാദാനഗ്ഗഹണസഞ്ചാരേന,
യമ്മസഭാവപുഗ്ഗലജ്ജ്യാസയാനുരൂപാനുസാസനീസഞ്ചാരേന ച വോഹാരാതിസയേന പരമായ
പഞ്ചാസരീരപ്പഭാസഞ്ചാരായ ജുതിയാ, അനഞ്ഞസാധാരണായ ഞാണസരീരഗതിയാ,
മാരവിജയസബ്ബസഞ്ചുത്തുഗുണപരഹിതനിപ്ഫാദനേസു അപ്പടിഹതായ സത്തിയാ ച സമന്നാഗതത്താ
സദേവകേന ലോകേന “സരണ”ന്തി ഗമനീയതോ, അഭിത്ഥവനീയതോ, ഭത്തിവസേന കമനീയതോ ച
സബ്ബേ തേ ദേവേ തേഹി ഗുണേഹി അഭിഭൂയു റിത്തതാ തേസം ദേവാനം സേട്ഠോ ഉത്തമോ ദേവോതി
ദേവദേവോ. സബ്ബദേവേഹി പുജനീയതരോ ദേവോതി വാ, വിസുദ്ധിദേവഭാവസ്സ വാ
സബ്ബത്തുഗുണാലങ്കാരസ്സ വാ അധിഗതത്താ അഞ്ഞേസം ദേവാനം അതിസയേന ദേവോതി ദേവദേവോ.

അപരിമാണാസു ലോകയാതൂസു അപരിമാണാനം സക്കാനം, മഹാബ്രഹ്മാനഞ്ച ഗുണാഭിവനതോ
അധികോ അതിസയോ അതിരേകതരോ വാ സക്കോ ബ്രഹ്മാ ചാതി സക്കാനം അതിസക്കോ ബ്രഹ്മാനം
അതിബ്രഹ്മാ. ഞാണപ്പഹാനദേസനാവിസേസേസു സദേവകേ ലോകേ കേനചി
അവിക്ഖമ്ഭനീയട്ഠാനതായ കുതോചിപി ഉത്രസ്തഭാവതോ ചതുഹി വേസാരജ്ജേഹി വിസാരദോതി
ചതുവേസാരജ്ജവിസാരദോ. യം സന്ധായ വുത്തം “സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ തേ പടിജാനതോ ഇമേ യമ്മാ
അനഭിസമ്ബുദ്ധാതി തത്ര വത മം സമണോ വാ...പേ... വേസാരജ്ജപ്പത്തോ വിഹാരാമി”തി (മം നിം
൧.൧൦൦; അം നിം ൪.൮). റാനാറാനണാണാദിഹി ദസഹി ഞാണബലേഹി സമന്നാഗതത്താ ദസബലയരോ.
യം സന്ധായ വുത്തം “ഇയ തഥാഗതോ റാനഞ്ച റാനതോ, അട്ഠാനഞ്ച അട്ഠാനതോ യഥാഭൂതം
പജാനാതി”തിആദി (അം നിം ൧൦.൨൧; വിഭം ൮൦൯). യം കിഞ്ചി നേയ്യം നാമ, തത്ഥ സബ്ബത്ഥേവ
അനാവടണാണതായ അനാവരണണാണോ. തഞ്ച സബ്ബം സമന്തതോ സബ്ബാകാരതോ ഹത്ഥതലേ ആമലകം
വിയ പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനസമത്ഥേന ഞാണചക്ഖുനാ സമന്നാഗതത്താ സമന്തചക്ഖു, സബ്ബത്തുതി
അത്ഥോ. ഇമേഹി പന ദ്വീഹി പദേഹി പച്ഛിമാനി ദേവ അസാധാരണണാണാനി ഗഹിതാനി.
ഭാഗ്യവന്തതാദിഹി കാരണേഹി ഭഗവാ. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം പരതോ ബുദ്ധാനുസ്സതിനിദ്രേസേ
(വിസുദ്ധിം ൧.൧൨൩ ആദയോ) വിത്ഥാരതോ ആഗമിസ്സതി.

ഏത്ഥ ച “സബ്ബയമ്മേസു അപ്പടിഹതണാണചാരോ”തി ഇമിനാ തിയദ്ധാരുട്ഠാനം പുച്ഛാനം
ഭഗവതോ ബ്യാകരണസമത്ഥതായ ദസ്സിതായ കിം ദേവതാനന്വി പുച്ഛം ബ്യാകാതും സമത്ഥോ ഭഗവാതി
ആസകായ തന്നിവത്തനത്ഥം “ദേവദേവോ”തി വുത്തം. ദേവാനം അതിദേവോ സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ
ദേവതാനം പഞ്ഹം വിസ്സജ്ജേതി, “തതോ ഇമസ്സ കോ വിസേസോ”തി ചിന്തേന്താനം തന്നിവത്തനത്ഥം
“സക്കാനം അതിസക്കോ”തി വുത്തം. സക്കേനപി പുച്ഛിതത്ഥം സനങ്കുമാരാദയോ ബ്രഹ്മാനോ
വിസ്സജ്ജേതി, “തതോ ഇമസ്സ കോ അതിസയോ”തി ചിന്തേന്താനം തന്നിവത്തനത്ഥം “ബ്രഹ്മാനം
അതിബ്രഹ്മാ”തി വുത്തം. അയം ചസ്സ വിസേസോ ചതുവേസാരജ്ജദസബലണാണേഹി പാകടോ
ജാതോതി ദസ്സനത്ഥം “ചതു...പേ... യരോ”തി വുത്തം. ഇമാനി ച ഞാണാനി ഇമസ്സ ഞാണദയസ്സ
അധിഗമേന സഹേവ സിദ്ധാനീതി ദസ്സനത്ഥം “അനാവരണണാണോ സമന്തചക്ഖു”തി വുത്തം. തയിദം
ഞാണദയം പുഞ്ഞണാണസമ്ഭാരൂപചയസിദ്ധായ ഭഗ്ഗദോസതായ സിദ്ധന്തി ദസ്സേന്തോ “ഭഗവാ”തി
അവോചാതി. ഏവമേതേസം പദാനം ഗഹണേ പയോജനം, അനുപുബ്ബി ച വേദിതബ്ബാ. യം പനേതം
പച്ഛിമം അനാവരണണാണം സബ്ബത്തുതത്താണന്തി ഞാണദയം, തം അത്ഥതോ അഭിന്നം. ഏകമേവ
ഹി തം ഞാണം വിസയപവത്തിമുഖേന അഞ്ഞേഹി അസാധാരണഭാവദസ്സനത്ഥം ദ്വീധാ കത്ഥാ വുത്തം.
അനവസേസസഞ്ചതാസഞ്ചതസമ്മുതിയമ്മാരമ്മണതായ സബ്ബത്തുതത്താണം, തത്ഥാവരണാഭാവതോ
നിസ്സങ്ഗചാരമുപാദായ “അനാവരണണാണ”തിപി വുത്തം. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം പരതോ
ബുദ്ധാനുസ്സതിനിദ്രേസേ (വിസുദ്ധിം ൧.൧൨൩ ആദയോ) വക്ഖാമ.

൨. മഹത്തേ സീലക്ഖന്ധാദികേ ഏസീ ഗവേസീതി മഹേസി, ഭഗവാ. തേന മഹേസിനാ.
വണ്ണയന്തോതി വിവരന്തോ വിത്ഥാരേന്തോ. യഥാഭൂതന്തി അവിപരീതം. സീലാദിഭേദനന്തി
സീലസമാധിപത്താദിവിഭാഗം. സുദുല്ലന്തി അട്ഠങ്കഖണ്ഡവജ്ജിതേന നവമേന ഖണ്ണേന ലദ്ധബ്ബത്താ സുട്ഠ
ദുല്ലഭം. സീലാദിസങ്ഗഹന്തി സീലാദിക്ഖന്ധത്തയസങ്ഗഹം. അരിയമല്ലോ ഹി തീഹി ഖണ്ഡേഹി
സങ്ഗഹിതോ സപ്പദേസത്താ നഗരം വിയ രജ്ജേന, ന തയോ ഖന്ധാ അരിയമല്ലേന നിപ്പദേസത്താ.
വുത്തഞ്ഹേതം “ന ഖോ, ആവുസോ വിസാവ, അരിയേന അട്ഠങ്ഗികേന മല്ലേന തയോ ഖന്ധാ
സങ്ഗഹിതാ; തീഹി ച ഖോ, ആവുസോ വിസാവ, ഖണ്ഡേഹി അരിയോ അട്ഠങ്ഗികോ മല്ലോ
സങ്ഗഹിതോ”തി (മം നിം ൧.൪൬൨). കിലേസചാരേഹി അപരിപന്ഥനീയതായ ഖേമം.
അന്തദയപരിവജ്ജനതോ, മായാദികായവകാദിപ്പഹാനതോ ച ഉജ്ജം. സബ്ബേസം സംകിലേസയമ്മാനം
മാരണവസേന ഗമനതോ പവത്തനതോ, നിബ്ബാനസ്സ മഗ്ഗനതോ, നിബ്ബാനത്ഥികേഹി മഗ്ഗിതബ്ബതോ ച മഗ്ഗം.
വിസുദ്ധിയാതി നിബ്ബാനായ, വിസുദ്ധിഭാവായ വാ, അരഹത്തായാതി അത്ഥോ.

യഥാഭൂതം അജാനന്താതി ഏവം സീലവിസുദ്ധിആദിവിസുദ്ധിപരമ്പരായ അധിഗതഞ്ചോ ഏവരുപോ ഏവംകിച്ചുകോ ഏവമത്ഥോതി യാമാവതോ അനവബുജ്ജന്താ. സകലസംകിലേസതോ, സംസാരതോ ച സുദ്ധിം വിമുത്തിം കാമേന്തി പത്ഥേന്തിതി സുദ്ധികാമാ. അപി-സദോ സമ്ഭാവനേ. തേന ന കേവലം സീലമത്തേന പരിതുട്ഠാ, അഥ ഖോ വിസുദ്ധികാമാപി സമാനാതി ദണ്ഡേതി. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം സാസനേ. ഭാവനായ യുത്തപയുത്തതായ യോഗീനോ വായമന്താപി വിസുദ്ധിം ഉദിസ്സ പയോഗം പരക്കമം കരോന്താപി ഉപായസ്സ അനധിഗതത്താ വിസുദ്ധിം നാധിഗച്ഛന്തിതി യോജനാ. തേസന്തി യോഗീനം. കാമഞ്ചായം വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ സമന്തഭൂതത്താ സവനധാരണപരിചയാദിപസുതാനം സഞ്ചേസന്തി പാമോജ്ജകരോ, യോഗീനം പന സാതിസയം പമോദഹേതുതി ആഹ “തേസം പാമോജ്ജകരണ്”തി. ബാഹിരകനികായന്തരലദ്ധിഹി അസമ്മിസ്സതായ സുട്ഠു വിസുദ്ധവിനിച്ഛയത്താ സുവിസുദ്ധവിനിച്ഛയം. മഹാവിഹാരവാസീനന്തി അത്തനോ അപസ്സയഭൂതം നികായം ദണ്ഡേതി. ദേസനാനയനിസ്സിതന്തി ധമ്മസംവണ്ണനാനയസന്നിസ്സിതം. ഏതഥ ച “തേസം പാമോജ്ജകരണ്”തിആദിനാ സഞ്ചസംകിലേസമലവിസുദ്ധതായ വിസുദ്ധിം നിബ്ബാനം പത്ഥേന്താനം യോഗീനം ഏകംസേന തദാവഹത്താ പാമോജ്ജകരോ ഞാണുത്തരേഹി സമ്മാപടിപന്നേഹി അധിട്ഠിതത്താ സുട്ഠു സമ്മാ വിസുദ്ധവിനിച്ഛയോ മഹാവിഹാരവാസീനം കഥാമഗ്ഗോതി ദണ്ഡേതി. സകുച്ചം മേ ഭാസതോ സകുച്ചം നിസാമയമാതി യോജേതഞ്ചം.

ഏതഥ ച “ഇമിസ്സാ ദാനി ഗാമായാ”തി ഇമിനാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗഭാസനസ്സ നിസ്സയം, “കഥിതായ മഹേസിനാ”തി ഇമിനാ തസ്സ പമാണഭാവം, “യഥാഭൂതം അത്ഥം സീലാദിഭേദണ്”തി ഇമിനാ അവിപരീതപിണ്ഡത്ഥം, “സുദുല്ലഭം...പേ... യോഗീനോ”തി ഇമിനാ നിമിത്തം, “തേസം പാമോജ്ജകരണ്”തി ഇമിനാ പയോജനം, “വണ്ണയന്തോ അത്ഥം, സുവിസുദ്ധവിനിച്ഛയം മഹാവിഹാരവാസീനം ദേസനാനയനിസ്സിതം, സകുച്ച”തി ച ഇമിനാ കരണപ്പകാരം ദണ്ഡേതാ “വിസുദ്ധികാമാ സഞ്ചേപി, നിസാമയഥ സാധവോ”തി ഇമിനാ തത്ഥ സകുച്ചസവനേ സാധുജ്ഞേ നിയോജേതി. സാധുകം സവനപടിബദ്ധാ ഹി സാസനസമ്പത്തി.

൩. വചനത്ഥവിഭാവനേന പവേദിതവിസുദ്ധിമഗ്ഗസാമഞ്ഞത്ഥസ്സ വിസുദ്ധിമഗ്ഗകഥാ വുച്ചമാനാ അഭിരുചിം ഉപ്പാദേതീതി പദത്ഥതോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗം വിഭാവേതും “തത്ഥ വിസുദ്ധീ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ തത്ഥാതി യദിദം “വിസുദ്ധിമഗ്ഗം ഭാസിസ്സ”തി ഏതഥ വിസുദ്ധിമഗ്ഗപദം വുത്തം, തത്ഥ. സഞ്ചമലവിരഹിതന്തി സഞ്ചേഹി രാഗാദിമലേഹി, സഞ്ചേഹി സംകിലേസമലേഹി ച വിരഹിതം വിവിത്തം. തതോ ഏവ അച്ചന്തപരിസുദ്ധം, സഞ്ചദാ സഞ്ചഥാ ച വിസുദ്ധന്തി അത്ഥോ. യഥാവുത്തം വിസുദ്ധിം മഗ്ഗതി ഗവേസതി അധിഗച്ഛതി ഏതേനാതി വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ. തേനാഹ “മഗ്ഗോതി അധിഗമുപായോ വുച്ചതി”തി. വിസുദ്ധിമഗ്ഗോതി ച നിപ്പരിയായേന ലോകുത്തരമഗ്ഗോ വേദിതഞ്ചോ, തദുപായത്താ പന പുണ്യഭാഗമഗ്ഗോ, തന്നിസ്സയോ കഥാപബന്ധോ ച തഥാ വുച്ചതി.

സ്വായം വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ സത്ഥാരാ ദേസനാവിലാസതോ, വേണേയുജ്ജന്താസയതോ ച നാനാനയേഹി ദേസിതോ, തേസു അയമേകോ നയോ ഗഹിതോതി ദണ്ഡേതും “സോ പനായ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ കത്ഥചിതി കിസ്ഥിഞ്ചി സുത്തേ. വിപസ്സനാമത്തവസേനേവാതി അവധാരണേന സമഥം നിവത്തേതി. സോ ഹി തസ്സാ പടിയോഗീ, ന സീലാദി. മത്ത-സദേന ച വിസേസനിവത്തിഅത്ഥേന സവിസേസം സമാധിം നിവത്തേതി. സോ ഉപചാരപ്പനാഭേദോ വിപസ്സനായാനികസ്സ ദേസനാതി കത്ഥാ ന സമാധിമത്തം. ന ഹി ഖണികസമാധിം വിനാ വിപസ്സനാ സമ്ഭവതി. വിപസ്സനാതി ച തിവിധാപി അനുപസ്സനാ വേദിതഞ്ചാ, ന അനിച്ഛാനുപസ്സനാവ. ന ഹി അനിച്ഛദസ്സനമത്തേന സച്ചാഭിസമയോ സമ്ഭവതി. യം പന ഗാമായം അനിച്ഛലക്ഖണസ്സേവ ഗഹണം കത്ഥം, തം യസ്സ തദേവ സുട്ഠുതരം പാകം ഹുത്ഥാ ഉപട്ഠാതി, താദിസസ്സ വസേന. സോപി ഹി ഇതരം ലക്ഖണദ്വയം വിഭൂതതരം കത്ഥാ സമ്മസിത്ഥാ വിസേസം അധിഗച്ഛതി, ന അനിച്ഛലക്ഖണമേവ.

സഞ്ചേ സങ്ഖാരാതി സഞ്ചേ തേഭൂമകസങ്ഖാരാ, തേ ഹി സമ്മസനീയാ. അനിച്ഛാതി ന നിച്ഛാ അദ്ധുവാ ഇത്തരാ ഖണഭങ്ഗുരാതി. പത്തായാതി വിപസ്സനാപത്തായ. പസ്സതി സമ്മസതി. അഥ പച്ഛാ ഉദയബ്ബയത്താണാദിനം ഉപ്പത്തിയാ ഉത്തരകാലം. നിബ്ബിന്ദതി ദുക്ഖേതി തസ്ഥിന്ധേവ അനിച്ഛാകാരതോ ദിട്ഠോ “സഞ്ചേ സങ്ഖാരാ”തി വുത്തേ തേഭൂമകേ ഖണ്ഡപഞ്ചകസങ്ഖാരേ ദുക്ഖേ നിബ്ബിന്ദതി നിബ്ബിദാത്താണം പടിലഭതി. ഏസ മഗ്ഗോ വിസുദ്ധിയാതി ഏസ നിബ്ബിദാനുപസ്സനാസങ്ഖാരോ വിരാഗാദിനം കാരണഭൂതോ നിബ്ബാനസ്സ അധിഗമുപായോ.

ത്യാനപത്താവസേനാതി സമഥവിപസ്സനാവസേന. ത്യാനന്തി ചേത്ഥ വിപസ്സനായ പാദകഭൂതം ത്യാനം അധിപ്പേതം. യമ്ഹിതി യസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ. ത്യാനഞ്ച പത്താ ചാതി ഏത്ഥായമത്ഥോ - യോ പുഗ്ഗലോ ത്യാനം പാദകം കത്ഥാ വിപസ്സനം പട്ഠപേത്ഥാ തം ഉസ്സുക്കാപേതി. സ വേ നിബ്ബാനസന്തികേതി സോ ബുത്തം നിബ്ബാനസ്സ സമീപേ ഏകന്തതോ നിബ്ബാനം അധിഗച്ഛതിതി.

കമ്മന്തി മഗ്ഗചേതനാ. സാ ഹി അപചയഗാമിതായ സത്താനം സുദ്ധിം ആവഹതി. വിജ്ജാതി സമ്മാദിട്ഠി. സീലന്തി സമ്മാവാചാകമ്മന്താ. ജീവിതമുത്തമന്തി സമ്മാആജീവോ. ധമ്മോതി അവസേസാ ചത്താരോ അരിയമഗ്ഗധമ്മാ. അഥ വാ കമ്മന്തി സമ്മാകമ്മന്തസ്സ ഗഹണം. “യാ ചാവുസോ വിസാഖ, സമ്മാദിട്ഠി, യോ ച സമ്മാസങ്കപ്പോ, ഇമേ ധമ്മാ പത്താക്ഖണ്ഡേ സങ്ഗഹിതാ”തി (മം നിം ൧.൪൩൨)

വചനതോ. വിജ്ഞാതി സമ്മാദിട്ഠിസമ്മാസങ്കപ്പാനം ഗഹണം. ധമ്മോതി സമാധി “ഏവംധമ്മാ തേ ഭഗവന്തോ അഹേസു”ന്തിആദിസു (സം നീ ൫.൩൭൮) വിയ. തഗ്ഗഹണേനേവ “യോ ചാവുസോ വിസാഖ, സമ്മാവായാമോ, യാ ച സമ്മാസതി, യോ ച സമ്മാസമാധി, ഇമേ ധമ്മാ സമാധിക്ഖസേ സങ്ഗഹിതാ”തി വചനതോ സമ്മാവായാമസതീനമ്പി ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം. സീലന്തി സമ്മാവായാജീവാന്തം. ജീവിതമുത്തമന്തി ഏവരൂപസ്സ അരിയപുഗ്ഗലസ്സ ജീവിതം ഉത്തമം ജീവിതന്തി ഏവമേത്ഥ അട്ഠംഗികോ അരിയമഗ്ഗോ വുത്തോതി വേദിതബ്ബോ.

സീലാദിവസേനാതി സീലസമാധിപത്താവിരിയവസേന. സബ്ബദാതി സമാദാനതോ പഭൂതി സബ്ബകാലം. സീലസമ്പന്നോതി ചതുപാരിസുദ്ധിസീലസമ്പദായ സമ്പന്നോ സമന്നാഗതോ. പത്തവാതി ലോകിയലോകുത്തരായ പത്തായ സമന്നാഗതോ. സുസമാഹിതോതി തംസമ്പയുത്തേന സമാധിനാ സുട്ഠു സമാഹിതോ. ആരദ്ധവിരിയോതി അകുസലാനം ധമ്മാനം പഹാനായ, കൂസലാനം ധമ്മാനം ഉപസമ്പദായ പഗ്ഗഹിതവിരിയോ. പഹിതത്തോതി നിബ്ബാനം പതിപേസിതത്തായ കായേ ച ജീവിതേ ച നിരപേക്ഖചിത്തോ. ഓഘന്തി കാമോഘാദിചതുബ്ബിധമ്പി ഓഘം, സംസാരമഹോഘമേവ വാ.

ഏകായനോതി ഏകമഗ്ഗോ. മഗ്ഗപരിയായോ ഹി ഇധ അയന-സദ്ദോ, തസ്മാ ഏകപഥഭൂതോ അയം, ഭിക്ഖവേ, മഗ്ഗോ, ന ദേധാപഥഭൂതോതി അത്ഥോ. ഏകം വാ നിബ്ബാനം അയതി ഗച്ഛതീതി ഏകായനോ, ഏകേന വാ ഗണസങ്ഗണികം പഹായ വിവേകട്ഠേന അയിതബ്ബോ പടിപജ്ജിതബ്ബോതി ഏകായനോ, അയന്തി തേനാതി വാ അയനോ, ഏകസ്സ സേട്ഠസ്സ ഭഗവന്തോ അയനോതി ഏകായനോ, തേന ഉപ്പാദിതത്താ, ഏകസ്ഥിം വാ ഇമസ്ഥിംയേവ ധമ്മവിനയേ അയനോതി ഏകായനോ. സത്താനം വിസുദ്ധിയാതി രാഗാദിമലേഹി, അഭിജ്ഞാവിസമലോഭാദിഉപക്കിലേസേഹി ച സത്താനം വിസുദ്ധത്ഥായ വിസുജ്ജന്തത്ഥായ. യദിദന്തി നിപാതോ, യേ ഇമേതി അത്ഥോ. പുബ്ബേ സരണലക്ഖണേന മഗ്ഗട്ഠേന ച മഗ്ഗോതി വുത്തസ്സേവ കായാദിവിസയഭേദേന ചതുബ്ബിധത്താ “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തി വുത്തം. സമ്മപ്പയാനാദിസൂതി ഏത്ഥ ആദി-സദ്ദേന അപ്പമാദാഭിരതിആദിനം സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ . അപ്പമാദാഭിരതിആദിവസേനാപി ഹി കത്ഥചി വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ ദേസീതോ. യഥാഹ -

“അപ്പമാദരതോ ഭിക്ഖു, പമാദേ ഭയദസ്സി വാ;
അഭബ്ബോ പരിഹാനായ, നിബ്ബാനസ്സേവ സന്തികേ”തി. (ധം പം ൩൨);

൪. തത്രാതി തസ്സം ഗാമായം. ഉപരി വുച്ചമാനാ ഗാമായ വിത്ഥാരസംവണ്ണനാ നിദ്ദേസപടിനിദ്ദേസട്ഠാനിയാ, തതോ സംഖിത്തതരാ അത്ഥവണ്ണനാ ഉദ്ദേസട്ഠാനിയാതി ആഹ “അയം സങ്ഖേപവണ്ണനാ”തി. യഥാഉദിട്ഠസ്സ ഹി അത്ഥസ്സ നിദ്ദേസപടിനിദ്ദേസാ സുകരാ, സുബോധാ ച ഹോന്തിതി. സീലേ പതിട്ഠായാതി ഏത്ഥ സീലേതി കൂസലസീലേ. യദിപി “കതമേ ച, മപതി, അകുസലാ സീലാ”തിആദിസു അകുസലാ ധമ്മാപി സീലന്തി ആഗതാ. വുച്ചമാനായ പന ചിത്തപത്താഭാവനായ അധിട്ഠാനായോഗ്യതായ കിരിയസീലാനമ്പി അസമ്ഭവോ, കൂതോ ഇതരേസന്തി കൂസലസീലമേവേത്ഥ അധിപ്പേതം. സീലം പരിപൂരയമാനോതിആദിസു പരിപൂരയമാനോതി പരിപാലേത്തോ, പരിവഡ്ഢേത്തോ വാ, സബ്ബഭാഗേഹി സംവരന്തോ , അവിതിക്കമന്തോ ചാതി അത്ഥോ. തമാഭൂതോ ഹി തം അവിജഹന്തോ തത്ഥ പതിട്ഠിതോ നാമ ഹോതി. “സീലേ”തി ഹി ഇദം ആധാരേ ഭൂമ്മം. പതിട്ഠായാതി ദുവിധാ പതിട്ഠാ നിസ്സയൂപനിസ്സയഭേദതോ. തത്ഥ ഉപനിസ്സയപതിട്ഠാ ലോകിയാ, ഇതരാ ലോകുത്തരാ അഭിന്ദിത്ഥാ ഗഹണേ. ഭിന്ദിത്ഥാ പന ഗഹണേ യഥാ ലോകിയചിത്തുപ്പാദേസു സഹജാതാനം, പുരിമപച്ഛിമാനഞ്ച വസേന നിസ്സയൂപനിസ്സയപതിട്ഠാ സമ്ഭവതി, ഏവം ലോകുത്തരേസു ഹേട്ഠിമമഗ്ഗഫലസീലവസേന ഉപനിസ്സയപതിട്ഠാപി സമ്ഭവതി. “പതിട്ഠായാ”തി ച പദസ്സ യദാ ഉപനിസ്സയപതിട്ഠാ അധിപ്പേതാ, തദാ “സലം ഉപനിസ്സായാ”തിആദിസു (പട്ഠാം ൧.൧.൪൨൩) വിയ പുരിമകാലകിരിയാവസേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തേനാഹ “പുബ്ബേവ ലോ പനസ്സ കായകമ്മം വചികമ്മം ആജീവോ സുപരിസുദ്ധോ ഹോതി”തി (മം നീ ൩.൪൩൧). യദാ പന നിസ്സയപതിട്ഠാ അധിപ്പേതാ, തദാ “ചക്ഖുഞ്ച പടിച്ഛാ”തിആദിസു (മം നീ ൧.൨൦൪; ൩.൪൨൧; സം നീ ൪.൬൦) വിയ സമാനകാലകിരിയാവസേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. സമ്മാവായാദയോ ഹി അത്തനാ സമ്പയുത്താനം സമ്മാദിട്ഠിആദിനം സഹജാതവസേനേവ നിസ്സയപച്ചയാ ഹോന്തിതി.

നരതി നേതീതി നരോ, പുരിസോ. യഥാ ഹി പഠമപകതിഭൂതോ സത്തോ, ഇതരായ പകതിയാ സേട്ഠട്ഠേന പുരി ഉച്ചേ റാനേ സേതി പവത്തതീതി “പുരിസോ”തി വുച്ചതി, ഏവം നയനട്ഠേന “നരോ”തി വുച്ചതി. പുത്തഭാതുഭൂതോപി ഹി പുഗ്ഗലോ മാതുജേട്ഠഭഗിനീനം നേതുട്ഠാനേ തിട്ഠന്തി, പഗേവ ഇതരോ ഇതരാസം. നരേന യോഗതോ, നരസ്സ അയന്തി വാ നാരി, ഇത്ഥീ. സാപി ചേത്ഥ കാമം തണ്ഹാജടാവിജടനസമത്ഥതാ അത്ഥി, പധാനമേവ പന സത്തം ദസ്സേന്തോ “നരോ”തി ആഹ യഥാ “സത്ഥാ ദേവമനുസ്സാന”തി (ദീം നീ ൧.൧൫൭, ൨൫൫). അട്ഠകമായം പന അവിഭാഗേന പുഗ്ഗലപരിയായോ അയന്തി ദസ്സേതും “നരോതിസത്തോ”തി വുത്തം. സപത്തോതി വിപാകഭൂതായ സഹ പത്തായ പവത്തതീതി സപത്തോ. തായ ഹി ആദിതോ പട്ഠായ സത്താനവസേന ബഹുലം പവത്തമാനായ അയം സത്തോ സവിസേസം “സപത്തോ”തി വത്തബ്ബതം അരഹതി. വിപാകപത്താപി ഹി സത്താനവിസേസനേന ഭാവനാപത്തുപ്പത്തിയാ ഉപനിസ്സയോ ഹോതി അഹേതുകദിഹേതുകാനം തദഭാവതോ. സമ്പജത്തസങ്ഖാതായ ച തംതംകിച്ചകാരികായ പത്തായ വസേന “സപത്തോ”തി

വത്തും വട്ടുതി. അട്കമായം പന നിപക-സദേന പാരിഹാരികപത്താ ഗയ്ഹതീതി വിപാകപത്താവസേനേവേതമ അതേമാ വുത്തോ. കമ്മജതിഹേതുകപടിസന്ധിപത്തായാതി കമ്മജായ തിഹേതുകപടിസന്ധിയം പത്തായാതി ഏവം തിഹേതുക-സദോ പടിസന്ധി-സദേന സമ്ബന്ധിതഞ്ചോ, ന പത്താ-സദേന. ന ഹി പത്താ തിഹേതുകാ അത്ഥി. പടിസന്ധിതോ പഭൂതി പവത്തമാനാ പത്താ “പടിസന്ധിയം പത്താ”തി വുത്താ തമ്ബലകത്താ, ന പടിസന്ധിക്ഖണേ പവത്താ ഏവ.

ചിന്തേതി ആരമ്മണം ഉപനിജ്ജായതീതി ചിത്തം, സമാധി. സോ ഹി സാതിസയം ഉപനിജ്ജായനകിച്ചോ. ന ഹി വിതക്കാദയോ വിനാ സമാധിനാ തമത്ഥം സായേന്തി, സമാധി പന തേഹി വിനാപി സായേതീതി. പഗുണബലവഭാവപാദനേന പച്ചയേഹി ചിത്തം, തമാ സന്താനം ചിനോതീതിപി ചിത്തം, സമാധി. പഠമജ്ജായനാദിവസേന ചിത്തവിചിത്തതായ, ഇദ്ധിവിധാദിചിത്തകരണേന ച സമാധി ചിത്തന്തി വിനാപി പരോപദേസേനസ്സ ചിത്തപരിയായോ ലബ്ഭതേവ. അട്കമായം പന ചിത്ത-സദോ വിത്താണേ നിരുജ്ജഹോതി കത്വാ വുത്തം “ചിത്തസീസേന ഹേതമ സമാധി നിദിട്ഠോ”തി. യമാസഭാവം പകാരേഹി ജാനാതീതി പത്താ. സാ യദിപി കുമലാദിഭേദതോ ബഹുവിധാ. “ഭാവയ”ന്തി പന വചനതോ ഭാവേതഞ്ചാ ഇധാധിപ്പേതാതി തം ദസ്സേതും “വിപസ്സന”ന്തി വുത്തം. “ഭാവയ”ന്തി ച ഇദം പച്ചേകം യോജേതഞ്ചം “ചിത്തഞ്ച ഭാവയം, പത്തഞ്ച ഭാവയ”ന്തി. തയിദം ദയം കിം ലോകിയം, ഉദാഹു ലോകുത്തരന്തി? ലോകുത്തരന്തി ദട്ഠഞ്ചം ഉക്കട്ഠനിദേസതോ. തം ഹി ഭാവയമാനോ അരിയമഗ്ഗക്ഖണേ തണ്ഹാജടം സമുച്ഛേദവസേന വിജ്ജേതീതി വുച്ചതി, ന ലോകിയം. നാനന്തരിയഭാവേന പനേതമ ലോകിയാപി ഗഹിതാവ ഹോന്തി ലോകിയസമമവിപസ്സനായ വിനാ തദഭാവതോ. സമമയാനികസ്സ ഹി ഉപചാരപ്പനാപ്പഭേദം സമാധിം ഇതരസ്സ ഖണികസമാധിം, ഉഭയേസന്ധി വിമോക്ഖമുഖത്തായം വിനാ ന കദാചിപി ലോകുത്തരാധിഗമോ സമ്ഭവതി. തേനാഹ “സമാധിഞ്ചേവ വിപസ്സനഞ്ച ഭാവയമാനോ”തി. തത്ഥ യദാ ലോകിയാ സമമവിപസ്സനാ അധിപ്പേതാ, തദാ “ഭാവയ”ന്തി ഇദം ഭാവനാകിരിയായ ഹേതുഭാവകമനം, ഭാവനാഹേതുതി അതേമാ. തംഭാവനാഹേതുകാ ഹി വിജ്ജനകിരിയാതി. യദാ പന ലോകുത്തരാ അധിപ്പേതാ, തദാ കേവലം വത്തമാനഭാവനിദേസോ. തദുഭയഭാവനാസമകാലമേവ ഹി തണ്ഹാജടാവിജ്ജടം.

“ആതാപി നിപകോ”തി ഇദം യമാവുത്തഭാവനായ ഉപകാരകയമ്മകിത്തനം. കമ്മട്ഠാനം അനുയുഞ്ജന്തസ്സ ഹി വീരിയം സതി സമ്പജഞ്ഞന്തി ഇമേ തയോ ധമ്മാ ബഹുപകാരാ. വീരിയുപത്ഥമഞ്ചാ കമ്മട്ഠാനം സതിസമ്പജഞ്ഞാനുപാലിതം ന പരിപതതി, ഉപരി ച വിസേസം ആവഹതി. പതിട്ഠാസിദ്ധിയാ ചേതമ സദ്ധാസിദ്ധി, സദ്ധുപനിസ്സയത്താ സീലസ്സ, വീരിയാദിസിദ്ധിയാ ച. ന ഹി സദ്ധേയവത്ഥം അസദ്ദഹന്തസ്സ യമാവുത്തവീരിയാദയോ സമ്ഭവന്തി, തമാ സമാധിപി. യമാ ഹി ഹേതുഭാവതോ വീരിയാദിഹി സദ്ധാസിദ്ധി, ഏവം ഫലഭാവതോ തേഹി സമാധിസിദ്ധി. വീരിയാദിസു ഹി സമ്പജ്ജമാനേസു സമാധി സമ്പന്നോവ ഹോതി അസമാഹിതസ്സ തദഭാവതോ. കഥം പനേതമ സതിസിദ്ധി? നിപകഗുഹണതോ. തിക്ഖവിസദഭാവപ്പത്താ ഹി സതി “നേപക്ക”ന്തി വുച്ചതി. യമാഹ “പരമേന സതിനേപക്കേന സമന്നാഗതോ”തി. അട്കമായം പന “നേപക്കം പത്താ”തി അയമത്ഥോ ദസ്സിതോ. തഗുഹണേനേവ സതിപി ഗഹിതാവ ഹോതി. ന ഹി സതിവിരഹിതാ പത്താ അത്ഥിതി. അപരേ പന “സുപഞ്ഞോ”തി ഇമിനാവ പാരിഹാരികപത്താപി ഗയ്ഹതീതി “നിപകോ”തി പദസ്സ “സതോ”തി അത്ഥം വദന്തി. യദിപി കിലേസാനം പഹാനം ആതാപനം, തം സമ്മാദിട്ഠിആദീനവി അത്ഥേവ. ആതപ്പസദോ വിയ പന ആതാപസദോ വീരിയേയേവ നിരുജ്ജഹോതി ആഹ “ആതാപിതി വീരിയവാ”തി. അഥ വാ പടിപക്ഖപ്പഹാണേ സമ്പയുത്തധമ്മാനം അബ്ഭുസ്സഹനവസേന പവത്തമാനസ്സ വീരിയസ്സ സാതിസയം തദാതാപനന്തി വീരിയമേവ തമാ വുച്ചതി, ന അന്തേ ധമ്മാ. ആതാപിതി ചായമികാരോ പസംസായ, അതിസയസ്സ വാ ദീപകോ. വീരിയവാതി വാ-സദോപി തദത്ഥോ ഏവ ദട്ഠഞ്ചോ. തേന സമ്മപ്പയാനസമങ്ഗിതാ വുത്താ ഹോതി. തേനാഹ “കിലേസാനം ആതാപനപരിതാപനട്ഠോ”തി. ആതാപനഗുഹണേന ചേതമ ആരമ്ഭ ധാതുമാഹ ആദിതോ വീരിയാരമ്ഭോതി കത്വാ, പരിതാപനഗുഹണേന നിക്ഖമപരക്കമയാതുയോ സഞ്ചസോ പടിപക്ഖതോ നിക്ഖന്തം, ഉപരൂപരി വിസേസപ്പത്തിഞ്ച ഉപാദായ. നിപയതി വിസോസേതി പടിപക്ഖം, തതോ വാ അത്താനം നിപാതി രക്ഖതീതി നിപകോ, സമ്പജാനോ. കമ്മട്ഠാനസ്സ പരിഹരണേ നിയുത്താതി പാരിഹാരികാ.

അഭിക്കമാദിനി സഞ്ചകിച്ചാനി സാത്ഥകസമ്പജഞ്ഞാദിവസേന പരിച്ഛിജ്ജ നേതീതി സഞ്ചകിച്ചപരിണായികാ. കമ്മട്ഠാനസ്സ വാ ഉഗുഹോ പരിപുച്ഛാ ഭാവനാരമ്ഭോ മനസിങ്കാരവിധി, തത്ഥ ച സക്കച്ചകാരിതാ സാതച്ചകാരിതാ സപ്പായകാരിതാ നിമിത്തകുമലതാ പഹിതത്തതാ അന്തരാഅസങ്കോചോ ഇന്ദ്രിയസമത്തപടിപാദനാ വീരിയസമതാപാദനം വീരിയസമതായോജനന്തി ഏവമാദിനം സഞ്ചേസം കിച്ചാനം പരിണായികാ സഞ്ചകിച്ചപരിണായികാ. ഭയം ഇക്ഖതീതി ഭിക്ഖുതി സാധാരണതോ ഭിക്ഖുലക്ഖണകമനേന പടിപത്തിയാവ ഭിക്ഖുഭാവോ, ന ഭിക്ഖകഭിന്നപടധരാദിഭാവേനാതി ദസ്സേതി. ഏവം ഹി കതകിച്ചാനം സാമണേരാദിനം, പടിപന്നാഞ്ച അപഞ്ചജിതാനന്ധി സങ്ഗഹോ കതോ ഹോതി. ഇധ പന പടിപജ്ജനകവസേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഭിന്ദതി പാപകേ അകുമലേ ധമ്മേതി വാ ഭിക്ഖു. സോ ഇമം വിജ്ജയേതി യോ നരോ സപ്പഞ്ഞോ സീലേ പതിട്ഠായ ആതാപി നിപകോ ചിത്തം പത്തഞ്ച ഭാവയന്തി വുത്തോ, സോ ഭിക്ഖു ഇമം തണ്ഹാജടം വിജ്ജയേതി സമ്ബന്ധോ. ഇദാനി തന്വി വിജ്ജടം വേളുഗുമ്ബവിജ്ജടേന ഉപമേതാ ദസ്സേതും ഗാമായ

യഥാവുത്തേ സീലാദിയമ്മേ “ഇമിനാ ച സീലേനാ”തിആദിനാ പച്ചാമസതി. തമ്മ യസ്മാ യോഗാവചരസന്താനഗതാ നാനാക്ഖണികാ മിസ്സുകാ സീലാദിയമ്മാ ഗാമായ ഗഹിതാ, തസ്മാ തേ ഏകച്ചം ഗണ്ഹന്തോ “ഛഹി ധമ്മേഹി സമന്നാഗതോ”തി ആഹ. ന ഹി തേ ഛ ധമ്മാ ഏകസ്ഥിം സന്താനേ ഏകസ്ഥിം ഖണേ ലബ്ഭന്തി. യസ്മാ ച പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന ഗാമാ ഭാസിതാ, തസ്മാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനമേവ ഉപമം ദസ്സേന്തോ “സേയ്യമാപി നാമ പുരിസോ”തിആദിമാഹ . തമ്മ സുനിസിതന്തി സുട്ഠ നിസിതം, അതിവിയ തിവിണന്തി അത്ഥോ. സത്ഥസ്സ നിസാനസിലായം നിസിതതരഭാവകരണം, ബാഹുബലേന ചസ്സ ഉക്ഖിപനന്തി ഉഭയമ്പേതം അത്ഥാപന്നം കത്വാ ഉപമാ വുത്താതി തദുഭയം ഉപമേയ്യേ ദസ്സേന്തോ “സമാധിസിലായം സുനിസിതം...പേ... പഞ്ഞാഹത്ഥേന ഉക്ഖിപിത്വാ”തി ആഹ. സമാധിഗുണേന ഹി പഞ്ഞായ തിക്ഖഭാവോ. തേനാഹ ഭഗവാ “സമാഹിതോ യമാഭൂതം പജാനാതി”തി (സം നിം ൩.൫; ൪.൯൯; ൫.൧൦൨൧; നേത്തിം ൪൦; മിം പം ൨.൧൧൪). വീരിയഞ്ചസ്സാ ഉപത്ഥമ്ഭേകം പഗ്ഗണ്ഹനതോ. വിജ്ജേയ്യാതി വിജ്ജേതും സക്കുണേയ്യ. വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനായ ഹി വത്തമാനായ യോഗാവചരോ തണ്ഹാജടം വിജ്ജേതും സമത്ഥോ നാമ. വിജ്ജടം ചേത്ഥ സമുച്ഛേദവസേന പഹാനന്തി ആഹ “സഞ്ചരിന്ദേയ്യ സമ്പദാലേയ്യാ”തി. ദക്ഖിണം അരഹതീതി ദക്ഖിണേയ്യാ, അഗ്ഗോ ച സോ ദക്ഖിണേയ്യാ ചാതി അഗ്ഗദക്ഖിണേയ്യാ, അഗ്ഗാ വാ ദക്ഖിണാ അഗ്ഗദക്ഖിണാ, തം അരഹതീതി അഗ്ഗദക്ഖിണേയ്യാ.

൫. തത്രാതി തസ്സം ഗാമായം. അയന്തി “നരോ”തി ച “ഭിക്ഖു”തി ച വുത്തോ യോഗാവചരോ. പുന തത്രാതി തസ്സം പഞ്ഞായം. അസ്സാതി ഭിക്ഖുനോ. കത്തരി ചേതം സാമിവചനം, അനേനാതി അത്ഥോ. കരണീയം നത്ഥി വിസേസാധാനസ്സ തിഹേതുകപടിസന്ധിപഞ്ഞായ അഭാവതോ. തേനാഹ “പുരിമകമ്മാനുഭാവേനേവ ഹിസ്സ സാ സിലാ”തി. തേനാതി യോഗിനാ. ഭാവനായം സതതപവത്തിതവീരിയതായ സാതച്ചകാരിനാ. പഞ്ഞാവസേനാതി യഥാവുത്തനേപക്കസഞ്ചാതപഞ്ഞാവസേന. യം കിഞ്ചി കത്തഞ്ചം, തസ്സ സഞ്ചസ്സ സമ്പജാനവസേനേവ കരണസീലോ, തമ്മ വാ സമ്പജാനകാരോ ഏതസ്സ അത്ഥി, സമ്പജാനസ്സ വാ അസമ്മോഹസ്സ കാരകോ ഉപ്പാദകോതി സമ്പജാനകാരി, തേന സമ്പജാനകാരിനാ. അത്രാതി അസ്സം ഗാമായം. സീലാദിസമ്പാദനേ വീരിയസ്സ തേസം അങ്ഗഭാവതോ തം വിസും അഗ്ഗഹേത്വാ “സീലസമാധിപഞ്ഞാമുഖേനാ”തി വുത്തം.

“വിസുദ്ധിമഗ്ഗം ദസ്സേതി”തി അവിഭാഗതോ ദേസനായ പിണ്ഡത്ഥം വത്വാ പുന തം വിഭാഗതോ ദസ്സേതും “ഏത്താവതാ”തിആദി വുത്തം. തമ്മ ഏത്താവതാതി ഏത്തകായ ദേസനായ. സിക്ഖാതി സിക്ഖിതബ്ഭട്ഠേന സിക്ഖാ. സിക്ഖനം ചേത്ഥ ആസേവനം ദട്ഠഞ്ചം. സീലാദിയമ്മേഹി സംവരണാദിവസേന ആസേവന്തോ തേ സിക്ഖതീതി വുച്ചതി. സാസനന്തി പടിപത്തിസാസനം. ഉപനിസ്സയോ ബലവകാരണം. വജ്ജനം അനുപഗമനം. സേവനാ ഭാവനാ. പടിപക്ഖോതി പഹായകപടിപക്ഖോ. യദിപി ഗാമായം “സീലേ”തി സാമഞ്ഞതോ വുത്തം, ന “അധിസീലേ”തി. തം പന തണ്ഹാജടാവിജ്ജടസ്സ പതിട്ഠാഭൂതം അധിപ്പേതന്തി ആഹ “സീലേന അധിസീലസിക്ഖാ പകാസിതാ”തി. ഭവഗാമി ഹി സീലം സീലമേവ, വിഭവഗാമി സീലം അധിസീലസിക്ഖാ. സാമഞ്ഞജോതനാ ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠതീതി. ഏസ നയോ സേസസിക്ഖാസുപി.

സീലേനാതി അധിസീലസിക്ഖാഭൂതേന സീലേന. തം ഹി അനഞ്ഞസാധാരണതായ സാസനസ്സ ആദികല്യാണതം പകാസേതി, ന യമനിയമാദിമത്തം. തേന വുത്തം “സീലഞ്ച സുവിസുദ്ധം, സഞ്ചപാപസ്സ അകരണ”ന്തി ച. കൂസലാനന്തി മഗ്ഗകൂസലാനം. കൂസലാനന്തി വാ അനവജ്ജാനം. തേന അരിയഫലധമ്മാനന്ധി സങ്ഗഹോ സീലോ ഹോതി. സഞ്ചപാപസ്സ അകരണന്തി സഞ്ചസ്സാപി സാവജ്ജസ്സ അകിരിയാ അനജ്ത്യാപജ്ജനം. ഏതേന ചാരിത്തവാരിത്തഭേദസ്സ സഞ്ചസ്സ സീലസ്സ ഗഹണം കതം ഹോതി. കത്തഞ്ചാകരണന്ധി ഹി സാവജ്ജമേവാതി. ആദിവചനതോതി ഗാമായം വുത്തസമാധിപഞ്ഞാനം ആദിമ്ഹി വചനതോ. ആദിഭാവോ ചസ്സ തമ്മുലകത്താ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മാനം. ആദിനം വാ വചനം ആദിവചനം. ആദിസദ്ദേന ചേത്ഥ “സീലം സമാധി പഞ്ഞാ ച, വിമുത്തന്തി ച അനുത്തരാ”തി (ഭിം നിം ൨.൧൮൬) ഏവമാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. സീലസ്സ വിസുദ്ധത്താ വിപ്പടിസാരാദിഹേതുമം ദുരീകരണതോ അവിപ്പടിസാരാദിഗുണാവഹം. “അവിപ്പടിസാരാദിഗുണാവഹത്താ”തി ഏതേന ന കേവലം സീലസ്സ കല്യാണതാവ വിഭാവിതാ, അഥ ഖോ ആദിഭാവോപീതി ദട്ഠഞ്ചം. തഥാ ഹിസ്സ സുത്തേ (പരിം ൩൬) അവിപ്പടിസാരാദിനം വിമുത്തന്തിണാണപരിയോസാനാനം പരമ്പരപച്ചയതാ വുത്താ. സമാധിനാതി അധിചിത്തസിക്ഖാഭൂതേന സമാധിനാ. സകലം സാസനം സങ്ഗഹേത്വാ പവത്തായ ഗാമായ ആദിപദേന ആദിമ്ഹി പടിപജ്ജിതബ്ബസ്സ സീലസ്സ, തതീയപദേന പരിയോസാനേ പടിപജ്ജിതബ്ബായ പഞ്ഞായ ഗഹിതത്താ മജ്ജേ പടിപജ്ജിതബ്ബോ സമാധി പാരിസേസതോ ദുതീയപദേന ഗയ്ഹതീതി “കൂസലസ്സ ഉപസമ്പദാതിആദിവചനതോ ഹി സമാധി സാസനസ്സ മജ്ജേ”തി വുത്തം, ന കൂസലസദ്ദസ്സ സമാധിപരിയായത്താ. പുബ്ബുപനിസ്സയവതോ ഹി സമാഹിതാദിഅട്ഠംഗസമന്നാഗമേന അഭിനീഹാരക്ഖമതാ സമാധിസ്സ ഇദ്ധിവിധാദിഗുണാവഹത്തം, അഗ്ഗമഗ്ഗപഞ്ഞായ അധിഗതായ യദത്ഥം പബ്ബജതി, തം പരിയോസിതന്തി പഞ്ഞാ സാസനസ്സ പരിയോസാനം. തേനാഹ ഭഗവാ “സിക്ഖാനിസംസമിദം, ഭിക്ഖവേ, ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി സദ്ധാധിപതേയ്യം പഞ്ഞുത്തരം വിമുത്തന്തിസാര”ന്തി (അം നിം ൪.൨൪൫). സകം ചിത്തം സചിത്തം, സചിത്തസ്സ സഞ്ചസോ കിലേസാനം സമുച്ഛിദനേന വിസോധനം സചിത്തപരിയോദാപനം. ഏവം പന പഞ്ഞാകിച്ചേ മത്ഥകപ്പത്തേ ഉത്തരി കരണിയാഭാവതോ സാസനസ്സ പഞ്ഞുത്തരതാ വേദിതബ്ബാ.

താദിഭാവാവഹനതോതി യാദിസോ ഇട്റേസു, ലാഭാദിസു ച അനുനയാഭാവതോ, താദിസോ അനിട്റേസു, അലാഭാദിസു ച പടിഹാഭാവതോ. തതോ ഏവ വാ യാദിസോ അനാപാമഗതേസു ഇട്റാനിട്റേസു, താദിസോ ആപാമഗതേസുപിതി താദി. തസ്സ ഭാവോ താദിഭാവോ, തസ്സ ആവഹനതോ. വാതേനാതി വാതഹേതു. ന സമീരതീതി ന ചലതി. ന സമിഞ്ജന്തീതി ന ഫന്ദന്തി, കുതോ ചലനന്തി അധിപ്പായോ.

തഥാതി യഥാ സീലാദയോ അധിസീലസിക്ഖാദിനം പകാസകാ, തഥാ തേവിജ്ജതാദിനം ഉപനിസ്സയസ്സാതി തേസം പകാസനാകാരൂപസംഹാരത്ഥോ തഥാ-സദ്ദോ. യസ്മാ സീലം വിസുജ്ജതമാനം സതിസമ്പജ്ഞേബലേന, കമ്മസ്സകതഞ്ചാണബലേന ച സംകിലേസമലതോ വിസുജ്ജതതി പാരിപൂരിഞ്ച ഗച്ഛതി, തസ്മാ സീലസമ്പദാ സിജ്ജതമാനാ ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിഭാവേന സതിബലം, ഞാണബലഞ്ച പച്ഛുപട്റപേതീതി തസ്സാ വിജ്ജത്തയൂപനിസ്സയതാ വേദിതഞ്ചാ സഭാഗഹേതുസമ്പാദനതോ. സതിനേപക്കേന ഹി പുണ്ണേനിവാസവിജ്ജാസിദ്ധി, സമ്പജ്ഞേന സബ്ബകിച്ചേസു സുദിട്റകാരിതാപരിചയേന ചുരുപപാതഞ്ചാണാസുബന്ധായ ദുതിയവിജ്ജാസിദ്ധി, വീതിക്കമാഭാവേന സംകിലേസപ്പഹാനസബ്ഭാവതോ വിവട്ടൂപനിസ്സയതാവസേന അജ്ജയാസയസുദ്ധിയാ തതിയവിജ്ജാസിദ്ധി. പുരേതരം സിദ്ധാനം സമാധിപഞ്ചാനം പാരിപൂരിം വിനാ സീലസ്സ ആസവക്ഖയഞ്ചാണുപനിസ്സയതാ സുക്ഖവിപസ്സകഖിണാസവേഹി ദീപേതഞ്ചാ. സമാധിപഞ്ചാ വിയ അഭിഞ്ചാപടിസമ്ഭിദാനം സീലം ന സഭാഗഹേതുതി കത്വാ വുത്തം “ന തതോ പര”ന്തി. “സമാഹിതോ യഥാഭൂതം പജാനാതി”തി (സം നീ ന.ഭ; ദ.ന്ദ; നേത്തിം ദം; മിം പം ൨.൧.൧൪) വചനതോ സമാധിസമ്പദാ ഛള്ളിത്തായ ഉപനിസ്സയോ. പഞ്ചാ വിയ പടിസമ്ഭിദാനം സമാധി ന സഭാഗഹേതുതി വുത്തം “ന തതോ പര”ന്തി. “യോഗാ വേ ജായതേ ഭൂരി”തി (ധം പം ൨൨൨) വചനതോ പുണ്ണയോഗേന, ഗരുവാസദേസഭാസാക്കൊസല്ലുഗ്ഗഹപരിപുച്ഛാദിഹി ച പരിഭാവിതാ പഞ്ചാസമ്പത്തി പടിസമ്ഭിദാപഭേദസ്സ ഉപനിസ്സയോ പച്ഛേകബോധിസമ്മാസമ്ബോധിയോപി പഞ്ചാസമ്പത്തിസന്നിസ്സയാതി പഞ്ചായ അനധിഗതഞ്ചസ്സ വിസേസസ്സ അഭാവതോ, തസ്സാ ച പടിസമ്ഭിദാപഭേദസ്സ ഏകന്തികകാരണതോ ഹേട്റാ വിയ “ന തതോ പര”ന്തി അവത്വാ “ന അഞ്ചേന കാരണേനാ”തി വുത്തം.

ഏതഥ ച “സീലസമ്പത്തിന്ഹി നിസ്സായാ”തി വുത്തത്താ യസ്സ സമാധിവിജ്ജതഭൂതാ അനവസേസാ ഛര അഭിഞ്ചാ ന ഇജ്ജതന്തി, തസ്സ ഉക്കട്റപരിച്ഛേദവസേന ന സമാധിസമ്പദാ അത്ഥീതി. സതിപി വിജ്ജാനം അഭിഞ്ചേതകദേസഭാവേ സീലസമ്പത്തിസമുദാഗതാ ഏവ തിസ്സോ വിജ്ജാ ഗഹിതാ. യഥാ ഹി പഞ്ചാസമ്പത്തിസമുദാഗതാ ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ ഉപനിസ്സയസമ്പന്നസ്സ മഗ്ഗേനേവ ഇജ്ജതന്തി, മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ ഏവ താസം പടിപഭിതഞ്ചതോ, ഏവം സീലസമ്പത്തിസമുദാഗതാ തിസ്സോ വിജ്ജാ സമാധിസമ്പത്തിസമുദാഗതാ ച ഛര അഭിഞ്ചാ ഉപനിസ്സയസമ്പന്നസ്സ മഗ്ഗേനേവ ഇജ്ജതന്തിതി മഗ്ഗാധിഗമേനേവ താസം അധിഗമോ വേദിതഞ്ചാ. പച്ഛേകബുദ്ധാനം, സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനഞ്ച പച്ഛേകബോധിസമ്മാസമ്ബോധിസമധിഗമസദിസാ ഹി ഇമേസം അരിയാനം ഇമേ വിസേസാധിഗമാതി. വിനയസുത്താഭിധമ്മേസു സമ്മാപടിപത്തിയാ തേവിജ്ജതാദിനം ഉപനിസ്സയതാപി യഥാവുത്തവിധിനാ വേദിതഞ്ചാ.

സമ്പന്നസീലസ്സ കാമസേവനാഭാവതോ സീലേന പഠമന്തവിവജ്ജനം വുത്തം. യേഭൂയേന ഹി സത്താ കാമഹേതു പാണാതിപാതാദിവസേനാപി അസുദ്ധപയോഗാ ഹോന്തി. ഝാനസുഖലാഭിനോ കായകിലമമസ്സ സമ്ഭവോ ഏവ നത്ഥീതി സമാധിനാ ദുതിയന്തവിവജ്ജനം വുത്തം ഝാനസമുട്റാനപണിതരൂപഹൃടകായത്താ. പഞ്ചായാതി മഗ്ഗപഞ്ചായ. ഉക്കട്റനിദ്ദേസേന ഹി ഏകംസതോ അരിയമഗ്ഗോവ മജ്ജിമാ പടിപത്തി നാമ. ഏവം സന്തേപി ലോകിയപഞ്ചാവസേനാപി അന്തദ്വയവിവജ്ജനം വിഭാവേതഞ്ചാ.

സീലം തംസമഞ്ജിനോ കാമസുഗതീസുയേവ നിബ്ബത്താപനതോ ചതുഹി അപായേഹി വിമുത്തിയാ കാരണന്തി ആഹ “സീലേന അപായസമതിക്കമനുപായോ പകാസിതോ ഹോതീ”തി. ന ഹി പാണാതിപാതാദിപടിവിരതി ദുഗ്ഗതിപരികിലേസം ആവഹതി. സമാധി തംസമഞ്ജിനോ മഹഗ്ഗതഭൂമിയംയേവ നിബ്ബത്താപനേന സകലകാമഭവതോ വിമോചേതീതി വുത്തം “സമാധിനാ കാമയാതുസമതിക്കമനുപായോ പകാസിതോ ഹോതീ”തി. ന ഹി കാമാവചരകമ്മസ്സ അനുബലപ്പദായീനം കാമച്ഛന്ദാദിനം വിക്ഖമ്ഭകം ഝാനം കാമയാതുപരികിലേസാവഹം ഹോതി. ന ചേത്ഥ ഉപചാരജ്ജ്ഞാനം നിദസ്സേതഞ്ചാ, അപ്പനാസമാധിസ്സ അധിപ്പേതത്താ. നാപി “സീലേനേവ അതിക്കമിതഞ്ചസ്സ അപായഭവസ്സ സമാധിനാ അതിക്കമിതഞ്ചതാ”തി വചനോകാസോ. സുഗതിഭവന്തി അതിക്കമന്തസ്സ ദുഗ്ഗതിസമതിക്കമനേ കാ കമാതി. സബ്ബഭവസമതിക്കമനുപായോതി കാമഭവാദിനം നവന്നന്തി ഭവാനം സമതിക്കമനുപായോ സീലസമാധിഹി അതിക്കന്താപി ഭവാ അനതിക്കന്താ ഏവ, കാരണസ്സ അപഹീനത്താ. പഞ്ചായ പനസ്സ സുപ്പഹീനത്താ തേ സമതിക്കന്താ ഏവ.

തദഞ്ജപ്പഹാനവസേനാതി ദീപാലോകേനേവ തമസ്സ പുഞ്ചകിരിയവത്സുഗതേന തേന തേന കുസലഞ്ജേന തസ്സ തസ്സ അകുസലഞ്ജസ്സ പഹാനവസേന. സമാധിനാ വിക്ഖമ്ഭേപ്പഹാനവസേനാതി ഉപചാരപ്പനാഭേദേന സമാധിനാ പവത്തിനിവാരണേ ഘടപ്പഹാരേനേവ ജലതലേ സേവാലസ്സ തേസം തേസം നീവരണാഭിധമ്മാനം പഹാനവസേന. പഞ്ചായാതി അരിയമഗ്ഗപഞ്ചായ. സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേനാതി ചതുന്നം അരിയമഗ്ഗാനം ഭാവിതത്താ തന്തംമഗ്ഗവതോ അത്തനോ സന്താനേ

“ദിട്ഠിഗതാനം പഹാനായാ”തിആദിനാ (ധം സം ൨൨൭) വുത്തസ്സ സമുദയപക്ഖിയസ്സ കിലേസഗണസ്സ അച്ചന്തം അപ്പവത്തിസഞ്ചാതസമുച്ഛിന്ദനപ്പഹാനവസേന.

കിലേസാനം വീതിക്കമപടിപക്ഖോതി സംകിലേസധമ്മാനം, കമ്മകിലേസാനം വാ യോ കായവചിദ്ധാരേസു വീതിക്കമോ അജ്ജയാചാരോ, തസ്സ പടിപക്ഖോ സീലേന പകാസിതോ ഹോതി, അവിതിക്കമസഭാവത്താ സീലസ്സ. ഓകാസാദാനവസേന കിലേസാനം ചിത്തേ കുസലപ്പവത്തിം പരിയാദിയിത്ഥാ ഉട്ഠാനം പരിയുട്ഠാനം. തം സമാധി വിക്ഖമ്ഭേതീതി ആഹ “സമാധിനാ പരിയുട്ഠാനപടിപക്ഖോ പകാസിതോ ഹോതീ”തി, സമാധിസ്സ പരിയുട്ഠാനപ്പഹായകത്താ. അപ്പഹീനഭാവേന സന്താനേ അനു അനു സയനതോ കാരണലാഭേ ഉപ്പത്തിരഹാ അനുസയാ, തേ പന അനുരൂപം കാരണം ലദ്ധാ ഉപ്പജ്ജനാരഹാ മാമഗതാ കാമരാഗാദയോ സത്ത കിലേസാ വേദിതബ്ബാ. തേ അരിയമഗ്ഗുപഞ്ഞായ സബ്ബസോ പഹിയന്തീതി ആഹ “പഞ്ഞായ അനുസയപടിപക്ഖോ പകാസിതോ ഹോതീ”തി.

കായഭുച്ചരിതാദി ദുട്ഠു ചരിതം, കിലേസേഹി വാ ദുസിതം ചരിതന്തി ഭുച്ചരിതം, തമേവ യത്ഥ ഉപ്പന്നം, തം സന്താനം സംകിലേസേതി വിബാധതി, ഉപതാപേതി ചാതി സംകിലേസോ, തസ്സ വിസോധനം സീലേന തദങ്ഗവസേന പഹാനം വീതിക്കമപടിപക്ഖത്താ സീലസ്സ. തണ്ഹാസംകിലേസസ്സ വിസോധനം വിക്ഖമ്ഭവസേന പഹാനം പരിയുട്ഠാനപടിപക്ഖത്താ സമാധിസ്സ, തണ്ഹായ ചസ്സ ഉജുവിപച്ചനികഭാവതോ. ദിട്ഠിസംകിലേസസ്സ വിസോധനം സമുച്ഛേദവസേന പഹാനം അനുസയപടിപക്ഖത്താ പഞ്ഞായ, ദിട്ഠിഗതാനഞ്ച അയാമാവഗാഹീനം യാമാവഗാഹിനിയാ പഞ്ഞായ ഉജുവിപച്ചനികഭാവതോ.

കാരണന്തി ഉപനിസ്സയച്ചയോ. സീലേസു പരിപൂരകാരിതി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ ആദിഭൂതത്താ ആദിബ്രഹ്മചരിയകാനം പാരാജികസഞ്ചാദിസേസസഞ്ചാതാനം മഹാസീലസിക്ഖാപദാനം അവിതിക്കമനതോ ഖുദ്ദാനുഖുദ്ദകാനം ആപജ്ജനേ സഹസാവ തേഹി വുട്ഠാനേന സീലേസു യം കത്തബ്ബം, തം പരിപൂരം സമത്ഥം കരോതീതി സീലേസു പരിപൂരകാരി. തഥാ സകദാഗാമീതി “സീലേസു പരിപൂരകാരി”തി ഏതം ഉപസംഹരതി തഥാ-സദേന. ഏതേ ഹി ദേവ അരിയാ സമാധിപാരിപന്ഥികാനം കാമരാഗബ്ബാപാദാനം പഞ്ഞാപാരിപന്ഥികസ്സ സച്ചപടിച്ഛാദകമോഹസ്സ സബ്ബസോ അസമുഹതത്താ സമാധിം, പഞ്ഞഞ്ച ഭാവേന്താപി സമാധിപഞ്ഞാസു യം കത്തബ്ബം, തം മത്തസോ പമാണേന പദേസമത്തമേവ കരോതീതി സമാധിസ്ഥിം, പഞ്ഞായ ച മത്തസോ കാരിനോ “സീലേസു പരിപൂരകാരിനോ”ഇച്ചേവ വുച്ചന്തി. അനാഗാമീ പന കാമരാഗബ്ബാപാദാനം സമുച്ഛിന്നത്താ സമാധിസ്ഥിം പരിപൂരകാരി. അരഹാ സബ്ബസോ സമ്മോഹസ്സ സുസമുഹതത്താ പഞ്ഞായ പരിപൂരകാരി.

വുത്തം ഹേതം ഭഗവതാ (അം നിം ൩.൮൭) -

“ഇധ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു സീലേസു പരിപൂരകാരി ഹോതി, സമാധിസ്ഥിം മത്തസോ കാരി, പഞ്ഞായ മത്തസോ കാരി. സോ യാനി താനി ഖുദ്ദാനുഖുദ്ദകാനി സിക്ഖാപദാനി, താനി ആപജ്ജതിപി വുട്ഠാതിപി. തം കിസ്സ ഹേതു? ന ഹി മേത്ഥ, ഭിക്ഖവേ, അഭബ്ബതാ വുത്താ. യാനി ച ഖോ താനി സിക്ഖാപദാനി ആദിബ്രഹ്മചരിയകാനി ബ്രഹ്മചരിയസാരൂപ്പാനി, തത്ഥ ധുവസീലോ ച ഹോതി റിതസീലോ ച, സമാദായ സിക്ഖതി സിക്ഖാപദേസു. സോ തിണ്ണം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാ സോതാപന്നോ ഹോതി അവിനിപാതയമ്മോ നിയതോ സമ്ബോധിപരായണോ. ഇധ പന, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു സീലേസു...പേ... സോ തിണ്ണം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാ രാഗദോസമോഹാനം തനുത്താ സകദാഗാമീ ഹോതി. സകിദേവ ഇമം ലോകം ആഗത്ഥാ ദുക്ഖസ്സന്തം കരോതി. ഇധ പന, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു സീലേസു പരിപൂരകാരി ഹോതി, സമാധിസ്ഥിം പരിപൂരകാരി, പഞ്ഞായ മത്തസോ കാരി. സോ യാനി താനി...പേ... സിക്ഖതി സിക്ഖാപദേസു. സോ പഞ്ചന്നം ഓരമ്ഭാഗിയാനം...പേ... അനാവത്തിധമ്മോ തസ്ഥാ ലോകാ. ഇധ പന, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു സീലേസു പരിപൂരകാരി ഹോതി, സമാധിസ്ഥിം പരിപൂരകാരി, പഞ്ഞായ പരിപൂരകാരി. സോ യാനി താനി ഖുദ്ദാനുഖുദ്ദകാനി...പേ... സിക്ഖതി സിക്ഖാപദേസു. സോ ആസവാന്നം ഖയാ...പേ... ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി.

“കമ”ന്തി പുച്ഛിത്ഥാ സിക്ഖാദികേ വിഭജിത്ഥാ വുത്തമേവത്ഥം നിഗമേതും “ഏവ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അഞ്ഞേ ചാതി തയോ വിവേകാ, തീണി കുസലമൂലാനി, തീണി വിമോക്ഖമൂലാനി, തീണി ഇന്ദ്രിയാനീതി ഏവമാദയോ, സിക്ഖത്തികാദീഹി അഞ്ഞേ ച ഗുണത്തികാ. ഏവരൂപാതി യാദിസകാ സിക്ഖത്തികാദയോ ഇധ സീലാദീഹി പകാസിതാ ഹോന്തി, ഏദിസാ.

ഏത്ഥ ഹി വിവട്ടസന്നിസ്സിതസ്സ സീലസ്സ ഇധാധിപ്പേതത്താ സീലേന കായവിവേകോ പകാസിതോ ഹോതി, സമാധിനാ ചിത്തവിവേകോ, പഞ്ഞായ ഉപധിവിവേകോ. തഥാ സീലേന അദോസോ കുസലമൂലം പകാസിതം ഹോതി, തിതിക്ഖപ്പയാനതായ, അപരൂപഘാതസഭാവതായ ച സീലസ്സ. സമാധിനാ അലോഭോ കുസലമൂലം, ലോഭപടിപക്ഖത്തോ, അലോഭപധാനതായ ച സമാധിസ്സ. പഞ്ഞായ പന അമോഹോയേവ. സീലേന ച അനിമിത്തവിമോക്ഖമൂലം പകാസിതം ഹോതി. അദോസപ്പധാനം

ഹി സീലസമ്പദം നിസ്സായ ദോസേ ആദിനവദസ്സിനോ അനിചാനുപസ്സനാ സുഖേനേവ ഇജ്ഞതി,
അനിചാനുപസ്സനാ ച അനിമിത്തവിമോക്ഖമുഖം. സമാധിനാ അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖമുഖം. പഞ്ചായ
സുത്തതവിമോക്ഖമുഖം. അലോപ്പയാനം ഹി കാമനിസ്സരണം സമാധിസമ്പദം നിസ്സായ കാമേസു
ആദിനവദസ്സിനോ ദുക്ഖാനുപസ്സനാ സുഖേനേവ ഇജ്ഞതി, ദുക്ഖാനുപസ്സനാ ച
അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖമുഖം. പഞ്ചാസമ്പദം നിസ്സായ അനത്താനുപസ്സനാ സുഖേനേവ ഇജ്ഞതി,
അനത്താനുപസ്സനാ ച സുത്തതവിമോക്ഖമുഖം. തഥാ സീലേന അനത്താതത്തസ്സാമീതിന്ദ്രിയം
പകാസിതം ഹോതി. തം ഹി സീലേസു പരിപൂരകാരിനോ അട്ഠമകസ്സ ഇന്ദ്രിയം. സമാധിനാ
അഞ്ചിന്ദ്രിയം. തം ഹി ഉക്ഖംസഗതം സമാധിസമിം പരിപൂരകാരിനോ അനാഗാമിനോ, അഗ്ഗമഗ്ഗട്ഠസ്സ ച
ഇന്ദ്രിയം. പഞ്ചായ അഞ്ചാതാവിന്ദ്രിയം പകാസിതം ഹോതി. തദുപ്പത്തിയാ ഹി അരഹാ പഞ്ചായ
പരിപൂരകാരിതി. ഇമിനാ നയേന അഞ്ചേ ച ഏവരുപാ ഗുണത്തികാ സീലാദിഹി പകാസേതബ്ബാ.

൧. സീലനിദ്രേസവണ്ണനാ

സീലസരൂപാദികമാവണ്ണനാ

൬. ഏവന്തി വുത്തപ്പകാരേന. അനേകഗുണസങ്ഗാഹകേനാതി അധിസീലസിക്ഖാദീനം, അഞ്ഞേസഞ്ച അനേകേസം ഗുണാനം സങ്ഗാഹകേന. സീലസമാധിപത്താമുഖേനാതി “സഞ്ചേ സങ്ഖാരാ അനിച്ഛാ”തിആദീസു (ധം പം ൨൨൭; മേരഗാം ൬൨൬; നേത്തിം ൫) വിയ വിപസ്സനാമത്താദിമുഖേന സങ്ഖേപതോ അദേസേത്വാ സീലസമാധിപത്താമുഖേന ദേസിതോപി, സത്തതിംസായപി വാ ബോധിപക്ഖിയയമ്മാനം വിസുദ്ധിമഗ്ഗന്തോഗധത്താ തത്ഥ സീലസമാധിപത്താ മുഖം പമുഖം കത്വാ ദേസിതോപി. ഏതേന സീലസമാധിപത്താസു അവസേസബോധിപക്ഖിയയമ്മാനം സഭാവതോ, ഉപകാരതോ ച അന്തോഗധഭാവോ ദീപിതോതി വേദിതഞ്ചം. അതിസങ്ഖേപദേസിതോയേവ ഹോതി സഭാവവിഭാഗാദിതോ അവിഭാവിതത്താ. നാലന്തി ന പരിയത്തം ന സമത്ഥം. സഞ്ചേസന്തി നാതിസങ്ഖേപനാതിവിത്ഥാരരുചീനസി, വിപഞ്ചിതത്തുന്തേയ്യാനസി വാ. സങ്ഖേപദേസനാ ഹി സംഖിത്തരുചീനം, ഉഗ്ഘടിതത്തുന്തേയ്വേവ ച ഉപകാരായ ഹോതി, ന പനിതരേസം. അസ്സ വിസുദ്ധിമഗ്ഗസ്സ. പൂച്ഛന്ദോന പഞ്ഹാ, കിരിയാ കരണം കമ്മം, പഞ്ഹാവ കമ്മം പഞ്ഹാകമ്മം, പൂച്ഛനപയോഗോ.

കിംസീലന്തി സരൂപപൂച്ഛാ. കേന്ദോന സീലന്തി കേന അത്ഥേന സീലന്തി വുച്ഛതി, “സീല”ന്തി പദം കം അഭിധേയ്യം നിസ്സായ പവത്തന്തി അത്ഥോ. തയിദം സീലം സഭാവതോ, കിച്ചതോ, ഉപട്ഠാനാകാരതോ, ആസന്നകാരണതോ ച കഥം ജാനിതഞ്ചന്തി ആഹ “കാനസ്സ ലക്ഖണരസപച്ഛുപട്ഠാനപദട്ഠാനാനീ”തി. പടിപത്തി നാമ ദിട്ഠാനിസംസേ ഏവ ഹോതീതി ആഹ “കിമാനിസംസ”ന്തി. കതിവിധന്തി പഭേദപൂച്ഛാ. വിഭാഗവന്താനം ഹി സഭാവവിഭാവനം വിഭാഗദസ്സനമുഖേനേവ ഹോതീതി. വോദാനം വിസുദ്ധി. സാ ച സംകിലേസമലവിമുത്തി. തം ഇച്ഛന്തേന യസ്ഥാ ഉപായകോസല്ലത്ഥിനാ അനുപായകോസല്ലം വിയ സംകിലേസോ ജാനിതഞ്ചോതി ആഹ “കോ ചസ്സ സംകിലേസോ”തി.

തത്രാതി തസ്ഥിം, തസ്സ വാ പഞ്ഹാകമ്മസ്സ. വിസ്സജ്ജന്തി വിവരണം. പൂച്ഛിതോ ഹി അത്ഥോ അവിഭാവിതത്താ നിഗുള്ഹോ മുട്ഠിയം കതോ വിയ തിട്ഠന്തി. തസ്സ വിവരണം വിസ്സജ്ജനം വിഭൂതഭാവകാരണതോ. പാണാതിപാതാദീഹീതി ഏത്ഥ പാണോതി വോഹാരതോ സത്തോ, പരമത്ഥതോ ജീവിതിന്ദ്രിയം. തസ്സ സരസേനേവ പതനസഭാവസ്സ അന്തരേ ഏവ അതിവ പാതനം അതിപാതോ, സണികം പതിതും അദത്വാ സീലം പാതനന്തി അത്ഥോ, അതിക്കമ്മ വാ സത്ഥാദീഹി അഭിഭവിത്വാ പാതനം അതിപാതോ, പാണഛാതോ. ആദിസദേന അദിന്നാദാനാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. തേഹി പാണാതിപാതാദീഹി ദുസ്സീല്യകമ്മേഹി. വിരമന്തസ്സാതി സമാദാനവിരതിവസേന, സമ്പത്തവിരതിവസേന ച ഓരമന്തസ്സ. വത്തപടിപത്തിന്തി ഉപജ്ജായവത്താദിവത്തകരണം. ചേതനാദയോയമ്മാതി സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം പാളിവസേന വിഭജിത്വാ ദസ്സേതും “വുത്തഞ്ഹേത”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ചേതയതീതി ചേതനാ, അത്തനാ സമ്പയുത്തയമ്മേഹി സദ്ധിം ആരമ്മണ്ണേ അഭിസന്ദഹതീതി അത്ഥോ. ചേതനായ അനുകൂലവസേനേവ ഹി തംസമ്പയുത്താ യമ്മാ ആരമ്മണ്ണേ പവത്തന്തി. ചേതനാ കാമം കൂസലത്തികസാധാരണാ, ഇധ പന സീലചേതനാ അധിപ്പേതാതി കത്വാ “കൂസലാ”തി വേദിതഞ്ചാ. ചേതസി നിയുത്തം ചേതസികം, ചിത്തസമ്പയുത്തന്തി അത്ഥോ. ചേതനായ സതിപി ചേതസികത്തേ “ചേതനാ സീല”ന്തി വിസും ഗഹിതത്താ തദത്തമേവ വിരതിഅനഭിജ്ജയാദികം ചേതസികം സീലം ദട്ഠഞ്ചം ഗോബലീബദുത്തായേന. സംവരണം സംവരോ. യഥാ അകൂസലാ യമ്മാ ചിത്തേ ന ഓതരന്തി, തഥാ പിദഹനം. അവിതിക്കമോ വീതിക്കമസ്സ പടിപക്ഖഭൂതാ അവിതിക്കമവസേന പവത്തചിത്തചേതസികാ. തത്ഥ ചേതനാ സീലം നാമാതിആദി യഥാവുത്തസ്സ സുത്തപദസ്സ

വിവരണം. വിരമന്തസ്സു ചേതനാതി വിരതിസമ്പയുത്തം പധാനഭൂതം ചേതനമാഹ. പൂരേന്തസ്സു ചേതനാതി വത്തപടിപത്തിആയുഹിനീ. വിരമന്തസ്സു വിരതീതി വിരതിയാ പധാനഭാവം ഗഹേത്യാ വുത്തം.

ഏതഥ ഹി യദാ “തിവിധാ, ഭിക്ഖവേ, കായസഞ്ചേതനാ കൂസലം കായകമ്മ”ന്തിആദി (കുമാ ൫൩൯) വചനതോ പാണാതിപാതാദിനം പടിപക്ഖഭൂതാ തബ്ബിരതിവിസിട്ഠാ ചേതനാ തമാപവത്താ പധാനഭാവേന പാണാതിപാതാദിപടിവിരതിസാധികാ ഹോതി, തദാ തംസമ്പയുത്താ വിരതിഅനഭിജ്ഞാദയോ ച ചേതനാപക്ഖികാ വാ, അബ്ബോഹാരികാ വാതി ഇമമത്ഥം സന്ധായ ചേതനാസീലം വുത്തം. യദാ പന പാണാതിപാതാദിഹി സങ്കോചം ആപജ്ജന്തസ്സ തതോ വിരമണാകാരേണ പവത്തമാനാ ചേതനാവിസിട്ഠാ വിരതി, അനഭിജ്ഞാദയോ ച തത്ഥ തത്ഥ പധാനഭാവേന കിച്ചസാധികാ ഹോന്തി, തദാ തംസമ്പയുത്താ ചേതനാ വിരതിആദിപക്ഖികാ വാ ഹോതി, അബ്ബോഹാരികാ വാതി ഇമമത്ഥം സന്ധായ ചേതനാസീലം വുത്തം.

ഇദാനി സുത്തേ ആഗതനയേന കൂസലകമ്മപഥവസേന ചേതനാചേതനാസീലാനി വിഭജിത്വാ ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. പജഹന്തസ്സാതി സമാദാനവസേന “ഇതോ പട്ഠായ ന കരിസ്സാമീ”തി സമ്പത്തവത്സുകാനിപി അനജ്ഞാചരണേണ പജഹന്തസ്സ. സത്ത കമ്മപഥചേതനാതി പാണാതിപാതാദിപഹാനസാധികാ പടിപാടിയാ സത്ത കൂസലകമ്മപഥചേതനാ. അഭിജ്ഞാദിവസേന യം പരദാരഗമനാദി കരിയതി, തസ്സ പഹായകാ അനഭിജ്ഞാദയോ സീലന്തി ആഹ “ചേതനികം സീലം നാമ അനഭിജ്ഞാ... പേ... സമ്മാദിട്ഠിയാമ്മാ”തി. യഥാ ഹി അഭിജ്ഞാബ്യാപാദവസേന മിച്ചാചാരപാണാതിപാതാദയോ കരിയന്തി, ഏവം മിച്ചാദിട്ഠിവസേനാപി തേ പുത്തമുഖദസ്സനാദിഅത്ഥം കരിയന്തി. തേസഞ്ച പജഹനകാ അനഭിജ്ഞാദയോതി. പാതിമോക്ഖസംവരോ ചാരിത്തവാരിത്തവിഭാഗം വിനയപരിയാപനം സിക്ഖാപദസീലം. സതിസംവരോ മനച്ചുട്ഠാനം ഇന്ദ്രിയാനം ആരക്ഖാ, സാ ച തമാപവത്താ സതിയേവ. ഞാണസംവരോ പഞ്ഞാ. ഖന്തിസംവരോ അധിവാസനാ, സാ ച തമാപവത്താ അദോസപധാനാ ഖന്ധാ, അദോസോ ഏവ വാ. വീരിയസംവരോ കാമവിതക്കാദിനം വിനോദനവസേന പവത്തം വീരിയം. പാതിമോക്ഖസംവരസതിസംവരാദീസു യം വത്തബ്ബം, തം പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി.

സോതാനീതി തണ്ഹാദിട്ഠിഅവിജ്ജാദുച്ചരിതഅവസിട്ഠകിലേസസോതാനി. “സോതാനം സംവരം ബ്രൂമീ”തി വത്യാ “പഞ്ഞായേതേ പിധിയുരേ”തി വചനേന സോതാനം സംവരോ പിദഹനം സമുച്ഛേദനം ഞാണന്തി വിത്തായതി.

ഇദമത്ഥികതം മനസി കത്യാ യേന ഞാണേന യോനീസോ പച്ചവേക്ഖിത്യാ പച്ചയാ പടിസേവിയന്തി. തം പച്ചയപടിസേവനവി ഞാണസഭാവത്താ ഏതേവ ഞാണസംവരേ ഏവ സമോധാനം സങ്ഗഹം ഗച്ഛതി. ഖമതി അധിവാസേതീതി ഖമോ. ഉപ്പന്നന്തി തസ്ഥിം തസ്ഥിം ആരമ്മണേ ജാതം നിബ്ബത്തം. കാമവിതക്കന്തി കാമൂപസംഹിതം വിതക്കം. നാധിവാസേതീതി ചിത്തം ആരോപേത്യാ അബ്ഭന്തരേ ന വാസേതി. ആജീവപാരിസുദ്ധിപിതി ബുദ്ധപടികുട്ഠം മിച്ചാജീവം പഹായ അനവജ്ജേന പച്ചയപരിയേസനേന സിജ്ഞനകം ആജീവപാരിസുദ്ധിസീലവി ഏതേവ വീരിയസംവരേ ഏവ സമോധാനം ഗച്ഛതി വീരിയസാധനത്താ. ഏതഥ ച യഥാ ഞാണം തണ്ഹാദിസോതാനം പവത്തിനിവാരണതോ പിദഹനട്ഠേന സംവരണതോ സംവരോ ച, പരതോ പവത്തനകഗുണാനം ആയാരാദിഭാവതോ സീലനട്ഠേന സീലം , ഏവം ഖന്തി അനധിവാസനേന ഉപ്പജ്ജനകകിലേസാനം അധിവാസനേന സംവരണതോ സംവരോ ച, ഖമനഹേതു ഉപ്പജ്ജനകഗുണാനം ആയാരാദിഭാവതോ സീലനട്ഠേന സീലം, വീരിയം വിനോദേതബ്ബാനം പാപധമ്മാനം വിനോദനേന സംവരണതോ സംവരോ ച, വിനോദനഹേതു ഉപ്പജ്ജനകഗുണാനം ആയാരാദിഭാവതോ സീലനട്ഠേന സീലന്തി വേദിതബ്ബം. യഥാ പന പാതിമോക്ഖസീലാദി തസ്സ തസ്സ പാപധമ്മസ്സ പവത്തിതും

അപ്പദാനവസേന സംവരണം പിദഹനം, തം ഉപാദായ സംവരോ, ഏവം അസമാദിനസീലസ്സ ആഗതവത്ഥുതോ വിരമണവീതി ആഹ “യാ ച പാപഭീരുകാനം... പേ... സംവരസീലന്തി വേദിതബ്ബ”ന്തി. ന വീതിക്കമതി ഏതേനാതി അവിതിക്കമോ. തമാപവത്തോ കുസലചിത്തുപ്പാദോ.

൭. അവസേസേസു പന പഞ്ചേസു. സമാധാനം സഞ്ചപനം. ദുസ്സീല്യവസേന ഹി പവത്താ കായകമ്മാദയോ സമ്പതി, ആയതിബ്ബ അഹിതദുക്ഖാവഹാ, ന സമ്മാ റപിതാതി അസഞ്ചപിതാ വിപ്പകിണ്ണാ വിസദാ ച നാമ ഹോന്തി, സുസീല്യവസേന പന പവത്താ തബ്ബിപരിയായതോ സഞ്ചപിതാ അവിപ്പകിണ്ണാ അവിസദാ ച നാമ ഹോന്തി യഥാ തം ഓക്ഖിത്തചക്ഖുതാ അബാഹുപ്പചാലനാദി. തേനാഹ “കായകമ്മാദിനം സുസീല്യവസേന അവിപ്പകിണ്ണതാതി അത്ഥോ”തി. ഏതേന സമാധികിച്ചതോ സീലനം വിസേസേതി. തസ്സ ഹി സമാധാനം സമ്പയുത്തയമ്മാനം അവിക്ഖേപഹേതുതാ. ഇദം കായകമ്മാദിനം സഞ്ചപനം സംയമനം. ഉപധാരണം അധിട്ഠാനം മൂലഭാവോ. തമാ ഹിസ്സ ആദിചരണാദിഭാവോ വുത്തോ. തേന പഥവിധാതുകിച്ചതോ സീലനം വിസേസീതം ഹോതി. സാ ഹി സഹജാതരൂപയമ്മാനം സന്ധാരണവസേന പവത്തതി. ഇദം പന അനവജ്ജയമ്മാനം മൂലാധിട്ഠാനഭാവേന. തേനാഹ “കുസലാനം യമ്മാന”തിആദി. തത്ഥ കുസലയമ്മാ നാമ സപുബ്ബഭാഗാ മഹഗ്ഗതാനുത്തരാ യമ്മാ. അത്തേ പന ആചരിയാ. സിരട്ഠോതി യഥാ സിരസി ചരിണേ സബ്ബോ അത്തഭാവോ വിനസ്സതി, ഏവം സീലേ ഭിന്നേ സബ്ബം ഗുണസരീരം വിനസ്സതി. തസ്മാ തസ്സ ഉത്തമങ്ഗട്ഠോ സീലട്ഠോ. “സീരോ സീസ”ന്തി വാ വത്തബ്ബേ നിരുത്തിനയേന “സീല”ന്തി വുത്തന്തി അധിപ്പായോ. സീതലട്ഠോ പരിളാഹവൂപസമന്ട്ഠോ. തേന ത-കാരസ്സ ലോപം കത്വാ നിരുത്തിനയേനേവ “സീല”ന്തി വുത്തന്തി ദസ്സേതി. തമാ ഹിദം പയോഗസമ്പാദിതം സബ്ബകിലേസപരിളാഹവൂപസമകരം ഹോതി. ഏവമാദിനാതി ആദി-സദ്രേന സയന്തി അകുസലാ ഏതസ്ഥിം സതി അപവിട്ഠാ ഹോന്തിതി സീലം, സുപന്തി വാ തേന വിഹതുസ്സാഹാനി സബ്ബദുച്ചരിതാനീതി സീലം, സബ്ബേസം വാ കുസലയമ്മാനം പവേസാരഹസാലാതി സീലന്തി ഏവമാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

൮. “സീലനട്ഠേന സീല”ന്തി പുബ്ബേ സദുത്ഥുദ്ധാരേന പകാസിതോപി ഭാവത്ഥോ ഏവാതി ആഹ “സീലനം ലക്ഖണം തസ്സാ”തി. ന ഹി തസ്സ ചേതനാദിഭേദഭിന്നസ്സ അനവസേസതോ സങ്ഗാഹകോ തതോ അത്തോ അത്ഥോ അത്ഥി, യോ ലക്ഖണഭാവേന വുച്ചേയ്യ. നനു ച അനേകഭേദസങ്ഗാഹകം സാമത്തലക്ഖണം നാമ സിയാ, ന വിസേസലക്ഖണന്തി അനുയോഗം മനസി കത്വാ ആഹ “സനിദസ്സനത്തം രൂപസ്സ, യഥാ ഭിന്നസ്സനേകയാ”തി.

യഥാ ഹി നീലാദിവസേന അനേകഭേദഭിന്നസ്സാപി രൂപായതനസ്സ സനിദസ്സനത്തം വിസേസലക്ഖണം തദന്തയമ്മാസാധാരണതോ. ന അനിച്ചതാദി വിയ, രൂപ്പനം വിയ വാ സാമത്തലക്ഖണം, ഏവമിധാപി ദട്ഠബ്ബം. കിം പനേതം സനിദസ്സനത്തം നാമ? ദട്ഠബ്ബതാ ചക്ഖുവിത്താണസ്സ ഗോചരഭാവോ. തസ്സ പന രൂപായതനതോ അനത്തത്തേപി അത്തേഹി യമ്മേഹി രൂപായതനം വിസേസേതും അത്തം വിയ കത്വാ സഹ നിദസ്സനേന സനിദസ്സനന്തി വുച്ചതി. യമ്മസഭാവസാമത്തേന ഹി ഏകീഭൂതേസു യമ്മേസു യോ നാനത്തകരോ സഭാവോ, സോ അത്തം വിയ കത്വാ ഉപചരിതും യുത്തോ. ഏവം ഹി അത്ഥവിസേസാവബോധോ ഹോതീതി. അഥ വാ “സഹ നിദസ്സനേനാ”തി ഏത്ഥ തബ്ഭാവത്ഥോ സഹ-സദ്രോ യഥാ നന്ദിരാഗസഹഗതാതി (സം° നി° ൫.൧൦൮൧; മഹാവ° ൧൪; പടി° മ° ൨.൩൦).

ദുസ്സീല്യവിദ്ധംസനരസന്തി കായികഅസംവരാദിഭേദസ്സ ദുസ്സീല്യസ്സ വിധമനകിച്ചം. അനവജ്ജരസന്തി അഗാരയ്ഹസമ്പത്തികം അഗരഹിതബ്ബഭാവേന സമ്പജനകം, അവജ്ജപടിപക്ഖഭാവേന വാ സമ്പജനകം. ലക്ഖണാദീസൂതി ലക്ഖണരസാദീസു വുച്ചമാനേസു കിച്ചമേവ, സമ്പത്തി വാ രസോതി വുച്ചതി, ന രസായതനരസാദീതി

അധിപായോ. കേചി പന “കിച്ചമേവാ”തി അവധാരണം തസ്സ ഇതരരസതോ ബലവഭാവദസ്സനത്ഥന്തി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം, കിച്ചമേവ, സമ്പത്തി ഏവ വാ രസോതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ അധിപ്പേതത്താ.

സോചേയുപച്ചുപട്ഠാനന്തി കായാദീഹി സുചിഭാവേന പച്ചുപട്ഠാതി. ഗഹണഭാവന്തി ഗഹേതബ്ബഭാവം. തേന ഉപട്ഠാനാകാരട്ഠേന പച്ചുപട്ഠാനം വുത്തം, ഫലട്ഠേന പന അവിപ്പടിസാരപച്ചുപട്ഠാനം, സമാധിപച്ചുപട്ഠാനം വാ. സീലം ഹി സമ്പതിയേവ അവിപ്പടിസാരം പച്ചുപട്ഠാപേതി, പരമ്പരായ സമാധിം. ഇമസ്സ പന ആനിസംസഫലസ്സ ആനിസംസകമായം വക്ഖമാനത്താ ഇയ അഗ്ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം. കേചി പന ഫലസ്സ അനിച്ഛിതത്താ ഇയ അഗ്ഗഹണന്തി വദന്തി, തദയുത്തം ഫലസ്സ അനേകവിധത്താ, ലോകിയാദിസീലസ്സാപി വിഭജിയമാനത്താ. തഥാ ഹി വക്ഖതി “നിസ്സിതാനിസ്സിതവസേനാ”തിആദി (വിസുദ്ധിം ൧.൧൦). യഥാ പഥവിധാതുയാ കമ്മാദി ദൂരകാരണം, സേസഭൂതത്തയം ആസന്നകാരണം, യഥാ ച വത്ഥസ്സ തന്തവായതുരിവേമസലാകാദി ദൂരകാരണം, തന്തവോ ആസന്നകാരണം, ഏവം സീലസ്സ സദ്ധമ്മസ്സവനാദി ദൂരകാരണം, ഹിരിദാത്തപ്പമസ്സ ആസന്നകാരണന്തി ദസ്സേനോ ആഹ “ഹിരോത്തപ്പഞ്ച പനാ”തിആദി. ഹിരോത്തപ്പേ ഹീതിആദി തസ്സ ആസന്നകാരണഭാവസാധനം. തത്ഥ ഉപ്പജ്ജതി സമാദാനവസേന, തിട്ഠന്തി അവിതീക്കമവസേനാതി വേദിതബ്ബം.

സീലാനിസംസകമാവണ്ണനാ

൯. അവിപ്പടിസാരാദീതി ഏത്ഥ വിപ്പടിസാരപടിപക്ഖോ കുസലചിത്തുപ്പാദോ അവിപ്പടിസാരോ. സോ പന വിസേസതോ “ലാഭാ വത മേ, സുലദ്ധം വത മേ, യസ്സ മേ സുപരിസുദ്ധം സീല”ന്തി അത്തനോ സീലസ്സ പച്ചവേക്ഖണ്ഡവസേന പവത്തോതി വേദിതബ്ബോ. ആദി-സദ്ദേന പാമോജ്ജഭോഗസമ്പത്തികിത്തിസദ്ദാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. അവിപ്പടിസാരത്ഥാനീതി അവിപ്പടിസാരപ്പയോജനാനി. കുസലാനീതി അനവജ്ജാനി. അവിപ്പടിസാരാനിസംസാനീതി അവിപ്പടിസാരദുടയാനി. ഏതേന അവിപ്പടിസാരോ നാമ സീലസ്സ ഉദ്ദയമത്തം, സംവഡ്ഢിതസ്സ രുക്ഖസ്സ ഛായാപുപ്ഫസദിസം. അത്തോ ഏവ പനാനേന നിപ്ഫാദേതബ്ബോ സമാധിആദിഗുണോതി ദസ്സേതി.

സീലവതോ സീലസമ്പദായാതി പരിസുദ്ധം പരിപുണ്ണം കത്വാ സീലസ്സ സമ്പാദനേന സീലവതോ, തായ ഏവ സീലസമ്പദായ. അപ്പമാദാധികരണന്തി അപ്പമാദകാരണാ. ഭോഗക്ഖണ്ഡന്തി ഭോഗരാസിം. കല്യാണോ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗ്ഗച്ഛതിതി “ഇതിപി സീലവാ, ഇതിപി കല്യാണ്ഡമ്മോ”തി സുന്ദരോ മൂതിഘോസോ ഉട്ഠഹതി, ലോകം പത്ഥരതി. വിസാരദോതി അത്തനി കിഞ്ചി ഗരഹിതബ്ബം ഉപവദിതബ്ബം അപസ്സേനോ വിഗതസാരജ്ജോ നിബ്ഭയോ. അമകുഭൂതോതി അവിലക്ഖോ. അസമ്മുള്ഹോതി “അകതം വത മേ കല്യാണ്”ന്തിആദിനാ (൧൦ നി ൩.൨൪൮) വിപ്പടിസാരാഭാവതോ, കുസലകമ്മാദീനംയേവ ച തദാ ഉപട്ഠാനതോ അമുള്ഹോ പസന്നമാനസോ ഏവ കാലംകരോതി. കായസ്സ ഭേദാതി ഉപാദിനക്ഖണ്ഡപരിച്ചാഗാ, ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ ഉപച്ഛേദാ. പരം മരണാതി ചുതിതോ ഉദ്ധം. സുഗതിന്തി സുന്ദരം ഗതിം. തേന മനുസ്സഗതിപി സങ്ഗയ്ഹതി. സഗ്ഗന്തി ദേവഗതിം. സാ ഹി രൂപാദീഹി വിസയേഹി സുട്ഠ അഗ്ഗോതി സഗ്ഗോ, ലോകിയതി ഏത്ഥ ഉളാരം പുണ്ണഫലന്തി ലോകോതി ച വുച്ചതി.

ആകങ്ഖേയു ചേതി യദി ഇച്ഛേയു. പിയോ ച അസ്സന്തി പിയായിതബ്ബോ പിയാചക്ഖുഹി പസ്സിതബ്ബോ പേമനിയോ ഭവേയന്തി അത്ഥോ. മനാപോതി സബ്രഹ്മചാരിനം മനവഡ്ഢനകോ, തേസം വാ മന്നേന പത്തബ്ബോ, മേത്തചിത്തേന ഫരിതബ്ബോതി വുത്തം ഹോതി. ഗരൂതി ഗരൂട്ഠാനിയോ പാസാണഛരത്തസദിസോ. ഭാവനീയോതി “അദ്ധാ അയമായസ്ഥാ ജാനം ജാനാതി, പസ്സം പസ്സതീ”തി സമ്ഭാവനീയോ. സീലേസ്വേവസ്സ പരിപൂരകാരിതി ചതുപാരിസുദ്ധിസീലേസു ഏവ പരിപൂരകാരി അസ്സ, അനുനകാരി പരിപൂരണാകാരേന സമന്നാഗതോ ഭവേയു.

“ആദിനാ നയേനാ”തി ഏതേന “അജ്ഞാതം ചേതോസമമനുമയുത്തോ അനിരാകരജ്ഞാനോ വിപസ്തനായ സമന്നാഗതോ ബ്രൂഹേതാ സുത്താഗാരാന”തി (മു. നി. ൧.൬൫) ഏവമാദികേ സീലമോമനസുത്താഗതേ സത്തരസ സീലാനിസംസേ സങ്ഗണ്ഹാതി.

ഇദാനി ന കേവലമിമേ ഏവ അവിപ്പടിസാരാദയോ, അഥ ഖോ അഞ്ഞേപി ബഹു സീലാനിസംസാ വിജ്ഞിതീതി തേ ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ സാസന്നേതി ഇമസ്ഥിം സകലലോകിയലോകുത്തരഗുണാവഹേ സത്ത്വസാസന്നേ. ആചാരകുലപുത്താനം യം സീലം വിനാ പതിട്ഠാ അവട്ഠാനം നത്ഥി, തസ്സ ഏവം മഹാനുഭാവസ്സ സീലസ്സ ആനിസംസാനം പരിച്ഛേദം പരിമാണം കോ വദേ കോ വത്തും സക്കുണേയ്യാതി അത്ഥോ. ഏതേന സബ്ബേസംയേവ ലോകിയലോകുത്തരാനം ഗുണാനം സീലമേവ മൂലഭൂതന്തി ദസ്സേതാ തതോ പരമ്പി മലവിസോധന്നേന, പരിളാഹവൂപസമന്നേന, സുചിഗന്ധവായന്നേന, സഗ്ഗനിബ്ബാനാധിഗമൂപായഭാവേന, സോഭാലങ്കാരസാധനതായ ഭയവിധമന്നേന, കിത്തിപാമോജ്ജന്നേന ച സീലസദിസം അഞ്ഞം സത്താനം ഹിതസുഖാവഹം നത്ഥിതി ദസ്സേതോ “ന ഗങ്ഗാ”തിആദികാ ഗാമാ അഭാസി.

തത്ഥ സരഭൂതി ഏകാ നദീ, “യം ലോകേ സരഭൂ”തി വദന്തി. നിന്നഗാ വാചിരവതീതി “അചിരവതീ”തി ഏവംനാമികാ നദീ, വാതി സബ്ബത്ഥ വാ-സദ്ദോ അനിയമത്ഥോ. തേന അവുത്താ ഗോധാവരിചന്ദ്രഭാഗാദികാ സങ്ഗണ്ഹാതി. പാണന്ദംന പാണീനം സത്താനം യം മലം സീലജലം വിസോധയതി, തം മലം വിസോധേതും ന സക്കുണന്തി ഗങ്ഗാദയോ നദിയോതി പഥഗാമായ ന-കാരം ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. ഹാരാതി മുത്താഹാരാ. മണ്ഡയോതി വേളുരിയാദിമണ്ഡയോ. അരിയന്തി വിസുദ്ധം. സീലസമുട്ഠാനോ കിത്തിസദ്ദോ ഗന്ധോ മനോഹരഭാവത്ഥോ, ദിസാസു അഭിബ്ബാപനത്ഥോ ച “സീലഗന്ധോ”തി വുത്തോ. സോ ഹി പടിവാതേപി പവത്തതി. തേനാഹ ഭഗവാ “സതഞ്ച ഗന്ധോ പടിവാതമേതീ”തി (ധ. പ. ൫൪; അ. നി. ൩.൮൦; മി. പ. ൫.൪.൧). ദോസാനം ബലം നാമ വത്ത്വജ്ഞാചാരോ, തം തേസം കാതും അദേന്തം സീലം ദോസാനം ബലം ഘാതേതീതി വേദിതബ്ബം.

സീലപ്പഭേദകമാവണ്ണനാ

൧൦. “കതിവിധ”ന്തി ഏത്ഥ വിധ-സദ്ദോ കോട്ഠാസപരിയായോ “ഏകവിധേന രൂപസങ്ഗഹോ”തിആദീസു വിധ, പകാരത്ഥോ വാ, കതിപ്പകാരം കിത്തകാ സീലസ്സ പകാരഭേദാതി അത്ഥോ. സീലനലക്ഖണേനാതി സീലനസങ്ഖാതേന സഭാവേന.

ചരന്തി തേന സീലേസു പരിപൂരകാരിതം ഉപഗച്ഛന്തിതി ചരിത്തം, ചരിത്തമേവ ചാരിത്തം. വാരിതത്ഥോ തേന അത്താനം തായന്തി രക്ഖന്തിതി വാരിത്തം. അധികോ സമാചാരോ അഭിസമാചാരോ, തത്ഥ നിയുത്തം, സോ വാ പയോജനം ഏതസ്സാതി ആഭിസമാചാരികം. ആദി ബ്രഹ്മചരിയസ്സാതി ആദിബ്രഹ്മചരിയം, തദേവ ആദിബ്രഹ്മചരിയകം. വിരമതി ഏതായ, സയം വാ വിരമതി, വിരമണം വാ വിരതി, ന വിരതിതി അവിരതി. നിസ്സയതീതി നിസ്സിതം, ന നിസ്സിതന്തി അനിസ്സിതം. പരിയന്തോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി പരിയന്തം, കാലേന പരിയന്തം കാലപരിയന്തം, യഥാപരിച്ഛിന്നോ വാ കാലോ പരിയന്തോ ഏതസ്സാതി കാലപരിയന്തം. യാവ പാണനം ജീവനം കോടി ഏതസ്സാതി ആപാണകോടികം. അത്തന്നോ പച്ചയേഹി ലോകേ നിയുത്തം, തത്ഥ വാ വിദിതന്തി ലോകിയം. ലോകം ഉത്തരതീതി ലോകുത്തരം.

പച്ചയത്ഥോ, ഫലത്ഥോ ച മജ്ജിമപണിതേഹി നിഹീനം, തേസം വാ ഗുണേഹി പരിഹീനന്തി ഹീനം. അത്തന്നോ പച്ചയേഹി പധാനഭാവം നീതന്തി പണിതം. ഉഭിന്നമേവ വേമജ്ജേ ഭവം മജ്ജിമം. അത്താധിപതിത്ഥോ ആഗതം അത്താധിപതേയ്വം. സേസപദവയേപി ഏസേവ നയോ. തണ്ഹായ, ദിട്ഠിയാ വാ പരാമട്ഠം പധംസിതന്തി

പരാമർദ്ദം. തപ്പടിക്വേപതോ അപരാമർദ്ദം. പടിപ്പസ്സുദ്ധകിലേസം പടിപ്പസ്സുദ്ധം. സിക്വാസു ജാതം, സേക്വസ്സ ഇദന്തി വാ സേക്വം. പരിനിർദ്ദിതസികവാകിച്ചതായ അസേക്വയമ്മപരിയാപനം അസേക്വം. തദ്യഭ്യപടിക്വേപേന നേവസേക്വനാസേക്വം. ഹാനം ഭജതി, ഹാനഭാഗോ വാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഹാനഭാഗിയം. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. അപ്പപരിമാണത്താ പരിയന്തവന്തം, പാരിസുദ്ധിവന്തഞ്ച സീലം പരിയന്തപാരിസുദ്ധിസീലം. അനപ്പപരിമാണത്താ അപരിയന്തം, പാരിസുദ്ധിവന്തഞ്ച സീലം അപരിയന്തപാരിസുദ്ധിസീലം. സബ്ബസോ പുണ്ണം, പാരിസുദ്ധിവന്തഞ്ച സീലം പരിപുണ്ണപാരിസുദ്ധിസീലം.

൧൧. വുത്തനയേനാതി “സീലനട്ഠേന സീല”ന്തിആദിനാ (വിസുദ്ധി൦ ൧.൭) ഹേട്ഠാ വുത്തേന നയേന. ഇദം കത്തബ്ബന്തി പഞ്ഞത്തസിക്വാപദപുരണന്തി ഇദം ആഭിസമാചാരികം കത്തബ്ബം പടിപജ്ജിതബ്ബന്തി ഏവം പഞ്ഞത്തസ്സ സിക്വാപദസീലസ്സ പുരണം. സിക്വാപദസീലം ഹി പൂരേന്തോ സിക്വാപദമ്പി പൂരേതി പാലേതി നാമ. സിക്വാ ഏവ വാ സിക്ഖിതബ്ബതോ, പടിപജ്ജിതബ്ബതോ ച സിക്വാപദം. തസ്സ പുരണന്തിപി യോജേതബ്ബം. ഇദം ന കത്തബ്ബന്തി പടിക്ഖിത്തസ്സ അകരണന്തി ഇദം ദുച്ചരിതം ന കത്തബ്ബന്തി ഭഗവതാ പടിക്ഖിത്തസ്സ അകരണം വിരമണം. ചരന്തി തസ്ഥിതി തസ്ഥിം സീലേ തംസമങ്ഗിനോ ചരന്തിതി സീലസ്സ അധികരണതം വിഭാവേന്തോ തേസം പവത്തിട്ഠാനഭാവം ദസ്സേതി. തേനാഹ “സീലേസു പരിപുരകാരിതായ പവത്തന്തി”തി. വാരിതന്തി ഇദം ന കത്തബ്ബന്തി പടിക്ഖിത്തം അകപ്പിയം . തായന്തിതി അകരണേനേവ തായന്തി. തേനാതി വാരിത്തസീലമാഹ. വാരേതി വാ സത്ഥാ ഏത്ഥ, ഏതേന വാതി വാരിതം, സിക്വാപദം. തം അവികോപേന്തോ തായന്തി തേനാതി വാരിത്തം. സദ്ധാവീരിയസാധനന്തി സദ്ധായ, ഉട്ഠാനവീരിയേന ച സാധേതബ്ബം. ന ഹി അസദ്ധോ, കുസീതോ ച വത്തപടിപത്തിം പരിപൂരേതി, സദ്ധോ ഏവ സത്ഥാരാ പടിക്ഖിത്തേ അണുമത്തേപി വജ്ജേ ഭയദസ്സാവീ സമാദായ സിക്ഖതി സിക്വാപദേസുതി ആഹ “സദ്ധാസാധനം വാരിത്ത”ന്തി.

അധിസീലസിക്വാപരിയാപനത്താ അഭിവിസിട്ഠോ സമാചാരോതി അഭിസമാചാരോതി ആഹ “ഉത്തമസമാചാരോ”തി. അഭിസമാചാരോവ ആഭിസമാചാരികം, യഥാ വേനയികോതി (അ൦ നി൦ വൃ.൧൧; പാരാ൦ വൃ) അധിപ്പായോ. അഭിസമാചാരോ ഉക്കട്ഠനിദ്ദേസതോ മഗ്ഗസീലം, ഫലസീലഞ്ച, തം ആരബ്ഭ ഉദീസ്സ തദത്ഥം തപ്പയോജനം പഞ്ഞത്തം ആഭിസമാചാരികം. സുപരിസുദ്ധാനി തീണി കായകമ്മാനി, ചത്താരി വചികമ്മാനി, സുപരിസുദ്ധോ ആജീവോതി ഇദം ആജീവട്ഠമകം. തത്ഥ കാമം ആജീവഹേതുകതോ സത്തവിധദുച്ചരിതതോ വിരതി സമ്മാആജീവോതി സോപി സത്തവിധോ ഹോതി, സമ്മാജീവതാസാമഞ്ഞേന പന തം ഏകം കത്വാ വുത്തം. അഥ വാ തിവിധകുഹനവത്സന്നിസ്സയതോ മിച്ചാജീവതോ വിരതിം ഏകജ്ജയം കത്വാ വുത്തോ “ആജീവോ സുപരിസുദ്ധോ”തി. സേട്ഠചരിയഭാവതോ മഗ്ഗോ ഏവ ബ്രഹ്മചരിയന്തി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം, തസ്സ. ആഭിഭാവഭൂതന്തി ആഭിമ്ഹി ഭാവേതബ്ബതം നിപ്ഫാദേതബ്ബതം ഭൂതം പത്തം ആഭിഭാവഭൂതം. കിഞ്ചാപി ദേസനാനുക്കമേന സമ്മാദിട്ഠി ആദി, പടിപത്തിക്കമേന പന ആജീവട്ഠമകസീലം ആദിതി. തസ്സ സമ്പത്തിയാതി ആഭിസമാചാരികസ്സ സമ്പജ്ജനേന പരിപുരണേന ആഭിബ്രഹ്മചരിയകം സമ്പജ്ജതി. യോ ഹി ലഹുകാനിപി അപ്പസാവജ്ജാനി പരിവജ്ജേതി, സോ ഗരുകാനി മഹാസാവജ്ജാനി ബഹ്വാദീനവാതി പരിവജ്ജേസ്സതിതി വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി. സുത്തം പന ഏതമത്ഥം ബൃതിരേകവസേന വിഭാവേതി. തത്ഥ യമ്മന്തി സീലം. തം ഹി ഉപരിഗുണവിസേസാനം ധാരണട്ഠേന യമ്മോതി വുച്ചതി.

വിരതിസീലസ്സ ഇതരസീലേന സതിപി സമ്പയോഗാദികേ അസമ്മിസ്സകതാദസ്സനത്ഥം “വേരമണിമത്ത”ന്തി വുത്തം.

“നിസ്സിതാനിസ്സിതവസേനാ”തി ഏതമ ലബ്ധമാനനിസ്സയം താവ ദസ്സേതും “നിസ്സയോ”തിആദി വൃത്തം. തത്ത്വ തത്ത്വഹാചരിതേന നിസ്സയിതബ്ബതോ തത്ത്വഹാവ തത്ത്വഹാനിസ്സയോ. തമാ ദിട്ഠിനിസ്സയോ. ദിട്ഠിചരിതോ ഹി അസതിപി ദിട്ഠിയാ തത്ത്വഹാവിരഹേ ദിട്ഠിനിസ്സിതോവ പവത്തതി. ദേവോതി ചതുരമാരാജസക്കസുയാമാദിപാകടദേവമാഹ . ദേവത്തതരോതി അപാകടം. തത്ത്വഹം ഏവ നിസ്സിതത്തി തത്ത്വഹാനിസ്സിതം. തത്ത്വഹായ നിസ്സിതത്തി ച കേചി വദന്തി. തേസം “ദേ നിസ്സയോ”തിആദിനാ വിരുജ്ജ്വലതി. സുഖിദിട്ഠിയാതി “ഇതി സംസാരസുഖി ഭവിസ്സതി”തി ഏവം പവത്തദിട്ഠിയാ, ലോകുത്തരം സീലത്തി അധിപ്പായോ. തസ്സേവാതി ലോകുത്തരസ്സേവ സമ്ഭാരഭൂതം കാരണഭൂതം, വിവട്ടുപനിസ്സയത്തി അത്ഥോ.

കാലപരിച്ഛേദം കത്വാതി “ഇമഞ്ച രത്തിം, ഇമഞ്ച ദിവ”തിആദിനാ (അം നിം വൃ.൪൧) വിയ കാലവസേന പരിച്ഛേദം കത്വാ. കാലപരിച്ഛേദം അകത്വാ സമാദിനമ്പി അന്തരാവിച്ഛിനം സമ്പത്തവിരതിവസേന യാവജീവം പവത്തിതമ്പി ആപാണകോടികം ന ഹോതിതി ദസ്സേതും “യാവജീവം സമാദിയിത്വാ തഥേവ പവത്തിത”തി വൃത്തം.

ലാഭയസത്താതിഅങ്ഗജീവിതവസേനാതി ലാഭയസാനം അനുപന്നാനം ഉപ്പാദനവസേന, ഉപ്പന്നാനം രക്ഖണവസേന ചേവ വഡ്ഡനവസേന ച ഞാതിഅങ്ഗജീവിതാനം അവിനാസനവസേന. കിം സോ വീതിക്കമിസ്സതിതി യോ വീതിക്കമായ ചിത്തമ്പി ന ഉപ്പാദേതി, സോ കായവാചാഹി വീതിക്കമിസ്സതിതി കിം ഇദം, നത്ഥേതത്തി അത്ഥോ. പടീക്ഖേപേ ഹി അയം കിം-സദോ.

ആരമ്മണഭാവേന വണോ വിയ ആസവേ കാമാസവാദികേ പഗ്ഘരതിതി സമ്പയോഗഭാവഭാവേപി സഹാസവേഹീതി സാസവം. തേഭൂമകധമ്മജാതത്തി സീലം തപ്പരിയാപന്നത്തി ആഹ “സാസവം സീലം ലോകിയ”തി. ഭവവിസേസാ സമ്പത്തിഭവാ. വിനയോതി വിനയപരിയത്തി, തത്ത്വ വാ ആഗതസിക്ഖാപദാനി. പാമോജ്ജം തരുണപീതി. യമാഭൂതത്താണദസ്സനം സപച്ചയനാമരൂപദസ്സനം, തദധിട്ഠാനാ വാ തരുണവിപസ്സനാ. നിബ്ബിദാതി നിബ്ബിദാത്താണം. തേന ബലവവിപസ്സനമാഹ. വിരാഗോ മഗ്ഗോ. വിമുത്തി അരഹത്തഫലം. വിമുത്തിത്താണദസ്സനം പച്ചവേക്ഖണാ. കമാതി വിനയകമാ. മത്തനാതി വിനയവിചാരണാ. ഉപനിസാതി യമാവുത്തകാരണപരമ്പരാസങ്ഖാതോ ഉപനിസ്സയോ. ലോകുത്തരം മഗ്ഗഫലചിത്തസമ്പയുത്തം ആജീവട്ഠമകസീലം. തത്ത്വ മഗ്ഗസീലം ഭവനിസ്സരണാവഹം ഹോതി, പച്ചവേക്ഖണത്താണസ്സ ച ഭൂമി, ഫലസീലം പന പച്ചവേക്ഖണത്താണസ്സേവ ഭൂമി.

൧൨. ഹീനാധിമുത്തിവസേന ഛന്ദാദിനമ്പി ഹീനതാ. പണിതാധിമുത്തിവസേന പണിതതാ. തദുഭയവേമജ്ജ്വലതാവസേന മജ്ജ്വലിമതാ. യഥേവ ഹി കമ്മം ആയുഹനവസേന ഹീനാദിഭേദഭിന്നം ഹോതി, ഏവം ഛന്ദാദയോപി പവത്തിആകാരവസേന. സോ ച നേസം പവത്തിആകാരോ അധിമുത്തിഭേദേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. യസകാമതായാതി കിത്തിസിലോകാഭിരതിയാ, പരിവാരിച്ഛായ വാ. “കമ്മം നാമ മാദിസോ ഞാദിസം കരേയ്യാ”തി പാപജിഗുച്ഛായ അരിയഭാവം നിസ്സായ. അനുപക്കിലിട്ഠന്തി അത്തുക്കംസനപരവമ്ഭനാഹി, അത്തേഹി ച ഉപക്കിലേസേഹി അനുപക്കിലിട്ഠം. ഭവഭോഗത്ഥായാതി ഭവസമ്പത്തിഅത്ഥമഞ്ചേവ ഭോഗസമ്പത്തിഅത്ഥമഞ്ച. അത്തനോ വിമോക്ഖത്ഥായ പവത്തിതത്തി സാവകപച്ചേകബോധിസത്തസീലമാഹ. സബ്ബസത്താനം വിമോക്ഖത്ഥായാതി സബ്ബസത്താനം സംസാരബന്ധനതോ വിമോചനത്ഥായ. പാരമിതാസീലം മഹാബോധിസത്തസീലം. യാ കരുണൂപായകോസല്ലപരിഗൃഹിതാ മഹാബോധിം ആരബ്ഭ പവത്താ പരമുക്കംസഗതസോചേയ്യസല്ലേവാ ദേസകാലസത്താദിവികപ്പരഹിതാ സീലപാരമിതാ.

അനനുരൂപതി അസാരൂപം. അത്താ ഏവ ഗരു അധിപതി ഏതസ്സാതി അത്തഗരു, ലജ്ജാധികോ. അത്താധിപതിതോ ആഗതം അത്താധിപതേയ്യം. ലോകോ അധിപതി ഗരു

ഏതസ്സാതി ലോകാധിപതി, ഓത്തപ്പാധികോ. ധമ്മോ നാമായം മഹാനുഭാവോ
ഏകന്തനിയ്യാനികോ, സോ ച പടിപത്തിയാവ പൂജേതബ്ബോ. തസ്മാ “നം സീലസമ്പദായ
പൂജേസ്സാമി”തി ഏവം ധമ്മമഹത്തം പൂജേതുകാമേന.

പരാമട്ഠത്താതി പരാഭവവസേന ആമട്ഠത്താ. തണ്ഹാദിട്ഠിയോ ഹി “ഇമിനാഹം
സീലേന ദേവോ വാ ഭവിസ്സാമി ദേവത്തതരോ വാ, ഇമിനാ മേ സീലേന
സംസാരസുദ്ധി ഭവിസ്സതീ”തി പവത്തസ്സ സീലം പരാമസന്തിയോ തം പരാഭവം
പാപേന്തി മഗ്ഗസ്സ അനുപനിസ്സയഭാവകരണതോ. പുമുജ്ജനകല്യാണകസ്സാതി
പുമുജ്ജനേസു കല്യാണകസ്സ. സോ ഹി പുമുജ്ജനോവ ഹുത്വാ കല്യാണേഹി
സീലാദിഹി സമന്നാഗതോ. പരാമസനകിലേസാനം വിക്ഖമ്ഭനതോ, സമുച്ഛിന്ദനതോ ച
തേഹി ന പരാമട്ഠന്തി അപരാമട്ഠം. തസ്സ തസ്സ കിലേസദരമസ്സ പടിപ്പസ്സമ്ഭനതോ
വുപസമനതോ പടിപ്പസ്സലം.

കതപടികമ്മന്തി വുട്ഠാനദേസനാഹി യഥാധമ്മം കതപടികാരം. ഏവം ഹി തം
സീലം പടിപാകതികമേവ ഹോതി. തേനാഹ “തം വിസുദ്ധ”ന്തി. “കതപടികമ്മ”ന്തി
ഇമിനാ ച “ന പുനേവം കരിസ്സ”ന്തി അധിട്ഠാനന്ധി സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠബ്ബം.
“അച്ഛമംസം നു ഖോ, സുകരമംസം നു ഖോ”തിആദിനാ വത്സുമാഹിവാ, “പാചിത്തിയം
നു ഖോ, ദുക്കംസം നു ഖോ”തിആദിനാ ആപത്തിയാവാ, “മയാ തം വത്സു വീതിക്കന്തം
നു ഖോ, ന നു ഖോ വീതിക്കന്ത”ന്തിആദിനാ അജ്ജയാചാരേ വാ വേമതികസ്സ
സംസയാപന്നസ്സ. വിസോധേതബ്ബം യഥാധമ്മം പടികമ്മേന. വിമതി ഏവ വേമതികം,
തസ്മിം വേമതികേ സതി, വിമതിയാ ഉപ്പന്നായാതി അത്ഥോ. വിമതി പടിവിനേതബ്ബാതി
സയം വാ തം വത്സു വിചാരേത്വാ, വിനയധരേ വാ പൂച്ഛിത്വാ കങ്ഖാ
വിനോദേതബ്ബാ. നിക്കങ്ഖേന പന കപ്പിയം ചേ കാതബ്ബം, അകപ്പിയം ചേ ഛരസ്സേതബ്ബം.
തേനാഹ “ഇച്ചസ്സ ഫാസു ഭവിസ്സതീ”തി.

“ചതുഹി അരിയമഗ്ഗേഹി”തിആദിനാ മഗ്ഗഫലപരിയാപനം സീലം
മഗ്ഗഫലസമ്പയുത്തം വുത്തം. സമുദായേസു പവത്തവോഹാരാ അവയവേസുപി
പവത്തന്തിതി. സേസന്തി സബ്ബം ലോകിയസീലം.

പകതിപിതി സഭാവോപി. സുഖസീലോ സഖിലോ സുഖസംവാസോ. തേന
പരിയായേനാതി പകതിഅത്ഥവാചകത്വേന. ഏകച്ചം അബ്യാകതം സീലം
ഇധാധിപ്പേതസീലേന ഏകസങ്ഗഹന്തി അകുസലസ്സേവായുജ്ജമാനതം ദസ്സേതും “തത്ഥ
അകുസല”ന്തിആദി വുത്തം. തഥാ ഹി സേക്ഖത്തികം ഇധ ഗഹിതം, ഇധ ന ഉപനീതം
കുസലത്തികന്തി അധിപ്പായോ. വുത്തനയേനേവാതി വുത്തേനേവ നയേന കുസലത്തികം
അഗ്ഗഹേത്വാ ഹീനത്തികാദിനം പഞ്ചന്നം തികാനം വസേന അസ്സ സീലസ്സ തിവിധതാ
വേദിതബ്ബാ.

൧൩. യോധാതി യോ ഇധ. വത്സുവീതിക്കമേതി ആപത്തിയാ വത്സുനോ
വീതിക്കമേനേ അജ്ജയാചാരേ. കാമസങ്കപ്പാദയോ നവ മഹാവിതക്കാ മിച്ഛാസങ്കപ്പാ.
ഏവരുപസ്സാതി ഏദിസസ്സ. തസ്സ ഹി സീലവന്തേ അനുപസങ്കമിത്വാ ദുസ്സീലേ സേവന്തസ്സ
തതോ ഏവ തേസം ദിട്ഠാനുഗതിം ആപജ്ജനേന പണ്ണത്തിവിതിക്കമേ
അദോസദസ്സാവിനോ മിച്ഛാസങ്കപ്പബഹുലതായ മനച്ഛട്ഠാനി ഇന്ദ്രിയാനി അരക്ഖതോ
സീലം ഏകംസേനേവ ഹാനഭാഗിയം ഹോതി, ന റീതിഭാഗിയം, കുതോ
വിസേസാദിഭാഗിയതാ. സീലസമ്പത്തിയാതി സീലപാരിപൂരിയാ ചതുപാരിസുദ്ധിസീലേന.
അഘടന്തസ്സ ഉത്തരീതി ഉത്തരി വിസേസാധിഗമായ അവാധമന്തസ്സ. റീതിഭാഗിയം സീലം
ഭവതി അസമാധിസംവത്തനിയത്താ. സമ്പാദിതേ ഹി സമാധിസ്മിം സീലസ്സ
സമാധിസംവത്തനിയതാ നിച്ഛിയതി. സമാധത്ഥായാതി സമവസേന സമാധാനത്ഥായ.
നിബ്ബിദന്തി വിപസ്സനം. ബലവവിപസ്സനാദസ്സനത്ഥം നിബ്ബിദാഗഹണം താവതാപി സീലസ്സ
നിബ്ബേധഭാഗിയഭാവസിദ്ധിതോ.

യാനി ച സിക്വാപദാനി നേസം രക്വിതബ്ബാനീതി സമ്ബന്ധോ, താനി പന അസാധാരണപണ്ണത്തിതോ അത്താനി. നേസന്തി “രക്വിതബ്ബാനീ”തി പദം അപേക്ഖിത്വാ കത്തരി സാമിവചനം, തേഹി ഭിക്ഖുഹീതി അത്ഥോ. സതിവാ ഉസ്സാഹേതി ഉസ്സക്കിത്വാ സീലാനി രക്വിതും ഉസ്സാഹേ സതി. ദസാതി സാമണേരേഹി രക്വിതബ്ബസീലമാഹ ഘടികാരാദിനം വിയ. അട്ഠാതി നച്ചാദിമാലാദിവേരമണിം ഏകം കത്വാ സബ്ബപച്ഛിമവജ്ജാനി അട്ഠം.

അവിതീക്കമോതി പഞ്ചനം സീലാനം അവിതീക്കമോ. പകതിസീലന്തി സഭാവസീലം. തത്ത്വപപത്തിനിയതം ഹി സീലം ഉത്തരകുരുകാനം. മരിയാദാചാരിത്തന്തി തസ്സ തസ്സ സാവജ്ജസ്സ അകരണേ മരിയാദഭൂതം, തത്ഥ തത്ഥ കുലാദിസു പുബ്ബപുരിസേഹി റപിതം ചാരിത്തം. കുലദേസപാസണ്ഡയമ്മോ ഹി “ആചാരസീല”ന്തി അധിപ്പേതം. തത്ഥ കുലയമ്മോ താവ ബ്രാഹ്മണാദിനം അമജ്ജപാനാദി, ദേസയമ്മോ ഏകച്ചജനപദവാസീനം അഹിംസനാദി, പാസണ്ഡയമ്മോ തിത്ഥിയാനം യമനിയമാദി. തിത്ഥിയമതം ഹി ദിട്ഠിപാസേന, തണ്ഹാപാസേന ച ധേതി പവത്തതി, പാസം വാ ബാധം അരിയവിനയസ്സ ധേതീതി “പാസണ്ഡ”ന്തി വുച്ചതി. “പകതിയാ സീലവതീ ഹോതീ”തി (ദീം നിം ൨.൨൦) വചനതോ ബോധിസത്തമാതു പഞ്ചസിക്വാപദസീലം പരിപുണ്ണമേവ. ഇദം പന ഉക്കംസഗതം ബോധിസത്തപിതരിപി ചിത്തുപ്പാദമത്തേനപി അസംകിലിട്ഠം “യമ്മതാസീല”ന്തി വുത്തം. കാമഗുണുപസംഹിതന്തി കാമകോട്ഠാസേസു അസ്സാദുപസംഹിതം കാമസ്സാദഗധിതം. യമ്മതാസീലന്തി യമ്മതായ കാരണനിയമേന ആഗതം സീലം. സീലപാരമീം ഹി പരമുക്കംസം പാപേത്വാ കുച്ഛിഗതസ്സ മഹാബോധിസത്തസ്സ സീലതേജേന ഗുണാനുഭാവേന ബോധിസത്തമാതു സരസേനേവ പരമസല്ലേഖപ്പത്തം സീലം ഹോതി. മഹാകസ്സപാദീനന്തി ആദി-സദ്ദേന ഭദ്രാദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി. തേ കിര സുചിരം കാലം സുപരിസുദ്ധസീലാ ഏവ ഹുത്വാ ആഗതാ. തേനാഹ “സുദ്ധസത്താന”ന്തി. താസു താസു ജാതീസൂതി സീലവരാജമഹിംസരാജാദിജാതീസു. പുബ്ബേ പുരിമജാതിയം സിദ്ധോ ഹേതു ഏതസ്സാതി പുബ്ബഹേതുകസീലം. ഇദം പന പകതിസീലാദിസമാദാനേന വിനാ അവിതീക്കമലക്ഖണം സമ്പത്തവിരതിസങ്ഗഹം ദട്ഠബ്ബം.

യം ഭഗവതാ ഏവം വുത്തം സീലന്തി സമ്ബന്ധോ. ഇയാതി വക്ഖമാനസീലപരിപൂരകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ സന്നിസ്സയഭൂതസാസനപരിദീപനം, അത്തസാസനസ്സ ച തമാഭാവപടിസേധനം. വുത്തം ഹേതം “ഇധേവ, ഭിക്ഖവേ, സമണോ...പേം... സുത്താ പരപ്പവാദാ സമണേഭി അത്തേഹി”തി (ദീം നിം ൨.൨൧൪; മം നിം ൧.൧൩൯; അം നിം ൪.൨൪൧). ഭിക്ഖുതി തസ്സ സീലസ്സ പരിപൂരകപുഗ്ഗലപരിദീപനം. പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോതി ഇദമസ്സ പാതിമോക്ഖസീലേ പതിട്ഠിതഭാവപരിദീപനം. വിഹരതീതി ഇദമസ്സ തദനുരൂപവിഹാരസമങ്ഗിഭാവപരിദീപനം. ആചാരഗോചരസമ്പന്നോതി ഇദം പാതിമോക്ഖസംവരസ്സ, ഉപരിഅധിഗന്തബ്ബഗുണാനഞ്ച ഉപകാരകയമ്മപരിദീപനം. അണുമത്തേസു വജ്ജേസു ഭയദസ്സാവിതി ഇദം പാതിമോക്ഖതോ അചവനഭാവപരിദീപനം. സമാദായാതി സിക്വാപദാനം അനവസേസതോ ആദാനപരിദീപനം. സിക്ഖതീതി സിക്ഖായ സമങ്ഗിഭാവപരിദീപനം . സിക്ഖാപദേസൂതി സിക്ഖിതബ്ബയമ്മപരിദീപനം. യം പന്നേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി.

സോതി പാതിമോക്ഖസംവരസീലേ പതിട്ഠിതഭിക്ഖു. തേന യാദിസസ്സ ഇന്ദ്രിയസംവരസീലം ഇച്ഛിതബ്ബം, തം ദസ്സേതി. ചക്ഖുനാതി യതോ സോ സംവരോ, തം ദസ്സേതി. രൂപന്തി യത്ഥ സോ സംവരോ, തം ദസ്സേതി. ദിസ്വാ ന നിമിത്തഗ്ഗാഹീ ഹോതി നാനുബ്ബഞ്ജനഗ്ഗാഹീതി സംവരസ്സ ഉപായം ദസ്സേതി. യത്ഥാധികരണ...പേം... അന്യാസ്സവേയുന്തി സംവരസ്സ പടിപക്ഖം തത്ഥ ആദീനവം ദസ്സേതി. സംവരായ പടിപജ്ജതീതി പഗേവ സതിയാ ഉപട്ഠപേതബ്ബതം ദസ്സേതി. രക്ഖതി ചക്ഖുന്ദ്രിയന്തി സതിയാ ഉപട്ഠാപനമേവ ചക്ഖുന്ദ്രിയസ്സ ആരക്ഖാതി ദസ്സേതി. ചക്ഖുന്ദ്രിയേ സംവരം

ആപജ്ജതീതി തമാഭൂതാ സതിയേവേതമ സംവരോതി ദണ്ണേതി. വീതിക്കമസ്സ വസേനാതി സമ്ബന്ധോ. ഛരണം സിക്ഖാപദാനന്തി “ആജീവഹേതു ആജീവകാരണാ അസന്തം അഭൂതം ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മം ഉല്ലപതി”തിആദിനാ ആഗതാനം ഛരണം പാരാജികാദിപടിസംയുത്താനം സിക്ഖാപദാനം. സാമന്തജപ്പനാദിനാ തിവിധേന കുഹനവത്സുനാ വിമ്ഹാപനം കുഹനാ. അത്താനം, ദായകം വാ ഉക്ഖിപിത്വാ യമാ സോ കിഞ്ചി ദദാതി, ഏവം കഥനം ലപനാ. നിമിത്തം വുച്ചതി പച്ചയദാനസത്തുപ്പാദകം കായവചികമ്മം, തേന നിമിത്തേന ചരതി, നിമിത്തം വാ കരോതീതി നേമിത്തികോ, തസ്സ ഭാവോ നേമിത്തികതാ. ഗന്ധാദയോ വിയ ലാഭായ പരേസം അക്കോസനാദിനാ നിപിസതീതി നിപ്പേസോ, നിപ്പേസോവ നിപ്പേസികോ, തസ്സ ഭാവോ നിപ്പേസികതാ. മഹിച്ചുതായ അത്തനാ ലദ്ധലാഭേന പരതോ ലാഭപരിയേസനാ ലാഭേന ലാഭം നിജിഗീസനതാ. ഏവമാദീനന്തി ആദി-സദേന അനുപ്പിയഭാണിതാചാടുകമ്യതാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. പടിസങ്ഖാണേന പച്ചവേക്ഖണായ പരിസുദ്ധോ അസംകിലിട്ഠോ പടിസങ്ഖാനപരിസുദ്ധോ. ചത്താരോ പച്ചയാ പരിഭുഞ്ജിയന്തി ഏതേനാതി ചതുപച്ചയപരിഭോഗോ, തമാപവത്താ അനവജ്ജചേതനാ.

പാതിമോക്ഖസംവരസീലവണ്ണനാ

൧൪. തത്രാതി തേസു പാതിമോക്ഖസംവരാദീസു. ആദിതോ പട്ഠായാതി “ഇധ ഭിക്ഖു”തിആദിനാ (വിഭം ൨൦൮; ദീം നിം ൧.൧൯൪) ആഗതദേസനായ ആദിതോ പഭൂതി. വിനിച്ഛയകമാതി തമ്മ സംസയവിധമനേന വിനിച്ഛയാവഹാ കമാ. പഠമസ്സ അത്ഥസ്സ സബ്ബസാധാരണത്താ അസാധാരണം പബ്ബജിതാവേണികം പരിയായം ദണ്ണേനോ “ഛരിന്നഭിന്നപടധരാദിതായ വാ”തി ആഹ. ഏവം ഹിസ്സ പരിപുണ്ണപാതിമോക്ഖസംവരയോഗ്യതാ ദണ്ണിതാ ഹോതി. ഭിന്നപടധരാദിഭാവോ ച നാമ ദലിദസ്സാപി നിഗൃഹിതസ്സ ഹോതീതി തതോ വിസേസേതും “സദ്ധാപബ്ബജിതോ”തി വത്വാ പടിപത്തിയാ യോഗ്യഭാവദണ്ണനത്ഥം “കുലപുത്തോ”തി വുത്തം. ആചാരകുലപുത്തോ വാ ഹി പടിപജ്ജിതും സക്കോതി ജാതികുലപുത്തോ വാ. സിക്ഖാപദസീലന്തി ചാരിത്തവാരിത്തപ്പഭേദം സിക്ഖാപദവസേന പഞ്ഞത്തം സീലം. യോതി അനിയമനിദ്രേസോ യോ കോചി പുഗ്ഗലോ. നന്തി വിനയപരിയാപണം സീലം. തന്തി പുഗ്ഗലം. മോക്ഖേതി സഹകാരികാരണഭാവതോ. അപായേ ഭവാനി ആപായികാനി. ആദി-സദേന തദഞ്തം സബ്ബസംസാരദുക്ഖം സങ്ഗണ്ഹാതി. സംവരണം കായവചിദാരാനം പിദഹനം. യേന തേ സംവുതാ പിഹിതാ ഹോന്തി, സോ സംവരോ. യസ്മാ പന സോ സത്തനം ആപത്തിക്ഖന്ധാനം അവിതിക്കമോ വീതിക്കമപടിപക്ഖോതി കത്വാ, തസ്മാ വുത്തം “കായികവാചസികസ്സ അവിതിക്കമസ്സേതം നാമ”ന്തി. പാതിമോക്ഖസംവരേന സംവുതോതി പാതിമോക്ഖസംവരേന പിഹിതകായവചിദാരോ. തമാഭൂതോ ച യസ്മാ തം ഉപേതോ തേന ച സമങ്ഗീ നാമ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “ഉപഗതോ സമന്നാഗതോതി അത്ഥോ”തി.

അപരോ നയോ - കിലേസാനം ബലവഭാവതോ, പാപകിരിയായ സുകരഭാവതോ, പുണ്ണകിരിയായ ച ദുക്കരഭാവതോ ബഹുക്ഖത്തും അപായേസു പതനസീലോതി പാതീ, പുമുജ്ജനോ. അനിച്ചതായ വാ ഭവാദീസു കമ്മവേഗക്ഖിത്തോ ഘടിയന്തം വിയ അനവട്ഠാനേന പരിബ്ഭമനതോ ഗമനസീലോതി പാതീ, മരണവസേന വാ തമ്ഹി തമ്ഹി സത്തനികായേ അത്തഭാവസ്സ പാതനസീലോതി പാതീ, സത്തസന്താനോ, ചിത്തമേവ വാ. തം പാതിനം സംസാരദുക്ഖതോ മോക്ഖേതീതി പാതിമോക്ഖം. ചിത്തസ്സ ഹി വിമോക്ഖേന സത്തോ “വിമുത്തോ”തി വുച്ചതി. വുത്തം ഹി “ചിത്തവോദാനാ വിസുജ്ജന്തീ”തി, “അനുപാദായ ആസവേഹി ചിത്തം വിമുത്ത”ന്തി (മഹാവം ൨൮) ച. അഥ വാ അവിജ്ജാദിനാ ഹേതുനാ സംസാരേ പതതി ഗച്ഛതി പവത്തതീതി പാതീ, “അവിജ്ജാനീവരണാനം സത്താനം തണ്ഹാസംയോജനാനം സന്ധാവതം സംസരത”ന്തി (സംം നിം ൨.൧൨൪) ഹി വുത്തം. തസ്സ പാതിനോ സത്തസ്സ തണ്ഹാദിസംകിലേസത്തയതോ മോക്ഖോ ഏതേനാതി പാതിമോക്ഖം .

“കണ്ഠോക്താഭിനിർവ്വഹണാദി”തിരുവള്ളി വിവരണ സമാസസീദ്ധി വേദിതബ്ധം. അഥ വാ പാതേതി വിനിപാതേതി ദുഷ്ടവേതി പാതി, ചിത്തം. വൃത്തം ഹി “ചിത്തേന നീയതി ലോകോ, ചിത്തേന പരികണ്ഠിതീ”തി (സം. നി. ൧.൩൨). തസ്തു പാതിനോ മോക്ഷോ ഏതേനാതി പാതിമോക്ഷം, പതതി വാ ഏതേന അപായദുഷ്ടവേ, സംസാരദുഷ്ടവേ ചാതി പാതീ, തസ്ഹാദിസംകിലേസോ. വൃത്തം ഹി “തസ്ഹാ ജനേതി പുരിസം (സം. നി. ൧.൫൫-൫൭), തസ്ഹാദുതിയോ പുരിസോ”തി (ഇതിവു. ൧൫, ൧൫൫; അ. നി. ൪.൯; മഹാനി. ൧൯൧; ചുളനി. പാരായനാനുഗീതിഗാമാനിദ്രേസ) ച ആദി. തതോ പാതിതോ മോക്ഷോതി പാതിമോക്ഷം. അഥ വാ പതതി ഏതമാതി പാതിനി, ഛര അജ്ഞാതതികബാഹിരാതി ആയതനാനി. വൃത്തം ഹി “ഛരസു ലോകോ സമുപന്നോ, ഛരസു കുബ്ധതി സന്ധവ”ന്തി (സം. നി. ൧.൭൦; സു. നി. ൧൭൧). തതോ ഛരഅജ്ഞാതതികബാഹിരായതനസഞ്ചാതതോ പാതിതോ മോക്ഷോതി പാതിമോക്ഷം. അഥ വാ പാതോ വിനിപാതോ അസ്തു അത്ഥിതി പാതീ, സംസാരോ. തതോ മോക്ഷോതി പാതിമോക്ഷം, അഥ വാ സബ്ധലോകാധിപതിഭാവതോ ധമ്മിസ്സരോ ഭഗവാ “പതീ”തി വുച്ചതി. മുച്ചതി ഏതേനാതി മോക്ഷോ, പതിനോ മോക്ഷോ തേന പത്തത്തത്താതി പതിമോക്ഷോ, പതിമോക്ഷോ ഏവ പാതിമോക്ഷം. സബ്ധഗുണാനം വാ മൂലഭാവതോ ഉത്തമദ്വേന പതി ച സോ യമാവുത്തേനതേന മോക്ഷോ ചാതി പതിമോക്ഷോ, പതിമോക്ഷോ ഏവ പാതിമോക്ഷം. തഥാ ഹി വൃത്തം “പാതിമോക്ഷന്തി മുഖമേതം പമുഖമേത”ന്തി (മഹാവ. ൧൩൫) വിത്ഥാരോ.

അഥ വാ പ-ഇതി പകാരേ, അതീ-തി അച്ചന്തത്വേ നിപാതോ, തസ്മാ പകാരേഹി അച്ചന്തം മോക്ഷവേതിതി പാതിമോക്ഷം. ഇദം ഹി സീലം സയം തദഞ്ഗവസേന, സമാധിസഹിതം പത്താസഹിതഞ്ച വിക്ഖമ്ഭനവസേന, സമുച്ഛേദവസേന ച അച്ചന്തം മോക്ഷവേതി മോചേതീതി പാതിമോക്ഷം, പതി പതി മോക്ഷോതി വാ പതിമോക്ഷോ, തത്ത്വാ തത്ത്വാ വീതിക്കമദോസതോ പച്ചേകം മോക്ഷോതി അത്ഥോ, പതിമോക്ഷോ ഏവ പാതിമോക്ഷം. മോക്ഷോതി വാ നിബ്ബാനം, തസ്തു മോക്ഷസ്സ പടിബിമ്ബഭൂതോതി പതിമോക്ഷോ. സീലസംവരോ ഹി സുരിയസ്സ അരുണുഗ്ഗമനം വിയ നിബ്ബാനസ്സ ഉദയഭൂതോ തപ്പടിഭാഗോ വിയ യഥാരഹം കിലേസനിബ്ബാപനതോ, പതിമോക്ഷോയേവ പാതിമോക്ഷം. അഥ വാ മോക്ഷം പതി വത്തതി, മോക്ഷാഭിമുഖന്തി വാ പതിമോക്ഷം, പതിമോക്ഷമേവ പാതിമോക്ഷന്തി ഏവമേത്ഥ പാതിമോക്ഷ-സദസ്സ അത്ഥോ വേദിതബ്ധം. ഇരിയതീതി അത്തഭാവം പവത്തേതി. “വിഹരതീ”തി ഇമിനാ പാതിമോക്ഷസംവരസീലേ റിതസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഇരിയാപഥവിഹാരോ ദസ്സിതോ. പാളിയന്തി ത്യാനവിഭഞ്ഗപാളിയം (വിഭ. ൫൦൮ ആദയോ).

തത്ഥ കാമം സമണചാരം, സമണഗോചരഞ്ച ദസ്സേതും “ആചാരഗോചരസമ്പന്നോ”തി വൃത്തം, യഥാ പന മഗ്ഗം ആചിക്ഖന്തോ “വാമം മുഞ്ച, ദക്ഖിണം ഗസ്ഹാ”തി വജ്ജേതബ്ധപുബ്ധകം ഗഹേതബ്ധം വദേയ, യഥാ വാ സസീസന്ഹാനേന പഹീനസേദമലജല്ലികസ്സ മാലാഗന്ധവിലേപനാദിവിഭൂസനസംവിധാനം യുത്തരൂപം, ഏവം പഹീനപാപധമ്മസ്സ കല്യാണധമ്മസമാധോഗോ യുത്തരൂപോതി “അത്ഥി ആചാരോ, അത്ഥി അനാചാരോ”തി ദധം ഉദിസിത്വാ അനാചാരം താവ വിഭജിതും “തത്ഥ കതമോ അനാചാരോ”തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ കായികോ വീതിക്കമോതി തിവിധം കായദുച്ചരിതം. വാചസികോ വീതിക്കമോതി ചതുബ്ധിധം വചിദുച്ചരിതം. കായികവാചസികോതി തദുഭയം.

ഏവം ആജീവട്ഠമകസീലസ്സ വീതിക്കമോ ദസ്സിതോ. ഇദാനി മാനസം അനാചാരം ദസ്സേതും “സബ്ബന്ധി ദുസ്സീല്യം അനാചാരോ”തി വത്ഥാ തത്ഥ ഏകച്ചിയം ദസ്സേതോ “ഇധേകച്ചോ വേളുദാനേന വാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ വേളുദാനേനാതി പച്ചയുപാദനതേന വേളുദാനേന. പത്തദാനാദിസുപി ഏസേവ നയോ. വേളുതി മനുസ്സാനം പയോജനാവഹോ യോ കോചി വേളുദണ്ഡോ. പത്തം ഗന്ധികാദിനം ഗന്ധപലിവേറാദിഅത്ഥം വാ, താലനാളികേരാദിപത്തം വാ. പുപ്ഫം യം കിഞ്ചി

മനുസ്സാനം പയോജനാവഹം. തമാ ഫലം. സിനാനം സിരീസചുണ്ണാദിന്ഹാനിയചുണ്ണം. മത്തികാപി ഏതേവ സങ്ഗഹം ഗച്ഛതി. ദന്തകട്ഠം യം കിഞ്ചി മുഖസോധനത്വം ദന്തപോനം. ചാടുകമൃതാ അത്താനം ദാസം വിയ നീചട്ഠാനേ രപേത്യാ പരസ്സു ഖലിതവചനം സങ്ഠപേത്യാ പിയകാമതായ പഗ്ഗയ്ഹവചനം. മുഗ്ഗസൂപ്യതാതി മുഗ്ഗസൂപസമതാ സച്ചാലികേന ജീവിതകപ്പനം. യമാ ഹി മുഗ്ഗസൂപേ പച്ചന്തേ ബഹു മുഗ്ഗാ പച്ചന്തി, കതിപയാ ന പച്ചന്തി, ഏവം സച്ചാലികേന ജീവിതകപ്പനേ ബഹു അലികം ഹോതി, അപ്പകം സച്ചന്തി. പരിഭടതീതി പരിഭടോ, പരേസം ദാരകേ പരിഹരന്തോ. പരിഭടസ്സ കമ്മം പാരിഭട്യം, സാ ഏവ പാരിഭട്യതാ, അലങ്കരണാദിനാ കുലദാരകപരിഹരണസ്സേതം നാമം. തേസം തേസം ഗിഹീനം ഗാമന്തരദേസന്തരാദിസു സാസനപടിസാസനഹരണം ജങ്ഘപേസനികം. അഞ്ഞതരഞ്ഞതരേനാതി ഏതേസം വാ വേളുദാനാദീനം

വേജജകമ്മഭണ്ഡാഗാരികകമ്മപിണ്ഡപടിപിണ്ഡകമ്മസങ്ഘപ്പാദചേതിയുപ്പാദപട്ഠപനാദീനം വാ മിച്ചാജീവേന ജീവിതകപ്പനകകമ്മാനം യേന കേനചി . ബുദ്ധപടികുട്ഠേനാതി ബുദ്ധേഹി ഗരഹിതേന പടിസിദ്ധേന. മിച്ചാജീവേനാതി ന സമ്മാആജീവേന. അയം വുച്ചതി അനാചാരോതി അയം സബ്ബോപി “അനാചാരോ”തി കമീയതി. ആചാരനിദ്രേസോ വുത്തപടിപക്ഖനയേനേവ വേദിതബ്ബോ.

ഗോചരനിദ്രേസേപി പഠമം അഗോചരസ്സ വചനേ കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. ഗോചരോതി പിണ്ഡപാതാദീനം അത്ഥായ ഉപസങ്കമിതും യുത്തട്ഠാനം. അയുത്തട്ഠാനം അഗോചരോ. വേസിയാ ഗോചരോ അസ്സാതി വേസിയാഗോചരോ, മിത്തസന്ഥവവസേന ഉപസങ്കമിതബ്ബട്ഠാനന്തി അത്ഥോ. വേസിയാ നാമ രൂപൂപജീവിനിയോ, താ മിത്തസന്ഥവവസേന ന ഉപസങ്കമിതബ്ബാ, സമണഭാവസ്സ അന്തരായകരത്താ, പരിസുദ്ധാസയസ്സാപി ഗരഹഹേതുതോ, തസ്മാ ദക്ഖിണാദാനവസേന സതിം ഉപട്ഠപേത്യാവ ഉപസങ്കമിതബ്ബാ. വിധവാ വുച്ചന്തി മതപതികാ, പവുത്ഥപതികാ വാ. മുല്ലകുമാരികാതി മഹല്ലികാ അനിവിട്ഠകുമാരിയോ, പണ്ഡകാതി നപുംസകാ. തേ ഹി ഉസ്സന്നകിലേസാ അവുപസന്തപരിളാഹാ ലോകാമിസസന്നിസ്സിതകമാബഹുലാ, തസ്മാ ന ഉപസങ്കമിതബ്ബാ. ഭിക്ഖുനിയോ നാമ ഉസ്സന്നബ്രഹ്മചരിയാ. തമാ ഭിക്ഖുപി. തേസം അഞ്ഞമഞ്ഞം വിസഭാഗവത്സുഭാവതോ സന്ഥവവസേന ഉപസങ്കമനേ കതിപാഹേനേവ ബ്രഹ്മചരിയന്തരായോ സിയാ, തസ്മാ ന ഉപസങ്കമിതബ്ബാ. ഗിലാനപുച്ഛനാദിവസേന ഉപസങ്കമനേ സതോകാരിനാ ഭവിതബ്ബം. പാനാഗാരന്തി സുരാപാനഘരം. തം സോണ്ഡജനേഹി അവിവിത്തം ഹോതി. തത്ഥ തേഹി സോണ്ഡതാദിവസേന ന ഉപസങ്കമിതബ്ബം ബ്രഹ്മചരിയന്തരായകരത്താ. സംസട്ഠോ വിഹരതി രാജൂഹിതിആദിസു രാജാനോ നാമ യേ രജ്ജമനുസാസന്തി. രാജമഹാമത്താ രാജിസ്സരിയസദിസായ ഇസ്സരിയമത്തായ സമന്നാഗതാ. തിത്ഥിയാതി വിപരിതദസ്സനാ ബാഹിരകപരിബ്ബാജകാ. തിത്ഥിയാസാവകാതി തേസു ദള്ഘഭത്താ പച്ചയദായകാ. അനനുലോമികേന സംസഗ്ഗേനാതി തിസ്സന്നം സിക്ഖാനം അനനുലോമികേന പച്ചനീകഭൂതേന സംസഗ്ഗേന സംസട്ഠോ വിഹരതി, യേന ബ്രഹ്മചരിയന്തരായം വാ സല്ലേഖപരിഹാനിം വാ പാപുണാതി.

ഇദാനി അപരേനപി പരിയായേന അഗോചരം ദസ്സേതും “യാനി വാ പന താനീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അസ്സദ്ധാനീതി ബുദ്ധാദിസു സദ്ധാവിരഹിതാനി. തതോ ഏവ അപ്പസന്നാനി, കമ്മകമ്മഫലസദ്ധായ വാ അഭാവേന അസ്സദ്ധാനി. രതനത്തയപ്പസാദാഭാവേന അപ്പസന്നാനി. അക്കോസകപരിഭാസകാനീതി അക്കോസവത്സുഹി അക്കോസകാനി ചേവ ഭയദസ്സന്നേന സന്തജ്ജനകാനി ച. അത്ഥം ന ഇച്ഛന്തി അനത്ഥമേവ ഇച്ഛന്തിതി അനത്ഥകാമാനി. ഹിതം ന ഇച്ഛന്തി അഹിതമേവ ഇച്ഛന്തിതി അഹിതകാമാനി. ഫാസു ന ഇച്ഛന്തി അഫാസുന്ധേവ ഇച്ഛന്തിതി അഫാസുകകാമാനി. യോഗക്ഖേമം നിബ്ഭയം ന ഇച്ഛന്തി, അയോഗക്ഖേമമേവ ഇച്ഛന്തിതി അയോഗക്ഖേമകാമാനി. ഭിക്ഖുനന്തി ഏത്ഥ സാമണേരാനന്വി സങ്ഗഹോ. ഭിക്ഖുനന്തി ഏത്ഥ സിക്ഖമാനസാമണേരീനം. സബ്ബേസം ഹി സാസനികാനം അനത്ഥകാമതാദീപനപദമിദം വചനം. തമാരൂപാനി കുലാനീതി താദിസാനി

ഖത്തിയകുലാദീനി. സേവതീതി നിസ്സായ ജീവതി. ഭജതീതി ഉപസങ്കമതി. പയിരുപാസതീതി പുനപ്പുനം ഉപഗച്ഛതി. അയം വുച്ചതീതി അയം വേസിയാദികോ, രാജാദികോ, അസ്സദ്ധകുലാദികോ ച തം തം സേവന്തസ്സ തിപ്പകാരോപി അയുത്തോ ഗോചരോതി അഗോചരോ. എത്ഥ ഹി വേസിയാദികോ പഞ്ചകാമഗുണനിസ്സയതോ അഗോചരോ. യഥാഹ “കോ ച, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖുനോ അഗോചരോ പരവിസയോ? യദിദം പഞ്ച കാമഗുണാ”തി (സം° നി° ൫.൩൨൨). രാജാദികോ സമണ്ഡമ്മസ്സ അനുപനിസ്സയതോ, ലാഭസക്കാരാസനിവിചക്കനിപ്പോമനദിട്ഠിവിപത്തിഹേതുതോ ച. അസ്സദ്ധകുലാദികോ സദ്ധാഹാനിചിത്തസന്താസാവഹതോ അഗോചരോ.

ഗോചരനിദ്ദേസേ “ന വേസിയാഗോചരോ”തിആദീനി വുത്തപടിപക്ഖവസേന വേദിതബ്ബാനി. ഓപാനഭൂതാനീതി ഉദപാനഭൂതാനി ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ, ഭിക്ഖുനീസങ്ഘസ്സ ച ചതുമഹാപഥേ വതപോക്ഖരണീ വിയ യഥാസുഖം ഓഗാഹനക്ഖമാനി. കാസാവപജ്ജാതാനീതി ഭിക്ഖുനം, ഭിക്ഖുനീനഞ്ച നിവത്ഥപാരുതകാസാവാനംയേവ പഭാഹി ഏകോഭാസാനി. ഇസീവാതപടിവാതാനീതി ഗേഹം പവിസന്താനം , നിക്ഖമന്താനഞ്ച ഭിക്ഖുഭിക്ഖുനീസങ്ഘാതാനം ഇസീനം ചീവരവാതേന ചേവ സമിഞ്ജനപസാരണാദിജനിതസരീരവാതേന ച പടിവാതാനി പവായിതാനി വിനിദ്ധുതകിബ്ബിസാനി വാ.

ഇദാനി നിദ്ദേസേ ആഗതനയേനാപി ആചാരഗോചരേ ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം പാതിമോക്ഖസീലനിദ്ദേസേ. ഇമിനാപി നയേനാതി ഇദാനി വുച്ചമാനവിധിനാപി. സങ്ഘഗതോതി സങ്ഘസന്നിപാതം ഗതോ. അചിത്തീകാരകതോതി അകതചിത്തീകാരോ, അകതഗാരവോതി അത്ഥോ. ഘട്ടയന്തോതി സരീരേന, ചീവരേന വാ ഘംസന്തോ. പൂരതോപി തിട്ഠതി അചിത്തീകാരകതോതി സമ്ബന്ധിതബ്ബം. റിതകോപീതി ഉപരി തിട്ഠന്തോ വിയ ആസന്നതരട്ഠാനേ റിതകോപി ഭണതി. ബാഹാവിക്ഖേപകോതി ബാഹും വിക്ഖിപന്തോ. അനുപാഹനാനന്തി അനാദരേ സാമിവചനം. സഉപാഹനോതി ഉപാഹനാരുള്ഹോ. മേരേ ഭിക്ഖു അനുപഖജ്ജാതി മേരാനം ഭിക്ഖുനം റിതട്ഠാനം അനുപവിസിത്വാ തേസം ആസന്നതരട്ഠാനം ഉപഗത്വാ. കട്ഠം പക്ഖിപതി അഗ്ഗികുണ്ഡേ. വോക്കമ്മാതി പസ്സുതോ അതിക്കമിത്വാ. ഗുള്ഹാനി സഭാവതോ പടിച്ഛന്നാനി സാണിപാകാരാദിനാ പടിച്ഛാദിതാനി. അനാപുച്ഛാതി അനാപുച്ഛിത്വാ. അസ്സാതി അനാചാരസ്സ.

അപിച ഭിക്ഖുതിആദി സബ്ബസ്സേവ ഭിക്ഖുനോ ആചാരദസ്സനവസേന പവത്തം അട്ഠക്ഖമാവചനം, ന നിദ്ദേസപാളി. സദ്ധാസീലസുതചാഗാദിഗുണഹേതുക്കോ ഗരുഭാവോ ഗരുകരണം വാ ഗാരവോ, സഹ ഗാരവേനാതി സഗാരവോ. ഗരുട്ഠാനിയേസു ഗാരവസാരജ്ജാദിവസേന പടിസ്സായനാ പതിസ്സാ, സപ്പതിസ്സവപടിപത്തി. സഹ പതിസ്സായാതി സപ്പതിസ്സോ. സവിസേസം ഹിരിമനതായ, ഓത്തപ്പിഭാവേന ച ഹിരോത്തപ്പസമ്പന്നോ. സേവിയയമ്മപാരിപൂരിവസേന സുനിവത്ഥോ സുപാരുതോ. പാസാദികേനാതി പസാദാവഹേന, ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ ചേതം കരണവചനം. ഏസേവ നയോ ഇതോ പരേസുപി ഛരസു പദേസു. അഭിക്കന്തേനാതി അഭിക്കമേന. ഇരിയാപഥസമ്പന്നോതി സമ്പന്നഇരിയാപഥോ. തേന സേസഇരിയാപഥാനമ്പി പാസാദികതമാഹ. ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തഭാരോതി ചക്ഖുന്ദ്രിയാദീസു ഛരസു ദ്വാരേസു സുസംവിഹിതാരക്ഖോ. ഭോജനേ മത്തഞ്ജുതി പരിഭുഞ്ജിതബ്ബതോ ഭോജനസത്തിതേ ചതുബ്ബിയേപി പച്ചയേ പരിയേസനപടിഗൃഹണപരിഭോഗാദിവസേന സബ്ബസോ പമാണഞ്ജു. ജാഗരിയമനുയുത്തോതി പുബ്ബരത്താപരരത്തം ഭാവനാമനസികാരസങ്ഘാതം ജാഗരിയം സാതച്ചകാരിതാവസേന അനു അനു യുത്തോ തത്ഥ യുത്തപയുത്തോ. സതിസമ്പജ്ഞേന സമന്നാഗതോതിആദി യഥാവുത്തസ്സ ആചാരസ്സ സമ്ഭാരദസ്സനം. തത്ഥ അപ്പിച്ഛോതി നിഇച്ഛോ. സന്തുട്ഠോതി യഥാലാഭാദിവസേന സന്തോസേന തുട്ഠോ. സക്കച്ചകാരിതി ആദരകാരി. ഗരുചിത്തീകാരബഹുലോതി ഗരുട്ഠാനിയേസു ഗരുകരണബഹുലോ. അയം വുച്ചതിആചാരോതി അയം സഗാരവതാദി അത്ഥകാമേഹി ആചരിതബ്ബതോ ആചാരോ.

സീലാദീനം ഗുണാനം ഉപനിസ്സയഭൂതോ ഉപനിസ്സയഗോചരോ. സതിസങ്ഖാതോ ചിത്തസ്സ ആരക്ഖഭൂതോ ഏവ ഗോചരോ ആരക്ഖഗോചരോ. കമ്മട്ഠാനസങ്ഖാതോ ചിത്തസ്സ ഉപനിബന്ധനട്ഠാനഭൂതോ ഗോചരോ ഉപനിബന്ധഗോചരോ. അപ്പിച്ചുതാദീഹി ദസഹി വിവട്ടനിസ്സിതായ കമായ വത്സുഭൂതേഹി ഗുണേഹി സമന്നാഗതോ ദസകമാവത്സുഗുണസമന്നാഗതോ. തതോ ഏവ കല്യാണോ സുന്ദരോ മിത്തോതി കല്യാണമിത്തോ. തസ്സ ലക്ഖണം പരതോ ആഗമിസ്സതി. അസ്സുതം സുത്തഗേയ്യാദിം. സുണാതീതി സുതമയം ഞാണം ഉപ്പാദേതി. സുതം പരിയോദാപേതീതി തമേവ യമാസുതം അവിസദതായ അപരിയോദാതം പുനപ്പുനം പരിപുച്ഛനാദിനാ വിസോധേതി നിജ്ജടം നിഗുദ്ധം കരോതി. തത്ഥ ച യേ കങ്ഖട്ഠാനിയാ യമ്മാ, തേസു സംസയം ഛരിദന്തോ കങ്ഖം വിതരതി. കമ്മകമ്മഫലേസു, രതനത്തയേ ച സമ്മാദിട്ഠിയാ ഉജ്ജുകരണേ ദിട്ഠിം ഉജ്ജും കരോതി. തതോ ഏവ ച ദുവിധായപി സദ്ധാസമ്പദായ ചിത്തം പസാദേതി. അഥ വാ യമാസുതം യമ്മം പരിയോദപേത്വാ തത്ഥാഗതേ രൂപാരൂപധമ്മേ പരിഗൃഹേത്വാ സപച്ചയം നാമരൂപം പരിഗൃഹ്ണന്തോ സത്തദിട്ഠിവക്ഖവിധമന്നേ ദിട്ഠിം ഉജ്ജും കരോതി. യമ്മാനം പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നതാമത്തദസ്സന്നേ തീസുപി അദ്ധാസു കങ്ഖം വിതരതി. തതോ പരം ച ഉദയബ്ബയണാണാദിവസേന വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്വാ അരിയഭൂമിം ഓക്കമന്തോ അവേച്ചപസാദേന രതനത്തയേ ചിത്തം പസാദേതി. തഥാഭൂതോവ തസ്സ കല്യാണമിത്തസ്സ അനുസിക്ഖന്നേ സദ്ധാദീഹി ഗുണേഹി ന ഹായതി, അത്തദത്ഥു വഡ്ഢേത്വേവ. തേനാഹ “യസ്സ വാ”തിആദി.

അന്തരഘരന്തി അന്തരേ അന്തരേ ഘരാനി ഏത്ഥ, തം ഏതസ്സാതി വാ “അന്തരഘര”ന്തി ലദ്ധനാമം ഗോചരഗാമം പവിട്ഠോ. തത്ഥ ഘരേ ഘരേ ഭിക്ഖാപരിയേസനായ വീഥിം പടിപന്നോ. ഓക്ഖിത്തചക്ഖുതി ഹേട്ഠാവിത്തചക്ഖു. കിത്തകേന പന ഓക്ഖിത്തചക്ഖു ഹോതീതി ആഹ “യുഗമത്തദസ്സാവീ”തി. സുസംവുതോതി സംയതോ. യഥാ പന്നേത്ഥ സുസംവുതോ നാമ ഹോതി, തം ദസ്സേതും “ന ഹത്ഥിം ഓലോകേന്തോ”തിആദി വുത്തം.

യത്ഥാതി യേസു സതിപട്ഠാനേസു. ചിത്തം ഭാവനാചിത്തം. ഉപനിബന്ധതീതി ഉപനേത്വാ നിബന്ധതി. വുത്തഞ്ഛേതം -

“യഥാ മമ്ഭേ നിബന്ധേയ്യ, വച്ഛം ദമം നരോ ഇധ;
ബന്ധേയ്യേവം സകം ചിത്തം, സതിയാരമ്മണേ ദള്ഛ”ന്തി. (വിസുദ്ധിം ൧.൨൧൦;
ദിം നിം അട്ഠം ൨.൩൦൪; മം നിം അട്ഠം ൧.൧൦൦; പാരാ അട്ഠം ൨.൧൬൫; പടിം
മം അട്ഠം ൨.൧.൧൬൩);

സതിപട്ഠാനാനം ഉപനിബന്ധഗോചരഭാവം ദസ്സേതും “വുത്തഞ്ഛേത”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സകോ പേത്തികോ വിസയോതി അത്തന്നോ പിതു സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സന്തകോ, തേന ദിട്ഠോ ദസ്സിതോ ച വിസയോ.

അണുപ്പമാണേസുതി പരമാണുപ്പമാണേസു.
അസഞ്ചിച്ചആപന്നസേവിയഅകുസലചിത്തുപ്പാദാദിഭേദേസുതി അസഞ്ചിച്ച ആപന്നസേവിയേസു അകുസലചിത്തുപ്പാദാദിഭേദേസുതി ഏവം അസഞ്ചിച്ചഗൃഹണം സേവിയവിസേസനം ദട്ഠഞ്ചം. സേവിയഗൃഹണേന ചേത്ഥ വത്തക്ഖന്ധകാദീസു (ചുളുവം ൩൫൩ ആദയോ) ആഗതവത്താദീനവി ഗഹണം. തേപി ഹി സിക്ഖിതബ്ബട്ഠേന “സേവിയാ”തി ഇച്ഛിതാ. തഥാ ഹി മാതികായം പാരാജികാദീനം വിധ സേവിയാനം പരിച്ഛേദോ ന കത്തോ. ഏവഞ്ച കത്വാ “അസഞ്ചിച്ച ആപന്നസേവിയാ”തി അസഞ്ചിച്ചഗൃഹണം സമത്ഥിതം ഹോതി. ന ഹി മാതികായം ആഗതേസു പഞ്ചസത്തതിയാ സേവിയേസു നോസത്താവിമോക്ഖോ നാമ അത്ഥി, അസഞ്ചിച്ചഗൃഹണേനേവ ചേത്ഥ അസതിഅജാനനാനവി സങ്ഗഹോ കത്തോ. കേചി പന്നേത്ഥ അസിഞ്ചിച്ച ആപന്നഗൃഹണേന അചിത്തകാപത്തിയോ ഗഹിതാതി വദന്തി, തം

തേസം മതിമത്തം, ഗരുകാപത്തിസുപി കാസഞ്ചി അചിത്തകഭാവസബ്ഭാവതോ, അധിട്ഠാനാവികമ്മസ്സ, ദേസനാവികമ്മസ്സേവ വാ സബ്ബലഹുകസ്സ വജ്ജസ്സ ഇധാധിപ്പേതത്താ. തേനാഹ “യാനി താനി വജ്ജാനി അപ്പമത്തകാനി ഓരമത്തകാനി ലഹുകാനി ലഹുസമ്മതാനി”തിആദി. ആദിസദേന പാതിമോക്ഖസംവരവിസുദ്ധതം അനതിക്കമനീയാനം അനാപത്തിഗമനീയാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഭയദസ്സനസിലോതി പരമാണുമത്തം വജ്ജം അട്ഠസട്ഠിയോജനസതസഹസ്സുബ്ബേധസിനേരുപബ്ബതസദിസം കത്വാ ദസ്സനസഭാവോ, സബ്ബലഹുകം വാ ദുബ്ഭാസിതമത്തം പാരാജികസദിസം കത്വാ ദസ്സനസഭാവോ. യം കിഞ്ചീതി

മൂലപഞ്ഞത്തിഅനുപഞ്ഞത്തിസബ്ബതമപഞ്ഞത്തിപദേസപഞ്ഞത്തിആദിഭേദം യം കിഞ്ചി സിക്ഖിതബ്ബം പടിപജ്ജിതബ്ബം പൂരേതബ്ബം സീലം. സമ്മാ ആദായാതി സമ്മദേവ സക്കച്ചം, സബ്ബസോ ച ആദിയിത്വാ. അയം പന ആചാരഗോചരസമ്പദാ കിം പാതിമോക്ഖസിലേ പരിയാപന്നാ, ഉദാഹു അപരിയാപന്നാതി? പരിയാപന്നാ. യദി ഏവം കസ്ഥാ പുന വുത്താതി ചോദനം സന്ധായാഹ “ഏതമ ചാ”തിആദി.

ഇന്ദ്രിയസംവരസീലവണ്ണനാ

൧൫. ഇന്ദ്രിയസംവരസീലം പാതിമോക്ഖസംവരസീലസ്സ സമ്ഭാരഭൂതം, തസ്ഥിം സതിയേവ ഇച്ഛിതബ്ബന്തി വുത്തം “സോതി പാതിമോക്ഖസംവരസീലേ റിതോ ഭിക്ഖു”തി. സമ്പാദിതേ ഹി ഏതസ്ഥിം പാതിമോക്ഖസംവരസീലം സുഗുത്തം സുരക്ഖിതമേവ ഹോതി, സുസംവിഹിതകണ്ടകവതി വിയ സസ്സന്തി. കാരണവസേനാതി അസാധാരണകാരണസ്സ വസേന. അസാധാരണകാരണവസേന ഹി ഫലം അപദിസീയതി, യഥാ യവങ്കുരോ ഭേരിസദോതി. നിസ്സയവോഹാരേന വാ ഏതം നിസ്സിതവചനം, യഥാ മഞ്ചാ ഉക്കുട്ഠിം കരോന്തിതി. രൂപന്തി രൂപായതനം. ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസ്വാതി ഏതമ യദി ചക്ഖു രൂപം പസ്സേയ്യ, അഞ്ഞവിഞ്ഞാണസമങ്ഗിനോപി പസ്സേയ്യും, ന ചേതം അത്ഥി, കസ്ഥാ? അചേതനത്താ ചക്ഖുസ്സ. തേനാഹ “ചക്ഖു രൂപം ന പസ്സതി അചിത്തകത്താ”തി. അഥ വിഞ്ഞാണം രൂപം പസ്സേയ്യ, തിരോകുട്ടാദിഗതവി നം പസ്സേയ്യ അപ്പടിഘഭാവതോ, ഇദമ്പി നത്ഥി സബ്ബസ്സ വിഞ്ഞാണസ്സ ദസ്സനാഭാവതോ. തേനാഹ “ചിത്തം ന പസ്സതി അചക്ഖുകത്താ”തി. തത്ഥ യഥാ ചക്ഖുസന്നിസ്സിതം വിഞ്ഞാണം പസ്സതി, ന യം കിഞ്ചി. തഞ്ച കേനചി കുട്ടാദിനാ അന്തരിതേ ന ഉപ്പജ്ജതി, യത്ഥ ആലോകസ്സ വിബന്ധോ. യത്ഥ പന ന വിബന്ധോ ഫലികഗബ്ഭപടലാദികേ, തത്ഥ അന്തരിതേപി ഉപ്പജ്ജതേവ. ഏവം വിഞ്ഞാണാധിട്ഠിതം ചക്ഖു പസ്സതി, ന യം കിഞ്ചീതി വിഞ്ഞാണാധിട്ഠിതം ചക്ഖു സന്ധായേതം വുത്തം “ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസ്വാ”തി.

ദ്വാരാരമ്മണസങ്ഘട്ടേതി ദ്വാരസ്സ ആരമ്മണേന സങ്ഘട്ടേ സതി, ചക്ഖുസ്സ രൂപാരമ്മണേ ആപാഥഗതേതി അധിപ്പായോ. പസാദവത്ഥുകേന ചിത്തേനാതി ചക്ഖുപസാദവത്ഥുകേന തന്നിസ്സായ പവത്തേന വിഞ്ഞാണേന, യം “ചക്ഖുവിഞ്ഞാണ”ന്തി വുച്ചതി. പസ്സതീതി ഓലോകേതി. ചക്ഖുപസാദസന്നിസ്സയേ ഹി വിഞ്ഞാണേ ആലോകാനുഗൃഹിതം രൂപാരമ്മണം സന്നിസ്സയഗുണേന ഓഭാസേതേ തംസമങ്ഗിപുഗ്ഗലോ “രൂപം പസ്സതീ”തി വുച്ചതി. ഓഭാസനഞ്ചേതമ ആരമ്മണസ്സ യഥാസഭാവതോ വിഭാവനം, യം “പച്ചക്ഖതോ ഗഹണ”ന്തി വുച്ചതി. ഉസുനാ ലക്ഖസ്സ വേധേ സിജ്ജന്തേ തസ്സ സമ്ഭാരഭൂതേന ധനുനാ വിജ്ജന്തീതി വചനം വിയ വിഞ്ഞാണേന രൂപദസ്സനേ സിജ്ജന്തേ ചക്ഖുനാ രൂപം പസ്സതീതി ഈദിസീ സസമ്ഭാരകമാ നാമേസാ ഹോതി. സസമ്ഭാരാ കമാ സസമ്ഭാരകമാ, ദസ്സനസ്സ കാരണസഹിതാതി അത്ഥോ. സസമ്ഭാരസ്സ വാ ദസ്സനസ്സ കമാ സസമ്ഭാരകമാ. തസ്ഥാതി യസ്ഥാ കേവലേന ചക്ഖുനാ, കേവലേന വാ വിഞ്ഞാണേന രൂപദസ്സനം നത്ഥി, തസ്ഥാ.

ഇത്ഥിപുരിസനിമിത്തം വാതി ഏതമ ഇത്ഥിസന്താനനിസ്സിതരൂപമുഖേന ഗയ്ഹമാനം സന്ഠാനം മനമംസാവിസദതാ നിമ്മസ്സുമുഖതാ കേസബന്ധനവത്ഥഗൃഹണം

അവിസർക്കാഗമനാദി ച സബ്ബം “ഇത്ഥി”തി സഞ്ജാനനസ്സു കാരണഭാവതോ ഇത്ഥിനിമിത്തം. വൃത്തവിപരിയായതോ പുരിസനിമിത്തം വേദിതബ്ബം. സുഭിമിത്താദികം വാതി ഏത്ഥ രാഗുപ്പത്തിഹേതുഭൂതോ ഇട്ഠാകാരോ സുഭിമിത്തം. ആദി-സദുന പടിചനിമിത്താദീനം സങ്ഗഹോ. സോ പന ദോസുപ്പത്തിആദിഹേതുഭൂതോ അനിട്ഠാദിആകാരോ വേദിതബ്ബോ. കാരണേത്ഥ പാളിയം അഭിജ്ഞാദോമനസ്സാവ സരുപതോ ആഗതാ, ഉപേക്ഖാനിമിത്തസ്സാപി പന സങ്ഗഹോ ഇച്ഛിതബ്ബോ, അസമപേക്ഖനേന ഉപ്പജ്ജനകമോഹസ്സാപി അസംവരഭാവതോ. തഥാ ഹി വക്ഖതി “മുട്ഠസച്ചം വാ അഞ്ഞാണം വാ”തി. ഉപേക്ഖാനിമിത്തത്തി ചേത്ഥ അഞ്ഞാണുപേക്ഖായ വത്സുഭൂതം ആരമ്മണം, തഞ്ചസ്സ അസമപേക്ഖനവസേന വേദിതബ്ബം. ഏവം സങ്ഖേപതോ രാഗദോസമോഹാനം കാരണം “സുഭിമിത്താദിക”ന്തി വുത്തം. തേനാഹ “കിലേസവത്സുഭൂതം നിമിത്ത”ന്തി. ദിട്ഠമത്തേയേവ സണ്ഠാതീതി “ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതീ”തി (ഉദാ° ൧൦) സുത്തേ വൃത്തനയേന വണ്ണായതനേ ചക്ഖുവിത്താണേന, വീഥിചിത്തേഹി ച ഗഹിതമത്തേയേവ തിട്ഠന്തി, ന തതോ പരം കിഞ്ചി സുഭാദിആകാരം പരികപ്പേതി. പാകടഭാവകരണതോതി പരിബൃത്തഭാവകരണതോ വിഭൂതഭാവകരണതോ. വിസഭാഗവത്സുനോ ഹി ഹത്ഥാദിഅവയവേസു സുഭാദിതോ പരികപ്പേന്തസ്സ അപരാപരം തത്ഥ ഉപ്പജ്ജമാനാ കിലേസാ പരിബൃത്താ ഹോന്തീതി തേ തേസം അനുബൃഞ്ജനാ നാമ. തേ പന യസ്ഥാ തഥാ തഥാ സന്നിവിട്ഠാനം ഭൂതുപാദായരുപാനം സന്നിവേസാകാരോ. ന ഹി തം മുഞ്ചിത്ഥാ പരമത്ഥതോ ഹത്ഥാദി നാമ കോചി അത്ഥി. തസ്ഥാ വുത്തം “ഹത്ഥപാദ...പേ°... ആകാരം ന ഗണ്ഹാതീ”തി. കിം പന ഗണ്ഹാതീതി ആഹ “യം തത്ഥ ഭൂതം, തദേവ ഗണ്ഹാതീ”തി. യം തസ്ഥിം സരീരേ വിജ്ജമാനം കേസലോമാദി ഭൂതുപാദായമത്തം വാ, തദേവ യാമാവതോ ഗണ്ഹാതി. തത്ഥ അസുഭാകാരഗഹണസ്സ നിദസ്സനം ദസ്സേന്തോ “ചേതിയപബ്ബതവാസി”തിആദിനാ മഹാതിസ്സത്ഥേരവത്സും ആഹരി.

തത്ഥ സുമണ്ഡിതപസാധിതാതി സുട്ഠ മണ്ഡിതാ പസാധിതാ ച. ആഭരണാദിഹി ആഹാരിമേഹി മണ്ഡനം. സരീരസ്സ ഉച്ഛാദനാദിവസേന പടിസങ്ഖരണം പസാധനന്തി വദന്തി, ആഭരണേഹി, പന വത്ഥാലങ്കാരാദിഹി ച അലങ്കരണം പസാധനം. ഊനട്ഠാനപുരണം മണ്ഡനം. വിപല്ലത്ഥചിത്താതി രാഗവസേന വിപരിതചിത്താ. ഓലോകേന്തോതി മേരോ കമ്മട്ഠാനമനസികാരേണേവ ഗച്ഛന്തോ സദൃകണ്ടകത്താ പുബ്ബഭാഗമനസികാരസ്സ ഹസിതസദ്രാനുസാരേന “കിമേത”ന്തി ഓലോകേന്തോ. അസുഭസത്തന്തി അട്ഠികസത്തം. അട്ഠികകമ്മട്ഠാനം ഹി മേരോ തദാ പരിഹരതി. അരഹത്തം പാപുണ്ണിതി മേരോ കിര തസ്സാ ഹസന്തിയാ ദന്തട്ഠിദസ്സനേനേവ പുബ്ബഭാഗഭാവനായ സുഭാവിതത്താ പടിഭാഗനിമിത്തം, സാതിസയഞ്ച ഉപചാരജ്ഞാനം ലഭിത്ഥാ യഥാവിതോവ തത്ഥ പാമജ്ഞാനം അധിഗത്ഥാ തം പാദകം കത്ഥാ വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്ഥാ മഗ്ഗപരമ്പരായ ആസവക്ഖയം പാപുണ്ണി. പുബ്ബസത്തം അനുസ്സരീതി പുബ്ബകം യഥാരഥം കാലേന കാലം അനുയുഞ്ജിയമാനം അട്ഠികകമ്മട്ഠാനം അനുസ്സരി സമന്നാഹരി. അനുമഗ്ഗന്തി അനുപഥം തസ്സാ പദാനുപദം. മേരസ്സ കിര ഭാവനായ പഗുണഭാവതോ ദന്തട്ഠിദസ്സനേനേവ തസ്സാ സകലസരീരം അട്ഠികസങ്ഘാതഭാവേന ഉപട്ഠാസി. ന തം “ഇത്ഥി”തി വാ “പുരിസോ”തി വാ സഞ്ജാനി. തേനാഹ “നാഭിജാനാമി...പേ°... മഹാപഥേ”തി.

“യസ്സ ചക്ഖുന്ദ്രിയാസംവരസ്സ ഹേതു”തി വത്ഥാ പുന “തസ്സ ചക്ഖുന്ദ്രിയസ്സ സതികവാടേന പിദഹനത്ഥായാ”തി വുത്തം, ന അസംവരസ്സാതി. യദിദം യം ചക്ഖുന്ദ്രിയാസംവരസ്സ ഹേതു അഭിജ്ഞാദിഅന്യാസ്സവനം ദസ്സിതം, തം അസംവൃതചക്ഖുന്ദ്രിയസ്സേവ ഹേതു പവത്തം ദസ്സിതന്തി കത്ഥാ വുത്തം. ചക്ഖുദാരികസ്സ ഹി അഭിജ്ഞാദിഅന്യാസ്സവനസ്സ തംദാരികവിത്താണസ്സ വിയ ചക്ഖുന്ദ്രിയം പധാനകാരണം. ചക്ഖുന്ദ്രിയസ്സ അസംവൃതത്തേ സതി തേ അന്യാസ്സവന്തീതി അസംവരിയമാനചക്ഖുന്ദ്രിയഹേതുകോ സോ അസംവരോ തഥാ വുത്തോതി. യത്ഥാധികരണന്തി ഹി യസ്സ ചക്ഖുന്ദ്രിയസ്സ കാരണാതി അത്ഥോ.

കിദിസസ്സ ച കാരണാതി? അസംവൃതസ്സ, കിഞ്ച അസംവൃതം? യസ്സ ചക്ഖുന്ദിയാസംവരസ്സ ഹേതു അഭിജ്ഞാദയോ അന്ധാസ്സവന്തി, തസ്സ സംവരായാതി അയമേതമ യോജനാ.

ജവനക്ഖണേ പന സചേ ദുസ്സീല്യം വാതിആദി പുന അവചനത്ഥം ഇധേവ സഞ്ചം വൃത്തന്തി ഛരസു ദ്വാരേസു യമാസമ്ഭവം വേദിതഞ്ചം. ന ഹി പഞ്ചദ്വാരേ കായവചിദുച്ചരിതസഞ്ചാതം ദുസ്സീല്യം അത്ഥി, തസ്മാ ദുസ്സീല്യാസംവരോ മനോദ്വാരവസേന, സേസാസംവരോ ഛരദ്വാരവസേന യോജേതഞ്ചോ. മുട്ഠസച്ചാദീനം ഹി സതിപടിപക്ഖാകുസലധമ്മാദിഭാവതോ സിയാ പഞ്ചദ്വാരേ ഉപ്പത്തി, ന ത്വേവ കായികവാചസികവീതിക്കമഭൂതസ്സ ദുസ്സീല്യസ്സ തത്ഥം ഉപ്പത്തി, പഞ്ചദ്വാരികജവനാനം അവിഞ്ഞത്തിജനകത്താ. ദുസ്സീല്യാദയോ ചേത്ഥ പഞ്ച അസംവരാ സീലസംവരാദീനം പഞ്ചനം സംവരാനം പടിപക്ഖഭാവേന വൃത്താ. തസ്മിം സതീതി തസ്മിം അസംവരേ സതി.

യമാ കിന്തി യേന പകാരേന ജവനേ ഉപ്പജ്ജമാനോ അസംവരോ “ചക്ഖുന്ദിയേ അസംവരോ”തി വുച്ചതി, തം നിദസ്സനം കിന്തി അത്ഥോ. യമാതിആദിനാ നഗരദ്വാരേ അസംവരേ സതി തംസമ്ബന്ധാനം ഘരാദീനം അസംവൃതതാ വിയ ജവനേ അസംവരേ സതി തംസമ്ബന്ധാനം ദ്വാരാദീനം അസംവൃതതാതി ഏവം അഞ്ഞാസംവരേ അഞ്ഞാസംവൃതതാ സാമഞ്ഞമേവ നിദസ്സേതി, ന പുബ്ബാപരസാമഞ്ഞം, അന്തോബഹിസാമഞ്ഞം വാ. സതി വാ ദ്വാരഭവങ്ഗാദികേ പുന ഉപ്പജ്ജമാനം ജവനം ബാഹിരം വിയ കത്വാ നഗരദ്വാരസമാനം വൃത്തം , ഇതരഞ്ച അന്തോനഗരേ ഘരാദിസമാനം. പച്ചയഭാവേന ഹി പുരിമനിപ്ഫന്നം ജവനകാലേ അസന്തമ്പി ഭവങ്ഗാദി ചക്ഖാദി വിയ ഫലനിപ്ഫത്തിയാ സന്തംധേവ നാമ ഹോതി. ന ഹി ധരമാനംധേവ “സന്ത”തി വുച്ചതി. “ബാഹിരം വിയ കത്വാ”തി ച പരമത്ഥതോ ജവനസ്സ ബാഹിരഭാവേ, ഇതരസ്സ ച അബ്ഭന്തരഭാവേ അസതിപി “പഭസ്സരമിദം, ഭിക്ഖവേ, ചിത്തം, തഞ്ച ഖോ ആഗന്തുക്കേഹി ഉപക്കിലിട്ഠ”തിആദി (അ° നി° ൧.൪൯) വചനതോ ആഗന്തുക്കഭൂതസ്സ കദാചി കദാചി ഉപ്പജ്ജമാനസ്സ ജവനസ്സ ബാഹിരഭാവോ, തബ്ബിധുരസഭാവസ്സ ഇതരസ്സ അബ്ഭന്തരഭാവോ ഏകേന പരിയായേന ഹോതീതി കത്വാ വൃത്തം. ജവനേ വാ അസംവരേ ഉപ്പന്നേ തതോ പരം ദ്വാരഭവങ്ഗാദീനം അസംവരഹേതുഭാവപത്തിതോ. അസംവരസ്സ ഹി ഉപ്പത്തിയാ ദ്വാരഭവങ്ഗാദീനം തസ്സ ഹേതുഭാവോ പഞ്ഞായതീതി. നഗരദ്വാരസദിസേന ജവനേന പവിസിത്വാ ദുസ്സീല്യാദിചോരാനം ദ്വാരഭവങ്ഗാദീസു മുസനം കുസലഭണ്ഡവിനാസനം കഥിതം. യസ്മിം ഹി ദ്വാരേ അസംവരോ ഉപ്പജ്ജതി, സോ തത്ഥം ദ്വാരാദീനം സംവരൂപനിസ്സയഭാവം ഉപച്ഛിന്ദന്തോധേവ പവത്തതീതി. ദ്വാരഭവങ്ഗാദീനം ജവനേന സഹ സമ്ബന്ധോ ഏകസന്തതിപരിയാപന്നതോ ദട്ഠഞ്ചോ.

ഏത്ഥ ച ചക്ഖുദ്വാരേ രൂപാരമ്മണേ ആപാമഗതേ നിയമിതാദിവസേന കുസലാകുസലജവനേ സത്തക്ഖത്തും ഉപ്പജ്ജിത്വാ ഭവങ്ഗം ഓതിണ്ണേ തദനുരൂപമേവ മനോദ്വാരികജവനേ തസ്മിംധേവാരമ്മണേ സത്തക്ഖത്തുംധേവ ഉപ്പജ്ജിത്വാ ഭവങ്ഗം ഓതിണ്ണേ പുന തസ്മിംധേവ ദ്വാരേ തദ്ദേവാരമ്മണം നിസ്സായ “ഇത്ഥി പുരിസോ”തിആദിനാ വവത്ഥപേത്തം പസാദരജ്ജനാദിവസേന സത്തക്ഖത്തും ജവനം ജവതി. ഏവം പവത്തമാനം ജവനം സന്ധായ “ജവനേ ദുസ്സീല്യാദീസു ഉപ്പന്നേസു തസ്മിം അസംവരേ സതി ദ്വാരമ്പി അഗുത്ത”തിആദി വൃത്തം.

തസ്മിം പന ജവനേ. സീലാദീസുതി സീലസംവരസതിസംവരണാണസംവരഖന്തിസംവരവീരിയസംവരേസു ഉപ്പന്നേസു. യമാ ഹി പഗേവ സതിആരക്ഖം അനുപട്ഠേന്തസ്സ ദുസ്സീല്യാദീനം ഉപ്പത്തി, ഏവം പഗേവ സതിആരക്ഖം ഉപട്ഠേന്തസ്സ സീലാദീനം ഉപ്പത്തി വേദിതഞ്ചാ. സദ്ദാദീസുപി യമാരഹം നിമിത്താനുബ്ബഞ്ജനാനി വേദിതഞ്ചാനി. സോതവിഞ്ഞാണേന ഹി സദ്ദം സുത്വാ “ഇത്ഥിസദ്ദോ”തി വാ “പുരിസസദ്ദോ”തി വാ ഇട്ഠാനിട്ഠാദികം വാ

കിലേസവത്സുഭൂതം നിമിത്തം ന ഗണ്ഹാതി, സുതമത്തേ ഏവ സങ്ഘാതി. യോ ച ഗീതസദ്വാദികസ്സ കിലേസാനം അനു അനു ബൃഞ്ജനതോ “അനുബൃഞ്ജന”തി ലദ്ധവോഹാരോ മന്ദതാരാദിവസേന വവത്ഥിതോ ഛജാദിഭേദഭിന്നോ ആകാരോ, തന്വി ന ഗണ്ഹാതീതി. ഏവം ഗന്ധാദീസുപി യഥാരഹം വത്തഞ്ചം. മനോദ്ധാരേ പന സാവജ്ജനഭവങ്ഗം മനോദ്ധാരം തസ്ഥിം ദ്വാരേ ധമ്മാരമ്മണേ ആപാഥഗതേ തം ജവനമനസാവ വിത്തായ വിജാനിത്വാതിആദിനാ യോജേതഞ്ചം. കിലേസോ അനുബന്ധോ ഏതസ്സാതി കിലേസാനുബന്ധോ, സോ ഏവ നിമിത്താദിഗാഹോ, തതോ പരിവജ്ജനലക്ഖണം കിലേസാനുബന്ധനിമിത്താദിഗാഹപരിവജ്ജനലക്ഖണം. ആദി-സദ്ദേന അനുബൃഞ്ജനം സങ്ഗണ്ഹാതി.

ആജീവപാരിസുദ്ധിസീലവണ്ണനാ

൧൬. വുത്തേതി ഇധേവ ഉദ്ദേശവസേന പുഞ്ചേ വുത്തേ. തഥാ ഹി “ആജീവഹേതു പഞ്ഞത്താനം ഛരണം സിക്ഖാപദാന”തി പദ്യുദ്ധാരം കത്വാ താനി പാളിവസേനേവ ദസ്സേതും “യാനിതാനീ”തിആദി ആരദ്ധം. തഥ യാനി താനി ഏവം പഞ്ഞത്താനി ഛ സിക്ഖാപദാനീതി സമ്ബന്ധോ. ആജീവഹേതുതി ജീവികനിമിത്തം, “ഏവാഹം പച്ചയേഹി അകിലമനോ ജീവിസ്സാമീ”തി അധിപ്പായേന. ആജീവകാരണാതി തസ്സേവ വേവചനം. പാപിച്ഛോതി പാപികായ അസന്തഗുണസമ്ഭാവനിച്ഛായ സമന്നാഗതോ. ഇച്ഛാപകതോതി ഇച്ഛായ അപകതോ ഉപദ്യുതോ, അഭിഭൂതോ വാ. അസന്തന്തി അവിജ്ജമാനം. അഭൂതന്തി അനുപ്പന്നം. അനുപ്പന്നത്താ ഹി തസ്സ തം അസന്തന്തി പുരിമസ്സ പച്ഛിമം കാരണവചനം. ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മന്തി ഉത്തരിമനുസ്സാനം ഉക്കട്ഠപുരിസാനം ധമ്മം, മനുസ്സയമ്മതോ വാ ഉത്തരി ഉക്കട്ഠം. ഉല്ല്പതീതി ഉഗ്ഗതായുകോ ലപതി. സീലം ഹി ഭിക്ഖുനോ ആയു, തം തസ്സ തഥാലപനസമകാലമേവ വിഗച്ഛതി. തേനാഹ “ആപത്തിപാരാജികസ്സാ”തി പാരാജികസങ്ഖാതാ ആപത്തി അസ്സ, പാരാജികസഞ്ചിതസ്സ വാ വീതിക്കമസ്സ ആപജ്ജനം ഉല്ല്പന്നന്തി അത്ഥോ. സഞ്ചരിത്തം സമാപജ്ജതീതി സഞ്ചരണഭാവം ആപജ്ജതി, ഇത്ഥിയാ വാ പുരിസമതിം, പുരിസസ്സ വാ ഇത്ഥിമതിം ആരോചേതീതി അധിപ്പായോ. “ഇമേസം ഛരണം സിക്ഖാപദാനം വീതിക്കമസ്സ വസേനാ”തി സമ്ബന്ധോ ഹേട്ഠാ ദസ്സിതോ ഏവ.

കുഹനാതിആദിസുതി ഹേട്ഠാ ഉദ്ദിട്ഠപാളിയാവ പദ്യുദ്ധാരോ. അയം പാളിതി അയം വിഭങ്ഗേ (വിഭം വൃത്ത൧) ആഗതാ നിദ്ദേശപാളി.

൧൭. ചീവരാദിപച്ചയാ ലബ്ഭന്തിതി ലാഭാ. തേ ഏവ സക്കച്ചം ആദരവസേന ദിയുമാനാ സക്കാറാ. പത്ഥയസതാ കിത്തിസദ്ദോ. തം ലാഭഞ്ച സക്കാറഞ്ച കിത്തിസദ്ദഞ്ച. സന്നിസ്സിതസ്സാതി ഏത്ഥ തണ്ഹാനിസ്സയോ അധിപ്പേതോതി ആഹ “പത്ഥയന്തസ്സാ”തി. അസന്തഗുണഭീപനകാമസ്സാതി അസന്തേ അത്തന്തി അവിജ്ജമാനേ സദ്ധാദിഗുണേ സമ്ഭാവേതുകാമസ്സ. അസന്തഗുണസമ്ഭാവനതാലക്ഖണം, പടിഗുഹണേ ച അമത്തത്തുതാലക്ഖണം ഹി പാപിച്ഛതാ. ഇച്ഛായ അപകതസ്സാതി പാപികായ ഇച്ഛായ സമ്മാആജീവതോ അപേതോ കതോതി അപകതോ. തഥാഭൂതോ ച ആജീവുപദ്യവേന ഉപദ്യുതോതി കത്വാ ആഹ “ഉപദ്യുതസ്സാതിഅത്ഥോ”തി.

കുഹനമേവ പച്ചയുപ്പാദനസ്സ വത്സുതി കുഹനവത്സു. തിവിധവേതം തഥ ആഗതം തസ്സ നിസ്സയഭൂതായ ഇമായ പാളിയാ ദസ്സേതുന്തി ഏവമത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. തദത്ഥികസ്സേവാതി തേഹി ചീവരാദിഹി അത്ഥികസ്സേവ. പടിക്ഖിപന്നേനാതി ചീവരാദിനം പടിക്ഖിപനഹേതു. അസ്സാതി ഭവേയ്യ. പടിഗുഹണേന ചാതി ച-സദ്ദേന പുഞ്ചേ വുത്തം പടിക്ഖിപനം സമുച്ഛിനോതി.

ഭിച്ഛോകമ്യതന്തി ബഹുകാമതം. യന്തി കിരിയാപരാമസനം, തസ്ഥാ “ധാരേയ്യാ”തി ഏത്ഥ യദേതം സങ്ഖാദിം കത്വാ ധാരണം, ഏതം സമണ്ണസ്സ സാരുപ്പന്തി യോജനാ. പാപണികാനീതി ആപണതോ ഛരസ്സിതാനി. നന്തകാനീതി അന്തരഹിതാനി ചോളഖണ്ഡാനി. ഉച്ഛിനിത്വാതി ഉഞ്ജരേണ ചിനിത്വാ സങ്ഗഹേത്വാ.

ഉഞ്ചരാചരിയായാതി ഉഞ്ചരാചരിയായ ലഭേന. ഗിലാനസ്സ പച്ചയഭൂതാ ഭേസജസഞ്ചാതാ ജീവിതപരിക്ഖാരാ ഗിലാനപച്ചയഭേസജപരിക്ഖാരാ. പൂതിമുത്തന്തി പുരാണസ്സ, അപുരാണസ്സ ച സബ്ബസ്സ ഗോമുത്തസ്സേതം നാമം. പൂതിമുത്തേനാതി പൂതിഭാവേന മുത്തേന പരേഹി ഛരസ്സിതേന, പൂതിഭൂതേന വാ ഗോമുത്തേന. ധുതവാദോതി പരേസമ്പി ധുതഗുണവാദി. സമ്മുഖീഭാവാതി സമ്മുഖതോ വിജ്ജമാനത്താ, ലബ്ഭമാനതായാതി അത്ഥോ.

അത്താനം ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മാധിഗമസ്സ സാമന്തേ കത്വാ ജപനം സാമന്തജപനം. മഹേസക്ഖോതി മഹാനുഭാവോ, ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മാധിഗമേനാതി അധിപ്പായോ. “മിത്തോ”തി സാമന്തത്തോ വത്വാ പുന തം വിസേസേതി “സന്ദിട്ഠോ സമ്ഭത്തോ”തി . ദിട്ഠമത്തോ ഹി മിത്തോ സന്ദിട്ഠോ. ദുഹഭത്തികോ സമ്ഭത്തോ. സഹായോതി സഹ ആയനകോ, സഖാതി അത്ഥോ. സത്തപദിനോ ഹി “സഖാ”തി വുച്ചന്തി. വിഹാരോ പാകാരപരിച്ഛിനോ സകലോ ആവാസോ. അഡ്ഡയോഗോ ദീഘപാസാദോ, ഗരുളസണ്ഠാനപാസാദോതിപി വദന്തി. പാസാദോ ചതുരസ്സപാസാദോ. ഹമ്മിയം മുണ്ഡച്ഛദനപാസാദോ. കൂടാഗാരം ദീഹി കണ്ണികാഹി കത്തബ്ബപാസാദോ. അട്ടോ പടിരാജുനമ്പി പടിബാഹനയോഗ്യോ ചതുപഞ്ചഭൂമകോ പടിസ്സയവിസേസോ. മാളോ ഏകകൂടസഞ്ചഹിതോ അനേകകോണവത്തോ പടിസ്സയവിസേസോ. ഉദുണ്ഡോ അഗബ്ഭികാ ഏകദാരാ ദീഘസാലാതി വദന്തി. അപരേ പന ഭണന്തി - വിഹാരോ നാമ ദീഘമുഖപാസാദോ. അഡ്ഡയോഗോ ഏകപസ്സേന ഛരദനകസേനാസനം. തസ്സ കിര ഏകപസ്സേ ഭിത്തി ഉച്ചതരാ ഹോതി, ഇതരപസ്സേ നീചാ, തേന തം ഏകപസ്സഛരദനകം ഹോതി. പാസാദോ ആയതചതുരസ്സപാസാദോ. ഹമ്മിയം മുണ്ഡച്ഛദനം ചന്ദികഞ്ചഗണയുത്തം. ഗുഹാ കേവലാ പബ്ബതഗുഹാ. ലേണം ദ്വാരബദ്ധം. കൂടാഗാരം യോ കോചി കണ്ണികാബദ്ധപാസാദോ. അട്ടോ ബഹലഭിത്തിഗേഹം. യസ്സ ഗോപാനസിയോ അഗ്ഗഹേത്വാ ഇട്ഠകാഹി ഏവ ഛരദനം ഹോതി. അട്ടാലകാകാരേന കരീയതീതിപി വദന്തി. മാളോ വട്ടാകാരേന കതസേനാസനം. ഉദുണ്ഡോ ഏകോ പടിസ്സയവിസേസോ. യോ “ഭണ്ഡസാലാ, ഉദോസിത”തിപി വുച്ചന്തി. ഉപട്ഠാനസാലാ സന്നിപതനട്ഠാനം.

കുച്ഛിതരജഭൂതായ പാപിച്ചതായ നിരത്ഥകം കായവചിവിപ്ഫന്ദനിഗ്ഗണ്ഹനം കോരജം, തം ഏതസ്സ അത്ഥീതി കോരജികോ, കോഹഞ്ഞേന സംയതകായോ, അതിവിയ, അഭിണ്ഹം വാ കോരജികോ കോരജികകോരജികോ. അതിപരിസങ്കിതോതി കേചി. അതിവിയ കുഹോ കുഹകകുഹകോ, സാതിസയവിമ്ഹാപകോതി അത്ഥോ. അതിവിയ ലപോ ലപനകോ ലപകലപകോ. മുഖസമ്ഭാവീകോതി കോരജികകോരജികാദിഭാവേന പവത്തവചനേഹി അത്തനോ മുഖമത്തേന അഞ്ഞേഹി സമ്ഭാവീകോ. സോ ഏവരുപോ ഏവരുപതായ ഏവ അത്താനം പരം വിയ കത്വാ “അയം സമണോ”തിആദിനി കഥേതി. ഗമ്ഭീരന്തിആദി തസ്സാ കമായ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മപടിബദ്ധതായ വുത്തം.

സമ്ഭാവനാധിപ്പായകത്തേനാതി “കഥം നു ഖോ മം ജനോ ‘അരിയോ’തി വാ ‘വിസേസലാഭി’തി വാ സമ്ഭാവേയ്യാ”തി ഇമിനാ അധിപ്പായേന കത്തേ. ഗമനം സഞ്ചപേതീതി വിസേസലാഭീനം ഗമനം വിയ അത്തനോ ഗമനം സക്കച്ചം റപേതി , സതോ സമ്പജാനോവ ഗച്ഛന്തോ വിയ ഹോതി. പണിധായാതി “അരഹാതി മം ജാനന്തു”തി ചിത്തം സഞ്ചപേത്വാ, പത്ഥേത്വാ വാ. സമാഹിതോ വിയാതി ഝാനസമാധിനാ സമാഹിതോ വിയ. ആപാമകജ്ജായീതി മനുസ്സാനം ആപാമട്ഠാനേ സമാധിസമാപനോ വിയ നിസീദന്തോ ആപാമകേ ജനസ്സ പാകട്ഠാനേ ഝായീ. ഇരിയാപഥസഞ്ചാതന്തി ഇരിയാപഥസഞ്ചപനസഞ്ചാതം.

പച്ചയപടിസേവനസഞ്ചാതേനാതി അയോനിസോ ഉപ്പാദിതാനം പച്ചയാനം പടിസേവനന്തി ഏവം കമിതേന, തേന വാ പച്ചയപടിസേവനേന സഞ്ചാതഞ്ചേന കമിതഞ്ചേന. അത്തം വിയ കത്വാ അത്തനോ സമീപേ ഭണനം സാമന്തജപിതം. ആ-

കാരസ്സ രസ്സത്തം കത്വാ “അട്ഠപനാ”തി വുത്തം. കുഹനം കുഹോ, തസ്സ അയനാ പവത്തി കുഹായനാ, കുഹസ്സ വാ പുഗ്ഗലസ്സ അയനാ ഗതി കിരിയാ കുഹായനാ. കുഹേതി, കുഹേന വാ ഇതോതി കുഹിതോ, കുഹകോ.

പുട്ഠസ്സാതി “കോ തിസ്സോ, കോ രാജപുജിതോ”തി പുട്ഠസ്സ. ഉദ്ധം കത്വാതി ഉക്ഖിപിത്വാ വിഭവസമ്പത്തിആദിനാ പഗ്ഗഹേത്വാ.

ഉന്നഹനാതി ഉദ്ധം ഉദ്ധം ബന്ധനാ പലിവേഠനാ. ദേ കിര ഭിക്ഖു ഏകം ഗാമം പവിസിത്വാ ആസനസാലായ നിസീദിത്വാ ഏകം കുമാരികം പക്കോസിംസു. തായ ആഗതായ തത്രേകോ ഏകം പുച്ഛി “അയം, ഭന്തേ, കസ്സ കുമാരികാ”തി? “അമ്ഹാകം ഉപട്ഠായികായ തേലകന്ദരികായ ധീതാ, ഇമിസ്സാ മാതാ മയി ഗേഹം ഗതേ സപ്പിം ദദമാനാ ഘടേനേവ ദേതി, അയമ്പി മാതാ വിയ ഘടേന ദേതീ”തി (വിഭം അട്ഠം വൃന്തം) ഉക്കാചേസി. ഇമം സന്ധായ വുത്തം “തേലകന്ദരികവത്സു ചേത്ഥ വത്തബ്ബ”ന്തി.

ധമ്മാനുരൂപ വാതി മത്താവചനാനുരൂപം വാ. മത്താവചനം ഹി “ധമ്മോ”തി വുച്ചതി. യഥാഹ “സുഭാസിതം ഉത്തമമാഹു സന്തോ, ധമ്മം ഭണേ നാധമ്മം തം ദുതിയ”ന്തി (സം നിം ൧.൨൧൩; സും നിം ൪൨൨). തേന ബഹും വിപ്പലപനമാഹ, സച്ചതോ വാ അഞ്ഞാ സുഭാസിതാ വാചാ “ധമ്മോ”തി വേദിതബ്ബോ. മുഗ്ഗസുപസദിസകമ്മോ പുഗ്ഗലോ മുഗ്ഗസുപ്യോ. തേനാഹ “അയം പുഗ്ഗലോ മുഗ്ഗസുപ്യോതി വുച്ചതീ”തി. പരിഭടസ്സ കമ്മം പാരിഭട്യം, തദേവ പാരിഭട്യതാ.

നിമിത്തേന ചരന്തോ, ജീവന്തോ വാ നിമിത്തകോ, തസ്സ ഭാവോ നേമിത്തികതാ. അത്തനോ ഇച്ഛായ പകാസനം ഓഭാസോ. കോ പന സോതി ? “അജ്ജ ഭിക്ഖുനം പച്ചയാ ദുല്ലഭാ ജാതാ”തിആദികാ പച്ചയപടിസംയുത്തകമാ. ഇച്ഛിതവത്സുസ്സ സമീപേ കമനം സാമന്തജപ്പാ.

അക്കോസനഭയേനാപി ദദേയ്യാതി ദസഹി അക്കോസവത്സുഹി അക്കോസനം. തഥാ വമ്ഭനാദയോ. ഉപേക്ഖനാ ഉപാസകാനം ദായകാദിഭാവതോ ബഹി ഛസ്സനാ. വിപനാതി വേപവചനം. തം പന അവഹസിത്വാ വചനം ഹോതീതി ആഹ “ഉപ്പണ്ഡനാ”തി. പാപനാതി അദായകത്തസ്സ, അവണ്ണസ്സ വാ പതിട്ഠാപനം. പരേസം പിട്ഠിമംസഖാദനസീലോ പരപിട്ഠിമംസികോ, തസ്സ ഭാവോ പരപിട്ഠിമംസികതാ. അബ്ഭങ്ഗന്തി അബ്ഭങ്ജനം. നിപിസിത്വാ ഗന്ധമഗ്ഗനാ വിയാതി അനിപ്പിസിതേ അലബ്ഭമാനസ്സ ഗന്ധസ്സ നിപിസന്തേ ലാഭോ വിയ പരഗുണേ അനിപ്പിസിതേ അലബ്ഭമാനാനം പച്ചയാനം നിപിസന്തേ ലാഭോ ദട്ഠബ്ബോതി.

നികത്തും അപ്പേന ലാഭേന ബഹുകം വഞ്ചേത്വാ ഗഹേതും ഇച്ഛനം നിജിഗീസനം, തസ്സ ഭാവോ നിജിഗീസനതാ. തസ്സേവ ഇച്ഛനസ്സ പവത്തിആകാരോ, തംസഹജാതം വാ ഗവേസനകമ്മം.

അങ്ഗന്തി ഹത്ഥപാദാദിഅങ്ഗാനി ഉദിസ്സ പവത്തം വിജ്ജം. നിമിത്തന്തി നിമിത്തസത്ഥം. ഉപ്പാതന്തി ഉക്കാപാതദിസാധാഹ-ഭൂമിചാലാദിഉപ്പാതപടിബദ്ധവിജ്ജം. സുപിനന്തി സുപിനസത്ഥം. ലക്ഖണന്തി ഇത്ഥിപുരിസാനം ലക്ഖണജാനനസത്ഥം. മുസിക്ഖിനന്തി വത്ഥാദിനം അസുകഭാഗേ മുസിക്ഖേദേ സതി ഇദം നാമ ഫലം ഹോതീതി ജാനനകസത്ഥം. പലാസഗ്ഗിആദിസു ഇമിനാ നാമ അഗ്ഗിനാ ഹുതേ ഇദം നാമ ഹോതീതി അഗ്ഗിവസേന ഹോമവിധാനം അഗ്ഗിഹോമം. ഇമിനാ നയേന ദബ്ബിഹോമം വേദിതബ്ബം. ആദി-സദേന മുസഹോമാദിനം, അഞ്ഞേസഞ്ച സുത്തേ ആഗതാനം മിച്ഛാജീവാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. വീരിയസാധനത്താ ആജീവപാരിസുദ്ധിസീലസ്സ “പച്ചയപരിയേസനവായാമോ”തി വുത്തം. തസ്സ പാരിസുദ്ധി അനവജ്ജഭാവോ, യേന ധമ്മേന സമേന പച്ചയലാഭോ ഹോതി. ന ഹി അലസോ ഞായേന പച്ചയേ പരിയേസിതും സക്കോതീതി.

പച്ചയസന്നിസ്ഥിതസീലവണ്ണനാ

൧൮. പടിസങ്ഖാതി അയം “സയം അഭിഞ്ഞാ”തിആദീസു (മഹാവം ൧൧) വിയ യ-
കാരലോപേന നിദ്രേസോ. യോനിസോതി ചേതമ ഉപായത്ഥോ യോനിസോ-സദോതി
ദസ്സേനോ ആഹ “ഉപായേന പഥേനാ”തി. “പടിസങ്ഖായ ത്താ”തി വത്ഥാ തയിദം
പടിസങ്ഖാനം പച്ചവേക്ഖണത്തി ദസ്സേതും “പച്ചവേക്ഖിത്ഥാതി അത്ഥോ”തിആദി
വുത്തം. യഥാ ഹി പച്ചവേക്ഖിത്ഥാതി സീതപടിഛാതാദികം തം തം പയോജനം പതി
പതി അവേക്ഖിത്ഥാ, ഞാണേന പസ്സിത്ഥാതി അത്ഥോ, ഏവം പടിസങ്ഖായാതി തദേവ
പയോജനം പതി പതി സങ്ഖായ, ജാനിത്ഥാതി അത്ഥോ. ഞാണപരിയായോ ഹി ഇയ
സങ്ഖാ-സദോതി. ഏതഥ ച “പടിസങ്ഖാ യോനിസോ”തിആദി കാമം
പച്ചയപരിഭോഗകാലേന വുച്ചതി, ധാതുവസേന പന പടികൂലവസേന വാ
പച്ചവേക്ഖണായ പച്ചയസന്നിസ്ഥിതസീലം സുജ്ജന്തീതി അപരേ. ഭിജ്ജതീതി കേചി.
ഏകേ പന പഥം ഏവ പരിയത്തന്തി വദന്തി, വീമംസിതബ്ബം. “ചീവര”ന്തി
ഏകവചനം ഏകത്തമത്തം വാചകന്തി അധിപ്പായേന “അന്തരവാസകാദീസു യം
കിഞ്ചീ”തി വുത്തം, ജാതിസദുതായ പന തസ്സ പാളിയം ഏകവചനന്തി യത്തകാനി
ചീവരാനി യോഗിനാ പരിഹരിതബ്ബാനി, തേസം സബ്ബേസം ഏകജ്ജം ഗഹണന്തി
സക്കാ വിത്താതും, യം കിഞ്ചീതി വാ അനവസേസപരിയാദാനമേതം, ന
അനിയമവചനം. “നിവാസേതി വാ പാരുപതി വാ”തി വികപ്പനം പന
പടിസേവനപരിയായസ്സ പരിഭോഗസ്സ വിഭാഗദസ്സനന്തി തം പത്തേപേത്ഥാ സയനനിസീദന-
ചീവരകുടികരണാദിവസേനാപി പരിഭോഗസ്സ സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

പയോജനാനം മരിയാദാ പയോജനാവധി, തസ്സ പരിച്ഛിന്നവസേന യോ നിയമോ,
തസ്സ വചനം പയോജനം..പേ..വചനം. ഇദാനി തം നിയമം വിവരിത്ഥാ ദസ്സേതും
“ഏത്തകമേവ ഹി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അവധാരണേന
ലീളാവിഭൂസാവിലമ്ബനാനുസമ്ബരാദിവസേന വത്ഥപരിഭോഗം നിസേധേതി. തേനാഹ “ന
ഇതോ ഭിച്ഛോ”തി. ലീളാവസേന ഹി ഏകച്ചേ സത്താ വത്ഥാനി പരിദഹന്തി ചേവ
ഉപസംവിയന്തി ച. യഥാ തം യോബ്ബനേ റിതാ നാഗരികമനുസ്സാ. ഏകച്ചേ
വിഭൂസനവസേന, യഥാ തം രൂപൂപജീവിനിആദയോ. വിലമ്ബനവസേന വിലമ്ബകാ.
നമ്ബരവസേന ഭോജാദയോ. അജ്ജന്തയാതുകുഖോഭോ സീതരോഗാദിഉപ്പാദകോ.
ഉതുപരിണാമനവസേനാതി ഉതുന്നോ പരിവത്തനവസേന വിസഭാഗസീതഉതുസമുടാനേന.
വാ-സദേന ഹേമന്താദീസു ഹിമപാതാദിവസേന പവത്തസ്സ സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ, ന
ഉപ്പാദേതി സീതന്തി അധിപ്പായോ. യദത്ഥം പന തം വിനോദനം, തം മത്ഥകപ്പത്തം
ദസ്സേതും “സീതബ്ഭാഹതേ”തിആദി വുത്തം. സബ്ബത്ഥാതി “ഉണ്ഹസ്സ
പടിഛാതായാ”തിആദീസു സബ്ബേസു സേസപയോജനേസു. യദിപി സൂരിയസന്താപോപി
ഉണ്ഹോവ, തസ്സ പന ആതപഗ്ഗഹണേന ഗഹിതത്താ “അഗ്ഗിസന്താപസ്സാ”തി വുത്തം.
ഏകച്ചോ ദാവഗ്ഗിസന്താപോ കായം ചീവരേന പടിച്ഛാദേത്ഥാ സക്കാ വിനോദേതുന്തി
ആഹ “തസ്സ വനദാഹാദീസു സമ്ഭവോ വേദിതബ്ബോ”തി. ഡംസാതി പിങ്ഗലമക്ഖികാ.
തേ പന യസ്ഥാ ഡംസനസീലാ, തസ്ഥാ വുത്തം “ഡംസനമക്ഖികാ”തി. സപ്പാദയോതി
സപ്പസതപദിഉണ്ണാഭിസരബ്ബവിച്ഛികാദയോ. ഫുട്ഠസമ്ഫസ്സോതി ഫുട്ഠവിസമാഹ.
തിവിധാ ഹി സപ്പാ - ദട്ഠവിസാ ഫുട്ഠവിസാ ദിട്ഠവിസാ. തേസു പുരിമകാ ദേ
ഏവ ഗഹിതാ. സതപദിആദിനമ്പി താദിസാനം സങ്ഗണ്ഹനത്ഥം. നിയതപയോജനം
ഏകന്തികം, സബ്ബകാലികഞ്ച പയോജനം. ഹിരീകുപ്പതി നില്ല്യജ്ജതാ സണ്ഠാതി. തേനാഹ
“വിനസ്സതീ”തി. കൂപാവതരണം വാ പടിച്ഛാദനം അരഹതീതി കോപിനം.
ഹിരിയിതബ്ബട്ഠേന ഹിരീ ച തം കോപിനബ്ബാതി ഹിരികോപിനന്തി ഏവമേത്ഥ
അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. തസ്സ ചാതി ച-സദോ പുബ്ബേ വുത്തപയോജനാനം സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ.

യം കിഞ്ചി ആഹാരന്തി ഖാദനീയഭോജനീയാദിഭേദം യം കിഞ്ചി ആഹരിതബ്ബവത്ഥും.
പിണ്ഡായ ഭിക്ഖായ ഉലതീതി പിണ്ഡാലോ, തസ്സ കമ്മം പിണ്ഡാല്യം. തേന
പിണ്ഡാല്യേന ഭിക്ഖാചരിയായ. പതിത്തത്താതി പക്ഖിപിതത്താ. പിണ്ഡപാതോ
പത്തേ പക്ഖിത്തഭിക്ഖാഹാരോ. പിണ്ഡാനം വാ പാതോതി ഘരേ ഘരേ

ലദ്ധഭിക്ഖാനം സന്നിപാതോ. “നത്ഥി ദവാ”തിആദീസു (ദീം നിം അട്ഠം ൩.൩൦൫) സഹസാ കിരിയാപി “ദവാ”തി വുച്ചതി, തതോ വിസേസനത്ഥം “ദവത്ഥം, കിളാനിമിത്തന്തിവുത്തം ഹോതീ”തി ആഹ. മുട്ഠികമല്ലാ മുട്ഠിയുദ്ധയുജ്ജന്തനകാ. ആദി-സദേന നിബുദ്ധയുജ്ജന്തനകാദീനം ഗഹണം. ബലമദനിമിത്തന്തി ബലം നിസ്സായ ഉപ്പജ്ജനകമദോ ബലമദോ. തം നിമിത്തം, ബലസ്സ ഉപ്പാദനത്ഥന്തി അത്ഥോ. പോരിസമദനിമിത്തന്തി പോരിസമദോ വുച്ചതി പുരിസമാനോ “അഹം പുരിസോ”തി ഉപ്പജ്ജനകമാനോ. അസദ്ധമ്മസേവനാസമത്ഥം നിസ്സായ പവത്തോ മാനോ, രാഗോ ഏവ വാ പോരിസമദോതി കേചി. തം നിമിത്തം. അന്തേപുരികാ രാജോരോധാ. സബ്ബേസം സന്നിവേസയോഗ്യതായ വേസിയോ രൂപുപജീവിനിയോ. മണ്ഡനം നാമ ഇധാവയവപാരിപൂരിതി ആഹ “അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനം പീണഭാവനിമിത്ത”ന്തി, പരിബ്രൂഹനഹേതുതി അത്ഥോ. നടാ നാമ രങ്ഗനടാ. നച്ചകാ ലങ്ഘകാദയോ. വിഭൂസനം സോഭാസമുപ്പാദനന്തി ആഹ “പസന്നച്ഛവിവണ്ണതാനിമിത്ത”ന്തി.

ഏതം പദം. മോഹൂപനിസ്സയപ്പഹാനത്ഥന്തി മോഹസ്സ ഉപനിസ്സയതാപഹാനായ. ദവാ ഹി മോഹേന ഹോതി, മോഹഞ്ച വഡ്ഢേതീതി തസ്സാ വജ്ജനേന മോഹസ്സ അനുപനിസ്സയതാ. ദോസൂപനിസ്സയപ്പഹാനത്ഥന്തി ഇദം ബലമദസ്സ, പുരിസമദസ്സ ച ദോസഹേതുനോ വസേന വുത്തം, ഇതരസ്സ പന വസേന “രാഗൂപനിസ്സയപ്പഹാനത്ഥ”ന്തി വത്തഞ്ചം. മണ്ഡനവിഭൂസനപടിക്ഖേപോ സിയാ മോഹൂപനിസ്സയപ്പഹാനായപി, രാഗൂപനിസ്സയതായ പന ഉജുപടിപക്ഖോതി വുത്തം “രാഗൂപനിസ്സയപ്പഹാനത്ഥ”ന്തി. യദിപി ഏകച്ചസ്സ ദവമദേ ആരബ്ഭ പരസ്സ പടിഘസംയോജനാദീനം ഉപ്പത്തി ഹോതിയേവ മനോപദോസികദേവാദീനം വിയ, അത്തനോ പന ദവമദേ ആരബ്ഭ യേസം സവിസേസം രാഗമോഹമാനാദയോ പാപധമ്മാ ഉപ്പജ്ജന്തി. തേ സന്ധായ “അത്തനോ സംയോജനുപ്പത്തിപടിസേധനത്ഥ”ന്തി വത്ഥാ മണ്ഡനവിഭൂസനാനി പടിച്ച സവിസേസം പരസ്സപി രാഗമോഹാദയോ പവത്തന്തിതി “പരസ്സപി സംയോജനുപ്പത്തിപടിസേധനത്ഥ”ന്തി വുത്തം. അയോനിസോ പടിപത്തിയാതി ഏത്ഥ കാമസുഖല്ലികാനുയോഗം മുഞ്ചിത്ഥാ സബ്ബാപി മിച്ഛാപടിപത്തി അയോനിസോ പടിപത്തി. പുരിമേഹി ദീഹി പദേഹി അയോനിസോ പടിപത്തിയാ, പച്ഛിമേഹി ദീഹി കാമസുഖല്ലികാനുയോഗസ്സ പഹാനം വുത്തന്തി വദന്തി. “ചതുഹിപി ചേതേഹീ”തി പന വചനതോ സബ്ബേഹി ഉഭിന്നസി പഹാനം വുത്തന്തി വേദിതഞ്ചം. കാമകീളാപി ദവത്തോഗധാ ഹോതിയേവ, പുരിസമദോപി കാമസുഖല്ലികാനുയോഗസ്സ ഹേതുയേവാതി.

ചാതുമഹാഭൂതികസ്സാതി ചതുമഹാഭൂതേ സന്നിസ്സിതസ്സ. രൂപകായസ്സാതി ചതുസന്തതിരൂപസമൂഹസ്സ. റിതിയാതി റിതത്ഥം. സാ പനസ്സ റിതി പബന്ധവസേന ഇച്ഛിതാതി ആഹ “പബന്ധട്ഠിതത്ഥ”ന്തി. പവത്തിയാതി ജീവിതിന്ദ്രിയപ്പവത്തിയാ. തഥാ ഹി ജീവിതിന്ദ്രിയം “യാപനാ വത്തനാ”തി (ധം സം ൧൯, ൬൩൪) ച നിദിട്ഠം. തസ്സാ ച അവിച്ഛേദോ ആഹാരൂപയോഗേന ഹോതി. കായസ്സ ചിരതരം യാവ ആയുകപ്പോ, താവ അവത്ഥാനം യാപനാതി ദസ്സേനോ “ചിരകാലട്ഠിതത്ഥം വാ”തി ആഹ. ഇദാനി വുത്തമേവത്ഥം പാകടതരം കാതും “ഘരൂപത്ഥമ്ഭമിവാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥായം യോജനാ - യഥാ ജിണ്ണഘരസാമികോ ഘരസ്സ ഉപത്ഥമ്ഭനം കരോതി തസ്സ അപതനത്ഥം, യഥാ ച സാകടികോ അക്ഖബ്ഭഞ്ജനം കരോതി തസ്സ സമ്പവത്തനത്ഥം, ഏവമേസ യോഗീ കായസ്സ റിതത്ഥം, യാപനത്ഥഞ്ച പിണ്ഡപാതം പടിസേവതി പരിഭുഞ്ജതീതി. ഏതേന റിതി നാമ അപതനം യാപനാ പവത്തിതി ദസ്സേതി. ന ദവമദമണ്ഡനവിഭൂസനത്ഥന്തി ഇദം “യാവദേവാ”തി അപധാരണേന നിവത്തിതത്ഥദസ്സനം. തിട്ഠന്തി ഉപാദിന്നധമ്മാ ഏതായാതി റിതി, ആയുതി ആഹ “റിതീതി ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സേതം അധിവചന”ന്തി. തഥാ ഹി തം ആയു “റിതീ”തി നിദിട്ഠം, റിതിയാ യാപനായാതി കായസ്സ റിതിഹേതുതായ “റിതീ”തി ലദ്ധവോഹാരസ്സ ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ പവത്തനത്ഥന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “ജീവിതിന്ദ്രിയപവത്താപനത്ഥ”ന്തി. ആബാധട്ഠേനാതി വിബാധനട്ഠേന, രോഗട്ഠേന വാ. ജിഘച്ഛാപരമാ ഹി രോഗാ. ഉപരമത്ഥന്തി വുപസമത്ഥം. വണാലേപനമിവ വണികോ. ഉണ്ഹസീതാദീസു അഭിഭവന്തേസു

തപ്പടികാരം സീതുണ്ഹം വിയ പടിസേവതീതി സമ്ബന്ധോ. മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം റപേത്വാ സിക്ഖത്തയസങ്ഗഹാ സാസനാവചരിതഞ്ച അനുസാസനീ സാസനബ്രഹ്മചരിയന്തി ആഹ “സകലസാസനബ്രഹ്മചരിയസ്സ ച മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ ചാ”തി. അനുഗൃഹണത്ഥന്തി അനു അനു ഗണ്ഹനത്ഥം സമ്പാദനത്ഥം. കായബലം നിസ്സായാതി യമാസമാരദ്ധം ഗുണവിസേസപാരിപൂരിഹേതുഭൂതം കായബലമത്തം നിസ്സായ. തേനാഹ “സിക്ഖത്തയാനുയോഗവസേനാ”തിആദി. കന്താരനിത്ഥരണത്ഥികാ ജായമ്പതികാ, നദീസമുദുനിത്ഥരണത്ഥികാ ച പുത്തമംസാദീനി യമാ അഗിദ്ധാ അമുച്ഛിതാ കേവലം തം തം അത്ഥസിദ്ധിമേവ അവേക്ഖന്താ പടിസേവന്തി തേഹി വിനാ അസിജ്ജന്തതോ, ഏവമയമ്പി കേവലം ഭവകന്താരനിത്ഥരണത്ഥികോ അഗിദ്ധോ അമുച്ഛിതോ തേന വിനാ അസിജ്ജന്തതോ പിണ്ഡപാതം പടിസേവതീതി ഉപമാസംസന്ദനം.

ഇതീതി പകാരത്ഥേ നിപാതപദം. തേന പടിസേവിയമാനസ്സ പിണ്ഡപാതസ്സ പടിസേവനാകാരോ ഗയ്ഹതീതി ആഹ “ഏവം ഇമിനാ പിണ്ഡപാതപടിസേവനേനാ”തി. പുരാണന്തി ഭോജനതോ പുരിമകാലികത്താ പുരാതനം. പടിഹങ്ഖാമീതി പടിഹനിസ്സാമി. നവഞ്ച വേദനം ന ഉപ്പാദേസ്സാമീതി പടിസേവതീതി യോജനാ. കീദിസം, കമഞ്ചാതി ആഹ “അപരിമിത...പേ... അത്തരരോ വിയാ”തി. അപരിമിതം അപരിമാണം ഭോജനം പച്ചയോ ഏതിസ്സാതി അപരിമിതഭോജനപച്ചയാ, തം അപരിമിതഭോജനപച്ചയം അത്തനോ ഗഹണീതേജപമാണതോ അതിക്കന്തപമാണഭോജനഹേതുകന്തി അത്ഥോ. യോ ബഹും ഭുങ്ജിത്വാ അത്തനോ ധമ്മതായ ഉട്ഠാതും അസക്കോന്തോ “ആഹര ഹത്ഥ”ന്തി വദതി, അയം ആഹരഹത്ഥകോ. യോ ഭുങ്ജിത്വാ അച്ചുദ്ധുമാതകുച്ഛിതായ ഉട്ഠിതോപി സാടകം നിവാസേതും ന സക്കോതി, അയം അലംസാടകോ. യോ ഭുങ്ജിത്വാ ഉട്ഠാതും അസക്കോന്തോ തത്ഥേവ പരിവത്തതി, അയം തത്രവട്ടകോ. യോ യമാ കാകേഹി ആമസിതും സക്കാ, ഏവം യാവ മുഖദാരം ആഹാരേതി, അയം കാകമാസകോ. യോ ഭുങ്ജിത്വാ മുഖേ സന്ധാരേതും അസക്കോന്തോ തത്ഥേവ വമതി, അയം ഭുത്തവമിതകോ. ഏതേസം അത്തരരോ വിയ. അഥ വാ പുരാണവേദനാ നാമ അഭുത്തപച്ചയാ ഉപ്പജനകവേദനാ. തം “പടിഹനിസ്സാമീ”തി പടിസേവതി. നവവേദനാ നാമ അതിഭുത്തപച്ചയേന ഉപ്പജനകവേദനാ. തം “ന ഉപ്പാദേസ്സാമീ”തി പടിസേവതി. അഥ വാ നവവേദനാ നാമ അഭുത്തപച്ചയേന ഉപ്പജനകവേദനാ, തസ്സാ അനുപ്പന്നായ അനുപ്പജനത്ഥമേവ പടിസേവതി. അഭുത്തപച്ചയാ ഉപ്പജനകാതി ചേതം ഖുദായ വിസേസനം. യസ്സാ അപ്പവന്തി ഭോജനേന കാതഞ്ച, തസ്സാ ദസ്സനത്ഥം. അഭുത്തപച്ചയേന, ഭുത്തപച്ചയേന ച ഉപ്പജനകാനുപ്പജനകവേദനാസു പുരിമാ യമാപവത്താ ജിഹ്വാനിമിത്താ വേദനാ. സാ ഹി അഭുങ്ജന്തസ്സ ഭിച്ഛോപവഡ്ഡനവസേന ഉപ്പജതി. പച്ഛിമാപി ഖുദാനിമിത്താവ അങ്ഗദാഹസുലാദിവേദനാ പവത്താ. സാ ഹി ഭുത്തപച്ചയാ പുഞ്ചേ അനുപ്പന്നാവ നുപ്പജിസ്സതീതി അയമേതാസം വിസേസോ. വിഹിംസാനിമിത്തതാ ചേതാസം വിഹിംസായ വിസേസോ.

യാ വേദനാ. അയുനാതി ഏതരഹി. അസപ്പായാപരിമിതഭോജനം നിസ്സായാതി അസപ്പായാപരിമിതസ്സ ആഹാരസ്സ ഭുങ്ജനപയോഗം ആഗമ്മ ഉപ്പജതീതി അത്ഥോ. പുരാണകമ്മപച്ചയവസേനാതി പുഞ്ചേ പുരിമജാതിയം കത്തതാ പുരാണസ്സ കമ്മസ്സ പച്ചയതാവസേന പയോഗവിപത്തിം ആഗമ്മ ഉപ്പജനാരഹതായ തം വജ്ജേതാ പയോഗസമ്പത്തിയാ ഉപട്ഠാപനം ദുക്ഖവേദനാപച്ചയഛാതോ, പടിഹനന്തഞ്ച ഹോതീതി ആഹ “തസ്സാ പച്ചയം വിനാസേന്തോ തം പുരാണഞ്ച വേദനം പടിഹങ്ഖാമീ”തി. അയുത്തപരിഭോഗോ പച്ചയേ അപച്ചവേക്ഖിത്വാ പരിഭോഗോ. സോ ഏവ കതൃപചിതകമ്മതായ കമ്മുപചയോ. തം നിസ്സായ പടിച്ച ആയതിം അനാഗതേ കാലേ ഉപ്പജനതോ യാ ചായം “നവവേദനാ”തി വുച്ചതീതി യോജനാ. യുത്തപരിഭോഗവസേനാതി പച്ചവേക്ഖിത്വാ പച്ചയാനം പരിഭോഗവസേന, തസ്സാ നവവേദനായ മൂലം അയുത്തപരിഭോഗകമ്മം അനിബ്ബത്തേന്തോ സഞ്ചേന സഞ്ചം അനുപ്പാദേന്തോ. ഏത്താവതാതി “ഇതി പുരാണ”തിആദിനാ വുത്തേന പദവയേന. “വിഹിംസുപരതിയാ”തിആദിനാ വാ പദചതുക്കേന യുത്തപരിഭോഗസങ്ഗഹോ

പഞ്ചജിതാനുഷ്ഠവികസ്സ പച്ചയപരിഭോഗസ്സ വുത്തത്താ. അത്തകിലമമാനുയോഗപ്പഹാനം ജിഹ്വാദിദുക്ഖപടിഘാതസ്സ ഭാസിതത്താ. ത്യാനസുഖാദിനം പച്ചയഭൂതസ്സ കായസുഖസ്സ അവിസ്സജ്ജനതോ ധമ്മികസുഖാപരിച്ചാഗോ ച ദീപിതോ ഹോതി.

അസപ്പായാപരിമിതൂപയോഗേന ജീവിതിന്ദ്രിയുപച്ഛേദകോ, ഇരിയാപഥഭഞ്ജനകോ വാ സിയാ പരിസ്സയോ, സപ്പായപരിമിതൂപയോഗേന പന സോ ന ഹോതി. തമാ സതി ചിരകാലപ്പവത്തിസഞ്ചാതാ സരീരസ്സ യാത്രാ യാപനാ ഭവിസ്സതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “പരിമിതപരിഭോഗേന...പേ...ഭവിസ്സതീ”തി ആഹ. യോ രോഗോ സാദ്ധോ അസാദ്ധോ ച ന ഹോതി, സോ യാപ്യരോഗോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി യാപ്യരോഗീ. സോ ഹി നിച്ചകാലം ഭേസജ്ജം ഉപസേവതി, തമാ അയമ്പീതി. യദി യാത്രാപി യാപനാ, പുണ്ണേപി “യാപനായാ”തി വുത്തം, കോ ഏത്ഥ വിസേസോതി? പുണ്ണേ “യാപനായാ”തി ജീവിതിന്ദ്രിയയാപനാ അധിപ്പേതാ, ഇധ പന ചതുന്നമ്പി ഇരിയാപഥാനം അവിച്ഛേദസഞ്ചാതാ യാപനാ യാത്രാതി അയമേത്ഥ വിസേസോ. ബുദ്ധപടികുട്ഠേന മിച്ചാജീവേന പച്ചയപരിയേസനാ അയുത്തപരിയേസനാ. ദായകദേയ്യധമ്മാനം, അത്തനോ ച പമാണം അജാനിത്വാ പടിഗൃഹണം, സദ്ധാദേയ്യവിനിപാതനത്ഥം വാ പടിഗൃഹണം അയുത്തപടിഗൃഹണം, യേന വാ ആപത്തിം ആപജ്ജതി. അപച്ചവേക്ഖിത്വാ പരിഭോഗോ അയുത്തപരിഭോഗോ. തേസം പരിവജ്ജനം ധമ്മേന സമ്മേന പച്ചയുപ്പാദനാദിവസേന വേദിതഞ്ചം. ധമ്മേന ഹി പച്ചയേ പരിയേസിത്വാ ധമ്മേന പടിഗൃഹേത്വാ പച്ചവേക്ഖിത്വാ പരിഭുഞ്ജനം അനവജ്ജതാ നാമ.

അരതീതി ഉക്കണ്ഠാ. പന്തസേനാസന്നേസു, അധികുസലധമ്മേസു ച അനഭിരതി. തന്ദീതി പചലായികാ നിദാ. വിജമ്ഭിതാതി മിനമിദ്ധാഭിഭവേന കായസ്സ വിജമ്ഭനാ. വിഞ്ഞൂഹി ഗരഹാ വിഞ്ഞൂഗരഹാ. ഏകച്ചോ ഹി അനവജ്ജംയേവ സാവജ്ജം കരോതി, “ലദ്ധം മേ”തി പമാണാധികം ഭുഞ്ജിത്വാ തം ജീരാപേതും അസക്കോന്തോ ഉദ്ധംവിരേചനായോവിരേചനാദീഹി കിലമതി, സകലവിഹാരേ ഭിക്ഖു തസ്സ സരീരപടിജഗ്ഗനഭേസജ്ജപരിയേസനാപസുതാ ഹോന്തി. അഞ്ഞേ തേ “കിം ഇദ”ന്തി പുച്ഛിത്വാ “അസുകസ്സ ഉദരം ഉദ്ധുമാത”ന്തിആദിനി സുത്വാ “നിച്ചകാലമേസ ഏവംപകതികോ അത്തനോ കുച്ഛിപമാണം നാമ ന ജാനാതീ”തി നിന്ദന്തി, ഏവം അനവജ്ജംയേവ സാവജ്ജം കരോതി. ഏവം അകത്വാ “അനവജ്ജതാ ച ഭവിസ്സതീ”തി പടിസേവതി. അത്തനോ ഹി പകതിഅഗ്ഗിബലാദിം ജാനിത്വാ “ഏവം മേ അരതിആദിനം അഭാവേന കായസുഖതാ, അഗരഹിതഞ്ചതാ ച ഭവിസ്സതീ”തി പമാണയുത്തമേവ പടിസേവതി. യാവതകോ ഭോജനേന അത്ഥോ, തസ്സ സാധനേന യാവദത്ഥം ഉദരസ്സ പരിപൂരണേന ഉദരാവദേഹകം ഭോജനം യാവദത്ഥമുദരാവദേഹകഭോജനം, തസ്സ പരിവജ്ജനേന. സേയ്യായ സയനേന ലദ്ധബ്ബസുഖം സേയ്യസുഖം, ഉഭോഹി പസ്സേഹി സമ്പരിവത്തനകം സയന്തസ്സ ഉപ്പജ്ജനസുഖം പസ്സസുഖം , മിദ്ധേന നിദായനേന ഉപ്പജ്ജനസുഖം മിദ്ധസുഖം, തേസം സേയ്യ...പേ...സുഖാനം പഹാനതോ ചതുന്നം ഇരിയാപഥാനം യോഗ്യഭാവസ്സ പടിപാദനം കായസ്സ ചതുഇരിയാപഥയോഗ്യഭാവപടിപാദനം, തതോ. സുഖോ ഇരിയാപഥവിഹാരോ ഫാസുവിഹാരോ. പച്ഛിമേ വികപ്പേ, സബ്ബവികപ്പേസു വാ വുത്തം ഫാസുവിഹാരലക്ഖണം ആഗമേന സമത്ഥേതും “വുത്തമ്പി ഹേത”ന്തിആദി വുത്തം. തീസുപി വികപ്പേസു ആഹാരസ്സ ഊനപരിഭോഗവസേനേവ ഹി ഫാസുവിഹാരോ വുത്തോതി.

ഏത്താവതാതി “യാത്രാ”തിആദിനാ വുത്തേന പദത്തയേന. “യാത്രാ ച മേ ഭവിസ്സതീ”തി പയോജനപരിഗൃഹദീപനാ. യാത്രാ ഹി നം ആഹാരൂപയോഗം പയോജേതീതി. ധമ്മികസുഖാപരിച്ചാഗഹേതുകോ ഫാസുവിഹാരോ മജ്ജിമാ പടിപദാ അന്തദയപരിവജ്ജനതോ. ഇമസ്ഥിം പന ഠാനേ അട്ഠം അങ്ഗാനി സമോധാനേതബ്ബാനി - “നേവ ദവായാ”തി ഏകം അങ്ഗം, “ന മദായാ”തി ഏകം, “ന മണ്ഡനായാ”തി ഏകം, “ന വിഭൂസനായാ”തി ഏകം, “യാവദേവ ഇമസ്സ കായസ്സ റിതിയാ യാപനായാ”തി

ഏകം, “വിഹിംസൂപരതിയാ ബ്രഹ്മചരിയാനുഗൃഹായാ”തി ഏകം, “ഇതി പുരാണഞ്ച വേദനം പടിഹൺവാമി, നവഞ്ച വേദനം ന ഉപ്പാദേസ്സാമി”തി ഏകം, “യാത്രാ ച മേ ഭവിസ്സതി”തി ഏകം. “അനവജ്ജതാ ച ഫാസുവിഹാരോ ചാ”തി അയമേത്ഥ ഭോജനാനിസംസോ. മഹാസിവത്ഥേരോ പനാഹ “ഹേട്ഠാ ചത്താരി അൺഗാനി പടിക്ഖേപോ നാമ, ഉപരി പന അട്ഠൺഗാനി സമോധാനേതബ്ബാനീ”തി. തത്ഥ “യാവദേവ ഇമസ്സ കായസ്സ റിതിയാ”തി ഏകം അൺഗം, “യാപനായാ”തി ഏകം, “വിഹിംസൂപരതിയാ”തി ഏകം, “ബ്രഹ്മചരിയാനുഗൃഹായാ”തി ഏകം, “ഇതി പുരാണഞ്ച വേദനം പടിഹൺവാമി”തി ഏകം, “നവഞ്ച വേദനം ന ഉപ്പാദേസ്സാമി”തി ഏകം, “യാത്രാ ച മേ ഭവിസ്സതി”തി ഏകം, “അനവജ്ജതാ ചാ”തി ഏകം. ഫാസുവിഹാരോ പന ഭോജനാനിസംസോതി. ഏവം അട്ഠൺഗസമന്നാഗതം ആഹാരം ആഹാരേന്തോ പടിസൺവാ യോനിസോ പിണ്ഡപാതം പടിസേവതി നാമ.

യത്ഥ യത്ഥാതി ഭുജനീദേസേന സേന-സദുസ്സ അധികരണത്ഥവുത്തിമാഹ. തഥാ ആസന-സദുസ്സാതി. അഡ്ഡയോഗാദിമഹിതി ആദി-സദേന പാസാദാദിം, മഞ്ചാദിഞ്ച സൺഗൺഹാതി. യത്ഥ യത്ഥ വിഹാരോ വാ അഡ്ഡയോഗാദിമഹി വാ ആസതീതി വിഹാരഅഡ്ഡയോഗാദികേ ആനേത്ഥാ സമബന്ധിതബ്ബം. ഇയ ആദി-സദേന പിംസന്മതാദീനന്ധി സൺഗഹോ വേദിതബ്ബോ. പരിസഹനട്ഠേനാതി അഭിഭവനട്ഠേന, വിബാധനട്ഠേനാതി അത്ഥോ. ഉതുയേവ ഉതുപരിസ്സയോതി സീതുൺഹാദിഉതുയേവ അസപ്പായോ വുത്തനയേന ഉതുപരിസ്സയോ. തസ്സ ഉതുപരിസ്സയസ്സ വിനോദനത്ഥം, അനുപ്പന്നസ്സ അനുപ്പാദനത്ഥം, ഉപ്പന്നസ്സ വുപസമനത്ഥഞ്ചാതി അത്ഥോ. നാനാരമ്മണതോ പടിസംഹരിത്ഥാ കമ്മട്ഠാനഭൂതേ ഏകസ്മിന്യേവ ആരമ്മണേ ചിത്തസ്സ സമ്മദേവ ലയനം പടിസല്ലാനം, തത്ഥ ആരാമോ അഭിരതി പടിസല്ലാനാരാമോ, തദത്ഥം. സേനാസനം ഹി വിവിത്തം യോഗിനോ ഭാവനാനുകൂലം സുത്താഗാരഭാവതോ. തം പനേതം അത്ഥദ്വയം വിഭാവേതും “യോ സരീരാബാധചിത്തവിക്ഖേപകരോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഏകീഭാവസുഖത്ഥന്തി ഏകീഭാവഹേതുകം സുഖം ഏകീഭാവസുഖം, തദത്ഥം. ഗണസൺഗണികകിലേസസൺഗണികാഭാവേന ഉപ്പജ്ജനകസുഖം.

യദി ഉതുയേവ ഉതുപരിസ്സയോ, “ഉതു ച സീതുൺഹ”ന്തി സീതുൺഹപടിഘാതം വത്ഥാ ഉതുപരിസ്സയവിനോദനം കസ്ഥാ വുത്തന്തി ചോദനം സന്ധായാഹ “കാമഞ്ചാ”തിആദി. തത്ഥ “നിയതം ഉതുപരിസ്സയവിനോദന”ന്തി ഏതേന “സീതസ്സ പടിഘാതായ ഉൺഹസ്സ പടിഘാതായാ”തി ഏത്ഥ വുത്തം സീതുൺഹം അനിയതം കദാചി കദാചി ഉപ്പജ്ജനകം, ഉതുപരിസ്സയോ പന സബ്ബദാഭാവി അധിപ്പേതോതി ദസ്സേതി. വുത്തപ്പകാരോതി “സീതാദികോ, അസപ്പായോ”തി ച ഏവം വുത്തപ്പകാരോ വിവദൺഗണരുകഖമൂലാദീസു നിസിന്നസ്സ അപരിഗുത്തിയാ അസംവുതദാദാദിതായ പാകടപരിസ്സയാ, അസപ്പായരുപദസ്സനാദിനാ അപാകടപരിസ്സയാ ച ഭിക്ഖുസ്സ കായചിത്താനം ആബാധം കരേയ്തും. യത്ഥ ഗുത്തേ സേനാസനേ ആബാധം ന കരോന്തി. ഏവം ജാനിത്ഥാതി ഉഭയപരിസ്സയരഹിതന്തി ഏവം തത്ഥാ പടിസേവന്തോ ഭിക്ഖു വേദിതബ്ബോതി സമബന്ധോ.

ധാതുക്ഖോഭലക്ഖണ്ഡസ്സ, തംഹേതുകദുകുക്ഖവേദനാലക്ഖണ്ഡസ്സ വാ രോഗസ്സ പടിപക്ഖഭാവോ പടിഅയനട്ഠോ. തേനാഹ “പച്ചനീകഗമനട്ഠേനാതി അത്ഥോ”തി, വുപസമനട്ഠേനാതി വുത്തം ഹോതി. യസ്സ കസ്സചിതി സപ്പിആദീസു യസ്സ കസ്സചി. സപ്പായസ്സാതി ഹി തസ്സ വികാരവുപസമേനാതി അധിപ്പായോ. ഭിസക്കസ്സ കമ്മം തേന വിധാതബ്ബതോ. തേനാഹ “തേന അനുത്താതത്താ”തി. നഗരപരിക്ഖാരോഹിതി നഗരം പരിവാരേത്ഥാ രക്ഖണ്ഡകേഹി. വിവദപരിക്ഖേപോ പരിക്ഖാ ഉസ്സാപോ പാകാരോ ഏസികാ പലിഘോ പാകാരപത്ഥണ്ഡിലന്തി സത്ത “നഗരപരിക്ഖാരാ”തി വദന്തി. സീലപരിക്ഖാരോതി സുവിസുദ്ധസീലാലങ്കാരോ . അരിയമഗ്ഗോ ഹി ഇയ “രഥോ”തി അധിപ്പേതോ. തസ്സ ച സമ്മാവാചാദയോ അലങ്കാരട്ഠേന “പരിക്ഖാരോ”തി വുത്താ. ജീവിതപരിക്ഖാരാതി ജീവിതസ്സ പവത്തികാരണാനി. സമുദാനേതബ്ബാതി സമ്മാ ഉദ്ധം

ഉദ്ധം ആനേതഞ്ച പരിയേസിതഞ്ച. പരിവാരോപിഹോതി അന്തരായാനം പരിതോ വാരണതോ. തേനാഹ “ജീവിതം...പേം...രക്ഖണതോ”തി.

തത്ത്വ അന്തരന്തി വിവരം, ഓകാസോതി അത്ഥോ. വേരികാനം അന്തരം അദത്ത്വ അത്തനോ സാമികാനം പരിവാരേത്വാ റിതസേവകാ വിയ രക്ഖണതോ. അസ്സാതി ജീവിതസ്സ. കാരണഭാവതോതി ചിരപ്പവത്തിയാ കാരണഭാവതോ. രസായനഭൂതം ഹി ഭേസേജ്ജം സുചിരന്ധി കാലം ജീവിതം പവത്തേതിയേവ. യദിപി അനുപ്പന്നാ ഏവ ദുക്ഖവേദനാ ഭേസേജ്ജപരിഭോഗേന പടിഹഞ്ഞന്തി, ന ഉപ്പന്നാ താസം സരസേനേവ ഭിജ്ജനതോ, ഉപ്പന്നസദിസാ പന “ഉപ്പന്നാ”തി വുച്ചന്തി. ഭവതി ഹി തംസദിസേസു തഞ്ചോഹാരോ, യഥാ സാ ഏവ തിത്തിരി, താനിയേവ ഓസധാനീതി. തസ്ഥാ വുത്തം “ഉപ്പന്നാനന്തി ജാതാനം ഭൂതാനം നിബ്ബത്താന”ന്തി. സഞ്ചയതോ പട്ഠായ സോ ധാതുക്ഖോഭോ സമുട്ഠാനം ഏതേസന്തി തംസമുട്ഠാനം. “ദുക്ഖവേദനാ”തി വത്വാ സാ അകുസലസഭാവാപി അത്ഥീതി തതോ വിസേസേതും “അകുസലവിപാകവേദനാ”തി വുത്തം. ബ്യാബാധനട്ഠേന ബ്യാബാധോ, ബ്യാബാധോവ ബ്യാബജ്ജത്ഥം, ദുക്ഖന്തി അത്ഥോ. നത്ഥി ഏത്ഥ ബ്യാബജ്ജത്ഥന്തി അബ്യാബജ്ജത്ഥം, നിദുക്ഖതാ. തേനാഹ “അബ്യാബജ്ജത്ഥപരമതായാ”തി നിദുക്ഖപരമതായാതി. തം ദുക്ഖന്തി രോഗനിമിത്തകം ദുക്ഖം.

ചീവരാദീനം പച്ചയാനം നിസ്സയനം പരിഭോഗോ ഏവാതി ദസ്സേതും “തേ പടിച്ച നിസ്സായാ”തി വത്വാ “പരിഭുജ്ജമാനാ”തി വുത്തം. പവത്തന്തിതി ജീവന്തി. ജീവനന്ധി ഹി പവത്തനം, യതോ ജീവിതിന്ദ്രിയം “പവത്തനരസ”ന്തി വുച്ചതി.

ചതുപാരിസുദ്ധിസമ്പാദനവിധിവണ്ണനാ

൧൯. ഏവം പാതിമോക്ഖസംവരാദിഭേദേന നിദിട്ഠം സീലം പുന സാധനവിഭാഗേന ദസ്സേതും “ഏവമേതസ്മി”ന്തിആദിമാരദ്ധം. തത്ത്വ സാധിയതി സമ്പാദിയതി ഏതേനാതി സാധനം, സദ്ധാ സാധനം ഏതസ്സാതി സദ്ധാസാധനോ. നനു ച വീരിയസതിപത്താഹിപി വിനാ പാതിമോക്ഖസംവരോ ന സിജ്ജത്ഥതീതി? സച്ചം ന സിജ്ജത്ഥതി, സദ്ധായ പന വിസേസഹേതുഭാവം സന്ധായ ഏവം വുത്തന്തി ദസ്സേന്തോ ആഹ

“സാവകവിസയാതീതത്താ സിക്ഖാപദപത്തത്തിയാ”തി. ഗരുകലഹുകാദിഭേദേ ഓതിണ്ണേ വത്സുസ്ഥിം തസ്സ തസ്സ അപരാധസ്സ അനുരൂപം സിക്ഖാപദപത്താപനം നാമ സാവകാനം അവിസയോ, ബുദ്ധാനം ഏവ വിസയോ. സിക്ഖാപദപത്താപനം താവ തിട്ഠതു, തസ്സ കാലോപി നാമ സാവകാനം അവിസയോ, ബുദ്ധാനം ഏവ വിസയോതി ദസ്സേന്തോ “സിക്ഖാപദപത്തത്തിയാചനപടീക്ഖേപോ ചേത്ഥ നിദസ്സന”ന്തി ആഹ. തഥാ ഹി വുത്തം “ആഗമേഹി ത്വം സാരിപുത്ത, ആഗമേഹി ത്വം സാരിപുത്ത, തഥാഗതോവ തത്ത്വ കാലം ജാനിസ്സതീ”തി (പാരാ ൨൧). തത്ത്വ ച-സദ്ദോ സമുച്ചയത്ഥോ. തേന “അപത്തത്തം ന പത്തപേമ, പത്തത്തം ന സമുച്ഛിന്ദാമ, യഥാപത്തത്തേസു സിക്ഖാപദേസു സമാദായ വത്താമാ”തി (പാരാ ൫൬൫) ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. സദ്ധായാതി സദുഹനേന സത്ഥരി, ധമ്മേ ച സദ്ധായ പച്ചുപട്ഠാപനേന. ജീവിതേപി പഗേവ ജീവിതപരിക്ഖാരേതി അധിപ്പായോ.

കികീവ അണ്ഡന്തി കികീസകുണ്ഡികാ വിയ അത്തനോ അണ്ഡം. സാ കിര ജീവിതന്ധി പരിച്ചജിത്വാ അണ്ഡമേവ രക്ഖതി. ചമരീവ വാലധിന്തി ചമരീമിഗോ വിയ അത്തനോ വാലധിം. ചമരീമിഗാ കിര ബ്യാധേന പരിപാതിയമാനാ ജീവിതന്ധി പരിച്ചജിത്വാ കണ്ഡകഗുർബ്ബാദിസു ലഗ്ഗം അത്തനോ വാലമേവ രക്ഖന്തി. പിയംവ പുത്തം ഏകകന്തി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. യഥാ ഹി ഏകപുത്തകോ കുടുമ്ബികോ തം ഏകപുത്തം, ഏകനയനോ ച തം ഏകനയനം സുട്ഠുതരം രക്ഖതി. തഥേവ സീലം അനുരക്ഖമാനകാതി അനുക്ഖനവസേന വുത്തം. സുപേസലാതി സുട്ഠു പിയസീലാ.

സദാ സബ്ദകാലം ദഹരമജ്ജ്വലമേരകാലേസു. ഛന്നന്വി ഗാരവാനം വസേന സഗാരവാ,
ഗരുകാരവന്തോതി അത്ഥോ.

ഏവമേവ ഖോതി യഥാ മഹാസമുദ്രോ റിതയമ്മോ വേലം നാതിക്കമതി, ഏവമേവ.
മമ സാവകാതി അരിയസാവകേ സന്ധായാഹ. തേ ഹി യുവസീലാ. ഇമസ്സമിം അത്ഥേതി
ജീവിതഹേതുപി സിലസ്സ അവിതിക്കമനേ.

മഹാവത്തനിഅടവി നാമ വിഞ്ത്യാടവി. ഹിമവന്തപസ്സേ അടവിതി കേചി. മേരന്തി
നാമഗോത്തവസേന അപത്താതം ഏകം മേരം. നിപജ്ജാപേസും ഗന്താ കസ്സചി മാ
ആരോചേയ്യാതി.

പുതിലതായാതി ഗളോചിലതായ. സമസീസീതി ജീവിതസമസീസി. യസ്സ ഹി
കിലേസസീസം അവിജ്ജം മഗ്ഗപടിപാടീയാ അരഹത്തമഗ്ഗോ പരിയാദിയതി, തതോ
ഏകുനവിസതിമേ പച്ചവേകഖണ്ണാണേ പതിടായ ഭവണ്ഗോത്തരണേ വട്ടസീസം
ജീവിതിന്ദ്രിയം ചുതിചിത്തം പരിയാദിയതി, സോ ഇമായ വാരസമതായ
“ജീവിതസമസീസി”തി വുച്ചതി. സോ ച മേരോ തഥാ പരിനിബ്ബായി. തേന വുത്തം
“സമസീസി ഹുത്വാ പരിനിബ്ബായി”തി. അഭയത്ഥേരോ കിര മഹാഭിഞ്ഞോ. തസ്സമാ
ചേതിയം കാരാപേസീതി വദന്തി. അപ്പേവാതി അപ്പേവ നാമ അത്തനോ ജീവിതമ്പി
ജഹേയ്യ, ന ഭിന്ദേതി ന ഭിന്ദേയ്യ, ന വീതിക്കമേയ്യ.

സതിയാ അധിട്ഠിതാനന്തി പഗേവ ഉപട്ഠിതായ സതിയാ ആരക്ഖവസേന
അധിട്ഠിതാനം ഇന്ദ്രിയാനം. അന്നപാസ്സവനീയതോതി ദ്വാരഭാവേന അഭിജ്ജയാദീഹി
അന്നനുബന്ധിതബ്ബുതോ. വരന്തി സേട്ഠം. തത്തായാതി ഉണ്ഹായ. ആദിത്തായാതി
ആദിതോ പട്ഠായ ദിത്തായ. സമ്പജ്ജലിതായാതി സമന്തതോ ജലന്തിയാ.
സജോതിഭൂതായാതി ഏകജാലിഭൂതായ. സമ്പലിമട്ഠന്തി സബ്ബസോ ആമട്ഠം, അഞ്ചിതന്തി
അത്ഥോ. ന ത്വേവ വരന്തി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. രൂപേസൂതി രൂപാരമ്മണേസു.
അനുബ്ബുണ്ജനസോ നിമിത്തഗ്ഗാഹോതി കിലേസാനം അനു അനു ബ്ബുണ്ജനവസേന
ഉപ്പാദനേന പാകടീകരണവസേന സുഭാദിനിമിത്തഗ്ഗാഹോ, അഥ വാ
അനുബ്ബുണ്ജനസോതി ഹത്ഥപാദാദിഅനുബ്ബുണ്ജനതോ, നിമിത്തഗ്ഗാഹോതി
ഇത്ഥമിപുരിസാദിസുഭാദിനിമിത്തഗ്ഗഹണം. ചക്ഖുദ്ധാരാദിപവത്തസ്സാതി
ചക്ഖുദ്ധാരാദീഹി പവത്തസ്സ. വിത്താണസ്സാതി ജവനവിത്താണസ്സ. നിമിത്താദിഗ്ഗാഹം
നിസേധേനേന സമ്പാദേതബ്ബോതി സമ്ബന്ധോ. അസംവിഹിതസാഖാപരിവാരന്തി സമ്മാ
അവിഹിതവതിപരിക്ഖേപം. പരസ്സഹാരിഹീതി പരസന്തകാവഹാരകേഹി ചോരേഹി.
സമതിവിജ്ജ്വതീതി സബ്ബസോ അതിവിജ്ജ്വതീ അനുപവിസതി.

രൂപേസൂതി രൂപഹേതു രൂപനിമിത്തം. ഉപ്പജ്ജനകഅന്നത്ഥതോ രക്ഖ ഇന്ദ്രിയന്തി
സമ്ബന്ധോ. ഏവം സേസേസു. ഏതേ ഹിദ്വാരാതി ഏതേ ചക്ഖാദിദ്വാരാ.
സതികവാണേ അസംവുതത്താ വിവടാ. തതോ ഏവ അരക്ഖിതാ. കിലേസുപ്പത്തിയാ
ഹേതുഭാവേന തംസമണ്ഡിനം ഹന്നന്തിതി കാരണ്ണുപചാരേണേവ വുത്തം. ഏതേ വാ
രൂപാദയോ. കിലേസാനം ആരമ്മണഭൂതാ ദ്വാരാ ചക്ഖാദിദ്വാരാ. തേ കീദിസാ വിവടാ
അരക്ഖിതാ അസംവുതചക്ഖാദിഹേതും തംസമണ്ഡിനം ഹന്നന്തിതി
കാരണ്ണുപചാരേണേവ വുത്തം. അഗാരന്തി ഗേഹം. ദുച്ഛന്നന്തി ന സമ്മാ ഛരാദിതം.
അഭാവിതന്തി ലോകുത്തരഭാവനാരഹിതം.

സമ്പാദിതേതിആദിസ്സ വോദാനപക്ഖസ്സ അത്ഥോ വുത്തവിപരിയായേന വേദിതബ്ബോ.
അയം പന്ന സബ്ബസോ കിലേസാനം അനുപ്പാദോ അതിഉക്കട്ഠദേസനാ
മഗ്ഗേനാഗതസദിസത്താ. സമ്പാദേതബ്ബോതി “ന പുണേവം കരിസ്സ”ന്തി അധിട്ഠാനസുദ്ധിയാ
സമ്പാദേതബ്ബോ.

അധുനാപബ്ബജിതേനാതി ന ചിരപബ്ബജിതേന, നവപബ്ബജിതേനാതി അത്ഥോ.
കാമരാഗേന ഡയ്ഹാമീതി കാമരാഗഗ്ഗിനാ പരിഡയ്ഹാമി. സോ ച പന്ന ദാഹോ

ഇദാനി ചിത്തഗതോതി ദസ്തേനോ ആഹ “ചിത്തം മേ പരിധയ്ഹതി”തി. സാധൂതി ആയാചനാ. നിബ്ബാപനന്തി തസ്സ നിബ്ബാപസുപായം. ഗോതമാതി മേരം ഗോത്തേന ആലപതി.

സത്തായ വിപരിയേസാതി “അസുഭേ സുഭ”ന്തി പവത്തസത്താവിപരിയേസഹേതു വിപരിതസത്താനിമിത്തം. നിമിത്തം പരിവജ്ജഹി കീദിസം? രാഗുപസഞ്ചിതം രാഗുപ്പത്തിഹേതുഭൂതം സുഭനിമിത്തം പരിവജ്ജഹി ന മനസി കരോഹി. ന കേവലം സുഭനിമിത്തസ്സാമനസികാരോ ഏവ, അഥ ഖോ അസുഭഭാവനായ അത്തനോ ചിത്തം ഭാവേഹി. കഥം? ഏകഗ്ഗം സുസമാഹിതം യഥാ തം അസുഭാരമ്മണേ വിക്ഖേപാഭാവേന ഏകഗ്ഗം, സുട്ഠു അപ്പിതഭാവേന സുസമാഹിതഞ്ച ഹോതി, ഏവം ഭാവേഹിതി. ഏവം സമമഭാവനായ കാമരാഗസ്സ വിക്ഖമ്ഭനം ദസ്സേതാ ഇദാനി സമുച്ഛേദനവിധിം ദസ്സേതും “സഞ്ചാരേ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സഞ്ചാരേ പരതോ പസ്സാതി സഞ്ചേപി സഞ്ചാരേ അവിധേയ്യകതായ “പരേ”തി പസ്സ. അനിച്ചതായ പന ഉദയഞ്ചയപടിപിളിതത്താ ദുക്ഖതോ, അനത്തസഭാവത്താ, അത്തവിരഹതോ ച നോ അത്തതോ പസ്സ. ഏവം ലക്ഖണത്തയം ആരോപേത്യാ വിപസ്സനം വഡ്ഢേനോ മഗ്ഗപടിപാടിയാ ചതുത്ഥമഗ്ഗേന സഞ്ചസോ നിബ്ബാപേഹി മഹാരാഗം തേഭുമകസ്സ അഭിഭവനതോ മഹാവിസയതായ മഹാരാഗം വൂപസമേഹി. യഥാ ഏതരഹി, ഏവം മാ ഡയ്ഹിത്ഥോ പുനപ്പുനന്തി ദള്ഹതരം രാഗവിനോദനേ നിയോജേസി.

ഏവം ഇന്ദ്രിയസംവരസീലസ്സ സമ്പാദനേ വിധിം ദസ്സേതാ ഏവം തം സുസമ്പാദിതം ഹോതീതി നയം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദിനാ തത്ഥ പരിപൂരകാരിനോ മേരേ നിദസ്സേതി. തത്ഥ “ലേണം ന ഉല്ലോകിതപുഞ്ച”ന്തി ഇദം സഞ്ചത്ഥേവ മേരസ്സ യുഗമത്തദസ്സിതായ വുത്തം. കിം പന മേരോ സേനാസനം ന സോധേതി ? “ഉല്ലോകാ പഠമം ഓഹാരേതഞ്ച”ന്തി ഹി വുത്തം, അന്തേവാസികാദയോ ഏവ കിരസ്സ സേനാസനം സോധേന്തി. അസ്സ നാഗരുകുഖസ്സ.

തസ്ഥിം ഗാമേതി മഹാഗാമേ. തരുണാ മഞ്ഞപിവനകാ പുത്തയിതരോ യാസം താ തരുണപുത്താ, താസം. ലഞ്ജാപേസീതി മനപട്ടികായ മനേ ബന്ധാപേത്യാ രാജമുദികായ ലഞ്ജാപേസി. രാജാ മേരം ചിരതരം ദട്ഠം കാലവിക്ഖേപം കരോന്തോ “സേ സീലാനി ഗണ്ഹിസ്സാമീ”തി ആഹ. മേരോ രഞ്ഞോ ച ദേവിയാ ച വന്ദനകാലേ സത്താകാരമത്തം ഗണ്ഹാതി. ഇത്ഥീ പുരിസോതി പന വിവേകം ന കരോതി. തേനാഹ “വവത്ഥാനം ന കരോമീ”തി. “അഹോ സുപരിസുദ്ധസീലോ വതായം അയ്യോ”തി ദണ്ഡദീപികം ഗഹേത്യാ അട്ഠാസി. അതിപരിസുദ്ധം പാകടന്തി സപ്പായലാഭേന കമ്മട്ഠാനം അതിവിധ പരിസുദ്ധം വിഭൂതം അഹോസി. സകലം പഞ്ചതം ഉന്നാദയന്തോതി പഥവികമ്പനേന സകലം പഞ്ചതം ഏകം നിന്നാദം കരോന്തോ. തന്നിവാസിദേവതാനം സാധുകാരദാനേനാതി കേചി. ഭന്തോതി അനവട്ഠിതോ. ബാലോതി തരുണദാരകോ. ഉത്രസ്തോതി ഞാതകേഹി വിനാഭാവേന സന്ത്രസ്തോ.

വിസഗണ്ഡകരോഗോതി മനകന്ദളരോഗമാഹ. മാസരോഗാദികോപി വിസഗണ്ഡകരോഗോതി വദന്തി. യതോ പഞ്ചജിതോ, തതോ പട്ഠായ പഞ്ചജിതകാലതോ പഭൂതീതി അത്ഥോ. ഇന്ദ്രിയാനീതി ഇന്ദ്രിയസംവരസീലാനി. തേസു ഹി ഭിന്നേസു ഇന്ദ്രിയാനിപി ഭിന്നാനീതി വുച്ചന്തി ആരക്ഖാഭാവതോ, ഇന്ദ്രിയാനേവ വാ നിമിത്താനുബുഞ്ജനഗ്ഗാഹസ്സ ദ്വാരഭൂതാനി ഭിന്നാനി നാമ തംസമങ്ഗിനോ അനത്ഥുപ്പത്തിതോ, വിപരിയായതോ അഭിന്നാനീതി വേദിതഞ്ചാനി. ഇന്ദ്രിയാനം വാ അയോനിസോ ഉപസംഹാരോ ഭേദനം, യോനിസോ ഉപസംഹാരോ അഭേദനന്തി അപരേ. മിത്തത്ഥേരോവാതി മഹാമിത്തത്ഥേരോ വിധ. വരേതി സേട്ഠേ.

തഥാ വീരിയേനാതി തഥാ-സദേന വീരിയം വിസേസേതി. യഥാ സതി അനവജ്ജലക്ഖണാവ ഇന്ദ്രിയസംവരസാധനം, തഥാ വീരിയം അനവജ്ജലക്ഖണം ആജീവപാരിസുദ്ധിസാധനന്തി. വീരിയാപേക്ഖമേവ വിസേസനം ദട്ഠഞ്ചം. തേനേവാഹ

“സമ്മാത്തരദ്ധവീരിയസ്സാ”തി. അയുത്താ ഏസനാ അനേസനാ, യമാവുത്തമിച്ഛാജീവസങ്ഗഹാ. സാ ഏവ സത്സുസാസനസ്സ ന പതിരുപാതി അപ്പതിരുപം, തം അനേസനം അപ്പതിരുപം. അഥ വാ പതിരുപവിരോധിനീ അപ്പതിരുപാ, പരിഗൃഹിതയുതങ്ഗസ്സ യുതങ്ഗനിയമവിരോധിനീ യസ്സ കസ്സചി സല്ലേഖവികോപിനീ പടിപത്തി. ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ ച-സദ്ദോ ലുത്തനിട്ടിടോ, അനേസനം, അപ്പതിരുപഞ്ച പഹായാതി. പടിസേവമാനേന പരിവജ്ജയതാ സമ്പാദേതബ്ബാതി സമ്ബന്ധോ. “പരിസുദ്ധുപ്പാദേ”തി ഇമിനാവ ധമ്മദേസനാദീനം പരിസുദ്ധായ സമുടാനതാ ദീപിതാ ഹോതീതി “ധമ്മദേസനാദീഹി ചസ്സ ഗുണേഹി പസന്നാന”തി വുത്തം. ആദി-സദ്ദേന ബാഹുസച്ചവത്തപരിപൂരണഇരിയാപഥസമ്പത്തിആദീനം ഗഹണം വേദിതബ്ബം. യുതഗുണേ ചസ്സ പസന്നാനന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. പിണ്ഡപാതചരിയാദീഹീതി ആദി-സദ്ദേന മിത്തസുഹജ്ജപംസുകുലചരിയാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. യുതങ്ഗനിയമാനുലോമേനാതി തന്തംയുതങ്ഗനിയതായ പടിപത്തിയാ അനുലോമവസേന, അവികോപനവസേനാതി അത്ഥോ. മഹിച്ചസ്സേവ മിച്ഛാജീവേന ജീവികാ, ന അപ്പിച്ചസ്സ. അപ്പിച്ചതായ ഉക്കംസഗതായ മിച്ഛാജീവസ്സ അസമ്ഭവോ ഏവാതി ദസ്സേതും “ഏകബ്ബാധിവുപസമത്ഥ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പൂതിഹരിതകീതി പൂതിമുത്തപരിഭാവിതം, പൂതിഭാവേന വാ ഛരസ്സിതം ഹരിതകം. അരിയവംസോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി, അരിയവംസേ വാ നിയുത്തോതി അരിയവംസിക്കോ, പച്ചയഗേയസ്സ ദുരസമുസ്സാരിതത്താ ഉത്തമോ ച സോ അരിയവംസിക്കോ ചാതി ഉത്തമഅരിയവംസിക്കോ. യസ്സ കസ്സചിതി പരിഗൃഹിതാപരിഗൃഹിതയുതങ്ഗേസു യസ്സ കസ്സചി.

നിമിത്തം നാമ പച്ചയേ ഉട്ടിസ്സ യമാ അധിപ്പായോ ഞായതി ഏവം നിമിത്തകമ്മം. ഓഭാസോ നാമ ഉജ്ജുകമേവ അകമേത്ഥാ യമാ അധിപ്പായോ വിഭുതോ ഹോതി, ഏവം ഓഭാസനം. പരികമാ നാമ പരിയായേന കഥനം. തഥാ ഉപ്പന്നന്തി നിമിത്താദിവസേന ഉപ്പന്നം.

ദ്വാരം ദിന്നന്തി രോഗസീസേന പരിഭോഗസ്സ ദ്വാരം ദിന്നം. തസ്മാ അരോഗകാലേപി പരിഭുഞ്ജിതും വട്ടതി, ആപത്തി ന ഹോതീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “കിഞ്ചാപി ആപത്തി ന ഹോതീ”തിആദി. ന വട്ടതീതി സല്ലേഖപടിപത്തിയം റിതസ്സ ന വട്ടതി, സല്ലേഖം കോപേതീതി അധിപ്പായോ. “ആജീവം പന കോപേതീ”തി ഇമിനാവ സേനാസനപടിസംയുത്തയുതങ്ഗധരസ്സ നിമിത്താദയോ ന വട്ടന്തീതി വദന്തി. തദന്തയുതങ്ഗധരസ്സാപി ന വട്ടന്തിയേവാതി അപരേ. അകരോത്തോതി യമാസകം അനുഞ്ഞാതവിസയേപി അകരോത്തോ. അന്തത്രേവാതി റപേത്ഥാ ഏവ.

ഗണവാസം പഹായ അരഞ്ഞായതനേ പടിപ്പസ്സദ്ധിവിവേകസ്സ മുദ്ധഭൂതായ അഗ്ഗഫലസമാപത്തിയാ വിഹരന്തോ മഹാമേരോ “പവിവേകം ബ്രൂഹയമാനോ”തി വുത്തോ. ഉദരസന്നിസ്സിതോ വാതാബായോ ഉദരവാതാബായോ. അസമ്ഭിന്നം വീരം ഏതസ്സാതി അസമ്ഭിന്നവീരം, തദേവ പായാസന്തി അസമ്ഭിന്നവീരപായാസം, ഉദകേന അസമ്മിസ്സവീരേന പക്കപായാസന്തി അത്ഥോ. തസ്സാതി പായാസസ്സ. ഉപ്പത്തിമൂലന്തി “ഗിഹികാലേ മേ, ആവുസോ, മാതാ സപ്പിമധുസക്കരാദീഹി യോജേത്ഥാ അസമ്ഭിന്നവീരപായാസം അദാസി, തേന മേ ഫാസു അഹോസീ”തി അത്തനോ വചിനിച്ഛാരണസങ്ഖാതം ഉപ്പത്തിഹേതും. “അപരിഭോഗാരഹോ പിണ്ഡപാതോ”തി കസ്മാ വുത്തം, നനു മേരസ്സ ഓഭാസനാദിചിത്തുപ്പത്തിയേവ നത്ഥീതി? സച്ചം നത്ഥി, അജ്ജയാസയം പന അജാനന്താ ഏകച്ചേ പുമുജ്ജനാ തഥാ മന്തേയ്യും, അനാഗതേ ച സബ്രഹ്മചാരിനോ ഏവം മമ ദിട്ഠാനുഗതിം ആപജേയ്യുന്തി പടിക്ഖിപി. അപിച മഹാമേരസ്സ പരമുക്കംസഗതാ സല്ലേഖപടിപത്തി. തഥാ ഹി ദഹരഭിക്ഖുനോ “കസ്സ സമ്പന്നം ന മനാപ”തി (പാചിം ൨൦൯, ൨൧൦, ൬൧൨, ൧൨൨൮, ൧൨൩൪; ചുളുവം ൩൪൩) വചനം നിസ്സായ യാവ പരിനിബ്ബാനാ പിട്ഠവാദനീയം ന ഖാദതി.

വചിവിത്തത്തിവിപ്ഫാരാതി വചിനിച്ഛാരണഹേതു. അത്ഥവിത്താപനവസേന പവത്തമാനോ ഹി സദോ അസതിപി വിത്തത്തിയാ തസ്സ കേനചി പച്ചയേന പച്ചയഭാവേ വചിവിത്തത്തിവസേനേവ പവത്തതീതി “വചിവിത്തത്തിവിപ്ഫാരോ”തി വുച്ചതി. ഭുത്തോതി ഭുത്തവാ സചേഭവേയ്യം അഹം. സാതി അസ്സ. അകാരലോപേന ഹി നിദേശോ “ഏവംസ തേ”തിആദിസു (മം നിം ൧.൨൩; അം നിം ൬.൨൮; ൮.൭) വിയ. അന്തഗുണന്തി അന്തഭോഗോ. ബഹി ചരേതി ആസയതോ നിക്ഖമിത്വാ ഗോചരഗുഹണവസേന ബഹി യദി വിചരേയ്യ. പരമപ്പിച്ചും ദസ്സേതും ലോകവോഹാരേണേവമാഹ. ലോകേ ഹി അയുത്തഭോജനം ഓദരിയം ഗരഹന്താ ഏവം വദന്തി “കിംസു നാമ തസ്സ അന്താനി ബഹി ചരന്തി”തി. ആരാധേമിതി ആദിതോ പട്ഠായ രാധേമി, വസേ വത്തേമിതി അത്ഥോ.

മഹാതിസ്സത്ഥേരോ കിര ദുബ്ഭിക്ഖകാലേ മഗ്ഗം ഗച്ഛന്തോ ഭത്തച്ഛേദേന, മഗ്ഗകിലമഥേന ച കിലന്തകായോ ദുബ്ബലോ അത്തതരസ്സ ഫലിതസ്സ അമ്ബസ്സ മൂലേ നിപജ്ജി, ബഹുനി അമ്ബഫലാനി തഹം തഹം പതിതാനി ഹോന്തി. തത്ഥേകോ വുഡ്ഡതരോ ഉപാസകോ മേരസ്സ സന്തികം ഉപഗന്താ പരിസ്സമം ഞ്ഞാ അമ്ബപാനം പായേത്വാ അത്തനോ പിട്ഠിം ആരോപേത്വാ വസന്ദഠാനം നേതി. മേരോ -

“ന പിതാ നപി തേ മാതാ, ന ഞാതി നപി ബന്ധവോ;
കരോതേതാദിസം കിച്ചം, സീലവന്തസ്സ കാരണാ”തി. (വിസുദ്ധിം ൧.൨൦) -

അത്താനം ഓവദിത്വാ സമ്മസനം ആരഭിത്വാ വിപസ്സനം വഡ്ഡേത്വാ തസ്സ പിട്ഠിഗതോ ഏവ മഗ്ഗപടിപാടിയാ അരഹത്തം സച്ഛാകാസി. ഇമം സന്ധായ വുത്തം “അമ്ബഖാദകമഹാതിസ്സത്ഥേരവത്ഥുപി ചേത്ഥ കഥേതബ്ബ”ന്തി. സബ്ബമാപീതി സബ്ബപ്പകാരേണപി അനേസനവസേന, ചിത്തുപ്പത്തിവസേനപി, പഗേവ കായവചിവിപ്ഫന്തിവസേനാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “അനേസനായാ”തിആദി.

അപച്ചവേക്ഖിതപരിഭോഗേ ഇണപരിഭോഗആപത്തിആദിനവസ്സ, തബ്ബിപരിയായതോ പച്ചവേക്ഖിതപരിഭോഗേ ആനിസംസസ്സ ച ദസ്സനം ആദിനവാനിസംസദസ്സനം. തസ്സ പന പച്ചയാധികാരത്താ വുത്തം “പച്ചയേസു”തി. കാരണകാരണവി ഹി കാരണഭാവേന വുച്ചതി യഥാ തിണേഹി ഭത്തം സിദ്ധന്തി. യേന കാരണേന ഭിക്ഖുനോ അപച്ചവേക്ഖിതപരിഭോഗോ നാമ സിയാ, തസ്ഥിം വജ്ജിതേ പച്ചയസന്നിസ്സിതസീലം സിജ്ജതതി, വിസുജ്ജതതി ചാതി ദസ്സേതും “തസ്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പച്ചയഗേധന്തി ഗേധഗുഹണേനേവ സമ്മോഹോപി ഗഹിതോതി ദട്ഠഞ്ചോ തേന സഹ പവത്തനതോ, തദുപനിസ്സയതോ ച. ധമ്മേന സമേന ഉപ്പന്നേതി ഇദം പച്ചയാനം ആഗമനസുദ്ധിദസ്സനം, ന പച്ചയസന്നിസ്സിതസീലവിസുദ്ധിദസ്സനം. പച്ചയാനം ഹി ഇദമത്ഥിതം ഉപധാരേത്വാ പരിഭുഞ്ജനം പച്ചയസന്നിസ്സിതസീലം. യസ്ഥാ പന തേ പച്ചയാ ഞായാധിഗതാ ഏവ ഭിക്ഖുനാ പരിഭുഞ്ജിതബ്ബാ, തസ്ഥാ വുത്തം “ധമ്മേന സമേന ഉപ്പന്നേ പച്ചയേ”തി. യഥാവുത്തേന വിധിനാതി “സീതസ്സ പടിഘാതായാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൩; അം നിം ൬.൨൮; മഹാനിം ൨൦൬) വുത്തവിധിനാ.

ധാതുവസേന വാതി “യഥാപച്ചയം വത്തമാനം ധാതുമത്തമേവേതം, യദിദം ചീവരാദി, തദുപഭുഞ്ജകോ ച പുഗ്ഗലോ”തി ഏവം ധാതുമനസികാരവസേന വാ. പടികൂലവസേന വാതി പിണ്ഡപാതേ താവ ആഹാരേ പടികൂലസത്താവസേന, “സബ്ബാനി പന ഇമാനി ചീവരാദിനി അജിഗുച്ഛനീയാനി, ഇമം പൂതികായം പത്വാ അതിവിയ ജിഗുച്ഛനീയാനി ജായന്തി”തി ഏവം പടികൂലമനസികാരവസേന വാ. തതോ ഉത്തരീതി പടിലാഭകാലതോ ഉപരി. അനവജ്ജാവ പരിഭോഗോ ആദിതോവ പത്തായ പരിസോധിതത്താ അധിട്ഠഹിത്വാ റപിതപത്തചീവരാനം വിയാതി. പച്ചവേക്ഖണായ ആദിസുദ്ധിദസ്സനപരമേതം, ന പരിഭോഗകാലേ പച്ചവേക്ഖണപടിക്ഖേപപരം. തേനാഹ “പരിഭോഗകാലേപി”തിആദി. തത്രാതി തസ്ഥിം പരിഭോഗകാലേ പച്ചവേക്ഖണേ. സന്നിട്ഠാനകരോതി അസന്ദേഹകരോ ഏകന്തികോ.

മേയ്യപരിഭോഗോ നാമ അനന്തരസ്സ പരിഭോഗോ. ഭഗവതാപി അത്തനോ സാസനേ സീലവതോ പച്ചയാ അനുഞ്ഞാതാ, ന ദുസ്സീലസ്സ. ദായകാനന്വി സീലവതോ ഏവ പരിച്ചാഗോ, ന ദുസ്സീലസ്സ. അത്തനോ കാരാനം മഹപ്ഫലഭാവസ്സ പച്ചാസീസനതോ. ഇതി സത്ഥാരാ അനനുഞ്ഞാതത്താ, ദായകേഹി ച അപരിച്ചത്തത്താ ദുസ്സീലസ്സ പരിഭോഗോ മേയ്യായ പരിഭോഗോ മേയ്യപരിഭോഗോ. ഇണവസേന പരിഭോഗോ ഇണപരിഭോഗോ, പടിഗ്ഗാഹകതോ ദക്ഖിണാവിസുദ്ധിയാ അഭാവതോ ഇണം ഗഹേത്വാ പരിഭോഗോ വിയാതി അത്ഥോ. തസ്മാതി “സീലവതോ”തിആദിനാ വുത്തമേവത്ഥം കാരണഭാവേന പച്ചാമസതി. ചീവരം കായതോ മോചേത്വാ പരിഭോഗേ പരിഭോഗേ പുരേഭത്ത...പേ... പച്ചിമയാമേസു പച്ചവേക്ഖിതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ. തഥാ അസക്കോത്തേന യഥാവുത്തകാലവിസേസവസേന ഏകദിവസേ ചതുക്ഖത്തും തിക്ഖത്തും ദിക്ഖത്തും സകിന്ധേവ വാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബം. സചേ അരുണം ഉഗ്ഗച്ഛതി, ഇണപരിഭോഗാദന്തേതിട്ഠതി. ഹിയ്യോ യം മയാ ചീവരം പരിഭുത്തം, തം യാവദേവ സീതസ്സ പടിഘാതായ...പേ... ഹിരികോപിനപടിച്ഛാദനത്ഥം. ഹിയ്യോ യോ മയാ പിണ്ഡപാതോ പരിഭുത്തോ, സോ “നേവ ദവായാ”തിആദിനാ സചേ അതീതപരിഭോഗപച്ചവേക്ഖണം ന കരേയ്യാതി വദന്തി, തം വീമംസിതബ്ബം. സേനാസനന്വി പരിഭോഗേ പരിഭോഗേതി പവേസേ പവേസേ. സതിപച്ചയതാതി സതിയാ പച്ചയഭാവോ പടിഗ്ഗഹണസ്സ, പരിഭോഗസ്സ ച പച്ചവേക്ഖണസതിയാ പച്ചയഭാവോ യുജ്ജതി, പച്ചവേക്ഖിതാവ പടിഗ്ഗഹേതബ്ബം, പരിഭുഞ്ജിതബ്ബഞ്ചാതി അത്ഥോ. തേനേവാഹ “സതിം കത്വാ”തിആദി. ഏവം സന്തേപിതി യദിപി ദീസുപി റാനേസു പച്ചവേക്ഖണാ യുത്താ, ഏവം സന്തേപി. അപരേ പനാഹു - സതിപച്ചയതാതി സതി ഭേസജ്ജപരിഭോഗസ്സ പച്ചയഭാവേ, സതി പച്ചയേതി അത്ഥോ. ഏവം സന്തേപിതി പച്ചയേ സതിപിതി. തം തേസം മതിമത്തം. തഥാ ഹി പച്ചയസന്നിസ്സിതസീലം പച്ചവേക്ഖണായ വിസുജ്ജതതി, ന പച്ചയസ്സ ഭാവമത്തേന.

ഏവം പച്ചയസന്നിസ്സിതസീലസ്സ വിസുദ്ധിം ദസ്സേത്വാ തേനേവ പസങ്ഗേന സബ്ബാപി വിസുദ്ധിയോ ദസ്സേതും “ചതുബ്ബിയാ ഹി സുദ്ധീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സുജ്ജതതി ഏതായാതി സുദ്ധീ, യഥാധമ്മം ദേസനാവ സുദ്ധി ദേസനാസുദ്ധി. വുട്ഠാനസ്സാപി ചേത്ഥ ദേസനായ ഏവ സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഛരിനമൂലാപത്തിനം പന അഭിക്ഖുതാപടിഞ്ഞാവ ദേസനാ. അധിട്ഠാനവിസിട്ഠോ സംവരോവ സുദ്ധി സംവരസുദ്ധി. ധമ്മേന സമേന പച്ചയാനം പരിയേട്ഠി ഏവ സുദ്ധി പരിയേട്ഠിസുദ്ധി. ചതുസുപി പച്ചയേസു വുത്തവിധിനാ പച്ചവേക്ഖണാവ സുദ്ധി പച്ചവേക്ഖണസുദ്ധി. ഏസ താവ സുദ്ധീസു സമാസനയോ. സുദ്ധിമന്തേസു പന ദേസനാ സുദ്ധി ഏതസ്സാതി ദേസനാസുദ്ധി. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. സുദ്ധി-സദോ പന വുത്തനയോവ. ഏവന്തി സംവരഭേദം സന്ധായാഹ. പഹായാതി വജ്ജേത്വാ, അകത്വാതി അത്ഥോ.

ദാതബ്ബട്ഠേന ദായം, തം ആദിയന്തിതി ദായാദാ. അനനുഞ്ഞാതേസു സബ്ബേന സബ്ബം പരിഭോഗാഭാവതോ, അനുഞ്ഞാതേസു ഏവ ച പരിഭോഗസമ്ഭവതോ ഭിക്ഖുഹി പരിഭുഞ്ജിതബ്ബപച്ചയാ ഭഗവതോ സന്തകാ. “ധമ്മദായാദാ മേ, ഭിക്ഖവേ, ഭവഥ മാ ആമിസദായാദാ. അത്ഥി മേ തുമ്പേസു അനുകമ്പാ ‘കിന്തി മേ സാവകാ ധമ്മദായാദാ ഭവേയ്യും നോ ആമിസദായാദാ”തി (മ° നി° ൧.൨൯) ഏവം പവത്തം ധമ്മദായാദസുത്തഞ്ച ഏത്ഥ ഏതസ്മിം അത്ഥേ സാധകം.

അവിതരാഗാനം തണ്ഹാപരവസതായ പച്ചയപരിഭോഗേ സാമിഭാവോ നത്ഥി, തദഭാവേന വിതരാഗാനം തത്ഥ സാമിഭാവോ യഥാരുചിപരിഭോഗസമ്ഭവതോ. തഥാ ഹി തേ പടികൂലന്വി അപ്പടികൂലാകാരേന, അപ്പടികൂലന്വി പടികൂലാകാരേന, തദുഭയന്വി വജ്ജേത്വാ അജ്ജുപേക്ഖനാകാരേന പച്ചയേ പരിഭുഞ്ജന്തി, ദായകാനഞ്ച മനോരഥം പരിപൂരേന്തി. തേനാഹ “തേ ഹി തണ്ഹായ ദാസബ്ബം അതീതത്താ സാമിനോ ഹുത്വാ പരിഭുഞ്ജന്തി”തി.

സബ്ബേസന്തി അരിയാനം, പുരുഷജനാനഞ്ച. കഥം പുരുഷജനാനം ഇമേ പരിഭോഗാ സമ്ഭവന്തി? ഉപചാരവസേന. യോ ഹി പുരുഷജനസ്സാപി സല്ലേഖപടിപത്തിയം റിതസ്സ പച്ചയഗേധം പഹായ തത്ത്വ തത്ത്വ അനുപലിത്തേന ചിത്തേന പരിഭോഗോ, സോ സാമിപരിഭോഗോ വിയ ഹോതി. സീലവതോ പന പച്ചവേക്ഖിതപരിഭോഗോ ദായജ്ജപരിഭോഗോ വിയ ഹോതി, ദായകാനം മനോരമസ്സ അവിരാധനതോ. തമാ ഹി വുത്തം “ദായജ്ജപരിഭോഗേയേവ വാ സങ്ഗഹം ഗച്ഛതീ”തി. കല്യാണപുരുഷജനസ്സ പരിഭോഗേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി, തസ്സ സേക്ഖസങ്ഗഹതോ. സേക്ഖസുത്തം (സം നീ ൫.൧൩) ഹേതസ്സത്ഥസ്സ സാധകം. തേനാഹ “സീലവാപി ഹീ”തിആദി. പച്ചനീകത്താതി യഥാ ഇണായികോ അത്തനോ രുചിയാ ഇച്ഛിതദേസം ഗന്തും ന ലഭതി, ഏവം ഇണപരിഭോഗയുത്തോ ലോകതോ നിസ്സരിതും ന ലഭതീതി തപ്പടിപക്ഖത്താ സീലവതോ പച്ചവേക്ഖിതപരിഭോഗോ ആണണ്ഡപരിഭോഗോതി ആഹ “ആണണ്ഡപരിഭോഗോ വാ”തി. ഏതേന നിപ്പരിയായതോ ചതുപരിഭോഗവിനിമുത്തോ വിസുംഘേവായം പരിഭോഗോതി ദസ്സേതി. ഇമായ സിക്ഖായാതി സീലസങ്ഖായാതി സിക്ഖായ. കിച്ചുകാരിതി പടിഞ്ഞാനുരൂപം പടിപജ്ജനതോ യുത്തപത്തകാരി.

ഇദാനി തമേവ കിച്ചുകാരിതം സുത്തപദേന വിഭാവേതും “വുത്തമ്പി ചേത”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ വിഹാരന്തി പതിസ്സയം. സയനാസനന്തി മഞ്ചാദിം. ഉഭയേനപി സേനാസനമേവ വുത്തം. ആപന്തി ഉദകം. സങ്ഘാദിരജ്ജുപവാഹനന്തി പംസുമലാദിനോ സങ്ഘാദിഗതരജസ്സ യോവനം. സുത്ഥാന ധമ്മം സുഗതേന ദേസിതന്തി ചീവരാദിസു “പടിസങ്ഖാ യോനീസോ ചീവരം പടിസേവതി സീതസ്സ പടിഘാതായാ”തിആദിനാ (മം നീ ൧.൨൩; അം നീ ൬.൫൮; മഹാനീ ൨൦൬) നയേന ഭഗവതാ ദേസിതം ധമ്മം സുത്ഥാ. സങ്ഖായ സേവേ വരപത്തസാവകോതി “പിണ്ഡ”ന്തി വുത്തം പിണ്ഡപാതം, വിഹാരാദിപദേഹി വുത്തം സേനാസനം, “പിപാസാഗേലത്തസ്സ വൂപസമനതോ പാനീയമ്പി ഗിലാനപച്ചയോ”തി ആപമുഖേന ദസ്സിതം ഗിലാനപച്ചയം, സങ്ഘാദിയാദിചീവരന്തി ചതുബ്ബിധം പച്ചയം സങ്ഖായ “യാവദേവ ഇമസ്സ കായസ്സ റിതിയാ”തിആദിനാ (മം നീ ൧.൨൩; ൨.൨൪; ൩.൭൫; സം നീ ൪.൧൨൦; അം നീ ൬.൫൮; ൮.൩; ധം സം ൧൩൫൫) നയേന പച്ചവേക്ഖിത്വാ. സേവേ സേവിതും സക്കുണ്ണേയ ഉത്തമപത്തസ്സ ഭഗവതോ സാവകോ സേവോ വാ പുരുഷജനോ വാ.

യസ്ഥാ ച സങ്ഖായ സേവീ വരപത്തസാവകോ, തസ്ഥാ ഹി പിണ്ഡേ...പേ... പോക്ഖരേ വാരിബിന്ദു, തമാ ഹോതി. കാലേനാതി അരിയാനം ഭോജനകാലേ. ലദ്ധാതി ലഭിത്വാ. പരതോതി അത്തതോ ദായകതോ. അനുഗൃഹാതി അനുകമ്പായ ബഹുമ്ഹി ഉപനീതേ മത്തം സോ ജത്താ ജാനേയ സതതം സബ്ബകാലം ഉപട്ഠിതോ ഉപട്ഠിതസ്സതി. ആലേപനരൂഹനേ യഥാതി ഭേസജ്ജലേപനേ വണ്ണസ്സ രൂഹനേ വിയ, മത്തം ജാനേയ്യാതി യോജനാ. ആഹരേതി ആഹരേയ്യ. “ആഹരേയ്യാഹാര”ന്തി വാ പാഠോ. യാപനത്ഥന്തി സരീരസ്സ യാപനായ. അമുച്ഛിതോതി തണ്ഹാമുച്ഛായ അമുച്ഛിതോ ഗേധം തണ്ഹം അനാപന്നോ.

അത്തനോ മാതുലസ്സ സങ്ഘരക്ഖിതത്ഥേരസ്സേവ നാമസ്സ ഗഹിതത്താ ഭാഗീനേയ്യസങ്ഘരക്ഖിതസാമണേരോ. സാലികൂരന്തി സാലിഭത്തം. സുനിബ്ബുതന്തി സുസീതലം. അസത്തേതോതി അപച്ചവേക്ഖണ്ണം സന്ധായാഹ. സബ്ബാസവപരിക്ഖിണോതി പരിക്ഖിണസബ്ബാസവോ.

പാമസീലപഞ്ചകവണ്ണാ

൨൦. പരിയന്തോ ഏതേസം അത്ഥീതി പരിയന്താനി, പരിയന്താനി സിക്ഖാപദാനി യേസം തേ പരിയന്തസിക്ഖാപദാ, തേസം പരിയന്തസിക്ഖാപദാനം. ഉപസമ്പന്നാനന്തി റപേത്വാ കല്യാണപുരുഷജനസേക്ഖാസേക്ഖേ തദത്തേസം ഉപസമ്പന്നാനം. സാമത്തേജോതനാപി ഹി വിസേസേ തിട്ഠന്തി. കൂസലധമ്മേ യുത്താനന്തി വിപസ്സനാചാരേ യുത്തപയുത്താനം. സേക്ഖധമ്മാ പരിയന്താ പരമാ മരിയാദാ

ഏതസ്സാതി സേക്ഖപരിയന്തോ. നാമരൂപപരിച്ഛേദതോ, കൂസലധമ്മസമാദാനതോ വാ പന പട്ഠായ യാവ ഗോത്രഭൂ, താവ പവത്തകൂസലധമ്മപ്പബ്ബസോ സേക്ഖയമ്മേ ആഹച്ച റിതോ സേക്ഖപരിയന്തോ. സേക്ഖയമ്മാനം വാ ഹേട്ഠിമന്തഭൂതാ സിക്ഖിതബ്ബാ ലോകിയാ തിസ്സോ സിക്ഖാ സേക്ഖപരിയന്തോ, തസ്ഥിം സേക്ഖപരിയന്തേ. പരിപൂരകാരിണന്തി കിഞ്ചിപി സിക്ഖം അഹാപേത്യാ പൂരേന്താനം. ഉപരിവിസേസാധിഗമത്ഥം കായേ ച ജീവിതേ ച അനപേക്ഖാനം. തതോ ഏവ സീലപാരിപൂരിഅത്ഥം പരിച്ചത്തജീവിതാനം. ദിട്ഠിസംകിലേസേന അപരാമസനീയതോ പാരിസുദ്ധിവന്തം സീലം അപരാമട്ഠപാരിസുദ്ധിസീലം. കിലേസാനം സബ്ബസോ പടിപ്പസ്സുദ്ധിയാ പാരിസുദ്ധിവന്തം സീലം പടിപ്പസ്സുദ്ധിപാരിസുദ്ധിസീലം.

അനുപസമ്പന്നാനം അസേക്ഖാനം, സേക്ഖാനം, കല്യാണപുമുജ്ജനാനഞ്ച സീലം മഹാനുഭാവതായ ആനുഭാവതോ അപരിയന്തമേവാതി ആഹ “ഗണനവസേന സപരിയന്തത്താ”തി. കായവാചാനം സംവരണതോ, വിനയനതോ ച സംവരവിനയാ. പേയ്യാലമുഖേന നിദ്ദിട്ഠാതി തത്ഥ തത്ഥ സത്ഥാരാ ദേസിതവിത്ഥാരനയേന യമാവുത്തഗണനതോ നിദ്ദിട്ഠാ. സിക്ഖാതി സീലസഞ്ചാതാ സിക്ഖാ. വിനയസംവരേതി വിനയപിടകേ. ഗണനവസേന സപരിയന്തവി ഉപസമ്പന്നാനം സീലന്തി ഹേട്ഠാ വുത്തം ആന്തേത്യാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. യം കിഞ്ചി ഹി ഉപസമ്പന്നേന സിക്ഖിതബ്ബം സീലം നാമ, തത്ഥ കസ്സചിപി അനവസേസതോ അനവസേസവസേന . സമാദാനഭാവന്തി സമാദാനസഞ്ചാവം. ലാഭ...പേ... വസേന അദിട്ഠപരിയന്തഭാവോ ലാഭാദിഹേതു സീലസ്സ അവിതിക്കമോ.

ധനം ചജേ അങ്ഗവരസ്സ ഹേതു പാരിപന്ഥികചോരാദിഹി ഉപദുതോ. അങ്ഗം ചജേ ജീവിതം രക്ഖമാനോ സപ്പദട്ഠാദികാലേ. അങ്ഗം ധനം ജീവിതഞ്ചാപി സബ്ബം, ചജേ നരോ ധമ്മമനുസ്സരന്തോ സുതസോമമഹാബോധിസത്താദയോ വിധ. തേനാഹ “ഇമം സപ്പുരിസാനുസ്സതിം അവിജഹന്തോ”തി. ജിഹ്വച്ഛാപരിസ്സമേന ജീവിതസംസയേ സതിപി. സിക്ഖാപദം അവിതിക്കമ്മാതി അസ്സാമികേസു അമ്ബഹലേസു ഭൂമിയം പതിതേസു സമീപേയേവ സന്തേസുപി പടിഗ്ഗാഹകാഭാവേന അപരിഭുഞ്ജന്തോ പടിഗ്ഗാഹണസിക്ഖാപദം അവിതിക്കമിത്യാ.

സീലവന്തസ്സാതി സീലവന്തഭാവസ്സ കാരണാ, സീലവന്തസ്സ വാ തുയ്ഹം ഏതാദിസം അംസേന വാഹണാദികം കിച്ചം കരോതി, കാരണാ സീലസ്സാതി അധിപ്പായോ. സുയോതജാതിമണിവിയാതി ചതുസു പാസാണേസു സമ്മദേവ യോതജാതിമണി വിധ. മഹാസഞ്ചരക്ഖിതഭാഗിനേയ്യസഞ്ചരക്ഖിതത്ഥേരാനം വിയാതി മഹാസഞ്ചരക്ഖിതത്ഥേരസ്സ, തസ്സേവ ഭാഗിനേയ്യസഞ്ചരക്ഖിതത്ഥേരസ്സ വിധ ച. “കിമത്ഥം മയം ഇധാഗതാ”തി മഹാജനസ്സ വിപ്പടിസാരോ ഭവിസ്സതീതി അധിപ്പായോ. അച്ഛരിക്കായാതി അങ്ഗുലിഫോടനേന. അസതിയാതി സതിസമ്മോസേന. അഞ്ഞാണപകരന്തി അഞ്ഞാണേന അപരജ്ജയിത്യാ കരതം, അജാനിത്യാ കരന്തി അത്ഥോ.

അപ്പസ്സുതോപി ചേ ഹോതീതി സുത്തഗേയ്യാദിസുതരഹിതോ ഹോതി ചേ. സീലേസു അസമാഹിതോതി പാതിമോക്ഖസംവരാദിസീലേസുപി ന സമ്മാ പതിട്ഠിതോ ഹോതി ചേ. നാസ്സ സമ്പജ്ജതേ സുതന്തി അസ്സ സീലരഹിതസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ സുതം അത്തനോ, പരേസഞ്ച കത്ഥചി ഭവസമ്പത്തിആവഹം ന ഹോതി. “ഭുസ്സിലോയം പുരിസപുഗ്ഗലോ”തി ഹി സിക്ഖാകാമാ ന തസ്സ സന്തികം ഉപസങ്കമന്തി. ബഹുസ്സുതോപി ചേതി ഏത്ഥ ചേതി നിപാതമത്ഥം. പസംസിതോതി പസംസിതോ ഏവ നാമ.

രാഗവസേന അപരാമട്ഠഗഹണേന തണ്ഹാപരാമാസാഭാവമാഹ. തമാരൂപന്തി രാഗവസേന അപരാമട്ഠം. ഭിന്ദിത്യാതി ഹനിത്യാ. സഞ്ചേപ്പസ്സാമീതി സഞ്ചത്തിം കരിസ്സാമി, അപ്പകം വേലം മം വിസ്സേജേജുന്തി അധിപ്പായോ. അട്ടിയാമീതി ജിഗുച്ഛാമി. ഹരായാമീതി ലജ്ജാമി.

പലിപനോതി സീദന്തോ, സമ്മക്ഖിതോ വാ. സീലേനേവ സദ്ധിം മരിസ്സാമീതി സീലം അവിനാസേനോ തേന സഹേവ മരിസ്സാമി, ന ഇദാനി കദാചിപി തം പരിച്ഛജിസ്സാമി. സതി ഹി ഭവാദാനേ സീലേന വിയോഗോ സിയാ, ഭവമേവ നാദിയിസ്സാമീതി അധിപ്പായോ. രോഗം സമ്മസന്തോതി രോഗഭൂതം വേദനം വേദനാമുഖേന സേസാരൂപധമ്മേ, രൂപധമ്മേ ച പരിഗൃഹേത്ഥാ വിപസ്സന്തോ.

രൂപ്പതോതി വികാരം ആപാദിയമാനസരീരസ്സ. പരിസുസ്സതീതി സമന്തതോ സുസ്സതീ. യഥാ കിം? പുപ്ഫം യഥാ പംസുനി ആതപേ കതം സൂരിയാതപസന്തത്തേ പംസുനി റപിതം സിരീസാദിപുപ്ഫം വിയാതി അത്ഥോ. അജഞ്ഞന്തി അമനുഞ്ഞം ജിഗുച്ഛനീയം. ജഞ്ഞസഞ്ചാതന്തി ബാലേഹി “ജഞ്ഞ”ന്തി ഏവം കിത്തീതം. ജഞ്ഞരൂപം അപസ്സതോതി യഥാഭൂതം അപ്പസ്സതോ അവിദുസുനോ “ജഞ്ഞ”ന്തി പസംസിതം. ധിരത്ഥുമന്തി ധി അത്ഥു ഇമം, ധി-സദുയോഗേന സബ്ബത്ഥ ഉപയോഗവചനം, ഇമസ്സ പൂതികായസ്സ ധികാരോ ഹോതൂതി അത്ഥോ. ദുഗ്ഗന്ധീയന്തി ദുഗ്ഗന്ധികം ദുഗ്ഗന്ധവന്തം. യത്ഥ യഥാവുത്തേ പൂതികായേ രാഗഹേതു പമത്താ പമാദം ആപന്നാ. പജാതി സത്താ. ഹാപേന്തി മഗ്ഗം സുഗതൂപപത്തിയാതി സുഗതൂപപത്തിയാ മഗ്ഗം, സീലന്ധി ഹാപേന്തി, പഗേവ ത്യാനാദിന്തി അധിപ്പായോ. കേവലം “അരഹന്തോ”തി വത്തഞ്ചാ സാവകഖീണാസവാ, ഇതരേ പന പച്ഛേകബുദ്ധാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാതി സഹ വിസേസനേനാതി ആഹ “അരഹന്താദിന”ന്തി. സബ്ബദരഥപ്പടിപ്പസ്സദ്ധിയാതി സബ്ബകിലേസദരഥപ്പടിപ്പസ്സദ്ധിയാ.

ദുതിയസീലപഞ്ചകവണ്ണനാ

പാണാതിപാതാദീനന്തി ആദി-സദ്ദേന അദിന്നാദാനാദീനം അഗ്ഗമഗ്ഗവജ്ജ്യാകിലേസപരിയോസാനാനം സഞ്ജഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. പഹാനാദീതി ആദി-സദ്ദേന വേരമണിആദീനം ചതുന്ന്യം. കേസുചി പോത്ഥകേസു “പഹാനവസേനാ”തി ലിഖന്തി, സാ പമാദലേഖാ. പാണാതിപാതസ്സ പഹാനം സീലന്തി ഹിരോത്തപ്പകരുണാലോഭാദിപമുഖേന യേന കുസലചിത്തുപ്പാദേന പാണാതിപാതോ പഹീയതി, തം പാണാതിപാതസ്സ പഹാനം സീലന്തേന സീലം. തഥാ പാണാതിപാതാ വിരതി വേരമണീ സീലം. പാണാതിപാതസ്സ പടിപക്ഖചേതനാ ചേതനാ സീലം. പാണാതിപാതസ്സ സംവരണം പവേസദ്വാരപിധാനം സംവരോ സീലം. പാണാതിപാതസ്സ അവിതിക്കമനം അവിതിക്കമോ സീലം. അദിന്നാദാനസ്സാതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. അഭിജ്ജയാദീനം പന അനഭിജ്ജയാദിവസേന പഹാനം വേദിതഞ്ചം. വേരമണീ ചേതനാ തംസമ്പയുത്താ സംവരാവിതിക്കമാ തപ്പമുഖാ ധമ്മാ.

ഏവം ദസകുസലകമ്മപഥവസേന പഹാനസീലാദീനി ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി സഉപായാനം അട്ഠന്നം സമാപത്തിനം, അട്ഠാരസന്നം മഹാവിപസ്സന്നാനം, അരിയമഗ്ഗാനഞ്ച വസേന താനി ദസ്സേതും “നേക്ഖമ്മേനാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ നേക്ഖമ്മേനാതി അലോഭപ്പയാനേന കുസലചിത്തുപ്പാദേന. കുസലാ ഹി ധമ്മാ കാമപടിപക്ഖാ ഇധ “നേക്ഖമ്മ”ന്തി അധിപ്പേതാ. തേനാഹ “കാമച്ഛന്ദസ്സ പഹാനം സീല”ന്തിആദി. തത്ഥ പഹാനസീലാദീനി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചാനി. വിസേസമേവ വക്ഖാമ. അബ്ബാപാദേനാതി മേത്തായ. ആലോകസത്തായാതി വിഭൂതം കത്ഥാ മനസി കരണേന ഉപട്ഠിതആലോകസഞ്ജാനനേന . അവിക്ഖേപേനാതി സമാധിനാ. ധമ്മവവത്ഥാനേനാതി കുസലാദിധമ്മാനം യാമാവനിച്ഛയേന. സപച്ഛയനാമരൂപവവത്ഥാനേനാതിപി വദന്തി.

ഏവം കാമച്ഛന്ദാദിനീവരണ്ണപ്പഹാനേന “അഭിജ്ജ്യാം ലോകേ പഹായാ”തിആദിനാ (വിഭു ൩൩൮) വുത്തായ പഠമജ്ജ്യാനാധിഗമസ്സ ഉപായഭൂതായ പുബ്ബഭാഗപടിപദായ വസേന പഹാനസീലാദീനി ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി സഉപായാനം അട്ഠസമാപത്തിആദീനം വസേന ദസ്സേതും “ഞാണേനാ”തിആദി വുത്തം. നാമരൂപപരിഗൃഹകഞ്ചാവിതരണാനം ഹി വിബന്ധഭൂതസ്സ മോഹസ്സ ദൂരീകരണേന ഞാതപരിഞ്ഞായ റിതസ്സ അനിച്ഛസത്താദയോ സിജ്ജന്തി. തഥാ ത്യാനസമാപത്തിസു അഭിരതിനിമിത്തേന പാമോജേജന. തത്ഥ അനഭിരതിയാ വിനോദിതായ ത്യാനാദീനം സമധിഗമോതി

സമാപത്തിവിപസ്സനാനം അരതിവിനോദനഅവിജ്ജാപദാലനാദിനാ ഉപായോതി വുത്തം “ഞാണേന അവിജ്ജായ, പാമോജ്ജേന അരതിയാ”തി. ഉപ്പടിപാടിനിദേസോ പന നീവരണസഭാവായ അവിജ്ജായ ഹേട്ഠാനീവരണേസുപി സങ്ഗഹദസ്സനത്ഥന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

“പഠമേന ത്യാനേന നീവരണാന”തിആദീസു കഥം ത്യാനാനം സീലഭാവോ, കഥം വാ തത്ഥ വിരതിയാ സമ്ഭവോ. സുവിസുദ്ധകായകമ്മാദികസ്സ ഹി ചിത്തസമാദാനവസേന ഇമാനി ത്യാനാനി പവത്തന്തി, ന പരിത്തകുസലാനി വിയ കായകമ്മാദിവിസോധനവസേന, നാപി മഗ്ഗഫലയമ്മാ വിയ ദുച്ചരിതദുരാജീവസമുച്ഛേദപടിപ്പസ്സമ്ഭവവസേനാതി? സച്ചമേതം. മഹഗ്ഗതയമ്മേസു നിപ്പരിയായേന നത്ഥി സീലനട്ഠോ, കുതോ വിരമണട്ഠോ. പരിയായേന പനേതം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. കോ പന സോ പരിയായോ? യദഗ്ഗേന മഹഗ്ഗതാ കുസലയമ്മാ പടിപക്ഖേ പജഹന്തി, തദഗ്ഗേന തതോ ഓരതാ. തേ ച യഥാ ചിത്തം നാരോഹന്തി, ഏവം സംവുതാ നാമ ഹോന്തി. പരിയുട്ഠാനസങ്ഖാതോ മനോദാഭേ വീതിക്കമോ നത്ഥി ഏതേസുതി അവിതിക്കമാതി ച വുച്ചന്തി, ചേതനാ പന തംസമ്പയുത്താതി. സോയമത്ഥോ പരതോ ആഗമിസ്സതി. ഏവഞ്ച കത്ഥാ വിതക്കാദിപഹാനവചനസി സമത്ഥിതം ഹോതി. ന ഹി നിപ്പരിയായതോ സീലം കുസലയമ്മാനം പഹായകം യുജ്ജതി, ന ചേതമ അകുസലവിതക്കാദയോ അധിപ്പേതാ. കിഞ്ചാപി പഠമജ്ജ്യാനൂപചാരേയേവ ദുക്ഖസ്സ, ചതുത്ഥജ്ജ്യാനൂപചാരേ ച സുഖസ്സ പഹാനം ഹോതി, അതിസയപഹാനം പന സന്ധായ വുത്തം “ചതുത്ഥേന ത്യാനേന സുഖദുക്ഖാനം പഹാന”ന്തി. “ആകാസാനഞ്ചായതനസമാപത്തിയാ”തിആദീസു യം വത്തഞ്ചം, തം ആരുപ്പകമായം (വിസുദ്ധിം ൧.൨൨൫ ആദയോ) ആഗമിസ്സതി.

അനിച്ഛസ്സ, അനിച്ഛന്തി വാ അനുപസ്സനാ അനിച്ഛാനുപസ്സനാ. തേഭൂമികയമ്മാനം അനിച്ഛതം ഗഹേത്ഥാ പവത്തായ വിപസ്സനായേതം നാമം. നിച്ഛസത്തായാതി “സങ്ഖതയമ്മാ നിച്ഛാ സസ്സതാ”തി ഏവം പവത്തായ മിച്ഛാസത്തായ, സത്താഗ്ഗഹണേനേവ ദിട്ഠിചിത്താനസി ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം. ഏസ നയോ ഇതോ പരാസുപി. നിബ്ബിദാനുപസ്സനായാതി സങ്ഖാരേസു നിബ്ബിദനാകാരേണ പവത്തായ അനുപസ്സനായ. നന്ദിയാതി സപ്പിതികതണ്ഹായ. വിരാഗാനുപസ്സനായാതി വിരജ്ജനാകാരേണ പവത്തായ അനുപസ്സനായ. രാഗസ്സാതി സങ്ഖാരേസു രാഗസ്സ. നിരോധാനുപസ്സനായാതി സങ്ഖാരാനം നിരോധസ്സ അനുപസ്സനായ. യഥാ വാ സങ്ഖാരാ നിരുജ്ജന്ത്യന്തിയേവ, ആയതിം പുനബ്ഭവവസേന ന ഉപ്പജ്ജന്തി, ഏവം അനുപസ്സനാ നിരോധാനുപസ്സനാ. തേനേവാഹ “നിരോധാനുപസ്സനായ നിരോധേതി നോ സമുദേതീ”തി (പടിം മം ൧.൮൩). മുഞ്ചിതുകാമതായ ഹി അയം ബലപ്പത്താ. സങ്ഖാരാനം പടിനിസ്സജ്ജനാകാരേണ പവത്താ അനുപസ്സനാ പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനാ. പടിസങ്ഖാ സന്തിട്ഠനാ ഹി അയം . ആദാനസ്സാതി നിച്ഛാദിവസേന ഗഹണസ്സ. സന്തതിസമുഹകിച്ഛാരമ്മണവസേന ഏകത്തഗഹണം ഘനസത്താ, തസ്സാ ഘനസത്തായ. ആയുഹനസ്സാതി അഭിസങ്ഖരണസ്സ. സങ്ഖാരാനം അവത്ഥാദിവിസേസാപത്തി വിപരിണാമോ. യുവസത്തായാതി മിരഭാവഗഹണസ്സ. നിമിത്തസ്സാതി സമുഹാദിഘനവസേന സകിച്ചപരിച്ഛേദതായ ച സങ്ഖാരാനം സവിഗ്ഗഹതായ. പണിധിയാതി രാഗാദിപണിധിയാ, തണ്ഹാവസേന സങ്ഖാരേസു നിന്നതായാതി അത്ഥോ. അഭിനിവേസസ്സാതി അത്താനുദിട്ഠിയാ. അനിച്ഛദുക്ഖാദിവസേന സഞ്ചതേഭൂമകയമ്മതിരണാ അധിപത്തായമ്മവിപസ്സനാ. സാരാദാനാഭിനിവേസസ്സാതി അസാരേസു സാരഗഹണവിപല്ലാസസ്സ. യഥാഭൂതത്താണദസ്സനം മിരഭാവപത്താ അനിച്ഛാദിഅനുപസ്സനാവ. ഉദയഞ്ചയത്താണന്തി കേചി. സപ്പച്ചയനാമരൂപദസ്സനന്തി അപരേ. “ഇസ്സരകുത്താദിവസേന ലോകോ സമുപ്പന്നോ”തി അഭിനിവേസോ സമ്മോഹാഭിനിവേസോ. ഉച്ഛേദസസ്സതാഭിനിവേസോതി കേചി. “അഹോസിം നു ഖോ അഹമതീതമദ്ധാന”തിആദിനയപ്പവത്താ (മം നിം ൧.൧൮; സം നിം ൨.൨൦; മഹാനിം ൧൨൪) സംസയാപത്തി സമ്മോഹാഭിനിവേസോതി അപരേ. സങ്ഖാരേസു താണലേണഭാവഗഹണം ആലയാഭിനിവേസോ. “ആലയരതാ ആലയസമ്മുദിതാ”തി (ദീ നിം ൨.൩൭; മം നിം ൧.൨൮൧; ൨.൩൩൭; സം നിം ൧.൧൭൨; മഹാവം ൭-൮) വചനതോ

ആലയോ തണ്ണാ. സാ ഏവ ചക്വാദീസു, രൂപാദീസു ച അഭിനിവിസനവസേന പവത്തിയാ ആലയാഭിനിവേസോതി അപരേ. “ഏവം റിതാ തേ സഞ്ചാരാ പടിനിസ്തജ്ജിയന്തി”തി പവത്തം ഞാണം പടിസഞ്ചാനുപസ്സനാ. അപ്പടിസഞ്ചാ പടിസഞ്ചായ പടിപക്ഖഭൂതാ മോഹപ്പയാനാ അകുസലധമ്മാ. വട്ടതോ വിഗതത്താ വിവട്ടം നിബ്ബാനം, തത്ത്വ നിന്നഭാവസഞ്ചാരേണ അനുപസ്സനേണ പവത്തി വിവട്ടാനുപസ്സനാ, സഞ്ചാരുപേക്ഖാ ചേവ അനുലോമണാണഞ്ച. സഞ്ഞോഗാഭിനിവേസോ സംയുജ്ജനവസേന സഞ്ചാരേസു അഭിനിവിസനം.

ദിട്ഠേകട്ഠാനന്തി ദിട്ഠിയാ സഹജേകട്ഠാനഞ്ച പഹാനേകട്ഠാനഞ്ച. ഓളാരികാനന്തി ഉപരിമഗ്ഗവജ്ജേ കിലേസേ ഉപാദായ വുത്തം. അഞ്ചത്താ ദസ്സനേണ പഹാതബ്ബാപി ദുതിയമഗ്ഗവജ്ജേഹി ഓളാരികാ. അണുസഹഗതാനന്തി അണുഭൂതാനം, ഇദം ഹേട്ഠിമമഗ്ഗവജ്ജേ ഉപാദായ വുത്തം. സബ്ബകിലേസാനന്തി അവസിട്ഠസബ്ബകിലേസാനം. ന ഹി പഠമഗ്ഗാദിഹി പഹീനാ കിലേസാ പുന പഹീയന്തി.

“ചിത്തസ്സ അവിപ്പടിസാരായ സംവത്തന്തി”തിആദീസു സംവരോ അവിപ്പടിസാരത്ഥായ. “അവിപ്പടിസാരത്ഥാനി ഖോ, ആനന്ദ, കൂസലാനി സീലാനീ”തി (അ° നി° ൧൦.൧) വചനതോ ചേതസോ അവിപ്പടിസാരത്ഥായ ഭവന്തി. അവിപ്പടിസാരോ പാമോജ്ജത്ഥായ. “യോനിസോ മനസി കരോതോ പാമോജ്ജം ജായതീ”തി (ദി° നി° ൩.൩൭൯) വചനതോ പാമോജ്ജായ സംവത്തന്തി. പാമോജ്ജം പീതിയാ. “പമുദിതസ്സ പീതി ജായതീ”തി (ദി° നി° ൧.൪൬൬; ൩.൩൭൯; അ° നി° ൩.൩൬; ൬.൧൦; ൧൧.൧൨) വചനതോ പീതിയാ സംവത്തന്തി. പീതി പസ്സലത്ഥായ. “പീതിമനസ്സ കായോ പസ്സമ്ഭതീ”തി (ദി° നി° ൧.൪൬൬; ൩.൩൭൯; അ° നി° ൩.൩൬; ൬.൧൦; ൧൧.൧൨) വചനതോ പസ്സലത്ഥായ സംവത്തന്തി. പസ്സലത്ഥായ സുഖത്ഥായ. “പസ്സലകായോ സുഖം വേദേതീ”തി (ദി° നി° ൧.൪൬൬; ൩.൩൭൯; അ° നി° ൩.൩൬; ൬.൧൦; ൧൧.൧൨) വചനതോ സോമനസ്സായ സംവത്തന്തി. “സുഖത്ഥായ സുഖം വേദേതീ”തി ചേത്ഥ സോമനസ്സം “സുഖ”ന്തി വുത്തം. ആസേവനായാതി സമാധിസ്സ ആസേവനായ. നിരാമിസേ ഹി സുഖേ സിദ്ധേ “സുഖിനോ ചിത്തം സമാധിയതീ”തി (ദി° നി° ൧.൪൬൬; ൩.൩൭൯; അ° നി° ൩.൩൬; ൬.൧൦; ൧൧.൧൨) വചനതോ സമാധി സിദ്ധായേവ ഹോതി, തസ്മാ സമാധിസ്സ ആസേവനായ പഗുണബലവഭാവായ സംവത്തന്തിതി അത്ഥോ. ഭാവനായാതി തസ്സേവ സമാധിസ്സ വഡ്ഢിയാ. ബഹുലീകമ്മായാതി പുനപ്പുനം കിരിയായ. അലങ്കാരായാതി തസ്സേവ സമാധിസ്സ പസാധനഭൂതസദ്ധിന്ദ്രിയാഭിനിപ്പത്തിയാ അലങ്കാരായ സംവത്തന്തി. പരിക്ഖാരായാതി അവിപ്പടിസാരാദികസ്സ സമാധിസമ്ഭാരസ്സ സിദ്ധിയാ തസ്സേവ സമാധിസ്സ പരിക്ഖാരായ സംവത്തന്തി. സമ്ഭാരത്ഥോ ഹി ഇധ പരിക്ഖാര-സദോ. “യേ ച ഖോ ഇമേ പബ്ബജിതേണ ജീവിതപരിക്ഖാരാ സമുദാനേതബ്ബാ”തിആദീസു (മ° നി° ൧.൧൩൧) വിയ സമ്ഭാരോതി ച പച്ചയോ വേദിതബ്ബോ. കാമഞ്ചായം പരിക്ഖാര-സദോ “രഥോ സീലപരിക്ഖാരോ”തിആദീസു (സം° നി° ൭.൪) അലങ്കാരത്ഥോ. “സത്തഹി നഗരപരിക്ഖാരേഹി സുപരിക്ഖത്തം ഹോതീ”തിആദീസു (അ° നി° ൧.൩൧) പരിവാരത്ഥോ വുത്തോ. ഇധ പന അലങ്കാരപരിവാരാനം വിസും ഗഹിതത്താ “സമ്ഭാരത്ഥോ”തി വുത്തം . പരിവാരായാതി മൂലകാരണഭാവേണേവ സമാധിസ്സ പരിവാരഭൂതസതിവിരിയാദിധമ്മവിസേസസാധനേണ പരിവാരസമ്പത്തിയാ സംവത്തന്തി. പാരിപൂരിയാതി വസിഭാവസമ്പാപനേണ, വിപസ്സനായ പദട്ഠാനഭാവപാദനേണ ച പരിപുണ്ണഭാവസാധനതോ സമാധിസ്സ പാരിപൂരിയാ സംവത്തന്തി.

ഏവം സുപരിസുദ്ധസീലമൂലകം സബ്ബാകാരപരിപൂരം സമാധിം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി “സമാഹിതോ പജാനാതി പസ്സതി, യമാഭൂതം ജാനം പസ്സം നിബ്ബിന്ദതി, നിബ്ബിന്ദം വിരജ്ജതി , വിരാഗാ വിമുച്ചതീ”തി (അ° നി° ൧൦.൨; സം° നി° ൩.൧൪) വചനതോ സീലമൂലകാനി സമാധിപദട്ഠാനാനി പയോജനാനി ദസ്സേതും “ഏകന്തനിബ്ബിദായാ”തിആദി വുത്തം. നിബ്ബിദായ ഹി ദസ്സിതായ തസ്സാ പദട്ഠാനഭൂതം യമാഭൂതത്താണദസ്സനം ദസ്സിതമേവ ഹോതി, തസ്മിം അസതി നിബ്ബിദായ അസിജ്ജന്തതോ. നിബ്ബിദാദയോ അത്ഥത്തോ വിഭത്താ ഏവ. യമാഭൂതത്താണദസ്സനന്തി പനേത്ഥ സപ്പച്ചയനാമരൂപദസ്സനം

അധിപ്തം. ഏവമേതമ അമതമഹാനിബ്ബാനപരിയോസാനം സീലസ്സ പയോജനം ദസ്സിതത്തി വേദിതബ്ബം.

ഇദാനി പഹാനാദീസു സീലത്ഥം ദസ്സേതും “ഏത്ഥ ചാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ പജഹനം അനുപ്പാദനിരോധോ പഹാനന്തി തസ്സ ഭാവസാധനതം സന്ധായ “പഹാനന്തി കോചിധമ്മോ നാമ നത്ഥീ”തി വുത്തം. യഥാ പനസ്സ യമ്മഭാവോ സമ്ഭവതി, തഥാ ഹേട്ഠാ സംവണ്ണിതമേവ. ഏവം ഹിസ്സ സീലഭാവോ സുട്ഠ യുജ്ജതി. തം തം പഹാനന്തി “പാണാതിപാതസ്സ പഹാനം, അഭിന്നാദാനസ്സ പഹാന”ന്തി ഏവം വുത്തം തം തം പഹാനം. തസ്സ തസ്സ കുസലധമ്മസ്സാതി പാണാതിപാതസ്സ പഹാനം മേത്താദികുസലധമ്മസ്സ, അഭിന്നാദാനസ്സ പഹാനം ചാഗാദികുസലധമ്മസ്സാതി ഏവം തസ്സ തസ്സ കുസലധമ്മസ്സ. പതിട്ഠാനട്ഠേനാതി പതിട്ഠാനഭാവേന. പഹാനം ഹി തസ്മിം സതി ഹോതി, അസതി ന ഹോതി, തസ്സ “പതിട്ഠാന”ന്തി വത്തബ്ബതം ലഭതീതി കത്ഥാ യസ്മിം സന്താനേ പാണാതിപാതാദയോ തസ്സ പകമ്പഹേതവോതി തപ്പഹാനം വികമ്പാഭാവകരണേന ച സമാധാനം വുത്തം. ഏവം സേസപഹാനേസുപി വത്തബ്ബം. സമാധാനം സന്ഠപനം, സംയമനം വാ. ഇതരേ ചത്താരോതി വേരമണിആദയോ ചത്താരോ യമ്മാ ന പഹാനം വിയ വോഹാരമത്തന്തി അധിപ്പായോ. തതോ തതോതി തമ്ഹാ തമ്ഹാ പാണാതിപാതാദിതോ. തസ്സ തസ്സാതി പാണാതിപാതാദികസ്സ സംവരണവസേന, തസ്സ തസ്സ വാ സംവരസ്സ വസേന. തദുഭയസമ്പയുത്തചേതനാവസേനാതി വേരമണിഹി, സംവരധമ്മേഹി ച സമ്പയുത്തായ ചേതനായ വസേന. തം തം അവിതീക്കമന്തസ്സാതി തം തം പാണാതിപാതാദിം അവിതീക്കമന്തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ, യമ്മസമൂഹസ്സ വാ വസേന ചേതസോ പവത്തിസബ്ഭാവം സന്ധായ വുത്താ. തസമാ ഏകക്ഖണ്ഡേപി ലബ്ഭന്തീതി അധിപ്പായോ.

സീലസംകിലേസവോദാനവണ്ണനാ

൨൧. സംകിലിസ്സതി തേനാതി സംകിലേസോ. കോ പന സോതി ആഹ “ഖണ്ഡാദിഭാവോ സീലസ്സ സംകിലേസോ”തി. വോദായതി വിസുജ്ജയതി ഏതേനാതി വോദാനം, അവണ്ഡാദിഭാവോ. ലാഭയസാദിതി ആദി-സദ്ദേന ഞാതിഅങ്ഗജീവിതാദീനം സങ്ഗഹോ. സത്തസു ആപത്തിക്ഖണ്ഡേസു ആദിമ്ഹി വാ അന്തേ വാ വേമജ്ജേയതി ച ഇദം തേസം ഉദ്ദേസാദിപാളിവസേന വുത്തം. ന ഹി അന്തേതാ കോചി ആപത്തിക്ഖണ്ഡാനം അനുക്കമോ അത്ഥി. ഖണ്ഡന്തി ഖണ്ഡവന്തം, ഖണ്ഡിതം വാ. ചരിദന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. പരിയന്തേ ചരിന്നസാടകോ വിയാതി വത്ഥന്തേ, ദസന്തേ വാ ചരിന്നവത്ഥം വിയ.

ഏവന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേന. മേമുനസംയോഗവസേനാതി രാഗപരിയുട്ഠാനേന സദിസഭാവാപത്തിയാ മിമുനാനം ഇദന്തി മേമുനം, നിബന്ധനം. മേമുനവസേന സമായോഗോ മേമുനസംയോഗോ. ഇധ പന മേമുനസംയോഗോ വിയാതി മേമുനസംയോഗോ, തസ്സ വസേന. ഇധാതി ഇമസ്മിം ലോകേ. ഏകച്ചോതി ഏകോ. സമണ്ണോ വാ ബ്രാഹ്മണ്ണോ വാതി പബ്ബജ്ജാമത്തേന സമണ്ണോ വാ ജാതിമത്തേന ബ്രാഹ്മണ്ണോ വാ. ദ്വയംദ്വയസമാപത്തിന്തി ദ്വീഹി ദ്വീഹി സമാപജ്ജിതബ്ബം, മേമുനന്തി അത്ഥോ. ന ഹേവ ഖോ സമാപജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ. ഉച്ഛാദനം ഉബ്ബത്തനം. സമ്ബാഹനം പരിമദനം. സാദിയതീതി അധിവാസേതി. തദസ്സാദേതീതി തം ഉച്ഛാദനാദിം അഭിരമതി. നികാമേതീതി ഇച്ഛതി. വിത്തിന്തി തുട്ഠിം. ഇദന്തി ഖോതി ഏത്ഥ ഇദന്തി യഥാവുത്തം സാദിയനാദിം ഖണ്ഡഭാവാദിവസേന ഏകം കത്ഥാ വുത്തം. പി-സദ്ദോ വക്ഖമാനം ഉപാദായ സമുച്ചയത്ഥോ. ഖോ-സദ്ദോ അവധാരണത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യദേതം ബ്രഹ്മചാരിപടിഞ്ഞസ്സ അസതിപി ദ്വയംദ്വയസമാപത്തിയം മാതുഗാമസ്സ ഉച്ഛാദനന്ഠാപനസമ്ബാഹനസാദിയനാദി, ഇദന്തി ഏകംസേന തസ്സ ബ്രഹ്മചരിയസ്സ ഖണ്ഡാദിഭാവാപാദനതോ ഖണ്ഡന്തി ചരിദന്തി സബലന്തി കമ്മാസന്തിതി. ഏവം പന ഖണ്ഡാദിഭാവാപത്തിയാ സോ അപരിസുദ്ധം ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി, ന പരിസുദ്ധം,

സംയുക്തോ മേമുനസംയോഗേന, ന വിസംയുക്തോ. തതോ ചസ്ത ന ജാതിആദിഹി പരിമുതതിതി ദസ്തേനോ “അയം വുച്ചതീ”തിആദിമാഹ.

സഞ്ജഗ്ഘതീതി കിലേസവസേന മഹാഹസിതം ഹസതി. സംകീളതീതി കായസംസഗ്ഗവസേന കീളതി. സംകേലായതീതി സബ്ബസോ മാതുഗാമം കേലായന്തോ വിഹരതി. ചക്ഖുനാതി അത്തനോ ചക്ഖുനാ. ചക്ഖുന്തി മാതുഗാമസ്സ ചക്ഖും. ഉപനിജ്ജായതീതി ഉപേച്ച നിജ്ജായതി ഓലോകേതി. തിരോകുട്ടാതി കുട്ടസ്സ പരതോ. തഥാ തിരോപാകാരാ. മത്തികാമയാ ഭിത്തി കുട്ടം, ഇട്ഠകാമയാ പാകാരോതി വദന്തി. യാ കാചി വാ ഭിത്തി പോരിസതോ ദിയഡ്ഢരതനുച്ചുപ്പമാണാ കുട്ടം, കുട്ടതോ അധികോ പാകാരോ.

അസ്സാതി ബ്രഹ്മചാരിപടിഞ്ഞസ്സ. പുബ്ബേതി വതസമാദാനതോ പുബ്ബേ. കാമഗുണേഹീതി കാമകോട്ഠാസേഹി. സമപ്പിതന്തി സുട്ഠ അപ്പിതം സഹിതം. സമങ്ഗീഭൂതന്തി സമന്നാഗതം. പരിചാരയമാനന്തി കീളന്തം, ഉപട്ഠഹിയമാനം വാ. പണിയായാതി പത്ഥേത്ഥാ. സീലേനാതിആദിസു യമനിയമാദിസമാദാനവസേന സീലം. അവിതിക്കമവസേന വതം. ഉഭയമ്പി സീലം. ദുക്കരചരിയവസേന പവത്തിതം വതം. തന്തംഅകിച്ചസമ്മതതോ വാ നിവത്തിലക്ഖണം സീലം. തന്തംസമാദാനവതോ വേസഭോജനകിച്ചകരണാദിവിസേസപടിപത്തി വതം. സബ്ബമാപി ദുക്കരചരിയാ തപോ. മേമുനവിരതി ബ്രഹ്മചരിയം.

സബ്ബസോതി അനവസേസതോ, സബ്ബേസം വാ. അഭേദേനാതി അവിതിക്കമേന. അപരായ ച പാപധമ്മാനം അനുപ്പത്തിയാ, ഗുണാനം ഉപ്പത്തിയാ സങ്ഗഹിതോതി യോജനാ. തത്ഥ കുജ്ജന്തലക്ഖണോ കോയോ. ഉപന്ത്ഥന്തലക്ഖണോ ഉപനാഹോ. പരേസം ഗുണമക്ഖന്തലക്ഖണോ മക്ഖോ. യുഗഗ്ഗാഹലക്ഖണോ പളാസോ. പരസമ്പത്തിഉസുയന്തലക്ഖണോ ഇസ്സാ. അത്തസമ്പത്തിനിഗൂഹന്തലക്ഖണം മച്ഛരിയം. സന്തദോസപടിച്ഛാദന്തലക്ഖണോ മായാ. അസന്തഗുണസമ്ഭാവന്തലക്ഖണം സാറേയ്യം. ചിത്തസ്സ മദ്ധഭാവലക്ഖണോ മമ്ഭോ. കരണ്ണുത്തരിയലക്ഖണോ സാരമ്ഭോ. ഉന്നതിലക്ഖണോ മാനോ. അബ്ഭുന്തതിലക്ഖണോ അതിമാനോ. മജ്ജന്തലക്ഖണോ മദോ. ചിത്തവോസഗ്ഗലക്ഖണോ പമാദോ. ആദി-സദ്ദേന ലോഭമോഹവിപരീതമനസികാരാദിനം സങ്ഗഹോ.

ഇദാനി “അഖണ്ഡാദിഭാവോ പനാ”തിആദിനാ വുത്തമേവത്ഥം പാക്കടരം കാതും “യാനിഹി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അനുപഹതാനീതി അനുപദ്യതാനി. വിവട്ടുപനിസ്സയതായ തണ്ഹാദാസബ്ബതോ മോചനേന ഭുജിസ്സഭാവകരണം. അവിഞ്ഞും അപ്പമാണത്താ വുത്തം “വിഞ്ഞുഹിപസത്ഥത്താ”തി. സമാധിസംവത്തനം വാ ഏതേസം പയോജനം, സമാധിസംവത്തനേ വാ നിയുത്താനീതി സമാധിസംവത്തനീകാനി. നിദാനേന സസ്സസമ്പത്തി വിയ പടിപക്ഖവിഗമേന സീലസമ്പദാ, സാ ച തത്ഥ സതി ദോസദസ്സനേതി ആഹ “സീലവിപത്തിയാ ച ആദീനവദസ്സനേനാ”തി. നിസമ്മകാരിനം പയോജനഗരുകതായ ദിട്ഠഗുണേയേവ സമ്മാപടിപത്തിതി വുത്തം “സീലസമ്പത്തിയാ ച ആനിസംസദസ്സനേനാ”തി.

തത്ഥ സീലവിപത്തിയാ ആദീനവോ സീലസമ്പദായ ഹേട്ഠാ ദസ്സിതആനിസംസപടിപക്ഖതോ വേദിതബ്ബോ, തം സുവിഞ്ഞ്ഞയുന്തി അവിത്ഥാരേത്ഥാ പകാരന്തരേഹി ദസ്സേതും “അപിചാ”തി ആരദ്ധം. തത്ഥ യഥാ സീലസമ്പദാ സത്താനം മനുണ്ണഭാവകാരണം, ഏവം സീലവിപത്തി അമനുണ്ണഭാവകാരണന്തി ആഹ “ദുസ്സീലോ...പേ...ദേവമനുസ്സാന”ന്തി. അനനുസാസനീയോ ജിഗുച്ഛിതബ്ബതോ. ദുക്ഖിതോതി സഞ്ജാതദുക്ഖോ. വിപ്പടിസാരീതി “അകതം വത മേ കല്യാണ”ന്തിആദിനാ പച്ചാനുതാപി. ദുബ്ബണ്ണോതി ഗുണവണ്ണേന, കായവണ്ണേന ച വിരഹിതോ. അസ്സാതി ദുസ്സീലസ്സ. സമ്ഘസ്സിതാനം ദുക്ഖോ ദുക്ഖാവഹോ സമ്ഘസ്സോ ഏതസ്സാതി ദുക്ഖസമ്ഘസ്സോ. ഗുണാനുഭാവഭാവതോ അപ്പം അഗ്ഘതീതി അപ്പഗ്ഘോ.

അനേകവസ്തുഗണികഗുണമകൂപോ വിയാതി അനേകവസ്തുസമൂഹേ സഞ്ചിതുകാരാവാഭോ വിയ. ദുബ്ബിസോധനോ സോധേതും അസക്കുണേയോ. ഛരവാലാതം ഛരവാഹേ സന്തജ്ജനുമ്മുക്കം. ഉഭതോ പരിബാഹിരോതി സാമഞ്ഞതോ, ഗിഹിഭോഗതോ ച പരിഹീനോ. സഞ്ചേസം വേരീ, സഞ്ചേ വാ വേരീ ഏതസ്സാതി സഞ്ചവേരീ, സോ ഏവ സഞ്ചവേരികോ, പുരിസോ. സംവാസം നാരഹതീതി അസംവാസാരഹോ. സദ്ധമ്മേതി പടിപത്തിസദ്ധമ്മേ, പടിവേധസദ്ധമ്മേ ച.

“അഗ്ഗിക്ഖന്ധപരിയായേ വുത്തദുക്ഖഭാഗിതായാ”തി സങ്ഖേപേന വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “ദുസ്സീലാനന്ഹീ”തിആദി ആരദ്ധം. പഞ്ചകാമഗുണപരിഭോഗസുഖേ, പരേഹി കയിരമാനവന്ദനമാനനാദിസുഖേ ച അസ്സാദേന ഗധിതചിത്താ പഞ്ചകാമപേ... ഗധിതചിത്താ, തേസം. തേ യമാവുത്തസുഖസ്സാദാ പച്ചയാ ഏതസ്സാതി തപ്പച്ചയം. ദുക്ഖന്തി സമ്ബന്ധോ.

പസ്സുമനോതി പസ്സുമ നു, അപി പസ്സുമ. മഹന്തന്തി വിപുലം. അഗ്ഗിക്ഖന്ധന്തി അഗ്ഗിസമൂഹം. ആദിത്തന്തി പദിത്തം. സമ്പജ്ജലിതന്തി സമന്തതോ പജ്ജലിതം അച്ഛിവിപ്ഫുലിങ്ഗാനി മുച്ചന്തം. സജ്ജോതിഭൂതന്തി സപഭം സമന്തതോ ഉട്ഠിതാഹി ജാലാഹി ഏകപ്പഭാസമുദയഭൂതം. തം കിം മഞ്ഞമാതി തം ഇദാനി മയാ വുച്ചമാനമത്ഥം കിം മഞ്ഞമാതി അനുമതിഗഹണത്ഥം പൂച്ഛതി. ആലിങ്ഗേത്ഥാതി ഉപഗൃഹിത്വാ. ഉപനിസീദേയ്യാതി തേനേവ ആലിങ്ഗനേന ഉപേച്ച നിസീദേയ്യ. യദത്ഥമേത്ഥ സത്ഥാ അഗ്ഗിക്ഖന്ധാലിങ്ഗനം, കണ്ഠാലിങ്ഗനഞ്ച ആനേസി, തമത്ഥം വിഭാവേതും “ആരോചയാമീ”തിആദിമാഹ . തത്ഥ ആരോചയാമീതി ആമന്തേമി. വോതി തുമ്ഹേ. പടിവേദയാമീതി പബോധേമി. ദുസ്സീലസ്സാതി നിസ്സീലസ്സ സീലവിരഹിതസ്സ. പാപധമ്മസ്സാതി ദുസ്സീലത്താ ഏവ ഹീനജ്ജയാസയതായ ലാമകസഭാവസ്സ. അസുചിസങ്കസ്സരസമാചാരസ്സാതി അപരിസുദ്ധകായസമാചാരാദിതായ അസുചിസ്സ ഹുത്വാ സകായ സരിതബ്ബസമാചാരസ്സ. ദുസ്സീലോ ഹി കിഞ്ചിദേവ അസാരൂപ്പം ദിസാ “ഇദം അസുകേന കതം ഭവിസ്സതീ”തി പരേസം ആസങ്കനീയോവ ഹോതി, കേനചിദേവ വാ കരണീയേന മന്തയന്തേ ഭിക്ഖു ദിസാ “കച്ചി നു വോ ഇമേ മയാ കതം കമ്മം ജാനിത്വാ മന്തേന്തി”തി അത്തനോയേവ സകായ സരിതബ്ബസമാചാരോതി. പടിച്ഛന്നകമ്മന്തസ്സാതി ലജ്ജിതബ്ബതായ പടിച്ഛാദേതബ്ബകമ്മന്തസ്സ. അസ്സമണ്ണസ്സാതി ന സമണ്ണസ്സ. സലാകഗൃഹണാദിസു “അഹമ്പി സമണോ”തി മിച്ഛാപടിഞ്ഞായ സമണ്ണപടിഞ്ഞസ്സ. അസേട്ഠചാരിതായ അബ്രഹ്മചാരിസ്സ. ഉപോസമാദിസു “അഹമ്പി ബ്രഹ്മചാരി”തി മിച്ഛാപടിഞ്ഞായ ബ്രഹ്മചാരിപടിഞ്ഞസ്സ. പൂതിനാ കമ്മേന സീലവിപത്തിയാ അന്തോ അനുപവിട്ഠത്താ അന്തോപൂതികസ്സ. ഛരഹി ദ്വാരേഹി രാഗാദികിലേസാനുവസ്സന്നേന തിന്തത്താ അവസ്സുതസ്സ. സഞ്ജാതരാഗാദികചവരത്താ, സീലവന്തേഹി ഛരസ്സേതബ്ബത്താ ച കസമ്ബുജാതസ്സ. അഗ്ഗിക്ഖന്ധുപമായ ഹീനൂപമഭൂതായാതി അത്ഥോ. തേനാഹ ഭഗവാ - “ഏതദേവ തസ്സ വര”ന്തി. ഭഗവാ ദുക്ഖം ദസ്സേതാ ദുക്ഖം ദസ്സേതീതി സമ്ബന്ധോ.

വാളരജ്ജയാതി വാളേഹി കതരജ്ജയാ. സാ ഹി ഖരതരാ ഹോതി. ഘംസേയ്യാതി പധംസനവസേന ഘംസേയ്യ. തേലയോതായാതി തേലേന നിസിതായ. പച്ചോരസ്ഥിന്തി പതിഉരസ്ഥിം ഉരാഭിമുഖം, ഉരമജ്ജേയതി അധിപ്പായോ. അയോസങ്കുനാതി സണ്ഡാസേന. ഫേണ്ണദേഹകന്തി ഫേണ്ണം ഉദേഹേത്വാ, അനേകവാരം ഫേണ്ണം ഉട്ഠപേത്വാതി അത്ഥോ.

അഗ്ഗിക്ഖന്ധാലിങ്ഗനദുക്ഖത്തോപി അധിമത്തദുക്ഖതായ കടുകഭൂതം ദുക്ഖം ഫലം ഏതസ്സാതി അഗ്ഗിക്ഖന്ധാലിങ്ഗനദുക്ഖാധികദുക്ഖകടുകഫലം. കാമസുഖം അവിജഹതോ ഭിന്നസീലസ്സ ദുസ്സീലസ്സ കുതോ തസ്സ സുഖം നത്ഥേവാതി അധിപ്പായോ. സാദനേതി സാദിയന്തേ. യന്തി അഞ്ജലികമ്മസാദനം. അസീലിനോതി ദുസ്സീലസ്സ. ഉപഹതന്തി സീലബ്ബസന്നേന ഉപദുതം. ഖതന്തി കുസലമൂലാനം ഖണ്ണേന ഖതം, ഖണിതം വാ ഗുണം സരീരേതി അധിപ്പായോ. സബ്ബഭയേഹീതി

അത്താനുവാദാദിസബ്ദയേഹി. ഉപചാരജ്ഞാനം ഉപാദായ സബ്ദേഹി
അധിഗമസുഖേഹി.

വൃത്തപ്പകാരവിപരീതതോതി സീലവിപത്തിയം വൃത്താകാരപടിപക്വതോ
“മനാപോ ഹോതി ദേവമനുസ്സാന”ന്തിആദിനാ. കായഗന്ധോപി പാമോജ്ജം, സീലവന്തസ്സ
ഭിക്ഖുനോ. കരോതി അപി ദേവാനന്തി ഏതഥ “ഗന്ധോ ഇസീനം
ചിരദിക്ഖിതാന”ന്തിആദികാ (ജാ° ൨.൧൭.൫൫) ഗാഥാ വിത്ഥാരേതബ്ബാ. അവിഘാതീതി
അപ്പടിഘാതീ. വധബന്ധാദിപരികിലേസാ ദിട്ഠധമ്മികാ ആസവാ ഉപദുവാ.
സമ്പരായികദുക്ഖാനം മൂലം നാമ ദുസ്സീല്യം. അന്തമതിക്കന്തം അച്ചന്തം, അച്ചന്തം സന്താ
അച്ചന്തസന്താ കിലേസപരിളാഹസഞ്ചാതദരമാനം അഭാവേന സബ്ദാ സന്താ.
ഉബ്ബിജ്ജിതാതി ഞാണുത്രാസേന ഉത്തസിതാ. വോദാപേതബ്ബന്തി വിസോധേതബ്ബം.

സീലനിദേശവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി പഠമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

൨. ധൃതൻഗനിദ്രേസവണ്ണനാ

൨൨. അപ്പാ ഇച്ഛാ ഏതസ്സാതി അപ്പിച്ഛോ, പച്ചയഗേധരഹിതോ. തസ്സ ഭാവോ അപ്പിച്ഛതാ, അലോഭജ്ഞാസയതാതി അത്ഥോ. സമം തുട്ഠി, സന്തേന, സകേന വാ തുട്ഠി സന്തുട്ഠി, സന്തുട്ഠി ഏവ സന്തുട്ഠിതാ, അന്തം അപത്ഥേത്ഥാ യഥാലഭേഹി ഇതരീതരേഹി പച്ചയേഹി പരിതുസ്സനാ. സന്തുട്ഠിതാദീഹിതി ത-കാരോ വാ പദസന്ധികരോ. “സന്തുട്ഠിആദീഹി”തി വാ പാഠോ. തേ ഗുണേതി തേ സീലവോദാനസ്സ ഹേതുഭൂതേ അപ്പിച്ഛതാദിഗുണേ. സമ്പാദേതുന്തി സമ്പന്നേ കാതും. തേ ഹി സീലവിസുദ്ധിയാ പടിലദ്ധമത്താ ഹുത്ഥാ ധൃതയമ്മേഹി സമ്പന്നതരാ ഹോന്തി. ധൃതൻഗസമാദാനന്തി കിലേസാനം ധൂനനകരൻഗാനം വിദ്ധംസനകാരണാനം സമ്മദേവ ആദാനം. ഏവന്തി ഏവം സന്തേ, ധൃതൻഗസമാദാനേ കത്തേതി അത്ഥോ. അസ്സ യോഗിനോ. സല്ലേഖോ കിലേസാനം സമ്മദേവ ലിഖനാ ഛേദനാ തനുകരണം. പവിവേകോ ചിത്തവിവേകസ്സ ഉപായഭൂതാ വിവേകട്ഠകായതാ. അപചയോ യഥാ പടിപജ്ജനതോ കിലേസാ നം അപചിനന്തി ന ആചിനന്തി, തഥാ പടിപജ്ജനാ. വീരിയാരമ്ഭോ അനുപ്പന്നാനം പാപധമ്മാനം അനുപ്പാദനാദിവസേന ആരദ്ധവീരിയതാ. സുഭരതാ യഥാവുത്തഅപ്പിച്ഛഭാവോദിസിദ്ധാ ഉപട്ഠകാനം സുഖഭരണീയതാ സുപോസതാ. ആദി-സദ്രേന അപ്പകിച്ചതാസല്ലഹുകവുത്തിആദികേ സൻഗണ്ഹാതി. സീലഞ്ചേവ യഥാസമാദിനം പടിപക്ഖയമ്മാനം ദുരീഭാവേന സുപരിസുദ്ധംഭവിസ്സതി. വതാനി ച ധൃതയമ്മാ ച സമ്പജ്ജിസ്സന്തി സമ്പന്നാ ഭവിസ്സന്തി, നിപ്ഫജ്ജിസ്സന്തി വാ. യാ മിരഭൂതാ ഇതരീതരചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനസന്തുട്ഠി പോരാണാനം ബുദ്ധാദീനം അരിയാനം പവേണിഭാവേന റിതാ, തത്ഥ പതിട്ഠിതഭാവം സന്ധായാഹ “പോരാണേ അരിയവംസത്തയേ പതിട്ഠായാ”തി. ഭാവനാ ആരമിതബ്ബട്ഠേന ആരാമോ ഏതസ്സാതി ഭാവനാരാമോ, തബ്ഭഭാവോ ഭാവനാരാമതാ, സമമവിപസ്സനാഭാവനാസു യുത്തപ്പയുത്തതാ. യസ്മാ അധിഗമാരഹോ ഭവിസ്സതി, തസ്മാതി സമ്ബന്ധോ.

ലാഭസങ്കാരാദി തണ്ഹായ ആമസിതബ്ബതോ, ലോകപരിയാപന്നതായ ച ലോകാമിസം. നിബ്ബാനാധിഗമസ്സ അനുലോമതോ അനുലോമപടിപദാ വിപസ്സനാഭാവനാ. അത്ഥതോതി വചനത്ഥതോ. പഭേദതോതി വിഭാഗതോ. ഭേദതോതി വിനാസതോ. ധൃതാദിനന്തി ധൃതധൃതവാദധൃതയമ്മധൃതൻഗാനം. സമാസബ്ധാസതോതി സഞ്ചേപവിത്ഥാരതോ.

൨൩. രഥികാതി രച്ഛാ. സങ്കാരകുടാദിനന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം. അബ്ഭുഗ്ഗതട്ഠേനാതി ഉസ്സിതട്ഠേന. “നദിയാ കൂല”ന്തിആദീസു വിയ സമുസ്സയത്ഥോ കൂല-സദ്രോതി ആഹ “പംസുകൂലമിവ പംസുകൂല”ന്തി. കു-സദ്രോ കുച്ഛായം ഉല-സദ്രോ ഗതിഅത്ഥോതി ആഹ “കുച്ഛിതഭാവം ഗച്ഛതീതി വുത്തം ഹോതീ”തി, പംസു വിയ കുച്ഛിതം ഉലതി പവത്തതീതി വാ പംസുകൂലം. പംസുകൂലസ്സ ധാരണം പംസുകൂലം ഉത്തരപദലോപേന, തം സീലമസ്സാതി പംസുകൂലികോ, യഥാ “ആപൂപികോ”തി. അൻഗതി അത്തനോ ഫലം പടിച്ച ഹേതുഭാവം ഗച്ഛതീതി അൻഗം, കാരണം. യേന പുഗ്ഗലോ “പംസുകൂലികോ”തി വുച്ചതി, സോ സമാദാനചേതനാസഞ്ചാതോ ധമ്മോ പംസുകൂലികസ്സ അൻഗന്തി പംസുകൂലികൻഗം. തേനാഹ “പംസുകൂലികസ്സാ”തിആദി. തസ്സാതി സമാദാനസ്സ. സമാദിയതി ഏതേനാതി സമാദാനം, ചേതനാ.

ഏതേനേവ നയേനാതി യഥാ പംസുകൂലധാരണം പംസുകൂലം, തംസീലോ പംസുകൂലികോ, തസ്സ അങ്ഗം സമാദാനചേതനാ “പംസുകൂലികങ്ഗ”ന്തി വുത്തം, ഏവം ഏതേനേവ വചനത്ഥനയേന തിചീവരധാരണം തിചീവരം, തംസീലോ തേചീവരികോ, തസ്സ അങ്ഗം സമാദാനചേതനാ “തേചീവരികങ്ഗ”ന്തി വേദിതഞ്ചും. സങ്ഘാടിആദീസു ഏവ തീസു ചീവരേസു തിചീവരസമഞ്ഞാ, ന കണ്ഡുപടിച്ഛാദിവസ്സികസാടികാദീസൂതി താനി സരൂപതോ ദസ്സേനോ “സങ്ഘാടിഉത്തരാസങ്ഗഅന്തരവാസകസങ്ഖാത”ന്തി ആഹ.

തം പിണ്ഡപാതന്തി പരേഹി ദിയുമാനാനം പിണ്ഡാനം പത്തേ പതനസങ്ഖാതം പിണ്ഡപാതം, തം ഉങ്ഘരതീതി പിണ്ഡപാതികോ, യഥാ ബാദരികോ സാമാകികോ. പിണ്ഡപാതി ഏവ പിണ്ഡപാതികോ, യഥാ ഭദ്രോ ഏവ ഭദ്രകോ. അവഖണ്ഡനം വിച്ഛിന്ദനം നിരന്തരമപ്പവത്തി. തപ്പടിക്ഖേപതോ അനവഖണ്ഡനം അവിച്ഛിന്ദനം നിരന്തരപ്പവത്തി. സഹ അപദാനേനാതി സഹ അനവഖണ്ഡനേന. സപദാനന്തി പദസ്സ കീരിയാവിസേസനഭാവം, യത്ഥ ച തം അനവഖണ്ഡനം, തഞ്ച ദസ്സേതും “അവഖണ്ഡനരഹിതം അനുഘരന്തി വുത്തം ഹോതീ”തി വുത്തം. ഏകാസനേതി ഇരിയാപഥന്തരേന അനന്തരിതായ ഏകായയേവ നിസജ്ജായ. പത്തേ പിണ്ഡോതി ഏത്ഥ വത്ഥുഭേദോ ഇധാധിപ്പേതോ, ന സാമഞ്ഞം. ഏവ-കാരോ ച ലുത്തനിദിട്ഠോതി ദസ്സേനോ “കേവലം ഏകസ്ഥിനേവ പത്തേ”തി ആഹ. ഉത്തരപദലോപം കത്വാ അയം നിദ്രേസോതി ദസ്സേനോ “പത്തപിണ്ഡഗഹണേ പത്തപിണ്ഡസഞ്ചം കത്വാ”തി ആഹ. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി.

പച്ഛാഭത്തം നാമ പവാറണതോ പച്ഛാ ലദ്ധഭത്തം ഏവ. ഖലു-സദസ്സ പടിസേധത്ഥവാചകത്താ തേന സമാനത്ഥം ന-കാരം ഗഹേത്വാ ആഹ “ന പച്ഛാഭത്തികോ”തി. സിക്ഖാപദസ്സ വിസയോ സിക്ഖാപദേനേവ പടിക്ഖിത്തോ. യോ തസ്സ അവിസയോ, സോ ഏവ സമാദാനസ്സ വിസയോതി ആഹ “സമാദാനവസേന പടിക്ഖിത്താതിരിത്തഭോജനസ്സാ”തി. അബ്ഭോകാസേ നിവാസോ അബ്ഭോകാസോ. സുസാനേ നിവാസോ സുസാനം, തം സീലം അസ്സാതിആദിനാ സഞ്ചം വത്തഞ്ചന്തി ആഹ “ഏസേവ നയോ”തി. യഥാസന്ഥതം വിയ യഥാസന്ഥതം, ആദിതോ യഥാഉദിട്ഠം. തം ഹേസ “ഇദം ബഹുമങ്കുണം ദുഗ്ഗന്ധപവാത”ന്തിആദിവസേന അപ്പടിക്ഖിപിത്വാവ സമ്പടിച്ഛതി. തേനേവാഹ “ഇദം തുയ്ഹ”ന്തിആദി. സയനന്തി നിപജ്ജനമാഹ. തേന തേന സമാദാനേനാതി തേന തേന പംസുകൂലികങ്ഗാദികസ്സ സമാദാനേന ധൂതകിലേസത്താതി വിദ്ധംസിതകിലേസത്താ, തദങ്ഗവസേന പഹീനതണ്ഹുപാദാനാദിപാപധമ്മത്താതി അത്ഥോ. യേഹി തം കിലേസധൂനനം, താനിയേവ ഇധ ധൂതസ്സ ഭിക്ഖുനോ അങ്ഗാനീതി അധിപ്പേതാനി, ന അഞ്ഞാനി യാനി കാനിചി, അഞ്ഞേന വാ ധൂതസ്സാതി അയമത്ഥോ അത്ഥതോ ആപനോ. “ഞാണം അങ്ഗം ഏതേസ”ന്തി ഇമിനാ ഞാണപുഞ്ചകതം തേസം സമാദാനസ്സ വിഭാവേതി. പടിപത്തിയാതി സീലാദിസമ്മാപടിപത്തിയാ. സമാദിയതി ഏതേനാതി സമാദാനം, സമാദാനവസേന പവത്താ ചേതനാ, തം ലക്ഖണം ഏതേസന്തി സമാദാനചേതനാലക്ഖണാനി. വുത്തമ്പി ചേതം അട്ഠകമായം -

“സമാദാനകിരിയായ, സാധകതമഭാവതോ;
സമ്പയുത്തധമ്മാ യേനാതി, കരണഭാവേന ദസ്സിതാ”തി.

സമാദാനചേതനായ ഗഹണം തമുലകത്താ പരിഹരണചേതനാപി യുതങ്ഗമേവ. അത്തനാ, പരമുവേന ച കുസലഭണ്ഡസ്സ ഭുസം വിലുപ്പനട്ഠേന ലോലുപ്പം തണ്ഹാചാരോ, തസ്സ വിദ്ധംസനകിച്ചത്താ ലോലുപ്പവിദ്ധംസനരസാനി. തതോ ഏവ നില്ലോലുപ്പഭാവേന പച്ചുപതിട്ഠന്തി, തം വാ പച്ചുപട്ഠാപേന്തിതി നില്ലോലുപ്പഭാവപച്ചുപട്ഠാനാനി. അരിയധമ്മപദട്ഠാനാനിതി പരിസുദ്ധസീലാദിസദ്ധമ്മപദട്ഠാനാനി.

ഭഗവതോവ സന്തികേ സമാദാതബ്ബാനീതി ഇദം അന്തരാ അവിച്ഛേദനത്ഥം വുത്തം, രഞ്ഞോ സന്തികേ പടിഞ്ഞാത്താരഹസ്സ അത്ഥസ്സ തദുപജീവിനോ ഏകംസതോ അവിസംവാദനം വിയ. സേസാനം സന്തികേ സമാദാനേപി ഏസേവ നയോ. ഏകസങ്ഗീതികസ്സാതി പഞ്ചസു ദീഘനികായാദീസു നികായേസു ഏകനികായികസ്സ. അട്ഠകമാചരിയസ്സാതി യസ്സ അട്ഠകമാതന്തിയേവ വിസേസതോ പഗുണാ, തസ്സ. ഏത്ഥാതി അത്തനാപി സമാദാനസ്സ രുഹനേ. ജേട്ഠകഭാതു യുതങ്ഗപ്പിച്ചതായ വത്സുതി സോ കിര മേരോ നേസജ്ജികോ , തസ്സ തം ന കോചി ജാനാതി. അഥേകദിവസം രത്തിയാ സയനപിട്ഠേ നിസിന്നം വിജ്ജുലതോഭാസേന ദിസാ ഇതരോ പുച്ഛി “കിം, ഭന്തേ, തുമ്ഹേ നേസജ്ജികാ”തി. മേരോ യുതങ്ഗപ്പിച്ചതായ താവദേവ നിപജ്ജിത്വാ പച്ഛാ സമാദിയിതി ഏവമാഗതം വത്സു.

൧. പംസുകൂലികങ്ഗകമാവണ്ണനാ

൨൪. ഗഹപതിദാനചീവരന്തി ഏത്ഥ ദായകഭാവേന സമണാപി ഉക്കട്ഠസ്സ ഗഹപതിപക്ഖംയേവ പവിട്ഠാതി ദട്ഠഞ്ചം. “പഞ്ചജിതോ ഗണ്ഹിസ്സതീ”തി ഠപിതകം സിയാ ഗഹപതിചീവരം, ന പന ഗഹപതിദാനചീവരന്തി താദിസം നിവത്തേതും ദാനഗുഹണം. അത്തതരേനാതി ഏത്ഥ സമാദാനവചനേന താവ സമാദിനം ഹോതു, പടിക്ഖേപവചനേന പന കഥന്തി? അത്ഥതോ ആപന്നത്താ. യഥാ “ദേവദത്തോ ദിവാ ന ഭുജ്ജതീ”തി വുത്തേ “രത്തിയം ഭുജ്ജതീ”തി അത്ഥതോ ആപന്നമേവ ഹോതി, തസ്സ ആഹാരേന വിനാ സരീരട്ഠിതി നത്ഥീതി, ഏവമിധാപി ഭിക്ഖുനോ ഗഹപതിദാനചീവരേ പടിക്ഖിത്തേ തദത്തചീവരപ്പടിഗുഹോ അത്ഥതോ ആപന്നോ ഏവ ഹോതി, ചീവരേന വിനാ സാസനേ റിതി നത്ഥീതി.

ഏവം സമാദിനയുതങ്ഗേനാതിആദിവിധാനം പംസുകൂലികങ്ഗേ പടിപജ്ജനവിധി. സുസാനേ ലദ്ധം സോസാനികം. തം പന യസ്മാ തത്ഥ കേനചി ഛരസ്സിതത്താ പതിതം ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “സുസാനേ പതിതക”ന്തി. ഏവം പാപണികമ്പി ദട്ഠഞ്ചം. താലവേളിമഗ്ഗോ നാമ മഹാഗാമേ ഏകാ വീഥി. അനുരാധപുരേതി ച വദന്തി. ഡഡ്ഢോ പദേസോ ഏതസ്സാതി ഡഡ്ഢപ്പദേസം, വത്ഥം. മഗ്ഗേ പതിതകം ബഹുദിവസാതിക്കന്തം ഗഹേതബ്ബന്തി വദന്തി. “ദ്വത്തിദിവസാതിക്കന്ത”ന്തി അപരേ. മോകം രക്ഖിത്വാതി കതിപയം കാലം ആഗമേത്വാ. വാതാഹതമ്പി സാമികാനം സതിസമ്മോസേന പതിതസദിസന്തി “സാമികേ അപസ്സന്തേന ഗഹേതും വട്ടതീ”തി വുത്തം. തസ്മാ മോകം ആഗമേത്വാ ഗഹേതബ്ബം.

“സങ്ഘസ്സ ദേമാ”തി ദിന്നം, ചോളകഭിക്ഖാവസേന ലദ്ധഞ്ച ലദ്ധകാലതോ പട്ഠായ “സമണചീവരം സിയാ നു ഖോ, നോ”തി ആസകം നിവത്തേതും “ന തം പംസുകൂല”ന്തി വുത്തം. ന ഹി തം തേവീസതിയാ ഉപ്പത്തിട്ഠാനേസു

കത്ഥാചി പരിയാപനം. ഇദാനി ഇമിനാവ പസങ്ഗേന യം ഭിക്ഖുദത്തിയേ ലക്ഖണപത്തം പംസുകൂലം, തസ്സ ച ഉക്കട്ഠാനുക്കട്ഠവിഭാഗം ദസ്സേതും “ഭിക്ഖുദത്തിയേപി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഗാഹേത്വാ വാ ദീയതീതി സങ്ഘസ്സ വാ ഗണസ്സ വാ ദേതേഹി യം ചീവരം വസ്സഗ്ഗേന പാപേത്വാ ഭിക്ഖുനം ദീയതി. സേനാസനചീവരന്തി സേനാസനം കാരേത്വാ “ഏതസ്ഥിം സേനാസനേ വസന്താ പരിഭുഞ്ജന്തു”തി ദിനചീവരം. ന തം പംസുകൂലന്തി അപംസുകൂലഭാവോ പുണ്യേ വുത്തകാരണതോ, ഗാഹേത്വാ ദിനന്താ ച. തേനാഹ “നോ ഗാഹാപേത്വാ ദിനമേവ പംസുകൂല”ന്തി. തത്രപീതി യം ഗാഹേത്വാ ന ദിനം ഭിക്ഖുദത്തിയം, തത്രപി യേന ഭിക്ഖുനാ ചീവരം ദീയതി, തസ്സ ലാഭേ, ദാനേ ച വിസും വിസും ഉഭയത്ഥ ആദരഗാരവാനം സബ്ഭാവതോ, തദഭാവതോ ച ഭിക്ഖുദത്തിയസ്സ ഏകതോസുദ്ധി ഉഭതോസുദ്ധി അനുക്കട്ഠതാ ഹോന്തിതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “യം ദായകേഹി”തിആദി വുത്തം, പാദമൂലേ രപേത്വാ ദിനകം സമണേനാതി അധിപ്പായോ. യസ്സ കസ്സചിതി ഉക്കട്ഠാദീസു യസ്സ കസ്സചി. രുചിയാതി ഛരണേ. ഖന്തിയാതി നിജ്ജയാനക്ഖന്തിയാ.

നിസ്സയാനുരുപപടിപത്തിസബ്ഭാവോതി ഉപസമ്പന്നസമനന്തരം ആചരിയേന വുത്തേസു ചതുസു നിസ്സയേസു അത്തനാ യഥാപടിഞ്ഞാതദുതിയനിസ്സയാനുരുപായ പടിപത്തിയാ വിജ്ജമാനതാ. ആരക്ഖദുക്ഖാഭാവോതി ചീവരാദുക്ഖദുക്ഖസ്സ അഭാവോ പംസുകൂലചീവരസ്സ അലോഭനീയത്താ. പരിഭോഗതണ്ഹായ അഭാവോ സവിസേസലൂഖസഭാവത്താ. പാസാദികതാതി പരേസം പസാദാവഹതാ. അപ്പിച്ഛതാദീനം ഫലനിപ്ഫത്തി ധുതങ്ഗപരിഹരണസ്സ അപ്പിച്ഛതാദീഹിയേവ നിപ്ഫാദേതബ്ബതോ. ധുതയമ്മേ സമാദായ വത്തനം യാവദേവ ഉപരി സമ്മാപടിപത്തിസമ്പാദനായാതി വുത്തം “സമ്മാപടിപത്തിയാ അനുബ്രൂഹന”ന്തി. മാദസേനവിഘാതായാതി മാദസ്സ, മാദസേനായ ച വിഹനനായ വിദ്ധംസനായ. കായവാചാചിത്തേഹി യതോ സംയതോതി യതി, ഭിക്ഖു. ധാരിതം യം ലോകഗരൂണാ പംസുകൂലം, തം കോ ന ധാരയേ, യസ്ഥാ വാ ലോകഗരൂണാ പംസുകൂലം ധാരിതം, തസ്ഥാ കോ തം ന ധാരയേതി യോജനാ യംതംസദാനം ഏകന്തസമ്ബന്ധിഭാവതോ. പടിഞ്ഞം സമനുസ്സരന്തി ഉപസമ്പദമാളേ “ആമ ഭനേ”തി ആചരിയപമുഖസ്സ സങ്ഘസ്സ സമ്മുഖാ ദിനം പടിഞ്ഞം സമനുസ്സരന്തോ.

ഇതി പംസുകൂലികങ്ഗകമാവണ്ണനാ.

൨. തേചീവരികങ്ഗകമാവണ്ണനാ

൨൫. ചതുത്ഥകചീവരന്തി നിവാസനപാരുപനയോഗ്യം ചതുത്ഥകചീവരന്തി അധിപ്പായോ, അംസകാസാവസ്സ അപ്പടിക്ഖിപിതബ്ബതോ. അത്തതരവചനേനാതി ഏത്ഥ യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ. യാവ ന സക്കോതി, യാവ ന ലഭതി, യാവ ന സമ്പജ്ജതീതി പച്ചേകം യാവ-സദോ സമ്ബന്ധിതബ്ബോ. ന സമ്പജ്ജതീതി ന സിജ്ജതതി. നിക്ഖിത്തപച്ചയാ ദോസോ നത്ഥീതി നിചയസന്നിധിയുതങ്ഗസംകിലേസദോസോ നത്ഥി. ആസന്നേതി ചീവരസ്സ ആസന്നേ റാനേ. രജനക്ഖണേ പരിഭുഞ്ജനകാസാവം രജനകാസാവം. തത്രട്ഠകപച്ചത്ഥരണം നാമ അത്തനോ, പരസ്സ വാ സന്തകം സേനാസനേ പച്ചത്ഥരണവസേന അധിട്ഠിതം. “അംസകാസാവം പരിക്ഖാരചോളം ഹോതി,

ഇതി പച്ചമരണം, അംസകാസാവന്തി ഇമാനി ദേപി അതിരേകചീവരട്ഠാനേ റിതാനിപി ധൃതങ്ഗഭേദം ന കരോന്തി”തി അട്ഠകമായം വൃത്തന്തി വദന്തി. പരിഹരിതും പനന വട്ടതീതി രജനകാലേ ഏവ അനുഞ്ഞാതത്താ നിചുപരിഭോഗവസേന ന വട്ടതി തേചീവരികസ്സ. അംസകാസാവന്തി ഖണ്ഡേ റപേതബ്ബകാസാവം. കായപരിഹാരികേനാതി വാതാതപാദിപരിസ്സയതോ കായസ്സ പരിഹരണമത്തേന. സമാദായേവാതി ഗഹേത്വാ ഏവ. അപ്പസമാരമ്ഭതാതി അപ്പകിച്ചതാ. കപ്പിയേ മത്തകാരിതായാതി നിസീദനാദിവസേന, പരിക്ഖാരചോളവസേന ച ബഹുസു ചീവരേസു അനുഞ്ഞാതേസുപി തിചീവരമത്തേ റിതത്താ. സഹ പത്തചരണായാതി സപത്തചരണോ. പക്ഖീ സപക്ഖകോ.

ഇതി തേചീവരികങ്ഗകമാവണ്ണനാ.

൩. പിണ്ഡപാതികങ്ഗകമാവണ്ണനാ

൨൬. അതിരേകലാഭന്തി “പിണ്ഡിയാലോപഭോജനം നിസ്സായാ”തി (മഹാവം ൧൩, ൧൨൮) ഏവം വൃത്തഭിക്ഖാഹാരലാഭതോ അതിരേകലാഭം, സങ്ഘഭത്താദിന്തി അത്ഥോ. സകലസ്സ സങ്ഘസ്സ ദാതബ്ബഭത്തം സങ്ഘഭത്തം. കതിപയേ ഭിക്ഖു ഉദിസിത്വാ ദാതബ്ബഭത്തം ഉദ്ദേശഭത്തം. ഏകസ്ഥിം പക്ഖേ ഏകദിവസം ദാതബ്ബഭത്തം പക്ഖികം. ഉപോസഥേ ഉപോസഥേ ദാതബ്ബഭത്തം ഉപോസഥികം. പടിപദദിവസേ ദാതബ്ബഭത്തം പാടിപദികം. വിഹാരം ഉദിസ്സ ദാതബ്ബഭത്തം വിഹാരഭത്തം. ധൂരഗേഹേ ഏവ റപേത്വാ ദാതബ്ബഭത്തം ധൂരഭത്തം. ഗാമവാസീആദിഹി വാരേന ദാതബ്ബഭത്തം വാരകഭത്തം. “സങ്ഘഭത്തം ഗണ്ഹമാതിആദിനാ”തി ആദി-സദ്ദേന ഉദ്ദേശഭത്താദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. സാദിതും വട്ടതീതി ഭിക്ഖാപരിയായേന വൃത്തത്താ. ഭേസജ്ജാദിപടിസംയുത്താ നിരാമിസസലാകാ. യാവകാലികവജ്ജാതി ച വദന്തി. വിഹാരേ പക്കഭത്തബീതി ഉപാസകാ ഇയേവ ഭത്തം പചിത്വാ “സബ്ബേസം അയ്യാനം ദസ്സാമാ”തി വിഹാരേയേവ ഭത്തം സമ്പാദേന്തി, തം പിണ്ഡപാതികാനന്വി വട്ടതി. ആഹരിത്വാതി പത്തം ഗഹേത്വാ ഗേഹതോ ആനേത്വാ. തം ദിവസം നിസീദിത്വാതി “മാ, ഭന്തേ, പിണ്ഡായ ചരിത്ഥ, വിഹാരേയേവ ഭിക്ഖാ ആനീയതീ”തി വദന്താനം സമ്പടിച്ചന്നേന തം ദിവസം നിസീദിത്വാ. സേരിവിഹാരസുഖന്തി അപരായത്തവിഹാരിതാസുഖം . അരിയവംസോതി അരിയവംസസുത്തപടിസംയുത്താ (ദീം നിം ൩.൩൦൯; അം നിം ൪.൨൮) ധമ്മകമാ. ധമ്മരസന്തി ധമ്മുപസങ്ഹിതം പാമോജ്ജാദിരസം.

ജങ്ഘബലം നിസ്സായ പിണ്ഡപരിയേസനതോ കോസജ്ജനിമ്മട്ടനതാ. “യഥാപി ഭമരോ പുപ്ഫ”തിആദിനാ (ധം പം ൪൯; നേത്തിം ൧൨൩) വൃത്തവിധിനാ ആഹാരപരിയേസനതോ പരിസുദ്ധാജീവതാ. നിചും അന്തരഘരം പവിസന്തസ്സേവ സുപ്പടിച്ഛന്നഗമനാദയോ സേവിയധമ്മാ സമ്പജ്ജന്തിതി സേവിയപടിപത്തിപൂരണം. പടിഗൃഹണേ മത്തഞ്ഞുതായ, സംസട്ഠവിഹാരാഭാവതോ ച അപരപോസിതാ. കുലേ കുലേ അപ്പകഅപ്പകപിണ്ഡഗഹണേന പരാനുഗൃഹകിരിയാ. അന്തിമായ ജീവികായ അവട്ഠാനേന മാനപ്പഹാനം. വൃത്തഞ്ജേതം “അന്തമിദം, ഭിക്ഖവേ, ജീവികാനം, യദിദം പിണ്ഡാല്യ”തിആദി (ഇതിവും ൯൧; സം നിം ൩.൮൦). മിസ്സകഭത്തേന യാപനതോ രസതണ്ഹാനിവാറണം. നിമന്തനാസമ്പടിച്ചന്നതോ ഗണഭോജനാദിസിക്ഖാപദേഹി അനാപത്തിതാ.

അപ്പടിഹതവുത്തിതായ ചതുസുപി ദിസാസു വത്തനട്നേ ചാതുദിസോ. ആജീവസ്സ വിസുജ്ജന്തീതി ആജീവോ അസ്സ വിസുജ്ജന്തീ. അത്തഭരസ്സാതി അപ്പാനവജ്ജസുലഭരുപേഹി പച്ചയേഹി അത്തനോ ഭരണതോ അത്തഭരസ്സ. തതോ ഏവ ഏകവിഹാരിതായ സദ്ധിവിഹാരികാദീനമ്പി അത്തേസം അപോസനതോ അനഞ്ഞപോസിനോ. പദദ്വയേനാപി കായപരിഹാരികേന ചീവരേന കുച്ഛിപരിഹാരികേന പിണ്ഡപാതേന വിചരണതോ സല്ല്പഹുകവുത്തിതം, സുഭരതം, പരമഅപ്പിച്ചതം, സന്തുട്ഠിഞ്ച ദസ്സേതി. ദേവാപി പിഹയന്തി താദിനോതി താദിസസ്സ ഭൂസം അതിവിയ സന്തകായവചിമനോകമ്മതായ ഉപസന്തസ്സ പരമേന സതിനേപക്കേന സമന്നാഗമതോ സബ്ബകാലം സതിമതോ പിണ്ഡപാതികസ്സ ഭിക്ഖുസ്സ സക്കാദയോ ദേവാപി പിഹയന്തി പത്ഥേന്തി. തസ്സ സീലാദിഗുണേസു ബഹുമാനം ഉപ്പാദേന്തോ ആദരം ജനേന്തി, പഗേവ മനുസ്സാ. സചേ സോ ലാഭസക്കാദരസിലോകസന്നിസ്സിതോ ന ഹോതി, തദഭികങ്ഖീ ന ഹോതീതി അത്ഥോ.

ഇതി പിണ്ഡപാതികങ്ഗകമാവണ്ണനാ.

൪. സപദാനചാരികങ്ഗകമാവണ്ണനാ

൨൭. ഇമിനാതി സപദാനചാരികേന. കാലതരന്തി കാലസ്സേവ. അഹാസുകട്ഠാനന്തി സപരിസ്സയാദിവസേന ദുപ്പവേസനട്ഠാനം. പുരതോതി വീഥിയം ഗച്ഛന്തസ്സ പുരതോ ഘരം അപവിട്ഠസ്സേവ. പത്തവിസ്സട്ഠാനന്തി പേസകാരവീഥിയം പേസകാരഭാവം നിമ്മിനിത്വാ റിതസ്സ സക്കസ്സ ഘരദ്വാരേ പത്തവിസ്സട്ഠാനം. ഉക്കട്ഠപിണ്ഡപാതികോ തം ദിവസം ന ഭിക്ഖും ആഗമയമാനോ നിസീദതി, തസ്മാ തം അനുലോമേതി. കത്ഥചിപി കുലേ നിബദ്ധം ഉപസങ്കമനാഭാവതോ പരിചയാഭാവേന കുലേസു നിചുനവകതാ. സബ്ബത്ഥ അലഗ്ഗമാനസതായ ച സോമ്മഭാവേന ച ചന്ദൂപമതാ. കുലേസു പരിഗൃഹചിത്താഭാവേന തത്ഥ മച്ഛേരപ്പഹാനം. ഹിതേസിതായ വിഭാഗാഭാവതോ സമാനുകമ്പിതാ. കുലാനം സങ്ഗണ്ഹനസംസട്ഠതാദയോ കുലൂപകാദീനവാ. അവ്ഹാനാനഭിനന്ദനാതി നിമന്തനവസേന അവ്ഹാനസ്സ അസമ്പദിച്ചനാ. അഭിഹാരേനാതി ഭിക്ഖ്വാഭിഹാരേന. സേരിചാരന്തി യമാരുചി വിചരണം.

ഇതി സപദാനചാരികങ്ഗകമാവണ്ണനാ.

൫. ഏകാസനികങ്ഗകമാവണ്ണനാ

൨൮. നാനാസനഭോജനന്തി അനേകസ്ഥിം ആസനേ ഭോജനം, ഏകനിസജ്ജായ ഏവ അഭുഞ്ജിത്വാ വിസും വിസും നിസജ്ജാസു ആഹാരപരിഭോഗന്തി അത്ഥോ. പതിരുപന്തി യുത്തരുപം അനുട്ഠാപനീയം. വത്തം കാതും വട്ടതീതി വത്തം കാതും യുജ്ജതി. വത്തം നാമ ഗരുട്ഠാനീയേ കത്തബ്ബമേവ. തത്ഥ പന പടിപജ്ജനവിധിം ദസ്സേതും യം മേരവാദം ആഹ “ആസനം വാ രക്ഖേയു ഭോജനം വാ”തിആദി. തസ്സേത്ഥോ - ഏകാസനികം ഭിക്ഖും ഭുഞ്ജന്തം ആസനം വാ രക്ഖേയു, ധുതങ്ഗഭേദതോ യാവ ഭോജനപരിയോസാനാ ന വുട്ഠാതബ്ബന്തി വുത്തം ഹോതി . ഭോജനം വാ രക്ഖേയു ധുതങ്ഗഭേദതോ, അഭുഞ്ജിയമാനം യാവ ഭുഞ്ജിതും നാരഭതി, താവ വുട്ഠാതബ്ബന്തി അത്ഥോ. യസ്മാ തയിദം

ദയം ഇയ നന്മി, തസ്മാ വത്തകരണം ധുതങ്ഗം ന രക്ഖതീതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “അയഞ്ചാ”തിആദി. “ഭേസജ്ജതമേവാ”തി ഇമിനാ ഭേസജ്ജപരിഭോഗവസേനേവ സപ്പിആദിനിപി വട്ടന്തീതി ദസ്സേതി. അപ്പാബാധതാതി അരോഗതാ. അപ്പാതക്കതാതി അകിച്ഛജീവിതാ സരീരദുക്ഖാഭാവോ. ലഹുട്ഠാനന്തി കായസ്സ ലഹുപരിവത്തിതാ. ബലന്തി സരീരബലം. ഫാസുവിഹാരോതി സുഖവിഹാരോ. സഞ്ചമേതം ബഹുക്ഖത്തും ഭുഞ്ജനപച്ചയാ ഉപ്പജനവികാരപടിക്ഖേപപദം. രുജാതി രോഗാ. ന കമ്മമത്തനോതി അത്തനോ യോഗകമ്മം പുരേഭത്തം, പച്ഛാഭത്തഞ്ച ന പരിഹാപേതി, ബഹുസോ ഭോജനേ അബ്ധാവടഭാവതോ, അരോഗഭാവതോ ചാതി അധിപ്പായോ.

ഇതി ഏകാസനികങ്ഗകമാവണ്ണനാ.

൬. പത്തപിണ്ഡികങ്ഗകമാവണ്ണനാ

൨൯. അപ്പടികൂലം കത്വാ ഭുഞ്ജിതും വട്ടതി പടികൂലസ്സ ഭുത്തസ്സ അഗണ്ഹനമ്പി സിയാതി അധിപ്പായോ. പമാണയുത്തമേവ ഗണ്ഹിതബ്ബന്തി “ഏകഭാജനമേവ ഗണ്ഹാമീ”തി ബഹും ഗഹേത്വാ ന ഛരസ്സേതബ്ബം. നാനാരസതണ്ഹാവിനോദനന്തി നാനാരസഭോജനേ തണ്ഹായ വിനോദനം. അത്ര അത്ര നാനാഭാജനേ റിതേ നാനാരസേ ഇച്ഛാ ഏതസ്സാതി അത്രിച്ഛോ, തസ്സ ഭാവോ അത്രിച്ഛതാ, തസ്സാ അത്രിച്ഛതായ പഹാനം. ആഹാരേ പയോജനമത്തദസ്സിതാതി അസമ്ഭിന്നനാനാരസേ ഗേധം അകത്വാ ആഹാരേ സത്ഥാരാ അനുത്താതപയോജനമത്തദസ്സിതാ. വിസും വിസും ഭാജനേസു റിതാനി ബൃഞ്ജനാനി ഗണ്ഹതോ തത്ഥ തത്ഥ സാഭോഗതായ സിയാ വിക്ഖിത്തഭോജിതാ, ന തമാ ഇമസ്സ ഏകപത്തഗതസഞ്ചിനോതി വുത്തം “അവിക്ഖിത്തഭോജിതാ”തി. ഓക്ഖിത്തലോചനോതി പത്തസഞ്ചിതായ ഹേട്ഠാവിത്തചക്ഖു. പരിഭുഞ്ജേയ്യാതി പരിഭുഞ്ജിതും സക്കുണേയ്യ.

ഇതി പത്തപിണ്ഡികങ്ഗകമാവണ്ണനാ.

൭. ഖലുപച്ഛാഭത്തികങ്ഗകമാവണ്ണനാ

൩൦. ഭുഞ്ജന്തസ്സ യം ഉപനീതം, തസ്സ പടിക്ഖേപേന തം അതിരിത്തം ഭോജനന്തി അതിരിത്തഭോജനം. പുന ഭോജനം കപ്പിയം കാരേത്വാ ന ഭുഞ്ജിതബ്ബം, തബ്ബിസയത്താ ഇമസ്സ ധുതങ്ഗസ്സ. തേനാഹ “ഇദമസ്സ വിധാന”ന്തി. യസ്മിം ഭോജനേതി യസ്മിം ഭുഞ്ജിയമാനേ ഭോജനേ. തദേവ ഭുഞ്ജതി, ന അത്തം. അനതിരിത്തഭോജനപച്ചയാ ആപത്തി അനതിരിത്തഭോജനാപത്തി, തതോ ദൂരീഭാവോ അനാപജ്ജനം. ഓദരികത്തം ഘസ്ഥരഭാവോ കുച്ഛിപൂരകതാ, തസ്സ അഭാവോ ഏകപിണ്ഡേനാപി യാപനതോ. നിരാമിസസന്നിധിതാ നിഹിതസ്സ അഭുഞ്ജനതോ. പുന പരിയേസനവസേന പരിയേസനായ വേദം ന യാതി. അഭിസല്ലേഖകാനം സന്തോസഗുണാദിനം വുദ്ധിയാ സഞ്ജനനം സന്തോസഗുണാദിവുഡ്ഡിസഞ്ജനനം. ഇദന്തി ഖലുപച്ഛാഭത്തികങ്ഗം.

ഇതി ഖലുപച്ഛാഭത്തികങ്ഗകമാവണ്ണനാ.

൮. ആരത്തികങ്ഗകമാവണ്ണനാ

൩൧. ഗാമന്തസേനാസനം പഹായ അരഞ്ഞെ അരുണം ഉട്ഠാപേതബ്ബന്തി ഏത്ഥ ഗാമന്തം, അരഞ്ഞഞ്ച സരൂപതോ ദസ്സേതും “തത്ഥ സദ്ധിം ഉപചാരേനാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ ഗാമപരിയാപന്നത്താ ഗാമന്തസേനാസനസ്സ “ഗാമോയേവ ഗാമന്തസേനാസന”ന്തി വുത്തം. യോ കോചി സത്ഥോപി ഗാമോ നാമാതി സമ്ബന്ധോ. ഇന്ദവിലാതി ഉമ്മാരാ. തസ്സാതി ലേസ്സുപാതസ്സ. വിനയപരിയായേന അരഞ്ഞലക്ഖണം അദിന്നാദാനപാരാജികേ (പാരാഃ ൯൨) ആഗതം. തത്ഥ ഹി “ഗാമാ വാ അരഞ്ഞാ വാ”തി അനവസേസതോ അവഹാരട്ഠാനപരിഗൃഹേ തദുഭയം അസങ്കരതോ ദസ്സേതും “ഠപേതാ ഗാമഞ്ചാ”തിആദി വുത്തം. ഗാമുപചാരോ ഹി ലോകേ ഗാമസങ്ഖമേവ ഗച്ഛതീതി. നിപ്പരിയായതോ പന ഗാമവിനിമുത്തം ഠാനം അരഞ്ഞമേവ ഹോതീതി അഭിധമ്മേ (വിഭ് ൫൨൯) ഗാമാ “നിക്ഖമിത്വാ ബഹി ഇന്ദവിലാ, സബ്ബമേതം അരഞ്ഞ”ന്തി വുത്തം. സുത്തന്തികപരിയായേന ആരഞ്ഞകസിക്ഖാപദേ (പാരാഃ ൬൫൪) “പഞ്ചധനുസതികം പച്ഛിമ”ന്തി ആഗതം ആരഞ്ഞികം ഭിക്ഖും സന്ധായ. ന ഹി സോ വിനയപരിയായീകേ “അരഞ്ഞേ വസനതോ ആരഞ്ഞികോ പന്തസേനാസനോ”തി സുത്തേ വുത്തോ. അയഞ്ച സുത്തസംവണ്ണനാതി ഇയ സബ്ബത്ഥ സുത്തന്തകമാവ പമാണം. തസ്മാ തത്ഥ ആഗതമേവ ലക്ഖണം ഗഹേതബ്ബന്തി ദസ്സേന്തോ “തം ആരോപിതേന ആചരിയധനുനാ”തിആദിനാ മിന്നനവിധിം ആഹ. തേനേവ ഹി മജ്ജിമട്ഠകമാനയോവ (മഃ നിഃ അട്ഠ൦ ൧.൨൯൬) ഇദമേത്ഥ പമാണന്തി ച വുത്തോ.

തതോ തതോ മഗ്ഗന്തി തത്ഥ തത്ഥ വുദുകമഗ്ഗം പിദഹതി. യുതങ്ഗസുദ്ധികേന യുതങ്ഗസോധനപസുതേന. യഥാപരിച്ഛിന്നേ കാലേതി ഉക്കട്ഠസ്സ തയോപി ഉത്തു, മജ്ജിമസ്സ ദേവ, മുദുകസ്സ ഏകോ ഉത്തു. തത്ഥപി യുതങ്ഗം ന ഭിജ്ജതി സഉസ്സാഹത്താ. നിപജ്ജിത്വാ ഗമിസ്സാമാതി ചിത്തസ്സ സിമിലഭാവേന യുതങ്ഗം ഭിജ്ജതീതി വുത്തം. അരഞ്ഞസഞ്ചം മനസി കരോന്തോതി “അഹം വിവേകവാസം വസിസ്സാമി, യഥാലഭോവ കായവിവേകോ സാത്ഥകോ കാതബ്ബോ”തി മനസികാരസബ്ഭാവതോ “ഭബ്ബോ...പേ...രക്ഖിതു”ന്തി വുത്തം. അസ്സ ആരഞ്ഞികസ്സ ചിത്തം ന വിക്ഖിപന്തി ആപാമമനുപഗമനതോ. വിഗതസന്താസോ ഹോതി വിവേകപരിചയതോ. ജീവിതനികന്തിം ജഹതി ബഹുപരിസ്സയേ അരഞ്ഞേ നിവാസേനേവ മരണഭയസ്സ ദുരീകരണതോ. പവിവേകസുഖരസം അസ്സാദേതി അനുഭവതി ജനസംസഗ്ഗാഭാവതോ. ആരാധയന്തോതി അനുനയന്തോ. യഥാനുസിട്ഠം പടിപത്തിയാ വിവേകസ്സ അധിട്ഠാനഭാവതോ ആരഞ്ഞികങ്ഗയോഗിനോ വാഹനസദിസന്തി കത്വാ വുത്തം “അവസേസധുതായുധോ”തി, അവസിട്ഠധുതയമ്മായുധോതി അത്ഥോ.

ഇതി ആരഞ്ഞികങ്ഗകമാവണ്ണനാ.

൯. രുക്ഖമൂലികങ്ഗകമാവണ്ണനാ

൩൨. ചരന്നന്തി ഇട്ഠകാചരദനാദിഹി ചരാദിതം, ആവസഥന്തി അത്ഥോ. സീമന്തരികരുക്ഖോതി ദിന്നം രാജ്ജനം രജ്ജസീമായ റിതരുക്ഖോ. തത്ഥ ഹി തേസം രാജ്ജനം ബലകായോ ഉപഗത്ത്വാ അന്തരന്തരാ യുദ്ധം കരേയ്യ, ചോരാപി പാരിപന്ഥികാ സമോസരന്താ ഭിക്ഖുസ്സ സുഖേന നിസീദിതും ന ദേന്തി. ചേതിയരുക്ഖോ “ദേവതാധിട്ഠിതോ”തി മനുസ്സേഹി സമ്മതരുക്ഖോ പൂജേതും ഉപഗതേഹി മനുസ്സേഹി അവിവിത്തോ ഹോതി. നിയ്യാസരുക്ഖോ

സജ്ജരൂപമാണി. വസ്ത്രലിപിരൂപം വസ്ത്രലിപിസേവിതോ. സീമന്തരൂപരൂപമാണി സപരിസ്ഥിതി, ദുഷ്ടഭവിയേകാ ചാതി ആഹ “ഇമേ രൂപേ വിവരജ്ഞാതാ”തി. പണ്ണസന്ധി രൂപമേതോ പതിതപണ്ണം. പടിച്ഛന്നേ റാണേ നിസീദിതഞ്ചം രൂപമുലികഭാവസ്സ പടിച്ഛാദനത്വം. ഛന്നേ വാസകപ്പനാ യമ്മസ്സവനാദിനമത്വായപി ഹോതി. തസ്മാ “ജാനിത്വാ അരുണം ഉടാപിതമത്തേ”തി വൃത്തം.

അഭിജ്ഞാനം തരുപണ്ണവികാരദസ്സന്നേനാതി അഭിജ്ഞാനം തരുസു, തരുനം വാ പണ്ണേസു വികാരസ്സ വണഭിജ്ഞസ്സ ദസ്സന്നേന. സേനാസനമച്ഛേദകമ്മാരാമതാനന്തി ആവാസമച്ഛേദിയനവകമ്മരതഭാവാനം. ദേവതാഹിതി രൂപഭേദേവതാഹി. താപി ഹി രൂപഭേദംവിമാനേസു വസന്തിയോ രൂപഭേസു വസന്തി. അയമ്പി രൂപഭേതി സഹവാസിതാ. വണ്ണിതോതി “അപ്പാനി ചേവാ”തിആദിനാ പസംസിതോ. “രൂപമുലസേനാസനം നിസ്സായ പഞ്ചജ്ഞാ”തി (മഹാവം ൧൩, ൧൨൮) ഏവം നിസ്സായോതി ച ഭാസിതോ. അഭിരത്താനി തരുണകാലേ, നീലാനി മജ്ജിമകാലേ, പണ്ഡൂനി ജിണ്ണകാലേ. പതിതാനി മിലായനവസേന. ഏവം പസ്സന്തോ തരുപണ്ണാനി പച്ചകുവേതോ ഏവ നിശ്ചിതം പന്തുദതി പജഹതി, അനിശ്ചിതം ഏവസ്സ സന്ധിതാ. യസ്മാ ഭഗവതോ ജാതിബോധിയമ്മച്ഛപവത്തനപരിനിബ്ബാനാനി രൂപമുലേയേവ ജാതാനി, തസ്മാ വൃത്തം “ബുദ്ധദായജ്ജം രൂപമുല”ന്തി.

ഇതി രൂപമുലികഭാവകമാവണ്ണനാ.

൧൦. അബ്ഭോകാസികഭാവകമാവണ്ണനാ

൩൩. “രൂപമുലം പടിക്ഖിപാമീ”തി ഏത്തകേ വൃത്തേ ഛന്നം അപ്പടിക്ഖിത്തമേവ ഹോതിതി “ഛന്നഞ്ച രൂപമുലഞ്ച പടിക്ഖിപാമീ”തി വൃത്തം. യുതഭിജ്ഞസ്സ സഞ്ചസോ പടിക്ഖിപടിക്ഖേപേന ഹി സമാദാനം ഇജ്ജതി, നോ അത്തമാതി. “യമ്മസ്സവനായാ”തി ഇമിനാവ യമ്മം കമ്മേനേനാപി ഉപോസഥദിവസാദിസു സുണ്ണാന്താനം ചിത്താനുരൂപഭാവത്വം തേഹി യാചിതേന ഛന്നം പവിസിതും വട്ടതി, യമ്മം പന കമ്മേത്വാ അബ്ഭോകാസോവ ഗന്തഞ്ചോ. രൂപമുലികസ്സാപി ഏസേവ നയോ. ഉപോസഥത്വായാതി ഉപോസഥകമ്മായ. ഉദിസന്തേനാതി പരേസം ഉദേസം ദേനേന. ഉദിസാപേനേനാതി സയം ഉദേസം ഗണ്ഹന്തേന. മഗ്ഗമജ്ജേയേ റിതം സാലന്തി സിഹളദീപേ വിധി മഗ്ഗാ അനോക്കമ്മ ഉജ്ജകമേവ പവിസിതഞ്ചസാലം. വേഗേന ഗന്തും ന വട്ടതി അസാരൂപത്താ. യാവ വസ്സുപരമാ ത്വാ ഗന്തഞ്ചം, ന താവ യുതഭിജ്ഞേഹോതിതി അധിപ്പായോ.

രൂപമുലം അന്തോ നാമ രൂപമുലം. പഞ്ചതസ്സ പന പഞ്ചഭാരസദിസോ പഞ്ചതപദേസോ. അച്ഛന്നമരിയാദന്തി യഥാ വസ്സോദകം അന്തോ ന പവിസിതി, ഏവം ഛന്നസഞ്ചേപേന ഉപരി അകതമരിയാദം. അന്തോ പന പഞ്ചഭാരസ്സ വസ്സോദകം പവിസിതി ചേ, അബ്ഭോകാസസഞ്ചേപമേവാതി തത്വ പവിസിതും വട്ടതി. സാഖാമണ്ഡപോതി രൂപമുലാഹി വിരളച്ഛന്നമണ്ഡപോ. പീഠപടോ വലിത്വമുസാടകോ.

പവിട്ഠകുവേണ യുതഭിജ്ഞം ഭിജ്ജതി യഥാവൃത്തപഞ്ചഭാരാദികേ തപേത്വാതി അധിപ്പായോ. ജാനിത്വാതി യമ്മസ്സവനാദിഅത്വം ഛന്നം രൂപമുലം

പവിസിത്യാ നിസിനോ “ഇദാനി അരുണോ ഉട്ഠഹതീ”തി ജാനിത്യാ.
രൂക്ഖമുലേപി കത്ഥചി അത്ഥേവ നിവാസഹാസുകതാതി സിയാ തത്ഥ
ആസങ്ഗപുണ്യകോ ആവാസപലിബോധോ, ന പന അബ്ഭോകാസേതി ഇധേവ
ആവാസപലിബോധുപച്ഛേദോ ആനിസംസോ വുത്തോ. പസംസായാനുരൂപതാതി
അനികേതാതി വുത്തപസംസായ അനാലയഭാവേന അനുച്ഛവികതാ.
നിസ്സങ്ഗതാതി ആവാസപരിഗൃഹാഭാവേനേവ തത്ഥ നിസ്സങ്ഗതാ. അസുകദിസായ
വസനട്ഠാനം നത്ഥി, തസ്ഥാ തത്ഥ ഗത്തും നേവ സക്കാതി ഏദിസസ്സ
പരിവിതക്കസ്സ അഭാവതോ ചാതുറ്റിസോ. മിഗഭൂതേനാതി പരിഗൃഹാഭാവേന
മിഗസ്സ വിയ ഭൂതേന. സിതോതി നിസ്സിതോ. വിന്ദതീതി ലഭതി.

ഇതി അബ്ഭോകാസികങ്ഗകമാവണ്ണനാ.

൧൧. സോസാനികങ്ഗകമാവണ്ണനാ

൩൪. ന സുസാനന്തി അസുസാനം. അത്തത്ഥോ ന-കാരോ,
സുസാനലക്ഖണരഹിതം വസനട്ഠാനന്തി അധിപ്പായോ. ന തത്ഥാതി
“സുസാന”ന്തി വവത്ഥപിതമത്തേ റാനേ ന വസിതഞ്ചം. ന ഹി നാമമത്തേന
സുസാനലക്ഖണം സിജ്ജയതി. തേനാഹ “ന ഹീ”തിആദി. ത്യാപിതകാലതോ പന
പട്ഠായ...പേ... സുസാനമേവ ഛവേന സയിതമത്തായ
സുസാനലക്ഖണപ്പത്തിതോ. ഛവസയനം ഹി “സുസാന”ന്തി വുച്ചതി.

സോസാനികേന നാമ അപ്പകിച്ചേന സല്ലഹുകവുത്തിനാ ഭവിതഞ്ചന്തി
ദസ്സേതും “തസ്ഥിം പന വസന്തേനാ”തിആദി വുത്തം. ഗരുകന്തി ദുപ്പരിഹാരം.
തമേവ ഹി ദുപ്പരിഹാരഭാവം ദസ്സേതും “തസ്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ
ഉപ്പന്നപരിസ്സയവിഘാതത്ഥായാതി “സുസാനം നാമ മനുസ്സരാഹസ്സേയ്യക”ന്തി
ചോരാ കതകമ്മാപി അകതകമ്മാപി ഓസരന്തി, തത്ഥ ചോരേസു
ഭണ്ഡസാമികേ ദിസ്വാ ഭിക്ഖുസമീപേ ഭണ്ഡം ഛരസ്സേത്യാ പലാതേസു മനുസ്സാ
ഭിക്ഖും “ചോരോ”തി ഗഹേത്യാ പോഥേയ്യും, തസ്ഥാ വിഹാരേ സങ്ഘത്ഥേരം
വാ ഗോചരഗാമേ രത്താ നിയുത്തം രാജയുത്തകം വാ അത്തനോ
സോസാനികഭാവം ജാനാപേത്യാ യഥാ താദിസോ, അത്തോ വാ പരിസ്സയോ ന
ഹോതി, തഥാ അപ്പമത്തേന വസിതഞ്ചം. ചക്ഖമന്തസ്സ യദാ ആളഹനം അഭിമുഖം
ന ഹോതി, തദാപി സംവേഗജനനത്ഥം തത്ഥ ദിട്ഠി വിസ്സജ്ജതഞ്ചാതി ദസ്സേതും
“അദ്ധക്ഖികേന ആളഹനം ഓലോകേന്തേനാ”തി വുത്തം.

ഉപ്പഥമഗ്ഗേന ഗത്തഞ്ചം അത്തനോ സോസാനികഭാവസ്സ അപാകടഭാവത്ഥം.
ആരമ്മണന്തി തസ്ഥിം സുസാനേ “അയം വമ്മികോ, അയം രൂക്ഖോ, അയം
ഖാണുകോ”തിആദിനാ ദിവാധേവ ആരമ്മണം വവത്ഥപേതഞ്ചം. ഭയാനകന്തി
ഭയജനകം വമ്മികാദിം. കേനചി ലേസ്സുപാസാണാദിനാ ആസന്നേ വിചരന്തിതി
ന പഹരിതഞ്ചാ. തിലപിട്ഠം വുച്ചതി പലലം. മാസമിസ്സം ഭത്തം മാസഭത്തം.
ഗുളാദീതി ആദി-സദ്ദേന തിലസംഗുളികാദിഘനപൂവഞ്ച സങ്ഗണ്ഹാതി.
കുലഗേഹം ന പവിസിതഞ്ചന്തി പേതയ്യുമേന വാസിതത്താ, പിസാചാനുബന്ധത്താ
ച കുലഗേഹസ്സ അബ്ഭന്തരം ന പവിസിതഞ്ചം. ദേവസികം ഛവഡാഹോ
ധുവഡാഹോ. മത്തൊതകാനം തത്ഥ ഗത്യാ ദേവസികം രോദനം ധുവരോദനം.
വുത്തനയേനാതി “ത്യാപിതകാലതോ പന പട്ഠായാ”തി വുത്തനയേന.
“പച്ഛിമയാമേ പടിക്കമിതും വട്ടതീ”തി ഇച്ഛിതത്താ “സുസാനം അഗതദിവസേ”തി
അങ്ഗുത്തരഭാണകാ.

സുസാനേ നിചുകാലം സിവമികദസ്സന്നേന മരണസ്സതിപടിലാഭോ. തതോ ഏവ അപ്പമാദവിഹാരിതാ . തത്ഥ ഛരസ്സിതസ്സ മതകളേവരസ്സ ദസ്സന്നേന അസുഭനിമിത്തായിഗമോ. തതോ ഏവ കാമരാഗവിനോദനം. ബഹുലം സരീരസ്സ അസുചിദുഗ്ഗന്ധജേഗുച്ഛഭാവസല്ലക്ഖണതോ അഭിണ്ഹം കായസഭാവദസ്സനം. തതോ മരണസ്സതിപടിലാഭതോ ച സംവേഗബഹുലതാ. ബ്യാധികാനം, ജരാജിണ്ണാനഞ്ച മതാനം തത്ഥ ദസ്സന്നേന ആരോഗ്യയോബ്ബനജീവിതമദപ്പഹാനം. ഖുദുകസ്സ, മഹതോ ച ഭയസ്സ അഭിഭവനതോ ഭയഭേരവസഹനതാ. സംവിഗ്ഗസ്സ യോനിസോ പദഹനം സമ്ഭവതീതി അമനുസ്സാനം ഗരുഭാവനീയതാ. നിദാഗതവീതി സുത്തമ്പി, സുപിനന്തേപീതി അധിപ്പായോ.

ഇതി സോസാനികൺഗകമാവണ്ണനാ.

൧൨. യമാസന്മതികൺഗകമാവണ്ണനാ

൩൫. സേനാസനഗാഹണേ പരേ ഉട്ഠാപേത്യാ ഗഹണം, “ഇദം സുന്ദരം, ഇദം ന സുന്ദര”ന്തി പരിതുലയിത്യാ പുച്ഛനാ, ഓലോകനാ ച സേനാസനലോലുപ്പം. തുട്ഠബ്ബന്തി തുസ്സിതബ്ബം. വിഹാരസ്സ പരിയന്തഭാവേന ദൂരേതി വാ ബഹുനം സന്നിപാതട്ഠാനാദിനം അച്ചാസന്നേതി വാ പുച്ഛിതും ന ലഭതി, പുച്ഛന്നേപിസ്സ ധുതൺഗസ്സ സംകിലിസ്സനതോ. ഓലോകേതുന്തി ലോലുപ്പവസേന പസ്സിതും. സചസ്സ തം ന രുച്ചതീതി അസ്സ യമാസന്മതികസ്സ തം യമാഗാഹിതം സേനാസനം അഹാസുകഭാവേന സചേ ന രുച്ചതി, മുദുകസ്സ അസതി രോഗേ യമാഗാഹിതം പഹായ അത്തസ്സ സേനാസനസ്സ ഗഹണം ലോലുപ്പം, മജ്ജിമസ്സ ഗന്ത്യാ ഓലോകനാ, ഉക്കട്ഠസ്സ പുച്ഛനാ. സബ്ബേസമ്പി ഉട്ഠാപേത്യാ ഗഹണേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി.

ഉപട്ഠാപനീയാനമ്പി അനുട്ഠാപന്നേന സബ്രഹ്മചാരിനം ഹിതേസിതാ. തായ കരുണാവിഹാരാനുഗുണതാ. സുന്ദരാസുന്ദരവിഭാഗാകരണതോ ഹീനപണീതവികപ്പപരിച്ചാഗോ. തേന താദിലക്ഖണാനുഗുണതാ. തതോ ഏവ അനുരോധവിരോധപ്പഹാനം. ദ്വാരപിദഹനം ഓകാസാദാനതോ. യമാസന്മതരാമതന്തി യമാഗാഹിതേ യമാനിദിട്ഠേ സേനാസനേ അഭിരതഭാവം.

ഇതി യമാസന്മതികൺഗകമാവണ്ണനാ.

൧൩. നേസജ്ജികൺഗകമാവണ്ണനാ

൩൬. സേയ്യന്തി ഇരിയാപഥലക്ഖണം സേയ്യം. തപ്പടിക്ഖേപേനേവ ഹി തദത്ഥാ “മഞ്ചോ ഭിസീ”തി ഏവമാദികാ (ചുളവം ൩൨൧, ൩൨൨) സേയ്യാ പടിക്ഖിത്താ ഏവ ഹോന്തി. “നേസജ്ജികോ”തി ച സയനം പടിക്ഖിപിത്യാ നിസജ്ജായ ഏവ വിഹരിതും സീലമസ്സാതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ ഇയ അധിപ്പേതത്താ സേയ്യാ ഏവേത്ഥ പടിയോഗിനീ, ന ഇതരേ തഥാ അനിട്ഠത്താ, അസമ്ഭവതോ ച. കോസജ്ജപക്ഖിയോ ഹി ഇരിയാപഥോ ഇയ പടിയോഗിഭാവേന ഇച്ഛിതോ, ന ഇതരേ. ന ച സക്കാ റാനഗമനേഹി വിനാ നിസജ്ജായ ഏവ യാപേതും തഥാ പവത്തേതുന്തി സേയ്യാവേത്ഥ പടിയോഗിനീ. തേനാഹ “തേന പനാ”തിആദി. ചക്ഷമിതബ്ബം ന “നേസജ്ജികോ അഹ”ന്തി സബ്ബരത്തിം നിസീദിതബ്ബം. ഇരിയാപഥന്തരാനുഗൃഹിതോ ഹി കായോ മനസികാരക്ഖമോ ഹോതി.

ചത്താരോ പാദാ, പിട്ഠിഅപസ്സയോ ചാതി ഇമേഹി പഞ്ചഹി അങ്ഗേഹി പഞ്ചങ്ഗോ. ചതുഹി അട്ടനീഹി, പിട്ഠിഅപസ്സയേന ച പഞ്ചങ്ഗോതി അപരേ. ഉഭോസു പസ്സേസു പിട്ഠിപസ്സേ ച യമാസുഖം അപസ്സായ വിഹരതോ നേസജ്ജികസ്സ “അനേസജ്ജികതോ കോ വിസേസോ”തി ഗാഹം നിവാരേതും അഭയമേരോ നിദസ്സിതോ “മേരോ അനാഗാമീ ഹുത്വാ പരിനിബ്ബായി”തി.

ഉപച്ഛേദീയതി ഏതേനാതി ഉപച്ഛേദനന്തി വിനിബന്ധുപച്ഛേദസ്സ സാധകതമഭാവോ ദട്ഠഞ്ചോ. സബ്ബകമ്മട്ഠാനാനുയോഗസപ്പായതാ അലീനാനുദ്ധച്ചപക്ഖികത്താ നിസജ്ജായ. തതോ ഏവ പാസാദികഇരിയാപഥതാ. വീരിയാരമ്ഭാനുകൂലതാ വീരിയസമതായോജനസ്സ അനുച്ഛവികതാ. തതോ ഏവ സമ്മാപടിപത്തിയാ അനുബ്രൂഹനതാ. പണിധായാതി റപേത്വാ. തനുന്തി ഉപരിമകായം. വികമ്പേതീതി ചാലേതി, ഇച്ഛാവിഘാതം കരോതീതി അധിപ്പായോ. വതന്തി ധുതങ്ഗം.

ഇതി നേസജ്ജികങ്ഗകമാവണ്ണനാ.

ധുതങ്ഗപകിണ്ണകകമാവണ്ണനാ

൩൭. സേക്ഖപുമുജ്ജനാനം വസേന സിയാ കൂസലാനി, വീണാസവാനം വസേന സിയാ അബ്ധാകതാനി . തത്ഥ സേക്ഖപുമുജ്ജനാ പടിപത്തിപൂരണത്ഥം, വീണാസവാ ഫാസുവിഹാരത്ഥം ധുതങ്ഗാനി പരിഹരന്തി. അകൂസലമ്പി ധുതങ്ഗന്തി അകൂസലചിത്തേനാപി ധുതങ്ഗസേവനാ അത്ഥീതി അധിപ്പായോ. തം ന യുത്തം, യേന അകൂസലചിത്തേന പബ്ബജിതസ്സ ആരഞ്ഞികത്തം, തം ധുതങ്ഗം നാമ ന ഹോതി. കസ്മാ? ലക്ഖണാഭാവതോ. യം ഹിദം കിലേസാനം ധുനനതോ ധുതസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ, ഞാണസ്സ, ചേതനായ വാ അങ്ഗത്തം, ന തം അകൂസലധമ്മേസു സമ്ഭവതി. തസ്മാ അരഞ്ഞവാസാദിമത്തേന ആരഞ്ഞികാദയോ താവ ഹോന്തു, ആരഞ്ഞികങ്ഗാദീനി പന ന ഹോന്തിതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “ന മയ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഇമാനീതി ധുതങ്ഗാനി. വുത്തം ഹേട്ഠാ വചനത്ഥനിദേശേ. ന ച അകൂസലേന കോചി ധുതോ നാമ ഹോതി, കിലേസാനം ധുനനട്ഠോനാതി അധിപ്പായോ. യസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഏതാനി സമാദാനാനി അങ്ഗാനി, ഏതേന പഠമേനാപി അത്ഥവികപ്പേന “നത്ഥി അകൂസലം ധുതങ്ഗ”ന്തി ദസ്സേതി. ന ച അകൂസലം കിഞ്ചി ധുനാതീതി അകൂസലം കിഞ്ചി പാപം ന ച ധുനാതി ഏവ അപ്പടിപക്ഖതോ. യേസം സമാദാനാനം തം അകൂസലം ഞാണം വിധ അങ്ഗന്തി കത്വാ താനി ധുതങ്ഗാനീതിവുച്ഛേയ്യും. ഇമിനാ ദുതിയേനാപി അത്ഥവികപ്പേന “നത്ഥി അകൂസലം ധുതങ്ഗ”ന്തി ദസ്സേതി. നാപി അകൂസലന്തിആദി തതിയഅത്ഥവികപ്പവസേന യോജനാ. തസ്മാതിആദി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ നിഗമനം.

യേസന്തി അഭയഗിരിവാസികേ സന്ധായാഹ. തേ ഹി ധുതങ്ഗം നാമ പഞ്ഞത്തിതി വദന്തി. തഥാ സതി തസ്സ പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനത്താ കിലേസാനം ധുനനട്ഠോപി ന സിയാ, സമാദാതബ്ബതാ ചാതി തേസം വചനം പാളിയാ വിരുജ്ജ്വതീതി ദസ്സേതും “കൂസലത്തികവിനിമുത്ത”ന്തിആദി വുത്തം. തസ്മാതി യസ്മാ പഞ്ഞത്തിപക്ഖേ ഏതേ ദോസാ ദുന്നിവാരാ, തസ്മാ തം തേസം വചനം ന ഗഹേതബ്ബം, വുത്തനയോ ചേതനാപക്ഖോയേവ ഗഹേതബ്ബോതി അത്ഥോ. യസ്മാ ഏതേ ധുതഗുണാ കൂസലത്തികേ

പഠമതതിയപദസംഗ്രഹിതാ, തസ്മാ സിയാ സുഖായ വേദനായ സമ്പയുത്താ, സിയാ അദുക്ഖമസുഖായ വേദനായ സമ്പയുത്താ, സിയാ വിപാകധമ്മയമ്മാ, സിയാ നേവവിപാകനവിപാകധമ്മയമ്മാ, സിയാ അനുപാദിനുപാദാനിയാ, സിയാ അസംകിലിട്സംകിലേസികാതി ഏവം സേസതികദുകപദേഹിപി നേസം യമാരഹം സംഗഹോ വിഭാവേതഞ്ചോ.

കാമം സഞ്ചോപി അരഹാ യുതകിലേസോ, ഇധ പന യുതംഗസേവനാമുവേന കിലേസേ വിധുനിത്യാ റിതോ ഖിണാസവോ “യുതകിലേസോ പുഗ്ഗലോ”തി അധിപ്പേതോ. തമാ സഞ്ചോപി അരിയമഗ്ഗോ നിപ്പരിയായേന കിലേസധുനനോ ധമ്മോ, വിസേസതോ അഗ്ഗമഗ്ഗോ. പരിയായേന പന വിപസ്സനാണാദി. ഹേട്ഠിമപരിച്ഛേദേന യുതംഗചേതനാസമ്പയുത്താണാം ദട്ഠം. ഏവം യുതം ദസ്സേത്യാ യുതവാദേ ദസ്സേതഞ്ചേ യസ്മാ യുതവാദേദേന യുതോ വിധ യുതേദേന യുതവാദോപി ദുവിധോ, തസ്മാ തേസം, തദുഭയപടിക്ഖേപസ്സ ച വസേന ചതുക്കമേത്ഥ സമ്ഭവതിതി തം ദസ്സേതും “അത്ഥി യുതോ”തിആദി വുത്തം.

തയിദന്തി നിപാതോ, തസ്സ “സോ അയ”ന്തി അത്ഥോ. യുതധമ്മാ നാമാതി യുതംഗസേവനായ പടിപക്ഖഭൂതാനം പാപധമ്മാനം യുനനവസേന പവത്തിയാ “യുതോ”തി ലദ്ധനാമായ യുതംഗചേതനായ ഉപകാരകാ ധമ്മാതി കത്യാ യുതധമ്മാ നാമ. അസമ്പത്തസമ്പത്തേസു പച്ചയേസു അലുബ്ഭനാകാരേന പവത്തനതോ അപ്പിച്ഛതാ സന്തുട്ഠിതാ ച അത്ഥതോ അലോഭോ. പച്ചയഗേധാദിഹേതുക്കാനം ലോലതാദീനം സംകിലേസാനം സമ്മദേവ ലിഖനതോ ഛേദനതോ ഗണസംഗണികാദിഭേദതോ സംസഗ്ഗതോ ചിത്തസ്സ വിവേചനതോ സല്ലേഖതാ പവിവേകതാ ച അലോഭോ അമോഹോതി ഇമേസു ദ്വീസു ധമ്മേസു അനുപത്തി തദന്തോഗധാ തപ്പരിയാപനാ ഹോന്തി, തദുഭയസ്സേവ പവത്തിവിസേസഭാവതോ. ഇമേഹി കൂസലധമ്മേഹി അത്ഥി ഇദമത്ഥി, യേന ഞാണേന പബ്ബജിതേന നാമ പംസുകൂലികംഗാദീസു പതിട്ഠിതേന ഭവിതബ്ബന്തി യമാനുസിട്ഠം യുതഗുണേ സമാദിയതി ചേവ പരിഹരതി ച, തം ഞാണം ഇദമത്ഥിതാ. തേനാഹ “ഇദമത്ഥിതാ ഞാണമേവാ”തി. പടിക്ഖേപവത്ഥുസൂതി ഗഹപതിചീവരാദീസു തേഹി തേഹി യുതംഗേഹി പടിക്ഖിപിതബ്ബവത്ഥുസു. ലോഭന്തി തണ്ഹം. തേസേവ വാതി പടിക്ഖേപവത്ഥുസു ഏവ.

ആദിനവപടിച്ഛാദകന്തി

ആരക്ഖദുക്ഖപരാധീനവുത്തിചോരഭയാദിആദിനവപടിച്ഛാദകം. അനുത്താതാനന്തി സത്ഥാരാ നിച്ഛന്ദരാഗപരിഭോഗവസേന അനുത്താതാനം സുഖസമ്ഫസ്സഅത്ഥരണപാവുരണാദീനം. പടിസേവനമുവേനാതി പടിസേവനദാരേന, തേന ലേസേനാതി അത്ഥോ. അതിസല്ലേഖമുവേനാതി അതിവിധ സല്ലേഖപടിപത്തിമുവേന, ഉക്കട്ഠസ്സ വത്തനകാനമ്പി പടിക്ഖിപനവസേനാതി അത്ഥോ.

സുഖമകരണസന്നിസ്സയോ രാഗോ ദുക്ഖായ പടിപത്തിയാ പതിട്ഠം ന ലഭതിതി ആഹ “ദുക്ഖാപടിപദഞ്ച നിസ്സായ രാഗോ വൂപസമ്മതീ”തി. സല്ലേഖോ നാമ സമ്പജാനസ്സ ഹോതി, സതിസമ്പജഞ്ഞേ മോഹോ അപതിട്ഠോവ അപ്പമാദസമ്ഭവതോതി വുത്തം “സല്ലേഖം നിസ്സായ അപ്പമത്തസ്സ മോഹോ പഹീയതീ”തി. ഏത്ഥാതി ഏതേസു യുതംഗേസു. തത്ഥാതി അരഞ്ഞരുക്ഖമുലേസു.

സീസങ്ഗാനീതി സീസഭൂതാനി അങ്ഗാനി, പരേസമ്പി കേസഞ്ചി നാനന്തരികതായ, സുകരതായ ച സങ്ഗണ്ഹനതോ ഉത്തമങ്ഗാനീതി അത്ഥോ. അസമ്ഭിന്നങ്ഗാനീതി കേഹിചി സമ്ഭേദരഹിതാനി, വിസുന്ധേവ അങ്ഗാനീതി വുത്തം ഹോതി. കമ്മട്ഠാനം വഡ്ഡതി രാഗചരിതസ്സ മോഹചരിതസ്സ ദോസചരിതസ്സാപി, തം ഏകച്ചം യുതങ്ഗം സേവന്തസ്സാതി അധിപ്പായോ. ഹായതി കമ്മട്ഠാനം സുകുമാരഭാവേനലുപപടിപത്തിം അസഹന്തസ്സ. വഡ്ഡതേവ മഹാപുരിസജാതികസ്സാതി അധിപ്പായോ. ന വഡ്ഡതി കമ്മട്ഠാനം ഉപനിസ്സയരഹിതസ്സ. ഏകമേവ ഹി യുതങ്ഗം യഥാ കിലേസധുനന്ദന്തേ, ഏവം ചേതനാസഭാവത്താ. തേനാഹ “സമാദാനചേതനാ”തി.

തേരസാപി യുതങ്ഗാനി സമാദായ പരിഹരന്താനം പുഗ്ഗലാനം വസേന “ദ്വാചത്താലീസ ഹോന്തീ”തി വത്ഥാ ഭിക്ഖുനം തേരസന്നമ്പി പരിഹരണസ്സ ഏകജ്ജന്ധേവ സമ്ഭവം ദസ്സേതും “സചേഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ “ഏകപ്പഹാരേന സബ്ബയുതങ്ഗാനി പരിഭുഞ്ജിതും സക്കോതീ”തി വുത്തം. കഥം അബ്ഭോകാസേ വിഹരന്തസ്സ രുക്ഖമൂലികങ്ഗം? “ഛന്നം പടീക്ഖിപാമി, രുക്ഖമൂലികങ്ഗം സമാദിയാമീ”തി (വിസുദ്ധിം ൧.൩൨) വചനതോ ഛന്നേ അരുണം ഉട്ഠാപിതമത്തേ യുതങ്ഗം ഭിജ്ജതി, ന അബ്ഭോകാസേ, തസ്മാ ഭേദഹേതുനോ അഭാവേന തമ്പി അരോഗമേവ. തഥാ സേനാസനലോലുപ്പസ്സ അഭാവേന യഥാസന്ധതികങ്ഗന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ആരഞ്ഞികങ്ഗം ഗണമ്ഹാ ഓഹീയനസിക്ഖാപദേന (പാചിം ന്ന൯൧-ന്ന൯൨) പടീക്ഖിത്തം, വലുപച്ഛാഭത്തികങ്ഗം അനതിരിത്തഭോജനസിക്ഖാപദേന (പാചിം ൨൩൮-൨൪൦). പവാരിതായ ഹി ഭിക്ഖുനീയാ അതിരിത്തം കത്ഥാ ഭുഞ്ജിതും ന ലബ്ഭതി. കപ്പിയേ ച വത്ഥുസ്ഥിം ലോലതാപഹാനായ യുതങ്ഗസമാദാനം, ന അകപ്പിയേ, സിക്ഖാപദേനേവ പടീക്ഖിത്തത്താ. അട്ഠേവ ഹോന്തി ഭിക്ഖുനീയാ സംകച്ചികചീവരാദിഹി സദ്ധിം പഞ്ചപി തിചീവരസങ്ഖമേവ ഗച്ഛന്തിതി കത്ഥാ. യഥാവുത്തേസൂതി ഭിക്ഖുനം വുത്തേസു തേരസസു തിചീവരാധിട്ഠാനവിനയകമ്മാഭാവതോ റപേത്ഥാ തേചീവരികങ്ഗം ദ്വാദസ സാമണേരാനം. സത്താതി ഭിക്ഖുനീനം വുത്തേസു അട്ഠസു ഏകം പഹായ സത്ത തിചീവരാധിട്ഠാനവിനയകമ്മാഭാവതോ. “റപേത്ഥാ തേചീവരികങ്ഗ”ന്തി ഹി ഇമം അനുവത്തമാനമേവ കത്ഥാ “സത്ത സിക്ഖമാനസാമണേരീന”ന്തി വുത്തം. പതിരൂപാനീതി ഉപാസകഭാവസ്സ അനുച്ഛവികാനി.

യുതങ്ഗനിദ്രേസവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി ദുതിയപരിച്ഛേദവണ്ണാ.

൩. കമ്മട് ഓനഗൃഹണനിദ്രേസവണ്ണനാ

൩൮. അപ്പിച്ചുതാദിഹിതി

അപ്പിച്ചുതാസന്തുട് റിസല്ലേഖപവിവേകാപചയവീരിയാരമ്ഭാദിഹി. പരിയോദാതേതി സുവിസുദ്ധേ നിരൂപക്കിലേസേ. ഇമസ്മിം സീലേതി യമാവുത്തേ ചതുപാരിസുദ്ധിസീലേ. “ചിത്തം ഭാവയ”തി ഇമമേവ ദേസനം സന്ധായാഹ “അതിസങ്ഖേപദേസീതത്താ”തി. കോ സമാധീതി സരുപപുച്ഛാ. കേനട് ഓന സമാധീതി കേന അത്ഥേന സമാധീതി വുച്ചതി, “സമാധീ”തി പദം കം അഭിയേയുത്ഥം നിസ്സായ പവത്തന്തി അത്ഥോ. കതിവിധോതി പഭേദപുച്ഛാ.

“കോ സമാധീ”തി കാമഞ്ചായം സരുപപുച്ഛാ, വിഭാഗവന്താനം പന സരുപവിഭാവനം വിഭാഗദസ്സനമുഖേനേവ ഹോതീതി വിഭാഗോ താവ അനവസേസതോ ദസ്സേതബ്ബോ. തംദസ്സനേ ച അയമാദിനവോതി ദസ്സേതും “സമാധി ബഹുവിധോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ബഹുവിധോതി കുസലാദിവസേന അനേകവിധോ. നാനപ്പകാരകോതി ആലമ്ബനമനസി കാരാദിനപണിധി അധിമോക്ഖ അഭിനീഹാരസഞ്ചാനാനത്താദിനാനപ്പകാരോ. ന സായേയ്യാതി ലോകിയസമാധിസ്സ ഭാവനാ ഇയ അധിപ്പേതത്ഥോ, തഞ്ച ന സായേയ്യ. ത്യാനവിമോക്ഖാദിസു ഹി സമാധിം ഉദ്ധരിത്വാ തസ്സ ലബ്ഭമാനേഹി വിഭാഗേഹി വിസ്സജ്ജനേ കരിയമാനേ ത്യാനവിഭിന്ദാദിസു (വിഭം ൨൦൮ ആദയോ) ആഗതോ സബ്ബോ സമാധിപഭേദോ വിസ്സജ്ജതബ്ബോ സിയാ. തഥാ ച സതി യായം ലോകിയസമാധിസ്സ ഭാവനാവിധി അധിപ്പേതോ, തസ്സ വിസ്സജ്ജനായ ഓകാസോവ ന ഭവേയ്യ. കിഞ്ച യേനസ്സ തികചതുക്കത്യാനികേന ഹീനാദിഭേദഭിന്നേന പവത്തിവിഭാഗേന ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാദിവസേന നവവിധോ, പഞ്ചമജ്ജ്യാനികേന വേഹപ്ഫലാദിവസേന ദസവിധോ വാ ഏകാദസവിധോ വാ ഭവപ്പഭേദോ നിപ്പജ്ജതി. സ്വാസ്സ പവത്തിവിഭാഗോ അയം സോതി നിദ്ധാരേത്വാ വുച്ചമാനോ വിക്ഖേപായ സിയാ, യഥാ തം അവിസയേ. തേനാഹ “ഉത്തരി ച വിക്ഖേപായ സംവത്തേയ്യാ”തി. കുസലചിത്തേകഗ്ഗതാതി കുസലാ അനവജസുഖവിപാകലക്ഖണാ ചിത്തേകഗ്ഗതാ.

ചിത്തചേതസികാനം സമം അവിസാരവസേന സമ്പിണ്ഡേനസ്സ വിയ ആധാനം സമാധാനം. അവിസാരലക്ഖണോ ഹി സമാധി, സമ്പിണ്ഡനരസോ ച. സമ്മാ അവിക്ഖിപനവസേന ആധാനം സമാധാനം. അവിക്ഖേപലക്ഖണോ വാ ഹി സമാധി, വിക്ഖേപവിദ്ധംസനരസോ ചാതി. സ്വായം യസ്മാ ഏകാരമ്മണേ ചിത്തസ്സ റിതിഹേതു, തസ്മാ “ഽപനന്തി വുത്തം ഹോതീ”തി ആഹ. തഥാ ഹേസ “ചിത്തസ്സ റിതി സന്ദിതി അവട്ഠിതീ”തി (ധം ൩൦ ൧൭) നിദ്ദിട്ഠോ. ഏകാരമ്മണഗൃഹണഞ്ചേത്ഥ സമാധിസ്സ സന്താനട്ഠിതിഭാവദസ്സനത്ഥം. തഥാ ഹിസ്സ അട്ഠകമായം ദീപച്ചിട്ഠിതി നിദസ്സിതാ. ആനുഭാവേനാതി ബലേന, പച്ചയഭാവേനാതി അത്ഥോ. അവിക്ഖിപമാനാതി ന വിക്ഖിപമാനാ വൃപസമമാനാ. ഉപസമപച്ചുപട്ഠാനോ ഹി സമാധി. ഏതേനസ്സ വിക്ഖേപപടിപക്ഖതം ദസ്സേതി. അവിപ്പകിണ്ണാതി അവിസദാ. ഏതേന അവിസാരലക്ഖണതം.

സയം ന വിക്ഖിപതി, സമ്പയുത്താ വാ ന വിക്ഖിപന്തി ഏതേനാതി അവിക്ഖേപോ, സോ ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി അവിക്ഖേപലക്ഖണോ. വിക്ഖേപം വിദ്ധംസേതി, തഥാ വാ സമ്പജ്ജതീതി വിക്ഖേപവിദ്ധംസനരസോ. ഉദ്ധച്ചേ അവികമ്പനവസേന പച്ചുപതിട്ഠതി, സമ്പയുത്താനം വാ തം പച്ചുപട്ഠപേതീതി അവികമ്പനപച്ചുപട്ഠാനോ. സുഖന്തി നിരാമിസം സുഖം ദട്ഠഞ്ചം.

൩൯. അവിക്ഖേപലക്ഖണം നാമ സമാധിസ്സ ആവേണികോ സഭാവോ, ന തേനസ്സ കോചി വിഭാഗോ ലബ്ഭതീതി ആഹ “അവിക്ഖേപലക്ഖണേന താവ ഏകവിധോ”തി. സമ്പയുത്തയമ്മേ ആരമ്മണേ അപ്പേത്തോ വിയ പവത്തതീതി വിതക്കോ അപ്പനാ. തഥാ ഹി സോ “അപ്പനാ ബുപ്പനാ”തി (ധം ൩൦ ൭) നിദ്ദിട്ഠോ. തപ്പമുഖതാവസേന പന സബ്ബസ്മിം മഹഗ്ഗതാനുത്തരേ ത്യാനയമ്മേ “അപ്പനാ”തി അട്ഠകമാവോഹാരോ. തഥാ തസ്സ

അനുപത്തിടാനഭൂതേ പരിത്തയാനേ ഉപചാരവോഹാരോ. ഗാമാദീനം സമീപടാനേ ഗാമുപചാരാദിസമത്താ വിയാതി ആഹ “ഉപചാരപ്പനാവസേന ദുവിയോ”തി. ഇയ പന സമാധിവസേന വേദിതബ്ബം. ലുജ്ജനപലുജ്ജനട്ഠേന ലോകോതി വുച്ചതി വട്ടം, തപ്പരിയാപന്നതായ ലോകേ നിയുത്തോ, തമ്മ വാ വിദിതോതി ലോകിയോ. തമ്മ അപരിയാപന്നതായ ലോകതോ ഉത്തരോ ഉത്തിണ്ണോതി ലോകുത്തരോ. കാമഞ്ചേതമ ലോകിയസമാധി ഭാവേതബ്ബഭാവേന ഗയ്ഹതി, ഉഭയം പന ഏകജ്ജ്വലം ഗഹേത്വാ തതോ ഇതരം നിദ്ധാരേതും “ലോകിയലോകുത്തരവസേന ദുവിയോ”തി വുത്തം. സപ്പിതികനിപ്പിതികവസേനാതി സഹ പീതിയാ വത്തതീതി സപ്പിതികോ, പീതിസമ്പയുത്തോ. നത്ഥി ഏതസ്സ പീതിതി നിപ്പിതികോ, പീതിവിപ്പയുത്തോ. തേസം വസേന. സുഖേന സഹ ഏകുപ്പാദാദിഭാവം ഗതോതി സുഖസഹഗതോ , സുഖസമ്പയുത്തോതി അത്ഥോ. ഉപേക്ഖാസഹഗതേപി ഏസേവ നയോ. ഉപേക്ഖാതി ചേതമ അദുക്ഖമസുഖവേദനാ അധിപ്പേതാ. സാ ഹി സുഖദുക്ഖാകാരപവത്തിം ഉപേക്ഖതി മജ്ജയത്താകാരസണ്ഠിതത്താ. സുഖസഹഗത-പദേന ചേതമ സപ്പിതികോ, നിപ്പിതികേകദേശോ ച സങ്ഗഹിതോ, ഉപേക്ഖാസഹഗത-പദേന പന നിപ്പിതികേകദേശോവാതി അയമേതേസം പദാനം വിസേസോ.

സഭാവതോ, പച്ചയതോ, ഫലതോ ച മജ്ജയിമപണീതേഹി നിഹീനോ, തേസം വാ ഗുണേഹി പരിഹീനോതി ഹീനോ, അത്തനോ പച്ചയേഹി പധാനഭാവം നീതോ പണീതോ, ഉഭിനം മജ്ജേ ഭവോ മജ്ജയിമോ. സമ്പയോഗവസേന പവത്തമാനേന സഹ വിതക്കേന സവിതക്കോ, സഹ വിചാരേന സവിചാരോ, സവിതക്കോ ച സോ സവിചാരോ ചാതി സവിതക്കസവിചാരോ. ആദി-സദ്ദേന അവിതക്കവിചാരമത്തോ, അവിതക്കാവിചാരോ ച ഗഹിതോ. തമ്മ വിചാരതോ ഉത്തരി വിതക്കേന സമ്പയോഗഭാവതോ അവിതക്കോ ച സോ വിചാരമത്തോ ചാതി അവിതക്കവിചാരമത്തോ. വിസേസനിവത്തിഅത്ഥോ വാ മത്ത-സദ്ദോ. സവിതക്കസവിചാരോ ഹി സമാധി വിതക്കവിസിട്ഠേന വിചാരേന സവിചാരോ, അയം പന വിചാരമത്തേന വിതക്കസഞ്ചാതവിസേസരഹിതേന, തസ്മാ അവിതക്കവിചാരമത്തോ. അഥ വാ ഭാവനായ പഹീനത്താ വിതക്കാഭാവേനായം വിചാരമത്തോ, ന വിചാരതോ അത്തസ്സ അത്തനോ സമ്പയുത്തയമ്മസ്സ കസ്സചി അഭാവാതി ദസ്സേതും അവിതക്ക-വചനേന വിചാരമത്ത-പദം വിസേസേത്വാ വുത്തം. ഉഭയരഹിതോ അവിതക്കാവിചാരോ. പീതിസഹഗതാദിവസേനാതി പീതിസഹഗതസുഖസഹഗതഉപേക്ഖാസഹഗതവസേന. യദേതമ വത്തബ്ബം, തം സുഖസഹഗതദുക്ഖേ വുത്തനയമേവ. പടിപക്ഖേഹി സമന്തതോ ഖണ്ഡിതത്താ പരിത്തോ. പരിത്തന്തി വാ അപ്പമത്തകം വുച്ചതി, അയമ്പി അപ്പാനുഭാവതായ പരിത്തോ വിയാതി പരിത്തോ. കിലേസവിക്ഖമ്ഭനേതോ, വിപുലഫലതോ, ദീഘസന്താനതോ ച മഹന്തഭാവം ഗതോ, മഹന്തേഹി വാ ഉളാരച്ഛന്ദാദീഹി ഗതോ പടിപന്നോതി മഹഗ്ഗതോ. ആരമ്മണകരണവസേനാപി നത്ഥി ഏതസ്സ പമാണകരയമ്മാ, തേസം വാ പടിപക്ഖോതി അപ്പമാണോ.

പടിപജ്ജതി ത്യാനം ഏതായാതി പടിപദാ, പുബ്ബഭാഗഭാവനാ. ദുക്ഖാ കിച്ഛാ പടിപദാ ഏതസ്സാതി ദുക്ഖാപടിപദോ. പകതിപത്തായ അഭിവിസിട്ഠത്താ അഭിഞ്ഞാ നാമ അപ്പനാവഹാ ഭാവനാപത്താ, ദന്ധാ മന്ദാ അഭിഞ്ഞാ ഏതസ്സാതി ദന്ധാഭിഞ്ഞോ. ദുക്ഖാപടിപദോ ച സോ ദന്ധാഭിഞ്ഞോ ചാതി ദുക്ഖാപടിപദാദന്ധാഭിഞ്ഞോ , സമാധി. തദാദിവസേന. ചതുത്ഥാനങ്ഗവസേനാതി ചതുനം ത്യാനാനം അങ്ഗഭാവവസേന, ചതുക്കനയവസേന ചേതം വുത്തം. ഹാനഭാഗിയാദിവസേനാതി ഹാനകോട്ഠാസികാദിവസേന.

സമാധിഏകകദുകവണ്ണനാ

ഛരണം അനുസ്സതിടാനാനന്തി ബുദ്ധാനുസ്സതിആദിനം ഛരണം അനുസ്സതികമ്മട്ഠാനാനം. ഇമേസം വസേനാതി ഇമേസം ദസനം കമ്മട്ഠാനാനം വസേന. “പുബ്ബഭാഗേ ഏകഗ്ഗതാ”തി ഇമിനാ അപ്പനായ ഉപകാരകനാവജ്ജനുപചാരസ്സപി സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ, ന ഏകാവജ്ജനസ്സേവ. അപ്പനാസമാധീനന്തി ഉപകത്തബ്ബഉപകാരകസമ്ബന്ധേ സാമിവചനം

“പുരിസസ്സ അത്ഥോ”തിആദിസു വിയ. പരികമ്മന്തി ഗോത്രഭു. അപരിത്തോ സമാധിതി ദസ്സേതും “പഠമസ്സ ത്യാനസ്സാ”തിആദി വുത്തം.

തീസു ഭൂമീസൂതി കാമരൂപാരുപഭൂമീസു. കുസലചിത്തേകഗ്ഗതായ അധിപ്പേതത്താ “അരിയമഗ്ഗസമ്പയുത്താ”തി വുത്തം. സിയാ സപ്പിതികോ, സിയാ നിപ്പിതികോതി അനിയമവചനം ഉപചാരസമാധിസാമഞ്ഞേന സഞ്ചേസമ്പി വാ ത്യാനാനം നാനാവജ്ജനവീമിയം ഉപചാരസമാധി സിയാ സപ്പിതികോ, സിയാ നിപ്പിതികോ. ഏകാവജ്ജനവീമിയം പന ആദിതോ ദുകതികജ്ജത്യാനാനം ഉപചാരസമാധി സപ്പിതികോവ, ഇതരേസം നിപ്പിതികോവ, വിസഭാഗവേദനസ്സ ചിത്തസ്സ ആസേവനപച്ചയതാഭാവതോ, ഏകവീമിയം വേദനാപരിവത്തനാഭാവതോ ച. സിയാ സുഖസഹഗതോ, സിയാ ഉപേക്ഖാസഹഗതോതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തത്ഥ പന “ദുകതികജ്ജത്യാനാന”ന്തി വുത്തം, ഇയ “തികചതുക്കജ്ജത്യാനാന”ന്തി വത്തബ്ബം.

സമാധിതികവണ്ണനാ

പടിലദ്ധമത്തോതി അധിഗതമത്തോ അനാസേവിതോ അബഹുലികതോ. സോ ഹി പരിദുബ്ബലഭാവേന ഹീനോ ഹോതി. നാതിസുഭാവിതോതി അതിവിയ പഗുണഭാവം അപാപിതോ. സുഭാവിതോതി സുട്ഠു ഭാവിതോ സമ്മദേവ പഗുണതം ഉപനീതോ. തേനാഹ “വസിപ്പത്തോ”തി. ഛന്ദാദീനം ഹീനതാദിവസേനാപി ഇമേസം ഹീനാദിതാ വേദിതബ്ബോ. തഥാ ഹി ഉളാരപുണ്ണെഫലകാമതാവസേന പവത്തിതോ ഹീനോ, ലോകിയാഭിഞ്ഞാസമ്പാദനായ പവത്തിതോ മജ്ജിമോ, വിവേകകാമതായ അരിയഭാവേ റിതേന പവത്തിതോ പണീതോ . അത്തഹിതായ ഭവസമ്പത്തിഅത്ഥം പവത്തിതോ വാ ഹീനോ, കേവലം അലോഭജ്ജത്യാസയേന പവത്തിതോ മജ്ജിമോ, പരഹിതായ പവത്തിതോ പണീതോ. വട്ടജ്ജത്യാസയേന വാ പവത്തിതോ ഹീനോ, വിവേകജ്ജത്യാസയേന പവത്തിതോ മജ്ജിമോ, വിവട്ടജ്ജത്യാസയേന ലോകുത്തരപാദകത്ഥം പവത്തിതോ പണീതോ.

സദ്ധിം ഉപചാരസമാധിനാതി സഞ്ചേസമ്പി ത്യാനാനം ഉപചാരസമാധിനാ സഹ. വിതക്കമത്തേയേവ ആദിനവം ദിസ്വാതി വിതക്കേയേവ ഓളാരികതോ ഉപട്ഠഹന്തേ “ചിത്തസ്സ ലോഭകരയമ്മോ അയ”ന്തി ആദിനവം ദിസ്വാ വിചാരഞ്ച സന്തതോ മനസി കരിത്വാ. തേനാഹ “വിചാരേ അദിസ്വാ”തി. തം സന്ധായാതി തം ഏവം പടിലദ്ധം സമാധിം സന്ധായ. ഏതം “അവിതക്കവിചാരമത്തോ സമാധീ”തി ദുതിയപദം വുത്തം. തീസൂതി ആദിതോ തീസു.

തേസേവാതി തേസു ഏവ ചതുക്കപഞ്ചകനയേസു. തതിയേ ചതുത്ഥേതി ചതുക്കനയേ തതിയേ, പഞ്ചകനയേ ചതുത്ഥേതി യോജേതബ്ബം. അവസാനേതി ദവീസുപി നയേസു പരിയോസാനജ്ജത്യാനേ. യമാക്കമം ചതുത്ഥേ, പഞ്ചമേ വാ. പീതിസുഖസഹഗതോ വാതി ഏത്ഥാപി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഏത്ഥ ച സതിപി പീതിസഹഗതസ്സാപി സമാധിസ്സ സുഖസഹഗതത്തേ തീണിപി പദാനി അസങ്കരതോ ദസ്സേതും നിപ്പിതികസുഖതോ സപ്പിതികസുഖസ്സ വിസേസദസ്സനത്ഥം സത്ഥു പീതിതികദേസനാതി നിപ്പിതികസ്സേവ സുഖസ്സ വസേന സുഖസഹഗതോ സമാധി ഗഹിതോതി ദട്ഠബ്ബോ.

ഉപചാരഭൂമിയന്തി ഉപചാരജ്ജത്യാനസമ്പയുത്തചിത്തുപ്പാദേ. ചിത്തുപ്പാദോ ഹി സഹജാതയമ്മാനം ഉപ്പത്തിട്ഠാനതായ “ഭൂമീ”തി വുച്ചതി “സുഖഭൂമിയം കാമാവചരേ”തിആദിസു (ധം സൗ ന്വപ്ര) വിയ. പരിത്തോ സമാധി കാമാവചരഭാവതോ.

സമാധിചതുക്കവണ്ണനാ

പഠമസമന്നാഹാരോ ഭാവനം ആരഭന്തസ്സ “പഥവീ പഥവീ”തിആദിനാ കമ്മട്ഠാനേ പഠമാഭിനിവേസോ. തസ്സ തസ്സ ത്യാനസ്സ ഉപചാരന്തി നീവരണവിതക്കവിചാരനികന്തിആദിനം വുപസമേ മിരഭൂതം കാമാവചരജ്ജത്യാനം. “യാവ അപ്പനാ”തി ഇമിനാ

പുണ്യഭാഗപത്തായ ഏവ അഭിഞ്ഞാഭാവോ വുത്തോ വിയ ദിസ്സതീതി വദന്തി . അപ്പനാപത്താ പന അഭിഞ്ഞാവ. യദഗ്ഗേന ഹി പുണ്യഭാഗപത്തായ ദന്ധസീഘതാ, തദഗ്ഗേന അപ്പനാപത്തായപീതി. സമുദാചാരഗഹണതായാതി സമുദാചാരസ്സ ഗഹണഭാവേന, പവത്തിബാഹുല്യത്തോതി അത്ഥോ. അസുഖാസേവനാതി കസീരഭാവനാ.

പലിബോധുപച്ഛേദാദീനീതി ആദി-സദേന ഭാവനാവിധാനാപരിഹാപനാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. അസപ്പായസേവിതി ഉപചാരാധിഗമത്തോ പുണ്യേ അസപ്പായസേവിതായ ദുക്ഖാ പടിപദാ. പച്ഛാ അസപ്പായസേവിതായ ദന്ധാ അഭിഞ്ഞാ ഹോതി. സപ്പായസേവിനോതി എത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. പുണ്യഭാഗേതി ഉപചാരജ്ഞാനാധിഗമത്തോ ഓരഭാഗേ. അപരഭാഗേതി തത്തോ ഉദ്ധം. തസ്സ വോമിസ്സകതാതി യോ പുണ്യഭാഗേ അസപ്പായം സേവിത്വാ അപരഭാഗേ സപ്പായസേവി, തസ്സ ദുക്ഖാ പടിപദാ വിപ്പാഭിഞ്ഞാ. ഇതരസ്സ സുഖാ പടിപദാ ദന്ധാഭിഞ്ഞാ ഹോതി. ഏവം പഠമചതുത്ഥാനം വോമിസ്സകതായ ദുതിയത്തിയാതി അത്ഥോ. അകതപലിബോധുപച്ഛേദസ്സ സപരിപന്നതായ പടിപദാ ദുക്ഖാ ഹോതി, ഇതരസ്സ സുഖാ. അസന്ധാദിതഅപ്പനാകോസല്യസ്സ ഞാണസ്സ അവിസദതായ ദന്ധാ അഭിഞ്ഞാ ഹോതി, വിസദതായ വിപ്പാ അഭിഞ്ഞാ.

തണ്ഹാഅവിജ്ജാവസേനാതി തണ്ഹാഅവിജ്ജാനം അഭിഭവാനഭിഭവവസേന. സമമവിപസ്സനാധികാരവസേനാതി സമമവിപസ്സനാസു അസത്തോ, സത്തോ ച അധികാരസ്സ വസേന. തണ്ഹായ സമാധിസ്സ ഉജുപടിപക്ഖത്താ സാ സമമപടിപദായ പരിപന്നിനീതി ആഹ “തണ്ഹാഭിഭൂതസ്സ ഹി ദുക്ഖാ പടിപദാ ഹോതീ”തി. അഭിഭവോ ചസ്സാ ഇതരകിലേസേഹി അധികതായ അനഭിഭൂതസ്സ തണ്ഹായാതി അധികാരത്തോ വേദിതഞ്ചം. തഥാ അവിജ്ജാ പത്തായ ഉജുപടിപക്ഖാതി തദഭിഭൂതസ്സ ദന്ധാഭിഞ്ഞതാ വുത്താ. അകതാധികാരോതി ഭവന്തരേ അകതപരിചയോ യഥാ പഗുണം കത്വാ വിസ്സുട്ഠഗന്മോ അപ്പമത്തക്കേന പയോഗേന സുപ്പവത്തി വാചുഗുത്തോവ ഹോതി, ഏവം പുണ്യേ കതപരിചയസ്സ ഭാവനാ അപ്പകസീരേനേവ ഇജ്ജയതീതി ആഹ “കതാധികാരസ്സ സുഖാ”തി. സ്വായം അകത്തോ, കത്തോ ച അധികാരോ സമമനിസ്സിതോ പടിപദായം വുത്തോ സമാധിപ്പയാനത്താ പടിപദായ. വിപസ്സനാനിസ്സിതോ അഭിഞ്ഞായം ഞാണപ്പയാനത്താ അപ്പനായ. കിലേസിന്ദ്രിയവസേനാതി തിക്ഖാതിക്ഖാനം കിലേസിന്ദ്രിയാനം വസേന. തേനാഹ “തിബ്ബകിലേസസ്സാ”തിആദി . തത്ഥ കിലേസാ കാമച്ഛന്ദാദയോ, ഇന്ദ്രിയാനി സദ്ധാദീനി.

യഥാവുത്താ പടിപദാഭിഞ്ഞാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനാതി ധമ്മനിദേസമ്പി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനമുഖേന ദസ്സേതും “യോ പുഗ്ഗലോ”തിആദി വുത്തം. അപ്പഗുണോതി ന സുഭാവിതോ വസീഭാവം അപാപിതോ. തേനാഹ “ഉപരിത്ഥാനസ്സ പച്ചയോ ഭവിതും ന സക്കോതീ”തി. അയം പരിത്തോതി അയം സമാധി അപ്പാനുഭാവതായ പരിത്തോ. അവഡ്ഡിതേതി ഏകങ്ഗുലദൗണ്ഡ്യമത്തമ്പി ന വഡ്ഡിതേ യഥാഉപട്ഠിതേ ആരമ്മണേ. ഏകങ്ഗുലമത്തമ്പി ഹി വഡ്ഡിതം അപ്പമാണമേവാതി വദന്തി. “പഗുണോ സുഭാവിതോ”തി വത്വാ “ഉപരിത്ഥാനസ്സ പച്ചയോ ഭവിതും സക്കോതീ”തി ഇമിനാ യഥാ പഗുണോപി ഉപരിത്ഥാനസ്സ പച്ചയോ ഭവിതും അസക്കോത്തോ സമാധി പരിത്തോയേവ ഹോതി, ന അപ്പമാണോ, ഏവം ഞാണുത്തരസ്സ ഏകാസനേനേവ ഉപരിത്ഥാനനിബ്ബത്തനേനാതി സുഭാവിതോപി ഉപരിത്ഥാനസ്സ പച്ചയഭാവസങ്ഖാതായ സുഭാവിതകിച്ചിസിദ്ധിയാ “അപ്പമാണോ”ത്വേവ വുച്ചതി. അപരേ പന സചേ സുഭാവിതോ പഗുണോ വസീഭാവം പത്തോ ഉപരിത്ഥാനസ്സ പച്ചയോ അഹോത്തോപി അപ്പമാണോ ഏവ, പമാണകരാനം രാഗാദിപടിപക്ഖാനം സുവിദൂരഭാവത്തോതി വദന്തി. വുത്തലക്ഖണവോമിസ്സതായാതി യോ അപ്പഗുണോ ഉപരിത്ഥാനസ്സ പച്ചയോ ഭവിതും ന സക്കോതി, വഡ്ഡിതേ ആരമ്മണേ പവത്തോ, അയം പരിത്തോ അപ്പമാണാരമ്മണോ. യോ പന പഗുണോ ഉപരിത്ഥാനസ്സ പച്ചയോ ഭവിതും സക്കോതി, അവഡ്ഡിതേ ആരമ്മണേ പവത്തോ, അയം അപ്പമാണോ പരിത്താരമ്മണോതി ഏവം പഠമചതുത്ഥസമാധീനം വുത്തലക്ഖണസ്സ വോമിസ്സകഭാവേന ദുതിയത്തിയസമാധിസങ്ഗാഹകോ വോമിസ്സകനയോ വേദിതഞ്ചോ.

തതോതി തതോ പഠമജ്ഞാനതോ ഉദ്ധം. വിരത്തപീതികന്തി അതിക്കന്തപീതികം വാ ജിഗുച്ഛിതപീതികം വാ. അവയവോ സമുദായസ്സ അങ്ഗന്തി വുച്ചതി, “സേനങ്ഗം രഥങ്ഗ”ന്തിആദിസു വിയാതി ആഹ “ചതുന്നം ത്യാനാനം അങ്ഗഭൂതാ ചത്താരോ സമാധീ”തി.

ഹാനം ഭജതീതി ഹാനഭാഗിയോ, ഹാനഭാഗോ വാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഹാനഭാഗിയോ, പരിഹാനകോട്ഠാസികോതി അത്ഥോ. ആലയസ്സ അപേക്ഖായ അപരിച്ചജനതോ റിതിം ഭജതീതി റിതിഭാഗിയോ. വിസേസം ഭജതീതി വിസേസഭാഗിയോ. പച്ചനീകസമുദാചാരവസേനാതി തസ്സ തസ്സ ത്യാനസ്സ പച്ചനീകാനം നീവരണവിതക്കവിചാരാദീനം പവത്തിവസേന. തദനുയമ്മതായാതി തദനുരൂപഭൂതായ സതിയാ. സന്ഠാനവസേനാതി സന്ഠാനവസേന പതിട്ഠാനവസേന. “സാ പന തദസ്സാദസങ്ഖാതാ, തദസ്സാദസമ്പയുത്തക്ഖണ്ഡസങ്ഖാതാ വാ മിച്ചാസതീ”തി സമ്മോഹവിനോദനിയം (വിഭ് അട്ഠം ൨൯൯) വുത്തം. തത്ഥ സാപേക്ഖസ്സ ഉപരി വിസേസം നിബുത്തേതും അസക്കുണേയുത്താ അവിഗതനികന്തികാ തംതംപരിഹരണസതീതിപി വത്തും വട്ടതി. ഏവഞ്ച കത്ഥാ “സതിയാ വാ നികന്തിയാ വാ”തി വികപ്പവചനഞ്ച യുത്തം ഹോതി. വിസേസാധിഗമവസേനാതി വിസേസാധിഗമസ്സ പച്ചയഭാവവസേന, വിസേസം വാ അധിഗച്ഛതി ഏതേനാതി വിസേസാധിഗമോ, തസ്സ വസേന. നിബ്ബിദാസഹഗതസത്താമനസികാരസമുദാചാരവസേനാതി ആദീനവദസ്സനപുണ്ണങ്ഗമനിബ്ബിദനണാണസമ്പയുത്തസത്തായ ച ആഭോഗസ്സ ച പവത്തിവസേന. നിബ്ബേധഭാഗിയതാതി സച്ചാനം നിബ്ബിജ്ഞനപക്ഖികതാ വിപസ്സനായ സംവത്തതീതി അത്ഥോ.

കാമസഹഗതാതി കാമാരമ്മണാ, കാമസത്താഹി വാ വോകിണ്ണാ. അവിതക്കസഹഗതാതി “കമം നു ഖോ മേ അവിതക്കം ത്യാനം ഭവേയ്യാ”തി ഏവം അവിതക്കാരമ്മണാ അവിതക്കവിസയാ. കാമഞ്ചായം “പഠമസ്സ ത്യാനസ്സാ”തിആദികോ പാഠോ പത്താവസേന ആഗതോ, സമാധിസ്സാപി പന്നേത്ഥ സങ്ഗഹോ അത്ഥേവാതി ഉദാഹരണസ്സ സാത്ഥകതം ദസ്സേതും “തായ പന പത്തായ സമ്പയുത്താ സമാധീപി ചത്താരോ ഹോന്തീ”തി തേസം വസേന ഏവം വുത്തന്തി അത്ഥോ.

ഭാവനാമയസ്സ സമാധിസ്സ ഇധാധിപ്പേതത്താ ഉപചാരേകഗ്ഗതാ “കാമാവചരോ സമാധീ”തി വുത്തം. അധിപതിം കരിത്ഥാതി “ഉന്ദവതോ ചേ സമാധി ഹോതി, മയ്ഹവി ഏവം ഹോതീ”തി ഉന്ദം അധിപതിം, ഉന്ദം ധുരം ജേട്ഠകം പുണ്ണങ്ഗമം കത്ഥാ. ലഭതി സമാധിന്തി ഏവം യം സമാധിം ലഭതി, അയം വുച്ചതി ഉന്ദസമാധി, ഉന്ദാധിപതിസമാധീതി അത്ഥോ. ഏവം വീരിയസമാധിആദയോപി വേദിതഞ്ചാ.

ചതുകുഭേദേതി ചതുകുവസേന സമാധിപ്പഭേദനിദേസേ. അത്തത്ഥ സമ്പയോഗവസേന വിചാരേണ സഹ വത്തമാനോ വിതക്കോ പഞ്ചകനയേ ദുതിയജ്ഞാനേ വിയോജിതോപി ന സുട്ഠു വിയോജിതോതി, തേന സദ്ധിംയേവ വിചാരസമതിക്കമം ദസ്സേതും വുത്തം “വിതക്കവിചാരാതിക്കമേന തതിയ”ന്തി. ദിധാ ഭിന്ദിത്ഥാ ചതുകുഭേദേ വുത്തം ദുതിയം ത്യാനന്തി യോജനാ. പഞ്ചത്യാനങ്ഗവസേനാതി പഞ്ചനം ത്യാനാനം അങ്ഗഭാവവസേന സമാധിസ്സ പഞ്ചവിധതാ വേദിതഞ്ചാ.

൪൦. വിഭങ്ഗേതി ഞാണവിഭങ്ഗേ. തത്ഥ ഹി “ത്യാനവിമോക്ഖസമാധിസമാപത്തിനം സംകിലേസവോദാന”ന്തി, ഏത്ഥ “സംകിലേസ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഹാനഭാഗിയോ യമ്മോതി അപഗുണേഹി പഠമജ്ഞാനാദീഹി വുട്ഠിതസ്സ സത്താമനസികാരാനം കാമാദിഅനുപക്ഖന്ദനം. വിസേസഭാഗിയോ യമ്മോതി പഗുണേഹി പഠമജ്ഞാനാദീഹി വുട്ഠിതസ്സ സത്താമനസികാരാനം ദുതിയജ്ഞാനാദിഅനുപക്ഖന്ദനം. തേനാഹ “പഠമസ്സ ത്യാനസ്സ ലാഭി”ന്തിആദി. തസ്സത്ഥോ (വിഭ് അട്ഠം ൮൨൮) - അപഗുണസ്സ പഠമസ്സ ത്യാനസ്സ ലാഭിനം തതോ വുട്ഠിതം ആരമ്മണവസേന കാമസഹഗതാ ഹുത്ഥാ സത്താമനസികാരാ സമുദാചരന്തി ചോദേന്തി തുദന്തി, തസ്സ കാമാനുപക്ഖന്ദാനം സത്താമനസികാരാനം വസേന സാ പഠമജ്ഞാനപത്താ ഹായതി, തസ്ഥാ ഹാനഭാഗിനീ പത്താ.

അവിതക്കസഹഗതാതി അവിതക്കം ദുതിയം ത്യാനം സന്തതോ പണീതതോ മനസി കരോതോ ആരമ്മണവസേന അവിതക്കസഹഗതാ സമുദാചരന്തി പഗുണപഠമജ്ഞായാനതോ വുട്ഠിതം ദുതിയജ്ഞായാനാധിഗമമായ ചോദേന്തി തുദന്തി, തസ്സ ദുതിയജ്ഞായാനാനുപക്ഖന്ദാനം സന്താമനസികാരാനം വസേന പഠമജ്ഞായാനപഞ്ചാ വിസേസഭൂതസ്സ ദുതിയജ്ഞായാനസ്സ ഉപ്പത്തിയാ പദട്ഠാനതായ വിസേസഭാഗിനീ പഞ്ചാ. തംസമ്പയുത്തോ സമാധി ഇധാധിപ്പേതോ. ഇമിനാ നയേനാതി ഇമിനാ പഠമജ്ഞായാനേ വുത്തേന വിധിനാ ദുതിയജ്ഞായാനാദിസുപി ഹാനഭാഗിയയമ്മോ, വിസേസഭാഗിയയമ്മോ ച വേദിതബ്ബോ.

ദസപലിബോധവണ്ണനാ

൪൧. അരിയമഗ്ഗസമ്പയുത്തോതി ലോകുത്തരഅപ്പമാണഅപരിയാപന്നഗുഹണേന ലോകിയേഹി അസാധാരണതോ, സപ്പീതികാദിഗുഹണേന സാധാരണതോ ച അരിയമഗ്ഗസമ്പയുത്തോ സമാധി വുത്തോ. ഭാവിതോ ഹോതി സന്തായ സമ്പയുത്തത്താ. തന്തി അരിയമഗ്ഗസമാധിം. വിസുന്തി പഞ്ചാഭാവനായ വിസും കത്വാ ന വദാമ.

കമ്മട്ഠാനഭാവനം പരിബുന്ധേതി ഉപരോധേതി പവത്തിതും ന ദേതീതി പലിബോധോ ര-കാരസ്സ ല-കാരം കത്വാ, പരിപണ്ണോതി അത്ഥോ. ഉപച്ഛിന്ദിത്വാതി സമാപണേന, സങ്ഗഹണേന വാ ഉപരുന്ധിത്വാ, അപലിബോധം കത്വാതി അത്ഥോ.

ആവസന്തി ഏത്ഥാതി ആവാസോ. പരിച്ഛേദവസേന വേണിയതി ദിസ്സതീതി പരിവേണം. വിഹാരേ ഭിക്ഖുനം തം തം വസനട്ഠാനം. സ്വായം ആവാസോ. നവകമ്മാദിസുതി ആദി-സദേന ആവാസസ്സ തദന്തം അഭിവുദ്ധികാരണം സങ്ഗഹ്ണാതി. കാരണേനാതി “ഛായുദകസമ്പന്നം സുലഭഭിക്ഖ”ന്തിആദിനാ കാരണേന. അപേക്ഖവാതി സാലയോ.

തത്രാതി തസ്ഥിം പലിബോധാഭാവേ. പാചീനഖണ്ഡരാജിന്തി പുരത്ഥിമദിസായം പബ്ബതഖണ്ഡാനം അന്തരേ വനരാജിട്ഠാനം. “നാമാ”തി ഇമിനാ തസ്സ പദേസസ്സ അയം സമത്താതി ദസ്സേതി. പടിസാമിതമേവാതി നിച്ഛകാലം പടിസാമേത്വാവ വിഹാരതോ നിക്ഖമാമിതി ദസ്സേതി. ധാതുനിയാനട്ഠാനന്തി കായബന്ധനയമ്മകരണഹാനസാദികഅക്ഖകധാതുസങ്ഖാതാനം പരിഭോഗസരീരധാതുനം നിദഹിത്ട്ഠാനം. ഊദിസസ്സ അയം മേരോ വിയ അലഗുചിത്തസ്സ. ഏതേന “ഭിക്ഖുനാ നാമ ആവാസേ ഏവരുപേന ഭവിതബ്ബ”ന്തി ഓവാദോ ദിന്നോ ഹോതി. ഇതോ പരേസുപി വത്ഥുസു ഏസേവ നയോ.

കുലന്തി കുലഗുഹണേന കുലമനുസ്സാനം ഗഹണം ഗാമഗുഹണേന ഗാമവാസീനം വിയ. ഉപട്ഠാകകുലവീതി പി-സദേന പഗേവ ഞാതികുലന്തി ദസ്സേതി. ഉദ്ദേശത്ഥന്തി ഉദിസാപനത്ഥം, പാഠം ഉദിസാപേത്വാ സജ്ഞായിതുന്തി അത്ഥോ. ഇയേവാതി ഇമസ്ഥിന്ധേവ പദേസേ, യത്ഥ കത്ഥചി വിഹാരേതി അത്ഥോ. തം വിഹാരന്തി തം കോരണ്ഡകവിഹാരം.

ഉപഗതോതി വസ്സം ഉപഗതോ. സദാതി ഗതകാലതോ പഭൂതി വിസേസതോ പവാരിതദിവസതോ പട്ഠായ സബ്ബദാ ദിവസേ ദിവസേ. പരിദേവമാനാതി തംതംവിലപനവസേന വിവിധം പരിദേവന്തി. സബ്ബം പവത്തിന്തി അത്തനാ തത്ഥ ദിട്ഠകാലതോ പട്ഠായ പച്ഛാ സമാഗമപരിയോസാനം ദഹരസ്സ സബ്ബം പവത്തിം.

കായസക്ഖിന്തി “പസ്സ ഇമ”ന്തി മുഖപടിഗ്ഗാഹകം കത്വാ. രഥവിനീതപടിപദന്തി ദസകമാവത്ഥുകിത്തനപുബ്ബികം രഥവിനീതപമാഹി വിഭാവിതം രഥവിനീതസുത്തേ (മം നി° ൧.൨൭൨) ആഗതം സത്തവിസുദ്ധിപടിപദം. നാലകപടിപദന്തി “മോനേയ്യം തേ ഉപത്തിസ്സ”ന്തിആദിനാ (സു° നി° ൧൦൩) സത്ഥാരാ നാലകത്ഥേരസ്സ ദേസിതപടിപദം. തുവടകപടിപദന്തി “മൂലം പപഞ്ചസങ്ഖായാ”തിആദിനാ (സു° നി° ൯൨൨) ഭഗവതാ ദേസിതപടിപദം. തത്ഥ ഹി യമാക്കമം -

“ന മൂന്നി ഗാമമാഗമ്മ, കുലേസു സഹസാ ചരേ;
ഘാസേസനം ഛരിനകമോ, ന വാചം പയുതം ഭണേ”. (സു. നി. ൧൧൬);

“ഗാമേ ച നാഭിസജ്ജേയ, ലാഭകമ്യാ ജനം ന ലപയേയ്യാ”തി. (സു. നി. ൯൩൫) -

ഏവമാദികാ പരമപ്പിച്ചുകമാ ആഗതാ. ചതുപച്ചയസന്തോസഭാവനാരാമതാദീപകന്തി
ചീവരാദീസു ചതുസു പച്ചയേസു സന്തോസസ്സ, ഭാവനാരാമതായ ച പകാസകം.

ലബ്ഭിതീതി ലാഭോ. തേനാഹ “ചത്താരോ പച്ചയാ”തി. മഹാപരിവാരേതി
വിപുലപരിവാരേ. പിണ്ഡപാതം താവ ദേന്താ ബുദ്ധപൂജാപത്തചീവരാദീനി തസ്സ
പരിവാരാനി കത്വാ ദേന്തി, തമാ ചീവരാദിദാനേപി. ബാഹുല്യപിണ്ഡപാതികാതി
പിണ്ഡപാതികാ ഹുത്വാ പച്ചയബാഹുല്യകാ. വദന്തിതി പുരിമദിവസേ ഭിക്ഖായ
ആഹിണ്ഡനകാലേ യമാസുതം വദന്തി. നിച്ചബ്ധാവടോ ഉപാസകാദീനം സങ്ഗണ്ഹണേ.

തസ്സാതി ഗണസ്സ. സോതി ഗണപലിബോധോ. ഏവന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേന
ഗണവാചകസ്സ പരിയേസനമ്പി ലഹുകമേവ ഇച്ഛിതബ്ബന്തി ആഹ “യോജനതോ പരം
അഗന്താ”തി. അത്തനോ കമ്മന്തി സമണ്ഡമ്മമാഹ.

കതാകതേതി കതേ ച അകതേ ച കമ്മേ ജാനനവസേന ഉസ്സുക്കം ആപജ്ജിതബ്ബം,
കതാകതേതി വാ അപ്പകേ ച മഹന്തേ ച കതേ, യമാ “ഫലാഫലേ”തി. സചേ ബഹും
അവസിട്ഠന്തി സമ്ബന്ധോ. ഭാരഹാരാ സങ്ഘകിച്ചപരിണായകാ.

പബ്ബജാപേക്ഖോതി സീഹളദീപേ കിര കുലദാരകാനം പബ്ബജാ
ആവാഹവിവാഹസദിസാ, തസ്മാ തം പരിച്ഛിന്നദിവസം അതിക്കമേതും ന സക്കാ.
“സചേ തം അലഭന്തോ ന സക്കോതി അധിവാസേതു”ന്തിആദിനാ സമാപണേന
പലിബോധുപച്ഛേദോ വുത്തോ, ബുതിരേകതോ പന “സചേ തം അലഭന്തോ സക്കോതി
അധിവാസേതും, അരഞ്ഞം പവിസിത്വാ സമണ്ഡമ്മോവ കാതബ്ബോ”തി അയമത്ഥോ
ദസ്സിതോതി സങ്ഗഹണേന പലിബോധുപച്ഛേദോ വേദിതബ്ബോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

തമാതി യമാ ഉപജ്ജ്യായോ ഗിലാനോ യാവജീവം ഉപട്ഠാതബ്ബോ, തമാ
ഉപസമ്പാദിതഅന്തേവാസികോ അത്തനോ കമ്മവാചം വത്വാ ഉപസമ്പാദിതോ.

യോ കോചിരോഗോതി മൂലഭൂതോ, അനുബന്ധോ വാ അത്തനോ ഉപ്പണോ.
അനമതഗ്ഗേതി അനു അനു അമതഗ്ഗേ അനാദിമതി.

“ഗണ്മോ”തി ഇമിനാ ഗണ്മപലിബോധോ ഇയ വുത്തോതി ആഹ
“പരിയത്തിഹരണ്”ന്തി. സജ്ജ്യായാദീഹീതി സജ്ജ്യായധാരണപരിചയപുച്ഛാദീഹി.
ഇതരസ്സാതി അബ്ധാവസ്സ. യസ്സ ഗണ്മധൂരം വിസ്സജ്ജേത്വാ റിതസ്സാപി ഗണ്മോ വത്തതേവ,
ന തസ്സ ഗണ്മോ പലിബോധോ. യമാ തമ്ഹി തമ്ഹി വത്ഥുമ്ഹി ആഗതത്ഥേരാനം, നാപി
സബ്ബേന സബ്ബം അഗണ്മപസുതസ്സ. മജ്ജിമപണ്ണാസകോ ആഗച്ഛതി, സുത്തപദേസാനം
വാരാനഞ്ച സദിസതായ ബ്യാമുയ്ഹനതോ. പുന ന ഓലോകേസ്സാമിതി കമ്മട്ഠാനം
ഗഹേത്വാ ഗണ്മധൂരം വിസ്സജ്ജേമിതി അത്ഥോ.

ഗാമവാസികത്ഥേരേഹീതി അനുരാധപുരവാസീഹി. അനുഗൃഹേത്വാതി അഗൃഹേത്വാ
തത്ഥ പരിചയം അകത്വാ. പഞ്ചനികായമണ്ഡലേതി ദീഘാഗമാദികേ പഞ്ചപി നികായേ
സിക്ഖിതപരിസായ. പരിവത്തേസ്സാമിതി വണ്ണയിസ്സാമി. സുവണ്ണഭേരിന്തി സേട്ഠഭേരിം.
കതമാചരിയാനം ഉഗ്ഗഹോതി കതമേസം ആചരിയാനം ഉഗ്ഗഹോ, കേന പരിവത്തിയതീതി
അധിപ്പായോ. ആചരിയമഗ്ഗോതി ആചരിയാനം കമാമഗ്ഗോ. അത്തനോ ആചരിയാനന്തി
അത്തനോ കമേതും യുത്താനം ആചരിയാനം. സുവിനിച്ഛിതാ സബ്ബാ തിപിടകപരിയത്തി
ഏതസ്ഥിം അത്ഥിതി സബ്ബപരിയത്തികോ, തേപിടകോതി അത്ഥോ. പീഠേ നിസിന്നോ
തതോ ഓതരിത്വാ ഭൂമിയം തട്ടികായ നിസീദിത്വാ. ഗതകസ്സാതി പടിപത്തിഗമണേന ഗതസ്സ
ദിട്ഠസച്ചസ്സ. ചീവരം പാരുപിത്വാതി ആചരിയസ്സ അപചിതിദസ്സനത്ഥം പരിമണ്ഡലം

ചീവരം പാരുപിത്യാ. സാറേയ്യാഭാവതോ ഉജു. കാരണാകാരണസ്സ ആജാനനതോ ആജാനിയോ.

പോമുജ്ജനികാതി പുമുജ്ജനേ ഭവാ. ദുപ്പരിഹാരാ ബഹുപരിസ്സയതായ. തമാ ഹിസ്സാ ഉത്താനസേയ്യകദാരകോ, തരുണസസ്സഞ്ച നിദസ്സിതം. വിപസ്സനായ പലിബോധോ സമമയാനികസ്സ, ന വിപസ്സനായാനികസ്സ. യേഭുയേന ഹി യാനലാഭീ സമമയാനികോവ ഹോതി വിപസ്സനാസുഖതോ. ഇതരേനാതി സമമത്ഥികേന. അവസേസാ നവ പലിബോധാ.

കമ്മട്ഠാനദായകവണ്ണനാ

൪൨. കമ്മട്ഠാനേ നിയുത്തോ കമ്മട്ഠാനികോ, ഭാവനമനുയുഞ്ജന്തോ. തേന കമ്മട്ഠാനികേന. പരിച്ഛിന്ദിത്വാതി “ഇമസ്ഥിം വിഹാരേ സഞ്ചേ ഭിക്ഖു”തി ഏവം പരിച്ഛിന്ദിത്വാ. സഹവാസീനം ഭിക്ഖുനം. മുദുചിത്തത്തി അത്തനി മുദുചിത്തതം ജനേതി, അയഞ്ച സഹവാസീനം ചിത്തമദുവജനനാദിഅത്ഥോ “മനുസ്സാനം പിയാ ഹോതി”തിആദിനയപ്പവത്തേന മേത്താനിസംസസുത്തേന (അ° നി° ൧൧.൧൭; പടി° മ° ൨.൨൨; മി° പ° ൪.൪.൬) ദീപേതഞ്ചോ. അനോലീനവുത്തികോ ഹോതി സമ്മാപടിപത്തിയം. ദിബ്ബാനിപിആരമ്മണാനി പശേവ ഇതരാനി. സബ്ബത്ഥ സബ്ബസ്ഥിം സമണകരണിയേ, സബ്ബസ്ഥിം വാ കമ്മട്ഠാനാനുയോഗേ. പുബ്ബാസേവനവസേന അത്ഥയിതഞ്ചം. യോഗസ്സ ഭാവനായ അനുയുഞ്ജനം യോഗാനുയോഗോ, തദേവ കരണിയട്ഠേന കമ്മം, തസ്സ യോഗാനുയോഗകമ്മസ്സ ഠാനം നിപ്ഫത്തിഹേതു.

നിച്ചം പരിഹരിതബുത്താതി സബ്ബത്ഥകകമ്മട്ഠാനം വിധി ഏകദാവ അനനുയുഞ്ജിത്വാ സബ്ബകാലം പരിഹരണിയത്താ അനുയുഞ്ജിതബുത്താ. ഏവമാദിഗുണസമന്നാഗതത്തി പിയാഭാവാദിഹി ഗുണേഹി സമ്പന്നം. കല്യാണമിത്തോ ഹി സദ്ധാസമ്പന്നോ ഹോതി സീലസമ്പന്നോ സുതസമ്പന്നോ ചാഗസമ്പന്നോ വീരിയസമ്പന്നോ സതിസമ്പന്നോ സമാധിസമ്പന്നോ പഞ്ചാസമ്പന്നോ. തത്ഥ സദ്ധാസമ്പത്തിയാ സദുഹതി തമാഗതസ്സ ബോധിം, കമ്മഹലഞ്ച, തേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ ഹേതുഭൂതം സത്തേസു ഹിതേസിതം ന പരിച്ചജതി. സീലസമ്പത്തിയാ സത്താനം പിയാ ഹോതി ഗരു ഭാവനിയോ ചോദകോ പാപഗരഹീ വത്താ വചനക്ഖമോ, സുതസമ്പത്തിയാ സച്ചപടിച്ച്സമുപ്പാദാദിപടിസംയുത്താനം ഗമ്ഭീരാനം കമാനം കത്താ ഹോതി, ചാഗസമ്പത്തിയാ അപ്പിച്ഛോ ഹോതി സന്തുട്ഠോ പവിവിത്തോ അസംസട്ഠോ, വീരിയസമ്പത്തിയാ ആരദ്ധവീരിയോ ഹോതി അത്തഹിതപരഹിതപടിപത്തിയം, സതിസമ്പത്തിയാ ഉപട്ഠിതസ്സതി ഹോതി, സമാധിസമ്പത്തിയാ അവിക്ഖിത്തോ സമാഹിതചിത്തോ, പഞ്ചാസമ്പത്തിയാ അവിപരീതം പജാനാതി. സോ സതിയാ കൂസലാകുസലാനം ധമ്മാനം ഗതിയോ സമന്നേസമാനോ പഞ്ചായ സത്താനം ഹിതാഹിതം യമാഭൂതം ജാനിത്വാ സമാധിനാ തത്ഥ ഏകഗ്ഗചിത്തോ ഹുത്വാ വീരിയേന സത്തേ അഹിതം നിസേധേത്വാ ഹിതേ നിയോജേതി. തേന വുത്തം “പിയാ...പേ...” നിയോജകോതി ഏവമാദിഗുണസമന്നാഗത”തി.

തം പന കല്യാണമിത്തം പരമുക്കംസഗതം ദസ്സേതും “മമം ഹീ”തിആദി വുത്തം. കാരകഭാവം യോഗകമ്മസ്സ. പകാസേതി അത്താനം പടിപത്തിയാ അമോഘഭാവദസ്സന്നേന സമുത്തേജനായ, സമ്പഹംസനായ ച, നനു കമേസി പവേണിപാലനത്ഥത്തി അധിപ്പായോ. ഏവരുപോതി പേസലോ ഹുത്വാ ബഹുസ്സുതോ. തന്തിയരോതി സുത്തയരോ തത്ഥ കേഹിചിപി അസംഹീരോ. വംസാനുരക്ഖകോതി ബുദ്ധാനുബുദ്ധവംസസ്സ അനുരക്ഖകോ. പവേണിപാലകോതി പവേണിയാ ആചരിയുഗ്ഗഹണസ്സ അനുപാലകോ. ആചരിയമതികോതി ആചരിയമതിയം നിയുത്തോ തസ്സാ അനതിവത്തനതോ. ന അത്തനോമതിം പകാസേതി കമേതിതി ന അത്തനോമതികോ, അത്തനോ മതിം പഗ്ഗയ്ഹ വത്താ ന ഹോതിതി അത്ഥോ.

“പുബ്ബേ വുത്തവീണാസവാദയോ”തിആദി ഏകച്ചവീണാസവതോ ബഹുസ്സുതോവ കമ്മട്ഠാനദാനേ സേയ്യാതി ദസ്സനത്ഥം ആരദ്ധം. തത്ഥ പുബ്ബേ വുത്തവീണാസവാദയോതി

“യം കമ്മട്ഠാനം ഗഹേതുകാമോ”തിആദിനാ വുത്തവീണാസവാദികാ. ഉഗ്ഗഹപരിപുച്ഛാനം വിസോധിതത്താതി ഉഗ്ഗഹേതബ്ബതോ “ഉഗ്ഗഹോ”തി ലദ്ധനാമായ കമ്മട്ഠാനുപകാരായ പാളിയാ, തദത്ഥം പരിപുച്ഛനതോ “പരിപുച്ഛാ”തി ലദ്ധസമഞ്ഞായ അത്ഥസംവണ്ണനായ ച വിസേസതോ സോധിതത്താ നിഗ്ഗുദ്ധ്വം നിജ്ജടം കത്വാ ഗഹിതത്താ. ഇതോ ചിതോ ച സുത്തഞ്ച കാരണഞ്ച സല്ലക്ഖേതാതി പഞ്ചസുപി നികായേസു ഇതോ ചിതോ ച തസ്സ തസ്സ കമ്മട്ഠാനസ്സ അനുരൂപം സുത്തപദഞ്ചേവ സുത്താനുഗതം യുത്തിഞ്ച സുട്ഠ ഉപലക്ഖേതാ. സപ്പായാസപ്പായം യോജേതാതി യസ്സ കമ്മട്ഠാനം ആചിക്ഖതി, തസ്സ ഉപകാരാനുപകാരം യുത്തിം മഗ്ഗണേ യോജേതാ, സമാദായ വാ സമ്മദേവ ഹദയേ റപേതാതി അത്ഥോ. മഹാമഗ്ഗം ദസ്സേനോതി കമ്മട്ഠാനവിധിം മഹാമഗ്ഗം കത്വാ ദസ്സേനോ.

സബ്ബത്ഥാതി തത്ഥ തത്ഥ വിഹാരേ. വത്തപടിപത്തിം കുരുമാണേനാതി പവിട്ഠകാലേ ആഗന്തുവത്തം, നിക്ഖമനകാലേ ഗമികവത്തന്തി യഥാരഹം തം തം വത്തം പൂരേണേന. സബ്ബപാരിഹാരിയതേലന്തി സബ്ബേസം അങ്ഗാനം , സബ്ബേസം വാ ഭിക്ഖുനം അത്ഥായ പരിഹരിതബ്ബതേലം. റപേമീതി അനുജാനാപനം. യം തം സമ്മാവത്തം പഞ്ഞത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. ഏകദിവസം സായം വിസ്സജ്ജിതേനാപിതി യോജനാ. ആരോചേതബ്ബം ആഗമനകാരണം. സപ്പായവേലാ സരീരചിത്താനം കല്പസമയോ.

ചരിയാവണ്ണനാ

൪൩. സന്താനേ രാഗസ്സ ഉസ്സന്നഭാവേന ചരണം പവത്തി രാഗചരിയാ, സാ സസ്സതാസയാദയോ വിയ ദട്ഠബ്ബാ. തമാ ദോസചരിയാദയോ. സംസഗ്ഗോ സമ്പയോഗാരഹവസേന വേദിതബ്ബോ, യഥാ “രാഗമോഹചരിയാ ദോസമോഹചരിയാ”തിആദി. സന്നിപാതോ ഏകസന്തതിപരിയാപന്നതാവസേന, യഥാ “രാഗദോസചരിയാ രാഗദോസമോഹചരിയാ”തിആദി. ഇമാ ഏവ ഹി സന്ധായ “അപരാപി ചതസ്സോ”തി വുത്തം. തമാതി യഥാ രാഗാദീനം, തമാ സദ്ധാദീനം സംസഗ്ഗസന്നിപാതവസേന സദ്ധാബുദ്ധിചരിയാ സദ്ധാവിതക്ഷചരിയാ ബുദ്ധിവിതക്ഷചരിയാ സദ്ധാബുദ്ധിവിതക്ഷചരിയാതി. ഇമാ അപരാപി ചതസ്സോ. ഏവന്തി സംസഗ്ഗസന്നിപാതവസേന. സംസഗ്ഗന്തി സംസജ്ജനം മിസ്സീകരണം “രാഗസദ്ധാചരിയാ ദോസസദ്ധാചരിയാ”തിആദിനാ. അനേകാതി തേസട്ഠി, തതോ അതിരേകാപി വാ, താ പന അസമ്മോഹണേന സംയുത്തസുത്തടീകായം വിത്ഥാരതോ ദസ്സിതാതി തത്ഥ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ. “പകതീ”തി ഇമിനാ അസതി പടിപക്ഖഭാവനായം തത്ഥ തത്ഥ സന്താനേ ചരിയായ സഭാവഭൂതതം ദസ്സേതി. ഉസ്സന്നതാ അഞ്ഞയമ്മേഹി രാഗാദീനം അധികതാ, യതോ രാഗചരിയാദീനം പച്ചയസമവായേ രാഗാദയോ ബലവന്തോ ഹോന്തി, അഭിണ്ണഹഞ്ച പവത്തന്തി. താസം വസേനാതി ഛരണം മൂലചരിയാനം വസേന ഛരളേവ പുഗ്ഗലാ ഹോന്തി. അഞ്ഞമാ അനേകപുഗ്ഗലാ സിയും, തമാ ച സതി അധിപ്പേതത്ഥസിദ്ധി ച ന സിയാതി അധിപ്പായോ.

സദ്ധാ ബലവതീഹോതി രാഗുസ്സന്നേ സന്താനേ തദനുഗുണസ്സ ധമ്മസ്സ നിയോഗതോ അധികഭാവസമ്ഭവതോ. തേനാഹ “രാഗസ്സ ആസന്നഗുണത്താ”തി, സിനേഹപരിയേസനാപരിച്ചജ്ജനേഹി സഭാഗധമ്മത്താതി അത്ഥോ. സഭാഗോ ഹി ദുരേപി ആസന്നേയേവാതി സഭാഗതാലക്ഖണമിധ ആസന്നഗുഹണം. തത്ഥ സദ്ധായ സിനിധ്വഹണം പസാദവസേന അകാലുസ്സിയം അലൂഖതാ , രാഗസ്സ പന രഞ്ജനവസേന. സദ്ധായ പരിയേസനം അധിമുച്ചനവസേന തന്നിനതാ, രാഗസ്സ തണ്ഹായനവസേന. സദ്ധായ അപരിച്ചജ്ജനം ഓകപ്പനവസേന അനുപക്ഖന്ദനം, രാഗസ്സ അഭിസങ്ഗവസേനാതി ഏവം ഭിന്നസഭാവാനന്വി തേസം യഥാ അലൂഖതാദിസാമഞ്ഞേന സഭാഗതാ, ഏവം തംസമങ്ഗീനന്വി പുഗ്ഗലാനന്തി ആഹ “രാഗചരിതസ്സ സദ്ധാചരിതോ സഭാഗോ”തി.

പഞ്ഞാ ബലവതീഹോതി ദോസുസ്സന്നേ സന്താനേ തദനുഗുണസ്സ ധമ്മസ്സ നിയോഗതോ അധികഭാവസമ്ഭവതോ. തേനാഹ “ദോസസ്സ ആസന്നഗുണത്താ”തി, അനല്പീയനപരിയേസനപരിവജ്ജനേഹി സഭാഗധമ്മത്താതി അത്ഥോ. തത്ഥ പഞ്ഞായ

ആരമ്മണസ്സ അനല്ലിയനം തസ്സ യമാസഭാവാവബോധവസേന വിസംസക്തോ, ദോസസ്സ പന ബ്യാപജ്ജനവസേന. പഞ്ഞായ പരിയേസനം യമാഭൂതദോസപവിചയോ, ദോസസ്സ അഭൂതദോസനിജിഗീസാ. പഞ്ഞായ പരിവജ്ജനം നിബ്ബിന്ദനാദിവസേന ഞാണുത്രാസോ, ദോസസ്സ അഹിതാധാനവസേന ഛരസ്സനന്തി ഏവം ഭിന്നസഭാവാനന്വി തേസം യമാ അനല്ലിയനാദിസാമഞ്ഞേന സഭാഗതാ, ഏവം തംസമങ്ഗീനന്വി പുഗ്ഗലാനന്തി ആഹ “ദോസചരിതസ്സ ബുദ്ധിചരിതോ സഭാഗോ”തി.

അന്തരായകരാ വിതക്കാതി മിച്ചാവിതക്കാ മിച്ചാസങ്കപ്പാ ഉപ്പജ്ജന്തി മോഹുസ്സണേ സന്താനേ തദനുഗുണസ്സ ധമ്മസ്സ യേഭൂയേന പവത്തിസബ്ഭാവതോ. തേനാഹ “മോഹസ്സ ആസന്നലക്ഖണത്താ”തി, അനവട്ഠാനചഞ്ചലഭാവേഹി സഭാഗധമ്മത്താതി അത്ഥോ. തത്ഥ വിതക്കസ്സ അനവട്ഠാനം പരികപ്പവസേന സവിപ്ഫാരതായ, മോഹസ്സ സമ്മുള്ഛതാവസേന ബ്യാകുലതായ. തഥാ വിതക്കസ്സ ലഹുപരിവിതക്കണേന തദങ്ഗചലതായ ചഞ്ചലതാ, മോഹസ്സ അനോഗാള്ഛതായാതി ഏവം ഭിന്നസഭാവാനന്വി തേസം യമാ അനവട്ഠാനാദിസാമഞ്ഞേന സഭാഗതാ, ഏവം തംസമങ്ഗീനന്വി പുഗ്ഗലാനന്തി ആഹ “മോഹചരിതസ്സ വിതക്കചരിതോ സഭാഗോ”തി.

തണ്ഹാ രാഗോയേവ സഭാവതോ, തസ്മാ രാഗചരിയാവിനിമുത്താ തണ്ഹാചരിയാ നത്ഥിതി അത്ഥോ. തംസമ്പയുത്തോതി തേന രാഗേന സമ്പയുത്തോ, ദോസാദയോ വിയ തേന വിപ്പയുത്തോ നത്ഥിതി അധിപ്പായോ. തദുഭയന്തി തണ്ഹാമാനദധം. നാതിവത്തതീതി സഭാവതോ, സമ്പയോഗവസേന ച ന അതിക്കമിത്ഥാ വട്ടതി. കാമഞ്ചേത്ഥ യഥാ രാഗദോസേഹി സമ്പയോഗവസേന സഹ വത്തമാനസ്സപി മോഹസ്സ ഉസ്സന്നതാവസേന വിസും ചരിയാഭാവോ, ന കേവലം മോഹസ്സേവ, തഥാ സദ്ധാബുദ്ധിവിതക്കാനം. ഏവം രാഗേന സതിപി സമ്പയോഗേ മാനസ്സാപി വിസും ചരിയാഭാവോ യുത്തോ സിയാ, ഏവം സന്തേപി രാഗപടിഛമാനദിടിവിചികിച്ഛാവിജ്ജാനം വിയ അനുസയട്ഠോ ഇമേസം രാഗാദിനംയേവ ആവേണിക്കോ ചരിയട്ഠോതി, നത്ഥേവ മാനചരിയാ. യതോ ചരിയാ “പകതി”തി വുത്താ. പകതി ച സഭാവോതി. ഏതേനേവ ദിടിയാപി വിസും ചരിയാഭാവോഭാവോ സംവണ്ണിതോതി ദട്ഠഞ്ചോ. അട്ഠകമായം പന മോഹചരിയന്തോഗധാവ ദിടിഛരിയാതി ദസ്സേതും “മോഹനിദാനത്താ ചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ച-സദ്ദേന സമ്പയോഗം സമുച്ചിനോതി മോഹനിദാനത്താ, മോഹസമ്പയുത്തത്താ ചാതി.

൪൪. കിംസപ്പായന്തി കീദിസം സേനാസനാദിസപ്പായം. പുബ്ബാചിണ്ണം പുരിമജാതീസു ആചരിതം. ഏകച്ചേതി ഉപതിസ്സത്ഥേരം സന്ധായാഹ. തേന ഹി വിമുത്തിമഗ്ഗേ തഥാ വുത്തം. പുബ്ബേകിരാതി കിര-സദ്ദോ അരുചിസൂചനത്ഥോ. ഇട്ഠപ്പയോഗോ മനാപകിരിയാ. സുഭകമ്മബഹുലോ യേഭൂയേന സോഭനകമ്മകാരി. ന സബ്ബേ രാഗചരിതാ ഏവ ഹോന്തി, അലുദ്ധാനന്വി പുബ്ബേ ഇട്ഠപ്പയോഗസുഭകമ്മബഹുലതാസമ്ഭവതോ, സഗ്ഗാ ചവിത്ഥാ ഇധൂപപത്തിസമ്ഭവതോ ച. ഏതേന അസതി പുബ്ബഹേതുനിയാമേ യഥാവുത്തകാരണമത്തേന ന തേസം ലുദ്ധതാ, ലുദ്ധഭാവഹേതുകാ ച രാഗചരിയാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി.

ഇതരേതി ഛേദനാദികമ്മബഹുലാ നിരയാദിതോ ഇധൂപപന്നാ ച ന സബ്ബേ ദോസമോഹചരിതാ ഏവ ഹോന്തിതി യോജനാ. ഇധാപി യഥാവുത്തകാരണസ്സ കോധനഭാവേ, മുള്ഛഭാവേ ച അനേകന്തികത്താ ദോസമോഹചരിതതായപി അനേകംസിക്താ വേദിതഞ്ചാ. ധാതൂനം ഉസ്സദനിയമോ യദി പമാണതോ, സോ നത്ഥി, അഥ സാമത്ഥിയതോ, സോപി ഏകംസികോ ന ഉപലബ്ധിതീതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “യഥാവുത്തേനേവ നയേന ഉസ്സദനിയമോ നാമ നത്ഥി”തി. തത്ഥ യഥാവുത്തേനേവാതി “ദിന്നം പന ധാതൂന”ന്തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരേനേവ. ദോസനിയമേതി സേമ്ഹാദിദോസാധികതായ രാഗാദിചരിതോ ഹോതിതി ദോസവസേന ചരിയാനിയമേ “സേമ്ഹാധികോ രാഗചരിതോ”തി വത്ഥാ പുന “സേമ്ഹാധികോ മോഹചരിതോ”തി, “വാതാധികോ മോഹചരിതോ”തി വത്ഥാ പുന “വാതാധികോ രാഗചരിതോ”തി ച വുത്തത്താ തന്വി ദോസവസേന നിയമവചനം പുബ്ബാപരവിരുദ്ധമേവ. അപരിച്ഛിന്നവചനന്തി

പരിച്ഛേദകാരികായ പത്തായ ന പരിച്ഛിന്ദിതാ വൃത്തവചനം,
അനുപപരിക്വിതവചനന്തി അത്ഥോ.

ഉസ്സദകിത്തനേതി വിപാകകമായം ഗഹിതഉസ്സദകിത്തനേ. പുബ്ബഹേതുനിയാമേനാതി
പുരിമഭവേ പവത്തലോഭാദിഹേതുനിയാമേന. നിയാമോതി ച തേസംയേവ ലോഭാദിനം
പടിനിയതോ ലുബ്ഭനാദിസഭാവോ ദട്ഠഞ്ചോ. ലോഭോ ഉസ്സദോ ഏതേസന്തി ലോഭുസ്സദാ,
ഉസ്സന്നലോഭാ, ലോഭാധികാതി അത്ഥോ. അമോഹുസ്സദാ ചാതി ഏതഥ ച-സദോ
സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. തേന യേ ഇമേ ലോഭുസ്സദതാദിനം പച്ചേകം വോമിസ്സതോ ച ചുദുസ
പഭേദാ ഇച്ഛിതാ, തേ അനവസേസതോ സമ്പിണ്ഡേതി യമാവുത്തേസു ഛരസേവ തേസം
അന്തോഗധത്താ. ഫലഭൂതാ ചേതഥ ലോഭുസ്സദതാദയോ ദട്ഠഞ്ചോ.

ഇദാനി തം നേസം ലോഭുസ്സദതാദിനം പച്ചേകം വോമിസ്സകതാദിം വിഭാഗേന ദസ്സേതും
“യസ്സ ഹീ”തിആദി ആരദ്ധം. കമ്മായൂഹനക്ഖണേതി കമ്മകരണവേലായം. ലോഭോ
ബലവാതി ലോഭോ തജ്ജായ പച്ചയസാമഗ്ഗിയാ സാമത്ഥിയതോ അധികോ ഹോതി.
അലോഭോ മനോതി തപ്പടിപക്ഖോ അലോഭോ ദുബ്ബലോ. കഥം പനേതേ ലോഭാലോഭാ
അത്തമത്തം ഉജ്ജവിപച്ചനീകഭൂതാ ഏകക്ഖണേ പവത്തന്തിതി? ന ലോ പനേതം ഏവം
ദട്ഠഞ്ചം “ഏകക്ഖണേ പവത്തന്തി”തി. നികന്തിക്ഖണം പന ആയൂഹനപക്ഖിയമേവ
കത്വാ ഏവം വൃത്തം. ഏസേവ നയോ സേസേസുപി. പരിയാദാതുന്തി അഭിഭവിതും ന
സക്കോതി. യോ ഹി “ഏവംസുന്ദരം ഏവംവിപുലം ഏവംമഹഗ്ഘഞ്ച ന സക്കാ
ദാതു”തിആദിനാ അമുത്തചാഗതാദിവസേന പവത്തായ ചേതനായ സമ്പയുത്തോ
അലോഭോ, സോ സമ്മദേവ ലോഭം പരിയാദാതും ന സക്കോതി. ദോസമോഹാനം
അനുപ്പത്തിയാ, താദിസപച്ചയലാഭേന ച അദോസാമോഹാ ബലവത്തോ. തസ്മാതി
ലോഭാദോസാമോഹാനം ബലവഭാവതോ, അലോഭദോസമോഹാനഞ്ച ദുബ്ബലഭാവതോതി
വൃത്തമേവ കാരണം പച്ചാമസതി. സോതി തംസമങ്ഗീപുഗ്ഗലോ. തേന കമ്മേനാതി തേന
ലോഭാദിഉപനിസ്സയവതാ കൂസലകമ്മുനാ. സുഖസീലോതി സഖിലോ. തമേവത്ഥം
“അക്കോധനോ”തി പരിയായേന വദതി.

പുരിമനയേനേവാതി പുബ്ബേ വൃത്തനയാനുസാരേന മന്ദാ അലോഭാദോസാ
ലോഭദോസേ പരിയാദാതും ന സക്കോന്തി, അമോഹോ പന ബലവാ മോഹം
പരിയാദാതും സക്കോതിതി ഏവം തത്ഥ തത്ഥ വാരേ യമാരഹം അതിദേസത്ഥോ
വേദിതഞ്ചോ. ദുട്ഠോതി കോധനോ. ദസ്സോതി മന്ദപത്തോ. സീലകോതി സുഖസീലോ.

ഏതഥ ച ലോഭവസേന,
ദോസമോഹലോഭദോസലോഭമോഹദോസമോഹലോഭദോസമോഹവസേനാതി തയോ
ഏകകാ, തയോ ദുകാ, ഏകോ തികോതി ലോഭാദിഉസ്സദവസേന അകുസലപക്ഖേയേവ
സത്ത വാരാ, തഥാ കൂസലപക്ഖേ അലോഭാദിഉസ്സദവസേനാതി ചുദുസ വാരാ ലബ്ഭന്തി.
തത്ഥ അലോഭദോസാമോഹാ, അലോഭാദോസമോഹാ, അലോഭദോസമോഹാ
ബലവത്തോതി ആഗതേഹി കൂസലപക്ഖേ തതിയദുതിയപഥവാറേഹി
ദോസുസ്സദമോഹുസ്സദദോസമോഹുസ്സദവാറാ ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തി, തഥാ
അകുസലപക്ഖേ ലോഭാദോസമോഹാ, ലോഭദോസാമോഹാ, ലോഭാദോസാമോഹാ
ബലവത്തോതി ആഗതേഹി തതിയദുതിയപഥവാറേഹി
അദോസുസ്സദഅമോഹുസ്സദഅദോസാമോഹുസ്സദവാറാ ഗഹിതാ ഏവാതി
അകുസലകൂസലപക്ഖേസു തയോ തയോ വാരേ അന്തോഗധേ കത്വാ അട്ഠേവ വാരാ
ദസ്സിതാ. യേ പന ഉഭയേസം മിസ്സതാവസേന ലോഭാലോഭുസ്സദവാറാദയോ അപരേ
ഏകൂനപത്താസ വാരാ ദസ്സേതഞ്ചോ, തേ അലബ്ഭനതോ ഏവ ന ദസ്സിതാ. ന ഹി
ഏകസ്ഥിം സന്താനേ അന്തരേന അവത്ഥന്തരം “ലോഭോ ച ബലവാ, അലോഭോ
ച”തിആദി യുജ്ജതീതി, പടിപക്ഖവസേന വാ ഹി ഏതേസം ബലവദുബ്ബലഭാവോ,
സഹജാതയമ്മവസേന വാ. തത്ഥ ലോഭസ്സ താവ പടിപക്ഖവസേന അലോഭേന
അനധിഭൂതതായ ബലവഭാവോ, തഥാ ദോസമോഹാനം അദോസാമോഹേഹി.
അലോഭാദിനം പന ലോഭാദിഅഭിഭവനതോ, സബ്ബേസഞ്ച സമാനജാതിയമഭിഭൂയ
പവത്തിവസേന സഹജാതയമ്മതോ ബലവഭാവോ. തേന വൃത്തം അട്ഠകമായം “ലോഭോ

ബലവാ അലോഭോ മന്ദോ, അഭോസാമോഹാ ബലവന്തോ ദോസമോഹാ മന്ദാ”തി. സോ ച നേസം മന്ദബലവഭാവോ പുരിമൂപനിസ്സയതോ തമാ ആസയസ്സ പരിഭാവിതതായ വേദിതബ്ബോ.

യോ ലുദ്ധോതി വുത്തോതി യോ ഉസ്സദകിത്തനേ “ലുദ്ധോ”തി വുത്തോ, അയം ഇധ ചരിയാവിചാരേ “രാഗചരിതോ”തി വേദിതബ്ബോ. ദുട്ഠന്ധാതി “ദുട്ഠോ, ദന്ധോ”തി ച വുത്തോ യമാക്കമം ദോസമോഹചരിതാ. പഞ്ചവാതി സാതിസയം സപ്പഞ്ചത്തോ. യതോ സദ്ധാവിതക്കേസു വിജ്ജമാനേസുപി ബുദ്ധിചരിതോതി വുച്ചതി. അലോഭാദോസാനം ബലവഭാവോ സദ്ധൂപനിസ്സയതായ വിനാ ന ഹോതീതി ആഹ “അലുദ്ധഅദുട്ഠാ പസന്നപകതിതായ സദ്ധാചരിതാ”തി.

അയഞ്ച നയോ സാധാരണതോ വുത്തോതി നിബ്ബത്തിതപുബ്ബഹേതുനിയാമവസേനേവ ബുദ്ധിചരിതാദികേപി ദസ്സേതും “യമാവാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അമോഹപരിവാരേണാതി അമോഹപരിക്ഖിത്തേന, ഉപനിസ്സയതോ സമ്പയോഗതോ ച പഞ്ചായ അഭിസഞ്ചേതേനാതി അത്ഥോ. സേസപദത്തയേപി ഏസേവ നയോ. ലോഭാദിനാ വോമിസ്സപരിവാരേണാതി ഏതഥ ലോഭമോഹാദിനാ അഞ്ചമഞ്ചഅവിരുദ്ധവോമിസ്സപരിവാരേണാതി അത്ഥോ. അവിരോധോ ച യുഗഗാഹവസേന അപ്പവത്തിയാ വേദിതബ്ബോ. തമാ ഹി സദ്ധാനുസാരിയമ്മാനുസാരിഗോത്താനി അഞ്ചമഞ്ചവി ഭിന്നസഭാവാനേവ. ഏകംസേന ച മിസ്സകചരിയാപി സമ്പടിച്ചിതബ്ബോ പുബ്ബഹേതുനിയാമേന ചരിയാസിദ്ധിതോ. തമാ ചേവ ഉസ്സദകിത്തനം പവത്തം യമാരഹം ലോഭാലോഭാദീനം വിപാകസ്സ പച്ചയഭാവതോ. തേനാഹ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ (പടിം മം ൧.൨൩൨) -

“ഗതിസമ്പത്തിയാ ഞാണസമ്പയുത്തേ കതമേസം അട്ഠന്നം ഹേതുനം പച്ചയാ ഉപപത്തി ഹോതി? കുസലകമ്മസ്സ ജവനക്ഖണേ തയോ ഹേതു കുസലാ തസ്ഥിം ഖണേ ജാതചേതനായ സഹജാതപച്ചയാ ഹോന്തി, തേന വുച്ചതി കുസലമൂലപച്ചയാപി സഞ്ചാരാ. നികന്തിക്ഖണേ ദേവ ഹേതു അകുസലാ തസ്ഥിം ഖണേ ജാതചേതനായ സഹജാതപച്ചയാ ഹോന്തി, തേന വുച്ചതി അകുസലമൂലപച്ചയാപി സഞ്ചാരാ. പടിസന്ധിക്ഖണേ തയോ ഹേതു അബ്ധാകതാ തസ്ഥിം ഖണേ ജാതചേതനായ സഹജാതപച്ചയാ ഹോന്തി, തേന വുച്ചതി നാമരൂപപച്ചയാപി വിഞ്ചാണം, വിഞ്ചാണപച്ചയാപി നാമരൂപ”ന്തി -

ആദി . പുബ്ബഹേതുനിയാമേന ച യമാ തിഹേതുകസ്സ പഞ്ചാവേയുത്തിയം, ന തമാ ദുഹേതുകസ്സ. യമാ ച ദുഹേതുകസ്സ ഇതികത്തബ്ബതാ നേപക്കം, ന തമാ അഹേതുകസ്സ. ഏവം ലോഭുസ്സദാദയോ പുഗ്ഗലാ രാഗചരിതാദയോ ഹോന്തിതി നിട്ഠമേത്ഥ ഗന്തബ്ബന്തി. യമാവുത്തമത്ഥം നിഗമവസേന ദസ്സേതും “ഏവം ലോഭാദീസു”തിആദി വുത്തം.

൪൭. തത്രാതി തസ്ഥിം പുച്ഛാവചനേ. നയോതി ജാനനയോ. പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന വുത്തോപി അത്ഥോ ധമ്മമുഖേനേവ പഞ്ചായതീതി ധമ്മാധിട്ഠാനേനാഹ “ചരിയായോ വിഭാവയേ”തി. പകതിഗമനേനാതി അകിത്തിമേന സഭാവഗമനേന. ചാതുരിയേനാതി ചാതുരഭാവേന സിങ്ഗാരേന. ഉക്കുടികന്തി അസമ്ഫുട്ഠമജ്ജ്യാം. ഖണന്തോ വിയാതി ഭൂമിം ഖണന്തോ വിധ. അനുകഡ്ഢിതന്തി പാദനിക്ഖേപസമയേ കഡ്ഢന്തോ വിധ പാദം നിക്ഖിപതി. തേനസ്സ പദം അനുകഡ്ഢിതം പച്ഛതോ അഞ്ചരിതം ഹോതി. പരിബ്ധാകുലായാതി പരിതോ ആലുളിതായ. ഛമ്ഭിതോ വിയാതി വിത്ഥായന്തോ വിധ. ഭീതോ വിയാതി കേചി. സഹസാനുപിളിതന്തി അഗ്ഗപാദേന, പണ്ഹിയാ ച സഹസാവ സന്നിരുജ്ജ്യാതം. വിവട്ടച്ഛദസ്സാതി വിനിവട്ടച്ഛദനസ്സ പഹീനകിലേസസ്സ. ഇദമിദിസം പദന്തി ഭഗവതോ പദം ദിസാ വദന്തി.

പാസാദികന്തി പസാദാവഹം. മധുരാകാരന്തി ഇട്ഠാകാരം. മദ്ധ്യാകാരന്തി മമ്ഭിതാകാരം. അതരമാനോതി നതരമാനോ, സണികന്തി അത്ഥോ. സമോധായാതി സമ്മദേവ ഓധായ അവിക്ഖിപിതാ. നിപജ്ജിതാതി കായപസാരണലക്ഖണായ നിപജ്ജായ സേയായ നിപജ്ജിതാ സയതി നിദായതി. പക്ഖിത്തകായോതി

അവക്വിത്തകായോ അവസോ വിയ സഹസാ പതിതകായോ. ദുസ്സണ്ഠാനന്തി വിരുപസന്നിവേസം. വിക്വിത്തകായോതി ഇതോ ചിതോ ച വിത്തഅങ്ഗപച്ചങ്ഗോ.

സമ്പരിവത്തകന്തി സമ്പരിവത്തിത്ഥാ. ആലോളയമാനോ വാലികാകചവരാനി ആകുലയന്തോ.

നിപുണമധുരസമസക്കച്ചകാരിതി സുകോസല്ല്വം സുന്ദരം അവിസമം സാഭിസങ്ഖാരഞ്ച കരണസീലോ. ഗാള്ഘമദ്ധവിസമകാരിതി മിരം അസിമിലം വിസമഞ്ച കരണസീലോ. അപരിച്ഛിന്നം അപരിനിട്ഠിതം.

മുഖപൂരകന്തി മുഖസ്സ പൂരണം മഹന്തം. അരസപടിസംവേദീതി നരസപടിസംവേദീ. ഭാജനേ ഛരസ്സേന്തോതി ഭാജനഭാജനേ സിത്ഥാനി ഛരസ്സേന്തോ. മുഖം മക്ഖേന്തോതി ബഹിമുഖം മക്ഖേന്തോ.

കിലന്തരൂപോ വിയാതി തസ്സ അസഹനേന ഖേദപ്പത്തോ വിയ. അത്താണുപേക്ഖായാതി അത്താണഭൂതായ ഉപേക്ഖായ. അത്താണസങ്ഖാതായ ഉപേക്ഖായാതി കേചി.

മായാദീസു സന്തദോസപടിച്ചുദനലക്ഖണാ മായാ. അസന്തഗുണപകാസനലക്ഖണം സാഠേയ്യം. ഉന്നതിലക്ഖണോ മാനോ. അസന്തഗുണസമ്ഭാവനാമുഖേന പടിഗ്ഗഹണേ അമത്തത്തുതാലക്ഖണാ പാപിച്ചുതാ. സന്തഗുണസമ്ഭാവനാമുഖേന പടിഗ്ഗഹണേ അമത്തത്തുതാലക്ഖണാ മഹിച്ചുതാ. സകലാഭേന അസന്തുസ്സനലക്ഖണാ അസന്തുട്ഠിതാ. വിജ്ജന്തന്തേ സിങ്ഗം, സിങ്ഗാരതാനാഗരികഭാവസങ്ഖാതം കിലേസസിങ്ഗം. അത്തനോ സരീരസ്സ, ചീവരാദിപരിക്ഖാരസ്സ ച മണ്ഡനവസേന പവത്തം ലോലുപ്പം ചാപല്യം. ഏവമാദയോതി ഏതഥ ആദി-സദ്ദേന അഹിരികാനോത്തപ്പമദപ്പമാദാദയോ സങ്ഗയ്ഹന്തി.

പരാപരാധസ്സ ഉപനയ്ഹനലക്ഖണോ ഉപനാഹോ. പരേസം ഗുണമക്ഖണലക്ഖണോ മക്ഖോ. പരസ്സ ഗുണേ ഡംസിത്ഥാ അപനേന്തോ വിയ യുഗഗ്ഗാഹലക്ഖണോ പളാസോ. പരസമ്പത്തിഉസുയനലക്ഖണാ ഇസ്സാ. അത്തസമ്പത്തിനിഗ്ഗാഹനലക്ഖണം മച്ഛരിയം. ഇധ ആദി-സദ്ദേന ദോവചസ്സതാപാപമിത്തതാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അനുസ്സാഹനം മിനം. അസത്തിവിഘാതോ മിദ്ധം. ചേതസോ അവൂപസമോ ഉദ്ധച്ചം. വിപ്പടിസാരോ കുകുച്ചം. സംസയോ വിചികിച്ചാ. അയോനിസോ ദള്ഘാഹോ ആധാനഗ്ഗാഹിതാ. യമാഗഹിതസ്സ മിച്ചാഗാഹസ്സ ദുബ്ബിവേറിയതാ ദുപ്പടിനിസ്സഗ്ഗിയതാ. ഇധ ആദി-സദ്ദേന മുട്ഠസച്ചഅസമ്പജഞ്ഞാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.

മുത്തചാഗതാതി വിസ്സട്ഠചാഗതാ നിസ്സങ്ഗപരിച്ചാഗോ. യഥാ മായാദയോ, തഥാ പവത്താ അകുസലക്ഖണ്ഡാ, യഥാ അരിയാനം ദസ്സനകാമതാദയോ, തഥാ പവത്താ കുസലക്ഖണ്ഡാ വേദിതഞ്ചാ.

പസാദനീയട്ഠാനം നാമ വത്ഥുത്തയം. സംവേജനീയട്ഠാനാനി ജാതിആദീനി. കൂസലാനുയോഗേതി കൂസലധമ്മഭാവനായം. “ഏവഞ്ച ഏവഞ്ച കരിസ്സാമീ”തി കിച്ചാനം രത്തിഭാഗേ പരിവിതക്കനം രത്തിം യൂമായനാ. തഥാവിതക്കിതാനം തേസം ദിവസഭാഗേ അനുട്ഠാനം ദിവാ പജ്ജലനാ. ഹുരാഹുരം ധാവനാതി ഇതോ ചിതോ ച തത്ഥ തത്ഥ ആരമ്മണേ ചിത്തവോസഗ്ഗോ. തേനേവാഹ “ഇദം പുരേ ചിത്തമചാരി ചാരികം, യേനിച്ചുക്ഖം യത്ഥകാമം യഥാസുഖ”തി (ധം പം ൩൨൬), “ചിത്തമസ്സ വിധാവതീ”തി (സം ൩൦൫) ച.

ധമ്മപ്പവത്തിദസ്സനാദി ച പാളിയം, അട്ഠകമായഞ്ച അനാഗതമേവാതി ന സക്കാ വത്തുന്തി “സബ്ബാകാരേനാ”തി വുത്തം. കിഞ്ചി കിഞ്ചി ആഗതമ്പി അത്ഥേവാതി ഹി അധിപ്പായോ. “ന സാരതോ പച്ചേതഞ്ച”തി വത്ഥാ തത്ഥ കാരണം ദസ്സേന്തോ

“രാഗചരിതസ്സ ഹി”തിആദിമാഹ. അപ്പമാദവിഹാരിനോതി തത്ത്വ വിനിധായ ഭാവം പടിപജ്ജനേന അപ്പമാദകാരിനോ. ഭിന്നലക്ഖണാഹുരിയാപമാദയോതി ചാതുരിയേന അചാതുരിയേന സന്നിഹം, സഹസാ ച ഗമനാദയോ. ന ഉപപജ്ജന്തിതി ന യുജ്ജന്തി. പുച്ഛിതാ ജാനിതബ്ബന്തി ധമ്മപ്പവത്തിആദിം പുച്ഛിതാ ജാനിതബ്ബം.

൪൬. സപ്പായം ഹിതം, കിലേസവിഹാതീതി അത്ഥോ. അയോതവേദികന്തി അപരിസുദ്ധപരിക്ഖേപവേദികം. ഭൂമട്ഠകന്തി ഭൂമിതലേയേവ ഉട്ഠാപിതം ഉപരിമതലരഹിതം. ഏകതോ ഓനതസ്സ പബ്ബതപാദസ്സ ഹേട്ഠാഭാഗോ അകതഭിത്തിഭൂമിപരികമ്മോ അകതപബ്ഭാരോ. ജതുകാഭരിതന്തി അയോമുഖാഹി ഓലമ്ബമാനമുഖാഹി ഖുദുകവഗ്ഗുലീഹി പരിപുണ്ണം. ഓലുഗ്ഗവിലുഗ്ഗന്തി ഛരിന്നഭിന്നം. ഉജ്ജങ്ഗലം ലുഖധൂസരം ഛായുദകരഹിതം. സീഹബ്ബഗ്ഘാദിഭയേന സാസങ്കം. ദുരൂപന്തി വിരൂപം. ദുബ്ബണ്ണന്തി അസുന്ദരവണ്ണം, ദുസ്സണ്ഠാനം വാ. ജാലാകാരേന കതപൂവം ജാലപൂവം. സാന്നി വിയ ഖരസമ്ഫസ്സന്തി സാന്നിഫലകോ വിയ ദുക്ഖസമ്ഫസ്സം. ഭാരികഭാവേന, അന്തരന്തരാ തുന്നകരണേന ച കിച്ഛപരിഹരണം. ആണിഗണ്ഠികാഹതോതി ആണിനാ, ഗണ്ഠിയാ ച ഹതസോഭോ. ഇദം രാഗചരിതസ്സ സപ്പായം, ഏവമസ്സ കിലേസസമുദാചാരോ ന ഹോതീതി അധിപ്പായോ. ഏസേവ നയോ സേസേസുപി.

ദിസാമുഖന്തി ദിസാഭിമുഖം, അബ്ഭോകാസാഭിമുഖന്തി അധിപ്പായോ. മഹാകസിണന്തി മഹന്തം കസിണമണ്ഡലം. സേസം സേനാസനാദിസു യം വത്തബ്ബം മോഹചരിതസ്സ, തം ദോസചരിതസ്സ വുത്തസദിസമേവ.

വിതക്കവിധാവനസ്സേവ പച്ചയോ ഹോതി യഥാ തം ആയസ്ഥതോ മേഘിയത്ഥേരസ്സ. ദരിമുഖേതി പബ്ബതവിവരേ. പരിത്തന്തി സുപ്പസരാവമത്തം.

പഭേദപരിച്ഛേദതോ നിദാനപരിച്ഛേദതോ വിഭാവനപരിച്ഛേദതോ സപ്പായപരിച്ഛേദതോതി പച്ചേകം പരിച്ഛേദ-സദ്ദോ യോജേതബ്ബോ. വിഭാവനാതി “അയം രാഗചരിതോ”തിആദിനാ ജാനനവിഭാവനാ. ഏകച്ചകസിണാനുസ്സതിട്ഠാനമത്തസ്സ പസങ്ഗേന കമിതത്താ വുത്തം “ന ച താവ ചരിയാനുകൂലം കമ്മട്ഠാനം സബ്ബാകാരേന ആവികത”ന്തി.

ചത്താലീസകമ്മട്ഠാനവണ്ണനാ

൪൭. സങ്ഖാതനിദ്ദേസതോതി സങ്ഖാതാനം “ചത്താലീസായാ”തി സങ്ഖ്യാവസേന ഗഹിതാനം ഉദിട്ഠാനം നിദ്ദേസതോ. “ഏതഥ ഏത്തകാനി ഉപചാരജ്ഞാനാവഹാനി, ഏത്തകാനി അപ്പനാജ്ഞാനാവഹാനീ”തി ഉപചാരപ്പനാവഹതോ. “ഏത്തകാനി ഏകജ്ഞാനികാനി, ഏത്തകാനി ദുകതികജ്ഞാനികാനി, ഏത്തകാനി സകലജ്ഞാനികാനീ”തി ഞ്ഞാനപ്പഭേദതോ. “ഏതേസു അങ്ഗസമതിക്കമോ, ഏതേസു ആരമ്മണസമതിക്കമോ”തി ഏവം സമതിക്കമതോ. “ഏത്തകാനേതഥ വഡ്ഢേതബ്ബാനി, ഏത്തകാനി ന വഡ്ഢേതബ്ബാനീ”തി വഡ്ഢനാവഡ്ഢനതോ. ആരമ്മണതോതി സഭാവധമ്മനിമിത്തനവത്തബ്ബവസേന, ചലിതാചലിതവസേന ച ആരമ്മണവിഭാഗതോ. ഭൂമിതോതി കാമാവചരാദിഭൂമിവിഭാഗതോ. ഗഹണതോതി ദിട്ഠാദിവസേന ഗഹണവിഭാഗതോ. പച്ചയതോതി ആരുപ്പാദിനം യഥാരഹം പച്ചയഭാവതോ. ചരിയാനുകൂലതോതി രാഗചരിയാദിനം അനുകൂലഭാവതോ.

കമ്മട്ഠാനാനീതി ആരമ്മണഭാവേന യോഗകമ്മസ്സ പവത്തിട്ഠാനാനി. ചതുകജ്ഞാനികാതി ചതുബ്ബിധരൂപാവചരജ്ഞാനവന്തോ, തേസം ആരമ്മണഭൂതാതി അത്ഥോ. ചതുകന്നയവസേന ചേതം വുത്തം. തികചതുകജ്ഞാനികേസുതി തികജ്ഞാനികേസു പുരിമേസു ബ്രഹ്മവിഹാരേസു, ചതുകജ്ഞാനികേസു ആനാപാനകസിണേസു. സേസേസുതി വുത്താവസേസേസു ഏകവീസതിയാ കമ്മട്ഠാനേസു.

ദിബ്ബചക്രവർത്തി ദിക്പാദയരൂപസ്ത സത്തസ്തു ചിത്തം ആദികമ്മികോ
ചേതോപരിയത്താണേന പരിച്ഛിന്ദിതും സങ്കോതി, ന ഇതരസ്താതി കസിണഹരണം
ചേതോപരിയത്താണസ്തു പച്ചയോ ഹോതി. തേന വൃത്തം “പരസത്താനഞ്ച ചേതസാ
ചിത്തമഞ്ഞാതും സമത്ഥോ ഹോതി”തി. ഓകാസേന പരിച്ഛിന്നത്താതി അത്തനോ
ഠിതോകാസേന പരിച്ഛിന്നത്താ. തഥാ ഉഗ്രഹകോസല്ലസ്തു സമ്പാദിതത്താ
പരിച്ഛിന്നാകാരേണേവ താനി ഉപതിട്ഠന്തി, തസ്മാ ന തത്ത്വ വഡ്ഡനാതി അധിപ്പായോ.
സചേ പന കോചി വഡ്ഡേയ്യ, ന തേന കോചി ഗുണോതി ദണ്ഡേനോ ആഹ
“ആനിസംസാഭാവ ചാ”തി. “തേസു പനാ”തിആദിനാ തമേവ ആനിസംസാഭാവം വിവരതി.
യസ്മാ വഡ്ഡിതേസു ക്കുണപരാസിയേവ വഡ്ഡതി, അവഡ്ഡിതേപി
കാമരാഗവിക്ഖമ്ഭനോ ഹോതിയേവ, തസ്മാ ആനിസംസാഭാവോ. വിഭൂതാതി
വിപുലാരമ്മണതായ സുപാകടാ, വഡ്ഡിതനിമിത്തതായ അപ്പമാണാരമ്മണഭാവേന
പരിബൃത്താതി അത്ഥോ.

കേവലന്തി സകലം അനവസേസം. “പഥവിം ഇമ”ന്തി വചനം ഉപട്ഠാനാകാരേന
വൃത്തം, ന നിമിത്തസ്തു വഡ്ഡനേനാതി അധിപ്പായോ. ലാഭിത്താതി സാതിസയം
ലാഭിതായ, ഉക്കംസഗതവസിഭാവതോതി അത്ഥോ. മേരോ ഹി പരമായ വസിപത്തിയാ
അസ്സമണ്ഡലേ അസ്സം സാരേനോ വിയ യത്ത്വ തത്ത്വ നിസിന്നോപി ഠിതോപി തം ത്യാനം
സമാപജ്ജതേവ. തേനസ്തു സമന്തതോ നിമിത്തം വഡ്ഡിതം വിയ ഉപട്ഠാസി. തേന
വൃത്തം “സബ്ബദിസാസു”തിആദി.

വൃത്താതി ധമ്മസങ്ഗഹേ വൃത്താ. മഹത്തേതി വിപുലേ. നിന്നമലാദിവസേന ഹി
ഏകദേശേ അട്ഠാ സമന്തതോ ഗഹണവസേന സകലസരീരേ നിമിത്തം ഗണ്ഹന്തസ്തു തം
മഹന്തം ഹോതി. മഹത്തേ വാ സരീരേ. അപ്പകേതി സരീരസ്തു ഏകദേശേ നിമിത്തം
ഗണ്ഹന്തീതി യോജനാ. അപ്പകേ വാ ഖുദുകേ ദാരകസരീരേ. ഏതന്തി അസുഭനിമിത്തം.
ആദിനവന്തി “അസുഭരാസി ഏവ വഡ്ഡതി, ന ച കോചി ആനിസംസോ”തി വൃത്തം
ആദിനവം.

സേസാനിപിന വഡ്ഡേതബ്ബാനീതി സങ്ഖേപതോ വൃത്തമത്ഥം ഉപപത്തിതോ
വിവരിതും “കസ്മാ”തിആദി വൃത്തം. പിച്ഛപിണ്ഡാദിവസേന ഉപട്ഠാന്തന്തി നിമിത്തം
വാതസങ്ഘാതസന്നിസ്തയന്തി കത്വാ വൃത്തം “വാതരാസിയേവ വഡ്ഡതി”തി. ഓകാസേന
പരിച്ഛിന്നന്തി നാസികഗുരുവനിമിത്താദിഓകാസേന സപരിച്ഛേദം. വായോകസിണവഡ്ഡനേ
വിയ ന ഏത്ത്വ കോചി ഗുണോ, കേവലം വാതവഡ്ഡനമേവാതി ആഹ
“സാദിനവത്താ”തി. തേസന്തി ബ്രഹ്മവിഹാരാനം. നിമിത്തന്തി ആരമ്മണം. ന ച തേന
അത്ഥോ അത്ഥീതി തേന സത്തരാസിവഡ്ഡനേന പഥവികസിണാദിവഡ്ഡനേ വിയ കിഞ്ചി
പയോജനം നത്ഥി. പരിഗൃഹവസേനാതി അപരിഗൃഹിതസ്തു ഭാവനാവിസയസ്തു
പരിഗൃഹവസേന, ന നിമിത്തവഡ്ഡനവസേന. തേനാഹ
“ഏകാവാസദിആവാസാദിനാ”തിആദി. ഏത്ഥാതി ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനായം. യദയന്തി യം
പടിഭാഗനിമിത്തം അയം യോഗീ. സീമാസമ്ഭേദേണേവ ഹേത്ത്വ ഉപചാരജ്ഞാനുപത്തി, ന
നിമിത്തുപത്തിയാ. യദി ഏവം കഥം പരിത്താദിആരമ്മണതാ ത്യാനസ്താതി ആഹ
“പരിത്തഅപ്പമാണാരമ്മണതാപേത്ത്വ പരിഗൃഹവസേനാ”തി, കതിപയേ സത്തേ
പരിഗൃഹേത്വാ പവത്താ മേത്താദയോ പരിത്താരമ്മണാ, ബഹുകേ അപ്പമാണാരമ്മണാതി
അത്ഥോ. ആകാസം കസിണുഗ്ഘാടിമത്താ ന വഡ്ഡേതബ്ബന്തി യോജനാ. വക്ഖതി വാ
യം തേന സമ്ബന്ധിതബ്ബം. പരികപ്പജമേവ ആരമ്മണം വഡ്ഡേതും സക്കാ, ന ഇതരന്തി
ആഹ “ന ഹി സക്കാ സഭാവധമ്മം വഡ്ഡേതും”ന്തി . ആരുപ്പാനം
പരിത്തഅപ്പമാണാരമ്മണതാ പരിത്തകസിണുഗ്ഘാടിമാകാസേ,
വിപുലകസിണുഗ്ഘാടിമാകാസേ ച പവത്തിയാ വേദിതബ്ബാ. സേസാനി
ബുദ്ധാനുസ്സതിആദിനി ദസ കമ്മട്ഠാനാനി. അനിമിത്തത്താതി പടിഭാഗനിമിത്താഭാവം.

പടിഭാഗനിമിത്താരമ്മണാനീതി പടിഭാഗനിമിത്തഭൂതാനി ആരമ്മണാനി. സേസാനി
അട്ഠാരസ. സേസാനി ഛാതി ചത്താരോ ബ്രഹ്മവിഹാരാ, ആകാസാനഞ്ചായതനം,
ആകിഞ്ചത്തായതനന്തി ഇമാനി സേസാനി ഛ. വിസ്സന്ദമാനപുബ്ബതായ വിപുബ്ബകം.

പശ്ചാത്താപമോഹിതമായ ലോഹിതകം. കിമീനം പചലനേന പുളുവകം, ചലിതാരമ്മണം വൃത്തം. വാതപാനവിവരാദിഹി അന്തോപവിട്ഠസ്സ സൂരിയാലോകാദികസ്സ ചലനാകാരോ പഞ്ഞായതീതി ഓഭാസമണ്ഡലാരമ്മണസി ചലിതാരമ്മണം വൃത്തം. പുബ്ബഭാഗേതി പടിഭാഗനിമിത്തപ്പവത്തിയാ പുബ്ബഭാഗേ. സന്നിസിന്നമേവാതി സന്തം നിചലമേവ.

ദേവേസൂതി കാമാവചരദേവേസു, തത്ത്വ അസുഭാതം പടികൂലസ്സ ച ആഹാരസ്സ അഭാവതോ. അസ്സാസപസ്സാസാനം ബ്രഹ്മലോകേ അഭാവതോ “ആനാപാനസ്സതി ചാ”തി വൃത്തം.

ദിട്ഠേനാതി ദിട്ഠേന വത്ത്വനാ കാരണഭൂതേന. ഗഹേതബ്ബാനീതി ഉഗ്ഗഹേതബ്ബാനി, ഉപ്പാദേതബ്ബഉഗ്ഗഹനിമിത്താനീതി അത്ഥേ. തേനാഹ “പുബ്ബഭാഗേ”തിആദി. തസ്സാതി കായഗതാസതിയാ. ഉച്ഛുസസ്സാദിനം പത്തേസു പചലമാനവണ്ണഗ്ഗഹണമുഖേന വാ തസ്സ ഗഹേതബ്ബത്താ വൃത്തം “വായോകസിണം ദിട്ഠംഹുട്ഠേനാ”തി. ന ആദികമ്മികേന ഗഹേതബ്ബാനീതി ആദികമ്മികേന ന ഗഹേതബ്ബാനി, ഭാവനാരമ്ഭവസേന ന പട്ഠപേതബ്ബാനി, ഹേട്ഠിമേ തയോ ബ്രഹ്മവിഹാരേ, കസിണേസു രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനഞ്ച അനധിഗന്ത്വാ സമ്പാദേതും അസക്കുണേയുത്താ.

ഇമേസു പന കമ്മട്ഠാനേസൂതി ഏത്ഥ കമ്മട്ഠാനഗ്ഗഹണേന യഥാരഹം ആരമ്മണാനം, ത്യാനാനഞ്ച ഗഹണം വേദിതബ്ബം. സുഖവിഹാരസ്സാതി ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരസ്സ.

“ഏകാദസ കമ്മട്ഠാനാനി അനുകൂലാനീ”തി ഉജുവിപച്ചനീകവസേന ചേതം വൃത്തം. ഏവം സേസേസുപി. വക്ഖതി ഹി “സബ്ബഞ്ചേത”തിആദി. അനുകൂലാനി രാഗവിക്ഖമ്ഭനസ്സ ഉപായഭാവതോ. അട്ഠ അനുകൂലാനീതി യോജനാ. ഏവം സേസേസു. ഏകന്തി ഇദം അനുസ്സതിഅപേക്ഖം അനുസ്സതീസു ഏകന്തി, ന മോഹചരിതവിതക്കചരിതാപേക്ഖം തേസം അത്തസ്സാപി അനുകൂലസ്സ അലബ്ഭനേതോ . “സദ്ധാചരിതസ്സ പുരിമാ ഛ അനുസ്സതിയോ”തി ഇദം അതിസപ്പായവസേന വൃത്തം. ഇമസ്സേവ ഉജുവിപച്ചനീകം ഇമസ്സ അതിസപ്പായന്തി ഗഹേതബ്ബസ്സ വിസേസസ്സ അഭാവതോ സബ്ബചരിതാനം അനുകൂലാനി. പരിത്തന്തി സരാവമത്തം, അപ്പമാണന്തി തതോ അധികപമാണം. പരിത്തം വാ സുപ്പസരാവമത്തം, അപ്പമാണം അധികപമാണം ഖലമണ്ഡലാദികസിണഭാവേന പരിഗൃഹിതം.

ചത്താരോ ധമ്മാതി ചത്താരോ മനസികരണീയാ ധമ്മാ. ഉത്തരീതി സീലസമ്പദാ, കല്യാണമിത്തതാ, സപ്പായധമ്മസ്സവനം, വീരിയം; പഞ്ഞാതി ഇമേസു പഞ്ചസു ധമ്മേസു പതിട്ഠാനതോ ഉപരി. അസുഭാതി അസുഭഭാവനാ ഏകാദസസു അസുഭകമ്മട്ഠാനേസു ഭാവനാനുയോഗാ. മേത്താതി അനോധിസോ, ഓധിസോ വാ പവത്താ മേത്താഭാവനാ. ആനാപാനസ്സതീതി സോളസവത്ത്വകാ ആനാപാനസ്സതിസമാധിഭാവനാ. വിതക്കുപച്ഛേദായാതി മിച്ഛാവിതക്കാനം ഉപച്ഛിന്ദനത്ഥായ. അനിചസഞ്ഞാതി “സബ്ബേ സഖ്ഖാരാ അനിചാ”തി (അം നിം ൩.൧൩൭; ധം പം ൨൭൭; മഹാനിം ൨൭) ഏവം പവത്താ അനിചാനുപസ്സനാ. അസ്മിമാനസമുഗ്ഘാതായാതി “അസ്മി”തി ഉപ്പജ്ജനകസ്സ നവവിധസ്സാപി മാനസ്സ സമുച്ഛിന്ദനായ. ഏത്ഥ ഹി ഏകസ്സേവ ചത്താരോ ധമ്മാ ഭാവേതബ്ബാ വൃത്താ, ന ഏകസ്സ ചതുചരിയതായ. തേന വിഞ്ഞായതി “സബ്ബാനിപി കമ്മട്ഠാനാനി സബ്ബാകുസലവിക്ഖമ്ഭനാനി സബ്ബകുസലപരിബ്രൂഹനാനീ”തി.

ഏകസ്സേവ സത്ത കമ്മട്ഠാനാനി വൃത്താനി, ന ചായസ്മാ രാഹുലോ സബ്ബചരിതോതി അധിപ്പായോ. വചനമത്തേതി “അസുകകമ്മട്ഠാനം അസുകചരിതസ്സ അനുകൂല”തി ഏവം വൃത്തവചനമത്തേ. അധിപ്പായോതി തഥാവചനസ്സ അധിപ്പായോ. സോ പന “സബ്ബഞ്ചേത”തിആദിനാ വിഭാവിതോ ഏവ.

൪൮. “പിയോ ഗരൂ”തിആദിനാ (അം നിം ൭.൩൭) വൃത്തപ്പകാരം കല്യാണമിത്തം. “അത്തനോ പത്തചീവരം സയമേവ ഗഹേത്വാ”തിആദിനാ വൃത്തനയേന ഉപസങ്കമിത്വാ. സോമനസ്സമേവ ഉപ്പജ്ജതി “ഏവം ബഹുപരിസ്സയോയം അത്തഭാവോ റാനേയേവ മയാ നിയ്യാതിതോ”തി. തേനാഹ “യഥാ ഹീ”തിആദി.

അതജ്ജനീയോതി ന തജ്ജതബ്ബോ ന നിഗ്ഗഹേതബ്ബോ. സ്വായം അതജ്ജനീയഭാവോ ദോവചസ്സതായ വാ സിയാ, ആചരിയേ അനിവിട്ഠപേമതായ വാതി തദുഭയം ദസ്സേതും “ദുബ്ബചോ വാ”തിആദി വുത്തം. യോ ഹി ആചരിയേന തജ്ജിയമാനോ കോപഞ്ച ദോസഞ്ച അപച്ചയഞ്ച പാതുകരോതി, യോ വാ “കിമസ്സ സന്തികേ വാസേനാ”തി പക്കമതി, അയം ദുവിധോപി അതജ്ജനീയോ. ധമ്മേനാതി ഓവാദാനുസാസനിയമ്മേന. ഗുല്ല്ഹം ഗന്ധന്തി കമ്മട്ഠാനഗന്ധം, സച്ചപടിച്ചസമുപ്പാദാദിസഹിതം ഗമ്ഭീരം സുഞ്ഞതാപടിസംയുത്തഞ്ച.

തുമ്പാകമത്ഥായാതിവുത്തേതി “സതപോരിസേ പപാതേ പതന്നേ തുമ്പാകം കോചി അത്ഥോ ഹോതി”തി കേനചി വുത്തേ. ഘംസേത്തോതി “മനുസ്സകക്കേന തുമ്പാകം കോചി അത്ഥോ”തി വുത്തേ ഘംസേത്തോ നിരവസേസം അത്തഭാവം വേപേതും ഉസ്സഹേയം. “മമ അസ്സാസപസ്സാസനിരുന്ധന്നേ തുമ്പാകം കോചി രോഗവുപസമാദികോ അത്ഥോ അത്ഥി”തി കേനചി വുത്തേ. തീഹിപി ഭിക്ഖുഹി ആചരിയേ ഭത്തിപവേദനമുഖേന വീരിയാരമ്ഭോ ഏവ പവേദിതോ.

൪൯. അഞ്ഞത്ഥ പവത്തിത്ഥാപി ചിത്തം ആഗമ്മ യത്ഥ സേതി, സോ തസ്സ ആസയോ “മിഗാസയോ” വിയ, ആസയോ ഏവ അജ്ജ്യാസയോ. സോ ദുവിധോ വിപന്നോ, സമ്പന്നോതി. തത്ഥ വിപന്നോ സസ്സതാദിമിച്ഛാഭിനിവേസനിസ്സിതോ. സമ്പന്നോ ദുവിധോ വട്ടനിസ്സിതോ, വിവട്ടനിസ്സിതോതി. തേസു വിവട്ടനിസ്സിതോ അജ്ജ്യാസയോ “സമ്പന്നജ്ജ്യാസയേനാ”തി ഇധാധിപ്പേതോ. ഇദാനി നം വിഭാഗേന ദസ്സേതും “അലോഭാദീനം വസേനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഛഹാകാരേഹീതി അലുബ്ഭനാദീഹി ഛഹി ആകാരേഹി. സമ്പന്നജ്ജ്യാസയേനാതി പുബ്ബഭാഗിയാനം സീലസമ്പദാദീനം സാധനവസേന, ലോകുത്തരാനം ഉപനിസ്സയഭാവേന ച സമ്പന്നോ അജ്ജ്യാസയോ ഏതസ്സാതി സമ്പന്നജ്ജ്യാസയോ, തേന. അലോഭാദയോ ഹി അനേകദോസവിധമനതോ, അനേകഗുണാവഹതോ ച സത്താനം ബഹുകാരാ വിസേസതോ യോഗിനോ. തഥാ ഹി അലോഭാദയോ മച്ഛേരമലാദീനം പടിപക്ഖഭാവേന പവത്തന്തി. വുത്തം ഹേതം (ധം സ അട്ഠം ച മൂലരാസീവണ്ണാ) -

“അലോഭോ മച്ഛേരമലസ്സ പടിപക്ഖോ, അദോസോ ദുസ്സീല്യമലസ്സ, അമോഹോ കൂസലേസു ധമ്മേസു അഭാവനായ. അലോഭോ ചേത്ഥ ദാനഹേതു, അദോസോ സീലഹേതു, അമോഹോ ഭാവനാഹേതു. തേസു ച അലോഭേന അനധികം ഗണ്ഹാതി ലുദ്ധസ്സ അധികഗൃഹണതോ, അദോസേന അനൂനം ദുട്ഠസ്സ ഊനഗൃഹണതോ, അമോഹേന അവിപരീതം മൂല്ല്ഹസ്സ വിപരീതഗൃഹണതോ.

“അലോഭേന ചേത്ഥ വിജ്ജമാനം ദോസം ദോസതോ ധാരേത്തോ ദോസേ പവത്തതി, ലുദ്ധോ ഹി ദോസം പടിച്ഛാദേതി. അദോസേന വിജ്ജമാനം ഗുണം ഗുണതോ ധാരേത്തോ ഗുണേ പവത്തതി, ദുട്ഠോ ഹി ഗുണം മക്ഖേതി. അമോഹേന യാമാവസഭാവം യാമാവസഭാവതോ ധാരേത്തോ യാമാവസഭാവേ പവത്തതി , മൂല്ല്ഹോ ഹി തച്ഛം ‘അതച്ഛ’ന്തി, അതച്ഛഞ്ച ‘തച്ഛ’ന്തി ഗണ്ഹാതി. അലോഭേന ച പിയവിപ്പയോഗദുക്ഖം ന ഹോതി ലുദ്ധസ്സ പിയസബ്ഭാവതോ, പിയവിപ്പയോഗാസഹനതോ ച, അദോസേന അപ്പിയസമ്പയോഗദുക്ഖം ന ഹോതി ദുട്ഠസ്സ അപ്പിയസബ്ഭാവതോ, അപ്പിയസമ്പയോഗാസഹനതോ ച, അമോഹേന ഇച്ഛിതാലാഭദുക്ഖം ന ഹോതി, അമൂല്ല്ഹസ്സ ഹി ‘തം കുതേത്ഥ ലബ്ഭാ’തി ഏവമാദിപച്ചവേക്ഖണ്ഡസബ്ഭാവതോ.

“അലോഭേന ചേത്ഥ ജാതിദുക്ഖം ന ഹോതി അലോഭസ്സ തണ്ഹാപടിപക്ഖതോ, തണ്ഹാമൂലകത്താ ച ജാതിദുക്ഖസ്സ, അദോസേന ജരാദുക്ഖം ന ഹോതി തിക്ഖദോസസ്സ വിപ്പം ജരാസമ്ഭവതോ, അമോഹേന മരണദുക്ഖം ന ഹോതി, സമ്മോഹമരണഞ്ഹി ദുക്ഖം, ന ച തം അമൂല്ല്ഹസ്സ ഹോതി. അലോഭേന ച ഗഹട്ഠാനം, അമോഹേന പബ്ബജിതാനം, അദോസേന പന സബ്ബേസമ്പി സുഖസംവാസതാ ഹോതി.

“വിസേസതോ ചേത്ഥ അലോഭേന പേത്തിവിസയേ ഉപപത്തി ന ഹോതി, യേഭൂയ്യേന ഹി സത്താ തസ്സഹായ പേത്തിവിസയം ഉപപജ്ജന്തി, തസ്സഹായ ച പടിപക്ഖോ അലോഭോ. അദോസേന നിരയേ ഉപപത്തി ന ഹോതി, ദോസേന ഹി ചണ്ഡജാതിതായ ദോസസദിസം നിരയം ഉപപജ്ജന്തി, ദോസസ്സ ച പടിപക്ഖോ അദോസോ. അമോഹേന തിരച്ചാനയോനിയം നിബ്ബത്തി ന ഹോതി, മോഹേന ഹി നിചുസമ്മുട്ട്ഠം തിരച്ചാനയോനിം ഉപപജ്ജന്തി, മോഹപടിപക്ഖോ ച അമോഹോ. ഏതേസു ച അലോഭോ രാഗവസേന ഉപഗമനസ്സ അഭാവകരോ, അദോസോ ദോസവസേന അപഗമനസ്സ, അമോഹോ മോഹവസേന അമജ്ജ്ഞത്തഭാവസ്സ.

“തീഹിപി ചേതേഹി യഥാപടിപാടിയാ നേക്ഖമ്മസഞ്ഞാ അബ്ബാപാദസഞ്ഞാ അവിഹിംസാസഞ്ഞാതി ഇമാ തിസ്സോ, അസുഭസഞ്ഞാ അപ്പമാണസഞ്ഞാ ധാതുസഞ്ഞാതി ഇമാ ച തിസ്സോ സഞ്ഞായോ ഹോന്തി. അലോഭേന പന കാമസുഖല്ലികാനുയോഗാന്തസ്സ, അദോസേന അത്തകിലമമാനുയോഗാന്തസ്സ പരിവജ്ജനം ഹോതി, അമോഹേന മജ്ജിമായ പടിപത്തിയാ പടിപജ്ജനം. തഥാ അലോഭേന അഭിജ്ജാകായഗന്മസ്സ പഭേദനം ഹോതി, അദോസേന ബ്ബാപാദകായഗന്മസ്സ, അമോഹേന സേസഗന്മദ്വയസ്സ. പുരിമാനി ച ദേവ സതിപട്ഠാനാനി പുരിമാനം ദിന്നം ആനുഭാവേന, പച്ഛിമാനി പച്ഛിമസ്സേവ ആനുഭാവേന ഇജ്ജന്തി.

“അലോഭോ ചേത്ഥ ആരോഗ്യസ്സ പച്ചയോ ഹോതി, അലുദ്ധോ ഹി ലോഭനീയന്വി അസപ്പായം ന സേവതി, തേന അരോഗോ ഹോതി. അദോസോ യോബ്ബനസ്സ, അദുട്ഠോ ഹി വലിതപലിതാവഹേന ദോസഗ്ഗിനാ അഡയ്ഘമാനോ ദീഘരത്തം യുവാ ഹോതി. അമോഹോ ദീഘായുകതായ, അമുട്ട്ഠോ ഹി ഹിതാഹിതം ത്തൊ അഹിതം പരിവജ്ജേന്തോ, ഹിതഞ്ച പടിസേവമാനോ ദീഘായുകോ ഹോതി.

“അലോഭോ ചേത്ഥ ഭോഗസമ്പത്തിയാ പച്ചയോ ചാഗേന ഭോഗപടിലാഭതോ, അദോസോ മിത്തസമ്പത്തിയാ മേത്തായ മിത്താനം പടിലാഭതോ, അപരിഹാനതോ ച, അമോഹോ അത്തസമ്പത്തിയാ, അമുട്ട്ഠോ ഹി അത്തനോ ഹിതമേവ കരോന്തോ അത്താനം സമ്പാദേതി. അലോഭോ ച ദിബ്ബവിഹാരസ്സ പച്ചയോ ഹോതി, അദോസോ ബ്രഹ്മവിഹാരസ്സ, അമോഹോ അരിയവിഹാരസ്സ.

“അലോഭേന ചേത്ഥ സകപക്ഖേസു സത്തസഞ്ചാരേസു നിബ്ബുതോ ഹോതി തേസം വിനാസേന അഭിസഞ്ചാരേതുകസ്സ ദുക്ഖേസു അഭാവോ, അദോസേന പരപക്ഖേസു, അദുട്ഠസ്സ ഹി വേരീസുപി വേരീസഞ്ഞായ അഭാവതോ, അമോഹേന ഉദാസീനപക്ഖേസു അമുട്ട്ഠസ്സ സബ്ബാഭിസഞ്ചാരായ അഭാവതോ.

“അലോഭേന ച അനിചുദസ്സനം ഹോതി, ലുദ്ധോ ഹി ഉപഭോഗാസായ അനിചുപി സഞ്ചാരേ അനിചുതോ ന പസ്സതി. അദോസേന ദുക്ഖദസ്സനം, അദോസജ്ജ്യാസയോ ഹി പരിചുത്തആഘാതവത്സുപരിഗൃഹോ സഞ്ചാരേയേവ ദുക്ഖതോ പസ്സതി. അമോഹേന അനത്തദസ്സനം, അമുട്ട്ഠോ ഹി യഥാവഗഹണകുസലോ അപരിണായകം ഖണ്ഡപഞ്ചകം അപരിണായകതോ ബുജ്ജന്തി. യഥാ ച ഏതേഹി അനിചുദസ്സനാദിനി, ഏവം ഏതേപി അനിചുദസ്സനാദിഹി ഹോന്തി. അനിചുദസ്സനേന ഹി അലോഭോ ഹോതി, ദുക്ഖദസ്സനേന അദോസോ, അനത്തദസ്സനേന അമോഹോ. കോ ഹി നാമ ‘അനിചുദ’ന്തി സമ്മാ ത്തൊ തസ്സത്ഥായ പിഹം ഉപ്പാദേയ്യ, സഞ്ചാരേ വാ ‘ദുക്ഖ’ന്തി ജാനന്തോ അപരന്വി അച്ചന്തതിവിണം കോധദുക്ഖം ഉപ്പാദേയ്യ, അത്തസുത്തതഞ്ച ബുജ്ജന്തിതാ പുന സമ്മോഹം ആപജ്ജേയ്യാ”തി.

തേന വുത്തം “പുബ്ബഭാഗിയാനം സീലസമ്പദാദിനം സാധനവസേന ലോകുത്തരാനം, ഉപനിസ്സയഭാവേന ച സമ്പന്നോ അജ്ജ്യാസയോ ഏതസ്സാതി സമ്പന്നജ്ജ്യാസയോ”തി. തേനാഹ “ഏവം തിസ്സന്നം ബോധിനം അത്തതരം പാപുണാതീ”തി.

ഇദാനി തേ അജ്ഞാസയേ പാളിയാവ വിഭാവേതും “യമാഹാ”തിആദി വൃത്തം. തത്വ ഛോതി ഗണപരിച്ഛേദോ. അജ്ഞാസയാതി പരിച്ഛിന്നയമ്മനിദസ്സനം. ഉഭയം പന ഏകജ്ഞം കത്വാ ഛബ്ബിയാ അജ്ഞാസയാതി അത്ഥോ. ബോധിസത്താതി ബുജ്ജന്തകസത്താ, ബോധിയാ വാ നിയതഭാവേന സത്താ ലഗ്ഗാ, അധിമുത്താ തന്നിന്നാ തപ്പോണാതി അത്ഥോ. ബോധിപരിപാകായ സംവത്തന്തീതി യമാഭിനീഹാരം അത്തനാ പത്തബ്ബബോധിയാ പരിപാചനായ ഭവന്തി. അലോഭജ്ഞാസയാതി അലുബ്ഭനാകാരേണ പവത്തഅജ്ഞാസയാ, ആദിതോ “കഥം നു വോ മയം സബ്ബത്ഥ, സബ്ബദാ ച അലുദ്ധാ ഏവ ഹേസ്സാമാ”തി, മജ്ജേ ച അലുബ്ഭനവസേനേവ, പച്ഛാ ച തസ്സേവ രോചനവസേന പവത്തഅജ്ഞാസയാ. ലോഭേ ദോസദസ്സാവിനോതി ലുബ്ഭനലക്ഖണേ ലോഭേ സബ്ബപ്പകാരേണ ആദിനവദസ്സാവിനോ. ഇദം തസ്സ അജ്ഞാസയസ്സ ഏകദേശതോ ബ്രൂഹനാകാരദസ്സനം. ലോഭേ ഹി ആദിനവം, അലോഭേ ച ആനിസംസം പസ്സന്തസ്സ അലോഭജ്ഞാസയോ പരിവഡ്ഠതി, സ്വായം തത്വ ആദിനവാനിസംസദസ്സനവിധി വിഭാവീതോയേവ. സേസപദേശുപി ഇമിന്നാ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അയം പന വിസേസോ - നേക്ഖമ്മന്തി ഇധ പബ്ബജ്ജാ. പവിവേകോ തദങ്ഗവിവേകോ, വിക്ഖമ്ഭനവിവേകോ, കായവിവേകോ, ചിത്തവിവേകോ ച. നിസ്സരണം നിബ്ബാനം. സബ്ബഭവഗതീസൂതി സബ്ബേസു ഭവേസു, സബ്ബാസു ച ഗതീസു. തദധിമുത്തതായാതി യദത്ഥം ഭാവനാനുയോഗോ, യദത്ഥാ ച പബ്ബജ്ജാ, തദധിമുത്തേന. തേനേവാഹ “സമാധാധിമുത്തേനാ”തിആദി.

൫൦. “കിം ചരിതോസീ”തി പുച്ഛിതോ സചേ “ന ജാനാമീ”തി വദേയ്യ, “കേ വാ തേ ധമ്മാ ബഹുലം സമുദാചരന്തീ”തി പുച്ഛിതബ്ബോ. കിം വാതി കിം അസുഭം വാ അനുസ്സതിട്ഠാനം വാ അഞ്ഞം വാ. കിം തേ മനസി കരോതോ ഫാസു ഹോതീതി ചിത്തസ്സ ഏകഗ്ഗഭാവേന സുഖം ഹോതി. ചിത്തം നമതീതി പകതിയാവ അഭിരതിവസേന നമതി. ഏവമാദിഹീതി ആദി-സദ്ദേന ഇരിയാപമാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. തേപി ഹി ന സബ്ബസ്സ ഏകംസതോ ബൃഭിച്ഛാരിനോ ഏവ. തഥാ ഹി സമുദാചാരോ പുച്ഛിതബ്ബോ വുത്തോ. “അസുകഞ്ച അസുകഞ്ച മനസികാരവിധിം കതിപയദിവസം അനുയുഞ്ജാഹീ”തി ച വത്തബ്ബോ.

“പകതിയാ ഉഗ്ഗഹിതകമ്മട്ഠാനസ്സാ”തി ഇദം യം കമ്മട്ഠാനം ഗഹേതുകാമോ, തത്വ സജ്ജായവസേന വാ മനസികാരവസേന വാ കതപരിചയം സന്ധായ വൃത്തം. ഏകം ദേവ നിസജ്ജാനീതി ഏകം വാ ദേവ വാ ഉണ്ഹാസനാനി. സജ്ജായം കാരേത്വാ അത്തനോ സമ്മുഖാവ അധിയാപേത്വാ ദാതബ്ബം, സോ ചേ അഞ്ഞത്വ ഗന്തുകാമോതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “സന്തികേ വസന്തസ്സാ”തി. ആഗതാഗതക്ഖണേ കമേതബ്ബം, പവത്തിം സുതാതി അധിപ്പായോ.

പഥവീകസിണന്തി പഥവീകസിണകമ്മട്ഠാനം. കതസ്സാതി കതസ്സ കസിണസ്സ. തം തം ആകാരന്തി ആചരിയേന കമ്മട്ഠാനേ വുച്ഛമാനേ പദപദത്ഥാധിപ്പായഓപമ്മാദികം അത്തനോ ഞാണസ്സ പച്ഛുപട്ഠിതം തം തം ആകാരം, യം യം നിമിത്തന്തി വൃത്തം. ഉപനിബന്ധിത്വാതി ഉപനേത്വാ നിബദ്ധം വിധ കത്വാ, ഹദയേ റപേത്വാ അപമുസ്സന്തം കത്വാതി അത്ഥോ. ഏവം സുട്ഠ ഉപട്ഠിതസ്സതിതായ നിമിത്തം ഗഹേത്വാ തത്വ സമ്പജാനകാരിതായ സക്കച്ഛം സുണന്തേന. തന്തി തം യമാവൃത്തം സുഗ്ഗഹിതം നിസ്സായ. ഇതരസ്സാതി തഥാ അഗണ്ഹന്തസ്സ. സബ്ബാകാരേനാതി കസ്സചിപി പകാരസ്സ തത്വ അസേസിത്താ വൃത്തം.

കമ്മട്ഠാനഗൃഹണനിദേശവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി തതിയപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

൪. പഥവീകസിണിദ്രേസവണ്ണനാ

൫൧. ഫാസു ഹോതീതി ആവാസസ്പായാദിലാഭേന മനസികാരഹാസുതാ ഭാവനാസുക്താ ഹോതി. പരിസോധേനേനാതി തേസം തേസം ഗണ്ഠിടാനാനം ഛരിന്ദവസേന വിസോധേനേന. അകിലമന്തോയേവാതി അകിലന്തകായോ ഏവ. സതി ഹി കായകിലമഥേ സിയാ കമ്മടാനമനസികാരസ്സ അന്തരായോതി അധിപ്പായോ. ഗണ്ഠിടാനന്തി അത്ഥതോ, അധിപ്പായതോ ച ദുബ്ബിനിവേധതായ ഗണ്ഠിഭൂതം റാനം. ഛരിന്ദിത്യാതി യാമാവതോ അത്ഥസ്സ, അധിപ്പായസ്സ ച വിഭാവനേന ഛരിന്ദിത്യാ, വിഭൂതം സുപാകടം കത്യാതി അധിപ്പായോ. സുവിസുദ്ധന്തി സുട്ഠു വിസുദ്ധം, നിഗുദ്ധം നിജ്ജടന്തി അത്ഥോ.

അനനുരൂപവിഹാരവണ്ണനാ

൫൨. അത്തതരേനാതി അത്തതരേനാപി, പഗേവ അനേകേഹിതി അധിപ്പായോ. മഹന്തഭാവോ മഹത്തം. തമാ സേസേസു. സോണ്ഡവാ സോണ്ഡി. തമാ പണ്ണന്തിആദീസു. ബോധിഅങ്ഗണാദീസു കാതഞ്ചം ഇധ “വത്ത”ന്തി അധിപ്പേതന്തി ആഹ “പാനീയഘടം വാ രിത്ത”ന്തി. നിട്ഠിതായാതി പവിട്ഠപവിട്ഠാനം ദാനേന പരിക്ഖിണായ. ജിണ്ണവിഹാരേപി യത്ര ഭിക്ഖു ഏവം വദന്തി “ആയസ്സമാ, യമാസുഖം സമണ്ഡമ്മം കരോതു, മയം പടിജഗ്ഗിസ്സാമാ”തി. ഏവരൂപേ വിഹാരഞ്ചന്തി അയമ്പി നയോ ലബ്ഭതി, വുത്തനയത്താ പന ന വുത്തോ.

മഹാപഥവിഹാരേതി മഹാപഥസമീപേ വിഹാരേ. ഭാജനദാരുദോണികാദീനീതി രജനഭാജനാനി, രജനത്ഥായ ദാരു, ദാരുമയദോണികാ, രജനപചന്ദാനം, യോവനഫലകന്തി ഏവമാദീനി. സാകഹാരികാതി സാകഹാരിനിയോ ഇത്ഥിയോ. വിസഭാഗസദ്ദോ കാമഗുണ്ഡപസംഹിതോ ഗീതസദ്ദോതി വദന്തി, കേവലോപി ഇത്ഥിസദ്ദോ വിസഭാഗസദ്ദോ ഏവ. തത്രാതി പുപ്ഫവന്തേ വിഹാരേ. താദിസോധേവാതി “തത്ഥസ്സ കമ്മടാനം ഗഹേത്യാ”തിആദിനാ യാദിസോ പണ്ണവന്തേ വിഹാരേ ഉപദുവോ വുത്തോ, താദിസോധേവ. “പുപ്ഫഹാരികായോ പുപ്ഫം ഓചിനന്തിയോ”തി പന വത്തഞ്ചം. അയമിധ വിസേസോ.

പത്ഥനീയേതി തത്ഥ വസന്തേസു സമ്ഭാവനാവസേന ഉപസങ്കമനാദിനാ പത്ഥേതഞ്ചേ. തേനാഹ “ലേണസമ്മതേ”തി. ദക്ഖിണാഗിരീതി മഗധവിസയേ ദക്ഖിണാഗിരീതി വദന്തി.

വിസഭാഗാരമ്മണാനി ഇടാനി, അനിടാനി ച. അനിടാനം ഹി ദസ്സനത്ഥം “ഘടേഹി നിഘംസന്തിയോ”തിആദി വുത്തം. ദബ്ബുപകരണയോഗാ രുക്ഖാ ദബ്ബുപകരണരുക്ഖാ.

യോ പന വിഹാരോ. ഖലന്തി ധത്തേകരണ്ഠാനം. ഗാവോ രുന്ധന്തി “സസ്സം ഖാദിംസു”തി. ഉദകവാരന്തി കേദാരേസു സസ്സാനം ദാതഞ്ചുഉദകവാരം. അയമ്പിതി മഹാസങ്ഘഭോഗോപി വിഹാരോ. വാരിയമാനാ കമ്മടാനികേന ഭിക്ഖുനാ.

സമുദുസാമുദികനദീനിസ്സിതം ഉദകപട്ടനം. മഹാനഗരാനം ആയദാരഭൂതം അടവിമുഖാദിനിസ്സിതം മലപട്ടനം. അപ്പസന്നാ ഹോന്തി. തേനസ്സ തത്ഥ ഫാസുവിഹാരോ ന ഹോതീതി അധിപ്പായോ. മത്തമാനാ രാജമനുസ്സാ.

സമോസരണേനാതി ഇതോ ചിതോ സഞ്ചരണേന. പപാതേതി പപാതസീസേ
ഠത്യാ ഗായി “ഗീതസദ്യേന ഇയാഗതം പപാതേ പാതേത്യാ വാദിസ്സാമീ”തി. വേഗേന
ഗഹേത്യാതി വേഗേനാഗത്യാ “കുഹിം യാസീ”തി ഖണ്ഡേ ഗഹേത്യാ.

യത്ഥാതി യസ്ഥിം വിഹാരേ, വിഹാരസാമന്താ വാ ന സക്താ ഹോതി
കല്യാണമിത്തം ലഭും, തത്ഥ വിഹാരേ സോ അലാഭോ മഹാഭോസോതി യോജനാ.

പന്ഥനിന്തി പന്ഥേ നീതോ പവത്തിതോതി പന്ഥനീ, മഗ്ഗനിസ്സിതോ വിഹാരോ.
തം പന്ഥനിം. സോണ്ഡിന്തി സോണ്ഡിസഹിതോ വിഹാരോ സോണ്ഡീ, തം
സോണ്ഡിം. തത്ഥാ പണ്ണന്തിആദീസു. നഗരനിസ്സിതം നഗരന്തി വുത്തം
ഉത്തരപദലോപേന യത്ഥാ “ഭീമസേനോ ഭീമോ”തി. ദാരുനാതി ദാരുനിസ്സിതേന സഹ.
വിസഭാഗേനാതി യോ വിസഭാഗേഹി വുസീയതി, വിസഭാഗാനം വാ നിവാസോ,
സോ വിഹാരോ വിസഭാഗോ. തേന വിസഭാഗേന സദ്ധിം. പച്ചന്തിസ്സിതഞ്ച
സീമാനിസ്സിതഞ്ച അസപ്പായഞ്ച പച്ചന്തിസീമാസപ്പായം. യത്ഥ മിത്തോ ന ലബ്ഭതി,
തസീതി സഞ്ചത്ഥ ഠാന-സദ്ദാപേക്ഖായ നപുംസകനിദ്ദേസോ. ഇതിവിത്തായാതി
“ഭാവനായ അനനുരൂപാനീ”തി ഏവം വിജാനിത്യാ.

അനുരൂപവിഹാരവണ്ണനാ

൩൩. അയം അനുരൂപോ നാമാതി അയം വിഹാരോ ഭാവനായ അനുരൂപോ
നാമ. നാതിഭൂരന്തി ഗോചരട്ഠാനതോ അഡ്ഢഗാവുതതോ ഓരഭാഗതായ ന
അതിഭൂരം. നാച്ചാസന്നന്തി പച്ഛിമേന പമാണേന ഗോചരട്ഠാനതോ
പഞ്ചധനുസതികതായ ന അതിആസന്നം. തായ ച പന നാതിഭൂരനാച്ചാസന്നതായ,
ഗോചരട്ഠാനം പരിസ്സയാദിരഹിതമഗ്ഗതായ ച ഗമനസ്സ ച ആഗമനസ്സ ച
യുത്തരൂപത്താ ഗമനാഗമനസമ്പന്നം. ദിവസഭാഗേ മഹാജനസംകിണ്ണതാഭാവേന
ദിവാ അപ്പാകിണ്ണം. അഭാവത്ഥോ ഹി അയം അപ്പ-സദ്ദോ “അപ്പിച്ഛോ”തിആദീസു
(മം നിം ൧.൩൩൩) വിയ. രത്തിയം ജനാലാപസദ്ദാഭാവേന രത്തിം അപ്പസദ്ദം.
സഞ്ചദാപി ജനസന്നിപാതനിഗ്ഘോസാഭാവേന അപ്പനിഗ്ഘോസം. അപ്പകസിരേനാതി
അകസിരേന സുഖേനേവ. സീലാദിഗുണാനം മിരഭാവപ്പത്തിയാ മേരാ.
സുത്തഗേയ്യാദി ബഹു സുതം ഏതേസന്തി ബഹുസ്സുതാ. വാചുഗ്ഗതകരണേന,
സമ്മദേവ ഗരൂനം സന്തികേ ആഗമിതഭാവേന ച ആഗതോ
പരിയത്തിയമ്മസങ്ഖാതോ ആഗമോ ഏതേസന്തി ആഗതാഗമാ.
സുത്താഭിധമ്മസങ്ഖാതസ്സ ധമ്മസ്സ ധാരണേന ധമ്മധരാ. വിനയസ്സ ധാരണേന
വിനയധരാ. തേസംയേവ ധമ്മവിനയാനം മാതികായ ധാരണേന മാതികാധരാ.
തത്ഥ തത്ഥ ധമ്മപരിപുച്ഛായ പരിപുച്ഛതി. അത്ഥപരിപുച്ഛായ പരിപഞ്ചതി
വീമംസതി വിചാരേതി. ഇദം, ഭന്തേ, കഥം ഇമസ്സ കോ അത്ഥോതി
പരിപുച്ഛനപരിപഞ്ചാകാരദസ്സനം. അവിവടഞ്ചേവ പാളിയാ അത്ഥം
പദേസന്തരപാളിദസ്സനേന ആഗമതോ വിവരന്തി. അനുത്താനീകതഞ്ച
യുത്തിവിഭാവനേന ഉത്താനീകരോന്തി. കങ്ഖട്ഠാനിയേസു ധമ്മേസു
സംസയുപ്പത്തിയാ ഹേതുതായ ഗണ്ഠിട്ഠാനഭൂതേസു പാളിപദേസേസു യാമാവതോ
വിനിച്ഛയദാനേന കങ്ഖം പടിവിനോദേന്തി. ഏത്ഥ ച “നാതിഭൂരം, നാച്ചാസന്നം,
ഗമനാഗമനസമ്പന്ന”തി ഏകം അങ്ഗം, “ദിവാ അപ്പാകിണ്ണം, രത്തിം അപ്പസദ്ദം
അപ്പനിഗ്ഘോസ”ന്തി ഏകം, “അപ്പധംസമകസവാതാതപസരീസപസമ്ഹസ്സ”ന്തി
ഏകം, “തസ്ഥിം വോ പന സേനാസനേ വിഹരന്തസ്സ...പേ... പരിക്ഖാരാ”തി
ഏകം, “തസ്ഥിം വോ പന സേനാസനേ മേരാ...പേ... കങ്ഖം പടിവിനോദേന്തി”തി
ഏകം. ഏവം പഞ്ച അങ്ഗാനി വേദിതഞ്ചാനി.

ഖുദുകപലിബോധവണ്ണനാ

൫൪. ഖുദുകപലിബോധുപച്ഛേദേ പയോജനം പരതോ ആഗമിസ്സതി.
അഗ്ഗളഅനുവാതപരിഭണ്ഡദാനാദിനാ ദള്ഹീകമ്മം വാ. തന്തച്ഛേദാദിസു തുന്നകമ്മം
വാ കാതബ്ബം.

ഭാവനാവിധാനവണ്ണനാ

൫൫. സബ്ബകമ്മട്ഠാനവസേനാതി അനുക്കമേന നിദ്രിസിയമാനസ്സ
ചത്താലീസവിധസ്സ സബ്ബസ്സ കമ്മട്ഠാനസ്സ വസേന. പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തേനാതി
പിണ്ഡപാതപരിഭോഗതോ പടിനിവത്തേന, പിണ്ഡപാതഭുത്താവിനാ
ഓനീതപത്തപാണിനാതി അത്ഥോ. ഭത്തസമ്മദം പടിവിനോദേത്വാതി
ഭോജനനിമിത്തം പരിസ്സമം വിനോദേത്വാ. ആഹാരേ ഹി ആസയം പവിട്ഠമത്തേ
തസ്സ ആഗന്തുക്തായ യേഭുയ്യേന സിയാ സരീരസ്സ കോചി പരിസ്സമോ, തം
വുപസമേത്വാ. തസ്ഥിം ഹി അവുപസന്തേ സരീരവേദേന ചിത്തം ഏകഗുതം ന
ലഭേയ്യാതി. പവിവിത്തേതി ജനവിവിത്തേ. സുഖനിസിന്നേനാതി പല്ലങ്കം
ആഭുജിത്വാ ഉജ്ജം കായം പണിയായ നിസജ്ജായ സുഖനിസിന്നേന.
വുത്തഞ്ഹേതന്തി യം “കതായ വാ”തിആദിനാ പഥവിയാ നിമിത്തഗുഹണം ഇധ
വുച്ചതി, വുത്തം ഹേതം പോരാണട്ഠകമായം.

ഇദാനി തം അട്ഠകമാപാളിം ദസ്സേന്തോ “പഥവീകസിണം
ഉഗ്ഗണ്ഹന്തോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥായം സങ്ഖേപത്ഥോ - പഥവീകസിണം
ഉഗ്ഗണ്ഹന്തോതി ഉഗ്ഗഹനിമിത്തഭാവേന പഥവീകസിണം ഗണ്ഹന്തോ ആദിയന്തോ,
ഉഗ്ഗഹനിമിത്തഭുതം പഥവീകസിണം ഉപ്പാദേന്തോതി അത്ഥോ. ഉപ്പാദനഞ്ചേതഥ
തമാനിമിത്തസ്സ ഉപട്ഠാപനം ദട്ഠബ്ബം. പഥവിയന്തി വക്ഖമാനവിസേസേ
പഥവിമണ്ഡലേ. നിമിത്തം ഗണ്ഹാതീതി തത്ഥ ചക്ഖുനാ ആദാസതലേ
മുഖനിമിത്തം വിയ ഭാവനാണേന വക്ഖമാനവിസേസം പഥവിനിമിത്തം
ഗണ്ഹാതി. “പഥവിയ”ന്തി വത്യാപി മണ്ഡലാപേക്ഖായ നപുംസകനിദ്രേസോ.
കത്തേതി വക്ഖമാനവിധിനാ അഭിസങ്ഖത്തേതി അത്ഥോ. വാ-സദ്ദോ അനിയമത്ഥോ.
അകത്തേതി പാകതികേ ഖലമണ്ഡലാദികേ പഥവിമണ്ഡലേ. സാന്തകേതി സഅന്തകേ
ഏവ, സപരിച്ഛേദേ ഏവാതി അത്ഥോ. സാവധാരണഞ്ഹേതം വചനം. തഥാ ഹി
തേന നിവത്തിതം ദസ്സേതും “നോ അനന്തകേ”തി വുത്തം. സകോടിയേതിആദിനിപി
തസ്സേവ വേവചനാനി. സുപ്പമത്തേ വാതിആദിസു സുപ്പസരാവാനി സമപ്പമാണാനി
ഇച്ഛിതാനി. കേചി പന വദന്തി “സരാവമത്തം വിദത്ഥിചതുരങ്ഗുലം ഹോതി,
സുപ്പമത്തം തതോ അധികപ്പമാണന്തി. കിത്തിമം കസിണമണ്ഡലം
ഹേട്ഠിമപരിച്ഛേദേന സരാവമത്തം, ഉപരിമപരിച്ഛേദേന സുപ്പമത്തം, ന തതോ
അധോ, ഉദ്ധം വാതി പരിത്തപ്പമാണഭേദസങ്ഗണ്ഹനത്ഥം ‘സുപ്പമത്തേ വാ
സരാവമത്തേ വാ’തി വുത്ത”ന്തി. യഥാഉപട്ഠിതേ ആരമ്മണേ ഏകങ്ഗുലമത്തന്വി
വഡ്ഡിതം അപ്പമാണമേവാതി വുത്തോവായമത്ഥോ. കേചി പന “ഛത്തമത്തന്വി
കസിണമണ്ഡലം കാതബ്ബ”ന്തി വദന്തി.

സോ തം നിമിത്തം സുഗുഹിതം കരോതീതി സോ യോഗാവചരോ തം
പഥവിമണ്ഡലം സുഗുഹിതം നിമിത്തം കരോതി. യദാ ചക്ഖും ഉമ്മിലേത്വാ
ഓലോകേത്വാ തത്ഥ നിമിത്തം ഗഹേത്വാ നിമ്മിലേത്വാ ആവജേജന്തസ്സ ഉമ്മിലേത്വാ
ഓലോകിതക്ഖണേ വിയ ഉപട്ഠാതി, തദാ സുഗുഹിതം കരോതി നാമ. അഥേതഥ
സതിം സുപട്ഠിതം കത്വാ അബഹിഗതേന മാനസേന പുനപ്പുനം സല്ലക്ഖേന്തോ
സുപധാരിതം ഉപധാരേതി നാമ. ഏവം ഉപധാരിതം പന നം പുനപ്പുനം
ആവജേജന്തോ മനസി കരോന്തോ തമേവാരബ്ഭ ആസേവനം ഭാവനം ബഹുലം
പവത്തേന്തോ സുവവത്ഥിതം വവത്ഥപേതി നാമ. തസ്ഥിം ആരമ്മണേതി ഏവം

സുഗൃഹീതകരണാദിനാ സമ്മദേവ ഉപദ്ഠിതേ തസ്മിം പഥവീകസിണസഞ്ചിതേ
ആരമമണേ. ചിത്തം ഉപനിബന്ധതീതി അത്തനോ ചിത്തം ഉപചാരജ്ഞാനം
ഉപനേത്യാ നിബന്ധതി അത്താരമ്മണതോ വിനിവത്തം കരോതി. അദ്ധാ
ഇമായാതിആദി ആനിസംസദസ്സാവിതാദസ്സനം.

ഇദാനി യമാദസ്സിതസ്സ അട്ഠകമാപാഠസ്സ അത്ഥപ്പകാസനേന സദ്ധിം
ഭാവനാവിധിം വിഭാവേതുകാമോ അകതേ താവ നിമിത്തഗൃഹണം ദസ്സേനോ
“തത്ത്വ യേന അതീതഭവേപി”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ തത്ത്വാതി തസ്മിം അട്ഠകമാപാഠം.
ചതുകുപഞ്ചകജ്ഞാനാനീതി ചതുകുപഞ്ചകനയവസേന വദതി. പുത്തവതോതി
ഭാവനായപുത്തവതോ. ഉപനിസ്സയസമ്പന്നസ്സാതി താദിസേനേവ ഉപനിസ്സയേന
സമന്നാഗതസ്സ. ഖലമണ്ഡലേതി മണ്ഡലാകാരേ ധത്തകരണട്ഠാനേ.
തംഠാനപ്പമാണമേവാതി ഓലോകിത്ട്ഠാനപ്പമാണമേവ.

അവിരാധേത്യാതി അവിരജ്ഞിത്യാ വുത്തവിധിനാ ഏവ.
നീലപീതലോഹിതഓദാതസമ്ഭേദവസേനാതി നീലാദിവണ്ണാഹി മത്തികാഹി
പച്ചേകം, ഏകജ്ഞഞ്ച സംസഗ്ഗവസേന. ഗങ്ഗാവഹേതി ഗങ്ഗാസോതേ.
സീഹളദീപേ കിര രാവണഗങ്ഗാ നാമ നദീ, തസ്സാ സോതേന ഛരിനതട്ഠാനേ
മത്തികാ അരുണവണ്ണാ. തം സന്ധായ വുത്തം “ഗങ്ഗാവഹേ മത്തികാസദിസായ
അരുണവണ്ണായ”തി. അരുണവണ്ണായ അരുണനിഭായ, അരുണപ്പഭാവണ്ണായാതി
അത്ഥോ.

ഏവം കസിണദോസേ ദസ്സേത്യാ ഇദാനി കസിണകരണാദികേ സേസാകാരേ
ദസ്സേതും “തഞ്ച ഖോ”തിആദി വുത്തം. സംഹാരിമന്തി സംഹരിതഞ്ചം ഗഹേത്യാ
ഛരണയോഗം. തത്ത്വട്ഠകന്തി യത്ര കതം, തത്ത്വേവ തിട്ഠനകം. വുത്തപ്പമാണന്തി
“സുപ്പമത്തേ വാ സരാവമത്തേ വാ”തി വുത്തപ്പമാണം. വട്ടന്തി മണ്ഡലസന്ഠാനം.
പരികമ്മകാലേതി നിമിത്തഗൃഹണായ ഭാവനാകാലേ. ഏതദേവാതി യം
വിദത്ഥിഛതുരങ്ഗുലവിത്ഥാരം, ഏതദേവ പമാണം സന്ധായ “സുപ്പമത്തം വാ
സരാവമത്തം വാ”തി വുത്തം. സുപ്പം ഹി നാതിമഹന്തം, സരാവഞ്ച മഹന്തം
ഛാടിപിധാനപ്പഹോനകന്തി സമപ്പമാണം ഹോതി.

ഐ. തസ്മാതി പരിച്ഛേദത്ഥായ വുത്തത്താ. ഏവം വുത്തപമാണം പരിച്ഛേദന്തി
യമാവുത്തപ്പമാണം വിദത്ഥിഛതുരങ്ഗുലവിത്ഥാരം പരിച്ഛേദം കത്യാ, ഏവം
വുത്തപ്പമാണം വാ കസിണമണ്ഡലം വിസഭാഗവണ്ണേന പരിച്ഛേദം കത്യാ.
രൂക്ഖപാണികാതി കുഛന്ദനാദിരൂക്ഖപാണികാ അരുണവണ്ണസ്സ വിസഭാഗവണ്ണം
സമുട്ഠപേതി. തസ്മാ തം അഗ്ഗഹേത്യാതി വുത്തം. പകതിരൂക്ഖപാണികാ പന
പാസാണപാണികാഗതികാവ. നിന്നുനതട്ഠാനാഭാവേന ഭേരീതലസദിസം കത്യാ.
തതോ ദൂരതരേതിആദി യമാവുത്തത്തോ പദേസതോ, പീഠതോ ച അത്തസ്മിം
ആദിനവദസ്സനം. കസിണദോസാതി ഹത്ഥപാണിപദാദയോ ഇധ കസിണദോസാ.

വുത്തനയേനേവാതി “അഡ്ഢതേയ്യഹത്ഥന്തരേ പദേസേ,
വിദത്ഥിഛതുരങ്ഗുലപാദകേ പീഠേ”തി ച വുത്തവിധിനാവ. കാമേസു ആദിനവന്തി
“കാമാ നാമേതേ അട്ഠികകലുപമാ നിരസ്സാദട്ഠേന, തിണ്ണുക്കുപമാ
അനുദഹനട്ഠേന, അങ്ഗാരകാസൂപമാ മഹാഭിതാപട്ഠേന, സുപിനകുപമാ
ഇത്തരപച്ചുപട്ഠാനട്ഠേന, യാചിതകുപമാ താവകാലികട്ഠേന, രൂക്ഖഫലുപമാ
സബ്ബങ്ഗപച്ചുങ്ഗപലിഭഞ്ജനട്ഠേന, അസിസൂനൂപമാ അധികുട്ടനട്ഠേന,
സത്തിസൂലുപമാ വിനിവിജ്ഞനട്ഠേന, സപ്പസിരൂപമാ
സപടിഭയട്ഠേന”തിആദിനാ (പാചിം അട്ഠം ൪൧൭; മം നിം അട്ഠം ൧.൨൩൪)
“അപ്പസ്സാദാ കാമാ ബഹുദുക്ഖാ ബഹുപായാസാ”തിആദിനാ (പാചിം ൪൧൭; മം

നിം ൧.൨൩൪; ൨.൪൨) “കാമസുഖഞ്ച നാമേതം ബഹുപരിസ്തയം, സാസങ്കം, സഭയം, സംകിലിട്തം, മീല്പ്രഹപരിഭോഗസദിസം, ഹീനം, ഗമം, പോമുജ്ജനികം, അനരിയം, അനത്ഥസംഹിത”ന്തിആദിനാ ച അനേകാകാരവോകാരം വത്സുകാമകിലേസകാമേസു ആദിനവം ദോസം പച്ചവേക്ഖിത്വാ. കാമനിസ്സരണേതി കാമാനം നിസ്സരണഭൂതേ, തേഹി വാ നിസ്സഭേ. അഗ്ഗമഗ്ഗസ്സ പാദകഭാവേന സബ്ബദുക്ഖസമതിക്കമസ്സ ഉപായഭൂതേ. നേക്ഖമ്മേതി ത്യാനേ. ജാതാഭിലാസേന സഞ്ജാതച്ഛന്ദേന. “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വത ഭഗവാ അവിപരീതധമ്മദേസനത്താ, സ്വാക്ഖാതോ ധമ്മോ ഏകന്തനിയ്യാനികത്താ, സുപ്പടിപന്നോ സങ്ഘോ യമാനുസിട്തം പടിപജ്ജനതോ”തി ഏവം ബുദ്ധധമ്മസങ്ഘഗുണാനുസ്സരണേന രതനത്തയവിസയം പീതിപാമോജ്ജം ജനയിത്വാ. നേക്ഖമ്മം പടിപജ്ജതി ഏതായാതി നേക്ഖമ്മപടിപദാ, സഉപചാരസ്സ ത്യാനസ്സ, വിപസ്സനായ, മഗ്ഗസ്സ, നിബ്ബാനസ്സ ച അധിഗമകാരണന്തി അത്ഥോ. പുണ്ണേ പന പഠമജ്ജത്യാനമേവ നേക്ഖമ്മന്തി വുത്തത്താ വുത്താവസേസാ സബ്ബേപി നേക്ഖമ്മധമ്മാ. യമാഹ -

“പബ്ബജ്ജാ പഠമം ത്യാനം, നിബ്ബാനം ച വിപസ്സനാ;
സബ്ബേപി കുസലാ ധമ്മാ, ‘നേക്ഖമ്മ’ന്തി പവുച്ചരേ”തി. (ഇതിവുഃ അട്ഠം ൧൦൯);

പവിവേകസുഖരസസ്സാതി ചിത്തവിവേകാദിവിവേകജസ്സ സുഖരസസ്സ. ഏവമേതേഹി പഞ്ചഹി പദേഹി “ആനിസംസദസ്സാവി”തിആദിനം പദാനം അത്ഥോ ദസ്സിതോതി ദട്ഠഞ്ച. സമേന ആകാരേനാതി അതിഉമ്മിലനഅതിമന്ദാലോചനാനി വജ്ജേതാ നാതിഉമ്മിലനനാതിമന്ദാലോചനസങ്ഖാതേന സമേന ആലോചനാകാരേന. നിമിത്തം ഗണ്ഹന്തേനാതി പഥവീകസിണേ ചക്ഖുനാ ഗഹിതനിമിത്തം മനസാ ഗണ്ഹന്തേന. ഭാവേതബ്ബന്തി തഥാപവത്തം നിമിത്തഗൃഹണം വഡ്ഢേതബ്ബം ആസേവിതബ്ബം ബഹുലീകാതബ്ബം.

ചക്ഖു കിലമതി അതിസുഖമം, അതിഭാസുരഞ്ച രൂപഗതം ഉപനിജ്ജായതോ വിധി. അതിവിഭൂതം ഹോതി അത്തനോ സഭാവാവിഭാവതോ. തഥാ ച വണ്ണതോ വാ ലക്ഖണതോ വാ ഉപതിട്ഠേയ്യ. തേന വുത്തം “തേനസ്സ നിമിത്തം നുപ്പജ്ജതീ”തി. അവിഭൂതം ഹോതി ഗജനിമ്മിലനേന പേക്ഖന്തസ്സ രൂപഗതം വിധി. ചിത്തഞ്ച ലിനം ഹോതി ദസ്സനേ മന്ദബ്യാപാരതായ കോസജ്ജപാതതോ. തേനാഹ “ഏവമ്പി നിമിത്തം നുപ്പജ്ജതീ”തി. ആദാസതലേ മുഖനിമിത്തദസ്സിനാ വിയാതി യഥാ ആദാസതലേ മുഖനിമിത്തദസ്സി പുരിസോ ന തത്ഥ അതിഗാല്പം ഉമ്മിലതി, നാപി അതിമന്ദം, ന ആദാസതലസ്സ വണ്ണം പച്ചവേക്ഖതി, നാപി ലക്ഖണം മനസി കരോതി. അഥ ഖോ സമേന ആകാരേന ഓലോകേനോ അത്തനോ മുഖനിമിത്തമേവ പസ്സതി, ഏവമേവ അയമ്പി പഥവീകസിണം സമേന ആകാരേന ഓലോകേനോ നിമിത്തഗൃഹണപ്പസുതോയേവ ഹോതി, തേന വുത്തം “സമേന ആകാരേനാ”തിആദി. ന വണ്ണോ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബോതി യോ തത്ഥ പഥവീകസിണേ അരുണവണ്ണോ, സോ ന ചിത്തേതബ്ബോ. ചക്ഖുവിത്താണേന പന ഗഹണം ന സക്കാ നിവാരേതും. തേനേവേതഥ “ന ഓലോകേതബ്ബോ”തി അവതാ പച്ചവേക്ഖണഗൃഹണം കതം. ന ലക്ഖണം മനസി കാതബ്ബന്തി യം തത്ഥ പഥവീധാതുയാ മദ്ധ്യലക്ഖണം, തം ന മനസി കാതബ്ബം.

ദിസാ ഗഹേതബ്ബത്താ “വണ്ണം അമുഞ്ചിത്വാ”തി വതാപി വണ്ണവസേനേതഥ ആഭോഗോ ന കാതബ്ബോ, സോ പന വണ്ണോ നിസ്സയഗതികോ കാതബ്ബോതി ദസ്സേനോ ആഹ “നിസ്സയസവണ്ണം കത്വാ”തി. നിസ്സയേന സമാനാകാരസന്നിസ്സിതോ സോ വണ്ണോ തായ പഥവിയാ സമാനഗതികം കത്വാ, വണ്ണേന സഹേവ

“പഥവീ”തി മനസി കാതബ്ബന്തി അത്ഥോ. ഉസ്സഭവസേന പണ്ണത്തിയമ്മേതി പഥവീയാതുയാ ഉസ്സന്നഭാവേന സത്തിതോ അധികഭാവേന സസമ്ഭാരപഥവിയം “പഥവീ”തി യോ ലോകവോഹാരോ, തസ്ഥിം പണ്ണത്തിയമ്മേ ചിത്തം പട്ഠപേത്യാ “പഥവീ, പഥവീ”തി മനസികാതബ്ബം. യദി ലോകവോഹാരേന പണ്ണത്തിമത്തേ ചിത്തം റപേതബ്ബം, നാമന്തരവസേനപി പഥവീ മനസി കാതബ്ബാ ഭവേയ്യാതി, ഹോതു, കോ ദോസോതി ദസ്സേന്തോ “മഹീമേദിനീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യമിച്ചുതീതി യം നാമം വത്തും ഇച്ഛതി, തം വത്തബ്ബം. തഞ്ചേ വോ യദസ്സ സത്താനുകൂലം ഹോതി യം നാമം അസ്സ യോഗിനോ പുബ്ബേ തത്ഥ ഗഹിതസത്താവസേന അനുകൂലം പചുരതായ, പഗുണതായ വാ ആഗച്ഛതി, തം വത്തബ്ബം. വത്തബ്ബന്തി ച പഠമസമന്നാഹാരേ കസ്സചി വചിഭേദോപി ഹോതിതി കത്വാ വുത്തം, ആചരിയേന വാ വത്തബ്ബതം സന്ധായ. കിം വാ ബഹുനാ, പാകടഭാവോയേവേത്ഥ പമാണന്തി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. കാലേന ഉമ്മീലേത്യാ കാലേന നിമ്മീലേത്യാതി കിഞ്ചി കാലം ചക്ഖും ഉമ്മീലേത്യാ നിമിത്തഗുഹണവസേന പഥവീമണ്ഡലം ഓലോകേത്യാ പുന കിഞ്ചി കാലം ചക്ഖും നിമ്മീലേത്യാ ആവജ്ജിതബ്ബം. യേനാകാരേന ഓലോകേത്യാ ഗഹിതം, തേനാകാരേന പുന തം സമന്നാഹരിതബ്ബം.

൫൭. ആപാഥമാഗച്ഛതിതി മനോദാരികജവനാനം ഗോചരഭാവം ഉപഗച്ഛതി. തസ്സ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തസ്സ. ന തസ്ഥിം റാനേ നിസീദിതബ്ബം. കസ്ഥാ? യദി ഉഗ്ഗഹനിമീത്തേ ജാതേപി പഥവീമണ്ഡലം ഓലോകേത്യാ ഭാവേതി, പടിഭാഗനിമിത്തുപ്പത്തി ന സിയാ. സമീപട്ഠേന ച ന ഓലോകേതും ന സക്കാ. തേന വുത്തം “അത്തനോ വസന്ദാനം പവിസിത്യാ”തിആദി. നിസ്സദഭാവായ ഏകപടലികൂപാഹനാഗഹണം, പരിസ്സയവിനോദനത്ഥം കത്തരദണ്ഡഗുഹണം. സചേ നസ്സതി, അമ്മാനേന ഭാവേതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ. വക്ഖമാനേസു അസപ്പായേസു കേനചിദേവ അസപ്പായേന കാരണഭൂതേന. നിമിത്തം ആദായാതി യമാജാതം ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം ഗഹേത്യാ. സമന്നാഹരിതബ്ബന്തി ആവജ്ജിതബ്ബം നിമിത്തന്തി അധിപ്പായോ, സമ്മാ വാ അനു അനു ആഹരിതബ്ബം കമ്മട്ഠാനന്തി അത്ഥോ. തക്കാഹതം വിതക്കാഹതന്തി തക്കനേതോ, സവിസേസം തക്കനേതോ ച “തക്കോ, വിതക്കോ”തി ച ഏവം ലദ്ധനാമേന ഭാവനാചിത്തസമ്പയുത്തേന സമ്മാസങ്കപ്പേന ആഹനനപരിയാഹനനകിച്ചേന അപരാപരം വത്തമാനേന കമ്മട്ഠാനം ആഹതം, പരിയാഹതഞ്ച കാതബ്ബം, ബലപ്പത്തവിതക്കോ മനസികാരോ ബഹുലം പവത്തേതബ്ബോതി അത്ഥോ. ഏവം കരോന്തസ്സാതി ഏവം കമ്മട്ഠാനം തക്കാഹതം വിതക്കാഹതം കരോന്തസ്സ. യഥാ ഭാവനാ പുബ്ബേനാപരം വിസേസം ആവഹതി, ഏവം അനുയുജ്ജന്തസ്സ. അനുകമേനാതി ഭാവനാനുകമേന. യദാ സദ്ധാദീനി ഇന്ദ്രിയാനി സുവിസദാനി തിക്ഖാനി പവത്തന്തി, തദാ അസ്സദ്ധിയാദീനം ദൂരീഭാവേന സാതിസയഥാമപ്പത്തേഹി സത്തഹി ബലേഹി ലദ്ധുപത്ഥമ്ഭാനി വിതക്കാദീനി കാമാവചരാനേവ ത്യാനങ്ഗാനി ബഹുനി ഹുത്വാ പാതുഭവന്തി. തതോ ഏവ തേസം ഉജുവിപച്ചനീകഭൂതാ കാമച്ഛന്ദായോ സദ്ധിം തദേകട്ഠേഹി പാപധമ്മേഹി വിദൂരീ ഭവന്തി, പടിഭാഗനിമിത്തുപ്പത്തിയാ സദ്ധിം തം ആരബ്ഭ ഉപചാരജ്ജ്യാനം ഉപ്പജ്ജതി. തേന വുത്തം “നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭന്തീ”തിആദി. തത്ഥ സന്നിസീദന്തീതി സമ്മദേവ സീദന്തി, ഉപസമന്തീതി അത്ഥോ.

ഇമസ്സാതി പടിഭാഗനിമിത്തസ്സ. അങ്ഗുലിപദപാണിപദാദികോ കസിണദോസോ. ആദാസമണ്ഡലൂപമാദീഹി ഉഗ്ഗഹനിമിത്തതോ പടിഭാഗനിമിത്തസ്സ സുപരിസുദ്ധതം, സങ്ഗഹസുഖമതഞ്ച ദസ്സേതി. തഞ്ചേ വോ പടിഭാഗനിമിത്തം നേവ വണ്ണവന്തം ന സങ്ഠാനവന്തം അപരമത്ഥസഭാവത്താ. ഹുദിസന്തി വണ്ണസങ്ഠാനവന്തം. തിലക്ഖണബ്ഭാഹതന്തി ഉപ്പാദാദിലക്ഖണത്തയാനുപവിട്ഠം, അനിച്ചതാദിലക്ഖണത്തയങ്കിതം വാ. യദി ന പന്നേതം താദിസം വണ്ണാദിവന്തം, കഥം

ത്യാനസ്സ ആരമ്മണഭാവോതി ആഹ “കേവലഞ്ച്ഹീ”തിആദി. സഞ്ജനീ
ഭാവനാസഞ്ജാനിതം, ഭാവനാസഞ്ജായ സഞ്ജാതമത്തം. ന ഹി അസഭാവസ്സ
കുതോചി സമുട്ഠാനം അത്ഥി. തേനാഹ “ഉപട്ഠാനാകാരമത്ത”ന്തി.

ഐ. വിക്ഖമ്ഭിതാനേവ സന്നിസിന്നാവ, ന പന തദത്ഥം ഉസ്സാഹോ
കാതഞ്ചോതി അധിപ്പായോ. “ഉപചാരസമാധിനാ”തി വുത്തേ ഇതരോപി സമാധി
അത്ഥിതി അത്ഥതോ ആപന്നന്തി തന്വി ദസ്സേതും “ഭുവിയോ ഹി സമാധീ”തിആദി
ആരദ്ധം. ദീഹാകാരേഹീതി ത്യാനയമ്മാനം പടിപക്ഖഭൂരിഭാവോ, മിരഭാവപ്പത്തി
ചാതി ഇമേഹി ദീഹി കാരണേഹി. ഇദാനി താനി കാരണാനി അവത്ഥാമുവേന
ദസ്സേതും “ഉപചാരഭൂമിയം വാ”തിആദി വുത്തം. ഉപചാരഭൂമിയന്തി
ഉപചാരാവത്ഥായം. യദിപി തദാ ത്യാനങ്ഗാനി പടുതരാനി മഹഗ്ഗതഭാവപ്പത്താനി
ന ഉപ്പജ്ജന്തി, തേസം പന പടിപക്ഖയമ്മാനം വിക്ഖമ്ഭനേന ചിത്തം
സമാധിയതി. തേനാഹ “നീവരണപ്പഹാനേന ചിത്തം സമാഹിതം ഹോതീ”തി.
പടിലാഭഭൂമിയന്തി ത്യാനസ്സ അധിഗമാവത്ഥായം. തദാ ഹി അപ്പനാപത്താനം
ത്യാനയമ്മാനം ഉപ്പത്തിയാ ചിത്തം സമാധിയതി. തേനാഹ
“അങ്ഗപാതുഭാവേനാ”തി. ചിത്തം സമാഹിതം ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ.

ന മാമജാതാനീതി ന ജാതമാമാനി, ന ഭാവനാബലം പത്താനീതി അത്ഥോ.
ചിത്തന്തി ത്യാനചിത്തം. കേവലമ്പിരത്തിം കേവലമ്പി ദിവസം തിട്ഠന്തി
സമാപത്തിവേലം സന്ധായാഹ. ഉപചാരഭൂമിയം നിമിത്തവധ്വന്ധനം യുത്തന്തി
കത്വാ വുത്തം “നിമിത്തം വധ്വന്ധത്വാ”തി. ലദ്ധപരിഹാനീതി
ലദ്ധഉപചാരജ്ത്യാനപരിഹാനി. നിമിത്തേ അവിനസ്സന്തേ തദാരമ്മണത്യാനമ്പി
അപരിഹീനമേവ ഹോതി, നിമിത്തേ പന ആരക്ഖാഭാവേന വിനട്ഠേ ലദ്ധം ലദ്ധം
ത്യാനമ്പി വിനസ്സതി തദായത്തവുത്തിതോ. തേനാഹ “ആരക്ഖഞ്ച്ഹീ”തിആദി.

സത്തസപ്പായവണ്ണനാ

൯൯. “മാവരഞ്ച ഹോതീ”തി വത്വാ യമാ മാവരം ഹോതി, തം ദസ്സേതും
“സതി ഉപട്ഠാതി, ചിത്തം സമാധിയതീ”തി വുത്തം. യമാലദ്ധഞ്ച്ഹി നിമിത്തം തത്ഥ
സതിം സുപട്ഠിതം കത്വാ ഏകഗ്ഗതം വിന്ദന്തസ്സ മിരം നാമ ഹോതി,
സുരക്ഖിതഞ്ച. സതി-ഗ്ഗഹണേന ചേത്ഥ സമ്പജ്ജന്തം, സമാധിഗ്ഗഹണേന വീരിയഞ്ച
സങ്ഗഹിതം ഹോതി നാനന്തരിയഭാവതോ. തത്ഥാതി തേസു ആവാസേസു. തീണി
തീണീതി ഏകേകസ്ഥിം ആവാസേ അവുത്ഥഅവുത്ഥട്ഠാനേ വസന്നിയാമേന
തയോ തയോ ദിവസേ വസിത്വാ.

ഉത്തരേന വാ ദക്ഖിണേന വാതി വുത്തം ഗമനാഗമനേ
സുരിയാഭിമുഖഭാവനിവാരണത്ഥന്തി. സഹസ്സധനുപ്പമാണം ദിയഡ്ഢകോസം.

ദന്തിംസ തിരച്ഛാനകമാതി രാജകമാദികേ (ദീ° നി° ൧.൧൭; മ° നി° ൨.൨൨൩;
സം° നി° ൫.൧൦൮; അ° നി° ൧൦.൬൯; പാചി° ൫൦൮) സന്ധായാഹ. താ ഹി
പാളിയം സരൂപതോ അനാഗതാപി അരഞ്ഞപഞ്ചതനദീദീപകമാ ഇതി-സദേന
സങ്ഗഹേത്വാ സഗ്ഗമോക്ഖാനം തിരച്ഛാനഭാവതോ “ദന്തിംസ തിരച്ഛാനകമാ”തി
വുത്താ. ദസകമാവത്ഥുനിസ്സിതന്തി “അപ്പിച്ചതാ, സന്തുട്ഠി, പവിവേകോ,
അസംസഗ്ഗോ, വീരിയാരമ്ഭോ, സീല, സമാധി, പഞ്ചാ, വിമുത്തി,
വിമുത്തിണാണദസ്സന”ന്തി ഇമാനി അപ്പിച്ചകമാദിനം വത്ഥുനി, തന്നിസ്സിതം ഭസ്സം
സപ്പായം.

അതിരച്ഛാന്നകമികോതി നതിരച്ഛാന്നകമികോ, തിരച്ഛാന്നകമാ വിധൂരം ധമ്മികം കമ്മട്ഠാനപടിസംയുത്തമേവ കമം കമേതീതി അധിപ്പായോ. സീലാദിഗുണസമ്പന്നോതി സീലസമാധിആദിഗുണസമ്പന്നോ. യോ ഹി സമാധികമ്മട്ഠാനികോ, സമാധികമ്മട്ഠാനസ്സ വാ പാരം പത്തോ, സോ ഇമസ്സ യോഗിനോ സപ്പായോ. തേനാഹ “യം നിസ്സായാ”തിആദി. കായദള്ഹീബഹുലോതി കായസ്സ സന്തപ്പനപോസനപ്പസുതോ. യം സന്ധായ വുത്തം “യാവദത്ഥം ഉദരാവദേഹകം ഭുഞ്ജിത്വാ സേയ്യസുഖം പസ്സസുഖം മിദ്ധസുഖം അനുയുത്തോ വിഹരതീ”തി (ദീം നിം ൩.൩൨൦; മം നിം ൧.൧൮൬; അം നിം ൫.൨൦൬).

ഭോജനം യേഭുയ്യേന മധുരമ്ബിലരസവസേന സത്താനം ഉപയോഗം ഗച്ഛതി ദധിആദീസു തമാ ദസ്സനതോ. കടുകാദിരസാ പന കേവലം അഭിസങ്ഖാരകാ ഏവാതി ആഹ “കസ്സചി മധുരം, കസ്സചി അമ്ബിലം സപ്പായം ഹോതീ”തി.

യസ്ഥിം ഇരിയാപഥേ ആധാരഭൂതേ, വത്തമാനേ വാ, യസ്ഥിം വാ ഇരിയാപഥേ പവത്തമാനസ്സ. നിമിത്താസേവനബഹുലസ്സാതി നിമിത്തേ ആസേവനാബഹുലസ്സ പടിഭാഗനിമിത്തേ വിസയഭൂതേ ഭാവനാമനസികാരം ബഹുലം ആസേവന്തസ്സ, നിമിത്തസ്സ വാ ഗോചരാസേവനവസേന ആസേവനാബഹുലസ്സ. യേന ഹി ഭാവേന്തസ്സ ഭാവനാസേവനാ, തേന ഗോചരാസേവനാപി ഇച്ഛിതബ്ബാതി.

ദസവിധഅപ്പനാകോസല്പവണ്ണനാ

൬൦. ന ഹോതി അപ്പനാ. യേന വിധിനാ അപ്പനായം കുസലോ ഹോതി, സോ ദസവിയോ വിധി അപ്പനാകോസല്പം, തന്നിബ്ബത്തം വാ ഞാണം. വത്ഥുവിസദകിരിയതോതി വത്ഥുനം വിസദഭാവകരണതോ അപ്പനാകോസല്പം ഇച്ഛിതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ. ഏവം സേസേസുപി.

൬൧. ചിത്തചേതസികാനം ഹി പവത്തിട്ഠാനഭാവതോ സരീരം, തപ്പടിബദ്ധാനി ചീവരാദീനി ച ഇയ “വത്ഥുനീ”തി അധിപ്പേതാനി. താനി യഥാ ചിത്തസ്സ സുഖാവഹാനി ഹോന്തി, തഥാ കരണം തേസം വിസദഭാവകരണം. തേന വുത്തം “അജ്ഞതതികബാഹിരാന്”തിആദി. സരീരം വാതി വാ-സദ്ദോ അട്ഠാനപ്പയുത്തോ, സരീരം സേദമലഗ്ഗഹിതം വാ അഞ്ഞേന വാ അവസ്സുതകിച്ചേന വിബാധിതന്തി അധിപ്പായോ. സേനാസനം വാതി വാ-സദ്ദേന പത്താദീനവി സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. നനു ചായം നയോ ഖുദുകപലിബോധുപച്ഛേദേന സങ്ഗഹിതോ, പുന കസ്ഥാ വുത്തോതി? സച്ചം സങ്ഗഹിതോ, സോ ച ഖോ ഭാവനായ ആരമ്ഭകാലേ. ഇയ പന ആരദ്ധകമ്മട്ഠാനസ്സ ഉപചാരജ്ഞാനേ ഠത്വാ അപ്പനാപരിവാസം വസന്തസ്സ കാലന്തരേ ജാതേ തഥാപടിപത്തി അപ്പനാകോസല്പായ വുത്താ. അവിസദേ സതി, വിസയഭൂതേ വാ. കമം ഭാവനമനുയുഞ്ജന്തസ്സ താനി വിസയോ? അന്തരന്തരാ പവത്തനകചിത്തുപ്പാദവസേനേവം വുത്തം. തേ ഹി ചിത്തുപ്പാദാ ചിത്തേകഗ്ഗതായ അപരിസുദ്ധഭാവായ സംവത്തന്തി. ചിത്തചേതസികേസു നിസ്സയാദിപച്ചയഭൂതേസു. ഞാണവീതി പി-സദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനേ. തേന “ന കേവലം തം വത്ഥുയേവ, അഥ ഖോ തസ്ഥിം അപരിസുദ്ധേ ഞാണവി അപരിസുദ്ധം ഹോതീ”തി ദസ്സിതം. തംസമ്പയുത്താനം പന അപരിസുദ്ധതാ അവുത്തസിദ്ധാ, ഞാണസ്സ ച വിസുധം ഗഹണം അപ്പനായ ബഹുകാരത്താ. തഥാ ഹി ത്യാനം “ദന്ധാഭിത്തം, വിപ്പാഭിത്തം”തി ഞാണമുഖേന നിദിട്ഠം. നിസ്സയനിസ്സയോപി നിസ്സയോത്ഥേവ വുച്ചതീതി ആഹ “ദീപകപല്ലികവട്ടിതേലാനി നിസ്സായാ”തി. ഞാണേ അവിസദേ വിപസ്സനാഭാവനാ വിധ സമാധിഭാവനാപി പരിദുബ്ബലാ ഹോതീതി ദസ്സേതും “അപരിസുദ്ധേന ഞാണേനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ കമ്മട്ഠാനന്തി സമമകമ്മട്ഠാനം

ആഹ. വുഡ്ഡിം അങ്ഗപാതുഭാവേന, വിരൂഢ്ഹിം ഗുണഭാവേന, വേപുല്ല്യം സഞ്ചസോ വസിഭാവപ്പത്തിയാ വേദിതഞ്ചും. വിസദേ പനാതി സുക്കപക്ഖോ, തസ്സ വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

നൃഹ. സമഭാവകരണത്തി കിച്ചതോ അനുനാധികഭാവകരണം. യഥാപച്ചയം സദ്ധേയവത്സുസ്മിം അധിമോക്ഖകിച്ചസ്സ പടുതരഭാവേന, പഞ്ഞായ അവിസദതായ, വീരിയാദീനം ച സിമിലതാദിനാ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ഹോതി. തേനാഹ “ഇതരാനി മന്ദാനീ”തി. തതോതി തസ്മാ സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ ബലവഭാവതോ, ഇതരേസഞ്ച മന്ദത്താ. കോസജ്ജപക്ഖേ പതിതും അദത്ഥാ സമ്പയുത്തയമ്മാനം പഗ്ഗണ്ഹനം അനുബലപ്പദാനം പഗ്ഗഹോ, പഗ്ഗഹോവ കിച്ചം, പഗ്ഗഹകിച്ചം കാതും ന സക്കോതീതി സമ്ബന്ധിതഞ്ചും. ആരമ്മണം ഉപഗന്താ റാനം, അനിസ്സജ്ജനം വാ ഉപട്ഠാനം, വിക്ഖേപപടിപക്ഖോ. യേന വാ സമ്പയുത്താ അവിക്ഖിത്താ ഹോന്തി, സോ അവിക്ഖേപോ. രൂപഗതം വിയ ചക്ഖുനാ യേന യാമാവതോ വിസയസഭാവം പസ്സതി, തം ദസ്സനകിച്ചം കാതും ന സക്കോതി ബലവതാ സദ്ധിന്ദ്രിയേന അഭിഭൂതത്താ. സഹജാതയമ്മേസു ഹി ഇന്ദ്രിയം കാരേന്താനം സഹപവത്തമാനാനം യമ്മാനം ഏകരസതാവസേനേവ അത്ഥസിദ്ധി, ന അത്തമാ. തസ്മാതി വുത്തമേവത്ഥം കാരണഭാവേന പച്ചാമസതി . തന്തി സദ്ധിന്ദ്രിയം. യമ്മസഭാവപച്ചവേക്ഖണ്ണേനാതി യസ്സ സദ്ധേയവത്സുനോ ഉളാരതാദിഗുണേ അധിമുച്ചനസ്സ സാതിസയപ്പവത്തിയാ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ജാതം, തസ്സ പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നാദിവിഭാഗതോ യാമാവതോ വീമംസന്നേന. ഏവണ്ഹി ഏവംയമ്മതാനയേന സഭാവരസതോ പരിഗൃഹ്മാണേ സവിപ്ഫാരോ അധിമോക്ഖോ ന ഹോതി, “അയം ഇമേസം യമ്മാനം സഭാവോ”തി പരിജാനനവസേന പഞ്ഞാബ്യാപാരസ്സ സാതിസയത്താ. ധുരിയയമ്മേസു ഹി യഥാ സദ്ധായ ബലവഭാവേ പഞ്ഞായ മന്ദഭാവോ ഹോതി, ഏവം പഞ്ഞായ ബലവഭാവേ സദ്ധായ മന്ദഭാവോ ഹോതീതി. തേന വുത്തം “തം യമ്മസഭാവപച്ചവേക്ഖണ്ണേന ഹാപേതഞ്ച”ന്തി.

തഥാ അമനസികാരേനാതി യേനാകാരേന ഭാവനമനുയുഞ്ജന്തസ്സ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ഹോതി, തേനാകാരേന ഭാവനായ അനനുയുഞ്ജനതോതി വുത്തം ഹോതി. ഇധ ദുവിധേന സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ ബലവഭാവോ, അത്തനോ വാ പച്ചയവിസേസതോ കിച്ചുത്തരിയേന, വീരിയാദീനം വാ മന്ദകിച്ചതായ. തത്ഥ പഠമവികപ്പേ ഹാപനവിധി ദസ്സിതോ, ദുതിയവികപ്പേ പന യഥാ മനസി കരോതോ വീരിയാദീനം മന്ദകിച്ചതായ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ജാതം, തഥാ അമനസികാരേന വീരിയാദീനം പടുകിച്ചഭാവാവഹേന മനസികാരേന സദ്ധിന്ദ്രിയം തേഹി സമരസം കരോന്തേന ഹാപേതഞ്ചും. ഇമിനാ നയേന സേസിന്ദ്രിയേസുപി ഹാപനവിധി വേദിതഞ്ചോ.

വക്കലിത്ഥേരവത്സുതി സോ ഹി ആയസ്മാ സദ്ധായിമുത്തതായ കതാധികാരോ സത്സു രൂപകായദസ്സനപ്പസുതോ ഏവ ഹുത്ഥാ വിഹരന്തോ സത്ഥാരാ “കിം തേ, വക്കലി, ഇമിനാ പൂതികായേന ദിട്ഠേന? യോ ഖോ, വക്കലി, യമ്മം പസ്സതി, സോ മം പസ്സതീ”തിആദിനാ (സം. നി. ൩.൮൭) ഓവദിത്ഥാ കമ്മട്ഠാണേ നിയോജിതോപി തം അനനുയുഞ്ജന്തോ പണാമിതോ അത്താനം വിനിപാതേതും പപാത്ത്ഠാനം അഭിരൂഹി. അഥ നം സത്ഥാ യഥാനിസിന്നോവ ഓഭാസം വിസജ്ജന്തോ അത്താനം ദസ്സേത്ഥാ -

“പാമോജ്ജബഹുലോ ഭിക്ഖു, പസന്നോ ബുദ്ധസാസനേ;
അധിഗച്ഛേ പദം സന്തം, സഖ്വാരുപസമം സുഖ”ന്തി. (ധ. പ. ൩.൮൧) -

ഗാഥം വത്യാ “ഏഹി വക്കലീ”തി ആഹ. സോ തേന അമതേനേവ അഭിസിത്തോ ഹട്ഠംതുട്ഠോ ഹുത്യാ വിപസ്സനം പട്ഠപേസി. സദ്ധായ പന ബലവഭാവതോ വിപസ്സനാവീഥിം ന ഓതരി. തം ത്യാ ഭഗവാ ഇന്ദ്രിയസമതം പടിപാദേനോ കമ്മട്ഠാനം സോധേത്യാ അദാസി. സോ സത്ഥാരാ ദിന്നനയേന വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്യാ മഗ്ഗപടിപാടിയാ അരഹത്തം പാപുണി. തേന വുത്തം “വക്കലീത്ഥേരവത്ഥു ചേത്ഥ നിദസ്സന”ന്തി.

ഇതരകിച്ചഭേദന്തി ഉപട്ഠാനാദികിച്ചവിസേസം. പസ്സുദ്ധാഭിതി ആദി-സദേന സമാധിഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്ഞാഗ്ഗാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഹാപേതഞ്ചന്തി യഥാ സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ ബലവഭാവോ ധമ്മസഭാവപച്ചവേക്ഖണേന ഹായതി, ഏവം വീരിയിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തതാ പസ്സുദ്ധിആദിഭാവനായ ഹായതി, സമാധിപക്ഖിയത്താ തസ്സാ. തഥാ ഹി സാ സമാധിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തതം കോസജ്ജപാതതോ രക്ഖന്തി വീരിയാദിഭാവനാ വിയ വീരിയിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തതം ഉദ്ധച്ചപാതതോ രക്ഖന്തി ഏകംസതോ ഹാപേതി. തേന വുത്തം “പസ്സുദ്ധാഭിഭാവനായ ഹാപേതഞ്ച”ന്തി.

സോണത്ഥേരസ്സ വത്ഥുതി (മഹാവം റുർവ) സുകുമാരസ്സ സോണത്ഥേരസ്സ വത്ഥു. സോ ഹി ആയസമാ സത്ഥു സന്തികേ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്യാ സീതവനേ വിഹരന്തോ “മമ സരീരം സുഖമാലം, ന ച സക്കാ സുഖേനേവ സുഖം അധിഗന്തും, കായം കിലമേത്യാപി സമണ്ഡമോ കാതഞ്ചോ”തി ഠാനചക്ഖമേവ അധിട്ഠായ പധാനമനുയുജ്ജന്തോ പാദതലേസു ഫോടേസു ഉട്ഠിതേസുപി വേദനം അജ്ജ്യപേക്ഖിത്യാ ദള്ഠം വീരിയം കരോന്തോ അച്ചാരദ്ധവീരിയതായ വിസേസം നിബ്ബത്തേതും നാസക്ഖി. സത്ഥാ തത്ഥ ഗന്ത്യാ വീണോവാദേന ഓവദിത്യാ വീരിയസമതായോജനവിധിം ദസ്സേന്തോ കമ്മട്ഠാനം സോധേത്യാ ഗിജ്ജകൂടം ഗതോ. മേരോപി സത്ഥാരാ ദിന്നനയേന വീരിയസമതം യോജേന്തോ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്യാ അരഹത്തേ പതിട്ഠാസി. തേന വുത്തം “സോണത്ഥേരസ്സ വത്ഥു ദസ്സേതഞ്ച”ന്തി.

സേസേസുപീതി സതിസമാധിപത്തിന്ദ്രിയേസുപി. ഏകസ്സാതി ഏകേകസ്സ. സാമത്തേനിദേസോവായം ദട്ഠഞ്ചോ. ഏവം പഞ്ചനം ഇന്ദ്രിയാനം പച്ചേകം അധിമത്തതായ പന ഹാപനവസേന സമതം ദസ്സേത്യാ ഇദാനി തത്ഥ യേസം വിസേസതോ അസാധാരണതോ, സാധാരണതോ ച സമതാ ഇച്ഛിതഞ്ച, തം ദസ്സേതും “വിസേസതോ പനാ”തിആദി വുത്തം. ഏത്ഥാതി ഏതേസു പഞ്ചസു ഇന്ദ്രിയേസു. സമതന്തി സദ്ധാപത്താനം അത്തമത്തം അനുനാനധികഭാവം. തഥാ സമാധിവിരിയാനം . യഥാ ഹി സദ്ധാപത്താനം വിസും വിസും ധുരിയധമ്മഭൂതാനം കിച്ചതോ അത്തമത്താനതിവത്തനം വിസേസതോ ഇച്ഛിതഞ്ചമേവ, യതോ നേസം സമധുരതായ അപ്പനാ സമ്പജ്ജതീതി, ഏവം സമാധിവിരിയാനം കോസജ്ജഉദ്ധച്ചപക്ഖികാനം സമരസതായ സതി അത്തമത്തുപത്ഥമ്ഭനേതോ സമ്പയുത്തധമ്മാനം അന്തദ്വയപാതാഭാവേന സമ്മദേവ അപ്പനാ ഇജ്ജ്ഞതി.

“ബലവസദ്ധോ ഹീ”തിആദി നിദസ്സനവസേന വുത്തം. തസ്സത്ഥോ - യോ ബലവതിയാ സദ്ധായ സമന്നാഗതോ അവിസദന്തോണോ, സോ മുദ്ധപ്പസന്നോ ഹോതി, ന അവേച്ചപ്പസന്നോ. തഥാ ഹി സോ അവത്ഥുസ്ഥിം പസീദതി സേയുമാപി തിത്ഥിയസാവകാ. കേരാടികപക്ഖന്തി സാഠേയപക്ഖം ഭജതി. സദ്ധാഹീനായ പത്തായ അതിയാവന്തോ “ദേയുവത്ഥുപരിച്ചാഗേന വിനാ ചിത്തുപ്പാദമത്തേനപി ദാനമയം പുത്തം ഹോതീ”തിആദിനി പരികപ്പേതി

ഹേതുപടിരൂപകേഹി വഞ്ചിതോ. ഏവംഭൂതോ പന സുക്ഖതക്കവിലുത്തചിത്തോ പണ്ഡിതാനം വചനം നാദിയതി, സത്തത്തിം ന ഗച്ഛതി. തേനാഹ “ഭേസജ്ജസമുട്ഠിതോ വിയ രോഗോ അതേകിച്ഛോ ഹോതീ”തി. യഥാ ചേത്ഥ സദ്ധാപഞ്ഞാനം അത്തമഞ്ഞവിരഹോ ന അത്ഥാവഹോ അനത്ഥാവഹോ ച, ഏവമിധാപി സമാധിവിരിയാനം അത്തമഞ്ഞവിരഹോ ന അവിക്ഖേപാവഹോ വിക്ഖേപാവഹോ ചാതി വേദിതബ്ബം. കോസജ്ജം അഭിഭവതി, തേന അപ്പനം ന പാപുണാതീതി അധിപ്പായോ. ഉദ്ധച്ചം അഭിഭവതീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തദുഭയന്തി തം സദ്ധാപഞ്ഞാദായം, സമാധിവിരിയദായബ്ബ. സമം കാതബ്ബന്തി സമരസം കാതബ്ബം.

സമാധികമ്മികസ്സാതി സമമകമ്മട്ഠാനികസ്സ. ഏവന്തി ഏവം സന്തേ, സദ്ധായ തേസം ബലവഭാവേ സതീതി അത്ഥോ. സദുഹന്തോതി “പഥവീ പഥവീ”തി മനസിരണമത്തേന കഥം ത്യാനുപ്പത്തിതി അചിത്തേത്ഥാ “അദ്ധാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന വുത്തവിധി ഇജ്ജയിസ്സതീ”തി സദുഹന്തോ സദ്ധം ജനേന്തോ. ഓകപ്പേന്തോതി ആരമണം അനുപവിസിത്ഥാ വിയ അധിമുച്ചനവസേന ഓകപ്പേന്തോ പക്ഖന്തോ. ഏകഗുതാ ബലവതീ വട്ടതി സമാധിപധാനത്താ ത്യാനസ്സ. ഉഭിന്നന്തി സമാധിപഞ്ഞാനം, സമാധികമ്മികസ്സ സമാധിനോ അധിമത്തതാപി ഇച്ഛിതബ്ബാതി ആഹ “സമതായപീ”തി, സമഭാവേനാപിതി അത്ഥോ. അപ്പനാതി ഇധാധിപ്പേതഅപ്പനാ. തഥാ ഹി “ഹോതിയേവാ”തി സാസങ്കം വദതി , ലോകുത്തരപ്പനാ പന തേസം സമഭാവേനേവ ഇച്ഛിതാ. യഥാഹ - “സമമവിപസ്സനം യുഗനദ്ധം ഭാവേതീ”തി (പടിം മം ൨.൧, ൫).

യദി വിസേസതോ സദ്ധാപഞ്ഞാനം, സമാധിവിരിയാനബ്ബ സമതാ ഇച്ഛിതാ, കഥം സതീതി ആഹ “സതിപന സബ്ബത്ഥ ബലവതീ വട്ടതീ”തി. സബ്ബത്ഥാതി ലീനുമുച്ചപക്ഖേസു പഞ്ചസു ഇന്ദ്രിയേസു. ഉദ്ധച്ചപക്ഖിയേ ഗണ്ഹന്തോ “സദ്ധാവിരിയപഞ്ഞാന”ന്തി ആഹ. അത്തമാപിതി ച ഗഹേതബ്ബാ സിയാ. തഥാ ഹി “കോസജ്ജപക്ഖേന സമാധിനാ” ഇച്ചേവ വുത്തം, ന “പസ്സദ്ധിസമാധിഉപേക്ഖാഹീ”തി. സാ സതി. സബ്ബേസു രാജകമ്മേസു നിയുത്തോ സബ്ബകമ്മികോ. തേന കാരണേന സബ്ബത്ഥ ഇച്ഛിതബ്ബത്ഥേന. ആഹ അട്ഠകമായം. സബ്ബത്ഥ നിയുത്താ സബ്ബത്ഥികാ, സബ്ബേന വാ ലീനുമുച്ചപക്ഖിയേന ബോജ്ജയങ്ഗഗുഹണേന അത്ഥേതബ്ബാ സബ്ബത്ഥിയാ, സബ്ബത്ഥിയാവ സബ്ബത്ഥികാ. ചിത്തന്തി കൂസലചിത്തം. തസ്സ ഹി സതിപടിസരണം പരായണം അപ്പത്തസ്സ പത്തിയാ അനധിഗതസ്സ അധിഗമായ. തേനാഹ “ആരക്ഖപച്ചുപട്ഠാനാ”തിആദി.

൬൩. ചിത്തേകഗുതാനിമിത്തസ്സാതി ചിത്തേകഗുതായ നിമിത്തസ്സ, ചിത്തേകഗുതാസങ്ഖാതസ്സ ച നിമിത്തസ്സ. ചിത്തസ്സ ഹി സമാഹിതാകാരം സല്ലക്ഖേത്ഥാ സമമനിമിത്തം രക്ഖന്തോയേവ കസിണനിമിത്തം രക്ഖതി. തസ്മാ പഥവീകസിണാദികസ്സാതി ആദി-സദേന ന കേവലം പടിഭാഗനിമിത്തസ്സേവ, അഥ വോ സമമനിമിത്തസ്സാപി ഗഹണം ദട്ഠബ്ബം. തന്തി രക്ഖണകോസല്ലം. ഇധ അപ്പനാകോസല്ലകമായം “നിമിത്തകോസല്ല”ന്തി അധിപ്പേതം, കരണഭാവനാകോസല്ലാനം പഗേവ സിദ്ധത്താതി അധിപ്പായോ.

൬൪. അതിസിമിലവിരിയതാദീഹീതി ആദി-സദേന പമോദനസംവേജനവിപരിയായേ സങ്ഗണ്ഹാതി. ലീനന്തി സങ്കുചിതം കോസജ്ജപക്ഖപതിതം. ചിത്തന്തി ഭാവനാചിത്തം. ധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജയങ്ഗാദയോ ഭാവേതീതി ഏത്ഥ “തയോ”തി പദം ആന്തേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. യഥാ പന തേ ഭാവേതബ്ബാ, തം സയമേവ വക്ഖതി.

പരിത്തന്തി അപ്പകം. ഉജ്ജാലേതുകാമോതി പദിപേതുകാമോ. ഉദകവാതം ദദേയ്യാതി ഉദകമിസ്സം വാതം ഉപനേയ്യ. അകാലോതി നകാലോ, അയുത്തകാലോ വാ. സതിആദിധമ്മസാമഗ്ഗിസഞ്ചാതായ ബോധിയാ ബുജ്ജന്തതി ഏതായാതി കത്വാ, തംസമഞ്ചിനോ വാ ബുജ്ജന്തതി ബോധിനോ യോഗിനോ അഞ്ചന്തി ബോജ്ജന്തന്തോ , പസത്ഥോ, സുന്ദരോ വാ ബോജ്ജന്തന്തോ സമ്ബോജ്ജന്തന്തോ . കായചിത്തദരമവുപസമലക്ഖണാ പസ്സദ്ധിയേവ സമ്ബോജ്ജന്തന്തോ പസ്സദ്ധിസമ്ബോജ്ജന്തന്തോ, തസ്സ പസ്സദ്ധിസമ്ബോജ്ജന്തന്തസ്സ. സമാധിസമ്ബോജ്ജന്തന്താദീസുപി ഏസേവ നയോ. അയം പന വിസേസോ - സമാധിസ്സ താവ പദത്ഥലക്ഖണാനി ഹേട്ഠാ ആഗതാനേവ. ഉപപത്തിതോ ഇക്ഖന്തിതി ഉപേക്ഖാ. സാ പനായം അത്ഥതോ തത്രമജ്ജന്തത്ത്വേപേക്ഖാവ ഇധ ബോജ്ജന്തന്തേപേക്ഖാ വേദിതബ്ബാ. ദുസമുട്ഠാപയന്തി സമുട്ഠാപേതും ഉപ്പാദേതും അസക്കുണേയ്യം. ധമ്മാനം, ധമ്മേസു വാ വിചയോ ധമ്മവിചയോ, പഞ്ഞാതി അത്ഥോ. വീരസ്സ ഭാവോ, കമ്മം വാ, വിധിനാ വാ ഹുരേതബ്ബം പവത്തേതബ്ബന്തി വീരിയം, ഉസ്സാഹോ. പിന്നേതി കായം, ചിത്തം ച സന്തപ്പേതിതി പിതി.

യം യം സകം യമാസകം, അത്തനോ അത്തനോതി അത്ഥോ. ആഹാരവസേനാതി പച്ചയവസേന. ഭാവനാതി ഉപ്പാദനാ, വഡ്ഡനാ ച. കുമ്പാകുമ്പാതി കോസല്ലസമ്ഭൂതട്ഠേന കുമ്പാ, തപ്പടിപക്ഖതോ അകുമ്പാ. യേ അകുമ്പാ, തേ സാവജ്ജാ. യേ കുമ്പാ, തേ അനവജ്ജാ. അകുമ്പാ ഹീനാ, ഇതരേ പണീതാ. കുമ്പാപി വാ ഹീനേഹി ഛന്ദാദീഹി ആരദ്ധാ ഹീനാ, ഇതരേ പണീതാ. കണ്ഹാതി കാളകാ ചിത്തസ്സ അപഭസ്സരഭാവകരണാ, സുക്കാതി ഓദാതാ ചിത്തസ്സ പഭസ്സരഭാവകരണാ. കണ്ഹാഭിജാതിഹേതുതോ വാ കണ്ഹാ, സുക്കാഭിജാതിഹേതുതോ സുക്കാ. തേ ഏവ സപ്പടിഭാഗാ. കണ്ഹാ ഹി ഉജുവിപച്ചനീകതായ സുക്കേഹി സപ്പടിഭാഗാ. തമാ സുക്കാപി ഇതരേഹി. അഥ വാ കണ്ഹാ ച സുക്കാ ച സപ്പടിഭാഗാ ച കണ്ഹസുക്കസപ്പടിഭാഗാ. സുഖാ ഹി വേദനാ ദുക്ഖായ വേദനായ സപ്പടിഭാഗാ, ദുക്ഖാ ച വേദനാ സുഖായ സപ്പടിഭാഗാതി. അനുപ്പന്നസ്സാതി അനിബ്ബത്തസ്സ. ഉപ്പാദായാതി ഉപ്പാദനത്ഥായ. ഉപ്പന്നസ്സാതി നിബ്ബത്തസ്സ. ഭിച്ഛോഭാവായാതി പുനപുനഭാവായ. വേപുല്ലായാതി വിപുലഭാവായ. ഭാവനായാതി വഡ്ഡിയാ. പാരിപൂരിയാതി പരിപൂരണത്ഥായ.

തത്ഥാതി “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ ദസ്സിതപാഠേ. സഭാവസാമത്തലക്ഖണപടിവേധവസേനാതി ഏകജ്ജന്തം കത്വാ ഗഹണേ അനവജ്ജസുഖവിപാകാദികസ്സ വിസും വിസും പന ഫുസനാദികസ്സ സഭാവലക്ഖണസ്സ, അനിച്ഛാദികസ്സ സാമത്തലക്ഖണസ്സ ച പടിവിജ്ജന്തവസേന. പവത്തമനസികാരോതി കുമ്പാദിനം തംതംസഭാവലക്ഖണാദികസ്സ യാമാവതോ അവബുജ്ജന്തവസേന ഉപ്പന്നജവനചിത്തുപ്പാദോ. സോ ഹി അവിപരീതമനസികാരതായ “യോനിസോമനസികാരോ”തി വുത്തോ. തദാഭോഗതായ ആവജ്ജനാപി തഗ്ഗതികാവ. രൂപ്പനലക്ഖണാദികമ്പി ഇധ സാമത്തലക്ഖണേനേവ സഞ്ചഹിതന്തി ദട്ഠബ്ബം. കുമ്പാകിരിയായ ആദിആരമ്ഭവസേന പവത്തവീരിയം ധിതിസഭാവതായ “ധാതു”തി വുത്തന്തി ആഹ “ആരമ്ഭധാതുതി പഠമവീരിയം വുച്ചതീ”തി. ലദ്ധാസേവനം വീരിയം ബലപ്പത്തം ഹുത്വാ പടിപക്ഖം വിധമതീതി ആഹ “കോസജ്ജതോ നിക്ഖന്തത്താ തതോ ബലവതര”ന്തി. അധിമത്താധിമത്തതരാനം പടിപക്ഖയമ്മാനം വിധമനസമത്ഥം പടുപടുതരാദിഭാവപ്പത്തം ഹോതിതി വുത്തം “പരം പരം റാനം അക്കമനതോ തതോപി ബലവതര”ന്തി. തിട്ഠന്തി പവത്തതി ഏത്ഥാതി റാനിയാ, പിതിസമ്ബോജ്ജന്തന്തസ്സ റാനിയാ പിതിസമ്ബോജ്ജന്തന്തഗട്ഠാനിയാ. റാതബ്ബോ വാ റാനിയോ, പിതിസമ്ബോജ്ജന്തന്തോ റാനിയോ ഏതേസുതി പിതിസമ്ബോജ്ജന്തന്തഗട്ഠാനിയാ,

അപരാപരം വത്തമാനാ പീതിസമ്ബോജ്ഞയ്ഗസമ്പയുത്താ ധമ്മാ. യസ്മാ പന തേസു പീതിയേവ പീതിസമ്ബോജ്ഞയ്ഗസ്സ വിസേസകാരണം, തസ്മാ വുത്തം “പീതിയാ ഏവ ഏതം നാമ”ന്തി. ഉപ്പാദകമനസികാരോതി യമാ മനസി കരോതോ അനുപ്പന്നോ പീതിസമ്ബോജ്ഞയ്ഗോ ഉപ്പജ്ജതി, ഉപ്പന്നോ ച വഡ്ഢതി, തമാ പവത്തമനസികാരോ.

പരിപുച്ഛകതാതി പരിയോഗാഹേത്യാ പുച്ഛകഭാവോ. പഞ്ചപി ഹി നികായേ ഉഗ്ഗഹേത്യാ ആചരിയേ പരിയുപാസിത്വാ തസ്സ തസ്സ അത്ഥം പരിപുച്ഛന്തസ്സ, തേ വാ സഹ അട്ഠകമായ പരിയോഗാഹേത്യാ യം യം തത്ഥ ഗണ്ഠിട്ഠാനം, തം തം “ഇദം, ഭന്തേ, കഥം, ഇമസ്സ കോ അത്ഥോ”തി പുച്ഛന്തസ്സ ധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ഞയ്ഗോ ഉപ്പജ്ജതിതി. വത്ഥുവിസദകിരിയാ ഇന്ദ്രിയസമത്തപടിപാദനാ സഞ്ചേപതോ, വിത്ഥാരതോ ച പകാസിതാ ഏവ. തത്ഥ പന സമാധിസംവത്തനിയഭാവേന ആഗതാ, ഇധ പത്താസംവത്തനിയഭാവേന. യദഗ്ഗേന ഹി സമാധിസംവത്തനികാ, തദഗ്ഗേന പത്താസംവത്തനികാ സമാധിസ്സ ഞാണപച്ചുപട്ഠാനതോ. “സമാഹിതോ യമാഭൂതം പജാനാതീ”തി (സം° നി° ൪.൯൯; ൫.൧൦൧൧) വുത്തം. ദുപ്പണ്ണപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനാ നാമ ദുപ്പണ്ണാനം മന്ദബുദ്ധിനം ഭത്തനികഖിത്തകാകമംസനിക്ഖിത്തസുനഖസദിസാനം മോമുഹപുഗ്ഗലാനം ദൂരതോ പരിച്ചജ്ജനാ. പത്തവന്തപുഗ്ഗലസേവനാ നാമ പത്തായ കതാധികാരാനം സച്ചപടിച്ചസമുപ്പാദാദീസു കൂസലാനം അരിയാനം, വിപസ്സനാകമ്മികാനം വാ മഹാപത്താനം കാലേന കാലം ഉപസങ്കമനം. ഗമ്ഭീരഞാണചരിയപച്ചവേക്ഖണാതി ഗമ്ഭീരഞാണേഹി ചരിതഞ്ചാനം ഖണ്ഡായതന്ധാതാദീനം, സച്ചപച്ചയാകാരാദീദീപനാനം വാ സുത്തതാപടിസംയുത്താനം സുത്തന്താനം പച്ചവേക്ഖണാ. തദധിമുത്തതാതി പത്താധിമുത്തതാ, പത്തായ നിന്നപോണപബ്ഭാരതാതി അത്ഥോ.

അപായാദീതി ആദി-സദേന ജാതിആദിം അതീതേ വട്ടമൂലകം ദുക്ഖം, അനാഗതേ വട്ടമൂലകം ദുക്ഖം, പച്ചുപ്പന്നേ ആഹാരപരിയേട്ഠിമൂലകഞ്ച ദുക്ഖം സഞ്ചണ്ഠാതി. വീരിയായത്തസ്സ ലോകിയലോകുത്തരവിസേസസ്സ അധിഗമോ ഏവ ആനിസംസോ, തസ്സ ദസ്സനസിലതാ വീരിയായത്ത...പേ°...ദസ്സിതാ. സപുഞ്ചഭാഗോ നിബ്ബാനഗാമിമഗ്ഗോ ഗമനവീഥി ഗന്തഞ്ചാ പടിപജ്ജിതഞ്ചാ പടിപദാതി കത്വാ . ദായകാനം മഹപ്ഫലഭാവകരണേന പിണ്ഡാപചായനതാതി പച്ചയദായകാനം അത്തനി കാരസ്സ അത്തനോ സമ്മാപടിപത്തിയാ മഹപ്ഫലകാരഭാവസ്സ കരണേന പിണ്ഡസ്സ ഭിക്ഖായ പടിപൂജനാ. ഇതരമാതി ആമിസപൂജായ. കൂസീതപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനതാതി അലസാനം ഭാവനായ നാമമത്തവി അജാനന്താനം കായദള്ഘിബഹുലാനം യാവദത്ഥം ഭുഞ്ജിത്വാ സേയ്യസുഖാദിഅനുയുഞ്ജനകാനം തിരച്ഛാനകമികാനം പുഗ്ഗലാനം ദൂരതോ പരിച്ചജ്ജനാ. ആരദ്ധവീരിയപുഗ്ഗലസേവനതാതി “ദിവസം ചക്ഖേന നിസജ്ജായാ”തിആദിനാ (വിഭ° ൫൧൯; അ° നി° ൩.൧൬) ഭാവനാരമ്ഭവസേന ആരദ്ധവീരിയാനം ദള്ഘപരക്കമാനം പുഗ്ഗലാനം കാലേന കാലം ഉപസങ്കമനാ. സമ്മപ്പയാനപച്ചവേക്ഖണതാതി ചതുബ്ബിധസമ്മപ്പയാനാനുഭാവസ്സ പച്ചവേക്ഖണതാ. തദധിമുത്തതാതി തസ്ഥിം വീരിയസമ്ബോജ്ഞയ്ഗേ അധിമുത്തി സബ്ബിരിയാപമേസു നിന്നപോണപബ്ഭാരതാ. ഏത്ഥ ച മിനമിദ്ധവിനോദനകൂസീതപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനആരദ്ധവീരിയപുഗ്ഗലസേവനതദധിമുത്തതാ പടിപക്ഖവിധമനപച്ചയുപസംഹാരവസേന, അപായാദിഭയപച്ചവേക്ഖണാദയോ സമുത്തേജനവസേന വീരിയസമ്ബോജ്ഞയ്ഗസ്സ ഉപ്പാദകാ ദട്ഠഞ്ചാ.

ബുദ്ധാദീസു പസാദസിനേഹാഭാവേന മൂസഖരഹദയാ ലൂഖപുഗ്ഗലാ,
തബ്ബിപരിയായേന സിന്നിദ്ധപുഗ്ഗലാ വേദിതബ്ബാ. ബുദ്ധാദീനം ഗുണപരിദീപനാ
സമ്പസാദനീയസുത്താദയോ (ദീം നിം ന.൧൪൧ ആദയോ) പസാദനീയസുത്തന്താ.
ഇമേഹി ആകാരേഹീതി യമാവുത്തേഹി കൂസലാദീനം
സഭാവസാമഞ്ഞലക്ഖണപടിവിജ്ജ്ഞാനാദിആകാരേഹി ചേവ
പരിപുച്ഛകതാദിആകാരേഹി ച. ഏതേയമ്മേതി ഏതേ കൂസലാദീസു
യോനിസോമനസികാരാദികേ ചേവ ധമ്മത്ഥഞ്ഞുതാദികേ ച.

൬൫. അച്ചാരദ്ധവീരിയതാദീഹീതി അതിവിയ പഗ്ഗഹിതവീരിയതാദീഹി. ആദി-
സദേന സംവേജനപമോദനാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. ഉദ്ധതന്തി സമാധിആദീനം മന്ദതായ
അവുപസന്തം. ദുവുപസമയന്തി വുപസമേതും സമാധാതും അസക്കുണേയം.

തം ആകാരം സല്ലക്ഖേത്വാതി യേനാകാരേന അസ്സ യോഗിനോ പസ്സദ്ധി സമാധി
ഉപേക്ഖാതി ഇമേ പസ്സദ്ധിആദയോ ധമ്മാ പുണ്ണേ യഥാരഹം തസ്ഥിം തസ്ഥിം
കാലേ ഉപ്പന്നപുബ്ബാ, തം ചിത്തതംസമ്പയുത്തധമ്മാനം പസ്സദ്ധാകാരം,
സമാഹിതാകാരം, അജ്ജ്യപേക്ഖിതാകാരഞ്ച ഉപലക്ഖേത്വാ ഉപധാരേത്വാ.
തീസുപി പദേസുതി “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, കായപ്പസ്സദ്ധീ”തിആദിനാ ആഗതേസു
തീസുപി വാക്യേസു, തേഹി വാ പകാസിതേസു തീസു ധമ്മകോട്ഠാസേസു.
യഥാസമാഹിതാകാരം സല്ലക്ഖേത്വാ ഗയ്ഹമാനോ സമമോ ഏവ
സമമനിമിത്തന്തി ആഹ “സമമനിമിത്തന്തി ച സമമസ്സേവേതമധിവചന”ന്തി.
നാനാരമ്മണേ പരിബ്ഭമണേ വിവിധം അഗ്ഗം ഏതസ്സാതി ബൃഗ്ഗോ, വിക്ഖേപോ.
തഥാ ഹി സോ അനവട്ഠാനരസോ, ഭന്തതാപച്ചുപട്ഠാനോ ച വുത്തോ.
ഏകഗ്ഗതാഭാവതോ ബൃഗ്ഗപടിപക്ഖോതി അബൃഗ്ഗോ, സമാധി. സോ ഏവ
നിമിത്തന്തി പുണ്ണേ വിയ വത്തബ്ബം. തേനാഹ “അവിക്ഖേപട്ഠേന ച തസ്സേവ
അബൃഗ്ഗനിമിത്തന്തി അധിവചന”ന്തി.

സരീരാവത്ഥം ഞത്വാ മത്തസോ പരിഭുത്തോ പണിതാഹാരോ
കായലഹുതാദീനം സമുട്ഠാപണേന പസ്സദ്ധിയാ പച്ചയോ ഹോതി, തഥാ
ഉതുസപ്പായം, ഇരിയാപഥസപ്പായഞ്ച സേവിതം, പയോഗോ ച കായികോ
പവത്തിതോതി ആഹ “പണിതഭോജനസേവനതാ”തിആദി. പയോഗസമതാദീനം
അഭാവേന സദരഥകായചിത്താ പുഗ്ഗലാ സാരദ്ധപുഗ്ഗലാ. വുത്തവിപരിയായേന
പസ്സദ്ധകായാ പുഗ്ഗലാ വേദിതബ്ബാ.

നിരസ്സാദസ്സാതി ഭാവനസ്സാദരഹിതസ്സ. ഭാവനാ ഹി വിമിപടിപന്നാ
പുണ്ണേനാപരം വിസേസവതി പവത്തമാനാ ചിത്തസ്സ അസ്സാദം ഉപസമസുഖം
ആവഹതി, തദഭാവതോ നിരസ്സാദം ചിത്തം ഹോതി. സദ്ധാസംവേഗവസേനാതി
സദ്ധാവസേന, സംവേഗവസേന ച. സമ്പഹംസനതാതി സമ്മദേവ പഹംസനതാ
സംവേജനപുബ്ബകപസാദുപ്പാദണേ ഭാവനാ ചിത്തസ്സ തോസനാ.
സമ്മാപവത്തസ്സാതി ലീനുദ്ധച്ചവിരഹേന, സമമവിമിപടിപത്തിയാ ച സമം,
സവിസേസഞ്ച പവത്തിയാ സമ്മദേവ പവത്തസ്സ ഭാവനാചിത്തസ്സ.
അജ്ജ്യപേക്ഖനതാതി പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹസമ്പഹംസനേസു അബ്ബാവടതാ.
ത്യാനവിമോക്ഖപച്ചവേക്ഖണതാതി പഠമാദിനി ത്യാനാനി പച്ചനീകധമ്മേഹി
സുട്ഠു വിമുത്തതാദിനാ തേയേവ വിമോക്ഖാ തേസം “ഏവം ഭാവനാ, ഏവം
സമാപജ്ജനാ, ഏവം അധിട്ഠാനം, ഏവം വുട്ഠാനം, ഏവം സംകിലേസോ, ഏവം
വോദാന”ന്തി പതി പതി അവേക്ഖണാ.

സത്തമജ്ജ്ഞത്തതാതി സത്തേസു പിയട്ഠാനിയേസുപി ഗഹട്ഠപബ്ബജിതേസു
മജ്ജ്ഞത്താകാരോ അജ്ജ്യപേക്ഖണാ. സങ്ഖാരമജ്ജ്ഞത്തതാതി അജ്ജ്ഞത്തികേസു

ചക്വാദീസു, ബാഹിരേസു പത്തചീവരാദീസു മജ്ജയത്താകാരോ
അജ്ജയുപേക്ഖനാ. സത്തസഞ്ചാരാനം മമായനം സത്തസഞ്ചാരകേലായനം.
ഇമേഹാകാരേഹീതി ഇമേഹി യമാവുത്തേഹി കായചിത്താനം
പസ്സദ്ധാകാരസല്ലക്ഖണാദിആകാരേഹി ചേവ സപ്പായാഹാരസേവനാദിആകാരേഹി
ച. ഏതേ യമ്മേതി ഏതേ പസ്സദ്ധിആദിധമ്മേ.

൬൬. പഞ്ഞാപയോഗമന്ദതായാതി പഞ്ഞാബ്ബാപാരസ്സ അപ്പഭാവേന. യമാ ഹി
ദാനസീലാനി അലോഭാദോസപ്പധാനാനി , ഏവം ഭാവനാ അമോഹപ്പധാനാ
വിസേസതോ അപ്പനാവഹാ. തത്ഥ യദാ പഞ്ഞാ ന ബലവതീ ഹോതി, തദാ
ഭാവനാചിത്തസ്സ അനഭിസഞ്ചതോ വിയ ആഹാരോ പുരിസസ്സ അഭിരുചിം ന
ജനേതി, തേന തം നിരസ്സാദം ഹോതി. യദാ ച ഭാവനാ പുണ്ണേനാപരം
വിസേസാവഹാ ന ഹോതി സമ്മദേവ അവിമിപടിപത്തിയാ, തദാ ഉപസമസുഖസ്സ
അലാഭേന ചിത്തം നിരസ്സാദം ഹോതി. തദുഭയം സന്ധായാഹ
“പഞ്ഞാപയോഗമന്ദതായാ”തിആദി. നന്തി ചിത്തം. ജാതിജരാബ്ബാധിമരണാനി
യമാരഹം സുഗതിയം, ദുഗ്ഗതിയഞ്ച ഹോന്തിതി തദണ്ണമേവ
പഞ്ചവിധബന്ധനാദിവുപ്പിപാസാദിഅണ്ണമണ്ണവിബാധനാദിഹേതുക്ഖം
അപായദുക്ഖം ദട്ഠഞ്ച. തയിദം സഞ്ചം തേസം തേസം സത്താനം
പച്ചുപ്പന്നഭവനിസ്സിതം ഗഹിതന്തി അതീതേ, അനാഗതേ ച കാലേ
വട്ടമൂലകദുക്ഖാനി വിസും ഗഹിതാനി. യേ പന സത്താ ആഹാരൂപജീവിനോ,
തത്ഥ ച ഉട്ഠാനഫലൂപജീവിനോ, തേസം അണ്ണേഹി അസാധാരണം
ജീവിതദുക്ഖം അട്ഠമം സംവേഗവത്ഥു വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച.

അസ്സാതി ചിത്തസ്സ. അലീനന്തിആദീസു കോസജ്ജപക്ഖിയാനം ധമ്മാനം
അനധിമത്തതായ അലീനം. ഉദ്ധച്ചപക്ഖികാനം ധമ്മാനം അനധിമത്തതായ
അനുദ്ധതം. പഞ്ഞാപയോഗസമ്പത്തിയാ, ഉപസമസുഖാധിഗമേന ച അനിരസ്സാദം.
പുണ്ണേനാപരം സവിസേസം തതോ ഏവ ആരമ്മണേ സമപ്പവത്തം,
സമമവിമിപടിപന്നഞ്ച. തത്ഥ അലീനതായ പഗ്ഗഹേ, അനുദ്ധതതായ നിഗ്ഗഹേ,
അനിരസ്സാദതായ സമ്പഹംസനേ ന ബ്ബാപാരം ആപജ്ജതി. അലീനാനുദ്ധതതായ ഹി
ആരമ്മണേ സമപ്പവത്തം അനിരസ്സാദതായ സമമവിമിപടിപന്നം. സമപ്പവത്തിയാ
വാ അലീനം അനുദ്ധതം, സമമവിമിപടിപത്തിയാ അനിരസ്സാദന്തി ദട്ഠഞ്ച.

നേക്ഖമ്മപടിപദന്തി ത്യാനപടിപത്തിം. സമാധിഅധിമുത്തതാതി
സമാധിനിബ്ബത്തനേ ത്യാനാധിഗമേ യുത്തപ്പയുത്തതാ. സാ പന യസ്ഥാ സമാധിം
ഗരും കത്വാ തത്ഥ നിന്നപോണപബ്ഭാരഭാവേന പവത്തിയാ ഹോതി, തസ്ഥാ
“സമാധിഗരൂ”തിആദി വുത്തം.

൬൭. പടിലദ്ധേ നിമിത്തസ്ഥിം ഏവം ഹി സമ്പാദയതോ അപ്പനാകോസല്ലം
ഇമം അപ്പനാ സമ്പവത്തതീതി സമ്ബന്ധോ. സാതി അപ്പനാ. ഹിത്വാ ഹീതി ഹി-
സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ. യസ്ഥാ ഠാനമേതം ന വിജ്ജതി, തസ്ഥാ
ചിത്തപ്പവത്തിആകാരം ഭാവനാചിത്തസ്സ ലീനുദ്ധതാദിവസേന പവത്തിആകാരം
സല്ലക്ഖയം ഉപധാരേന്തോ. സമതം വീരിയസ്സേവ വീരിയസ്സ സമാധിനാ
സമരസതംയേവ യോജയേമ. കഥം പന യോജയേമാതി ആഹ
“ഈസകമ്പീ”തിആദി. തത്ഥ ലയന്തി ലീനഭാവം, സങ്കോചന്തി അത്ഥോ. യന്തന്തി
ഗച്ഛന്തം , പഗ്ഗണ്ഹേമേവ സമഭാവായാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “അച്ചാരദ്ധം
നിസേയേത്വാ സമമേവ പവത്തയേ”തി. കഥം പന സമമേവ പവത്തയേതി ആഹ
“രേണുമ്ഹീ”തിആദി. യമാതി രേണുആദീസു യമാ മധുകരാദീനം പവത്തി
ഉപമാഭാവേന അട്ഠകമായം സമ്മവണ്ണിതാ, ഏവം ലീനുദ്ധതഭാവേഹി മോചയിത്വാ

വീരിയസമതായോജനേന നിമിത്താഭിമുഖം മാനസം പടിപാദയേ
പടിഭാഗനിമിത്താഭിമുഖം ഭാവനാചിത്തം സമ്പാദേയ്യാതി അത്ഥോ.

നിമിത്താഭിമുഖപടിപാദനവണ്ണനാ

നൃപ. തത്രാതി തസ്മിം “രേണുമഹി”തിആദിനാ വൃത്തഗാമാദയേ. അത്ഥദിപനാ
ഉപമുപമേയ്യത്ഥവിഭാവനാ. അഹരേകോതി അകുസലോ. പക്വന്ദോതി ധാവിതും
ആരഭോ. വികസനക്വണ്ണേയേവ സരസം കുസുമപരാഗം ഹോതി, പച്ഛാ
വാതാദിഹി പരിപതതി, വിരസം വാ ഹോതി. തസ്മാ നിവത്തനേ രേണു
വീര്യതീതി ആഹ “ഖീണേ രേണുമഹി സമ്പാപുണാതീ”തി. പുഷ്പരാസിന്തി
രൂക്വസാഖാസു നിസ്സിതം പുഷ്പസഞ്ചയം.

സല്ലകത്തഅന്തേവാസിക്വേസൂതി സല്ലകത്തആചരിയസ്സ അന്തേവാസിക്വേസു.
ഉദക്മാലഗതേതി ഉദക്മാലിയം റപിതേ. സത്ഥകമ്മന്തി സിരാവേധനാദിസത്ഥകമ്മം.
ഘുസിതുസി ഉപ്പലപത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. സമേനാതി പുരിമകാ വിയ ഗരും,
മന്ദഞ്ച പയോഗം അകത്വാ സമപ്പമാണേന പയോഗേന. തത്ഥാതി ഉപ്പലപത്തേ.
പരിയോദാതസിപ്പോതി സുവിസുദ്ധസിപ്പോ നിഷ്പന്നസിപ്പോ.

മക്കടകസുത്തന്തി ലുതസുത്തം. നീയാമകോ നാവാസാരമീ. ലങ്കാരന്തി
കിലഞ്ജാദിമയം നാവാകടസാരകം. തേലേന അഹരേസ്സേന്തോ നാളിം പൂരേതീതി
സരാവാദിഗതേന തേലേന അഹരേസ്സേന്തോ സുഖുമച്ഛിദ്രകം തേലനാളിം പൂരേതി.
ഏവമേവാതി യഥാ തേ ആദിതോ
വൃത്തമധുകരസല്ലകത്തഅന്തേവാസിസുത്താകഡ്ഡകനീയാമകതേലപൂരകാ വേഗേന
പയോഗം കരോന്തി, ഏവമേവ യോ ഭിക്ഖു “സീഘം അപ്പനം പാപുണിസ്സാമീ”തി
ഗാല്ഹം വീരിയം കരോതി, യോ മജ്ജേ വൃത്തമധുകരാദയോ വിയ വീരിയം ന
കരോതി, ഇമേ ദേപി വീരിയസമതാഭാവേന അപ്പനം പാപുണിതും ന
സക്കോന്തി. യോ പന അവസാനേ വൃത്തമധുകരാദയോ വിയ സമപ്പയോഗോ,
അയം അപ്പനം പാപുണിതും സക്കോതി വീരിയസമതായോഗതോതി
ഉപമാസംസന്ദനം വേദിതഞ്ചം. തേന വൃത്തം “ഏകോ ഭിക്ഖു”തിആദി. ലീനം
ഭാവനാചിത്തന്തി അധിപ്പായോ.

പഠമജ്ജ്യാനകമാവണ്ണനാ

നൃന്. ഏവന്തി വൃത്തപ്പകാരേന. വീരിയസമതായോജനവസേന വീമിപടിപനം
ഭാവനാമാനസം പടിഭാഗനിമിത്തേയേവ റപനവസേന നിമിത്താഭിമുഖം
പടിപാദയതോ അസ്സ യോഗിനോ. ഇജ്ജ്യിസ്സതീതി സമിജ്ജ്യിസ്സതി, ഉപ്പജ്ജിസ്സതീതി
അത്ഥോ. അനുയോഗവസേനാതി ഭാവനാവസേന. സേസാനീതി സേസാനി തീണി,
ചത്താരി വാ. പകതിചിത്തേഹിതി പാകതിക്വേഹി കാമാവചരചിത്തേഹി.
ബലവ...പേ... ചിത്തേകഗ്ഗതാനി ഭാവനാബലേന പടുതരസഭാവപ്പത്തിയാ.
പരികമ്മത്താതി പടിസഞ്ചാരകത്താ. യദി ആസന്നത്താ ഉപചാരതാ, ഗോത്രഭൂനോ
ഏവ ഉപചാരസമത്താ സിയാതി ആഹ “സമീപചാരിത്താ വാ”തി.
അനച്ചാസന്നോപി ഹി നാതിദൂരപവത്തി സമീപചാരി നാമ ഹോതി. അപ്പനം
ഉപേച്ച ചരന്തീതി ഉപചാരാനി. ഇതോ പുണ്യേ പരികമ്മാനന്തി നാനാവജ്ജനവീമിയം
പരികമ്മാനം. ഏത്ഥാതി ഏതേസു പരികമ്മുപചാരാനുലോമസഞ്ചിതേസു.
സഞ്ചന്തിമന്തി തതിയം, ചതുത്ഥം വാ. പരിത്തഗോത്താഭിഭവനതോതി പരിത്തസ്സ
ഗോത്തസ്സ അഭിഭവനതോ. ഗന്തായതീതി ഹി ഗോത്തം, “പരിത്ത”ന്തി പവത്തമാനം
അഭിധാനം, ബുദ്ധിഞ്ച ഏകംസിക്വവിസയതായ രക്ഖതീതി പരിത്തഗോത്തം. യഥാ
ഹി ബുദ്ധി ആരമ്മണഭൂതേന അത്ഥേന വിനാ ന പവത്തതി, ഏവം അഭിധാനം

അഭിയേയുഭൂതേന. തസ്മാ സോ താനി തായതി രക്ഖതീതി വുച്ചതി. തം പന മഹഗുതാനുത്തരവിയുരം കാമതസ്ഹായ ഗോചരഭൂതം കാമാവചരയമ്മാനം ആവേണികരൂപം ദട്ഠം. മഹഗുതഗോത്തേപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഭാവനതോതി ഉപ്പാദനതോ.

അവിസേസേന സബ്ബേസം സബ്ബാ സമഞ്ഞാതി പഠമനയോ ഗഹിതഗുഹണം ഹോതീതി ആഹ “അഗുഹിതഗുഹണേനാ”തിആദി. നാനാവജ്ജനപരികമ്മമേവ പരികമ്മന്തി അധിപ്പായേന “പഠമം വാ ഉപചാര”ന്തിആദി വുത്തം. ചതുത്ഥം അപ്പനാചിത്തം, പഞ്ചമം വാ അപ്പനാചിത്തം പുബ്ബേ വുത്തനയേന സചേ ചതുത്ഥം ഗോത്രഭൂ ഹോതീതി അത്ഥോ. പഞ്ചമം വാതി വാ-സദോ അനിയമേ. സ്വായം അനിയമോ ഇമിനാ കാരണേനാതി ദസ്സേതും “തഞ്ച ബോ വിപ്പാഭിഞ്ഞദന്ധാഭിഞ്ഞവസേനാ”തി വുത്തം. തത്ഥ വിപ്പാഭിഞ്ഞസ്സ ചതുത്ഥം അപ്പേതി, ദന്ധാഭിഞ്ഞസ്സ പഞ്ചമം. കസ്മാ പന ചതുത്ഥം, പഞ്ചമം വാ അപ്പേതി, ന തതോ പരന്തി ആഹ “തതോ പരം ജവനം പതതീ”തി. തതോ പഞ്ചമതോ പരം ഛട്ഠം, സത്തമഞ്ച ജവനം പതന്തം വിയ ഹോതി പരിക്ഖീണജവന്താതി അധിപ്പായോ.

യഥാ അലദ്ധാസേവനം പഠമജവനം ദുബ്ബലത്താ ഗോത്രഭൂതം ന ഉപ്പാദേതി, ലദ്ധാസേവനം പന ബലവഭാവതോ ദുതിയം, തതിയം വാ ഗോത്രഭൂതം ഉപ്പാദേതി, ഏവം ലദ്ധാസേവനതായ ബലവഭാവതോ ഛട്ഠം, സത്തമന്വി അപ്പേതിതി മേരസ്സ അധിപ്പായോ. തേനാഹ “തസ്മാ ഛട്ഠേപി സത്തമേപി അപ്പനാ ഹോതീ”തി. തന്തി മേരസ്സ വചനം. സുത്തസുത്താനുലോമആചരിയവാദേഹി അനുപത്ഥമ്ഭിതത്താ വുത്തം “അത്തനോമതിമത്ത”ന്തി. “പുരിമാ പുരിമാ കൂസലാ ധമ്മാ”തി (പട്ഠാ ൧.൧.൧൨) പന സുത്തപദമകാരണം ആസേവനപച്ചയലാഭസ്സ ബലവഭാവേ അനേകന്തികത്താ. തഥാ ഹി അലദ്ധാസേവനാപി പഠമചേതനാ ദിട്ഠധമ്മവേദനീയാ ഹോതി, ലദ്ധാസേവനാ ദുതിയചേതനാ യാവ ഛട്ഠചേതനാ അപരാപരിയവേദനീയാ. ചതുത്ഥപഞ്ചമേസുയേവാതിആദി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ യുത്തിദസ്സനമുഖേന നിഗമനത്ഥം വുത്തം. തത്ഥ യദി ഛട്ഠസത്തമം ജവനം പതിതം നാമ ഹോതി പരിക്ഖീണജവന്താ, കഥം സത്തമജവനചേതനാ ഉപപജ്ജവേദനീയാ, ആനന്തരിയാ ച ഹോതീതി? നായം വിസേസോ ആസേവനപച്ചയലാഭേന ബലപ്പത്തിയാ. കിഞ്ചരഹി കിരിയാവത്ഥാവിസേസതോ. കിരിയാവത്ഥാ ഹി ആരമ്ഭമജ്ജന്ധപരിയോസാനവസേന തിവിധാ. തത്ഥ ച പരിയോസാനാവത്ഥായ സന്നിട്ഠാപകചേതനാഭാവേന ഉപപജ്ജവേദനീയാദിതാ ഹോതി, ന ബലവഭാവേനാതി ദട്ഠം. പടിസന്ധിയാ അനന്തരപച്ചയലാവിനോ വിപാകസന്താനസ്സ അനന്തരപച്ചയലാഭേന തഥാ അഭിസങ്ഖതത്താതി ച വദന്തി. തസ്മാ ഛട്ഠസത്തമാനം പപാതാഭിമുഖതായ പരിക്ഖീണജവതാ ന സക്കാ നിവാരേതും. തഥാ ഹി “യഥാ ഹി പുരിസോ”തിആദി വുത്തം.

സാ ച പന അപ്പനാ. അദ്ധാനപരിച്ഛേദോതി കാലപരിച്ഛേദോ. സോ പനേത്ഥ സത്തസു റാനേസു കത്ഥചി അപരിമാണചിത്തക്ഖണതായ, കത്ഥചി അതിഇത്തരഖണതായ നത്ഥീതി വുത്തോ. ന ഹേത്ഥ സമ്പുണ്ണജവനവിമി അദ്ധാ ലബ്ഭതി. തേനേവാഹ “ഏത്ഥ മഗ്ഗാനന്തരഫല”ന്തിആദി. സേസട്ഠാനേസൂതി പഠമപ്പനാ, ലോകിയാഭിഞ്ഞാ, മഗ്ഗക്ഖണോ, നിരോധാ വുട്ഠഹന്തസ്സ ഫലക്ഖണോതി ഏതേസു ചതുസു റാനേസു.

ഏത്താവതാതി ഏത്തകേന ഭാവനാക്കമേന ഏസ യോഗാവചരോ പഠമം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി. ഏവം വിഹരതാ ച അനേന തദേവ പഠമം ത്യാനം

അധിഗതം ഹോതി പഥവീകസിണന്തി സമ്ബന്ധോ.

൧൦. തത്മാതി തസ്മിം ത്യാനപാഠേ. വിവിചിത്യാതി വിസും ഹുത്യാ. തേനാഹ “വിനാ ഹുത്യാ അപക്വമിത്യാ”തി, പജഹനവസേന അപസക്തിത്യാതി അത്ഥോ. വിവിചേഷേവ കാമേഹീതി ഏത “വിവിചാ”തി ഇമിനാ വിവേചനം ത്യാനക്വണേ കാമാനം അഭാവമത്തം വൃത്തം. “വിവിചേഷേവാ”തി പന ഇമിനാ ഏകംസതോ കാമാനം വിവേചേതബ്ജതാദീപനേന തപ്പടിപക്വതാ ത്യാനസ്സ, കാമവിവേകസ്സ ച ത്യാനാധിഗമൂപായതാ ദസ്സിതാ ഹോതീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “പഥം ത്യാന”തിആദിം വത്യാ തമേവത്ഥം പാകടതരം കാതും “കഥ”തിആദി വൃത്തം. “അന്ധകാരേ സതി പദീപോഭാസോ വിയാ”തി ഏതേന യഥാ പദീപോഭാസാഭാവേന രത്തിയം അന്ധകാരാഭിഭവോ, ഏവം ത്യാനാഭാവേന സത്തസന്തതിയം കാമാഭിഭവോതി ദസ്സേതി.

ഏതന്തി പുബ്ബപദേയേവ അവധാരണവചനം. ന ലോ പന ഏവം ദട്ഠഞ്ച “കാമേഹി ഏവാ”തി അവധാരണസ്സ അകതത്താ. നിസ്സരന്തി നിഗ്ഗച്ഛന്തി ഏതേന, ഏത വാതി നിസ്സരണം. കേ നിഗ്ഗച്ഛന്തി? കാമാ, തേസം കാമാനം നിസ്സരണം പഹാനം തന്നിസ്സരണം, തതോ. കഥം പന സമാനേ വിക്വമ്ഭനേ കാമാനമേവേതം നിസ്സരണം, ന ബ്യാപാദാദീനന്തി ചോദനം യുത്തിതോ, ആഗമതോ ച സോധേതും “കാമയാതു”തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ കാമയാതുസമതിക്കമനതോതി സകലസ്സപി കാമഭവസ്സ സമതിക്കമപടിപദാഭാവതോ. തേന ഇമസ്സ ത്യാനസ്സ കാമപരിത്താഭാവമാഹ. കാമരാഗപടിപക്വതോതി വക്വമാനവിഭാഗസ്സ കിലേസകാമസ്സ പച്ചത്ഥികഭാവതോ. തേന യഥാ മേത്താ ബ്യാപാദസ്സ, കരുണാ വിഹിംസായ, ഏവമിദം ത്യാനം കാമരാഗസ്സ ഉജുവിപച്ചനികഭൂതന്തി ദസ്സേതി. ഏവമത്തനോ പവത്തിയാ, വിപാകപ്പവത്തിയാ ച കാമരാഗതോ, കാമയാതുതോ ച വിനിവത്തസഭാവത്താ ഇദം ത്യാനം വിസേസതോ കാമാനമേവ നിസ്സരണം. സ്വായമത്ഥോ പാഠഗതോ ഏവാതി ആഹ “യഥാഹാ”തിആദി. കാമഞ്ചേതമത്ഥം ദീപേതും പുരിമപദേയേവ അവധാരണം ഗഹിതം, ഉത്തരപദേപി പന തം ഗഹേതബ്ജമേവ തഥാ അത്ഥസമ്ഭവതോതി ദസ്സേതും “ഉത്തരപദേപീ”തിആദി വൃത്തം. ഇതോതി കാമച്ഛന്തോ. ഏസ നിയമോ. സാധാരണവചനേനാതി അവിസേസവചനേന. തദങ്ഗവിക്വമ്ഭനസമുച്ഛേദപ്പടിപസ്സദ്ധിനിസ്സരണവിവേകാ തദങ്ഗവിവേകാദയോ. ചിത്തകായഉപധിവിവേകാ ചിത്തവിവേകാദയോ. തയോ ഏവ ഇധ ത്യാനകമായം ദട്ഠഞ്ച സമുച്ഛേദവിവേകാദീനം അസമ്ഭവതോ.

നിദ്രേസേതി മഹാനിദ്രേസേ (മഹാനിം ൧, ൧). തത്ഥ ഹി “ഉദാനതോ ദേ കാമാ - വത്ഥുകാമാ കിലേസകാമാ ചാ”തി ഉദിസിത്യാ “തത്ഥ കതമേ വത്ഥുകാമാ? മനാപിയാ രൂപാ...പേ... മനാപിയാ ഫോട്ഠഞ്ചാ”തിആദിനാ വത്ഥുകാമാ നിദിട്ഠാ. തേ പന കാമീയന്തീതി കാമാതി വേദിതബ്ജാ. തത്ഥേവാതി നിദ്രേസേ ഏവ. വിഭങ്ഗേതി ത്യാനവിഭങ്ഗേ (വിഭം ൫൬൪). പത്ഥനാകാരേന പവത്തോ ദുബ്ബലോ ലോഭോ ഛന്ദനട്ഠേന ഛന്ദോ, തതോ ബലവാ രഞ്ജനട്ഠേന രാഗോ, തതോപി ബലവതരോ ബഹലരാഗോ ഛന്ദരാഗോ. നിമിത്താനുബ്ബഞ്ജനാനി സങ്കപ്പേതി ഏതേനാതി സങ്കപ്പോ, തഥാപവത്തോ ലോഭോ, തതോ ബലവാ രഞ്ജനട്ഠേന രാഗോ, സങ്കപ്പനവസേനേവ പവത്തോ തതോപി ബലവതരോ സങ്കപ്പരാഗോതി. സ്വായം പഭേദോ ഏകസ്സേവ ലോഭസ്സ പവത്തിആകാരവസേന, അവത്ഥാഭേദവസേന ച വേദിതബ്ജോ യഥാ “വച്ഛോ ദമ്മോ ബലീബ്ബദോ”തി. ഇമേ കിലേസകാമാ. കാമേന്തീതി കാമാ, കാമേന്തി ഏതേഹീതി വാ.

ഏവഞ്ചിസതീതി ഏവം ഉഭയേസമ്പി കാമാനം സങ്ഗഹേ സതി.
വത്സുകാമേഹിപിതി “വത്സുകാമേഹി വിവിച്ചേവാ”തിപി അത്ഥോ യുജ്ജതീതി
ഏവം യുജ്ജമാനത്ഥന്തരസമുച്ചയത്ഥോ പി-സദോ, ന കിലേസകാമസമുച്ചയത്ഥോ.
കസ്മാ? ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ കിലേസകാമേഹി വിവേകസ്സ ദുതിയപദേന
വുത്തത്താ. തേനാതി വത്സുകാമവിവേകേന. കായവിവേകോ വുത്തോ ഹോതി
പുത്തദാരാദിപരിഗൃഹവിവേകദീപനതോ. പുരിമേനാതി കായവിവേകേന. ഏത്ഥാതി
“വിവിച്ചേവ കാമേഹി, വിവിച്ച അകുസലേഹി ധമ്മേഹി”തി ഏതസ്ഥിം
പദദ്വയേ, ഇതോ വാ നിദ്ധാരിതേ വിവേകദ്വയേ. അകുസല-സദേന യദിപി
കിലേസകാമാ, സബ്ബാകുസലാപി വാ ഗഹിതാ, സബ്ബമാ പന കിലേസകാമേഹി
വിവേകോ വുത്തോതി ആഹ “ദുതിയേന കിലേസകാമേഹി വിവേകവചനതോ”തി.
ദുതിയേനാതി ച ചിത്തവിവേകേനാതി അത്ഥോ. ഏതേസന്തി യഥാവുത്താനം
ദിന്നം പദാനം, നിദ്ധാരണേ ചേതം സാമിവചനം. തണ്ഹാദിസംകിലേസാനം
വത്സുനോ പഹാനം സംകിലേസവത്സുപ്പഹാനം. ലോലഭാവോ നാമ തത്ഥ തത്ഥ
രൂപാദീസു തണ്ഹുപ്പാദോ, തസ്സ ഹേതു വത്സുകാമാ ഏവ വേദിതബ്ബാ.
ബാലഭാവോ അവിജ്ഞാ, ദുച്ചിന്തിതചിന്തിതാദി വാ, തസ്സ
അയോനിസോമനസികാരോ, സബ്ബേപി വാ അകുസലാ ധമ്മാ ഹേതു.
കാമഗുണാധിഗമഹേതുപി പാണാതിപാതാദിഅസുദ്ധപയോഗോ ഹോതിതി
തബ്ബിവേകേന പയോഗസുദ്ധി വിഭാവിതാ. തണ്ഹാസംകിലേസസോധനേന,
വിവട്ടുപനിസ്സയസംവഡ്ഡനേന ച അജ്ഞാസയവിസോധനം ആസയപോസനം.
കാമേസുതി നിദ്ധാരണേ ഭുജ്ജം.

അനേകഭേദോതി കാമാസവകാമരാഗസംയോജനാദിവസേന,
രൂപതണ്ഹാദിവസേന ച അനേകപ്പഭേദോ. കാമച്ഛന്ദോയേവാതി
കാമസഭാവോയേവ ഛന്ദോ, ന കത്തുകമ്യതാഛന്ദോ, നാപി കൂസലച്ഛന്ദോതി
അധിപ്പായോ. ഝാനപടിപക്ഖതോതി ഝാനസ്സ പടിപക്ഖഭാവതോ തംഹേതു
തന്നിമിത്തം വിസും വുത്തോ. അകുസലഭാവസാമന്തേന അഗൃഹേത്വാ വിസും
സരൂപേന ഗഹിതോ. യദി കിലേസകാമോവ പുരിമപദേ വുത്തോ, കഥം
ബഹുവചനന്തി ആഹ “അനേകഭേദതോ”തിആദി.

അത്തേസമ്പി ദിട്ഠിമാനഅഹിരികാനോത്തപ്പാദീനം, തംസഹിതഫസ്സാദീനബ്ബ.
ഉപരി വുച്ചമാനാനി ഝാനങ്ഗാനി ഉപരിത്ഥാനങ്ഗാനി, തേസം അത്തനോ
പച്ചനീകാനം പടിപക്ഖഭാവദസ്സനതോ തപ്പച്ചനീകനീവരണവചനം. നീവരണാനി ഹി
ത്ഥാനങ്ഗപച്ചനീകാനി തേസം പവത്തിനിവാറണതോ. സമാധി കാമച്ഛന്ദസ്സ
പടിപക്ഖോ രാഗപ്പണിധിയാ ഉജ്ജുവിപച്ചനീകഭാവതോ, നാനാരമ്മണേഹി
പലോഭിതസ്സ പരിബ്ഭമന്തസ്സ ചിത്തസ്സ സമാധാനതോ ച. പീതിബ്ബാപാദസ്സ
പടിപക്ഖാ പാമോജ്ജേന സമാനയോഗക്ഖേമത്താ. വിതക്കോ മിനമിദ്ധസ്സ
പടിപക്ഖോ യോനിസോ സങ്കപ്പനവസേന സവിപ്ഫാരപവത്തിതോ. സുഖം
അവുപസമാനുതാപസഭാവസ്സ ഉദ്ധച്ചുകുക്കുച്ചസ്സ പടിപക്ഖം
വുപസന്തസീതലസഭാവത്താ. വിചാരോ വിചികിച്ഛായ പടിപക്ഖോ ആരമ്മണേ
അനുജ്ജനവസേന പത്താപടിരൂപസഭാവത്താ. മഹാകച്ചാനത്ഥേരേന ദേസിതം
പിടുകാനം സംവണ്ണനാ പേടകം, തസ്ഥിം പേടകേ.

പഞ്ചകാമഗുണഭേദവിസയസ്സാതി രൂപാദിപഞ്ചകാമഗുണവിസേസവിസയസ്സ.
ആഘാതവത്സുഭേദാദിവിസയാനന്തി ബ്യാപാദവിവേകവചനേന “അനത്ഥം മേ
അചരീ”തി (ദിം നിം ൩.൩൪൦; അം നിം ൯.൨൯; വിഭം ൯൩൦)
ആദിആഘാതവത്സുഭേദവിസയസ്സ ദോസസ്സ, മോഹാധികേഹി മിനമിദ്ധാദീഹി
വിവേകവചനേന പടിച്ഛാദനവസേന ദുക്ഖാദിപുബ്ബന്താദിഭേദവിസയസ്സ മോഹസ്സ

വിക്ഖമ്ഭനവിവേകോ വുത്തോ.

കാമരാഗബ്ധാപാദതദേക്ഷ്ഠ്മിനമിദ്ധാദിവിക്ഖമ്ഭകണ്ഠേതം

സബ്ബാകുസലപടിപക്ഖസഭാവത്താ. സബ്ബകുസലാനം തേന സഭാവേന

സബ്ബാകുസലപ്പഹായകം ഹോതി, ഹോന്തവി കാമരാഗാദിവിക്ഖമ്ഭനസഭാവമേവ ഹോതി തംസഭാവത്താതി അവിസേസേത്വാ നീവരണാകുസലമൂലാദിനം

“വിക്ഖമ്ഭനവിവേകോ വുത്തോ ഹോതീ”തി ആഹ.

൧൧. യഥാപച്ചയം പവത്തമാനാനം സഭാവധമ്മാനം നത്ഥി കാചി വസവത്തിതാതി വസവത്തിഭാവനിവാറണത്ഥം “വിതക്കനം വിതക്കോ”തി വുത്തം. തയിദം “വിതക്കനം ഹുദിസമിദ”ന്തി ആരമ്മണ്ണ പരികപ്പനന്തി ആഹ “ഊഹനന്തി വുത്തം ഹോതീ”തി. യസ്ഥാ ചിത്തം വിതക്കബലേന ആരമ്മണ്ണം അഭിനിരുജ്ജഹം വിയ ഹോതി, തസ്ഥാ സോ ആരമ്മണ്ണാഭിനിരോപനലക്ഖണോ വുത്തോ. യഥാ ഹി കോചി രാജവല്ലഭം, തംസമ്ബന്ധിനം മിത്തം വാ നിസ്സായ രാജഗേഹം ആരോഹതി അനുപവിസതി, ഏവം വിതക്കം നിസ്സായ ചിത്തം ആരമ്മണ്ണം ആരോഹതി. യദി ഏവം, കഥം അവിതക്കം ചിത്തം ആരമ്മണ്ണം ആരോഹതീതി? വിതക്കബലേനേവ. യഥാ ഹി സോ പുരിസോ പരിചയേന തേന വിനാപി നിരാസകോ രാജഗേഹം പവിസതി, ഏവം പരിചയേന വിതക്കേന വിനാപി അവിതക്കം ചിത്തം ആരമ്മണ്ണം ആരോഹതി. പരിചയേനാതി ച സന്താനേ പവത്തവിതക്കഭാവനാസഞ്ചാരേന പരിചയേന. വിതക്കസ്സ ഹി സന്താനേ അഭിഞ്ജഹം പവത്തസ്സ വസേന ചിത്തസ്സ ആരമ്മണ്ണാഭിരുഹണം ചിരപരിചിതം. തേന തം കദാചി വിതക്കേന വിനാപി തത്ഥ പവത്തതേവ. യഥാ തം ഞാണസഹിതം ഹുത്വാ സമ്മസനവസേന ചിരപരിചിതം കദാചി ഞാണവിരഹിതവി സമ്മസനവസേന പവത്തതി, യഥാ വാ കിലേസസഹിതം ഹുത്വാ പവത്തം സബ്ബസോ കിലേസരഹിതവി പരിചയേന കിലേസവാസനാവസേന പവത്തതി, ഏവംസമ്പദമിദം ദഷ്ഠഞ്ചം. ആദിതോ, അഭിമുഖം വാ ഹനനം ആഹനനം. പരിതോ, പരിവത്തേത്വാ വാ ആഹനനം പരിയാഹനനം. “രൂപം രൂപം, പഥവീ പഥവീ”തി ആകോടേന്തസ്സ വിയ പവത്തി “ആഹനനം, പരിയാഹനന”ന്തി ച വേദിതഞ്ചം. ആനയനം ചിത്തസ്സ ആരമ്മണ്ണേ ഉപനയനം, ആകഡ്ഡനം വാ.

അനുസഞ്ചരണം അനുപരിബ്ഭമനം. സ്വായം വിസേസോ സന്താനമ്ഹി ലബ്ഭമാനോ ഏവ സന്താനേ പാകടോ ഹോതീതി ദഷ്ഠഞ്ചോ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. അനുമജ്ജനം ആരമ്മണ്ണേ ചിത്തസ്സ അനുമസനം, പരിമജ്ജനന്തി അത്ഥോ. തഥാ ഹി വിചാരോ “പരിമജ്ജനഹത്ഥോ വിയ, സഞ്ചരണഹത്ഥോ വിയാ”തി ച വുത്തോ. തത്ഥാതി ആരമ്മണ്ണേ. സഹജാതാനം അനുയോജനം ആരമ്മണ്ണേ അനുവിചാരണസഞ്ചാരഅനുമജ്ജനവസേനേവ വേദിതഞ്ചം. അനുപ്പബന്ധനം ആരമ്മണ്ണേ ചിത്തസ്സ അവിച്ഛിന്നസ്സ വിയ പവത്തി. തഥാ ഹി സോ “അനുസന്ധാനതാ”തി (ധം സം വ) നിദ്ദിട്ഠോ. തേനേവ ച “ഘണ്ഡാനുരവോ വിയ, പരിബ്ഭമനം വിയാ”തി ച വുത്തോ.

കത്ഥചീതി പഠമജ്ജന്താനേ, പരിത്തചിത്തുപ്പാദേസു ച. വിചാരതോ ഓളാരികട്ഠേന, വിചാരസ്സേവ ച പുബ്ബഞ്ജമട്ഠേന അനുരവതോ ഓളാരികോ, തസ്സ ച പുബ്ബഞ്ജമോ ഘണ്ഡാഭിഘാതോ വിയ വിതക്കോ. യഥാ ഹി ഘണ്ഡാഭിഘാതോ പഠമാഭിനിപാതോ ഹോതി, ഏവം ആരമ്മണ്ണാഭിമുഖനിരോപനട്ഠേന വിതക്കോ ചേതസോ പഠമാഭിനിപാതോ ഹോതി. അഭിഘാത-ഗൃഹണേന ചേത്ഥ അഭിഘാതജോ സദ്ദോ ഗഹിതോതി വേദിതഞ്ചോ. വിപ്ഫാരവാതി വിചലനയുത്തോ സപരിപ്ഫന്ദോ. പരിബ്ഭമനം വിയ

പരിസ്സയാഭാവവിമംസനമം. അനുപ്ലവസേന പവത്തിയന്തി ഉപചാരേ വാ അപ്പനായം വാ സന്താനേന പവത്തിയം. തത്ത്വ ഹി വിതക്കോ നിചലോ ഹുത്വാ ആരമ്മണം അനുപവിസിത്വാ വിയ പവത്തി, ന പഠമാഭിനിപാതേ. പാകടോ ഹോതീതി വിതക്കസ്സ വിസേസോ അഭിനിരോപനാകാരോ ഓളാരികത്താ പഠമജ്ജ്യാനേ പാകടോ ഹോതി, തദഭാവതോ പഞ്ചകനയേ ദുതിയജ്ജ്യാനേ വിചാരസ്സ വിസേസോ അനുജ്ജനാകാരോ പാകടോ ഹോതി.

വാലണ്ഡുപകം ഏളകലോമാദീഹി കതചുർബ്ബടകം. ഉപ്പിളനഹത്ഥോതി പിണ്ഡസ്സ ഉപ്പിളനഹത്ഥോ. തസ്സേവ ഇതോ ചിതോ ച സഞ്ചരണഹത്ഥോ. മണ്ഡലന്തി കംസഭാജനാദീസു കീഞ്ചി മണ്ഡലം വട്ടലേഖം കരോന്തസ്സ. യഥാ പുപ്ഫഫലസാഖാദിഅവയവവിനിമുത്തോ അവിജ്ജമാനോപി രുക്ഖോ “സപുപ്ഫോ സഫലോ”തി വോഹരീയതി, ഏവം വിതക്കാദിഅങ്ഗവിനിമുത്തം അവിജ്ജമാനന്തി ത്യാനം “സവിതക്കം സവിചാര”ന്തി വോഹരീയതീതി ദസ്സേതും “രുക്ഖോ വിയ”തിആദി വുത്തം. ത്യാനഭാവനായ പുഗ്ഗലവസേന ദേസേതബ്ബത്താ “ഇയ ഭിക്ഖു വിവിചേവ കാമേഹീ”തിആദിനാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന ത്യാനാനി ഉദിട്ഠാനീതി. യദിപി വിഭിഞ്ചേ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനാ ദേസനാ കതാ, അത്ഥോ പന തത്രാപി വിഭിഞ്ചേപി യഥാ ഇയ “ഇമിനാ ച വിതക്കേന”തിആദിനാ ധമ്മവസേന വുത്തോ, ഏവമേവ ദട്ഠഞ്ചോ, പരമത്ഥതോ പുഗ്ഗലസ്സേവ അഭാവതോതി അധിപ്പായോ. അത്ഥോ...പേ... ദട്ഠഞ്ചോ ത്യാനസമങ്ഗിനോ വിതക്കവിചാരസമങ്ഗിതാദസ്സനേന, ത്യാനസ്സേവ ച സവിതക്കസവിചാരതായ വുത്തത്താതി ഏവം വാ ഏത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

വിവേകാതി വിവേകാ ഹേതുഭൂതാതി വിവേക-സദുസ്സ ഭാവസാധനതം സന്ധായാഹ. വിവേകേതി കത്തുസാധനതം, കമ്മസാധനതം വാ. “വിവിത്തോ”തി ഹി ഇമിനാ നീവരണേഹി വിനാഭൂതോ തേഹി വിവേചിതോതി ച സാധനദ്വയന്തി സങ്ഗഹിതമേവാതി.

൨൨. പീണ്ഡയതീതി തപ്പേതി, വഡ്ഢേതി വാ. സന്ധിയായനലക്ഖണാതി പരിതുസ്സനലക്ഖണാ. പീണ്ഡരസാതി പരിബ്രൂഹനരസാ. ഫരണരസാതി പണീതരുപേഹി കായസ്സ ബ്യാപനരസാ. ഉദഗ്ഗഭാവോ ഓദഗ്ഗം. ഖുദികാ ലഹും ലോമഹംസനമത്തം കത്വാ ഭിന്നാ ന പുന ഉപ്പജ്ജതി. ഖണികാ ബഹുലം ഉപ്പജ്ജതി. ഉബ്ബേഗതോ ഫരണാ നിചലത്താ, ചിരട്ഠിതികത്താ ച പണീതരരാ. ചേതിയങ്ഗണം ഗന്ത്വാതി പുണ്ണവല്ലികവിഹാരേ ചേതിയങ്ഗണം ഗന്ത്വാ. പകതിയാ ദിട്ഠാരമ്മണവസേനാതി പുബ്ബേ മഹാചേതിയം ഗഹിതാരമ്മണവസേന. ചിത്രഗേണ്ഡുകോ വിചിത്രാകാരേന കതഗേണ്ഡുകോ. ഉപനിസ്സയേതി സമീപേ, തസ്സ വാ വിഹാരസ്സ നിസ്സയഭൂതേ, ഗോചരട്ഠാനഭൂതേതി അത്ഥോ.

ഘരാജീരേതി ഗേഹങ്ഗണേ. പബ്ബതസിഖരേ കതചേതിയം “ആകാസചേതിയ”ന്തി വുത്തം. ഗഹിതനിമിത്തേനേവാതി ചേതിയവന്ദനം, ധമ്മസ്സവനഞ്ച ഉദിസ്സ “ധത്താ വതിമേ”തിആദിനാ ഗഹിതകുസലനിമിത്തേനേവ കാരണഭൂതേന. ഗഹിതം വാ നിമിത്തം ഏതേനാതി ഗഹിതനിമിത്തം, വുത്താകാരേന പവത്തചിത്തം, തേന ഗഹിതനിമിത്തേനേവ ചിത്തേന സഹ. പക്ഖന്ദന്തി അനുപവിട്ഠം. അനുപരിപ്ഫുടന്തി അനു അനു സമന്തതോ ഫുടം, സബ്ബസോ അനുവിസടന്തി അത്ഥോ.

പസ്സദ്ധിയാ നിമിത്തഭാവേന ഗബ്ഭം ഗബ്ഭന്തി. പരിപാചനവസേന പരിപാകം ഗച്ഛന്തി. അപ്പനാസമ്പയുത്താവ പീതി അപ്പനാസമാധിപൂരികാ. ഖണികസമാധിപൂരികാ ച ഉപചാരസമാധിപൂരികാ ച അപ്പനാസമാധിസ്സ

വിഭൂതരാതി തദ്യം അനാമസന്തോ “താസു യാ അപ്നാസമാധിസ്താ”തിആദിമാഹ . സമാധിസമ്പയോഗം ഗതാതി പുണ്യേ ഉപചാരസമാധിനാ സമ്പയുത്താ ഹുത്വാ അനുക്കമേന വഡ്ഡിത്വാ അപ്നാസമാധിനാ സമ്പയോഗം ഗതാ.

൧൩. സുഖയതീതി സുഖം, അത്തനാ സമ്പയുത്തയമ്മേ ലദ്ധസ്താദേ കരോതീതി അത്ഥോ. സ്വായം കത്തുനിദേശോ പരിയാലലോ ധമ്മതോ അത്തസ്സ കത്തു നിവത്തനത്ഥോ, നിപ്പരിയാലേന പന ഭാവസാധനമേവ ലബ്ഭതീതി “സുഖനം സുഖ”ന്തി വുത്തം. ഇട്ഠസഭാവത്താ തംസമങ്ഗീപുഗ്ഗലം, സമ്പയുത്തയമ്മേ വാ അത്തനി സാദയതീതി സാതം ദ-കാരസ്സ ത-കാരം കത്വാ. സാതം “മധുര”ന്തി വദന്തി. സാതം ലക്ഖണം ഏതസ്സാതി സാതലക്ഖണം. ഉപബ്രൂഹനം സമ്പയുത്തയമ്മാനം സംവഡ്ഡനം. ദുക്ഖം വിയ അവിസ്സജ്ജത്വാ അദുക്ഖമസുഖാ വിയ അനജ്ജ്യപേക്ഖിത്വാ അനു അനു ഗണ്ഹനം, ഉപകാരിതാ വാ അനുഗൃഹോ. കത്ഥചി പഠമജ്ജയാനാദികേ. പടിലാഭതുട്ഠിതി പടിലാഭവസേന ഉപ്പജ്ജനകതുട്ഠി. പടിലദ്ധരസാനുഭവനന്തി പടിലദ്ധസ്സ ആരമ്മണരസസ്സ അനുഭവനന്തി സഭാവതോ പീതിസുഖാനി വിഭജിത്വാ ദസ്സേതി. യത്ഥ പീതി, തത്ഥ സുഖന്തി വിതക്കസ്സ വിയ ഇതരേന പീതിയാ സുഖേന അച്ചന്തസംയോഗമാഹ. “യത്ഥ സുഖം, തത്ഥ ന നിയമതോ പീതി”തി വിചാരസ്സ വിയ വിതക്കേന സുഖസ്സ പീതിയാ അനച്ചന്തസംയോഗം. തേന അച്ചന്താനച്ചന്തസംയോഗിതായ പീതിസുഖാനം വിസേസം ദസ്സേതി. കം താരേന്തി ഏത്ഥാതി കന്താരം, നിരുദകമരുട്ഠാനം. വനമേവ വനന്തം. തസ്ഥിം തസ്ഥിം സമയേതി ഇട്ഠാരമ്മണസ്സ പടിലാഭസമയേ, പടിലദ്ധസ്സ രസാനുഭവനസമയേ, വനച്ഛായാദീനം സവനദസ്സനസമയേ, പവേസപരിഭോഗസമയേ ച. പാകടഭാവതോതി യമാക്കമം പീതിസുഖാനം വിഭൂതഭാവതോ.

വിവേകജം പീതിസുഖന്തി ഏത്ഥ പുരിമസ്ഥിം അത്ഥേ വിവേകജന്തി ത്യാനം വുത്തം. പീതിസുഖസദുതോ ച അത്ഥിഅത്ഥവിസേസതോ “അസ്സ ത്യാനസ്സ, അസ്ഥിം വാ ത്യാനേ”തി ഏത്ഥ അ-കാരോ ദട്ഠഞ്ചോ. ദുതിയേ പീതിസുഖമേവ വിവേകജം. “വിവേകജംപീതിസുഖ”ന്തി ച അത്തപദത്ഥസമാസോ, പച്ചത്തനിദേസസ്സ ച അലോപോ കതോ. ലോപേ വാ സതി “വിവേകജപീതിസുഖ”ന്തി പാഠോതി അയം വിസേസോ.

ഉപസമ്പജ്ജാതി ഏത്ഥ ഉപ-സം-സദാ “ഉപലബ്ഭതി, സംഭുജ്ജതി”തിആദിസു വിയ നിരത്ഥകാതി ദസ്സേതും “ഉപഗന്താ”തിആദിം വത്വാ പുന തേസം സാത്ഥകഭാവം ദസ്സേതും “ഉപസമ്പാദയിത്വാ”തിആദി വുത്തം, തസ്ഥാ പത്വാ, സാധേത്വാതി വാ അത്ഥോ. ഇരിയന്തി കിരിയം. വുത്തിആദിനി തസ്സേവ വേവചനാനി. പാലനാതി ഹി ഏകം ഇരിയാപഥബാധനം ഇരിയാപഥന്തരേഹി രക്ഖണാ.

പഞ്ചങ്ഗവിപ്പഹിനാദിവണ്ണനാ

൧൪. പഞ്ച അങ്ഗാനി വിക്ഖമ്ഭവസേന പഹീനാനി ഏതസ്സാതി പഞ്ചങ്ഗവിപ്പഹീനം. “അഗ്യാഹിതോ”തി ഏത്ഥ ആഹിത-സദുസ്സ വിയ വിപ്പഹീന-സദുസ്സേത്ഥ പരവചനം ദട്ഠഞ്ചം, പഞ്ചഹി അങ്ഗേഹി വിപ്പഹീനന്തി വാ പഞ്ചങ്ഗവിപ്പഹീനം. നനു അത്തേപി അകുസലാ ധമ്മാ ഇമിനാ ത്യാനേന പഹീയന്തി, അഥ കസ്ഥാ പഞ്ചങ്ഗവിപ്പഹീനതാവ വുച്ചതീതി ആഹ “കിഞ്ചാപി”തിആദി. ത്യാനലാഭിനോപി അത്യാനസമങ്ഗികാലേ ത്യാനപടിപക്ഖലോഭചിത്താദീനം പവത്തിസബ്ഭാവതോ “ത്യാനക്ഖണേ”തി വുത്തം. പഹീയന്തിതി വിഗച്ഛന്തി, നപ്പവത്തന്തിതി അത്ഥോ. ഏകത്താരമ്മണേതി

പഥവീകസിണാദിവസേന ഏകസഭാവേ, ഏകഗൃതാസങ്ഖാതേ ഏകത്താവഹേ വാ ആരമ്മണ്ണേ. തന്തി തം നാനാവിസയപലോഭിതം ചിത്തം. കാമയാതുപ്പഹാനായാതി നാനാവിസയസമൂപബുദ്ധ്യഹായ കാമയാതുയാ പഹാനായ സമതിക്കമായ പടിപദം ത്യാനം നപ്പടിപജ്ജതി. നിരന്തരന്തി വിക്ഖേപേന അനന്തരിതം, സഹിതന്തി അത്ഥോ. അകമ്മണ്ണന്തി അകമ്മനീയം, ഭാവനാകമ്മസ്സ അയോഗ്യന്തി അത്ഥോ. ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചപരേതന്തി ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചേന അഭിഭൂതം. പരിബ്ഭമതി അനവട്ഠാനതോ, അവട്ഠാനസ്സ സമാധാനസ്സ അഭാവതോതി അത്ഥോ. വിചികിച്ഛായ ഉപഹതന്തി സാതിസയസ്സ വിചാരസ്സ അഭാവതോ “സമ്മാസമബുദ്ധോ നു ഖോ ഭഗവാ, ന നു ഖോ”തി, “പഥവീ പഥവീ”തിആദിനാ മനസിങ്കാരേന, “ത്യാനം സിയാ നു ഖോ, ന നു ഖോ”തിആദിനാ ച പവത്തായ വിചികിച്ഛായ ഉപഹതം. നാരോഹതി അപ്പടിപത്തിനിമിത്തത്താ. വിസേസേന ത്യാനന്തരായകരത്താതി സമാധിആദിനം ഉജുവിപച്ചനീകഭാവേന ത്യാനാധിഗമസ്സ അന്തരായകരണതോ.

തേഹീതി ത്യാനാധിഗമസ്സ പച്ചയഭൂതേഹി വിതക്കവിചാരേഹി. അവിക്ഖേപായ സമ്പാദിതപ്പയോഗസ്സാതി തതോ ഏവം സമാധാനായ നിപ്ഫാദിതഭാവനാപയോഗസ്സ. ചേതസോ പയോഗസമ്പത്തിസമ്ഭവാതി യമാവുത്തഭാവനാപയോഗസമ്പത്തിസമുട്ഠാനാ. പീതിപീണനം ഭാവനാവസേന തപ്പനം. ഉപബ്രൂഹനം ഭാവനാവസേന പരിവുദ്ധിം ചേതസോ കരോതീതി സമബ്ബന്ധോ. നന്തി ചിത്തം. സസേസസമ്പയുത്തയമ്മന്തി അവസിട്ഠഹസ്സാദിയമ്മസഹിതം, സമം സമ്മാ ച ആധിയതീതി സമ്ബന്ധോ. ഇന്ദ്രിയസമതാവസേന സമം, പടിപക്ഖയമ്മാനം. ദുരീഭാവേ ലീനുദ്ധച്ചാഭാവേന സമ്മാ ച റപേതീതി അത്ഥോ. ഏകഗൃതാ ഹി സമാധാനകിച്ചേന ചിത്തം, സമ്പയുത്തയമ്മേ ച അത്താനം അനുവത്താപേന്തീ ത്യാനക്ഖണ്ണേ സാതിസയം സമാഹിതേ കരോതീതി. ഉപ്പത്തിവസേനാതി യമാപച്ചയം ഉപ്പജ്ജനവസേന . ഏതേസു വിതക്കാദീസു ത്യാനം ഉപ്പന്നംനാമ ഹോതി തത്ഥേവ ത്യാനവോഹാരതോ. തേനാഹ “തസ്മാ”തിആദി. “യമാ പനാ”തിആദിനാപി ഉപമാവസേന തത്ഥേവത്ഥം പാകടതരം കരോതി.

പകതിചിത്തതോതി പാകതികകാമാവചരചിത്തതോ. സുവിസദേനാതി സുട്ഠു വിസദേന, പടുതരേനാതി അത്ഥോ. സബ്ബാവന്തന്തി സബ്ബാവയവവന്തം, അനവസേസന്തി അത്ഥോ. അപ്ഫുടന്തി അസമ്ഫുട്ഠം. ആരമ്മണ്ണേസു ഷുസിതാതി അപ്പനാവസേന പവത്തമാനാ ചിത്തേകഗ്ഗതാ സമന്തതോ ആരമ്മണ്ണം ഫരന്തീ വിയ ഹോതീതി കത്വാ വുത്തം. കസ്മാ പന്നേത്ഥ ത്യാനപാഠേ അഗ്ഗഹിതാ ചിത്തേകഗ്ഗതാ ഗഹിതാതി അനുയോഗം സന്ധായ “തത്ഥ ചിത്തേകഗ്ഗതാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥാതി തേസു ത്യാനങ്ഗേസു. ന നിദ്ദിട്ഠാതി സരൂപതോ ന നിദ്ദിട്ഠാ, സാമഞ്ജത്തോ പന ത്യാനഗ്ഗഹണ്ണേന ഗഹിതാ. ഏവം വുത്തത്താതി സരൂപേനേവ വുത്തത്താ, അങ്ഗമേവ ചിത്തേകഗ്ഗതാതി സമ്ബന്ധോ. യേന അധിപ്പായേനാതി യേന വിതക്കാദീഹി സഹ വത്തന്തം യമ്മം ദീപേതും തസ്സ പകാസനാധിപ്പായേന “സവിതക്കം സവിചാര”തിആദിനാ ഉദ്ദേശോ കതോ. സോ ഏവ അധിപ്പായോ തേന ഭഗവതാ വിഭങ്ഗേ “ചിത്തേകഗ്ഗതാ”തി നിദ്ദിസന്തേന പകാസിതോ. തസ്മാ സാ ത്യാനപാഠേ അഗ്ഗഹിതാതി ന ചിത്തേതബ്ബം.

തിവിധകല്യാണവണ്ണനാ

൧൫. ആദിമജ്ജിമപ്പരിയോസാനവസേനാതി ത്യാനസ്സ ആദിമജ്ജിമപ്പരിയോസാനവസേന. ലക്ഖണ്ണവസേനാതി തേസംയേവ അപ്പനായം

ലക്വിതബുദ്ധാവവസേന.

തത്രാതി തസ്മിം കല്യാണതാലക്ഖണാനം വിഭാവനേ. പടിപദാവിസുദ്ധീതി പടിപജ്ജതി ത്യാനം ഏതായാതി പടിപദാ, ഗോത്രഭൂപരിയോസാനോ പുബ്ബഭാഗിയോ ഭാവനാനയോ. പരിപന്ഥതോ വിസുജ്ജന്തനം വിസുദ്ധി, പടിപദായ വിസുദ്ധി പടിപദാവിസുദ്ധി. സാ പനായം യസ്മാ ത്യാനസ്സ ഉപ്പാദക്ഖണേ ലബ്ഭതി, തസ്മാ വുത്തം “പടിപദാവിസുദ്ധിആദി”തി. ഉപേക്ഖാനുബ്രൂഹനാതി വിസോധേതബ്ബതാദീനം അഭാവതോ ത്യാനപരിയാപനായ തത്രമജ്ജന്തപേക്ഖായ കിച്ചനിപ്ഫത്തിയാ അനുബ്രൂഹനാ. സാ പനായം വിസേസതോ ത്യാനസ്സ റിതിക്ഖണേ ലബ്ഭതി. തേന വുത്തം “ഉപേക്ഖാനുബ്രൂഹനാ മജ്ജേ”തി. സമ്പഹംസനാതി തത്ഥ ധമ്മാനം അനതിവത്തനാദിസാധകസ്സ ഞാണസ്സ കിച്ചനിപ്ഫത്തിവസേന പരിയോദപനാ. സാ പന യസ്മാ ത്യാനസ്സ ഓസാനക്ഖണേ പാകടാ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “സമ്പഹംസനാ പരിയോസാന”തി. ഇമാനി തീണി ലക്ഖണാനീതി പരിപന്ഥതോ ചിത്തസ്സ വിസുജ്ജന്തനാകാരോ, മജ്ജിമസ്സ സമമനിമിത്തസ്സ പടിപജ്ജനാകാരോ, തത്ഥ പക്ഖന്ദനാകാരോതി ഇമാനി തീണി ത്യാനസ്സ ആദിതോ ഉപ്പാദക്ഖണേ അപ്പനാപത്തിലക്ഖണാനി തേഹി ആകാരേഹി വിനാ അപ്പനാപത്തിയാ അഭാവതോ, അസതി ച അപ്പനായ തദഭാവതോ. ആദികല്യാണഞ്ചേവ വിസുദ്ധിപടിപദത്താ. യഥാവുത്തേഹി ലക്ഖണേഹി സമനാഗതത്താ, സമ്പന്നലക്ഖണത്താ ച തിലക്ഖണസമ്പന്നഞ്ച. ഇമിനാ നയേന മജ്ജന്തപരിയോസാനലക്ഖണാനഞ്ച യോജനാ വേദിതബ്ബാ.

സമ്ഭരീയതി ത്യാനം ഏതേനാതി സമ്ഭാരോ, നാനാവജ്ജനപരികമ്മം. സഹ സമ്ഭാരേനാതി സസമ്ഭാരോ, സോ ഏവ സസമ്ഭാരികോ. ഉപചാരോതി ഏകാവജ്ജനുപചാരമാഹ. പഗ്ഗഹാദികിച്ചസ്സ പുബ്ബഭാഗേ ഭാവനായ ഏവ സാധിതത്താ യാ തത്ഥ ഏകാവജ്ജനുപചാരേ സിദ്ധാ അജ്ജന്തപേക്ഖണാ, സാ ത്യാനക്ഖണേ പരിബ്രൂഹിതാ നാമ ഹോതീതി വുത്തം “ഉപേക്ഖാനുബ്രൂഹനാ നാമ അപ്പനാ”തി. യഥാധിഗതം ത്യാനം നിസ്സായ യോ പഹട്ഠാകാരോ ചിത്തസ്സ പരിതോസോ, തം പച്ചവേക്ഖണാവസേന പവത്തം സന്ധായാഹ “സമ്പഹംസനാ നാമ പച്ചവേക്ഖണാ”തി. ഏകേതി അഭയഗിരിവാസിനോ. തേ ഹി ഏവം പടിപദാവിസുദ്ധിആദികേ വണ്ണയന്തി, തദയുത്തം. തഥാ ഹി സതി അജ്ജന്തന്തമേഹി ത്യാനസ്സ ഗുണസംകിത്തനം നാമ കതം ഹോതി. ന ഹി ഭൂമന്തരം ഭൂമന്തരപരിയാപനം ഹോതി. പാളിയാ ചേതം വിരുദ്ധന്തി ദസ്സേതും “യസ്മാ പനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഏകത്തഗതം ചിത്തന്തി ഇന്ദ്രിയാനം ഏകരസഭാവേന, ഏകഗുതായ ച സിഖാപ്പത്തിയാ തദനുഗുണം ഏകത്തം ഗതന്തി ഏകത്തഗതം, സസമ്പയുത്തം അപ്പനാപത്തചിത്തം. തസ്സേവ പടിപദാവിസുദ്ധിപക്ഖന്ദതാദി അനന്തരമേവ വുച്ചതി. തസ്മാതി യസ്മാ ഏകസ്മിന്യേവ അപ്പനാചിത്തക്ഖണേ പടിപദാവിസുദ്ധിആദി പാളിയം വുത്തം, തസ്മാ ആഗമനവസേനാതി പരികമ്മാഗമനവസേന. അനതിവത്തനാദീതി ആദി-സദ്ദേന ഇന്ദ്രിയേകരസതാദൃപഗവീരിയവാഹനാസേവനാനി സങ്ഗണ്ഹാതി. പരിയോദാപകസ്സാതി പരിസോധകസ്സ പഭസ്സരഭാവകരസ്സ. അനതിവത്തനാദിഭാവസാധനമേവ ചേതമ ഞാണസ്സ കിച്ചനിപ്ഫത്തി വേദിതബ്ബാ.

തസ്മിന്തി തസ്മിം വാരേ, ചതുപഞ്ചചിത്തപരിമാണായ അപ്പനാവീഥിയന്തി അത്ഥോ. തതോ പരിപന്ഥതോ. ചിത്തം വിസുജ്ജന്തതീതി യദിപി ആഗമനം ഗഹേതും അവിസേസേന വിയ വുത്തം, പരികമ്മവിസുദ്ധിതോ പന അപ്പനാവിസുദ്ധി സാതിസയാവ. തേനാഹ “വിസുദ്ധത്താ”തിആദി.

ആവരണവിരഹിതം ഹൃത്യാതി യേനാവരണേന ആവൃത്താ ചിത്തം തതോ പുഞ്ചേ മജ്ജിമം സമനിമിത്തം പടിപജ്ജിതം ന സക്കോതി, തേന വിവിത്തം ഹൃത്യാ, തം വിക്ഖമ്ഭേതാതി അത്ഥോ. ലീനുമുച്ചസഞ്ചാതാനം ഉഭിന്നം അന്താനം അനുപഗമനേന മജ്ജിമോ, സവിസേസം പച്ചനീകയമ്മാനം വൃപസമനതോ സമമോ, യോഗിനോ സുഖവിസേസാനം കാരണഭാവതോ നിമിത്തഞ്ചാതി മജ്ജിമം സമനിമിത്തം. തേനാഹ “സമപ്പവത്തോ അപ്പനാസമാധിയേവാ”തി. തദനന്തരം പന പുരിമചിത്തത്തി തസ്സ അപ്പനാചിത്തസ്സ അനന്തരപച്ചയഭൂതം പുരിമം ചിത്തം, ഗോത്രഭൂചിത്തത്തി അത്ഥോ. ഏകസന്തതിപരിണാമനയേനാതി യഥാ “തദേവ വീരം ദധിസമ്പന്ന”ന്തി, ഏവം സതിപി പരിത്തമഹഗ്ഗതഭാവഭേദേ, പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നഭാവഭേദേ ച ഏകിസ്സാ ഏവ സന്തതിയാ പരിണാമുപഗമനനയേന ഏകത്തനയവസേന. തമത്തന്തി തമഭാവം അപ്പനാസമാധിവസേന സമാഹിതഭാവം. ഏവം പടിപന്നത്താതി വൃത്താകാരേന പടിപജ്ജമാനത്താ. യസ്ഥിഞ്ചി വണേ തമത്തം മജ്ജിമം സമനിമിത്തം പടിപജ്ജതി, തസ്ഥിഞ്ചേവ വണേ തമത്തുപഗമനേന അപ്പനാസമാധിനാ സമാഹിതഭാവുപഗമനേന തത്ഥ പക്ഖന്തിനാമ. പുരിമചിത്തേതി അപ്പനാചിത്തസ്സ പുരിമസ്ഥിം ചിത്തേ ഗോത്രഭൂചിത്തേ. വിജ്ജമാനാകാരനിപ്ഫാദികാതി തസ്ഥിം ചിത്തേ വിജ്ജമാനാനം പരിപന്ഥവിസുദ്ധിമജ്ജിമസമപടിപത്തിപക്ഖന്താകാരാനം നിപ്ഫാദികാ, തേനാകാരേന നിപ്ഫജ്ജമാനാതി അത്ഥോ. തേയേവ ഹി ആകാരാ പച്ചയവിസേസതോ ത്യാനക്ഖണേ നിപ്ഫജ്ജമാനാ “പടിപദാവിസുദ്ധീ”തി ലദ്ധസമത്താ ത്യാനസ്സ തം വിസേസം നിപ്ഫാദേന്താ വിയ വൃത്താ. ഉപ്പാദക്ഖണേയേവാതി അത്തലാഭവേലായമേവ. യദി ഏവം, കഥം തേ ആകാരാ നിപ്ഫജ്ജന്തിതി ആഹ “ആഗമനവസേനാ”തി.

തസ്സാതി ചിത്തസ്സ. “വിസുദ്ധം ചിത്തം അജ്ജുപേക്ഖതീ”തി പാളിയം (പടിം ൧.൧൭൮) പുഗ്ഗലാധിടാനേന ആഗതാതി “ബ്യാപാരം അകരോന്തോ”തി ആഹ. സമപടിപത്തിതമത്തുപഗമനഞ്ച ഇയ സമഭാവപത്തിയേവാതി ആഹ “സമഭാവുപഗമനേനാ”തി. കിലേസസംസഗ്ഗം പഹായ ഏകത്തേന ഉപട്ഠിതസ്സാതി പുഞ്ചേ “കഥം നു ഖോ കിലേസസംസഗ്ഗം പജ്ജഹേയ്”ന്തി പടിപന്നസ്സ ഇദാനി സമപടിപത്തിയാ തസ്സ പഹീനത്താ കിലേസസഞ്ചാതികാഭാവേന ഏകത്തേന ഉപട്ഠിതസ്സ ത്യാനചിത്തസ്സ. പരിപന്ഥവിസുദ്ധിമജ്ജിമസമപടിപത്തിപക്ഖന്തേഹി വുദ്ധിപ്പത്തിയാ അനുബ്രൂഹിതേ ത്യാനചിത്തേ ലദ്ധോകാസാ തത്രമജ്ജയത്തുപേക്ഖാ സമ്പയുത്തേസു സമവാഹിതഭാവേന പവത്തമാനാ തേ അനുബ്രൂഹേന്തി വിയ ഹോതിതി ആഹ “തത്രമജ്ജയത്തുപേക്ഖായ കിച്ചവസേന ഉപേക്ഖാസുബ്രൂഹനാ വേദിതഞ്ചാ”തി.

യേ പനേതേ യുഗന്ധധമ്മാതി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥാതി തസ്ഥിം ത്യാനചിത്തേ. അത്തമത്താനതിവത്തനവസേന കിച്ചകരണതോ യുഗേ നദ്ധാ ബദ്ധാ വിയ യുഗന്ധാ. വിമുത്തീരസേനാതി വിമുച്ചനകിച്ചേന, വിമുച്ചനസമ്പത്തിയാ വാ. ഏസ യോഗീ. വാഹയതീതി പവത്തേതി. അസ്സാതി ത്യാനചിത്തസ്സ. തസ്ഥിം വണേതി ഭഞ്ചക്ഖണേ. ഉപ്പാദക്ഖണേ അതീതേ ഹി റിതിക്ഖണതോ പടായ ആസേവനാ പവത്തതി നാമ. തേ ആകാരാതി അത്തമത്താനതിവത്തനാദയോ തത്ഥ ധമ്മാനം പവത്തിആകാരാ. ആസേവനാപി ഹി ആസേവനപച്ചയഭാവീനം ധമ്മാനം പവത്തിആകാരോയേവ. സംകിലേസവോദാനേസൂതി സമാധിപത്താനം സമരസതായ അകരണം ഭാവനായ സംകിലേസോ, കരണം വോദാനം. തഥാ സേസേസുപി. ഏവമേതേസു സംകിലേസവോദാനേസു തം തം ആദിനവം ദോസം ആനിസംസം ഗുണം പുരേതരം പാടിഹാരിയത്താണേന ദിസ്വാ യഥാ

അഞ്ഞമഞ്ഞാനതിവത്തനാദയോ ഹോന്തി, തമാ ഭാവനായ സമ്പഹംസിതത്താ തേനേവ ഞാണേന വിസോധിതത്താ. വിസോധനം ഹേത്മ സമ്പഹംസനം. തേ ആകാരാ യസ്മാ നിപ്ഫന്നാ, തസ്മാ “യമ്മാനം...പേ... വേദിതബ്ബാതി വുത്ത”ന്തി ലക്ഖണസംവണ്ണനായ ആദിമ്ഹി വുത്തം നിഗമനവസേന ദസ്സേതി.

“യസ്മാ ഉപേക്ഖാവസേന ഞാണം പാകടം ഹോതീ”തി കോ സമ്ബന്ധോ. കസ്മാ സമ്പഹംസനാവ പരിയോസാനന്തി വുത്താ, ന ഉപേക്ഖാനുബ്രൂഹനാതി ചോദനം സന്ധായ “തത്ത്വ യസ്മാ ഉപേക്ഖാവസേന ഞാണം പാകടം ഹോതീ”തി വുത്തം. തത്ത്വാതി തസ്മിം ഭാവനാചിത്തേ. ഉപേക്ഖാവസേന ഞാണം പാകടം ഹോതീതി അപ്പനാകാലേ ഭാവനായ സമപ്പവത്തിയാ, പടിപക്ഖസ്സ ച പഹാനതോ പഗ്ഗഹാദീസു ബ്യാപാരസ്സ അകാതബ്ബതോ അജ്ജ്യുപേക്ഖനാവ ഹോതി. യം സന്ധായ വുത്തം “സമയേ ചിത്തസ്സ അജ്ജ്യുപേക്ഖനാ, വിസുദ്ധം ചിത്തം അജ്ജ്യുപേക്ഖതീ”തി ച ആദി. സാ പനായം അജ്ജ്യുപേക്ഖനാ ഞാണസ്സ കിച്ചസിദ്ധിയാ ഹോതി, വിസേസതോ ഞാണസാധനത്താ അപ്പനാബ്യാപാരസ്സാതി ഫലേന കാരണാനുമാനത്തായേന. യസ്മാ ഉപേക്ഖാവസേന ഞാണം പാകടം ഹോതി, തസ്മാ ഞാണകിച്ചഭൂതാ സമ്പഹംസനാ പരിയോസാനന്തി വുത്താതി സമ്ബന്ധോ.

ഇദാനി യമാവുത്തമത്ഥം പാളിയാ സമത്ഥേതും “യമാഹാ”തിആദി വുത്തം. തമാപഗ്ഗഹിതം ചിത്തന്തി യമാ ഭാവനാചിത്തം കോസജ്ജപക്ഖേ ന പതതി, തമാ വീരിയസമ്ബോജ്ജയസ്സഗ്ഠാനിയാനം യമ്മാനം ബഹുലീകാരവസേന പഗ്ഗഹിതം. സാധുകം അജ്ജ്യുപേക്ഖതീതി പഗ്ഗണ്ഹന്തേനാപി സമാധിസ്സ വീരിയസമതായോജനവസേന പഗ്ഗഹിതത്താ സക്കച്ചം അജ്ജ്യുപേക്ഖതീ, തത്രമജ്ജയത്തുപേക്ഖാ ഓകാസം ലഭതി. തം പന അജ്ജ്യുപേക്ഖനം ഉപേക്ഖാവസേന പുണ്ണേ പവത്തപാരിഹാരിയപത്താവസേന അപ്പനാപത്തായ കിച്ചാധികതാതി ആഹ “പത്താവസേന പത്തിന്ദ്രിയം അധിമത്തം ഹോതീ”തി. തസ്സ അധിമത്തത്താ ഏവ അജ്ജ്യുപേക്ഖന്തസ്സേവ നാനാസഭാവേഹി നീവരണപമുഖേഹി കിലേസേഹി അപ്പനാചിത്തം വിമുച്ചതി. വിമോക്ഖവസേന വിമുച്ചനവസേന. പത്താവസേനാതി പുണ്ണേ പവത്തപാരിഹാരിയപത്താവസേന. വിമുത്തത്താതി നാനാകിലേസേഹി വിമുത്തത്താ ഏവ. തേ യമ്മാ സദ്ധാദയോ, വിസേസതോ സദ്ധാപത്താവീരിയസമാധയോ ച ഏകരസാ സമാനകിച്ചാ ഹോന്തി. ഏവമയം ഇന്ദ്രിയാനം ഏകരസദ്ഠേന ഭാവനാ നിപ്ഫജ്ജമാനാ ഞാണബ്യാപാരോതി ആഹ “ഞാണകിച്ചഭൂതാ സമ്പഹംസനാ പരിയോസാന”ന്തി. ഏവം തിവിധായ പടിപദാവിസുദ്ധിയാ ലദ്ധവിസേസായ തിവിധായ ഉപേക്ഖാനുബ്രൂഹനായ സാതിസയം പത്തിന്ദ്രിയസ്സ അധിമുത്തഭാവേന ചതുബ്ബിധാപി സമ്പഹംസനാ സിജ്ജതീതി ആഗമനുപേക്ഖാ ഞാണകിച്ചവസേന ദസപി ആകാരാ ത്യാനേ ഏവ വേദിതബ്ബാ.

ഗണനാനുപുബ്ബതാതി ഗണനാനുപുബ്ബതായ, ഗണനാനുപുബ്ബതാമത്തം വാ പഠമന്തി ഇദന്തി അത്ഥോ. തേന ദേസനാക്കമം ഉല്ലിങ്ഗേതി. “പഠമം ഉപ്പന്നന്തി പഠമ”ന്തി ഇമിനാ പടിപത്തിക്കമം, ഉപ്പന്നന്തി ഹി അധിഗതന്തി അത്ഥോ. “പഠമം സമാപജ്ജിതബ്ബന്തി പഠമ”ന്തി ഇദം പന ന ഏകന്തലക്ഖണന്തി അട്ഠകമായം (ധം സം അട്ഠം മന്തം) പടിസിദ്ധത്താ ഇധ ന ഗഹിതം. ആരമ്മണ്ഡുപനിജ്ജ്യാനം ലക്ഖണ്ഡുപനിജ്ജ്യാനന്തി ദുവിധേ ത്യാനേ ഇധാധിപ്പേതജ്ജ്യാനമേവ ദസ്സേതും “ആരമ്മണ്ഡുപനിജ്ജ്യാനതോ”തി വുത്തം. പഥവീകസിണസങ്ഖാതസ്സ അത്തനോ അത്തനോ ആരമ്മണ്ഡു രൂപം വിയ ചക്ഖുനാ ഉപനിജ്ജ്യാനതോ. പച്ചനീകത്യാപനതോതി നീവരണാദീനം പച്ചനീകയമ്മാനം ദഹനതോ

വിക്ഖമ്ഭവസേന പജഹനതോ. സകലട്ഠേനാതി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന കതേ വാ അകതേ വാ പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹിതേ പഥവീഭാഗേ പഥവീമണ്ഡലേ സകലാരമ്മണകരണട്ഠേന. ന ഹി തസ്സ ഏകദേശമാരമ്മണം കരീയതി. പഥവീകസിണസന്നിസ്സയതായ നിമിത്തം പഥവീകസിണം യഥാ “മഞ്ചാ ഉക്കുട്ഠിം കരോന്തി”തി. തംസഹചരണതോ ത്യാനം പഥവീകസിണം യഥാ “കുന്താ പചരന്തി”തി.

ചിരട്ഠിതിസമ്പാദനവണ്ണനാ

൧൬. ലക്ഖട്ഠാനേ റിതം സരേന വാലം വിജ്ജയതീതി വാലവേധി. ഇധ പന അനേകധാ ഭിന്നസ്സ വാലസ്സ അംസും വിജ്ജയന്തോ “വാലവേധി”തി അധിപ്പേതോ. തേന വാലവേധിനാ. സുദേനാതി ഭത്തകാരേന. “ആകാരാ പരിഗൃഹേതബ്ബാ”തി സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സുകുസലോതി സുട്ഠു ഛേദകോ. ധനുഗൃഹോതി ഇസ്സാസോ. കമ്മന്തി യോഗ്യം. അക്കന്തപദാനന്തി വിജ്ജയനകാലേ അക്കമനവസേന പവത്തപദാനം. ആകാരന്തി ധനുജിയാസരാനം ഗഹിതാകാരം. പരിഗൃഹ്ഠേയ്യാതി ഉപധാരേയ്യ. ഭോജനസപ്പായാദയോതി ആദി-സദുദോ അവുത്താകാരാനന്തി സങ്ഗാഹകോ ദട്ഠബ്ബോ. തേന ഉതുഭാവനാനിമിത്താദിനന്തി പരിഗൃഹ്ഠഹനം വുത്തം ഹോതി. തസ്മിന്തി തസ്മിം തരുണസമാധിമ്ഹി.

ഭത്താരന്തി സാമിനം, ഭത്തവേതനാദിഹി പോസകന്തി അത്ഥോ. പരിവിസന്തോതി ഭോജേന്തോ. തസ്സ രുച്ഛിത്ഥാ ഭുജ്ജനാകാരം സല്ലക്ഖേത്ഥാ തസ്സ ഉപനാമേന്തോതി യോജനാ. അയന്തി യോഗീ. അധിഗതക്ഖണേ ഭോജനാദയോ ആകാരേതി പുബ്ബേ ത്യാനസ്സ അധിഗതക്ഖണേ കിച്ചസാധകേ ഭോജനാദിഗതേ ആകാരേ. ഗഹേത്ഥാതി പരിഗൃഹേത്ഥാ സല്ലക്ഖേത്ഥാ. നട്ഠേ നട്ഠേ സമാധിമ്ഹി പുനപ്പുനം അപ്പനായ.

മഹാനസവിജ്ജാപരിചയേന പണ്ഡിതോ. തത്ഥ വിസദന്താണതായ ബുത്തോ. ഠാനുപ്പത്തികകൊസല്ലയോഗേന കുസലോ. നാനച്ചയേഹീതി നാനച്ചയേഹി നാനാസഭാവേഹി, നാനാരസേഹീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “അമ്ബിലഗ്ഗേഹീ”തിആദി. സുപേഹീതി ബുജ്ജനേഹി. അമ്ബിലഗ്ഗേഹീതി അമ്ബിലകോട്ഠാസേഹി, യേ വാ അമ്ബിലരസാ ഹുത്ഥാ അഗ്ഗഭൂതാ, തേഹി ചതുരമ്ബിലാദിമിസ്സേഹി. ഏസ നയോ തിത്തകഗ്ഗാദിസുപി. വാരികേഹീതി വാതിങ്ഗണകളിരാദിമിസ്സേഹി. നിമിത്തന്തി ആകാരം രുച്ഛനവസേന ഭുജ്ജനാകാരം. ഉഗ്ഗണ്ഠാതീതി ഉപരൂപരി ഗണ്ഠാതി ഉപധാരേതി. ഇമസ്സ വാ സുപേയ്യസ്സ അത്ഥായ ഹത്ഥം അഭിഹരതി. അഭിഹാരാനന്തി അഭിമുഖേന ഹരിതബ്ബാനം പണ്ണാകാരാനം, പൂജാഭിഹാരാനം വാ. നിമിത്തം ഉഗ്ഗണ്ഠാതീതി “ഏവം മേ ചിത്തം സമാഹിതം അഹോസീ”തി നിമിത്തം ഗണ്ഠാതി സല്ലക്ഖേതി.

സമാധിപരിപന്ഥാനന്തി സമാധിസ്സ പരിപന്ഥഭൂതാനം. ധമ്മാനന്തി കാമച്ഛന്ദാദിനീവരണധമ്മാനം. സുവിസോധിതത്താതി സുട്ഠു വിസോധിതത്താ, വിക്ഖമ്ഭവസേനേവ സമ്മദേവ പഹീനത്താതി അത്ഥോ. കാമാദിനവപച്ചവേക്ഖണാദിഹീതി ആദി-സദുദേന അസുഭമനസികാരനേക്ഖമ്മാനിസംസപച്ചവേക്ഖണാദിനി സങ്ഗണ്ഠാതി. നേക്ഖമ്മഗുണദസ്സനേനാപി ഹി തസ്സ വിബന്ധഭൂതേ കാമച്ഛന്ദേ ആദിനവോ വിസേസതോ പാകടോ ഹോതിതി. കായദുട്ഠല്ലന്തി കായദരഥം സാരദ്ധകായതം. തേന കായചിത്താനം സാരമ്ഭനിമിത്തസ്സ ബ്യാപാദനീവരണസ്സ ന വിസോധനമാഹ. ആരമ്ഭധാതുമനസികാരാദിതി ആദി-സദുദേന വീരിയസമ്ബോജ്ജയങ്ഗനിമിത്താനം,

ആലോകസത്താദിനഞ്ച സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. സമമനിമിത്തമനസികാരാദിതി ആദി-
സദ്രേന സമാധിസമ്ബോജ്ഞയ്ഗട്ഠാനിയാനം ധമ്മാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.
അഞ്ഞേപി സമാധിപരിപന്നേതി വിചികിച്ഛാട്ഠാനിയേ, മദമാനാദികേ ച
സന്ധായാഹ. ആസയന്തി വസനകസുസീരം. സുപരിസുദ്ധന്തി
ആസങ്കനീയത്താഭാവേന സുട്ഠു പരിസുദ്ധം. ഏതമാഹ - നനു ചായം പശേവ
കാമാദിനവം പച്ചവേക്ഖിത്വാ സമമപടിപദം പടിപന്നോ ഉപചാരക്ഖണേയേവ
ത്യാനേന നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭിതാനി, അഥ കസ്ഥാ പുന
കാമാദിനവപച്ചവേക്ഖണാദി ഗഹിതന്തി? സച്ചമേതം. തം പന പഹാനമത്തന്തി
ത്യാനസ്സ ചിരട്ഠിതിയാ അതിസയപഹാനത്ഥം പുന ഗഹിതം.

ഉദ്ധച്ച മിദ്ധന്തി കുക്കുച്ചം, മിനഞ്ച തദേകട്ഠതായ ഗഹിതമേവാതി കത്വാ
വുത്തം. സുദ്ധന്തഗതോതി സുപരിസുദ്ധപരിയന്തം സബ്ബസോ
വിസോധിതകോണപരിയന്തം ഉയ്യാനം ഗതോ. തഹിം രമേതി തസ്ഥിം ത്യാനേ
രമേയ്യ ദിവസഭാഗമ്പി ത്യാനസമങ്ഗീ ഏവ ഭവേയ്യ.

ചിത്തഭാവനാവേപുല്ലത്ഥന്തി സമാധിഭാവനായ വിപുലഭാവായ. യഥാ ഹി
ഭാവനാവസേന നിമിത്തസ്സ ഉപ്പത്തി, ഏവമസ്സ ഭാവനാവസേനേവ വഡ്ഢനമ്പി.
തസ്ഥാ ഏകങ്ഗുലാദിവസേന നിമിത്തം വഡ്ഢേന്തസ്സ പുനപ്പുനം ബഹുലീകാരേന
ത്യാനം ഭാവനാപി വുദ്ധിം വിരുജ്ജഹിം വേപുല്ലം ആപജ്ജതി. തേന വുത്തം
“ചിത്തഭാവനാവേപുല്ലത്ഥഞ്ച യഥാലദ്ധം പടിഭാഗനിമിത്തം വഡ്ഢേതബ്ബ”ന്തി. തസ്സാതി
പടിഭാഗനിമിത്തസ്സ.

നിമിത്തവഡ്ഢനനയവണ്ണനാ

൧൧. തത്രാതി സാമിഅത്ഥേ ഭുമ്മവചനം, തസ്സാതി അത്ഥോ. അവഡ്ഢേത്വാതി
യഥാ കുമ്ഭകാരോ മത്തികായ പത്തം കരോന്തോ പഠമം അപരിച്ഛിന്ദിത്വാവ
പത്തം വഡ്ഢേതി, ഏവം പത്തവഡ്ഢനയോഗേന പത്തവഡ്ഢനയുത്തിയാ
അവഡ്ഢേത്വാ പൂവികസ്സ പൂവവഡ്ഢനം. ഭത്തസ്സ ഉപരി ഭത്തപക്ഖിപനം
ഭത്തവഡ്ഢനം. വത്ഥസ്സ തിന്തസ്സ അഞ്ചനാദി ദുസ്സവഡ്ഢനം. പച്ചേകം യോഗ-
സദോ യോജേതബ്ബോ. അപരിച്ഛിന്ദിത്വാ ന വഡ്ഢേതബ്ബം സപരിച്ഛേദേ ഏവ
ഭാവനാപവത്തിതോ. തഥാ ഹി വുത്തം “സാന്തകേ നോ അനന്തകേ”തി (വിസുദ്ധി-
൧.൫൫).

ഹംസപോതകാതി ജവനഹംസപോതകാ. ഉക്കുലം ഉന്നതട്ഠാനം. വികുലം
നിന്നട്ഠാനം. നദീസോതേന കതം വിദുഗ്ഗം നദീവിദുഗ്ഗം. വിസമാകാരേന റിതോ
പബ്ബതപദേസോ പബ്ബതവിസമോ.

മൂലാനി ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തി പച്ചവേക്ഖണാബാഹുല്ലേന വിഭൂതഭാവതോ.
ദുബ്ബലാനി ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തി പഗുണബലവഭാവസ്സ അനാപാദികത്താ. ഉപരി
ഉസ്സുക്കനായാതി ഭാവനായ ഉപരി ആരോഹനായ, ദുതിയജ്ഞാനാധിഗമായാതി
അത്ഥോ.

പബ്ബതേയ്യാതി പബ്ബതേ ബഹുലചാരിനീ. അഖേത്തത്തുതി അഗോചരത്തു.
സമാധിപരിപന്നാനം വിസോധനാനഭിത്താതായ ബാലോ. ത്യാനസ്സ
പഗുണഭാവപാദനവേയ്യത്തിയസ്സ അഭാവേന അബ്യത്തോ. ഉപരിത്യാനസ്സ
പദട്ഠാനഭാവനവബോധേന അഖേത്തത്തു. സബ്ബമാപി
സമാപത്തികോസല്ലാഭാവേന അകുസലോ. സമാധിനിമിത്തസ്സ വാ അനാസേവനായ
ബാലോ. അഭാവനായ അബ്യത്തോ. അബഹുലീകാരേന അഖേത്തത്തു. സമ്മദേവ

അനധിട്ഠാനതോ അകുസലോതി യോജേതബ്ബം. ഉഭേതോ ഭട്ഠോതി ഉഭയതോ
ത്ഥാനതോ ഭട്ഠോ. സോ ഹി അപ്പഗുണതായ ന സുപ്പതിട്ഠിതതായ സഉസ്സാഹോപി
വിനാസതോ, അസാമത്ഥിയതോ ച ത്ഥാനദ്വയതോ പരിഹീനോ. ചിണ്ണവസിനാതി
ആസേവിതവസിനാ.

പഞ്ചവസീകമാവണ്ണനാ

ഓവ. വസനം വസീതി ധാതുനിദ്ദേശതായ കിരിയാനിദ്ദേശോതി
അധിപ്പായേനാഹ “വസിയോ”തി, യമാരുചി പവത്തിയോതി അത്ഥോ.
ആവജ്ജനായ വസീ, ആവജ്ജനാവസേന വാ വസീ ആവജ്ജനവസീ. ത്ഥാനം
ആവജ്ജിതും യത്ഥ യത്ഥ പദേസേ ഇച്ഛാ യത്ഥിച്ഛകം. യദാ യദാ, യസ്ഥിം
യസ്ഥിം വാ ത്ഥാനങ്ഗേ ഇച്ഛാ യദിച്ഛകം. യാവ യാവ ഇച്ഛാ യാവദിച്ഛകം, ദ-
കാരോ പദസന്ധികരോ. “യാവാ”തി ച ഇദം ബഹൂനം ജവനവാരാനം നിരന്തരം
വിയ തമാപവത്തനം സന്ധായ വുത്തം, ന ഏകമേവ. സോ ഹി
പരിച്ഛിന്നചിത്തക്ഖണോതി. ആവജ്ജനായ ദന്ധായിതത്തം നത്ഥീതി വുത്തനയേന
യത്ഥ കത്ഥചി റാനേ യദാ യദാ യം കിഞ്ചി ത്ഥാനങ്ഗം ആവജ്ജേനസ്സ യഥിച്ഛിതം
കാലം ആവജ്ജനായ ആവജ്ജനപ്പവത്തിയാ ദന്ധായിതത്തം വിത്ഥായിതത്തം,
ചിരായിതത്തം വാ നത്ഥി. ഏവം ആവജ്ജനവസീ സിദ്ധാ നാമ ഹോതീതി
അത്ഥോ. സേസാതി വുട്ഠാനഅധിട്ഠാനപച്ചവേക്ഖണാവസിയോ.

അങ്ഗസമുദായഭാവതോ ത്ഥാനസ്സ ത്ഥാനേ ആവജ്ജനവസിം
നിപ്ഫാദേതുകാമേന പടിപാടിയാ ത്ഥാനങ്ഗാനി ആവജ്ജേതബ്ബാനീതി ആഹ
“പഠമം വിതക്കം ആവജ്ജയതോ”തി. യദിപി ആവജ്ജനമേവേത്ഥ ഇച്ഛിതം
ആവജ്ജനവസിയാ അധിപ്പേതത്താ, ആവജ്ജനായ പന ഉപ്പന്നായ ജവനേഹി
ഭവിതബ്ബം. താനി ച ഖോ ആവജ്ജനതപ്പരതായ ചിത്താഭിന്നീഹാരസ്സ
യമാവജ്ജിതത്ഥാനങ്ഗാരമ്മണാനി കതിപയാനേവ ഹോന്തി, ന പരിപുണ്ണാനീതി
വുത്തം “വിതക്കാരമ്മണാനേവ ചത്താരി പഞ്ച വാ ജവനാനി ജവന്തീ”തി. ചത്താരി
തിക്ഖിന്ദ്രിയസ്സ. പഞ്ച നാതിതിക്ഖിന്ദ്രിയസ്സാതി ദട്ഠബ്ബം. നിരന്തരന്തി
വിസഭാഗേഹി നിരന്തരം. അയം പനാതി ഭവങ്ഗദ്വയന്തരിതാ ചതുജവനചിത്താ
യമാവുത്താ ആവജ്ജനവസീ. അന്തേസം വാ ധമ്മസേനാപതിആദിനം. ഏവരൂപേ
കാലേതി ഉട്ഠായ സമുട്ഠായ ലഹുതരം ആവജ്ജനവസീനിബ്ബത്തനകാലേ. സാ ച
ഖോ ഇത്തരാ പരിത്തകാലാ, ന സത്ഥു യമകമഹാപാടിഹാരിയേ വിയ
ചിരതരപ്പബന്ധവതീ. തമാ ഹി തം സാവകേഹി അസാധാരണം വുത്തം.
അധിഗമേന സമം സസമ്പയുത്തസ്സ ത്ഥാനസ്സ സമ്മാ ആപജ്ജനം പടിപജ്ജനം
സമാപജ്ജനം, ത്ഥാനസമങ്ഗിതാ.

സീഘന്തി ഏത്ഥ സമാപജ്ജിതുകാമതാനന്തരം ദവീസു ഭവങ്ഗേസു ഉപ്പന്നേസു
ഭവങ്ഗം ഉപച്ഛിന്ദിത്ഥാ ഉപ്പന്നാവജ്ജനാനന്തരം സമാപജ്ജനം സീഘം
സമാപജ്ജനസമത്ഥതാ. അയഞ്ച മത്ഥകപ്പത്താ സമാപജ്ജനവസീ സത്ഥു
ധമ്മദേസനായം ലബ്ഭതി. യം സന്ധായ വുത്തം “സോ ഖോ അഹം, അഗ്ഗിവേസ്സന,
തസ്സാ ഏവ കമായ പരിയോസാനേ തസ്ഥിന്ദേവ പൂരിമസ്ഥിം സമാധിനിമിത്തേ
അജ്ജ്ഞത്തമേവ ചിത്തം സങ്ഘപേമി സന്നിസാദേമി ഏകോദിം കരോമി
സമാദഹാമി യേനസ്സുദം നിച്ചകപ്പം വിഹരാമീ”തി (മ° നി° ച.൩൮൭). ഇതോ
സീഘതരാ ഹി സമാപജ്ജനവസീ നാമ നത്ഥി. ജുണ്ഹായ രത്തിയാ
നവോരോപിതേഹി കേസേഹി കപോതകന്ദരായം വിഹരന്തസ്സ ആയസ്ഥതോ
സാരിപുത്തസ്സ യക്ഖേന മഹന്തമ്പി പബ്ബതകൂടം പദാലേതും സമത്ഥേ പഹാരേ
സീസേ ദിന്നേ സമാപജ്ജനഞ്ചേത്ഥ നിദസ്സേതബ്ബം. തമാ ഹി വക്ഖതി “തദാ മേരോ

തസ്സ പഹരണസമയേ സമാപത്തിം അപ്പേസീ"തി (വിസുദ്ധിഃ ൨.൩൭൪). പാളിയം പന "അന്തരം സമാധിം സമാപജ്ജിത്വാ നിസിന്നോ"തി (ഉദാഃ ൩൪) വുത്തം. ഇമേ പന മേരാ "സമാപത്തിതോ വുട്ഠാനസമകാലം തേന പഹാരോ ദിന്നോ"തി വദന്തി.

അച്ഛരാമത്തന്തി അങ്ഗുലിഫോടമത്തം ഖണ്ണം. റപേതുന്തി സേതു വിയ സീഘസോതായ നദിയാ ഓഘം വേഗേന പവത്തിതും അദത്വാ യമാവുത്തക്ഖണ്ണം ത്യാനം റപേതും സമത്ഥതാ. അഭിഭുയ്യ റപണം, അധിട്ഠാനം വിയാതി വാ അധിട്ഠാനം. തത്ഥ വസീ അധിട്ഠാനവസീ. തഥേവ ലഹും വുട്ഠാതുന്തി അച്ഛരാമത്തം വാ ദസച്ഛരാമത്തം വാ ലഹും ഖണ്ണം ത്യാനസമങ്ഗീ ഹുത്വാ ത്യാനതോ വുട്ഠാതും സമത്ഥതാ. ഭവങ്ഗചിത്തുപ്പത്തിയേവ ഹേത്ഥ ത്യാനതോ വുട്ഠാനം നാമ. ഏത്ഥ ച യമാ "ഏത്തകമേവ ഖണ്ണം ത്യാനം റപേസ്സാമീ"തി പുബ്ബപരികമ്മവസേന അധിട്ഠാനസമത്ഥതാ അധിട്ഠാനവസീ, ഏവം "ഏത്തകമേവ ഖണ്ണം ത്യാനസമങ്ഗീ ഹുത്വാ ത്യാനതോ വുട്ഠഹിസ്സാമീ"തി പുബ്ബപരികമ്മവസേന വുട്ഠാനസമത്ഥതാ വുട്ഠാനവസീ വേദിതബ്ബാ, യാ സമാപത്തി "വുട്ഠാനകുസലതാ"തി വുച്ചതി. തദുഭയദസ്സനത്ഥന്തി അധിട്ഠാനവുട്ഠാനവസീദസ്സനത്ഥം.

തത്ഥാതി തസ്ഥിം നിമ്മിതപബ്ബതേ തസ്സ വിവരേ. കിഞ്ചാപി ഏകംയേവ തം അഭിഞ്ഞാചിത്തം യേന പബ്ബതം നിമ്മിന്നേയ്യ, അഭിഞ്ഞാപാദകസ്സ പന ത്യാനസ്സ ലഹുതരം റപണം, വുട്ഠാനഞ്ച ഇധ നിദസ്സിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. "ഏത്തകാ ഇദ്ധിമന്താ ഏകം ഉപട്ഠാകം ഗരുളതോ രക്ഖിതും ന സക്ഖിംസു"തി ഗാരയ്ഹാ അസ്സാമ.

ആവജ്ജനാനന്തരാനീതി ആവജ്ജനവസീഭാവായ യമാക്കമം വിതക്കാദീനം ത്യാനങ്ഗാനം ആവജ്ജനായ പരതോ യാനി ജവനാനി പവത്താനി, താനി തേസം പച്ചവേക്ഖണാനി. യദഗ്ഗേന ആവജ്ജനവസീസിദ്ധി, തദഗ്ഗേന പച്ചവേക്ഖണാവസീസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ.

ദുതിയജ്ജ്യാനകമാവണ്ണനാ

൧൯. നീവരണപ്പഹാനസ്സ തപ്പമതായ ആസന്നനീവരണപച്ചത്ഥികാ. മൂലം നാമ വിപുലമ്പി ഫേഗ്ഗു വിയ സുഖഭഞ്ജനീയന്തി ആഹ "ഓളാരികത്താ അങ്ഗദുബ്ബലാ"തി. സന്തതോ മനസി കരിത്വാതി പമജ്ജ്യാനം വിയ അനോളാരികങ്ഗത്താ, സന്തയമ്മസമങ്ഗിതായ ച "സന്ത"ന്തി മനസി കത്വാ. യേ ഹി യമ്മാ ദുതിയജ്ജ്യാനേ പീതിസുഖാദയോ, കാമം തേ പമജ്ജ്യാനേപി സന്തി, തേഹി പന തേ സന്തതരാ ചേവ പണീതതരാ ച ഭവന്തിതി. നികന്തിന്തി നികാമനം, അപേക്ഖന്തി അത്ഥോ. പരിയാദായാതി വേപേത്വാ. ചത്താരി പഞ്ചാതി വാ-സദോ ലുത്തനിദിട്ഠോ. ദുതിയജ്ജ്യാനം ഏതസ്സ അത്ഥീതി ദുതിയജ്ജ്യാനികം. വുത്തപ്പകാരാനേവാതി പമജ്ജ്യാനേ വുത്തപ്പകാരാനിയേവ, പരികമ്മാദിനാമകാനീതി അത്ഥോ.

൨൦. വൂപസമാതി വൂപസമഹേതു, വൂപസമോതി ചേത്ഥ പഹാനം അധിപ്പേതം, തഞ്ച വിതക്കവിചാരാനം. അതിക്കമോ അത്ഥതോ ദുതിയജ്ജ്യാനക്ഖണ്ണേ അനുപ്പാദോതി ആഹ "സമതിക്കമാ"തിആദി. കതമേസം പന്നേത്ഥ വിതക്കവിചാരാനം വൂപസമോ അധിപ്പേതോ, കിം പമജ്ജ്യാനികാനം, ഉദാഹു ദുതിയജ്ജ്യാനികാനന്തി. കിഞ്ചേത്ഥ യദി പമജ്ജ്യാനികാനം, നത്ഥി തേസം വൂപസമോ. ന ഹി കദാചി പമജ്ജ്യാനം വിതക്കവിചാരരഹിതം അത്ഥി. അഥ ദുതിയജ്ജ്യാനികാനം, ഏവമ്പി നത്ഥേവ വൂപസമോ, സബ്ബേന സബ്ബം തേസം തത്ഥ

അഭാവത്തോടി? വുച്ചതേ - യേഹി വിതക്കവിചാരേഹി പഠമജ്ഞാനസ്സ ഓളാരികതാ, തേസം സമതിക്കമാ ദുതിയസ്സ ത്യാനസ്സ സമധിഗമോ, ന സഭാവതോ അനോളാരികാനം ഫസ്സാദിനം സമതിക്കമാതി അയമത്ഥോ “വിതക്കവിചാരാനം വൂപസമാ”തി എതേന ദീപിതോ. തസ്മാ “കിം പഠമജ്ഞാനികാനം വിതക്കവിചാരാനം വൂപസമോ ഇധാധിപ്പേതോ, ഉദാഹു ദുതിയജ്ഞാനികാന”തി ഏദിസി ചോദനാ അനോകാസാവ. യസ്മാ ദിട്ഠാദിനവസ്സ തത്ത്വത്യാനക്ഖണേ അനുപ്പത്തിയമ്മതാപാദനം വൂപസമനം അധിപ്പേതം. വിതക്കാദയോ ഏവ ത്യാനങ്ഗഭൂതാ തമാ കരിയന്തി, ന തംസമ്പയുത്താ ഫസ്സാദയോ, തസ്മാ വിതക്കാദിനംയേവ വൂപസമാദിവചനം ഞായോഗതം. യസ്മാ പന വിതക്കാദിനം വിയ തംസമ്പയുത്തയമ്മാനസി എതേന “ഏതം ഓളാരിക”തി ആദിനവദസ്സനം സുത്തേ ആഗതം, തസ്മാ അവിസേസേന വിതക്കാദിനം, തംസഹഗതാനഞ്ച വൂപസമാദികേ വത്തഞ്ചേ വിതക്കാദിനംയേവ വൂപസമോ വുച്ചമാനോ അധികവചനം അഞ്ഞം അത്ഥം ബോധേതീതി കത്വാ കിഞ്ചി വിസേസം ദീപേതീതി ദസ്സേതും അട്ഠകമായം “ഓളാരികസ്സ പനാ”തിആദി ഗഹിതന്തി ഇധ “യേഹി വിതക്കവിചാരേഹി”തിആദി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. “പീതിയാ ച വിരാഗാ”തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. തസ്മാ വിതക്കവിചാരപീതിസുഖസമതിക്കമവചനാനി ഓളാരികോളാരികങ്ഗസമതിക്കമാ ദുതിയാദിഅധിഗമദീപകാനീതി തേസം ഏകദേശഭൂതം വിതക്കവിചാരസമതിക്കമവചനം തംദീപകം വുത്തം. വിസും വിസും റിതേപി ഹി വിതക്കവിചാരസമതിക്കമവചനാദികേ പഹേയുങ്ഗനിദേശതാസാമഞ്ഞേന ചിത്തേന സമൂഹതോ ഗഹിതേ വിതക്കവിചാരവൂപസമവചനസ്സ തദേകദേശതാ ദട്ഠഞ്ചാ. അയഞ്ച അത്ഥോ അവയവേന സമുദായോപലക്ഖണനയേന വുത്തോ. അഥ വാ വിതക്കവിചാരവൂപസമവചനേനേവ തംസമതിക്കമാ ദുതിയാധിഗമദീപകേന പീതിവിരാഗാദിവചനാനം പീതിആദിസമതിക്കമാ തതിയാദിഅധിഗമദീപകതാ ദീപിതാ ഹോതീതി തസ്സ തംദീപകതാ വുത്താ.

നിയകജ്ഞത്തമധിപ്പേതം ന അജ്ഞത്തജ്ഞത്താദി. തത്ഥ കാരണമാഹ “വിഭുങ്ഗേ പനാ”തിആദി. നീലവണ്ണയോഗതോ നീലവത്ഥം വിയാതി നീലയോഗതോ വത്ഥം നീലം വിയാതി അധിപ്പായോ. യേന സമ്പസാദനേന യോഗാ ത്യാനം സമ്പസാദനം. തസ്മിം ദസ്സിതേ “സമ്പസാദനം ത്യാന”തി സമാനാധികരണനിദേശേനേവ തംയോഗാ ത്യാനേ തംസദുപ്പവത്തി ദസ്സിതാതി അവിരോധോ യുത്തോ. ഏകോദിഭാവേ കഥന്തി ഏകോദിമ്ഹി ദസ്സിതേ ഏകോദിഭാവം ത്യാനന്തി സമാനാധികരണനിദേശേനേവ ത്യാനസ്സ ഏകോദിവധ്വനതാ വുത്താ ഹോതീതി ചേ? “ഏകോദിഭാവ”തി പദം ഉദ്ധരിത്വാ ഏകോദിസ്സ നിദേശോ ന കാതഞ്ചോ സിയാതി ഏകോദിഭാവസദോ ഏവ സമാധിമ്ഹി പവത്തോ സമ്പസാദനസദോ വിയ ത്യാനേ പവത്തതീതി യുത്തം. ഇമസ്മിഞ്ച അത്ഥവികപ്പേതി “ചേതസോ സമ്പസാദയതീ”തി ഏതസ്മിം പക്ഖേ “ചേതസോ”തി ച ഉപയോഗത്ഥേ സാമിവചനം. പൂരിമസ്മിന്തി “സമ്പസാദനയോഗതോ ത്യാനം സമ്പസാദന”തി വുത്തപക്ഖേ. ചേതസോതി സമ്ബന്ധേ സാമിവചനം.

സേട്ഠോപി ലോകേ “ഏകോ”തി വുച്ചതി “യാവ പരേ ഏകാഹം തേ കരോമീ”തിആദീസു. ഏകോ അദുതിയോ “ഏകാകീഭി ഖുദുകേഹി ജിത”തിആദീസു അസഹായത്ഥോപി ഏക-സദോ ദിട്ഠോതി ആഹ “ഏകോ അസഹായോ ഹുത്വാ”തി. സദ്ധാദയോപി കാമം സമ്പയുത്തയമ്മാനം സാധാരണതോ, അസാധാരണതോ ച പച്ചയാ ഹോന്തിയേവ, സമാധി പന ത്യാനക്ഖണേ സമ്പയുത്തയമ്മാനം

അവിക്ഖേപലക്ഖണേ ഇന്ദ്രിയാദിഭിരേണ സാതിസയം പച്ചയോ ഹോതിതി ദണ്ണേനോ “സമ്പയുത്തയമ്മേ...പേ... അധിവചന”ന്തി ആഹ.

“സമ്പസാദനം , ചേതസോ ഏകോദിഭാവ”ന്തി വിസേസനദയം ത്യാനസ്സ അതിസയവചനിച്ചാവസേന ഗഹിതം. സ്വായമതിസയോ യഥാ ഇമസ്ഥിം ത്യാനേ ലബ്ധതി, ന തഥാ പഠമജ്ജ്യാനേതി ഇമം വിസേസം ദണ്ണേതും “നനു ചാ”തിആദി വുത്തം. ആരമ്മണേ ആഹനനപരിയാഹനനവസേന, അനുജ്ജനഅനുയോജനവസേന ച പവത്തമാനാ യഥാ സതിപി നീവരണപ്പഹാനേന കിലേസകാലുസ്സിയാപഗമേ സമ്പയുത്താനം കഞ്ചി ഖോഭം കരോന്താ വിയ തേഹി ച തേ ന സന്നിസിന്നാ ഹോന്തിതി വുത്തം “വിതക്കവിചാരക്ഖോഭേന ന സുപ്പസന്ന”ന്തി. ഖുട്ടികാ ഊമിയോ വീചിയോ. മഹതിയോ തരങ്ഗാ. സതിപി ഇന്ദ്രിയസമത്തേ, വീരിയസമതായ ച തേനേവ ഖോഭേന, സമ്പസാദാഭാവേന ച സമാധിപി ന സുട്ഠ പാകടോ ബഹലേ വിയ ജലേ മച്ഛോ. യഥാവുത്തക്ഖോഭോ ഏവ പലിബോധോ. ഏവം വുത്തേനാതി യസ്സാ സദ്ധായ വസേന സമ്പസാദനം, യസ്സാ ച ചിത്തേകഗ്ഗതായ വസേന ഏകോദിഭാവന്തി ച ത്യാനം വുത്തം. താസം ഏവ “സദുഹനാ”തിആദിനാ പവത്തിആകാരസ്സ വിസേസവിഭാവനാവസേന വുത്തേന. തേന വിഭിന്ദഗപാഠേന. “സമ്പസാദനയോഗത്തോ, സമ്പസാദനത്തോ വാ സമ്പസാദനം, ഏകോദിം ഭാവേതിതി ഏകോദിഭാവന്തി ത്യാനം വുത്ത”ന്തി ഏവം പവത്താ അയം അത്ഥവണ്ണനാ ന വിരുജ്ജ്യാതി. യഥാ പന അവിരോധോ, സോ വുത്തോ ഏവ.

വു. സന്താതി സമം നിരോധം ഗതാ. സമിതാതി ഭാവനായ സമം ഗമിതാ നിരോധിതാ. വുപസന്താതി തത്തോ ഏവ സുട്ഠ ഉപസന്താ. അത്ഥങ്ഗതാതി അത്ഥം വിനാസം ഗതാ. അബ്ഭിത്ഥങ്ഗതാതി ഉപസഗ്ഗേന പദം വഡ്ഡേതാ വുത്തം. അപ്പിതാതി വിനാസം ഗമിതാ. സോസിതാതി പവത്തിസഞ്ചാരസ്സ സന്താനസ്സ അഭാവേന സോസം സുക്ഖഭാവം ഇതാ. ബൃത്തികതാതി വിഗതന്തകതാ.

അയമത്ഥോതി ഭാവനായ പഹീനത്താ വിതക്കവിചാരാനം അഭാവോ. ചോദകേന വുത്തമത്ഥം സമ്പടിച്ഛിത്വാ പരിഹരിതും “ഏവമേതം സിദ്ധോവാധമത്ഥോ”തി വത്വാ “ന പന്നേത”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഏതന്തി “വിതക്കവിചാരാനം വുപസമാ”തി ഏതം വചനം. തദത്ഥദീപകന്തി തസ്സ വിതക്കവിചാരാഭാവമത്തസഞ്ചാരസ്സ അത്ഥസ്സ ദീപകം. അയത്ത്ഥേതത്ഥ അത്ഥോ - ദുതിയജ്ജ്യാനാദിഅധിഗമ്യപായദീപകേന അജ്ജ്യാത്തസമ്പസാദനതായ, ചേതസോ ഏകോദിഭാവതായ ച ഹേതുദീപകേന, അവിതക്കഅവിചാരഭാവഹേതുദീപകേന ച വിതക്കവിചാരവുപസമവചനേനേവ വിതക്കവിചാരാഭാവോ ദീപിതോതി കിം പുന അവിതക്കഅവിചാരവചനേന കത്തേനാതി? ന, അദീപിതത്താ. ന ഹി വിതക്കവിചാരവുപസമവചനേന വിതക്കവിചാരാനം അപ്പവത്തി വുത്താ ഹോതി. വിതക്കവിചാരേസു ഹി തത്ത്ഥാപ്പഹാനം ഏതേസം വുപസമനം, യേ ച സഞ്ചാരേസു തത്ത്ഥാപ്പഹാനം കരോന്തി, തേസു മഗ്ഗേസു, പഹീനതത്ത്ഥേസു ച ഫലേസു സഞ്ചാരപവത്തി ഹോതി ഏവ , ഏവമേവിധാപി വിക്ഖമ്ഭിതവിതക്കവിചാരതത്ത്ഥാസ്സ ദുതിയജ്ജ്യാനസ്സ വിതക്കവിചാരസമ്പയോഗോ പുരിമേന ന നിവാരിതോ സിയാതി തന്നിവാറണത്ഥം, ആവജ്ജിതുകാമതാദിഅതിക്കമോവ തേസം വുപസമോതി ദണ്ണനത്ഥഞ്ച “അവിതക്കം അവിചാര”ന്തി വുത്തം. പഠമവീതി പഠമം ത്യാനവി.

“ദുതിയം ഉപ്പന്നന്തിപി ദുതിയ”ന്തി വത്തും വട്ടതിയേവ. ന തഥാ ഇമസ്സ വിതക്കവിചാരാതി യഥാ പഠമജ്ജ്യാനസ്സ ഉപചാരക്ഖണേ നീവരണാനി

പഹീയന്തി, തമാ ഇമസ്സു ദുതിയജ്ഞാന്നസ്സു ഉപചാരക്ഖണേ വിതക്കവിചാരാ ന പഹീയന്തി അസംകിലിട്ഠസഭാവത്താ, ഉപചാരഭാവനായ ച തേ പഹാതും അസമത്ഥഭാവതോ. യദിപി തായ തേസു തണ്ഹാ പഹീയതി, ന പന സവിസേസം. സവിസേസഞ്ചി തത്ഥ തണ്ഹാപ്പഹാനം അപ്പനായ ഏവ ഹോതി. തേന വുത്തം “അപ്പനാക്ഖണേയേവാ”തിആദി. പഹാനങ്ഗതാപി അതിസയപ്പഹാനവസേനേവ വേദിതഞ്ചാ യമാ നീവരണാനം പഠമജ്ഞാന്നസ്സു. തസ്മാതി യസ്മാ തിവങ്ഗമേവേതം ത്യാനം, തസ്മാ. തന്തി വിഭങ്ഗേ വചനം. രമസ്സു പണ്ഡുകമ്ബലം വിയ സമ്പസാദോ ത്യാനസ്സു പരിക്ഖാരോ, ന ത്യാനങ്ഗന്തി ആഹ “സപരിക്ഖാരം ത്യാനം ദസ്സേതു”ന്തി.

തതീയജ്ഞാനകമാവണ്ണനാ

വൗ. ഉപ്പിലാവിതന്തി കാമഞ്ചായം പരിഗ്ഗഹേസു അപരിച്ചത്തപേമസ്സ അനാദിനവദസ്സിനോ തണ്ഹാസഹഗതായ പീതിയാ പവത്തിആകാരോ, ഇധ പന ദുതിയജ്ഞാന്നപീതി അധിപ്പേതാ. തമാപി സഞ്ചസോ പീതിയം അവിരത്തം, സാപി അനുബന്ധേയ്യാതി വുത്തം. ഉപ്പിലാവിതം വിയാതി വാ ഉപ്പിലാവിതം. ആദിനവം ഹി തത്ഥ പാക്കടരം കത്വാ ദസ്സേതും ഏവം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

വൗ. വിരജ്ജനം വിരാഗോ. തം പന വിരജ്ജനം നിബ്ബിന്ദനമുഖേന ഹിളനം വാ തപ്പടിബദ്ധരാഗപ്പഹാനം വാതി തദുഭയം ദസ്സേതും “വുത്തപ്പകാരായ പീതിയാ ജിഗുച്ഛനം വാ സമതിക്കമോ വാ”തി ആഹ. വുത്തപ്പകാരായാതി “യദേവ തത്ഥ പീതി”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരായ. സമ്പിണ്ഡനം സമുച്ചയോ.

മഗ്ഗോതി ഉപായോ. തദധിഗമായാതി തതീയമഗ്ഗാധിഗമായ.

വൗ. ഉപപത്തിതോതി സമവാഹിതഭാവേന പതിരൂപതോ. ത്യാനുപേക്ഖാപി സമവാഹിതമേവ അന്തോനീതം കത്വാ പവത്തതീതി ആഹ “സമം പസ്സതീ”തി. വിസദായാതി പരിബൃത്തായ സംകിലേസവിഗമേന. വിപുലായാതി മഹതിയാ സാതിസയം മഹഗ്ഗതഭാവപ്പത്തിയാ. മാമഗതായാതി പീതിവിഗമേന മിരഭാവപ്പത്തായ.

പരിസുദ്ധപകതി ഖീണാസവപകതി നിക്കിലേസതാ. സത്തേസു കമ്മസ്സകതാദസ്സനഹേതുക്കോ സമഭാവദസ്സനാകാരോ മജ്ജന്താകാരോ ബ്രഹ്മവിഹാരൂപേക്ഖാ.

സഹജായമ്മാനന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം. സമപ്പവത്തിയാ ഭാവനായ വീമിപടിപന്നായ അലീനാനുദ്ധതാ നിരസ്സാദതായ പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹസമ്പഹംസനേസു ബ്യാപാരാഭാവതോ സമ്പയുത്തയമ്മേസു മജ്ജന്താകാരഭൂതാ ബോജ്ജന്തഗുപേക്ഖാ.

ഉപേക്ഖാനിമിത്തന്തി ഏതഥ ലീനുദ്ധച്ചപക്ഖപാതരഹിതം മജ്ജന്തം വീരിയം ഉപേക്ഖാ. തദേവ തം ആകാരം ഗഹേത്വാ പവത്തേതഞ്ചസ്സ താദിസസ്സ വീരിയസ്സ നിമിത്തഭാവതോ ഉപേക്ഖാനിമിത്തം ഭാവനായ സമപ്പവത്തികാലേ ഉപേക്ഖീയതീതി ഉപേക്ഖാ, വീരിയമേവ ഉപേക്ഖാ വീരിയുപേക്ഖാ.

“പഠമം ത്യാനം പടിലാഭത്ഥായ നീവരണേ...പേ°... നേവസത്താനാസത്തായതനസമാപത്തിം പടിലാഭത്ഥായ ആകിഞ്ചത്തായതനസത്തം പടിസങ്ഖാ സന്തിട്ഠനാ പത്താ സങ്ഖാരൂപേക്ഖാസു ഞാണ”ന്തി (പടി° മ°

൧.൫൨) ഏവമാഗതാ ഇമാ അട്ഠ സമാധിവസേന ഉപ്പജ്ജന്തി. “സോതാപത്തിമഗ്ഗം പടിലഭത്ഥായ ഉപ്പാദം പവത്തം നിമിത്തം ആയുഹനം പടിസന്ധിം ഗതിം നിബ്ബത്തിം ഉപപത്തിം ജാതിം ജരം ബ്യാധിം മരണം സോകം പരിഭേവം ഉപായാസം. സോതാപത്തിഫലസമാപത്തത്ഥായ ഉപ്പാദം പവത്തം...പേം... അരഹത്തമഗ്ഗം പടിലഭത്ഥായ ഉപ്പാദം...പേം... ഉപായാസം...പേം... അരഹത്തഫലസമാപത്തത്ഥായ സുഞ്ഞതാവിഹാരസമാപത്തത്ഥായ അനിമിത്തവിഹാരസമാപത്തത്ഥായ ഉപ്പാദം പവത്തം നിമിത്തം ആയുഹനം പടിസന്ധിം ഗതിം നിബ്ബത്തിം ഉപപത്തിം ജാതിം ജരം ബ്യാധിം മരണം സോകം പരിഭേവം ഉപായാസം പടിസഞ്ചാ സന്നിട്ഠനാ പഞ്ഞാ സഞ്ചാരുപേക്ഖാസു ണാണ”ന്തി ഏവമാഗതാ ഇമാ ദസ വിപസ്സനാവസേന ഉപ്പജ്ജന്തി. ഏതഥ ച പഠമജ്ജയാനാദീഹി വിക്ഖമ്ഭിതാനി നീവരണവിതക്കവിചാരാദീനി പടിസഞ്ചായ സഭാവതോ ഉപപരിക്ഖിത്വാ സന്നിട്ഠനാവസേന തിട്ഠമാനാ നീവരണാദിപടിസഞ്ചാസന്നിട്ഠനാ ദിട്ഠാദീനവത്താ തേസം ഗഹണേ ഉപ്പാദനേ അജ്ജയുപേക്ഖന്തീ വിപസ്സനാപഞ്ഞാ ഗഹണേ മജ്ജന്തഭൂതാ ഉപേക്ഖാ.

തത്ഥ ഉപ്പാദന്തി പുരിമകമ്മപച്ചയാ ഖണ്ഡാനം ഇധ ഉപ്പത്തിമാഹ. പവത്തന്തി തമാഉപ്പന്നസ്സ പവത്തിം. നിമിത്തന്തി സബ്ബവി തേഭൂമകസഞ്ചാരഗതം നിമിത്തഭാവേന ഉപട്ഠാനതോ. ആയുഹനന്തി ആയതിം പടിസന്ധിഹേതുഭൂതം കമ്മം. പടിസന്ധിന്തി ആയതിം ഉപ്പത്തിം. ഗതിന്തി യായ ഗതിയാ സാ പടിസന്ധി ഹോതി. നിബ്ബത്തിന്തി ഖണ്ഡാനം നിബ്ബത്തനം. ഉപപത്തിന്തി “സമാപന്നസ്സ വാ ഉപപന്നസ്സ വാ”തി (പടിം മം ൧.൨൨) ഏതഥ “ഉപപന്നസ്സാ”തി വുത്തവിപാകപ്പവത്തിം. ജാതിന്തി ജരാദീനം പച്ചയഭൂതം ഭവപച്ചയാ ജാതിം. ജരാബ്യാധിമരണാദയോ പാകടാ ഏവ. ഏതഥ ച ഉപ്പാദാദയോ പഞ്ചേവ സഞ്ചാരുപേക്ഖാണാണസ്സ വിസയവസേന വുത്താ, സേസാ തേസം വേവചനാവസേന. “നിബ്ബത്തി, ജാതി”തി ഇദഞ്ചേവ ദയം ഉപ്പാദസ്സ ചേവ പടിസന്ധിയാ ച വേവചനം, “ഗതി, ഉപപത്തി ചാ”തി ഇദം ദയം പവത്തസ്സ, ജരാദയോ നിമിത്തസ്സാതി വേദിതഞ്ചം. അപ്പണിഹിതവിമോക്ഖവസേന മഗ്ഗുപ്പത്തിഹേതുഭൂതാ ചതസ്സോ, തമാ ഫലസമാപത്തിയാ ചതസ്സോ, സുഞ്ഞതവിഹാരഅനിമിത്തവിഹാരാവസേന ദേതി ദസ സഞ്ചാരുപേക്ഖാ.

യാതി വിപസ്സനാപഞ്ഞാ. യദത്ഥീതി യം അനിച്ഛാദിലക്ഖണത്തയം ഉപലബ്ഭതി. യം ഭൂതന്തി യം പച്ചയനിബ്ബത്തത്താ ഭൂതം ഖണ്ഡപഞ്ചകം. തം പജഹതീതി അനിച്ഛാനുപസ്സനാദീഹി നിച്ഛസത്താദയോ പജഹന്തോ സമ്മദേവ ദിട്ഠാദീനവത്താ തപ്പടിബദ്ധച്ഛന്ദരാഗപ്പഹാനേന പജഹതി, യഥാ ആയതിം ആദാനം ന ഹോതി, തഥാ പടിപത്തിയാ പജഹതി. തമാഭൂതോ ച തത്ഥ ഉപേക്ഖം പടിലഭതി. വിചിനന്തേതി അനിച്ഛാദിവസേന സമ്മസന്തേപി.

സമ്പയുത്തയമ്മാനം സമപ്പവത്തിഹേതുതായ സമവാഹിതഭൂതാ. നീവരണവിതക്കവിചാരാദിസബ്ബപച്ചനീകേഹി വിമുത്തത്താ സബ്ബപച്ചനീകപരിസുദ്ധാ. തേസം വൃപസന്തത്താ പച്ചനീകവൃപസമന്തേപി അബ്യാപാരഭൂതാ അബ്യാപാരഭാവേന പവത്താ, അബ്യാപാരതം വാ പത്താ.

യദി അത്ഥതോ ഏകാ, കഥമയം ഭേദോതി ആഹ “തേന തേനാ”തിആദി. തസ്മാതി യസ്ഥാ സതിപി സഭാവതോ അഭേദേ യേഹി പന പച്ചയവിസേസേഹി സ്വായമിമാസം അവത്ഥാഭേദോ, തേസം ഏകജ്ജയം അപ്പവത്തിതോ ന താസം അഭേദോ, ഏകജ്ജയം വാ പവത്തി, തസ്ഥാ. തേനാഹ “യത്ഥ ഛരളുഗുപേക്ഖാ”തിആദി.

ഏകീഭാവോതി ഏകതാ. സതിപി മജ്ജയത്താഭാവസാമന്തേ വിസയഭേദേന പന്നസ്സാ ഭേദോ. യമത്ഥം സന്ധായ “കിച്ചുവസേന ദിയാ ഭിന്നാ”തി വുത്തം, തം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേനോ “യമാ ഹീ”തിആദിമാഹ. അയം വിപസ്സനുപേക്ഖാ. യം സന്ധായ വുത്തം പാളിയം “യദത്ഥി യം ഭൂതം, തം പജഹതി, ഉപേക്ഖം പടിലഭതി”തി (മം നിം ന.൧൧; അം നിം ൧.൧൧). തത്ഥ യദത്ഥി യം ഭൂതന്തി ഖണ്ഡപഞ്ചകം, തം മുഞ്ചിതുകമ്യതാണേന പജഹതി. ദിട്ഠസോവത്തികത്തയസ്സ സഞ്ചലക്ഖണവിചിനന്തേ വിധി ദിട്ഠലക്ഖണത്തയസ്സ ഭൂതസ്സ സഞ്ചാരലക്ഖണവിചിനന്തേ ഉപേക്ഖം പടിലഭതി. സഞ്ചാരാനം അനിച്ഛാദിലക്ഖണസ്സ സുദിട്ഠത്താ തേസം വിചിനന്തേ മജ്ജയത്തഭൂതായ വിപസ്സനുപേക്ഖായ സിദ്ധായ തഥാ ദിട്ഠാദിനവാനം തേസം ഗഹണേപി അജ്ജയുപേക്ഖനാ സിദ്ധാവഹോതി, സഞ്ചസോ വിസഞ്ചാരനിന്നത്താ അജ്ജയാസയസ്സ.

അനാഭോഗരസാതി പണീതസുഖേപി തസ്ഥിം അവനതിപടിപക്ഖകിച്ചാതി അത്ഥോ. അബ്ബാപാരപച്ചുപട്ഠാനാതി സതിപി സുഖപാരമിപ്പത്തിയം തസ്ഥിം സുഖേ അബ്ബാവടാ ഹുത്ഥാ പച്ചുപതിട്ഠതി, സമ്പയുത്താനം വാ തത്ഥ അബ്ബാപാരം പച്ചുപട്ഠപേതീതി അത്ഥോ. സമ്പയുത്തയമ്മാനം ഖോഭം, ഉപ്പിലവഞ്ച ആവഹന്തേഹി വിതക്കാദിഹി അഭിഭൂതത്താ അപരിബൃത്തം. തത്ഥ തത്രമജ്ജയത്തായ കിച്ചം. തദഭാവതോ ഇധ പരിബൃത്തം.

നിട്ഠിതാ “ഉപേക്ഖകോ ച വിഹരതീ”തി ഏതസ്സ

സഞ്ചസോ അത്ഥവണ്ണനാ.

൮൫. “സരതീതിസതോ”തി പദസ്സ കത്തുസാധനതമാഹ. സമ്പജാനാതീതി സമ്മദേവ പജാനാതി. സരണം ചിന്തനം ഉപട്ഠാനം ലക്ഖണമേതിസ്സാതി സരണലക്ഖണാ. സമ്മുസ്സനപടിപക്ഖോ അസമ്മുസ്സനം, തം കിച്ചം ഏതിസ്സാതി അസമ്മുസ്സനരസാ. കിലേസേഹി ആരക്ഖാ ഹുത്ഥാ പച്ചുപതിട്ഠതി, തതോ വാ ആരക്ഖം പച്ചുപട്ഠപേതീതി ആരക്ഖപച്ചുപട്ഠാനാ. അസമ്മുയ്ഹനം സമ്മദേവ പജാനനം, സമ്മോഹപടിപക്ഖോ വാ അസമ്മോഹോ. തീരണം കിച്ചസ്സ പാരഗമനം. പവിചയോ വീമംസാ.

കാമം ഉപചാരജ്ജ്യാനാദിനി ഉപാദായ പഠമദുതിയജ്ജ്യാനാനിപി സുഖുമാനേവ, ഇമം പന ഉപരിത്ഥാനം ഉപാദായ “ഓളാരികത്താ”തി വുത്തം. സാ ച ഓളാരികതാ വിതക്കാദിമൂലങ്ഗതായ വേദിതബ്ബാ. കേചി “ബഹുചേതസികതായാ”തി ച വദന്തി . ഗതിസുഖാഹോതി തത്ഥ ത്യാനേസൂതി അധിപ്പായോ. അബൃത്തം തത്ഥ സതിസമ്പജഞ്ഞകിച്ചം “ഇദം നാമ ദുക്കരം കരീയതീ”തി വത്തബ്ബസ്സ അഭാവതോ. ഓളാരികങ്ഗപ്പഹാനേന സുഖുമത്താതി അയമത്ഥോ കാമം ദുതിയജ്ജ്യാനേപി സമ്ഭവതി, തഥാപി യേഭൂയേന അവിപ്പയോഗീഭാവേന വത്തമാനേസു പീതിസുഖേസു പീതിസഞ്ചാരസ്സ ഓളാരികങ്ഗസ്സ പഹാനേന സുഖുമതായ ഇധ സാതിസയോ സതിസമ്പജഞ്ഞബ്ബാപാരോതി വുത്തം “പുരിസസ്സാ”തിആദി. പുനദേവ പീതിം ഉപഗച്ഛേയ്യാതി ഹാനഭാഗിയം ത്യാനം സിയാ ദുതിയജ്ജ്യാനമേവ സമ്പജേയ്യാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “പീതിസമ്പയുത്തമേവ സിയാ”തി. “ഇദഞ്ച അതിമധുരം സുഖ”ന്തി തതിയജ്ജ്യാനസുഖം സന്ധായാഹ. അതിമധുരതാ ചസ്സ പഹാസോദഗ്യസഭാവായ പീതിയാ അഭാവേനേവ വേദിതബ്ബാ. ഇദന്തി “സതോ, സമ്പജാനോ”തി പദദ്വയം.

തസ്മാ ഏതമത്ഥം ദസ്സേനോതി യസ്മാ തസ്സ ത്യാനസമങ്ഗിനോ യം
നാമകായേന സമ്പയുത്തം സുഖം, തം സോ പടിസംവേദേത്യു. യം വാ തന്തി അഥ
വാ യം തം യഥാവുത്തം നാമകായസമ്പയുത്തം സുഖം. തംസമുട്ഠാനേന തതോ
സമുട്ഠിതേന അതിപണീതേന രൂപേന അസ്സ ത്യാനസമങ്ഗിനോ രൂപകായോ യസ്മാ
ഘടോ. യസ്സ രൂപകായസ്സ ഘടത്താ ത്യാനാ വുട്ഠിതോപി ത്യാനസമങ്ഗി കായികം
സുഖം പടിസംവേദേത്യു. തസ്മാ ഏതം
ചേതസികകായികസുഖപടിസംവേദനസങ്ഖാതം അത്ഥം ദസ്സേനോ “സുഖഞ്ച
കായേന പടിസംവേദേതീതി ആഹാ”തി യോജനാ. അയങ്ഹേതമ സങ്ഖേപത്ഥോ -
നാമകായേന ചേതസികസുഖം, കായികസുഖഹേതുരൂപസമുട്ഠാപനേന
കായികസുഖഞ്ച ത്യാനസമങ്ഗി പടിസംവേദേതീതി വുച്ചതി. ഘടത്താതി
ബ്യാപിതത്താതി അത്ഥോ. യഥാ ഹി ഉദകേന ഘടസരീരസ്സ താദിസേ
നാതിപച്ചനീകേ വാതാദിഫോട്ഠഞ്ചേ ഘടേ സുഖം ഉപ്പജ്ജതി, ഏവമേതേഹി
ഘടസരീരസ്സാതി. അപരോ നയോ - സുഖഞ്ച കായേന പടിസംവേദേതീതി ഏതമ
കഥമാഭോഗേന വിനാ സുഖപടിസംവേദനാതി ചോദനായം “കിഞ്ചാപി...പേ... ഏവം
സന്തേപി”തി. യസ്മാ തസ്സ നാമകായേന സമ്പയുത്തം സുഖം, തസ്മാ സുഖഞ്ച
കായേന പടിസംവേദേതീതി യോജനാ. ഇദാനി സഹാപി ആഭോഗേന
സുഖപടിസംവേദനം ദസ്സേതും “യം വാ ത”ന്തിആദി വുത്തം.

വൃന്ദ. യന്തി ഹേതുഅത്ഥേ നിപാതോ, യസ്മാതി അത്ഥോ. തേനാഹ
“യംത്യാനഹേതു”തി. “ആചിക്ഖന്തീ”തിആദിനി പദാനി കിത്തനത്ഥാനീതി
അധിപ്പായേനാഹ “പസംസന്തീതി അധിപ്പായോ”തി. കിന്തീതി പസംസനാകാരപുച്ഛാ.
ഏദിസേസു റാനേസു സതിഗൃഹണേനേവ സമ്പജ്ഞതമ്പി ഗഹിതം ഹോതീതി ഇയ
പാളിയം സതിയാ ഏവ ഗഹിതത്താ ഏവം ഉപട്ഠിതസതിതായ “സതിമാ”
ഇച്ചേവ വുത്തം, “സമ്പജാനോ”തി ഹേട്ഠാ വുത്തത്താ വാ.

ത്യാനക്ഖണേ ചേതസികസുഖമേവ ലബ്ഭതിതി “സുഖം നാമകായേന
പടിസംവേദേതീ”തി ച വുത്തം. തതിയന്തി ഗണനാനുപുബ്ബതാതി ഇതോ പട്ഠായ
ദുതിയതതിയജ്ത്യാനകഥാഹി അവിസേസോ, വിസേസോ ച വുത്തോതി.

ചതുത്ഥജ്ത്യാനകഥാവണ്ണനാ

വൃൗ. ഇദാനി നിബ്ബത്തിതവിസേസം ദസ്സേനോ “അയം പന വിസേസോ”തി വത്ഥാ
“യസ്മാ”തിആദിമാഹ. ആസേവനപച്ചയേന പച്ചയോ ന ഹോതി, അനിട്ഠേ റാനേ
പദന്തരസങ്ഗഹിതസ്സ ആസേവനപച്ചയത്താഭാവതോ. അദുക്ഖമസുഖായ വേദനായ
ഉപ്പജ്ജിതഞ്ചം സാതിസയം സുഖവിരാഗഭാവനാഭാവതോ. താനീതി അപ്പനാവിമിയം
ജവനാനി സന്ധായാഹ.

വൃവ. “പുബ്ബേവാ”തി വുത്തത്താ കദാ പന തേസം പഹാനം ഹോതീതി
ചോദനായം ആഹ “ചതുനം ത്യാനാനം ഉപചാരക്ഖണേ”തി. ഏവം വേദിതബ്ബന്തി
സമ്ബന്ധോ. പഹാനക്കമോ നാമ പഹായകധമ്മാനം ഉപ്പത്തിപടിപാടി. തേന പന
വുച്ചമാനേ “ദുക്ഖം ദോമനസ്സം സുഖം സോമനസ്സ”ന്തി വത്തഞ്ചം സിയാ. കസ്മാ
ഇതോ അത്തമാ വചനന്തി ആഹ “ഇന്ദ്രിയവിഭിഞ്ജേ”തിആദി. അഥ കസ്മാ
ത്യാനേസേവ നിരോധോ വുത്തോതി സമ്ബന്ധോ.

കത്ഥ ചുപ്പനം ദുക്ഖിന്ദ്രിയന്തി അത്തനോ പച്ചയേഹി ഉപ്പനം ദുക്ഖിന്ദ്രിയം.
കത്ഥ ച അപരിസേസം നിരുജ്ജതതീതി നിരോധട്ഠാനം പുച്ഛതി. തേന “കത്ഥാ”തി
പുച്ഛായം, “ഏത്ഥാ”തി വിസ്സജ്ജനേപി ഹേതുമ്ഹി ഭുമ്മവചനം ദട്ഠഞ്ചം.
ത്യാനാനുഭാവനിമിത്തം ഹി അനുപ്പജ്ജന്തം “ദുക്ഖിന്ദ്രിയം അപരിസേസം

നിരുജ്ഞതീ"തി വൃത്തം. അതിസയനിരോധോ സുട്ഠ പഹാനം ഉജുപടിപക്ഖേന വൃപസമോ.

നാനാവജ്ഞേതി യേന ആവജ്ഞേന അപ്പനാവിമി, തതോ ഭിന്നാവജ്ഞേ, അനേകാവജ്ഞേ വാ. അപ്പനാവിമിയഞ്ഹി ഉപചാരോ ഏകാവജ്ഞേ, ഇതരോ അനേകാവജ്ഞേ അനേകകവത്തും പവത്തനതോ. വിസമനിസജ്ഞായ ഉപ്പന്നകിലമമോ വിസമാസനുപതാപോ. പീതിഹരണേനാതി പീതിയാ ഹരണസത്താ, പീതിസമുട്ഠാനാനം വാ പണിതരൂപാനം കായസ്സ ബ്യാപനതോ വൃത്തം. തേനാഹ "സബ്ബോ കായോ സുഖോക്കന്തോ ഹോതി"തി. വിതക്കവിചാരപച്ചയേപീതി പി-സദ്ദോ അട്ഠാനപ്പയുത്തോ, സോ "പഹീനസ്സാ"തി ഏതഥ ആനേതാ സമ്ബന്ധിതബ്ബോ "പഹീനസ്സാപി ദോമനസ്സിന്ദ്രിയസ്സാ"തി. ഏതഥ ദോമനസ്സിന്ദ്രിയം ഉപ്പജ്ഞതീതി സമ്ബന്ധോ. "തസ്സ മയ്ഹം അതിചിരം വിതക്കയതോ വിചാരയതോ കായോപി കിലമിചിത്തമ്പി ഉഹഞ്ഞീ"തി വചനതോ കായചിത്തവേദാനം വിതക്കവിചാരപ്പച്ചയതാ വേദിതബ്ബോ . "വിതക്കവിചാരഭാവേ ഉപ്പജ്ഞതി ദോമനസ്സിന്ദ്രിയ"ന്തി ആനേതാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. തത്ഥസ്സ സിയാ ഉപ്പത്തിതി തത്ഥ ദുതിയജ്ഞാനുപചാരേ അസ്സ ദോമനസ്സസ്സ ഉപ്പത്തി ഭവേയു.

ഏതഥ ച യദേകേ "തത്ഥസ്സ സിയാ ഉപ്പത്തി"തി വദന്തേന ധ്യാനലാഭീനമ്പി ദോമനസ്സുപ്പത്തി അത്ഥമിതി ദസ്സിതം ഹോതി. തേന ച അനീവരണസഭാവോ ലോഭോ വിയ ദോസോപി അത്ഥമിതി ദീപേതി. ന ഹി ദോസേന വിനാ ദോമനസ്സം പവത്തതി. ന ചേതഥ പട്ഠാനപാളിയാ വിരോധോ ചിന്തേതബ്ബോ. യസ്മാ തത്ഥ പരിഹീനം ധ്യാനം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തമാനം ദോമനസ്സം ദസ്സിതം, അപരിഹീനജ്ഞാനമാരമ്മണം കത്വാ ഉപ്പജ്ഞമാനസ്സ ദോമനസ്സസ്സ അസമ്ഭവതോ. ധ്യാനലാഭീനം സബ്ബസോ ദോമനസ്സം നുപ്പജ്ഞതീതി ച ന സക്കാ വത്തും, അട്ഠസമാപത്തിലാഭിനോ അപി തസ്സ ഉപ്പന്നത്താ. ന ഹേവ ഖോ സോ പഹീനജ്ഞാനോ അഹോസീതി വദന്തി, തം അയുത്തം അനീവരണസഭാവസ്സ ദോസസ്സ അഭാവതോ. യദി സിയാ, രൂപാരൂപാവചരസത്താനമ്പി ഉപ്പജ്ഞേയു, ന ച ഉപ്പജ്ഞതി. തഥാ ഹി "അരുപേ കാമച്ഛന്ദനീവരണം പടിച്ച മിനമിദ്ധനീവരണം ഉദ്ധച്ചനീവരണം അവിജ്ഞാനീവരണം"ന്തിആദിസു ബ്യാപാദകുക്കുച്ചനീവരണാനി അനുദ്ധാസി. ന ചേതഥ നീവരണത്താ പരിഹാരോ, കാമച്ഛന്ദാനമ്പി അനീവരണാനംയേവ നീവരണസദിസതായ നീവരണപരിയായസ്സ വൃത്തത്താ. യം പന വൃത്തം "അട്ഠസമാപത്തിലാഭിനോ അപി തസ്സ ഉപ്പന്നത്താ"തി, തമ്പി അകാരണം ഉപ്പജ്ഞമാനേന ച ദോമനസ്സേന ധ്യാനതോ പരിഹായനതോ. ലഹുകേന പന പച്ചയേന പരിഹീനം താദിസാ അപ്പകസിരേണേവ പടിപാകതികം കരോന്തിതി ദട്ഠബ്ബം. "തത്ഥസ്സ സിയാ ഉപ്പത്തി"തി ഇദം പന പരികപ്പവചനം ഉപചാരക്ഖണേ ദോമനസ്സസ്സ അപ്പഹീനഭാവദസ്സനത്ഥം. തഥാ ഹി വൃത്തം "ന ത്വേവ അന്തോഅപ്പനായ"ന്തി. യദി പന തദാ ദോമനസ്സം ഉപ്പജ്ഞേയു, പഠമജ്ഞാനമ്പിസ്സ പരിഹീനമേവാതി ദട്ഠബ്ബം. പഹീനമ്പി സോമനസ്സിന്ദ്രിയം പീതി വിയ ന ദുരേതി കത്വാ "ആസന്നത്താ"തി വൃത്തം. നാനാവജ്ഞാനുപചാരേ പഹീനമ്പി പഹാനഞ്ഗം പടിപക്ഖേന അവിഹതത്താ അന്തരന്തരാ ഉപ്പജ്ഞേയു വാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ "അപ്പനാപ്പത്തായാ"തിആദിമാഹ. താദിസായ ആസേവനായ ഇച്ഛിതബ്ബത്താ യഥാ മഗ്ഗവീമിതോ പുബ്ബേ ദേ തയോ ജവനവാരാ സദിസാനുപസ്സനാവ പവത്തന്തി, ഏവമിധാപി അപ്പനാവാരതോ പുബ്ബേ ദേ തയോ ജവനവാരാ ഉപേക്ഖാസഹഗതാവ പവത്തന്തിതി വദന്തി.

സമാഹടാതി സമാനീതാ, സഞ്ജഹേതാ വൃത്താതി അത്ഥോ. സുഖദുക്ഖാനി വിയ അനോളാരികത്താ അവിഭൂതതായ സുഖമാ. തതോ ഏവ

അനുമിതിതബ്ബസഭാവത്താ ദുവിഞ്ഠേയ്യ. ദുട്ഠസ്സാതി ദുട്ഠപയോഗസ്സ, ദുദമ്മസ്സാതി അത്ഥോ. സക്കാ ഹോതി ഏസാ ഗാഹയിതും അത്താപോഹനനയേനാതി അധിപ്പായോ.

അദുക്ഖമസുഖായ ചേതോവിമുത്തിയാതി ഇദമേവ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം ദുട്ഠം. പച്ചയദസ്സനത്ഥന്തി അധിഗമസ്സ ഉപായഭൂതപച്ചയദസ്സനത്ഥം. തേനാഹ “ദുക്ഖപ്പഹാനാദയോ ഹി തസ്സാ പച്ചയാ”തി. ദുക്ഖപ്പഹാനാദയോതി ച സോപചാരാ പഠമജ്ജ്യാനാദയോവേത്ഥ അധിപ്പേതാ.

പഹീനാതിവുത്താ “പഞ്ചന്നം ഓരമ്ഭാഗിയാനം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാ”തി. ഏതാതി സുഖാദയോ വേദനാ.

സോമനസ്സം രാഗസ്സ പച്ചയോ. വുത്തഞ്ഹി “സുഖായ ഖോ, ആവുസോ വിസാഖ, വേദനായ രാഗാനുസയോ അനുസേതീ”തി (മ° നി° ൧.൪൬൫). ദോമനസ്സം ദോസസ്സ പച്ചയോ. വുത്തമ്പി ചേതം “ദുക്ഖായ ഖോ, ആവുസോ വിസാഖ, വേദനായ പടിഛാനുസയോ അനുസേതീ”തി. സുഖാദിഛാതേനാതി സുഖാദീനം പഹാനേന. അസ്സ ത്യാനസ്സ.

ന ദുക്ഖന്തി അദുക്ഖം, ദുക്ഖവിധുരം. യസ്മാ തത്ഥ ദുക്ഖം നത്ഥി, തസ്മാ വുത്തം “ദുക്ഖാഭാവേനാ”തി. അസുഖന്തി ഏത്ഥപി ഏസേവ നയോ. ഏതേനാതി ദുക്ഖസുഖപടിക്ഖേപവചനേന. “പടിപക്ഖഭൂത”ന്തി ഇദം ഇധ തതീയവേദനായ ദുക്ഖാദീനം സമതിക്കമവസേന പത്തബ്ബത്താ വുത്തം, ന കൂസലാകൂസലാനം വിയ ഉജുവിപച്ചനീകതായ. ഇട്ഠാനിട്ഠവിപരീതസ്സ മജ്ജ്യാത്താരമ്മണസ്സ, ഇട്ഠാനിട്ഠവിപരീതം വാ മജ്ജ്യാത്താകാരേന അനുഭവനലക്ഖണാ ഇട്ഠാനിട്ഠവിപരീതാനുഭവനലക്ഖണാ. തതോ ഏവ മജ്ജ്യാത്തരസാ. അവിഭൂതപച്ചുപട്ഠാനാതി സുഖദുക്ഖാനി വിയ ന വിഭൂതാകാരാ , പിട്ഠിപാസാണേ മിഗഗതമഗ്ഗോ വിയ തേഹി അനുമാതബ്ബാ അവിഭൂതാകാരോപട്ഠാനാ. സുഖനിരോധോ നാമ ഇധ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനൂപചാരോ, സോ പദട്ഠാനം ഏതിസ്സാതി സുഖനിരോധപദട്ഠാനാ.

വുന്. “ഉപേക്ഖാസതിപാരിസുദ്ധി”ന്തി പുരിമപദേ ഉത്തരപദലോപേനേതം സമാസപദന്തി ആഹ “ഉപേക്ഖായ ജനിതസതിപാരിസുദ്ധി”ന്തി. സബ്ബപച്ചനീകയമ്മപരിസുദ്ധായ പച്ചനീകസമനേപി അബ്ബാവടായ പാരിസുദ്ധിഉപേക്ഖായ വത്തമാനായ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനേ സതി സമ്പഹംസനപത്താ വിയ സുപരിസുദ്ധാ, സുവിസദാ ച ഹോതീതി ആഹ “യാ ച തസ്സാ സതിയാ പാരിസുദ്ധി, സാ ഉപേക്ഖായ കതാ, ന അഞ്ഠേനാ”തി. യദി തത്രമജ്ജ്യാത്തതാ ഇധ “ഉപേക്ഖാ”തി അധിപ്പേതാ, കഥം സതിയേവ “പരിസുദ്ധാ”തി വുത്താതി ആഹ “ന കേവല”ന്തിആദി.

ഏവമ്പി കസ്മാ അയമേവ സതി “ഉപേക്ഖാസതിപാരിസുദ്ധി”തി വുത്താതി അനുയോഗം സന്ധായ “തത്ഥ കിഞ്ചാപി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഹേട്ഠാ തീസു ത്യാനേസു വിജ്ജമാനായപി തത്രമജ്ജ്യാത്തതായ പച്ചനീകാഭിഭവതോ, സഹായപച്ചയവേകല്പതോ ച അപാരിസുദ്ധി, തഥാ തംസമ്പയുത്താനം. തദഭാവതോ ഇധ പാരിസുദ്ധീതി ഇമമത്ഥം രൂപകവസേന ദസ്സേതും “യഥാ പനാ”തിആദി വുത്തം. സൂരിയപ്പഭാഭിഭവാതി സൂരിയപ്പഭായ അഭിഭൂയുമാനത്താ. അതിക്ഖതായ ചന്ദലേഖാ വിയ രത്തിപി സോമ്മസഭാവാ സഭാഗായ രത്തിയമേവ ച ചന്ദലേഖാ സമുജ്ജലതീതി സാ തസ്സാ സഭാഗാതി ദസ്സേന്തോ “സോമ്മഭാവേന ച അത്തനോ ഉപകാരകത്തേന വാ സഭാഗായ രത്തിയാ”തി ആഹ.

“ഏകവിമിയി”ന്തി ഇദം തത്വം സോമനസ്സസ്സ ഏകംസേന അഭാവതോ വുത്തം, ന തതോ പുരിമതരേസു ഏകംസേന ഭാവതോ. യഥാ പന വിതക്കാദയോ ദുതിയാദിജ്ഞാതാപക്ഖണേയേവ പഹീയന്തി, ന തേസം ഏകവിമിയിം പുരിമജവനേസു, ന ഏവമേതന്തി ദസ്സേതും വുത്തം. ചതുക്കജ്ഞാതേതി ചതുക്കനയവസേന നിബ്ബത്തിതജ്ഞാതചതുക്കേ.

പഞ്ചകജ്ഞാതകമാവണ്ണനാ

൯൦. തത്ഥാതി പഠമജ്ഞാതേ. ചതുക്കനയസ്സ ദുതിയജ്ഞാതേ വിയാതി ചതുക്കനയസമ്ബന്ധിനി ദുതിയജ്ഞാതേ വിയാതി. തം ദിയാ ഭിന്ദിതാതി ചതുക്കനയേ ദുതിയം “അവിതക്കം വിചാരമത്തം, അവിതക്കം അവിചാര”ന്തി ച ഏവം ദിയാ ഭിന്ദിതാ പഞ്ചകനയേ ദുതിയഞ്ചേവ തതിയഞ്ച ഹോതി അഭിധമ്മേതി (ധം സം മന്ത്രവ) അധിപ്പായോ. സുത്തന്തേസു പന സരൂപതോ പഞ്ചകനയോ ന ഗഹിതോ.

കസ്ഥാ പനേത്ഥ നയദ്വയവിഭാഗോ ഗഹിതോതി? അഭിധമ്മേ നയദ്വയവസേന ഞാനാന്നം ദേസിതത്താ. കസ്ഥാ ച തത്വം തഥാ താനി ദേസിതാനി? പുഗ്ഗലജ്ഞാതാസയതോ, ദേസനാവിലാസതോ ച. സന്നിപതിതദേവപരിസായ കിര യേസം യഥാദേസിതേ പഠമജ്ഞാതേ വിതക്കോ ഏവ ഓളാരികതോ ഉപട്ഠാസി, ഇതരേ സന്തതോ. തേസം അജ്ഞാതാസയവസേന ച ചതുരങ്ഗികം അവിതക്കം വിചാരമത്തം ഞാനാന്നം ദേസിതം. യേസം വിചാരോ, യേസം പീതി, യേസം സുഖം ഓളാരികതോ ഉപട്ഠാസി, ഇതരേ സന്തതോ. തേസം തേസം അജ്ഞാതാസയവസേന തതിയാദിനി ഞാനാന്നി ദേസിതാനി. അയം താവ പുഗ്ഗലജ്ഞാതാസയോ.

യസ്സാ പന ധമ്മയാതുകയാ സുപ്പടിവിദ്ധത്താ ഭഗവാ യസ്ഥാ ദേസനാവിലാസപ്പത്തോ, തസ്ഥാ ഞാണമഹന്തതായ ദേസനായ സുകുസലോ യം യം അങ്ഗം ലബ്ഭിതി, തസ്സ തസ്സ വസേന യഥാരുചിം ദേസനം നിയാമേത്തോ ചതുക്കനയവസേന, പഞ്ചകനയവസേന ച. തത്വം ച പഞ്ചങ്ഗികം പഠമം, ചതുരങ്ഗികം ദുതിയം, തിവങ്ഗികം തതിയം, ദുവങ്ഗികം ചതുത്ഥം, ദുവങ്ഗികമേവ പഞ്ചമം ഞാനാന്നം ദേസേസീതി അയം ദേസനാവിലാസോ. ഏത്ഥ ച പഞ്ചകനയേ ദുതിയജ്ഞാതം ചതുക്കനയേ ദുതിയജ്ഞാതപക്ഖികം കത്വാ വിഭത്തം “യസ്ഥിം സമയേ രൂപൂപപത്തിയാ മഗ്ഗം ഭാവേതി അവിതക്കം വിചാരമത്തം സമാധിജം പീതിസുഖം ദുതിയം ഞാനാന്നം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി (ധം സം മന്ത്രവ). കസ്ഥാ? ഏകത്തകായനാനന്തസഞ്ചിതത്വാസഫലതായ ദുതിയജ്ഞാതേന സമാനഫലത്താ, പഠമജ്ഞാതസമാധിതോ ജാതത്താ ച. പഠമജ്ഞാതമേവ ഹി “കാമേഹി അകുസലേഹി ച വിവിത്ത്”ന്തി തദഭാവാ ന ഇധ “വിവിച്ചേവ കാമേഹി വിവിച്ച അകുസലേഹി”തി സക്കാ വത്തും, നാപി “വിവേകജ്”ന്തി. സുത്തന്തദേസനാസു ച പഞ്ചകനയേ ദുതിയതതിയജ്ഞാതാനി ദുതിയജ്ഞാതമേവ ഭജന്തി വിതക്കവൃപസമാ വിചാരവൃപസമാ അവിതക്കത്താ, അവിചാരത്താ ച. ഏവഞ്ച കത്വാ സുത്തന്തദേസനായപി പഞ്ചകനയോ ലബ്ഭിതേവാതി സിദ്ധം ഹോതി. നനു സുത്തന്തേ ചത്താരിയേവ ഞാനാന്നി വിഭത്താനീതി പഞ്ചകനയോ ന ലബ്ഭിതീതി? ന, “സവിതക്കസവിചാരോ സമാധി”തിആദിനാ (ദിം നിം ൩.൩൦൦) സമാധിത്തയാപദേസേന പഞ്ചകനയസ്സ ലബ്ഭിമാനത്താ. ചതുക്കനയനിസ്സിതോ പന കത്വാ പഞ്ചകനയോ വിഭത്തോതി സുത്തന്തദേസനായപി പഞ്ചകനയോ നിദ്ധാരേതഞ്ചോ. “വിതക്കവിചാരാനം വൃപസമാ”തി ഹി വിതക്കസ്സ, വിചാരസ്സ, വിതക്കവിചാരാനഞ്ച “വിതക്കവിചാരാന”തി സക്കാ വത്തും. തഥാ “അവിതക്കം, അവിചാര”ന്തി ച വിനാ, സഹ ച വിചാരേന വിതക്കപ്പഹാനേന അവിതക്കം, സഹ, വിനാ ച

വിതക്കേന വിചാരപ്പഹാനേന അവിചാരത്തി അവിതക്കം, അവിചാരം, അവിതക്കഞ്ച അവിചാരഞ്ചാതി വാ തിവിധമ്പി സക്കാ സങ്ഗഹേതും.

ദുതിയന്തി ച വിതക്കരഹിതേ, വിതക്കവിചാരദ്വയരഹിതേ ച ഞായാഗതാ ദേസനാ ദുതിയം അധിഗന്തഞ്ചത്താ, വിചാരമത്തരഹിതേപി ദ്വയപ്പഹാനാധിഗതസമാന്യമ്മത്താ. ഏവഞ്ച കത്വാ പഞ്ചകനയനിദ്ദേശേ ദുതിയേ വൃപസന്തോപി വിതക്കോ സഹായഭൂതവിചാരാവൃപസമേന ന സമ്മാ വൃപസന്തോതി വിതക്കവിചാരദ്വയരഹിതേ വിയ വിചാരവൃപസമേനേവ തദ്വൃപസമം, സേസധമ്മാനം സമാനതഞ്ച ദസ്സേനേന “വിതക്കവിചാരാനം വൃപസമാ അജ്ഞത്തം സമ്പസാദനം ചേതസോ ഏകോദിഭാവം അവിതക്കം അവിചാരം സമാധിജം പീതിസുഖം തതിയം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി തതിയം ചതുക്കനയേ ദുതിയേന നിബ്ബിസേസം വിഭത്തം. ദുവിധസ്സാപി സഹായവിരഹേന, അത്തമാ ച വിതക്കപ്പഹാനേന അവിതക്കത്തം, സമാധിജം പീതിസുഖത്തഞ്ച സമാനന്തി സമാന്യമ്മത്താപി ദുതിയന്തി നിദ്ദേശോ . വിചാരമത്തമ്പി ഹി വിതക്കവിചാരദ്വയരഹിതം വിയ “യസ്ഥിം സമയേ രൂപൂപപത്തിയാ മഗ്ഗം ഭാവേതി അവിതക്കം വിചാരമത്തം സമാധിജം പീതിസുഖം ദുതിയം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി (ധം സം ചന്ദ്രവ) അവിതക്കം സമാധിജം പീതിസുഖന്തി വിഭത്തം. പഠമജ്ജ്യാനേ വാ സഹചാരിസു വിതക്കവിചാരേസു ഏകം അതിക്കമിത്വാ ദുതിയമ്പി തത്രട്ഠമേവ ദോസതോ ദിസാ ഉഭയമ്പി സഹാതിക്കമന്തസ്സ പഞ്ചകനയേ തതിയം വുത്തം, തതിയം അധിഗന്തഞ്ചത്താ. പഠമതോ അനന്തരഭാവേന പനസ്സ ദുതിയഭാവോ ച ഉപ്പജ്ജതീതി. കസ്ഥാ പനേവം സരൂപതോ പഞ്ചകനയോ ന വിഭത്തോതി? വിനേയ്യജ്ജ്യാസയതോ. യമാനുലോമദേസനാ ഹി സുത്തന്തദേസനാതി.

പഥവീകസിണനിദ്ദേശവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി ചതുത്ഥപരിച്ഛേദവണ്ണാ.

൫. സേനകസിണനിദ്രേസവണ്ണനാ

ആപോകസിണകമാവണ്ണനാ

൯൧. യഥാവിത്ഥാരിതസ്സ അത്ഥസ്സ അതിദേസോപി വിത്ഥാരട്ഠാനേയേവ തിട്ഠതിതി ആഹ “വിത്ഥാരകമാഹോതീ”തി. ആപോകസിണത്തി ആപോകസിണജ്ഞാനം, ആപോകസിണകമ്മട്ഠാനം വാ. സഞ്ചം വിത്ഥാരേതഞ്ചന്തി പഥവീകസിണകമ്മട്ഠാനേ വുത്തനയേന വിത്ഥാരേതഞ്ചം. ഏത്തകമ്പീതി “കതേ വാ അകതേ വാതി സഞ്ചം വിത്ഥാരേതഞ്ച”ന്തി ഏത്തകമ്പി അവതാ. സാമുദികേന ലോണുദകേന ഭരിതോ ജലാസയോ ലോണീ. നീലാദിവണ്ണസങ്കരപരിഹരണത്ഥം “സുദ്ധവത്ഥേന ഗഹിത”ന്തി വുത്തം. അത്തന്തി ഭൂമിം സമ്പത്തം. തഥാരൂപന്തി യാദിസം ആകാസജം ഉദകം, താദിസം. തേനാഹ “വിപ്പസന്നം അനാവില”ന്തി, യം പന ഉദകന്തി സമ്ബന്ധോ. “ന വണ്ണോ പച്ചവേക്ഖിതഞ്ചോ”തിആദിസു യം വത്തഞ്ചം, തം പഥവീകസിണകമായം വുത്തമേവ. ലക്ഖണം പന ഇയ പഗ്ഘരണലക്ഖണം വേദിതഞ്ചം.

വുത്തനയേനേവാതി പഥവീകസിണഭാവനായം വുത്തനയേനേവ. തരൺഗുട്ഠാനാദി, ഫേണമിസ്സതാദി ച ഇയ കസിണഭോസോ. സോതി യോഗാവചരോ. തസ്സാതി പടിഭാഗനിമിത്തസ്സ.

തേജോകസിണകമാവണ്ണനാ

൯൨. സിനിദ്ധാതി സിന്ധേഹവന്താനി. സാരദാരുനി ന ഫേഗുദാരുനി. ജാലായ ചിരട്ഠിതത്ഥം സിനിദ്ധസാരദാരുഗുഹണം. ഘടികം ഘടികം കത്ഥാതി ഖണ്ഡസോ കരിത്ഥാ. ആലിന്ധേത്ഥാതി ജാലേത്ഥാ. ഘനജാലായാതി അവിരളവസേന പവത്തഅഗ്ഗിജാലായം.

പതനസദിസന്തി പതമാനസദിസം. അകതേ ഗൺഹന്തസ്സാതി വുത്തനയേന യഥാ കസിണമണ്ഡലം പത്തായതി, ഏവം അനഭിസൺഖതേ കേവലേ തേജസ്മിം നിമിത്തം ഗൺഹന്തസ്സ.

വായോകസിണകമാവണ്ണനാ

൯൩. വുത്തഞ്ചേതന്തി ഏത്ഥ ഹി-സദോ ഹേതുഅത്ഥോ, യസ്മാതി അത്ഥോ. തസ്സ “തസ്മാ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. ഉച്ഛഗ്ഗന്തി ഉച്ഛുവേത്തേ യഥാഠിതാനം അഗ്ഗം. ഏരിതന്തി വാതേന ചലിതം. സമേരിതന്തി സഞ്ചസോ ചലിതം. തസ്മാതി യസ്മാ “വായോകസിണം...പേ... ഉപലക്ഖേതീ”തി ഏവം വുത്തം അട്ഠകമായം, തസ്മാ. സമസീസട്ഠിതന്തി ഉപരി പത്താനം വസേന സമസീസം ഹുത്ഥാ ഠിതം. വേളും വാ രുക്ഖം വാതി ഏത്ഥാപി “സമസീസം ഠിതം ഘനപത്തവേളും വാ ഘനപത്തരുക്ഖം വാ”തി ആനേത്ഥാ യോജേതഞ്ചം. ഏകൺഗുലാദിപ്പമാണേസു കേസേസു രസ്സഭാവതോ, ദീഘതരേസു ഓലമ്ബനതോ, വിരളേസു അനുപ്പവേസതോ വാതപ്പഹാരോ ന പത്തായതീതി ചതുരൺഗുലപ്പമാണഗുഹണം, ഘനഗുഹണഞ്ച കതം. ഏതസ്മിം ഠാനേ പഹാരതീതി സതിം ഠപേത്ഥാതി ഉച്ഛഗ്ഗാദീനം പചലനാകാരഗുഹണമുഖേന തേസം പഹാരകേ വാതസൺഘാതേ സതിം ഉപട്ഠപേത്ഥാ. തത്ഥ സതിം ഠപേത്ഥാതി തസ്മിം

കായപദേശസ്സ സഞ്ഛട്ടനവസേന പവത്തേ വായുപിണ്ഡേ
സഞ്ഛട്ടനാകാരഗുഹണമുഖേന സതിം ഉപട്ഠപേതാ. “ഉസുമവട്ടിസദിസ”ന്തി
ഏതേന പുരിമകസിണ്ഡസ്സ വിയ ഇമസ്സാപി നിമിത്തസ്സ സംവിഗ്ഗഹതം ദസ്സേതി.
“നിച്ചല”ന്തി ഇമിനാ നിച്ചലഭാവോയേവ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തതോ ഇമസ്സ
വിസേസോതി പടിഭാഗനിമിത്തസ്സാപി ഉസുമവട്ടിസദിസതാവ വിഭാവിതാ
ഹോതി.

നീലകസിണകമാവണ്ണനാ

൯൪. അഞ്ജനരാജിവട്ടാദി വണ്ണയാതുയാ വാ. തമാരുപം മാലാഗച്ഛന്തി
അവിരളവികസിതനീലവണ്ണപുപ്ഫസഞ്ചരണം പുപ്ഫഗച്ഛം. ഇതരേനാതി
അകതാധികാരേന. ഗിരികണ്ണികഗുഹണേന നീലം ഗിരികണ്ണികമാഹ. കരണ്ഡപടലം
സമുഗ്ഗപിധാനം. പത്തേഹിയേവാതി നീലുപ്പലാദിനം കേസരവണ്ടാനി
അപനേതാ കേവലേഹി പത്തേഹിയേവ. പൂരേതഞ്ചന്തി നീലവണ്ണം വത്ഥം
ഗഹേതാ ഭണ്ഡികം വിയ ബന്ധിതാ യഥാ നീലമണ്ഡലം ഹുത്വാ പത്തായതി,
തഥാ ചകോടകം വാ കരണ്ഡപടലം വാ പൂരേതഞ്ചം. മുഖവട്ടിയം വാ അസ്സാതി
അസ്സ ചകോടകസ്സ, കരണ്ഡപടലസ്സ വാ മുഖവട്ടിയം ബന്ധിതഞ്ചം.
മണിതാലവണ്ടം ഇന്ദ്രനീലമണിമയം താലവണ്ടം.

പീതകസിണകമാവണ്ണനാ

൯൫. പീതകസിണേ മാലാഗച്ഛന്തി ഇക്കടാദിമാലാഗച്ഛം. ഹരിതാലം,
മനോസിലാ വാ ധാതു. പത്തങ്ഗപുപ്ഫേഹീതി പത്തങ്ഗനാമികാ
പീതവണ്ണപുപ്ഫാ ഏകാ ഗച്ഛജാതി, തസ്സ പുപ്ഫേഹി. ആസനപൂജന്തി
ചേതിയങ്ഗണേ കതം ആസനപൂജം . കണികാരപുപ്ഫാദിനാതി ആദി-സദ്രേന
ആകുലികിങ്കിരാതപുപ്ഫാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.

ലോഹിതകസിണകമാവണ്ണനാ

൯൬. ലോഹിതമണി ലോഹിതങ്ഗമണിആദി. ലോഹിതധാതു
ഗേരുകജാതിഹിങ്ഗുലികാദി.

ഓദാതകസിണകമാവണ്ണനാ

൯൭. ഓദാതകസിണേ മാലാഗച്ഛന്തി നന്ദിയാവത്താദിമാലാഗച്ഛം. ധാതു
കക്കടിമുത്തസേതികാദി.

ആലോകകസിണകമാവണ്ണനാ

൯൮. തഥാ അസക്കോന്തേനാതി യഥാ സൂരിയാലോകാദിവസേന
ഓഭാസനിമിത്തുപ്പാദനം വുത്തം, തസ്സ ഓഭാസമണ്ഡലസ്സ ന ചിരട്ഠിതിതായ
തഥാ നിമിത്തുപ്പാദനം കാതും അസക്കോന്തേന. ഘടമുഖേന നിഗുച്ഛനകഓഭാസസ്സ
മഹന്തഭാവതോ “ഘടമുഖം പിദഹിത്വാ”തി വുത്തം. ഭിത്തിമുഖന്തി
ഭിത്തിഅഭിമുഖം. ഉട്ഠിതമണ്ഡലസദിസന്തി ഭിത്തിആദിസു
ഉട്ഠിതപാകതികആലോകമണ്ഡലസദിസം. ഘനവിപ്പസന്നം
ആലോകപുഞ്ജസദിസന്തി ഭഗവതോ ബ്യാമപ്പഭാ വിയ ബഹലോ, വിപ്പസന്നോ
ച ഹുത്വാ പുഞ്ജഭൂതോ ആലോകോ അത്ഥി ചേ, തംസദിസോതി അത്ഥോ.

പരിച്ഛിന്നാകാസകസിണകമാവണ്ണനാ

൯൯. ഛരിദ്രസദിസമേവ ഹോതീതി യേഹി ഭിത്തിപരിയന്താദീഹി പരിച്ഛിന്നം, തം ഛരിദ്രം, തംസദിസം, തേനവാകാരേണ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം ഉപച്ഛാതീതി അത്ഥേമാ. “വഡ്ഡശിയമാനസി ന വഡ്ഡശീ”തി ഉഗ്ഗഹനിമിത്തസ്സ അവഡ്ഡശീയതം ദസ്സേതും വുത്തം. സബ്ബസി ഹി ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം വഡ്ഡശിയമാനം ന വഡ്ഡശീയേവ. സതിപി ച വഡ്ഡേതുകാമതായം വഡ്ഡസാ ന സമ്ഭവതി ഭാവനായ പരിദുബ്ബലത്താ. ഭാവനാവസേന ഹി നിമിത്തവഡ്ഡസാ . പടിഭാഗനിമിത്തം പന തസ്ഥിം ഉപ്പനേ ഭാവനാ മിരാതി കത്വാ “വഡ്ഡശിയമാനം വഡ്ഡശീ”തി വുത്തം.

കിഞ്ചാപി പാളിയം “പഥവീകസിണാദീനി രൂപത്യാനാരമ്മണാനി അച്ഛേവ കസിണാനി സരൂപതോ ആഗതാനി, ഓദാതകസിണേ പന ആലോകകസിണം, ആകാസകസിണേ ച പരിച്ഛിന്നാകാസകസിണം അന്തോഗധം കത്വാ ദേസനാ കത്വാ”തി അധിപ്പായേനാഹ “ഇതി കസിണാനി ദസബലോ, ദസ യാനി അപോചാ”തി. പകിണ്ണകകമാപി വിഞ്ഞ്ഞയ്യാതി പുബ്ബേ വിയ അസാധാരണം തസ്ഥിം തസ്ഥിം കസിണേ പടിനിയതമേവ അത്ഥം അഗ്ഗഹേത്വാ അസാധാരണതോ, സാധാരണതോ ച തത്ഥ തത്ഥ പകിണ്ണകം വിസദം അത്ഥം ഗഹേത്വാ പവത്താ പകിണ്ണകകമാപി വിജാനിതബ്ബാ.

പകിണ്ണകകമാവണ്ണനാ

൧൦൦. ആദിഭാവോതി ഏത്ഥ ആദി-സദേന യസ്സ കസ്സചി പഥവീപക്ഖിയസ്സ വത്ഥുനോ നിമ്മാനാദിം സങ്ഗഹ്ഛാതി. ാനനിസജ്ജാദികപ്പനം വാതി ഏത്ഥാപി “ആകാസേ വാ ഉദകേ വാ”തി ആന്തോ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. പരിത്തഅപ്പമാണനയേനാതി നീലാദിവണ്ണം അനാമസിത്വാ പരിത്തഅപ്പമാണനയേനേവ. ഏവമാദീനീതി ആദി-സദേന സരീരതോ ഉദകധാരാനിമ്മാനാദിം സങ്ഗഹ്ഛാതി.

യദേവ സോ ഇച്ഛതി തസ്സ ഡഹനസമത്ഥതാതി ബഹുസു കപ്പാസപിചുസാരദാരുആദിസു ഏകജ്ജയം രാസിഭൂതേസു റീതേസു യം യദേവ ഇച്ഛതി, തസ്സ തസ്സേവ ഡഹനസമത്ഥതാ. ഇധ ആദി-സദേന അന്ധകാരവിധമനാദിം സങ്ഗഹ്ഛാതി.

വായുഗതിയാ ഗമനം വായുഗതിഗമനം, അതിസിഘഗമനം. ഇധ ആദി-സദേന യദിച്ഛിതദേസന്തരം പാപുണനാദിം സങ്ഗഹ്ഛാതി.

സുവണ്ണന്തി അധിമുച്ചനാ സുവണ്ണഭാവോധിച്ഛാനം സേയ്യമാപി ആയസ്ഥാ പിഛിന്ദവച്ഛോ (പാരാ° ന്ന൧൯-ന്ന൨൦) തിണ്ണധുപഗപാസാദാദീനം. വുത്തനയേനാതി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണനയേന.

വണ്ണകസിണേസു തത്ഥ തത്ഥ ആദി-സദേന നീലോഭാസനിമ്മാനാദീനം സങ്ഗഹോ ദച്ഛേബ്ബാ. പഥവീപബ്ബതാദീതി ആദി-സദേന സമുദാദീനം സങ്ഗഹോ ദച്ഛേബ്ബാ.

സബ്ബാനേവ ദസപി കസിണാനി. ഇമം പഭേദം ലഭന്തിതി ഇമം വഡ്ഡസാദിവിസേസം പാപുണന്തി. ഏകോതി ഏകച്ചോ. സഞ്ജാനാതീതി

ഭാവനാപത്തായ സഞ്ജാനാതി. ആദി-സദ്രേന “ആപോകസിണ്”ന്തിആദിപാളിം സങ്ഗണ്ഹാതി.

ഉപരിഗഗനതലാഭിമുഖം “പഥവീകസിണ്മേകോ സഞ്ജാനാതി”തി പാളിപദാനി ആനേത്യാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. തഞ്ച വോ വഡ്ഡനവസേന. തേനാഹ “ഏകച്ചോ ഹി ഉദ്ധമേവ കസിണ് വഡ്ഡേതീ”തി. ഹേട്ഠാഭൂമിതലാഭിമുഖന്തിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. പുഞ്ചേ വഡ്ഡനകാലേ പയോജനം അനപേക്ഖിത്യാ വഡ്ഡേന്താനം വസേന വുത്തത്താ ഇദാനി “തേന തേന വാ കാരണേന ഏവം പസാരേതീ”തി ആഹ, കസിണ് വഡ്ഡേതീതി അത്ഥോ. യഥാ കിന്തി ആഹ “ആലോകമിവ ദിബ്ബചക്ഖുനാ രൂപദസ്സനകാമോ”തി. ഉദ്ധഞ്ചേ രൂപം ദട്ഠുകാമോ ഉദ്ധം ആലോകം പസാരേതി, അയോ ചേ രൂപം ദട്ഠുകാമോ അയോ ആലോകം പസാരേതി, സമന്തതോ ചേ രൂപം ദട്ഠുകാമോ സമന്തതോ ആലോകം പസാരേതി, ഏവമയം കസിണ്ന്തി അത്ഥോ.

ഏകസ്സാതി പഥവീകസിണ്ണാദീസു ഏകേകസ്സ. അഞ്ചഭാവാനുപഗമനത്ഥന്തി അഞ്ചകസിണ്ണഭാവാനുപഗമനദീപനത്ഥം, ന അഞ്ചം പഥവീആദി. ന ഹി ഉദകേന റിത്ത്ഠാനേ സസമ്ഭാരപഥവീ അത്ഥി. അഞ്ചോ കസിണ്ണസമ്ഭേദോതി ആപോകസിണ്ണാദിനാ സങ്കരോ. സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബേസു ആപോകസിണ്ണാദീസു സേസകസിണ്ണേസു. ഏകദേശേ അട്ഠത്യാ അനവസേസേന ഫരണപ്പമാണസ്സ അഗ്ഗഹണതോ ഫരണം അപ്പമാണം. തേനേവ ഹി നേസം കസിണ്ണസമഞ്ചാ. തഥാ ചാഹ “തത്ത്ഹീ”തിആദി. തത്ഥ ചേതസാ ഫരന്തോതി ഭാവനാചിത്തേന ആലമ്ബനം കരോന്തോ. ഭാവനാചിത്തത്ത്ഹി കസിണ് വാ വിപുലം വാ ഏകക്ഖണ്ണേ സകലമേവ മനസി കരോതി, ന ഏകദേശന്തി.

൧൦൧. ആനന്തരിയകമ്മസമങ്ഗിനോതി പഞ്ചസു ആനന്തരിയകമ്മേസു യേന കേനചി സമന്നാഗതാ. നിയതമിച്ഛാദിട്ഠികാതി അഹേതുകദിട്ഠി അകിരിയദിട്ഠി നത്ഥികദിട്ഠിതി തീസു മിച്ഛാദിട്ഠീസു യായ കായചി നിയതായ മിച്ഛാദിട്ഠിയാ സമന്നാഗതാ. ഉഭതോബ്ബുഞ്ജനകപണ്ഡകാതി ഉഭതോബ്ബുഞ്ജനകാ, പണ്ഡകാ ച. കാമഞ്ചേതേ അഹേതുകപടിസന്ധികത്താ വിപാകാവരണേന സമന്നാഗതാ ഹോന്തി, തഥാപി തിബ്ബകിലേസത്താ കിലേസാവരണേന സമന്നാഗതാ വുത്താ. അഹേതുകദിഹേതുകപടിസന്ധികാതി അഹേതുകപടിസന്ധികാ , ദിഹേതുകപടിസന്ധികാ ച. ദുഹേതുകപടിസന്ധികാനന്വി ഹി അരിയമഗ്ഗപടിവേധോ, ഝാനപടിലാഭോ ച നത്ഥി, തസ്ഥാ തേപി വിപാകാവരണേന സമന്നാഗതാ ഏവ.

അപച്ചനീകപടിപദായന്തി മഗ്ഗസ്സ അനുലോമപടിപദായം സച്ചാനുലോമികായം വിപസ്സനായം. അച്ഛന്ദികാതി “കത്തുകമ്യതാഹന്ദരഹിതാ”തി സമ്മോഹവിനോദനിയം വുത്തം, തന്വി നിബ്ബാനാധിഗമത്ഥമേവ കത്തുകമ്യതാഹന്ദരം സന്ധായ വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഉത്തരകുരുകാപി മനുസ്സാ മാരാദയോ വിയ അച്ഛന്ദികട്ഠാനം പവിട്ഠാ നിബ്ബുതിഹന്ദരഹിതത്താ. ദുപ്പണ്ണാതി ഭവങ്ഗപത്തായ പരിഹീനാ. “ഭവങ്ഗപത്തായ പരിപുണ്ണായപി യസ്സ ഭവങ്ഗം ലോകുത്തരസ്സ പാദകം ന ഹോതി, സോപി ദുപ്പണ്ണോയേവാ”തി സമ്മോഹവിനോദനിയം വുത്തം. യസ്ഥിം ഹി ഭവങ്ഗേ വത്തമാനേ തംസന്തരിയം ലോകുത്തരം നിബ്ബുത്തതി, തം തസ്സ പാദകം നാമ ഹോതി.

കുസലേസു ധമ്മേസൂതി അനവജ്ജധമ്മേസു, സുഖവിപാകധമ്മേസു വാ.
ഓക്കമിതുന്തി അധിഗന്തും. കസിണേയേവാതി കസിണകമ്മട്ഠാനേയേവ.
ഏതേസന്തി കമ്മാവരണസമന്നാഗതാദീനം. തസ്മാതി യസ്മാ ഏതേ
വിപാകന്തരായാദയോ ഏവം അത്ഥജാനികരാ, അനത്ഥഹേതുഭൂതാ ച, തസ്മാ.
തിണ്ണമേവ ചേത്ഥ അന്തരായാനം ഗഹണം ഇതരസ്സ സപ്പടികാരത്താ,
കമ്മന്തരായപക്ഖികത്താ വാതി ദട്ഠഞ്ചം. സപ്പുരിസൂപനിസ്സയാദീഹീതി ആദി-
സദേന തജ്ജം യോനിസോമനസികാരാദിം സങ്ഗഹ്ഠാതി. സദ്ധന്തി
കമ്മഫലസദ്ധം, രതനത്തയസദ്ധഞ്ച. ഛന്ദന്തി ഭാവനാനുയോഗേ
തിബ്ബകത്തുകമ്യതാസങ്ഖാതം കുസലച്ഛന്ദം. പണ്ണന്തി പാരിഹാരിയപണ്ണം.
വഡ്ഢേതാതി യഥാ ഭാവനാ ഇജ്ജ്യാതി, തഥാ പരിബ്രൂഹേതാ. യം പന്നേത്ഥ
അത്ഥതോ ന വിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഠേയ്യത്താ, ഹേട്ഠാ വുത്തനയത്താ ച ന
വിഭത്തം.

സേസകസിണനിദേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി പഞ്ചമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

൬. അസുഭകമ്മട് ഓണിദ്ദേസവണ്ണനാ

ഉദ്ധുമാതകാദിപദത്വവണ്ണനാ

൧൦൨. “അവിത്താണകാസുഭേസു”തി ഇദം ഉദ്ധുമാതകാദിനം സഭാവദസ്സനവസേന വുത്തം. തസ്മാ ഭൂതകമ്മനമത്തം ദട്ഠഞ്ച, ന സവിത്താണകാസുഭേസു അകമ്മട് ഓണഭാവതോ. തമാ ഹി വക്ഖതി “ന കേവലം മതസരീര”ന്തിആദി (വിസുദ്ധി ൧.൧൨൨). ഉദ്ധം ജീവിതപരിയാദാനാതി ജീവിതക്ഖയതോ ഉപരി മരണതോ പരം. സമുഗ്ഗതേനാതി ഉട്ഠിതേന. ഉദ്ധുമാതത്താതി ഉദ്ധം ഉദ്ധം ധുമാതത്താ സുനത്താ. ഉദ്ധുമാതമേവ ഉദ്ധുമാതകന്തി ക-കാരേന പദവഡ്ഢനമാഹ അനത്ഥന്തരതോ യമാ “പീതകം ലോഹിതക”ന്തി. പടിക്കുലത്താതി ജിഗുച്ഛനീയത്താ. കുച്ഛിതം ഉദ്ധുമാതം ഉദ്ധുമാതകന്തി കുച്ഛനത്ഥേ വാ അയം ക-കാരോതി ദസ്സേതും വുത്തം യമാ “പാപകോ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗുച്ഛതീ”തി (മഹാവ ൨൮൫; പരി ൩൨൫; ദീ ൩.൧൪൯; അ ൩. ൫.൨൧൩). തമാരൂപസ്സാതി “ഭസ്മാ വിയ വായുനാ”തിആദിനാ യമാരൂപം വുത്തം, തമാരൂപസ്സ.

സേതരത്തേഹി പരിഭിന്നം വിമിസ്സിതം നീലം വിനീലം, പുരിമവണ്ണവിപരിണാമഭൂതം വാ നീലം വിനീലം.

പരിഭിന്നട്ഠാനേസു കാകകകാദിഹി. വിസ്സന്ദമാനപുണ്ണന്തി വിസ്സവന്തപുണ്ണം, തഹം തഹം പശ്ചരന്തപുണ്ണന്തി അത്ഥോ.

അപധാരിതന്തി വിവടം ഉഗ്ഘാടിതം. വിത്തന്തി ഛരസ്സിതം, സോണസിങ്ഗാലാദിഹി വിസും കത്വാ ഖാദന്തേന സരീരസങ്ഘാതതോ ലുബ്ബിത്വാ തഹം തഹം ഛരസ്സിതം. വിവിധം വിത്തന്തി വിക്ഖിത്തം.

പുരിമനയേനാതി “വിവിധം വിത്ത”ന്തിആദിനാ പുണ്ണേ വുത്തനയേന. സത്ഥേന ഹനിത്വാതി വേരീഹി ഖഗ്ഗകരവാലാദിനാ സത്ഥേന പഹരിത്വാ. വുത്തനയേനാതി “അത്തേന ഹത്ഥ”ന്തിആദിനാ പുണ്ണേ വുത്തനയേന.

അബ്ഭന്തരതോ നിക്ഖമന്തേഹി കിമീഹി പശ്ചരന്തകിമികുലം പുളവകന്തി ആഹ “കിമിപരിപുണ്ണസ്സാ”തി.

ഉദ്ധുമാതകാദിനി ആമകസുസാനാദിസു ഛരസ്സിതാസുഭാനി. നിസ്സായാതി പടിച്ച താനിപി ആരബ്ഭേ. നിമിത്താനന്തി ഉഗ്ഗഹപടിഭാഗനിമിത്താനം. ഏതാനേവ ഉദ്ധുമാതകാദിനേവ നാമാനി.

ഉദ്ധുമാതകകമ്മട് ഓണവണ്ണനാ

൧൦൩. ഭാവേതുകാമേനാതി ഉപ്പാദേതുകാമേന. തേനാതി ആചരിയേന. അസ്സാതി യോഗിനോ. അസുഭേനിമിത്തമായാതി അസുഭേനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗണ്ഠനമായ, അസുഭേ വാ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തസ്സ അത്ഥായ. ഗമനവിധാനന്തി ഗമനവിധി. യേന വിധിനാ ഗന്തഞ്ച, സോ വിധി. ഉഗ്ഗഹനിമിത്തസ്സ ഉപ്പന്നകാലതോ പട്ഠായ പഥവീകസിണേ വുത്തം പടിപജ്ജനവിധിം സന്ധായാഹ “അപ്പനാവിധാനപരിയോസാന”ന്തി.

൧൦൪. താവദേവാതി സുതക്ഖണേയേവ. അതിത്ഥേന പുണ്ണദിആദിം പക്ഖന്തേന വിയ അനുപവിസന്തേന വിയ. കേദാരകോടിയാതി കേദാരമരിയാദായ. വിസഭാഗരൂപന്തി ഖേത്തരക്ഖികാദിവിസഭാഗവത്സരൂപം. സരീരന്തി ഉദ്ധുമാതകകളേവരം. അധുനാമതന്തി അചിരമതം ഉദ്ധുമാതകഭാവം അപ്പത്തം. തക്കയതീതി സമ്ഭാവേതി ഭാരിയം കത്വാ ന മഞ്ഞതി.

൧൦൫. രൂപസദ്ദാദിതി ഏത്ഥ അമനുസ്സാനം രൂപേഹി, സീഹബുഗ്ഘാദിനം സദ്ദാദിഹി, അമനുസ്സാനമ്പി വാ രൂപസദ്ദാദിഹി. തമാ സീഹബുഗ്ഘാദിനന്തി യമാരഹം യോജേതഞ്ച. അനിട്ഠാരമ്മണാഭിഭൂതസ്സാതി ഭേരവാദിഭാവേന അനിട്ഠേഹി ആരമ്മണേഹി അഭിഭൂതസ്സ അജ്ജയോത്ഥസ്സ. ന പടിസണ്ഠാതിതി വിദാഹവസേന ആസയേ ന തിട്ഠന്തി, ഉച്ഛസ്സേതഞ്ച ഹോതീതി അത്ഥോ. അത്തേതി അമനുസ്സാദിനം വസേന വാ അത്തേമാ വാ വുത്തപ്പകാരതോ അത്തോ ആഖായോ ഹോതി. സോതി സങ്ഘത്ഥേരോ, അഭിത്താതഭിക്ഖു വാ. യസ്സാനേന ആരോചിതം, സോ. കതകമ്മാതി കതമേയ്യകമ്മാ. അകതകമ്മാതി മേയ്യകമ്മം കാതുകാമാ. കതകമ്മാ പന ഇധാധിപ്പേതാ. തസ്മാ തേതി കതകമ്മാ ചോരാ. സഹ ഓഡ്ഢേനാതി സഹോഡ്ഢം, മേനേത്വാ ഗഹിയമാനഭണ്ഡേന സദ്ധിന്തി അത്ഥോ. യജമാനോതി യത്തം യജന്തോ യത്തസാമികോ. “അദ്ധാ ഇമായ പടിപത്തിയാ ജരാമരണതോ മുച്ഛിസ്സാമി”തി പീതിസോമനസ്സം ഉപ്പാദേതോ.

ഏവം ഗമനവിധാനം ഏകദേശേന വത്വാ ഇദാനി അട്ഠകമാസു ആഗതനയേന തം ദസ്സേതും “അട്ഠകമാസു വുത്തേന വിധിനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഉഗ്ഗണ്ഠനോതി ഉഗ്ഗണ്ഠനഹേതു. ഏകോതി

അയം ഏക-സദോ അസഹായമോ, ന അഞ്ഞാദിഅമോതി “അഭൂതിയോ”തി വുത്തം. യമാ വണ്ണാദിതോ വവത്ഥാനം ഏകംസതോ സമുദിതമേവ ഇച്ഛിതഞ്ചം സബ്ബമകഭാവതോ, ന തമാ സന്ധിആദിതോതി ദസ്സനത്ഥം “വണ്ണതോപീ”തിആദിനാ ഛരസു റാനേസു സന്ധിബ്ബനത്ഥോ പി-സദോ ഗഹിതോ. പുന ഏകോ അഭൂതിയോതിആദി ഗഹിതനിമിത്തസ്സ യോഗിനോ നിവത്തിതാ വസന്തോനഗമനം സന്ധായ വുത്തം. തബ്ഭാഗിയത്തേവാതി തപ്പക്ഖിയംയേവ അസുഭിനിമിത്തമനസികാരസഹിതമേവ. ആസനം പഞ്ഞപേതീതി നിസജ്ജം കപ്പേതി. യം പന “അസുഭിനിമിത്തദിസാഭിമുഖേ ഭൂമിപ്പദേസേ”തി (വിസുദ്ധിം ൧.൧൧൩) വക്ഖതി, തന്വി ഇമമേവത്ഥം സന്ധായ വുത്തം. ന ഹി കേവലേന ദിസാഭിമുഖഭാവേന കിഞ്ചി ഇജ്ജതി.

സമന്താ നിമിത്തുപലക്ഖണാതി ഉദ്ധുമാതകസ്സ സമന്താ പാസാണാദിനിമിത്തസല്ലക്ഖണാ. അസമ്മോഹത്ഥാതി ഉഗ്ഗഹനിമിത്തേ ഉപട്ഠിതേ ഉപ്പജ്ജനകസമ്മോഹവിഗമത്ഥാ. ഏകാദസവിധേനാതി വണ്ണാദിവസേന ഏകാദസവിധേന. ഉപനിബ്ബന്ധനത്ഥോതി അസുഭാരമ്മണേ ചിത്തം ഉപണേതാ നിബ്ബന്ധനത്ഥോ. വീഥിസമ്പദിപാദനത്ഥാതി കമ്മട്ഠാനവീഥിയാ സമ്മദേവ പടിപാദനത്ഥാ. പൂഞ്ഞകിരിയവത്സു അധിഗതം ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ.

൧൦൬. തസ്മാതി യസ്മാ അസുഭിനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗണ്ഹനം അരിയമഗ്ഗപട്ഠാനസ്സ പഠമജ്ജ്യാനസ്സ അധിഗമുപായോ, യസ്മാ വാ “അസുഭിനിമിത്തം ഉഗ്ഗണ്ഹന്തോ ഏകോ അഭൂതിയോ ഗച്ഛതി”തി വുത്തം, തസ്മാ. ചിത്തസഞ്ചാരത്ഥായാതി സരീരസഭാവസല്ലക്ഖണേന, സംവേഗജനേന ച അത്തനോ ചിത്തസ്സ സഞ്ചാരത്തിഅത്ഥം സഞ്ചാരപനത്ഥം. “ചിത്തസഞ്ചാരത്ഥായാ”തി വാ പാഠോ, കിലേസവസേന അസംയതസ്സ ചിത്തസ്സ സംയമനത്ഥം ദമനത്ഥം, ന കമ്മട്ഠാനത്ഥത്തി അത്ഥോ. കമ്മട്ഠാനസീസേനാതി കമ്മട്ഠാനേന സീസഭൂതേന, തം ഉത്തമങ്ഗം പധാനം കാരണം കത്ഥാ. മൂലകമ്മട്ഠാനത്തി പകതിയാ അത്തനാ കാലേന കാലം പരിഹരിയമാനം ബുദ്ധാനുസ്സതിആദിസബ്ബമകകമ്മട്ഠാനം. “കമ്മട്ഠാനസീസേന ഗച്ഛാമീ”തി തം അവിസ്സജ്ജേതാ. തേനാഹ “തം മനസികരോന്തേനേവാ”തി. സുപട്ഠിതഭാവസമ്പാദനേനാതി മൂലകമ്മട്ഠാനേ സുട്ഠ ഉപട്ഠിതഭാവസ്സ സമ്പാദനേന. ഏവം ഹി സതി അസമ്മുട്ഠാ നാമ ഹോതി. ബഹിദ്ധാ പുമുജ്ജനസ്സ യേഭൂയേന ഭയതോ ഉപട്ഠാതീതി ആഹ “അച്ചാസന്നേഭയമുപ്പജ്ജതി”തി. അനുപാദന്തി പാദസമീപം. യത്ഥ റിതസ്സ സുഖേന ഓലോകേതും സക്കാ, തം ഓലോകേതസ്സ ഫാസുകട്ഠാനം. പേ... ഗന്തബ്ബ”തി.

ദ്വാരം സല്ലക്ഖേതബ്ബന്തി വിഹാരേ പുരത്ഥിമാദിസു ദിസാസു അസുകദിസായ ഇദം ദ്വാരം, തതോ ഏവ തായ ദിസായ സല്ലക്ഖിതേന അസുകദ്വാരേന നിക്ഖന്തോമ്ഹീതി ദ്വാരം ഉപധാരേതബ്ബം. തതോതി ദ്വാരസല്ലക്ഖണേതോ പച്ഛാ. യേന മഗ്ഗേന ഗച്ഛതി സയം. നിമിത്തട്ഠാനത്തി അസുഭിനിമിത്തസ്സ ഗണ്ഹനട്ഠാനം. ആഹാരം ഛരസ്സാപേയ്യാതി വമനം കാരാപേയ്യ. കണ്ടകട്ഠാനത്തി കണ്ടകവന്തം റാനം.

൧൦൭. ദിസാ വവത്ഥപേതബ്ബാതി സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരിതും “ഏകസ്ഥിം ഹി”തിആദി വുത്തം. വായതീതി ഉപട്ഠാതി. കമ്മനിയന്തി ഭാവനായ കമ്മക്ഖമം. ഉബ്ബാളഹസ്സാതി ബാധിതസ്സ. വിധാവതീതി നാനാരമ്മണേ വിസരതി. ഉക്കമ്മാതി ഉജുകം അനുവാതതോ അപക്കമ്മ. മതകളേവരം പുമുജ്ജനസ്സ യേഭൂയേന ഭയതോ ഉപട്ഠാതീതി ആഹ “അച്ചാസന്നേഭയമുപ്പജ്ജതി”തി. അനുപാദന്തി പാദസമീപം. യത്ഥ റിതസ്സ സുഖേന ഓലോകേതും സക്കാ, തം ഓലോകേതസ്സ ഫാസുകട്ഠാനം.

൧൦൮. സമന്താതി സമന്തതോ. പുന സമന്താതി സാമന്താ സമീപേ. കച്ഛകോതി കാളകച്ഛകോ, “പിലക്ഖോ”തിപി വദന്തി. കപീതനോതി പിപ്പലിരുക്ഖോ. സിന്ദിതി വുദുകവജ്ജരീ. കരമന്ദാദയോ പാകടാ ഏവ. സാമാതി സാമലതാ. കാളവല്ലിതി കാളവണ്ണാ അപത്തികാ ഏകാ ലതാജാതി. പൂതിലതാതി ജീവനവല്ലി, യാ “ഗലോചി”തി വുച്ചതി.

൧൦൯. തം നിമിത്തകരണാദി ഇധേവ യഥാവുത്തേ പാസാണാദിനിമിത്തകരണേ ഏവ അന്തോഗധം പരിയാപനം. സനിമിത്തം കരോതീതി സഹ നിമിത്തം കരോതി, അസുഭം പാസാണാദിനിമിത്തേന സഹ കരോതി വവത്ഥപേതി. അഥ വാ അസുഭിനിമിത്തം, പാസാണാദിനിമിത്തഞ്ച സഹ ഏകജ്ജ്യാം കരോന്തോ വവത്ഥപേന്തോ “സനിമിത്തം കരോതീ”തി വുത്തോ. സമാനകാലതാദിപകേന ഹി സഹ-സദേന അയം സമാസോ യഥാ “സചക്കം ദേഹീ”തി. തയിദം നിമിത്തകരണം അപരാപരം സല്ലക്ഖണേന ഹോതി, ന ഏകവാരമേവാതി ആഹ “പുനപുനം വവത്ഥപേന്തോ ഹി സനിമിത്തം കരോതീ”തി. ഭേതി പാസാണാസുഭിനിമിത്താനി. സമാസേതാ സങ്ഗഹേതാ ഏകജ്ജ്യാം കത്ഥാ. സാരമ്മണത്തി അസുഭാരമ്മണേന സദ്ധിം പാസാണാദിം സമാനാരമ്മണം കരോതി, സഹ വാ ആരമ്മണം കരോതി, ഏകാരമ്മണം വിയ ഉഭയം ആരമ്മണം കരോതി, ഏകജ്ജ്യാം വിയ ച അപരാപരം സല്ലക്ഖേന്തോ പാസാണാദിം, അസുഭിനിമിത്തഞ്ചാതി ദധം ആരമ്മണം കരോതീതി അത്ഥോ.

അത്തനിയോതി സകോ. വണിതന്തി സൂനം. സഭാവേന സരസേനാതി ഉദ്ധുമാതകഭാവസങ്ഖാതേന അത്തനോ ലക്ഖണേന, പരേസം ജിഗുച്ഛുപ്പാദനസങ്ഖാതേന അത്തനോ കിച്ചേന ച, സഭാവോ ഏവ

വാ തമാ നിപ്ഫജനതോ “രസോ”തി വുത്തോ.

൧൧൦. ഛരണ്ഡിയേന നിമിത്തം ഗഹേതബ്ബന്തി വണ്ണാദിനാ ഛരപ്പകാരേണ താവ
ഉദ്ധുമാതകഅസുഭനിമിത്തം ഗഹേതബ്ബം. കേചി “കളേവരസ്സ ദിഘരസ്സാദിപ്പമാണേണ സദ്ധിം
സത്തവിധേനാ”തി വദന്തി, തം അട്ഠകമായം നത്ഥി. ലിങ്ഗതോതി ഏതഥ ലിങ്ഗം നാമ വയോ
ലിങ്ഗം, ന മനമസ്സുആദി ഇത്ഥിപുരിസലിങ്ഗന്തി ദസ്സേന്തേന “ഇത്ഥിലിങ്ഗം വാ”തിആദി വുത്തം.
ഠിതസ്സ സത്തസ്സ ഇദം സരീരന്തി സമ്ബന്ധോ. ഉദ്ധുമാതകസണ്ഠാനവസേനേവ, ന
പാകതികസണ്ഠാനവസേന. ഏതേന യദി തത്ഥ കോചി അനുദ്ധുമാതകഭാവപ്പത്തോ പദേസോ സിയാ,
സോ ന ഗഹേതബ്ബോതി ദസ്സേതി. ഓളാരികാവയവവസേന ഇദം സണ്ഠാനവവത്ഥാനം, ന
സുദ്ധുമാവയവവസേനാതി സീസസണ്ഠാനാദികം നവവിധമേവ സണ്ഠാനം ഗഹിതം.

ഇമിസ്സാ ദിസായാതി ഇമിസ്സാ പുരത്ഥിമായ, ദക്ഖിണപച്ഛിമഉത്തരായ ദിസായ, അനുദിസായ വാ
ഠിതോതി യോജനാ. ഇമസ്ഥിം നാമ ഓകാസേ ഹത്ഥാതി ഇമസ്ഥിം നാമ ഭൂമിപ്പദേസേ ഇമസ്സ
കളേവരസ്സ ഹത്ഥാ ഠിതാതി വവത്ഥപേതബ്ബന്തി യോജനാ.

അയോ പാദതലേനാതിആദി നാഭിയാ ഹേട്ഠാ അയോ, തതോ ഉദ്ധം ഉപരിതി ഇമസ്സ വവത്ഥാനസ്സ
വസേന വുത്തം. ഹത്ഥപരിച്ഛേദോ ഹേട്ഠാ അങ്ഗുലിഅഗ്ഗേന ഉപരി അംസകുടസന്ധിനാ തിരിയം
തചപരിയന്തേന ഗഹേതബ്ബോ. ഏസ നയോ പാദപരിച്ഛേദാദിസുപി. യത്തകം വാ പന ഠാനം
ഗണ്ഹതീതി സചേ സബ്ബം സരീരം പരിച്ഛിന്ദിത്ഥാ ഗഹേതും ന സക്കോതി, പദേസോ തസ്സ
ഉദ്ധുമാതോ, സോ യത്തകം സരീരപ്പദേസം ഉദ്ധുമാതകവസേന ഞാണേണ പരിഗൃഹ്ണാതി, തത്തകമേവ
യഥാപരിഗൃഹിതമേവ. ഇദം ഞാദിസന്തി ഇദം ഹത്ഥാദികം ഞാദിസം ഏവമാകാരം. ഉദ്ധുമാതകന്തി
യഥാസഭാവതോ പരിച്ഛിന്ദിതബ്ബം. വിസഭാഗേ സരീരേ ആരമ്മണന്തി കമ്മട്ഠാനം പടിക്കുലാകാരോ ന
ഉപട്ഠാതി ന ഖായതി, സുഭതോ ഉപട്ഠഹേയ. തേനാഹ “വിപ്ഫന്ദനസ്സേവ പച്ചയോ ഹോതീ”തി,
കിലേസപരിപ്ഫന്ദനസ്സേവ നിമിത്തം ഹോതീതി അത്ഥോ. ഉഗ്ഘാടിതാപിതി ഉദ്ധുമാതഭാവപ്പത്താപി,
സബ്ബസോ കുമിതസരീരാപിതി വാ അത്ഥോ. സ്വായമത്ഥോ പഠമപാരാജികേ (പാരാ° നൃഃ ആദയോ)
വിനീതവത്ഥുഹി ദീപേതബ്ബോ.

൧൧൧. ആസേവിതകമ്മട്ഠാനോതി അസുഭകമ്മട്ഠാനേ കതപരിചയോ. സോസാനികങ്ഗാദീനം
വസേന പരിഹതയുതങ്ഗോ. ചതുയാതുവവത്ഥാനവസേന പരിമദ്ദിതമഹാഭൂതോ. സലക്ഖണതോ
ഞാണേണ പരിഗൃഹിതസങ്ഖാരോ. പച്ചയപരിഗൃഹവസേന വവത്ഥാപിതനാമരൂപോ.
സലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനായ ഉക്കംസന്തേന സുത്തതാനുപസ്സനാബലേന ഉഗ്ഘാടിതസത്തസത്തേനോ.
വിപസ്സനായ പടിപദാഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിസമ്പാപന്തേന കതസമണ്ഡമോ. തതോ ഏവ സബ്ബസോ
കുസലവാസനായ, കുസലഭാവനായ ച പുരേണേണ വാസീതവാസനോ ഭാവിതഭാവനോ.
വിവട്ടുപനിസ്സയകുസലബ്ബിജേണ സബ്ബിജോ. ഞാണസ്സ പരിപക്കഭാവേണ ഞാണുത്തരോ. യഥാവുത്തായ
പടിപത്തിയാ കിലേസാനം തനുകരണേണ അപ്പകിലേസോ. ഓലോകിതോലോകിത്ഠാനേയേവാതി
ഉദ്ധുമാതകാദിഅസുഭസ്സ യത്ഥ യത്ഥ ഓലോകിതോലോകിത്ഠാനേ ഏവ, താദിസസ്സ കാലവിസേസോ,
അസുഭസ്സ പദേസവിസേസോ വാ അപേക്ഖിതബ്ബോ നത്ഥിതി അത്ഥോ. നോ ചേ ഏവം ഉപട്ഠാതിതി
ഏവം യഥാവുത്തപുരിസവിസേസസ്സ വിധ പടിഭാഗനിമിത്തം നോ ചേ ഉപട്ഠാതി. ഏവം
ഛരണ്ഡിയേനാതി ഏവം വുത്താകാരേണ വണ്ണാദിവസേന ഛരണ്ഡിയേന. പുനപിതി പി-സദ്ദോ
സന്ധിണ്ഡനത്ഥോ. തേന നിമിത്തഗൃഹണവിധിം സന്ധിണ്ഡേതി, ന പഞ്ചവിധതം. ഛരണ്ഡിയേന ഹി പുഞ്ചേ
നിമിത്തഗൃഹണം വിഹിതം.

൧൧൨. അസീതിസതസന്ധിതോതി സബ്ബേപി സന്ധയോ തദാപി അത്ഥേവാതി ദസ്സനത്ഥം വത്ഥാ
ഉദ്ധുമാതഭാവേണ യേഭുയ്യേന ന പത്തായന്തി. യേ പന പത്തായന്തി, തേ വവത്ഥപേതബ്ബാതി
ദസ്സേതും “ഉദ്ധുമാതകേ പനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തയോ ദക്ഖിണഹത്ഥസന്ധിതി
അംസകപ്പരമണിബന്ധാനം വസേന തയോ ദക്ഖിണഹത്ഥസന്ധയോ. തഥാ വാമഹത്ഥസന്ധയോ.
കടിജണ്ണുഗോപ്ഫകാനം വസേന തയോ ദക്ഖിണപാദസന്ധയോ. തഥാ വാമപാദസന്ധയോ. ഏകോ
കടിസന്ധിതി കടിയാ സദ്ധിം പിട്ഠികണ്ടകസന്ധിം സന്ധായ വദന്തി. ഹത്ഥന്തരന്തി
ദക്ഖിണഹത്ഥദക്ഖിണപസ്സാനം, വാമഹത്ഥവാമപസ്സാനഞ്ച അന്തരം വിവരം. പാദന്തരന്തി ഉഭിന്നം
പാദാനം വേമജ്ജ്ഞം. ഉദരന്തരന്തി നാഭിട്ഠാനസഞ്ചിതം കുച്ഛിവേമജ്ജ്ഞം, ഉദരസ്സ വാ അബ്ഭന്തരം.
കണ്ണന്തരന്തി കണ്ണഹരിദം. ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, തേന നാസച്ഛിദാദീനന്ധി സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.
അകഖിനം, മുഖസ്സ ച വസേനാപി വിവരം ലബ്ഭതേവാതി ദസ്സേതും “അക്ഖിനന്ധി”തിആദി വുത്തം.
സമന്തതോതി ഏവം സന്ധിആദിതോ ഉദ്ധുമാതകം വവത്ഥപേതസ്സ ചേ നിമിത്തം ഉപതിട്ഠന്തി,
ഇച്ചേതം കുസലം. നോ ചേ, സമന്തതോ വവത്ഥപേതബ്ബന്തി വവത്ഥാപനവിധിം ദസ്സേതും
“സകലസരീരേ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഞാണം ചാരേത്ഥാതി സബ്ബത്ഥകമേവ സരീരം ആവജ്ജേത്ഥാ
തത്ഥ പടിക്കുലാകാരസഹിതം ഉദ്ധുമാതകഭാവം ആരബ്ഭ നിരന്തരം ഭാവനാഞാണം പവത്തേത്ഥാ.
യം ഠാനന്തി ഏവം പന ഞാണം ചാരേത്തസ്സ തസ്ഥിം സരീരേ യോ പദേസോ വിഭൂതോ ഹുത്ഥാ
ഉദ്ധുമാതകാകാരേണ വിഭൂതഭാവേണ ഉപട്ഠാതി. ഉദരപരിയോസാനം ഉപരിമസരീരം.

വിനിച്ചയകമാവണ്ണ

൧൧൩. വിനിച്ചയകമാതി വിനിച്ചയസഹിതാ അത്ഥവണ്ണ. യമാവുത്തനിമിത്തഗ്ഗാഹവസേനാതി വണ്ണാദിതോ, സന്ധിആദിതോ ച വുത്തപ്പകാരഉദ്ധുമാതകനിമിത്തഗ്ഗാഹവസേന. സുട്ഠു നിമിത്തം ഗൗഹിതഞ്ചതി യമാ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം ഉപട്ഠഹതി, ഏവം സമ്മദേവ അസുഭനിമിത്തം ഗഹേതഞ്ചം. ഇദാനി തമേവ നിമിത്തസ്സ സുട്ഠു ഗഹണാകാരം ഉപദിസന്തോ “സതിംസൂപട്ഠിതം കത്വാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഏവം പുനപ്പുനം കരോന്തേനാതി യമാ “ഇമായ പടിപദായ ജരാമരണതോ മുച്ചിസ്സാമി”തി സഞ്ജാതാദരേന സതിസമ്പജഞ്ഞഞ്ച സുട്ഠു ഉപട്ഠപേതാ ഉദ്ധുമാതകഅസുഭം പഠമം ആവജ്ജിതം, ഏവം പുനപ്പുനം തത്ഥ ആവജ്ജനം കരോന്തേന. സാധുകം ഉപധാരേതഞ്ചഞ്ചേവ വവത്ഥപേതഞ്ചഞ്ചാതി സക്കച്ചം സതിയാ സല്ലക്ഖേതഞ്ചഞ്ചേവ പഞ്ഞായ നിച്ഛേതഞ്ചഞ്ച. സതി ഹി “ധാരണാ”തി നിദിട്ഠാ, ധാരണഞ്ചേതഥ സല്ലക്ഖണം. പഞ്ഞാ “പവിചയോ”തി (ധം സം ൧൬) നിദിട്ഠാ, പവിചയോ ചേതഥ നിച്ഛയോതി. അഥ വാ ഉപധാരേതഞ്ചതി സതിപുണ്ണഗ്ഗമായ പഞ്ഞായ ഉപലക്ഖേതഞ്ചം . ന ഹി കദാചി സതിരഹിതാ പഞ്ഞാ അത്ഥി. വവത്ഥപേതഞ്ചതി പഞ്ഞാപുണ്ണഗ്ഗമായ സതിയാ നിച്ഛിനിതഞ്ചം. പഞ്ഞാസഹിതാ ഏവ ഹി സതി ഇധാധിപ്പേതാ, ന തദ്വീരഹിതാ. അദ്ധക്ഖിഅപണ്ണാദിവസേനാപി ഓലോകനം അത്ഥിതി “ഉമ്മീലേതാ ഓലോകേതാ”തി വുത്തം. തേന പരിബൃത്തമേവ ഓലോകനം ദസ്സേതി. ഏവം പുനപ്പുനം കരോന്തസ്സാതി വുത്തപ്പകാരേന ചക്ഖും ഉമ്മീലേതാ ഓലോകനം, നിമ്മീലേതാ ആവജ്ജനഞ്ച അപരാപരം അനേകവാരം കരോന്തസ്സ. ഉഗ്ഗഹനിമിത്തത്തി ഉദ്ധുമാതകേ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം. സുഗ്ഗഹിതത്തി സുട്ഠു ഗഹിതം. യമാ ന വിനസ്സതി ന പമുട്ഠം ഹോതി, ഏവം ഗഹിതം. ഏകസദിസന്തി സമാനസദിസം. സമാനത്ഥോ ഹി അയം ഏക-സദോ, യമാ “അരിയവിനയേതി വാ, സപ്പുരിസവിനയേതി വാ, ഏസേസേ ഏകേ ഏകട്ഠേ സമേ സമഭാഗേ തജ്ജാതേ തഞ്ജേ വാ”തി.

ആഗമനകാലേതി വിഹാരതോ സുസാനം ഉദിസ്സ ആഗമനകാലേ. വുത്തനയേനേവാതി അതിദേസവസേന ദീപിതമ്പി അത്ഥം “ഏകകേനാ”തിആദിനാ സരൂപതോ ദസ്സേതി. തത്ഥ തദേവ കമ്മട്ഠാനന്തി ഉദ്ധുമാതകകമ്മട്ഠാനം. മൂലകമ്മട്ഠാനന്തി ഏകേ, തദയുത്തം. ഉപട്ഠിതനിമിത്തം ഹി കമ്മട്ഠാനം വിസ്സജ്ജേതാ കമ്മട്ഠാനന്തരമനസികാരോ രഞ്ജോ രജ്ജം ഛരസ്സേതാ വിദേസഗമനം വിയാതി. ആഗതേനാതി അത്തനോ വസന്തട്ഠാനം ആഗതേന.

൧൧൪. അവേലായന്തി സഞ്ജാതാവേലാദിഅയുത്തവേലായം. ബീഭച്ഛന്തി വിരൂപം. ഭേരവാറമ്മണന്തി വേതാളസദിസം ഭയാനകം വിസയം. വിക്ഖിത്തചിത്തോതി ഭീരുകപുരിസോ വിയ പിസാചാദിം ദിസ്വാ ചിത്തവിക്ഖേപം പത്തോ. ഉമ്മത്തകോ വിയാതി യക്ഖമ്മത്തകോ വിയ ഏകച്ചോ ഹോതി. ഝാനവിബ്ഭന്തകോതി ഝാനതോ വിച്ചുതകോ സീലവിബ്ഭന്തകമന്തവിബ്ഭന്തകാ വിയ. സന്തമ്ഭേതാതി ഉപ്പനപരിത്താസവുപസമനേന വിഗതകമ്പതായ നിച്ഛലോ ഹുത്വാ. സതിം സൂപട്ഠിതത്തിആദി സന്തമ്ഭേതസ്സ ഉപായസ്സനം. മതസരീരം ഉട്ഠഹിതാ അനുബന്ധനകം നാമ നത്ഥി അസതി താദിസേ മന്തപ്പയോഗേ. സോപി ഉദ്ധുമാതകാദിഭാവമപ്പത്തേ അവിനട്ഠരൂപേ ഏവ ഇജ്ജന്തി, തഥാ ദേവതാധിഗ്ഗഹോ, ന ഏവരൂപേതി അധിപ്പായോ. സഞ്ജോതി ഭാവനാപരികപ്പസത്തായ ജാതോ. തതോ ഏവ സഞ്ജാതമ്ഭേവോ സഞ്ജാതമത്തസമുട്ഠാനോ. താസം വിനോദേതാതി നിമിത്തുപട്ഠാനനിമിത്തം ഉപ്പനചിത്തസന്താസം വുത്തപ്പകാരേന വിനോദേതാ വൃപസമേതാ . “ഇദാനി തവ പരിസ്സമോ സപ്ഫലോ ജാതോ”തി ഹാസം പീതിം പമോദനം ഉപ്പാദേതാ. ചിത്തം സഞ്ചരാപേതഞ്ചതി ഭാവനാചിത്തം പവത്തേതഞ്ചം മനസികാതഞ്ചം.

നിമിത്തഗ്ഗാഹന്തി നിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹനം, ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം. സമ്പാദേനോതി സാധേനോ നിപ്ഫാദേനോ. കമ്മട്ഠാനം ഉപനിബന്ധതീതി ഭാവനം യമാവുത്തേ നിമിത്തേ ഉപനേനോ നിബന്ധതി. യോഗകമ്മം ഹി യോഗിനോ സുഖവിസേസാനം കാരണഭാവതോ “കമ്മട്ഠാന”തി അധിപ്പേതം, യോഗകമ്മസ്സ വാ പവത്തിട്ഠാനതായ യമാഉപട്ഠിതനിമിത്തം കമ്മട്ഠാനം, തം ഭാവനാചിത്തേ ഉപനിബന്ധതി. തം പനസ്സ ഉപനിബന്ധനം സന്ധായ ചിത്തം സഞ്ചരാപേതഞ്ചം. ഏവം “വിസേസമധിഗച്ഛതി”തി വുത്തന്തി ദസ്സേനോ “തസ്സ ഹി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തസ്സാതി യോഗിനോ, തസ്സ വാ ഉദ്ധുമാതകാസുഭസ്സ. മാനസം ചാരേതസ്സാതി ഭാവനാചിത്തം അപരാപരം പവത്തേതസ്സ, ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം പുനപ്പുനം മനസി കരോന്തസ്സാതി അത്ഥോ.

൧൧൫. “വീഥിസമ്പടിപാദനത്ഥാ”തി പദസ്സ “കമ്മട്ഠാനവീഥിയാ സമ്പടിപാദനത്ഥാ”തി അത്ഥം വത്വാ തം പന കമ്മട്ഠാനവീഥിം, തസ്സാ ച സമ്പടിപാദനവിധിം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “സചേ ഹി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ കതിമീതി പക്ഖസ്സ കത്ഥി, കിം ദുതിയാ, തതിയാദിസു വാ അത്തതരാതി അത്ഥോ. തുണ്ഹീഭൂതേന ഗന്തും ന വട്ടതി പുച്ഛന്താനം ചിത്തസ്സ അത്തമത്തപരിഹാരണത്ഥം. അപ്പസന്നാനണ്ഹി പസാദായ, പസന്നാനഞ്ച ഭിച്ഛോഭാവായ സാസനസമ്പടിപത്തി. നസ്സതീതി ന ദിസ്സതി , ന ഉപട്ഠാതിതി അത്ഥോ. “ആഗന്തുകപടിസന്മാരോ കാതഞ്ചോ”തി ഇമിനാ ആഗന്തുകവത്തം ഏകദേസേന ദസ്സിതന്തി “അവസേസാനിപി”തി വത്വാ ആഗന്തുകവത്തം പരിപുണ്ണം ഗഹേതും പുന ആഗന്തുകഗ്ഗഹണം കതം. ഗമികവത്താദിനീതി ആദി-സദേന

ആവാസികഅനുഭവമനുഭവപിണ്ഡചാരികഅനുഭവമനുഭവപിണ്ഡചാരികആരത്തികസേനാസനവചുകുടിവത്താദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. വത്തക്ഖസകേ (ചുളവ് ൩൫൬) ഹി ആഗതാനി മഹാവത്താനി ഇയ “ഖസകവത്താനി”തി വുത്താനി. തജ്ജനിയകമ്മകതാദികാലേ പന പാരിവാസികാദികാലേ ച ചരിതഞ്ചാനി ഇമസ്സ ഭിക്ഖുനോ അസമ്ഭവതോ ഇയ നാധിപ്പേതാനി. നിമിത്തം വാ അന്തരായതീതി സുസാനേ റിതം അസുഭിന്നിമിത്തം ഉദ്ധുമാതകഭാവപഗമേന അന്തരായതീ. തേനാഹ “ഉദ്ധുമാതക”തിആദി. തസ്മാതി തേന കാരണേന, ഇമസ്സ കമ്മട്ഠാനസ്സ ദുല്ലഭത്താതി അത്ഥോ. നിസീദിത്വാ പച്ചവേക്ഖിതഞ്ചോതി സമ്ബന്ധോ.

നിമിത്തം ഗഹേതും ഗമനേ വിയ നിമിത്തം ഗഹേത്വാ നിവത്തനേപി യമാസല്ലക്ഖിതദിസാദിപച്ചവേക്ഖണ്ണം യാവ നിമിത്തവിനാസാ പവത്തിതകിരിയായ അവിച്ഛേദേന ഉപധാരണത്തം. സതി ഹി തസ്സ നിരന്തരപധാരണേ വിഹാരം പവിസിത്വാ നിസിന്നകാലേ കമ്മട്ഠാനസ്സ ഉപട്ഠിതാകാരോ സമമനിമിത്തസ്സ ഗഹേണ ചിത്തസ്സ സമാഹിതാകാരോ വിയ പാകടോ ഹുത്വാ ഉപതിട്ഠേയ്യാതി. തേനാഹ “തസ്സേവം...പേ...വീഥിം പടിപജ്ജതി”തി. പുരിമാകാരേന നിമിത്തസ്സ പാകടഭാവേന ഉപട്ഠിതത്വാ പുരിമാകാരേനേവ കമ്മട്ഠാനമനസികാരോ ഭാവനാവീഥിം പടിപജ്ജതി.

൧൧൬. ഉദ്ധുമാതകം നാമ അതിവിധ അസുചിദുഗ്ദ്ധസജ്ജഗുച്ഛപടിക്കുലം ബീഭച്ഛം ഭയാനകഞ്ച, ഏവരുപേ ആരമ്മണേ ഭാവനമനുയുജ്ജന്തസ്സ ഏവം ആബദ്ധപരികമ്മസ്സ മിരീഭൂതസ്സേവ യോഗിനോ അധിപ്പായോ സമിജ്ജതീതി ദസ്സേതും “ആനിസംസദസ്സാവി”തിആദി വുത്തം. ഏവന്തി ഏവമേവ വുത്തപ്പകാരേനേവ ആനിസംസദസ്സാവിനാ. തം രക്ഖേയ്യാതി “അദ്ധാ ഇമിനാ സുഖം ജീവിസ്സാമി”തി അത്തനോ ജീവിതം വിയ തം മണിരതനം രക്ഖേയ്യ. ചതുധാതുകമ്മട്ഠാനികോതിആദി നേസം കമ്മട്ഠാനാനം സുലഭതാദസ്സനം. തത്ത്വ ചതുധാതുകമ്മട്ഠാനികോതി ചതുധാതുകമ്മട്ഠാനം വാ തത്ത്വ വാ നിയുത്തോ, ചതുധാതുകമ്മട്ഠാനം വാ പരിഹരത്തോ. ഇതരാനിതി വുത്താവസിട്ഠാനി അനുസ്സതിബ്രഹ്മവിഹാരാദിനി. തം നിമിത്തത്തി തം യഥാലദ്ധം ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം. “രക്ഖിതഞ്ച”തി വത്വാ രക്ഖണ്ണവിധിം പുന ദസ്സേതും “രത്തിട്ഠാനേ”തിആദി വുത്തം.

൧൧൭. നാനാ കരീയതി ഏതേനാതി നാനാകരണം, ഭേദോ. ബീഭച്ഛം ഭേദവദസ്സനം ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതി മനസികാരസ്സ അനുളാരതായ, അനുപസന്തതായ ച ആരമ്മണസ്സ. തഞ്ചിപരിയായതോ “പടിഭാഗനിമിത്തം മൂലങ്ഗപച്ചങ്ഗപുരിസോ വിയ ഉപട്ഠാതി”തി ആന്തോ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. ബഹിദ്ധാതി ഗോചരജ്ജന്തത്തോ ബഹിദ്ധാ. കാമാനം അമനസികാരാതി അസുഭഭാവനാനുഭാവേന കാമസത്തായ ദുരസമുസ്സാരിതത്ത്വാ കാമഗുണേ ആരബ്ഭ മനസികാരസ്സേവ അഭാവം. അമനസികാരാതി വാ മനസികാരപടിപക്ഖഹേതു. യായ ഹി കാമസത്തായ വസേന സത്താ കാമേ മനസി കരോന്തി, തസ്സാ പടിപക്ഖഭൂതാ അസുഭസത്താ കാമാനം അമനസികാരോ, തന്നിമിത്തത്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “വിക്ഖമ്ഭേനവസേന കാമച്ഛന്ദോ പഹീയതി”തി. പടിഭാഗനിമിത്താരമ്മണായ ഹി അസുഭസത്തായ സദ്ധിം ബലപ്പത്തോ സമാധി ഉപ്പജ്ജമാനോവ കാമച്ഛന്ദം വിക്ഖമ്ഭേതി, അനുരോധമൂലകോ ആഘാതോ മൂലകാരണേ വിക്ഖമ്ഭഭിതേ വിക്ഖമ്ഭഭിതോയേവ ഹോതീതി ആഹ “അനുനയ...പേ...പഹീയതി”തി. ന ഹി കദാചി പഹിനാനുനയസ്സ ബ്യാപാദോ സമ്ഭവതി. യഥാവുത്തഅസുഭസത്താസഹഗതാ ഹി പീതി സാതിസയാ പവത്തമാനാവ ബ്യാപാദം വിക്ഖമ്ഭേതി പവത്തതി. തഥാ ആരദ്ധവീരിയതായാതി യഥാ ഉപചാരജ്ജന്താനം ഉപ്പജ്ജതി, തഥാ കമ്മട്ഠാനമനസികാരവസേന പഗ്ഗഹിതവീരിയതായ. വീരിയഞ്ചി പഗ്ഗഹന്തസ്സ സമ്മാസങ്കപ്പോ മിച്ഛാസങ്കപ്പം വിയ സവിപ്ഫാരതായ മിന്നമിദ്ധം വിക്ഖമ്ഭേതമേവ ഉപ്പജ്ജതി.

വിപ്പടിസാരോ പച്ഛാനുതാപോ, തപ്പടിപക്ഖതോ അവിപ്പടിസാരോ ദരമപരിളാഹാഭാവേന ചിത്തസ്സ നിബ്ബുതതാ. തസ്സ അവിപ്പടിസാരസ്സ പച്ചയഭൂതം സീലം, തംസഹഗതാ തദുപനിസ്സയാ ച പീതിപസ്സദ്ധിസുഖാദയോ സഭാവതോ, ഹേതുതോ ച സന്തസഭാവം, തേസം അനുയുജ്ജനേന അവുപസന്തസഭാവം ഉദ്ധുചുകുക്കുച്ചം പഹീയതീതി ആഹ “അവിപ്പടിസാരകരസന്തയമ്മാനുയോഗവസേന ഉദ്ധുചുകുക്കുച്ചം പഹീയതി”തി. ഭാവനായ ഹി പുണ്ണേനാപരം വിസേസം ആവഹന്തിയാ യം സാതിസയം സുഖം ലബ്ഭേതി, തം അനുപസന്തസഭാവം ഉദ്ധുചുകുക്കുച്ചം വിക്ഖമ്ഭേതമേവ ഉപ്പജ്ജതി. അധിഗതവിസേസസ്സാതി യഥാധിഗതസ്സ ഭാവനാവിസേസസ്സ. പച്ചക്ഖതായാതി പടിപജ്ജന്തസ്സ യോഗിനോ പച്ചക്ഖഭാവതോ “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വത സോ ഭഗവാ, യോ ഏവരുപിം സമ്മാപടിപത്തിം ദേസേതി”തി പടിപത്തിദേസകേ സത്ഥരി. പടിപത്തിയന്തി പടിപജ്ജമാനജ്ജന്താപടിപത്തിയം. പടിപത്തിഫലേതി തായ സാധേതഞ്ചേ ലോകിയലോകുത്തരഫലേ. വിചികിച്ഛാ പഹീയതി യമ്മനയവിചാരാഹിതബലേന വിചാരബലേന. ഇതി പഞ്ച നീവരണാനി പഹീയന്തിതി ഏവം പടിഭാഗനിമിത്തപടിലാഭസമകാലമേവ ഹേട്ഠാ പവത്തഭാവനാനുഭാവനിപ്ഫന്നേഹി സമാധിആദിഹി കാമച്ഛന്ദാദിനി പഞ്ച നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭേനവസേന പഹീയന്തി. ന ഹി പടിപക്ഖേന വിനാ പഹാതഞ്ചസ്സ പഹാനം സമ്ഭവതി, പടിപക്ഖാ ച സമാധിആദയോ കാമച്ഛന്ദാദിനം. യഥാഹ പേടകേ “സമാധി കാമച്ഛന്ദസ്സ പടിപക്ഖോ”തിആദി.

തേനേവ ച “ഇമേഹി തേസം നീവരണാനം പഹാന”ന്തി പഹാനപരിഭീപനമുഖേന ത്യാനങ്ഗാനി സരുപതോ ദസ്സേതും “തസ്മിഞ്ഞേവ ചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തസ്മിഞ്ഞേവ ചാതി യം തം യമാഉപട്ഠിതം ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം ഭിന്ദിത്വാ വിയ ഉപട്ഠിതം, തസ്സ പടിച്ഛന്നഭൂതം പടിഭാഗനിമിത്തം, തസ്മിഞ്ഞേവ നിമിത്തേ. ചേതസോതി അത്തനാ സമ്പയുത്തചിത്തസ്സ. അഭിന്നിരോപനലക്ഖണോതി ആരോപനലക്ഖണോ, അപ്പനാസഭാവോതി അത്ഥോ. നിമിത്താനുമജ്ജനം പടിഭാഗനിമിത്തേ അനുവിചരണം. ആരമ്മണേ ഹി ഭമരസ്സ പദുമസ്സുപരി അനുപരിബ്ഭമനം വിയ വിചാരസ്സ അനുവിചാരണാകാരേണ പവത്തി അനുജ്ജനകിച്ചം. വിസേസോ ഏവ അധിഗതബുതോ വിസേസാധിഗമോ, പടിലദ്ധോ ച സോ വിസേസാധിഗമോ ചാതി പടി...പേ... ഗമോ, തപ്പച്ചയാ തംഹേതുകാ പടിലദ്ധവിസേസാധിഗമപച്ചയാ പീതി. പീതിമനസ്സ പീതിസഹിതചിത്തസ്സ. പസ്സദ്ധിസമ്ഭവതോതി കായചിത്തപസ്സദ്ധിനം സംസിജ്ജന്തതോ. “പീതിമനസ്സ കായോ പസ്സമ്ഭവതി”തി ഹി വുത്തം. പസ്സദ്ധിനിമിത്തം പസ്സദ്ധിഹേതുകം സുഖം “പസ്സദ്ധകായോ സുഖം വേദിയതി”തി വചനതോ. സുഖനിമിത്താ സുഖപച്ചയാ ഏകഗ്ഗതാ. “സുഖിനോ ചിത്തം സമാധിയതി”തി (ഭീ നീ മ.൪൬൬; അ നീ ന.൩൬; മ.൧.൧൨) ഹി വുത്തം. ഇതിത്യാനങ്ഗാനി പാതുഭവന്തി ഏവം ഏതാനി വിതക്കാദിനി ത്യാനങ്ഗാനി തസ്മിന്യേവ നിമിത്തേ ഉപ്പജ്ജന്തി. പഠമജ്ജന്താനപടിബിമ്ബഭൂതന്തി പഠമജ്ജന്താനസ്സ പടിച്ഛന്നഭൂതം. തങ്ഖണത്തേവ പടിഭാഗനിമിത്തപടിലാഭസമകാലമേവ ഉപചാരജ്ജ്ഞാനവി നിബുത്തതി, ന നീവരണപ്പഹാനമേവാതി അധിപ്പായോ.

വിനീലകാദികമ്മടാനവണ്ണനാ

൧൧൮. വിനീലകാദീസുപി കമ്മടാനേസു. ലക്ഖണം വുത്തന്തി യം തം നിമിത്തഗുഹണലക്ഖണം വുത്തം. വുത്തനയേനേവാതി ഉദ്ധുമാതകേ വുത്തനയേനേവ. സഹ വിനിച്ഛയേന, അധിപ്പായേന ചാതി സവിനിച്ഛയാധിപ്പായം. തം സബ്ബം ലക്ഖണം വേദിതബുന്തി സമ്ബന്ധോ.

കബരകബരവണ്ണന്തി യേഭൂയേന സബലവണ്ണം. ഉസ്സദവസേനാതി രത്തസേതനീലവണ്ണേസു ഉസ്സദസ്സ വണ്ണസ്സ വസേന.

സന്നിസിന്നന്തി നിച്ഛലഭാവേനേവ സബ്ബസോ മിരതം.

ചോരാടവിയന്തി ചോരേഹി പരിയുട്ഠിതഅരഞ്ഞേ. യത്ഥാതി യസ്മിം ആഘാതനേ. ഛരിണപുരിസട്ഠാനേതി ഛരിണപുരിസവന്തേ റാനേ. നാനാദിസായം പതിതമ്പിതി ഛരിണം ഹുത്വാ സരീരസ്സ ഖണ്ഡഭയം വിസും ദിസാസു പതിതമ്പി. ഏകാവജ്ജനേനാതി ഏകസമന്നാഹാരേണ. ആപാമമാഗച്ഛതിതി ഏകജ്ജന്തം ആപാമം ആഗച്ഛതി. വിസ്സാസം ആപജ്ജതിതി അജ്ജേഗുച്ഛിതം ഉപഗച്ഛേയ്യ സേയ്യമാപി ഛരവധാഹകോ. സഹത്ഥാ അപരാമസനേ ജിഗുച്ഛാ സന്റാതിയേവാതി ആഹ “കത്തരയട്ഠിയാ വാ ദണ്ഡകേന വാ...പേ... ഉപനാമേതബു”ന്തി. വിച്ഛിദ്രകഭാവപണ്ണായനത്ഥം ഏകങ്ഗുലന്തരകരണം. ഉപനാമേതബുന്തി ഉപനേതബു.

ഖായിതസദിസമേവാതി ഖായിതാസുഭസദിസമേവ. അങ്ഗുലങ്ഗുലന്തരന്തി വിവിധം ഖിത്തം സരീരാവയവം അങ്ഗുലന്തരം അങ്ഗുലന്തരം. കത്വാ വാതി കത്തരയട്ഠിയാ വാ ദണ്ഡകേന വാ സയം കത്വാ വാ.

ലദ്ധപ്പഹാരാനന്തി ലദ്ധാവുധപ്പഹാരാനം മുഖതോതി സമ്ബന്ധോ. മുഖതോതി പഹാരാദിമുഖതോ. പഗ്ഘരമാനകാലേതി ലോഹിതം പഗ്ഘരമാനകാലേ. ലോഹിതകം ലബ്ഭതിതി യോജനാ.

തന്തി പുളവകം. തേസുതി സോണാദിസരീരേസു. അട്ഠികന്തി അട്ഠികഅസുഭം നാനപ്പകാരതോ വുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. പുരിമനയേനേവാതി പുബ്ബേ ഉദ്ധുമാതകേ വുത്തനയേനേവ.

൧൧൯. തന്തി അട്ഠികം. ന ഉപട്ഠാതിതി സഭാവതോ ന ഉപട്ഠാതി, പടിക്കൂലവസേന ന ഉപട്ഠാതിതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഓദാതകസിണ്ഡസമ്ഭേദോ ഹോതി”തി. അട്ഠികേ പഠമവയാദിസംലക്ഖണം ന സക്കാതി “ലിങ്ഗന്തി ഇധ ഹത്ഥാദിനം നാമ”ന്തി വുത്തം. അട്ഠികസങ്ഖലികാ പന “അയം ദഹരസ്സ, അയം യോബുനേ റിതസ്സ, അയം അവയവേഹി വുദ്ധിപത്തിസ്സാ”തി ഏവം വയവസേന വവത്ഥപേതും സക്കുണ്ണേയ്യാവ, അബ്ധാപിതായ പന ന ഗഹിതന്തി വേദിതബു. യദിപി അട്ഠികസങ്ഖലികായം സന്ധിതോ വവത്ഥാപനം ലബ്ഭതി, അട്ഠികേ പന ന ലബ്ഭതിതി തസ്സ അനിയതഭാവദീപനത്ഥം കമവിലങ്ഘനം കത്വാ “തസ്സ തസ്സ അട്ഠിനോ നിന്നട്ഠാനമലട്ഠാനവസേനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ നിന്നട്ഠാനം നാമ അട്ഠിനോ വിനതപ്പദേസോ. മലട്ഠാനം ഉന്നതപ്പദേസോ. ഘടിതഘടിതട്ഠാനവസേനാതി അനുപഗതന്ഹാരുബന്ധാനം, ഇതരേസബ്ബ അത്തമത്തം സംകിലിട്ഠസംകിലിട്ഠട്ഠാനവസേന. അന്തരവസേനാതി അത്തമത്തസ്സ അന്തരവസേന, സുസീരവസേന ച. സബ്ബത്ഥേവാതി സകലായ അട്ഠിസങ്ഖലികായ, സബ്ബസ്മിം വാ അട്ഠികേ.

൧൨൦. എന്താതി എന്തസ്തിം അടികാസുഭേ. യുജ്ജമാനവസേന സല്ലക്ഖേതബ്ബന്തി യം നിമിത്തഗുഹണം യത്ഥ യുജ്ജതി, തം തത്ഥ ഉഗ്ഗണ്ഹനത്ഥം നിമിത്തഗുഹണവസേന ഉപലക്ഖേതബ്ബം. സകലായാതി അനവസേസഭാഗായ പരിപുണ്ണാവയവായ. സമ്പജ്ജതി നിമിത്തുപട്ഠാനവസേന. തേസുതി അടികസഞ്ചലികടികേസു. വുത്തം അട്ഠകമായം. തന്തി “ഏകസദിസമേവാ”തി വചനം. ഏകസ്തിം അടികേ യുത്തന്തി ഇദം യഥാ വിനീലകാദിസു ഉഭിന്നം നിമിത്താനം യഥാരഹം വണ്ണവിസേസതോ, പരിപുണ്ണപരിപുണ്ണതോ, സവിവരാവിവരതോ, ചലാചലതോ ച വിസേസോ ലബ്ധിതി, ന ഏവമേതസ്സാതി കത്ഥാ വുത്തം, ന പന സഞ്ചേന സബ്ബം വിസേസാഭാവതോ. തേനേവാഹ “ഏകടികേപി ചാ”തിആദി. തത്ഥ ബീഭക്ഷേനാതി സുവിഭൂതഅട്ഠിരൂപത്താ അട്ഠിഭാവേനേവ വിരൂപേന. ഭയാനകേനാതി തേനേവ പാകതികസത്താനം ഭയാവഹേന. പീതിസോമനസ്സജനകേനാതി സന്ഹമട്ഠഭാവേന ഉപട്ഠാനതോ, ഭാവനായ ച സവിസേസത്താ പീതിയാ, സോമനസ്സസ്സ ച ഉപ്പാദകേന. തേനേവാഹ “ഉപചാരാവഹത്താ”തി.

ഇമസ്തിം ഓകാസേതി ഉഗ്ഗഹപടിഭാഗനിമിത്താനം വുത്തട്ഠാനേ. ദ്വാരം ദത്ഥാ വാതി “പടിക്കുലഭാവേയേവ ദിട്ഠേ നിമിത്തം നാമ ഹോതി”തി ഏത്തകേ ഏവ അട്ഠത്ഥാ അനന്തരമേവ “ദുവിധം ഇധ നിമിത്ത”ന്തിആദിനാ ഉഗ്ഗഹപടിഭാഗനിമിത്താനി വിഭജിത്ഥാ വചനേന യഥാവുത്തസ്സ നിമിത്തവിഭാഗസ്സ ദ്വാരം ദത്ഥാവ വുത്തം. നിബ്ബികപ്പന്തി “സുഭ”ന്തി വികപ്പേന നിബ്ബികപ്പം, അസുഭന്തേവാതി അത്ഥോ. വിചാരേത്ഥാതി “ഏകസ്തിം അടികേ യുത്ത”ന്തിആദിനാ വിചാരേത്ഥാ.

മഹാതിസ്സത്ഥേരസ്സാതി ചേതിയപബ്ബതവാസീമഹാതിസ്സത്ഥേരസ്സ. നിദസ്സനാനീതി ദന്തട്ഠികമത്തദസ്സനേന സകലസ്സാപി തസ്സാ ഇത്ഥിയാ സരീരസ്സ അട്ഠിസഞ്ചാതഭാവേന ഉപട്ഠാനാദിനി ഏത്ഥ അട്ഠികമത്ഥട്ഠാനേ ഉഗ്ഗഹപടിഭാഗനിമിത്താനം വിസേസവിഭാവനാനി ഉദാഹരണാനി.

സുഭഗുണോതി സവാസനാനം കിലേസാനം പഹീനത്താ സുപരിസുദ്ധഗുണോ. ദസസതലോചനേനാതി സഹസ്സക്ഖേന ദേവാനമിന്ദേന. സോ ഹി ഏകാസനേനേവ സഹസ്സഅത്ഥാനം വിചാരണസമത്ഥേന പത്താചക്ഖുനാ സമനാഗതത്താ “സഹസ്സക്ഖോ”തി വുച്ചതി. മുതകിത്തിതി “യോ ധീരോ സബ്ബധി ദന്തോ”തിആദിനാ (മഹാവം ൨൮) അഭിത്ഥുതകിത്തിസദ്ദോ.

പകിണ്ണകകമാവണ്ണനാ

൧൨൧. ഉജുപടിപക്ഖേന പഹീനഭാവം സന്ധായാഹ “സുവിക്ഖമ്ഭിതരാഗത്താ”തി. അസുഭുപ്പേദേദോതി ഉദ്ധുമാതകാദിഅസുഭവിഭാഗോ. സരീരസഭാവപ്പത്തിവസേനാതി സരീരസ്സ അത്തനോ സഭാവുപഗമനവസേന. സരീരഞ്ചി വിനസ്സമാനം അത്തരൂപേന റിതസ്സ രക്ഖസസ്സ വിധ സഭാവപ്പത്തിവസേനേവ വിനസ്സതി. രാഗചരിതഭേദവസേനാതി രാഗചരിതവിഭാഗവസേന. യദി സരീരസഭാവപ്പത്തിവസേന അയമസുഭുപ്പേദേദോ വുത്തോ, മഹാസതിപട്ഠാനാദിസു (ദീം നിം ൨.൩൨൨ ആദയോ; മം നിം ൧.൧൦൪ ആദയോ) കഥം നവപ്പേദേദോതി? സോ സരസതോ ഏവ സഭാവപ്പത്തിവസേന വുത്തോ, അയം പന പരൂപക്കമേനാപി. തത്ഥ ച ഇധാഗതേസു ദസസു അസുഭേസു ഏകച്ചാനേവ ഗഹിതാനി, അട്ഠികഞ്ച പഞ്ചവിധാ വിഭത്തം. താനി ച വിപസ്സനാവസേന, ഇമാനി സമമവസേനാതി പാകടോയം ഭേദോതി.

ഇമേസം പന ദസ്സനമ്പി അസുഭഭാവസാമന്തേന സതിപി അവിസേസതോ രാഗചരിതാനം സപ്പായഭാവേ യം വുത്തം “രാഗചരിതഭേദവസേന ചാ”തി, തം വിഭജിത്ഥാ ദസ്സേതും “വിസേസതോ”തിആദി വുത്തം. സുന്ദഭാവേന സുസണ്ഠിതമ്പി സരീരം ദുസ്സണ്ഠിതമേവ ഹോതിതി ഉദ്ധുമാതകസരീരേ സണ്ഠാനവിപത്തിം ദീപേതിതി ആഹ “സരീരസണ്ഠാനവിപത്തിപ്പകാസനതോ”തി. സണ്ഠാനസമ്പത്തിയം രത്തോ സണ്ഠാനരാഗീ, തസ്സ സപ്പായം സണ്ഠാനരാഗസ്സ വിക്ഖമ്ഭിസുപായഭാവതോ. കായോ ഏവ കായവണ്ണോ, തത്ഥ പടിബദ്ധസ്സ നിസ്സിതസ്സ. സുസീരഭാവപ്പകാസനതോതി സുസീരസ്സ വിവരസ്സ അത്ഥിഭാവപ്പകാസനതോ. സരീരേ ഘനഭാവരാഗീനോതി സരീരേ അഞ്ചുഗപച്ചഞ്ചാഗാനം മിരഭാവം പടിച്ച് ഉപ്പജ്ജനകരാഗവതോ. വിക്ഖേപപ്പകാസനതോതി സോണസിഞ്ചാലാദിഹി ഇതോ ചിതോ ച വിക്ഖേപസ്സ പകാസനതോ അഞ്ചുഗപച്ചഞ്ചാലാലാഗീനോ സപ്പായം. ഞ്ഞിസാനം കിര അനവട്ഠിതരൂപാനം അവയവാനം കോ ലിളാവിലാസോതി വിരാഗസമ്ഭവതോ. സഞ്ചാതഭേദവികാരപ്പകാസനതോതി സഞ്ചാതസ്സ അഞ്ചുഗപച്ചഞ്ചാഗാനം സംഹതഭാവസ്സ സുസമ്ബന്ധതായ ഭേദോ ഏവ വികാരോ സഞ്ചാതഭേദവികാരോ, തസ്സ പകാസനതോ. ലോഹിതം മക്ഖിതം ഹുത്ഥാ പടിക്കുലഭാവോ ലോഹിതമക്ഖിതപടിക്കുലഭാവോ, തസ്സ പകാസനതോ. മമത്തരാഗീനോതി “മമ അയ”ന്തി ഉപ്പജ്ജനകരാഗവതോ. ദന്തസമ്പത്തിരാഗീനോതി ദന്തസമ്പത്തിയം രജ്ജനസീലസ്സ.

കസ്ഥാ പനേത്ഥ ഉദ്ധുമാതകാദികേ പഠമജ്ജ്യാനമേവ ഉപ്പജ്ജതി, ന ദുതിയാദിനീതി അനുയോഗം മനസി കത്ഥാ ആഹ “യസ്ഥാ പനാ”തിആദി. അപരിസണ്ഠിതജലായാതി സോതവസേന പവത്തിയാ സമന്തതോ അട്ഠിതജലായ അസന്നിസിന്നസലിലായ. അരിത്തബലേനാതി പാജനദണ്ഡബലേന. ദുബ്ബലത്താ ആരമ്മണസ്സാതി പടിക്കുലഭാവേന അത്തന്തി ചിത്തം റപേതും അസമത്ഥഭാവോ

ആരമ്മണസ്സ ദുബ്ബതാ. പടിക്കുലേ ഹി ആരമ്മണേ സരസതോ ചിത്തം പവത്തിതും ന സക്കോതി, അഭിനിരോപനലക്ഖണേന പന വിതക്കേന അഭിനിരോപിയമാനമേവ ചിത്തം ഏകഗുതം ലഭേതി. ന വിനാ വിതക്കേനാതി വിതക്കരഹിതാനി ദുതിയാദിജ്ഞാനാനി തത്ഥ പതിട്ഠം ന ലഭേതി. തേനാഹ “വിതക്കബലേനേവാ”തിആദി.

യദി പടിക്കുലഭാവതോ ഉദ്ധുമാതാദിആരമ്മണേ ദുതിയാദിജ്ഞാനാനി ന പവത്തന്തി, ഏവം സന്തേ പഠമജ്ഞാനേനാപി തത്ഥ ന ഉപ്പജ്ജിതബ്ബം. ന ഹി തത്ഥ പീതിസോമനസ്സാനം സമഭവോ യുത്തോതി ചോദനം സന്ധായാഹ “പടിക്കുലേപി ച ഏതസ്ഥി”തിആദി. തത്ഥ ആനിസംസദസ്സാവിതാനീവരണസന്താപരോഗവൃപസമാനം യമാക്കമം പുപ്ഫച്ഛസ്സക, വമനവിരേചനഉപമാ യോജേതബ്ബാ.

൧൨൨. യമാവുത്തകാരണേന ദസയാ വവത്ഥിതമ്പി സഭാവതോ ഏകവിധമേവാതി ദസ്സേതും “ദസവിധമ്പി ചേത”തിആദിം വത്ഥാ സ്വായം സഭാവോ യമാ അവിഞ്ഞാണകേസു, ഏവം സവിഞ്ഞാണകേസുപി ലബ്ഭതേവ. തസ്ഥാ തത്ഥാപി യോനിസോമനസികാരവതോ ഭാവനാ ഇജ്ജതേവാതി ദസ്സേന്തോ “തദേതം ഇമിനാ ലക്ഖണേനാ”തിആദിമാഹ. ഏതമാതി ഏതസ്ഥിം ജീവമാനകസരീരേ. അലങ്കാരേനാതി പടിജഗ്ഗനപുബ്ബകേന അലങ്കരണേന. ന പഞ്ഞായതി പചുരജനസ്സാതി അധിപ്പായോ. അതിരേകതിസതഅട്ഠികസമുസ്സയം ദന്തട്ഠികേഹി സദ്ധിം, തേഹി പന വിനാ “തിമത്താനി അട്ഠിസതാനീ”തി (വിസുദ്ധിം ൧.൧൯൦) കായഗതാസതിയം വക്ഖതി. ഛരിദ്വാവഛരിദ്വന്തി ഖുദ്ദാനുഖുദ്ദഛരിദ്വന്തം. മേദകമാലികാ മേദഭരിതഭാജനം. നിച്ചുഗ്ഘരിതപഗ്ഘരിതന്തി നിച്ചുകാലം ഉപരി, ഹേട്ഠാ ച വിസ്സവന്തം. വേമത്തന്തി നാനത്തം. നാനാവത്ഥേഹീതി നാനാവണ്ണേഹി വത്ഥേഹി. ഹിരിയാ ലജ്ജായ കോപനതോ വിനാസനതോ ഹിരികോപിനം, ഉച്ചാരപസ്സാവമഗ്ഗം. യാമാവസരസന്തി യമാഭൂതം സഭാവം. യാമാവതോ രസീയതി ഞായതീതി ഹി രസോ, സഭാവോ. രതിന്തി അഭിരതിം അഭിരുചിം. അത്തസിനേഹസങ്ഖാതേന രാഗേന രത്താ അത്തസിനേഹരാഗരത്താ. വിഹഞ്ഞമാനേനാതി ഇച്ഛിതാലാഭേന വിഘാതം ആപജ്ജന്തേന.

കിംസുകന്തി പാലിഭദ്രകം, പലാസോതി കേചി, സിമ്ബലീതി അപരേ. അതിലോലുപോതി അതിവിധ ലോലസഭാവോ . അദുന്തി ഏതം. നന്തി കേസാദിസരീരകോട്ഠാസം. മുച്ഛിതാതി മോഹിതാ, മുച്ഛാപാപികായ വാ തണ്ഹായ വസേന മുച്ഛം പത്താ. സഭാവന്തി പടിക്കുലഭാവം.

ഉക്കരൂപമോതി ഉച്ചാരപസ്സാവട്ഠാനസമോ, വച്ചുകൂപസമോ വാ. ചക്ഖുഭൂതേഹീതി ചക്ഖും പത്തേഹി പടിലദ്ധപത്താചക്ഖുകേഹി, ലോകസ്സ വാ ചക്ഖുഭൂതേഹി. അല്ലചമ്മപടിച്ചന്നോതി അല്ലചമ്മപരിയോനദ്ധോ.

ദബ്ബജാതികേനാതി ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മേ പടിലദ്ധും ഭബ്ബരൂപേന. യത്ഥ യത്ഥ സരീരേ, സരീരസ്സ വാ യത്ഥ യത്ഥ കോട്ഠാസേ. നിമിത്തം ഗഹേത്ഥാതി അസുഭാകാരസ്സ സുട്ഠു സല്ലക്ഖണവസേന യമാ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം ഉഗ്ഗണ്ഹനവസേന നിമിത്തം ഗഹേത്ഥാ, ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം ഉപ്പാദേത്ഥാതി അത്ഥോ. കമ്മട്ഠാനം അപ്പനം പാപേതബ്ബന്തി യമാലദ്ധേ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തേ കമ്മം കരോന്തേന പടിഭാഗനിമിത്തം ഉപ്പാദേത്ഥാ ഉപചാരജ്ഞാനേ റിതേന തമേവ ഭാവനം ഉസ്സുക്കാപേന്തേന അസുഭേകമ്മട്ഠാനം അപ്പനം പാപേതബ്ബം. അധിഗതപ്പനോ ഹി പഠമജ്ഞാനേ റിതോ തമേവ ധ്യാനം പാദകം കത്ഥാ വിപസ്സനം ആരഭിത്ഥാ സങ്ഖാരേ സമ്മസന്തോ നചിരസ്സേവ സബ്ബാസവേ വേപേതീതി.

അസുഭേകമ്മട്ഠാനനിദ്രേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി ഛരട്ഠപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

൧. ഹരഅനുസ്സതിനിദ്രേസവണ്ണനാ

൧. ബുദ്ധാനുസ്സതികഥാവണ്ണനാ

൧൨൩. അസുഭാനന്തരത്തി അസുഭകമ്മട്ഠാനാനന്തരം. അനുസ്സതിസുതി അനുസ്സതികമ്മട്ഠാനേസു. “അനു അനു സതി അനുസ്സതി”തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “പുനപുനം ഉപ്പജ്ജനതോ”തി വത്ഥാ ന ഏതഥ അനു-സദയോഗേന സതി-സദോ അത്ഥന്തരവാചകോതി ദസ്സേതും “സതിയേവ അനുസ്സതി”തി വുത്തം. തേന നായമനു-സദോ “ഉപലബ്ഭിതീ”തിആദിസു ഉപ-സദോ വിയ അനത്ഥകോ, നാപി “സഞ്ജാനനം പജാനന”തിആദിസു സം-സദാദയോ വിയ അത്ഥന്തരദീപകോതി ദസ്സേതി. “പവത്തിബ്ബുട്ഠാനമ്ഹിയേവ വാ പവത്തത്താ”തി ഇമിനാ ച അനുസ്സതിയാ അനുസ്സരിതബ്ബാനുരുപതാ വുത്താ ഹോതീതി പവത്തകസ്സേവ അനുരുപതം ദസ്സേതും “കുലപുത്തസ്സ അനുരുപാ”തി വുത്തം, സദ്ധാപബ്ബജിതസ്സ വാ കുലപുത്തസ്സ. അനുരുപതാ നാമ പവത്തിബ്ബുട്ഠാനസ്സ അനുരുപതായ ഏവ ഹോതീതി പവത്തകസ്സേവ അനുരുപതാ വുത്താ, ന ഉഭയസ്സ. അനുരുപാതി ച യുത്താതി അത്ഥോ. ബുദ്ധന്തി യേ ഗുണേ ഉപാദായ ഭഗവതി “ബുദ്ധോ”തി പഞ്ചത്തതി, തേ ഗുണേ ഏകജ്ജന്തം ഗഹേതാ വുത്തം. തേനാപ “ബുദ്ധഗുണാരമ്മണായ സതിയാ ഏതമധിവചന”തി. ആരബ്ഭാതി ആലമ്ബിതാ. യമ്മന്തി പരിയത്തിയമ്മേന സദ്ധിം നവവിധന്വി ലോകുത്തരയമ്മം. നനു ച നിബ്ബാനം വിസും കമ്മട്ഠാനഭാവേന വക്ഖതി? കിഞ്ചാപി വക്ഖതി, യമ്മഭാവസാമഞ്ജേന പന മഗ്ഗഫലേഹി സദ്ധിം ഊ പാളിയാ സങ്ഗഹിതത്താ തസ്സാപി യമ്മാനുസ്സതികമ്മട്ഠാനേ ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം, അസങ്ഖതാമതാദിഭാവേന പന മഗ്ഗഫലേഹി വിസിട്ഠതായ തസ്സ വിസും കമ്മട്ഠാനഭാവേന ഗഹണം കതം. സീലാനുസ്സതിആദിനം പന തിസ്സന്നം അനുസ്സതിനം വിസും കമ്മട്ഠാനഭാവേന ഗഹണം യോഗാവചരസ്സ അത്തനോ ഏവ സിലസ്സ ചാഗസ്സ സദ്ധാദിനഞ്ച അനുസ്സതിട്ഠാനഭാവേന ഗഹേതബ്ബത്താ. രൂപകായം ഗതാതി അത്തനോ കരജകായം ആരബ്ഭ ആരമ്മണകരണവസേന പവത്താ. കായേതി കായേ വിസയഭൂതേ. കോട്ഠാസനിമിത്താരമ്മണായാതി കേസാദികോട്ഠാസേസു പടിക്കുലനിമിത്താരമ്മണായ. ഇതോ പുരിമാസു സത്തസു അനുസ്സതിസു നത്ഥി നിമിത്തുപ്പത്തി, ഊ അത്ഥിതി ദസ്സനത്ഥം നിമിത്ത-ഗുഹണം. തഥാ അസ്സാസസ്സാസനിമിത്താരമ്മണായാതി ഏത്ഥാപി. ഉപസമന്തി സബ്ബസങ്ഖാരൂപസമം, നിബ്ബാനന്തി അത്ഥോ.

൧൨൪. അപേച്ച ബുദ്ധഗുണേ യാമാവതോ തത്ഥാ ഉപ്പന്നോ പസാദോ അപേച്ചപ്പസാദോ, അരിയമഗ്ഗേന ആഗതപ്പസാദോ, തംസദിസോപി വാ യോ ദിട്ഠിഗതവാതേഹി അചലോ അസമ്പകമ്പിയോ, തേന സമന്നാഗതേന. താദിസസ്സ ബുദ്ധാനുസ്സതിഭാവനാ ഇജ്ജയതി, ന ഇതരസ്സ. പതിരൂപസേനാസന്തേതി യഥാവുത്തഅട്ഠാരസദോസവജ്ജിതേ പഞ്ചങ്ഗസമന്നാഗതേ സേനാസന്തേ. രഹോഗതേനാതി രഹസി ഗതേന. തേന കായവിവേകം ദസ്സേതി. പടിസല്ലിന്നേനാതി നാനാരമ്മണതോ പടിസല്ലിന്നേന, ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണതോ പടിക്കമാപേതാ കമ്മട്ഠാനേ സല്ലിന്നേന, സുസിലിട്ഠചിത്തേനാതി അത്ഥോ. ഏവന്തി ഇമായ പാളിയാ ആഗതന്തേന.

സോഭഗവാതി ഏതഥ സോതി യോ സോ സമതിംസ പാരമിയോ പൂരേതാ സബ്ബകിലേസേ ഭഞ്ജിതാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോ ദേവാനം അതിദേവോ ബ്രഹ്മാനം അതിബ്രഹ്മാ ലോകനാമോ ഭാഗ്യവന്തതാദിഹി കാരണേഹി സദേവകേ ലോകേ “ഭഗവാ”തി പത്ഥടകിത്തിസദോ, സോ. ഭഗവാതി ഇദം സത്ഥു നാമകിത്തനം. തഥാ ഹി വുത്തം “ഭഗവാതി നേതം നാമം മാതരാ കത”തിആദി (മഹാനിം ൧൯൮, ൨൧; ചുളനിം അജിതമാണവപുച്ഛാനിദ്രേസ ൨). പരതോ പന ഭഗവാതി ഗുണകിത്തനം. അരഹന്തിആദിസു നവസു റാനേസു പച്ചേകം ഇതിപി-സദം യോജേതാ ബുദ്ധഗുണാ അനുസ്സരിതബ്ബാതി ദസ്സേന്തോ “ഇതിപി അരഹം...പേ... ഇതിപി ഭഗവാതി അനുസ്സരിതീ”തി ആഹ. “ഇതിപേതം ഭൂതം ഇതിപേതം തച്ഛ”തിആദിസു (ദിം നിം ൧.൬) വിയ ഇതി-സദോ ആസന്നപച്ചക്ഖകരണത്ഥോ, പി-സദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. തേന നേസം ബഹുഭാവോ ദീപിതോ, താനി ച ഗുണസല്ലക്ഖണകാരണാനി ഭാവേന്തേന ചിത്തസ്സ സമ്മുഖിഭൂതാനി കാതബ്ബാനീതി ദസ്സേന്തോ “ഇമിനാ ച ഇമിനാ ച കാരണേനാതി വുത്തം ഹോതീ”തി ആഹ.

൧൨൫. ദൂരതാ നാമ ആസന്നതാ വിയ ഉപാദായുപാദായ വുച്ചതീതി പരമുക്കംസഗതം ദൂരഭാവം ദസ്സേന്തോ “സുവിദൂരവിദൂരേ”തി ആഹ, സുട്ഠ വിദൂരഭാവേനേവ വിദൂരേതി അത്ഥോ. സാ പനസ്സ കിലേസതോ ദൂരതാ തേസം സബ്ബസോ പഹിനത്താതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “മഗ്ഗേന കിലേസാനം വിദ്ധംസിതത്താ”തി. നനു അഞ്ജേനസമ്പി വീണാസവാന്തം തേ പഹിനാ ഏവാതി അനുയോഗം മനസി കത്ഥാ വുത്തം “സവാസനാന”തി. ന ഹി ഭഗവന്തം റപേതാ അഞ്ജേന സഹ വാസനായ കിലേസേ പഹാതും സക്കോന്തി, ഏതേന അഞ്ജേഹി അസാധാരണം ഭഗവതോ അരഹത്തന്തി ദസ്സിതം ഹോതി. കാ പനായം വാസനാ നാമ? പഹിനകിലേസസ്സാപി അപ്പഹിനകിലേസസ്സ പയോഗസദിസപയോഗഹേതുഭൂതോ കിലേസനിഹിതോ സാമത്ഥിയവിസേസോ ആയസ്ഥതോ പിളിന്ദവച്ഛസ്സ (പാരാ ൬൨൧) വസലസമുദാചാരനിമിത്തം വിയ. കഥം പന “ആരകാ”തി വുത്തേ “കിലേസേഹീ”തി അയമത്ഥോ ലബ്ഭിതീതി? സാമഞ്ജേനതനായ വിസേസേ അവട്ഠാനതോ, വിസേസത്ഥിനാ ച വിസേസസ്സ അനുപയോജേതബ്ബതോ, “ആരകാസ്സ ഹോന്തി പാപകാ അകുസലാ യമ്മാ”തിആദിനി (മം നിം ൧.൪൩൪) സുത്തപദാനേത്ഥ ഉദാഹരിതബ്ബാനി. ആരകാതി ചേത്ഥ ആ-കാരസ്സ രസ്സത്തം, ക-കാരസ്സ ച ഹ-കാരം, സാനുസാരം കത്ഥാ നിരുത്തിന്തേന “അരഹ”തി പദസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ. വുത്തമേവത്ഥം സുഖഗുഹണത്ഥം “സോ തതോ ആരകാ നാമാ”തി ഗാമാബന്ധമാഹ. തത്ഥ സമഞ്ജനസീലോ സമങ്ഗീ, ന സമങ്ഗിതാ അസമങ്ഗിതാ അസമന്നാഗമോ അസഹവുത്തിതാ.

൧൨൬. അനത്ഥചരണേന കിലേസാ ഏവ അരയോതി കിലേസാരയോ. “അരീനം ഹതത്താ അരിഹാ”തി വത്തബ്ബേ നിരുത്തിന്തേന “അരഹ”തി വുത്തം.

൧൨൭. യഞ്ചേതം സംസാരചക്കന്തി സമ്ബന്ധോ. രഥചക്കസ്സ നാഭി വിയ മൂലാവയവഭൂതം അത്ഥോ, ബഹി ച സമവട്ഠിതം അവിജ്ജാഭവതണ്ഹാമയം ദയന്തി വുത്തം “അവിജ്ജാഭവതണ്ഹാമയനാഭീ”തി. നാഭിയാ, നേമിയാ ച സമ്ബന്ധാ അരസദിസാ പച്ചയഫലഭൂതേഹി അവിജ്ജാതണ്ഹാജരാമരണേഹി സമ്ബന്ധാ പുണ്ണാദിസങ്ഖാരാതി വുത്തം “പുണ്ണാദിഅഭിസങ്ഖാരാര”തി. തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ പരിയന്തഭാവേന പാകടം ജരാമരണന്തി തം നേമിട്ഠാനിയം കത്ഥാ ആഹ “ജരാമരണനേമീ”തി. യഥാ ച രഥചക്കപവത്തിയാ പധാനകാരണം അക്ഖവോ, ഏവം സംസാരചക്കപവത്തിയാ ആസവസമുദയോതി ആഹ “ആസവസമുദയമയേന അക്ഖവേന വിജ്ജിതീയാ”തി. ആസവാ ഏവ അവിജ്ജാദിനം കാരണത്താ ആസവസമുദയോ. യഥാഹ “ആസവസമുദയാ അവിജ്ജാസമുദയോ”തി (മം നിം ൧.൧൩൩). വിപാകകടത്താരുപ്പപ്പഭേദോ കാമഭവാദികോ തിഭവോ ഏവ രഥോ, തസ്ഥിം തിഭവരഥേ. അത്തനോ പച്ചയേഹി സമം, സബ്ബസോ വാ ആദിതോ പട്ഠായ യോജിതന്തി സമാധോജിതം. ആദിരഹിതം കാലം പവത്തതിതി കത്ഥാ അനാദികാലപ്പവത്തം.

“ഖസാനഞ്ച പടിപാടി, ധാതുആയതന്നെ ച;
അഞ്ചോളിന്നും വത്തമാനം, ‘സംസാരോ’തി പവുച്ചുതി”തി. (ദീം നിം അട്ഠം ൨.൯൫ അപസാദനാവണ്ണനാ; സം നിം അട്ഠം ൨.൨.൩൦; അം നിം അട്ഠം ൨.൪.൧൯൯) -

ഏവം വുത്തസംസാരോവ സംസാരചക്കം. അന്നേനാതി ഭഗവതാ. ബോധിമണ്ഡേതി ബോധിസഞ്ചാതസ്സ ഞാണസ്സ മണ്ഡപാവപുത്തേ റാനേ, കാലേ വാ. വീരിയപാദേഹിതി സംകിലേസവോദാനപക്വിയേസു സന്നിരുദ്ദേസന്നിക്ഖിപനകിച്ചതായ ദിധാ പവത്തേഹി അത്തനോ വീരിയസഞ്ചാതേഹി പാദേഹി. സീലപഥവിയന്തി പതിട്ഠേന സീലമേവ പഥവി, തസ്സ. പതിട്ഠായാതി സമ്പാദനവസേന പതിട്ഠഹിതാ. സദ്ധാഹത്ഥേനാതി അനവജ്ജയമ്മാദാനസാധനതോ സദ്ധാവ ഹത്ഥോ, തേന. കമ്മക്ഖയകരന്തി കായകമ്മാദിഭേദസ്സ സബ്ബസ്സപി കമ്മസ്സ വയകരണതോ കമ്മക്ഖയകരം. ഞാണഹരസുന്തി സമാധിസിലായം സുന്തിസീതമഗ്ഗുഞാണഹരസും ഗഹേതാ.

൧൨൮. ഏവം “അരാനം ഹത്താ”തി ഏതഥ വുത്തഅരഘാതേ സംസാരം ചക്കം വിയ ചക്കന്തി ഗഹേതാ അത്ഥയോജനം കത്വാ ഇദാനി പടിച്ചസമുപ്പാദസേനാക്കമേനപി തം ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അനമതഗ്ഗം സംസാരവട്ടന്തി അനു അനു അമതഗ്ഗം അവിഞ്ഞാതകോടികം സംസാരമണ്ഡലം. സേസാ ദസ ധമ്മാ സഞ്ചാരാദയോ ജാതിപരിയോസാനാ അരാ. കഥം? നാഭിയാ അവിജ്ജായ മൂലതോ, നേമിയാ ജരാമരണേന അന്തതോ സമ്ബന്ധത്താതി ദസ്സേന്തോ ആഹ “അവിജ്ജാമൂലകത്താ ജരാമരണപരിയന്തത്താ ചാ”തി. ദുക്ഖാദിസുതി ദുക്ഖസമുദയനിരോധമഗ്ഗേസു. തത്ഥ ദുക്ഖേ അത്താണം തദന്തോഗ്യത്താ, തപ്പടിച്ഛാദനതോ ച, സേസേസു പടിച്ഛാദനതോവ. ദുക്ഖന്തി ചേത്ഥ ദുക്ഖം അരിയസച്ചം അധിപ്പേതന്തി തം കാമഭവാദിവസേന തിയാ ഭിന്ദിതാ തഥാ തപ്പടിച്ഛാദികം അവിജ്ജം, അവിജ്ജാദിപച്ചയേ തീസു ഭവേസു സഞ്ചാരാദികേ ച പടിപാടീയാ ദസ്സേന്തോ “കാമഭവേ ച അവിജ്ജാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ കാമഭവേ അവിജ്ജാതി കാമഭവേ ആദിനവപ്പടിച്ഛാദികാ അവിജ്ജാ. രൂപഭവേ അരൂപഭവേ അവിജ്ജാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. കാമഭവേ സഞ്ചാരാനന്തി കാമഭൂമിപരിയാപന്നാനം സഞ്ചാരാനം, കാമഭവേ വാ നിപ്ഫാദേതബ്ബാ യേ സഞ്ചാരാ, തേസം കാമഭവുപപത്തിനിബ്ബത്തകസഞ്ചാരാനന്തി അത്ഥോ. പച്ചയോ ഹോതീതി പുത്താദിസഞ്ചാരാനം താവ ആരമ്മണപച്ചയേന ചേവ ഉപനിസ്സയപച്ചയേന ചാതി ദിധാ പച്ചയോ ഹോതി. അപുത്താദിസഞ്ചാരേസു സഹജാതസ്സ സഹജാതാദിവസേന , അസഹജാതസ്സ അനന്തരസമനന്തരാദിവസേന, നാനന്തരസ്സ പന ആരമ്മണവസേന ചേവ ഉപനിസ്സയവസേന ച പച്ചയോ ഹോതി. അരൂപഭവേ സഞ്ചാരാനന്തി ആനേഞ്ജാദിസഞ്ചാരാനം . പച്ചയോ ഹോതി ഉപനിസ്സയവസേനേവ. ഇമസ്ഥിം പനത്ഥേ ഏതഥ വിത്ഥാരിയമാനേ അതിപ്പഞ്ചോ ഹോതി, സയമേവ ച പരതോ ആഗമിസ്സതിതി ന നം വിത്ഥാരയാമ.

തിണ്ണം ആയതന്നാതി ചക്ഖസോതമനായതന്നാനം. ഏകസ്സായതസ്സാതി മനായതസ്സ. ഇമിനാ നയേന ഫസ്സാദിനന്ധി വിഭാഗോ വേദിതബ്ബോ. തത്ഥ തത്ഥ സാ സാ തണ്ഹാതി രൂപതണ്ഹാദിഭേദോ തത്ഥ തത്ഥ കാമഭവാദിസു ഉപ്പജ്ജനകാ തണ്ഹാ.

തണ്ഹാദിമൂലികാ കഥാ അതിസംഖിത്താതി തം, ഉപാദാനഭവേ ച വിഭജിതാ വിത്ഥാരേതാ ദസ്സേതും “കഥ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ “കാമേ പരിഭുഞ്ജിസ്സാമി”തി ഇമിനാ കാമതണ്ഹാപവത്തിമാഹ. തഥാ “സഗ്ഗസമ്പത്തിം അനുഭവിസ്സാമി”തിആദിഹി. സാ പന തണ്ഹാ യസ്ഥാ ഭുസമാദാനവസേന പവത്തമാനാ കാമുപാദാനം നാമ ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “കാമുപാദാനപച്ചയാ”തി. തഥേവാതി കാമുപാദാനപച്ചയാ ഏവ.

ബ്രഹ്മലോകസമ്പത്തിതി രൂപീബ്രഹ്മലോകേ സമ്പത്തിം. “സബ്ബേപി തേഭൂമകാ ധമ്മാ കാമനിയട്ഠേന കാമാ”തി (മഹാനിം ൧; ചൂളനിം അജിതമാണവപുച്ഛാനിദ്രേസ വ മോക വിസദിസം) വചനതോ ഭവരാഗോപി കാമുപാദാനമേവാതി കത്വാ “കാമുപാദാനപച്ചയാ ഏവ മേത്തം ഭാവേതി”തിആദി വുത്തം. സേസുപാദാനമൂലികാസുപീതി ഏത്ഥായം യോജനാ - ഇധേകച്ചോ “നത്ഥി പരോ ലോകോ”തി നത്ഥികദിട്ഠിം ഗണ്ഹാതി, സോ ദിട്ഠുപാദാനപച്ചയാ കായേന ദുച്ചരിതം ചരതിതിആദി വുത്തനയേന യോജേതബ്ബം. അപരോ “അസുകസ്ഥിം സമ്പത്തിഭവേ അത്താ ഉച്ഛിജ്ജതി”തി ഉച്ഛേദദിട്ഠിം ഗണ്ഹാതി, സോ തത്രൂപപത്തിയാ കായേന സുചരിതം ചരതിതിആദി വുത്തനയേനേവ യോജേതബ്ബം. അപരോ “രൂപി മനോമയോ ഹുത്വാ അത്താ ഉച്ഛിജ്ജതി”തി രൂപുപപത്തിയാ മഗ്ഗം ഭാവേതി. ഭാവനാപാരിപൂരിയാതി സബ്ബം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. അപരോ “അരൂപഭവേ ഉപ്പജ്ജിതാ അത്താ ഉച്ഛിജ്ജതി”തി അരൂപുപപത്തിയാ മഗ്ഗം ഭാവേതി. ഭാവനാപാരിപൂരിയാതി സബ്ബം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. ഏതാഹിയേവ അത്തവാദുപാദാനമൂലികാപി യോജനാ സംവണ്ണിതാതി ദട്ഠബ്ബം. ഏവം ദിട്ഠധമ്മനിബ്ബാനവാദവസേനാപി യോജനാ വേദിതബ്ബാ. അപരോ “സീലേന സുഖീ”തി “അസുഖിമഗ്ഗം സുഖിമഗ്ഗോ”തി പരാമസന്തോ സീലബുതുപാദാനപച്ചയാ കായേന ദുച്ചരിതം ചരതിതിആദിനാ സബ്ബം വുത്തനയേനേവ യോജേതബ്ബം.

ഇദാനി യായം സംസാരചക്കം ദസ്സേന്തേന “കാമഭവേ അവിജ്ജാ കാമഭവേ സഞ്ചാരാനം പച്ചയോ ഹോതി”തിആദിനാ അവിജ്ജാദിനം പച്ചയഭാവോ, സഞ്ചാരാദിനം പച്ചയുപ്പന്നഭാവോ ച ദസ്സിതോ, തഥേവ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗപാളിം ആനേതാ നിഗമനവസേന ദസ്സേന്തോ “ഏവം അയ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യഥാ സഞ്ചാരാ ഹേതുനിബ്ബത്താ, ഏവം അവിജ്ജാപി കാമാസവാദിനാ സഹേതുക്കാ ഏവാതി ആഹ “ഉഭോപേതേ ഹേതുസമുപ്പന്നാ”തി. പച്ചയപരിഗ്ഗഹേതി നാമരൂപസ്സ പച്ചയാനം അവിജ്ജാദിനം പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹണേ, നിപ്ഫാദേതബ്ബേ ഭുജ്ജം. പത്താതി കഞ്ചാവിതരണവിസുഖിസഞ്ചാതാ പകാരതോ ജാനനാ. ധമ്മട്ഠിതിഞാണന്തി പടിച്ചസമുപ്പാദാവബോധോ. ഇദഞ്ച ധമ്മട്ഠിതിഞാണം യസ്ഥാ അദ്ധാത്തയേ കഞ്ചാമലവിതരണവസേന പവത്തതി, തസ്ഥാ “അതീതവി അദ്ധാത”തിആദി വുത്തം. ഏതേനേവ നയേനാതി ഏതേന “അവിജ്ജാ ഹേതു”തിആദിനാ അവിജ്ജായം വുത്തേന നയേന. “സഞ്ചാരാ ഹേതു, വിത്താണം ഹേതുസമുപ്പന്ന”തിആദിനാ (പടിം മം ൧.൪൬) സബ്ബപദാനിവിത്ഥാരേതബ്ബാനി.

സംഖിപ്പന്തി ഏതഥ അവിജ്ജാദയോ, വിത്താണാദയോ ചാതി സഞ്ചേപോ, ഹേതു, വിപാകോ ച. ഹേതു വിപാകോതി വാ സംഖിപ്പതീതി സഞ്ചേപോ, അവിജ്ജാദയോ വിത്താണാദയോ ച. സഞ്ചേപഭാവസാമണ്ണേന പന ഏകവചനം കത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. തേ പന സഞ്ചേപാ അതീതേ ഹേതു, ഏതരഹി വിപാകോ, ഏതരഹി ഹേതു, ആയതിം വിപാകോതി ഏവം കാലവിഭാഗേന ചത്താരോ ജാതാ. തേനാഹ “പുരിമസഞ്ചേപോ ചേത്ഥ അതീതോ അദ്ധാ”തിആദി. സഞ്ചേപ-സദോ വാ ഭാഗാധിവചനന്തി അതീതോ ഹേതുഭാഗോ പഠമോ സഞ്ചേപോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. തണ്ഹുപാദാനഭവാ ഗഹിതാവ ഹോന്തി കിലേസകമ്മഭാവസാമണ്ണേതോ, തേഹി വിനാ അവിജ്ജാസഞ്ചാരാനം സകിച്ചാകരണതോ ച. കമ്മം തണ്ഹാ ച തസ്സ സഹകാരികാരണം ഹുത്വാ വട്ടനത്ഥേന കമ്മവട്ടം.

വിഞ്ഞാണാമരൂപസംയുക്തനാമസ്സവേദനാനം ജാതിജരാഭിഗ്യാവത്ഥാ “ജാതിജരാമരണ”ന്തി വുത്താതി ആഹ “ജാതിജരാമരണാപദേശേന വിഞ്ഞാണാദിനം നിമിത്തം”തി. ഇമേതി വിഞ്ഞാണാദയോ. ആയതിം വിപാകവട്ടം പച്ചുപ്പന്നഹേതുതോ ഭാവിനം അനാഗതാനം ഗഹിതത്താ. തേതി അവിജ്ഞാദയോ. ആകാരതോതി സരൂപതോ അവുത്താപി തസ്തിം തസ്തിം സദ്ഗഹേ ആകീരീയന്തി അവിജ്ഞാസദ്വാദാദിഗ്യാഹേണഹി പകാസീയന്തിതി ആകാരാ, അതീതഹേതുആദിനം വാ പകാരാ ആകാരാ, തതോ ആകാരതോ. വിസതിവിധാ ഹോന്തി അതീതഹേതുപഞ്ചകാദിഭേദതോ.

സദ്വാദവിഞ്ഞാണാനം അന്തരാ ഏകോ സന്ധിതി ഹേതുതോ ഫലസ്സ അവിച്ഛേദപ്പവത്തിഭാവതോ ഹേതുഫലസമ്ബന്ധഭൂതോ ഏകോ സന്ധി. തഥാ ഭവജാതിനമന്തരാ. വേദനാതണ്ഹാനമന്തരാ പന ഫലതോ ഹേതുനോ അവിച്ഛേദപ്പവത്തിഭാവതോ ഫലഹേതുസമ്ബന്ധഭൂതോ ഏകോ സന്ധി. ഫലഭൂതോപി ഹി യമ്മോ അന്തസ്സ ഹേതുസഭാവസ്സ യമ്മസ്സ പച്ചയോ ഹോതിതി.

ഇതിതി വുത്തപ്പകാരപരാമസനം. തേനാഹ “ചതുസദ്വേപ”ന്തിആദി. സബ്ബാകാരതോതി ഇയ വുത്തേഹി, അവുത്തേഹി ച പടിച്ഛസമുപ്പാദവിഭിന്ദേ (വിഭി ൨൨൭ ആദയോ), അനന്തനയസമന്തപട്ഠാനാദിസു ച ആഗതേഹി സബ്ബേഹി ആകാരേഹി. ജാനാതിതി അവബുജ്ജന്തി. പസ്സതിതി ദസ്സനഭൂതേന ഞാണചക്ഖുനാ പച്ചക്ഖതോ പസ്സതി. അന്താതി പടിവിജ്ജന്തിതി തേസംയേവ വേവചനം. തന്തി തം ജാനനം. ഞാതട്ഠേനാതി യമാസഭാവതോ ജാനന്ദം. പജാനന്ദംനാതി അനിച്ഛാദിഹി പകാരേഹി പടിവിജ്ജന്തിന്ദം.

ഇദാനി യദമമിദം ഭവചക്ഖം ഇധാനീതം, തം ദസ്സേതും “ഇമിനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തേയമ്മേതി തേ അവിജ്ഞാദികേ യമ്മേ. യമാഭൂതം ഞ്ഞാതി മഹാവജിരന്താണേന യാമാവതോ ജാനിത്വാ. നിബ്ബിന്ദന്തോ ബലവവിപസ്സനായ വിരജ്ജന്തോ വിമുച്ഛന്തോ അരിയമഗ്ഗേഹി അരേഹനീതി യോജനാ. തത്ഥ യദാ ഭഗവാ വിരജ്ജതി വിമുച്ഛതി, തദാ അരേഹന്തി നാമ. തതോ പരം പന അഭിസമ്ബുദ്ധക്ഖണം ഗഹേത്വാ വുത്തം “ഹനിവിഹനി വിധംസേസി”തി.

൧൨൯. ചക്ഖവത്തിനോ അചേതനേ ചക്ക്കരതനേ ഉപ്പന്നേ തത്ത്വേവ ലോകോ പൂജം കരോതി, അന്തത്ഥ പൂജാവിസേസാ പച്ഛിജന്തി, കിമദ്ദം പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ ഉപ്പന്നേതി ദസ്സേന്തോ “ഉപ്പന്നേ തമാഗതേ”തിആദിമാഹ. കോ പന വാദോ അന്തേസം പൂജാവിസേസാനന്തി യമാവുത്തതോ അന്തേസം അമഹേസക്ഖേഹി ദേവമനുസ്സേഹി കരിയമാനാനം നാതിഉളാരാനം പൂജാവിസേസാനം അരഹഭാവേ കാ നാമ കമാ. അത്ഥാനുരൂപന്തി അരഹത്തത്ത്വസ്സ അനുരൂപം അന്യത്ഥം.

൧൩൦. അസിലോകഭയേനാതി അകിത്തിഭയേന. രഹോ പാപം കരോന്തി “മാ നം കോചി ജന്താ”തി ഏസ ഭഗവാ ന കദാചി കരോതി പാപഹേതുനം ബോധിമണ്ഡേ ഏവ സുപ്പഹീനത്താ. അപരോ നയോ - ആരകാതി അരഹം, സുവിദുരഭാവതോഇച്ഛേവ അത്ഥോ. കുതോ പന സുവിദുരഭാവതോതി? യേ അഭാവിതകായാ അഭാവിതസീലാ അഭാവിതചിത്താ അഭാവിതപഞ്ഞാ, തതോ ഏവ അപ്പഹീനരാഗദോസമോഹാ അരിയയമ്മസ്സ അകോവിദാ അരിയയമ്മേ അവിനീതാ അരിയയമ്മസ്സ അദസ്സാവിനോ അപ്പടിപന്നാ മിച്ഛാപടിപന്നാ ച, തതോ സുവിദുരഭാവതോ. വുത്തഞ്ജേഹേതം ഭഗവതാ -

“സദ്ഘാടികണ്ഠേചേപി മേ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു ഗഹേത്വാ പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ അനുബന്ധോ അസ്സ പാദേ പാദം നിക്ഖിപന്തോ, സോ ച ഹോതി അഭിജ്ജയാലു കാമേസു തിബ്ബസാരാഗോ ബ്യാപന്നചിത്തോ പദ്യുട്ഠമനസങ്കപ്പോ മുട്ഠസ്സതി അസമ്പജാനോ അസമാഹിതോ വിബ്ബന്തചിത്തോ പാകതിന്ദ്രിയോ. അഥ ഖോ സോ ആരകാവ മയ്ഹം, അഹഞ്ച തസ്സ. തം കിസ്സ ഹേതു? യമ്മം ഹി സോ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു ന പസ്സതി, യമ്മം അപസ്സന്തോ മം ന പസ്സതി”തി (ഇതിവു ൯൨).

യമാവുത്തപുഗ്ഗലാ ഹി സചേപി സായം പാതം സത്ഥു സന്തികാവചരാവ സിയും, ന തേ താവതാ “സത്ഥു സന്തികാ”തി വത്തബ്ബാ, തഥാ സത്ഥാപി നേസം. ഇതി അസപ്പുരിസാനം ആരകാ ദുരേതി അരഹം.

“സമ്മാ ന പടിപജന്തി, യേ നിഹീനാസയാ നരാ; ആരകാ തേഹി ഭഗവാ, ദുരേ തേനാരഹം മതോ”തി.

തഥാ ആരകാതി അരഹം, ആസന്നഭാവതോതി അത്ഥോ. കുതോ പന ആസന്നഭാവതോതി? യേ ഭാവിതകായാ ഭാവിതസീലാ ഭാവിതചിത്താ ഭാവിതപഞ്ഞാ, തതോ ഏവ പഹീനരാഗദോസമോഹാ അരിയയമ്മസ്സ കോവിദാ അരിയയമ്മേ സുവിനീതാ അരിയയമ്മസ്സ ദസ്സാവിനോ സമ്മാപടിപന്നാ, തതോ ആസന്നഭാവതോ. വുത്തമ്പി ചേതം ഭഗവതാ -

“യോജനസതേ ചേപി മേ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു വിഹരേയു, സോ ച ഹോതി അനഭിജ്ജയാലു കാമേസു ന തിബ്ബസാരാഗോ അബ്യാപന്നചിത്തോ അപ്പദ്യുട്ഠമനസങ്കപ്പോ ഉപട്ഠിതസ്സതി സമ്പജാനോ സമാഹിതോ ഏകഗ്ഗചിത്തോ സംവുതിന്ദ്രിയോ. അഥ ഖോ സോ സന്തികേവ മയ്ഹം, അഹഞ്ച തസ്സ. തം കിസ്സ ഹേതു? യമ്മം ഹി സോ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു പസ്സതി, യമ്മം പസ്സന്തോ മം പസ്സതി”തി (ഇതിവു ൯൨).

തഥാരുപാ ഹി പുഗ്ഗലാ സത്ഥു യോജനസഹസ്സന്തരികാപി ഹോന്തി, ന താവതാ തേ “സത്ഥു ദുരചാരിനോ”തി വത്തബ്ബാ, തഥാ സത്ഥാപി നേസം. ഇതി സപ്പുരിസാനം ആരകാ ആസന്നേതി അരഹം.

യേ സമ്മാ പടിപജന്തി, സുപ്പണീതാധിമുത്തികാ; ആരകാ തേഹി ആസന്നേ, തേനാപി അരഹം ജിനോ.

യേ ഇമേ രാഗാദയോ പാപയമ്മാ യസ്തിം സന്താനേ ഉപ്പജന്തി, തസ്സ ദിട്ഠധമ്മികമ്പി സമ്പരായികമ്പി അനത്ഥം ആവഹന്തി. നിബ്ബാനഗാമിനിയാ പടിപദായ ഏകംസേനേവ ഉജുവിപച്ചനികഭൂതാ ച, തേ അത്തഹിതം, പരഹിതഞ്ച പരിപൂരേതും സമ്മാ പടിപജന്തേഹി സാധുഹി ദുരതോ രഹിതബ്ബാ പരിച്ഛിതബ്ബാ പഹാതബ്ബാതി രഹാ നാമ, തേ ച യസ്തിമാ ഭഗവതോ ബോധിമുലേയേവ അരിയമഗ്ഗേന സബ്ബസോ പഹീനാ സമുച്ഛിനാ. യഥാഹ -

“തമാഗതസ്സു ഖോ, ബ്രാഹ്മണ, രാഗോ പഹീനോ ദോസോ മോഹോ, സബ്ബേപി പാപകാ അകുസലാ യമ്മാ പഹീനാ ഉച്ഛിന്നമൂലാ താലാവതുകതാ അനഭാവംകതാ ആയതിം അനുപ്പാദധമ്മാ”തി (പാരാ° ൯-൧൦ അത്ഥത്തോ സമാനം).

തസ്മാ സബ്ബസോ ന സന്തി ഏതസ്സ രഹാതി അരഹോതി വത്തബ്ബേ ഓകാരസ്സ സാനുസാരം അ-കാരാദേസം കത്വാ “അരഹ”തി വുത്തം.

പാപധമ്മാ രഹാ നാമ, സാധൂഹി രഹിതബ്ബതോ;
തേസം സുട്ഠ പഹീനത്താ, ഭഗവാ അരഹം മതോ.

യേ തേ സബ്ബസോ പരിഞ്ഞാതക്ഖണ്ഡാ പഹീനകിലേസാ ഭാവിതമഗ്ഗാ സച്ഛികതനിരോധാ അരഹന്തോ ഖിണാസവാ, യേ ച സേക്ഖാ അപ്പത്തമാനസാ അനുത്തരം യോഗക്ഖേമം പത്ഥയമാനാ വിഹരന്തി, യേ ച പരിസുദ്ധപയോഗാ കല്യാണജ്ഞാസയാ സദ്ധാസീലസുതാദിഗുണസമ്പന്നാ പുഗ്ഗലാ, തേഹി ന രഹിതബ്ബോ ന പരിച്ഛേദിതബ്ബോ, തേ ച ഭഗവതാതി അരഹം. തമാ ഹി അരിയപുഗ്ഗലാ സത്ഥാരാ ദിട്ഠധമ്മസ്സ പച്ചക്ഖകരണത്തോ സത്ഥു യമ്മസരിരേന അവിരഹിതാ ഏവ ഹോന്തി. യഥാഹ ആയസ്മാ പിങ്ഗിയോ -

“പസ്സാമി നം മനസാ ചക്ഖുനാവ,
രത്തിന്ദിവം ബ്രാഹ്മണ അപ്പമത്തോ;
നമസ്സമാനോ വിവസേമി രത്തിം,
തേനേവ മഞ്ഞാമി അവിപ്പവാസം.

“സദ്ധാ ച പീതി ച മനോ സതി ച,
നാപേന്തിമേ ഗോതമസാസനമ്ഹാ;
യം യം ദിസം വജ്ജതി ഭൂരിപഞ്ഞോ,
സ തേന തേനേവ നതോഹമസ്മീ”തി. (സു° ൯° ൧൧൪൮-൧൧൪൯);

തേനേവ ച തേ അഞ്ഞം സത്ഥാരം ന ഉദ്ദിസന്തി. യഥാഹ -

“അട്ഠാനമേതം, ഭിക്ഖവേ, അനവകാസോ, യം ദിട്ഠിസമ്പന്നോ പുഗ്ഗലോ അഞ്ഞം സത്ഥാരം ഉദ്ദിസേയ്യാതി നേതം റാനം വിജ്ജതി”തി (മ° ൯° ൩൧൨൮; അ° ൯° ൧൨൭൬).

കല്യാണപുരുഷജനാപി യേഭൂയേന സത്ഥരി നിച്ഛലസദ്ധാ ഏവ ഹോന്തി. ഇതി സുപ്പടിപന്നേഹി പൂരിസവിസേസേഹി അവിരഹിതബ്ബതോ, തേസബ്ബ അവിരഹനത്തോ ന സന്തി ഏതസ്സ രഹാ പരിച്ഛേദനകാ, നത്ഥി വാ ഏതസ്സ രഹോ സാധൂഹി പരിച്ഛേദിതബ്ബതാതി അരഹം.

“യേ സച്ഛികതസദ്ധമ്മാ, അരിയാ സുദ്ധഗോചരാ;
ന തേഹി രഹിതോ ഹോതി, നാമോ തേനാരഹം മതോ”തി.

രഹോതി ച ഗമനം വുച്ചതി, ഭഗവതോ ച നാനാഗതീസു പരിബ്ഭമനസങ്ഖാതം സംസാരേ ഗമനം നത്ഥി കമ്മക്ഖയകരേന അരിയമഗ്ഗേന ബോധിമൂലേയേവ സബ്ബസോ സസമ്ഭാരസ്സ കമ്മവട്ടസ്സ വിദ്ധംസിതത്താ. യഥാഹ -

“യേന ദേവുപപത്യസ്സ, ഗന്ധബ്ബോ വാ വിഹങ്ഗമോ;
യക്ഖത്തം യേന ഗച്ഛേയ്യം, മനുസ്സത്തഞ്ച അബ്ബജേ;
തേ മയ്ഹം ആസവാ ഖിണാ, വിദ്ധസ്താ വിനളികതാ”തി. (അ° ൯° ൪൩൬);

ഏവം നത്ഥി ഏതസ്സ രഹോഗമനം ഗതീസു പച്ചാജാതീതിപി അരഹം.

രഹോ വാ ഗമനം യസ്സ, സംസാരേ നത്ഥി സബ്ബസോ;
പഹീനജാതിമരണോ, അരഹം സുഗതോ മതോ.

പാസംസത്താ വാ ഭഗവാ അരഹം. അക്ഖരചിന്തകാ ഹി പസംസായം അരഹ-സദു വണ്ണേന്തി. പാസംസഭാവോ ച ഭഗവതോ അനഞ്ഞസാധാരണോ യഥാഭുച്ഛഗുണാധിഗതോ സദേവകേ ലോകേ സുപ്പതിട്ഠിതോ. തമാ ഹേസ അനുത്തരേന സീലേന അനുത്തരേന സമാധിനാ അനുത്തരായ പഞ്ഞായ അനുത്തരായ വിമുത്തിയാ അസമോ അസമസമോ അപ്പടിമോ അപ്പടിഭാഗോ അപ്പടിപുഗ്ഗലോതി ഏവം തസ്മിം തസ്മിം ഗുണേ വിഭജിതാ വുച്ചമാനേ പണ്ഡിതപുരിസേഹി ദേവേഹി ബ്രഹ്മേഹി ഭഗവതാ വാ പന പരിയോസാപേതും അസക്കുണ്ണേയുരൂപോ. ഇതി പാസംസത്താപി ഭഗവാ അരഹം.

ഗുണേഹി സദിസോ നത്ഥി, യസ്മാ ലോകേ സദേവകേ;
തസ്മാ പാസംസിതത്താപി, അരഹം ദിപഭുത്തമോ.

ഏവം സബ്ബമാപി -

“ആരകാ മന്ദബുദ്ധിനം, ആരകാ ച വിജാനതം;
രഹാനം സുപ്പഹീനത്താ, വിദുനമരഹേയ്യതോ;
ഭവേസു ച രഹാഭാവാ, പാസംസാ അരഹം ജിനോ”തി.

൧൩൧. സമ്മാതി അവിപരീതം. സാമന്തി സയമേവ. സമ്ബുദ്ധോതി ഹി ഏതഥ സം-സദു “സയ”തി ഏതസ്സ അത്ഥസ്സ ബോധകോ ദട്ഠബ്ബോ. സബ്ബധമ്മാനന്തി അനവസേസാനം നേയ്യധമ്മാനം. കഥം പന്നേത്ഥ സബ്ബധമ്മാവബോധോ ലബ്ഭിതീതി? ഏകദേശസ്സ അഗ്ഗഹണത്തോ. പദേശഗ്ഗഹണേ ഹി അസതി ഗഹേതബ്ബസ്സ നിപ്പദേശതാവ വിഞ്ഞായതി യഥാ “ദിക്ഖിതോ ന ദദാതീ”തി. ഏവഞ്ച കത്വാ അത്ഥവിസേസാനപേക്ഖാ കത്തരി ഏവ ബുദ്ധസദുസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ കമ്മവചനിച്ഛായ അഭാവതോ. “സമ്മാ സാമം ബുദ്ധത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി ഏത്തകമേവ ഹി ഇധ സദുതോ ലബ്ഭിതീ, “സബ്ബധമ്മാന”തി പന അത്ഥത്തോ ലബ്ഭിതാനം ഗഹേത്വാ വുത്തം. ന ഹി ബുജ്ജന്തനകിരിയാ അവിസയാ യുജ്ജതി.

ഇദാനി തസ്സാ വിസയം “സബ്ധയമ്മേ”തി സാമന്തതോ വൃത്തം വിഭജിതാ ദസ്സേതും “അഭിഞ്ഞേയേ യമ്മേ”തിആദി വൃത്തം. തഥ അഭിഞ്ഞേയേതി അഭിവിസിട്ഠേന ഞാണേന ജാനിതബ്ബേ. കേ പന തേതി? ചതുസച്ചയമ്മേ. അഭിഞ്ഞേയേതോ ബുദ്ധോതി അഭിഞ്ഞേയഭാവതോ ബുദ്ധി. പുബ്ബഭാഗേ വിപസ്സനാപത്തായ, അധിഗമക്ഖണേ മഗ്ഗപത്തായ, അപരഭാഗേ സബ്ബത്തുതത്താണാദിഹി അത്താസിതി അത്ഥോ. ഇതോ പരേസുപി ഏസേവ നയോ. പരിഞ്ഞേയേ യമ്മേതി ദുക്ഖം അരിയസച്ചമാഹ. പഹാതബ്ബേതി സമുദയപക്ഖിയേ. സച്ഛികാതബ്ബേതി നിബ്ബാനം സന്ധായാഹ. ബഹുവചനനിദ്ദേസോ പന സോപാദിസേസാദികം പരിയായസിദ്ധം ഭേദം ഗഹേതാ കത്തോ, ഉദ്ദേസോ വാ അയം ചതുസച്ചയമ്മാനന്തി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “ചക്ഖും ദുക്ഖസച്ച”ന്തിആദി. ഉദ്ദേസോ ച അവിനിച്ഛിതത്ഥപരിച്ഛേദസ്സ യമ്മസ്സ വസേന കരിയതി. ഉദ്ദേസേന ഹി ഉദ്ദിസിധമാനാനം യമ്മാനം അത്ഥിതാമത്തം വുച്ചതി, ന പരിച്ഛേദോതി അപരിച്ഛേദേന ബഹുവചനേന വൃത്തം യഥാ “അപ്പച്ചയാ യമ്മാ, അസങ്ഖതാ യമ്മാ”തി (ധം സു ദുക്ഖമാതികാ ൨-൮). സച്ഛികാതബ്ബേതി വാ ഫലവിമുത്തിനമ്പി ഗഹണം, ന നിബ്ബാനസ്സേവാതി ബഹുവചനനിദ്ദേസോ കത്തോ. ഏവഞ്ച ഭാവേതബ്ബേതി ഏതഥ ത്യാനാനമ്പി ഗഹണം ദട്ഠംബു.

ഗാമായം ഭാവേതബ്ബഞ്ചാതി ഏതഥ ച-സദോ അവൃത്തസമുച്ചയത്ഥോ, തേന സച്ഛികാതബ്ബസ്സ ഗഹണം വേദിതബ്ബം. തസ്മാ ബുദ്ധോസ്ഥിതി യസ്മാ ചത്താരി സച്ചാനി മയാ ബുദ്ധാനി, സച്ചവിനിമുത്തഞ്ച കിഞ്ചി ഞേയ്യം നത്ഥി, തസ്മാ സബ്ബന്ധി ഞേയ്യം ബുദ്ധോസ്ഥി, അബ്ഭഞ്ഞാസിന്തി അത്ഥോ.

൧൩൨. ഏവം സച്ചവസേന സാമന്തതോ വൃത്തമത്ഥം ദ്വാരാദമ്മണേഹി സദ്ധിം ദ്വാരപ്പവത്തയമ്മേഹി, ഖണ്ഡാദിഹി ച സച്ചവസേനേവ വിഭജിതാ ദസ്സേതും “അപി ചാ”തിആദി ആരദ്ധം. തഥ മൂലകാരണഭാവേനാതി സന്തേസുപി അവിജ്ജാദിസു അത്തേസു കാരണേസു തേസമ്പി മൂലഭൂതകാരണഭാവേന. തണ്ഹാ ഹി കമ്മസ്സ വിചിത്തഭാവഹേതുതോ, സഹായഭാവുപഗമനതോ ച ദുക്ഖവിചിത്തതായ പധാനകാരണം. സമുട്ഠാപികാതി ഉപ്പാദികാ. പുരിമതണ്ഹാതി പുരിമഭവസിദ്ധാ തണ്ഹാ. ഉഭിന്നന്തി ചക്ഖസ്സ , തംസമുദയസ്സ ച. അപ്പവത്തിതി അപ്പവത്തിനിമിത്തം. നിരോധപജാനനാതി സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന നിരോധസ്സ പടിവിജ്ജ്യാനാ. ഏകേകപദുദ്ധാരേനാതി “ചക്ഖും ചക്ഖുസമുദയോ”തിആദിനാ ഏകേകകോട്ഠാസനിദ്ധാരണേന . തണ്ഹായപി പരിഞ്ഞേയഭാവസബ്ഭാവതോ, ഉപാദാനക്ഖണ്ഡന്തോഗയത്താ ച ദുക്ഖസച്ചസങ്ഗഹം ദസ്സേതും “രൂപതണ്ഹാദയോ ഛര തണ്ഹാകായാ”തി വൃത്തം.

കസിണാനീതി കസിണജ്ജ്യാനാനി. ദത്തിംസാകാരാതി ദത്തിംസ കോട്ഠാസാ, തദാരമ്മണജ്ജ്യാനാനി ച. നവ ഭവാതി കാമഭവാദയോ തയോ, സഞ്ചിഭവാദയോ തയോ, ഏകവോകാരഭവാദയോ തയോതി നവ ഭവാ. ചത്താരിത്യാനാനീതി അഗ്ഗഹിതാരമ്മണവിസേസാനി ചത്താരി രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി, വിപാകജ്ജ്യാനാനം വാ ഏതം ഗഹണം. ഏതഥ ച കൃസലധമ്മാനം ഉപനിസ്സയഭൂതാ തണ്ഹാ സമുട്ഠാപികാ പുരിമതണ്ഹാതി വേദിതബ്ബാ. കിരിയധമ്മാനം പന യത്ഥ തേ തസ്സ അത്തഭാവസ്സ കാരണഭൂതാ.

അനുബുദ്ധോതി ബുദ്ധിതബ്ബയമ്മസ്സ അനുരൂപതോ ബുദ്ധോ. തേനാതി തസ്മാ. യസ്മാ സാമന്തതോ, വിസേസതോ ച ഏകേകപദുദ്ധാരേന സബ്ധയമ്മേ ബുദ്ധോ, തസ്മാ വൃത്തം. കിന്തി ആഹ “സമ്മാ സാമഞ്ച സബ്ധയമ്മാനം ബുദ്ധത്താ”തി, സബ്ബസ്സപി ഞേയ്യസ്സ സബ്ബാകാരതോ അവിപരിതം സയമേവ അഭിസമ്ബുദ്ധത്താതി അത്ഥോ. ഇമിന്നാസ്സ പരോപദേശഹിതസ്സ സബ്ബാകാരേന സബ്ധയമ്മാവബോധനസമത്ഥസ്സ ആകങ്ഖപ്പടിബദ്ധവൃത്തിനോ അനാവരണഞ്ചാണസങ്ഖാതസ്സ സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ അധിഗമോ ദസ്സിതോ.

നനു ച സബ്ബത്തുതത്താണതോ അത്തം അനാവരണഞ്ചാണം, അത്തഥാ “ഛര അസാധാരണഞ്ചാണാനി ബുദ്ധഞ്ചാണാനി”തി (പടിം മം മാതികാ ൧.൨൩) വചനം വിരുജ്ജേയ്യതാതി? ന വിരുജ്ജ്യാതി, വിസയപവത്തിഭേദവസേന അത്തേഹി അസാധാരണഭാവദസ്സനത്ഥം ഏകസ്സേവ ഞാണസ്സ ദധിയാ വൃത്തത്താ. ഏകമേവ ഹി തം ഞാണം അനവസേസസങ്ഖതാസങ്ഖതസമ്മുതിയമ്മവിസയതായ സബ്ബത്തുതത്താണം, തഥ ച ആവരണാഭാവതോ നിസ്സങ്ഗചാരമുപാദായ “അനാവരണഞ്ചാണ”ന്തി വൃത്തം. യഥാഹ പടിസമ്ഭിദായം “സബ്ബം സങ്ഖതമസങ്ഖതം അനവസേസം ജാനാതീതി സബ്ബത്തുതത്താണം, തഥ ആവരണം നത്ഥിതി അനാവരണഞ്ചാണ”ന്തിആദി (പടിം മം ൧.൧൧൩). തസ്മാ നത്ഥി നേസം അത്ഥതോ ഭേദോ, ഏകന്തേന ചേതം ഏവമിച്ഛിതബ്ബം. അത്തഥാ സബ്ബത്തുതാനാവരണഞ്ചാണാനം സാധാരണതാ, അസബ്ധയമ്മാരമ്മണതാ ച ആപജേയ്യ. ന ഹി ഭഗവതോ ഞാണസ്സ അബുദ്ധത്തമ്പി ആവരണം അത്ഥി, അനാവരണഞ്ചാണസ്സ ച അസബ്ധയമ്മാരമ്മണഭാവേ യത്ഥ തം ന പവത്തതി, തത്ഥാവരണസബ്ഭാവതോ അനാവരണഭാവോയേവ ന സിയാ. അഥ വാ പന ഹോതു അത്തമേവ അനാവരണഞ്ചാണം സബ്ബത്തുതത്താണതോ, ഇധ പന സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതവൃത്തിതായ അനാവരണഞ്ചാണന്തി സബ്ബത്തുതത്താണമേവ അധിപ്പേതം. തസ്സ ചാധിഗമേന ഭഗവാ “സബ്ബത്തു, സബ്ബവിദ്യ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി ച വുച്ചതി ന സകിംയേവ സബ്ധയമ്മാവബോധതോ. തഥാ ച വൃത്തം പടിസമ്ഭിദായം (പടിം മം ൧.൧൧൩) “വിമോക്ഖനികമേതം ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം ബോധിയാ മൂലേ സഹ സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ പടിലാഭാ സച്ഛികാ പത്തത്തി യദിദം “ബുദ്ധോ”തി. സബ്ധയമ്മാവബോധനസമത്ഥഞ്ചാണസമധിഗമേന ഹി ഭഗവതോ സന്താനേ അനവസേസയമ്മേ പടിവിജ്ജ്യാതിയും സമത്ഥതാ അഹോസിതി.

ഏത്ഥാഹ - കിം പനിദം ഞാണം പവത്തമാനം സകിംയേവ സബ്ബസ്ഥിം വിസയേ പവത്തതി, ഉദാഹു കമേനാതി? കിഞ്ചേത്ഥ - യദി താവ സകിംയേവ സബ്ബസ്ഥിം വിസയേ പവത്തതി, അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പനഅജ്ജ്യാതബഹിദ്ധാഭിഭേദിനാനം സങ്ഖതയമ്മാനം, അസങ്ഖതസമ്മുതിയമ്മാനഞ്ച ഏകജ്ജ്യാതം ഉപട്ഠാനേ ദൂരതോ ചിത്തപടം പേക്ഖന്തസ്സ വിയ പടിവിഭാഗോവബോധോ ന സിയാ, തഥാ ച സതി “സബ്ബേ യമ്മാ അനത്താ”തി വിപസ്സന്താനം അനത്താകാരേന വിയ സബ്ധയമ്മാ അനിരൂപിതരൂപേന ഭഗവതോ ഞാണസ്സ വിസയാ ഹോന്തിതി ആപജേതി. യേപി “സബ്ബത്തേയ്യമ്മാനം റിതലക്ഖണവിസയം വികപ്പരഹിതം സബ്ബകാലം ബുദ്ധാനം ഞാണം പവത്തതി, തേന തേ ‘സബ്ബവിദ്യ’തി വുച്ചന്തി, ഏവഞ്ച കത്ഥാ ‘ഛരം സമാഹിതോ നാഗോ, തിട്ഠന്തോപി സമാഹിതോ’തി ഇദമ്പി വചനം സുവൃത്തം ഹോതി”തി വദന്തി, തേസമ്പി വൃത്തദോസാനാതിവത്തി, റിതലക്ഖണാരമ്മണതായ ച അതീതാനാഗതസമ്മുതിയമ്മാനം തദഭാവതോ ഏകദേശവിസയമേവ ഭഗവതോ ഞാണം സിയാ. തസ്മാ സകിംയേവ ഞാണം പവത്തതീതി ന യുജ്ജതി.

അഥ കമേന സബ്ബസ്ഥിം വിസയേ ഞാണം പവത്തതി? ഏവമ്പി ന യുജ്ജതി. ന ഹി ജാതിഭൂമിസഭാവാദിവസേന, ദിസാദേശകാലാദിവസേന ച അനേകഭേദഭിന്നേ ഞേയ്യേ കമേന ഗയ്ഹമാനേ തസ്സ അനവസേസപടിവേധോ സമ്ഭവതി, അപരിയന്തഭാവതോ ഞേയ്യസ്സ. യേ പന “അത്ഥസ്സ അവിസംവാദനതോ ഞേയ്യസ്സ ഏകദേശം പച്ചക്ഖം കത്ഥാ ‘സേസേപി

ഏവന്തി അധിമുച്ചിതാ വവത്ഥാപനേന സബ്ബത്തു ഭഗവാ, തഞ്ച ഞാണം ന അനുമാനികം സംസയാഭാവതോ. സംസയാനുബദ്ധം ഹി ലോകേ അനുമാനാണാണന്തി വദന്തി, തേസമ്പി തം ന യുത്തം. സബ്ബസ്സ ഹി അപ്പച്ചക്ഖഭാവേ അത്ഥാവിസംവാദനേന തേയ്യസ്സ ഏകദേശം പച്ചക്ഖം കത്വാ “സേസേപി ഏവ”ന്തി അധിമുച്ചിതാ വവത്ഥാപനസ്സ അസമ്ഭവതോ. യത്ത്ഹി തം സേസം, തം അപ്പച്ചക്ഖന്തി.

അഥ തന്വി പച്ചക്ഖം, തസ്സ സേസഭാവോ ഏവ ന സിയാതി? സബ്ബമേതം അകാരണം. കസ്മാ ? അവിസയവിചാരണഭാവതോ. വുത്തം ഹേതം ഭഗവതാ “ബുദ്ധവിസയോ, ഭിക്ഖവേ, അചിന്തേയ്യോ ന ചിന്തേതബ്ബോ. യോ ചിന്തേയ്യ, ഉമ്മാദസ്സ വിഘാതസ്സ ഭാഗീ അസ്സാ”തി (അം നി° ൪.൨൭). ഇദം പനേതമ സന്നിടാനം - യംകിഞ്ചി ഭഗവതാ ഞാതും ഇച്ഛിതം സകലം, ഏകദേശോ വാ, തത്ഥ അപ്പടിഹതവുത്തിതായ പച്ചക്ഖതോ ഞാണം പവത്തതി, നിച്ചസമാധാനഞ്ച വിക്ഖേപാഭാവതോ. ഞാതും ഇച്ഛിതസ്സ ച സകലസ്സ അവിസയഭാവേ തസ്സ ആകഞ്ചപ്പടിബദ്ധവുത്തിതാ ന സിയാ, ഏകന്തേനേവ സാ ഇച്ഛിതബ്ബാ “സബ്ബേ യമ്മാ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ആവജ്ജനപ്പടിബദ്ധാ ആകഞ്ചപ്പടിബദ്ധാ മനസികാരപ്പടിബദ്ധാ ചിത്തുപ്പാദപ്പടിബദ്ധാ”തി വചനതോ. അതീതാനാഗതവിസയമ്പി ഭഗവതോ ഞാണം അനുമാനാഗതമതക്കഗ്ഗഹണവിരഹിതത്താ പച്ചക്ഖമേവ.

നനു ച ഏതസ്ഥിം പക്ഖേ യദാ സകലം ഞാതും ഇച്ഛിതം, തദാ സകിയേവ സകലവിസയതായ അനിരൂപിതരൂപേന ഭഗവതോ ഞാണം പവത്തേയ്യാതി വുത്തദോസാനാതിവത്തിയേവാതി? ന, തസ്സ വിസോധിതത്താ. വിസോധിതോ ഹി സോ ബുദ്ധവിസയോ അചിന്തേയ്യോതി. അത്തഥാ പച്ചരജ്ജനാണസമാനവുത്തിതായ ബുദ്ധാനം ഭഗവത്താനം ഞാണസ്സ അചിന്തേയ്യതാ ന സിയാ. തസ്ഥാ സകലയമ്മാരമ്മണമ്പി തം ഏകയമ്മാരമ്മണം വിയ സുവവത്ഥാപിതേയേവ തേ യമ്മേ കത്വാ പവത്തതിതി ഇദമേതമ അചിന്തേയ്യം. വുത്തത്ത്ഹേതം “യാവതകം തേയ്യം, താവതകം ഞാണം. യാവതകം ഞാണം, താവതകം തേയ്യം. തേയ്യപരിയന്തികം ഞാണം, ഞാണപരിയന്തികം തേയ്യ”ന്തി (മഹാനി° ൬൯; ചുളനി° മോഘരാജമാണവപുച്ഛാനിദേശ വൃഃ പടി° മ° ൩.൫). ഏവമേകജ്ജയം, വിസും, സകിം, കമേന വാ ഇച്ഛാനുരൂപം സമ്മാ സാമഞ്ച സബ്ബയമ്മാനം ബുദ്ധത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ.

൧൩൩. വിജ്ജാഹിതി ഏതമ വിന്ദിയം വിന്ദതിതി വിജ്ജാ, യാമാവതോ ഉപലബ്ഭതിതി അത്ഥോ. അത്തനോ വാ പടിപക്ഖസ്സ വിജ്ജയന്തേന വിജ്ജാ, തമോക്ഖസാദികസ്സ പദാലന്തേനാതി അത്ഥോ. തതോ ഏവ അത്തനോ വിസയസ്സ വിദിതകരണ്തേനപി വിജ്ജാ. സമ്പന്നത്താതി സമന്നാഗതത്താ, പരിപുണ്ണത്താ വാ, അവികലത്താതി അത്ഥോ. തിസ്സന്നം, അട്ഠന്നം ച വിജ്ജാനം തത്ഥ തത്ഥ സുത്തേ ഗഹണം വിന്തേയ്യജ്ജയാസയവസേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. സത്ത സദ്ധമ്മാ നാമ സദ്ധാ ഹിരീദാത്തപ്പം ബാഹുസച്ചം വീരിയം സതി പത്താ ച. യേ സന്ധായ വുത്തം “ഇധ ഭിക്ഖു സദ്ധോ ഹോതീ”തിആദി (അം നി° ൧൦.൧൧). ചത്താരിത്ഥാനാനിതി യാനി കാന്തിചി ചത്താരി രൂപാവചരജ്ജയാനാനി.

കസ്ഥാ പനേതമ സീലാദയോ പന്നരസേവ “ചരണ്”ന്തി വുത്താതി ചോദനം സന്ധായാഹ “ഇമേയേവ ഹി”തിആദി . തേന തേസം സിക്ഖത്തയസങ്ഗഹതോ നിബ്ബാനുപഗമനേ ഏകംസതോ സാധനഭാവമാഹ. ഇദാനി തദത്ഥസാധനായ ആഗമം ദസ്സേതോ “യഥാഹാ”തിആദിമാഹ. ഭഗവാതിആദി വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ നിഗമനവസേന വുത്തം.

നനു ചായം വിജ്ജാചരണസമ്പദാ സാവകേസുപി ലബ്ഭതിതി? കിഞ്ചാപി ലബ്ഭതി, ന പന്ന തഥാ, യഥാ ഭഗവതോതി ദസ്സേതും “തത്ഥ വിജ്ജാസമ്പദാ”തിആദി വുത്തം. ചരണയമ്മപരിയാപന്നത്താ കരുണാബ്രഹ്മവിഹാരസ്സ, സോ ചേതമ മഹഗ്ഗതഭാവപ്പത്താ സാധാരണഭാവോതി ആഹ “ചരണസമ്പദാ മഹാകാരുണികതം പൂരേത്ഥാ റിതാ”തി. യഥാ സത്താനം അനത്ഥം പരിവജ്ജേത്ഥാ അത്ഥേ നിയോജനം പത്തായ വിനാ ന ഹോതി, ഏവം നേസം അത്ഥാനത്ഥജാനനം സത്ഥു കരുണായ വിനാ ന ഹോതിതി ഉഭയമ്പി ഉഭയത്ഥ സകിച്ചകമേവ സിയാ. യത്ഥ പന്ന യസ്സാ പധാനഭാവോ, തം ദസ്സേതും “സോ സബ്ബത്തുതായാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യഥാ തം വിജ്ജാചരണസമ്പന്നോതി യഥാ അത്തോപി വിജ്ജാചരണസമ്പന്നോ, തേന വിജ്ജാചരണസമ്പന്നസ്സേവായം ആവേണികാ പടിപത്തിതി ദസ്സേതി. സാ പനായം സത്ഥു വിജ്ജാചരണസമ്പദാ സാസന്നസ്സ നിയ്യാനികതായ സാവകാനം സമ്മാപടിപത്തിയാ ഏകന്തകാരണന്തി ദസ്സേതും “തേനസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തം സുവിന്തേയ്യമേവ.

ഏതമ ച വിജ്ജാസമ്പദായ സത്ഥു പത്താമഹത്തം പകാസിതം ഹോതി, ചരണസമ്പദായ കരുണാമഹത്തം. തേസു പത്തായ ഭഗവതോ യമ്മരജ്ജപ്പത്തി, കരുണായ യമ്മസംവിഭാഗോ. പത്തായ സംസാരദുക്ഖനിബ്ബിദാ, കരുണായ സംസാരദുക്ഖസഹനം. പത്തായ പരദുക്ഖപരിജാനനം, കരുണായ പരദുക്ഖപതികാരാരമ്ഭോ. പത്തായ പരിനിബ്ബാനാഭിമുഖഭാവോ, കരുണായ തദധിഗമോ. പത്തായ സയം തരണം, കരുണായ പരേസം താരണം. പത്തായ ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി, കരുണായ ബുദ്ധകിച്ചസിദ്ധി. കരുണായ വാ ബോധിസത്തഭൂമിയം സംസാരാഭിമുഖഭാവോ, പത്തായ തത്ഥ അനഭിരതി. തഥാ കരുണായ പരേസം അഭിംസാപനം , പത്തായ സയം പരേഹി അഭായനം. കരുണായ പരം രക്ഖത്താ അത്താനം രക്ഖതി, പത്തായ അത്താനം രക്ഖത്താ പരം രക്ഖതി. തഥാ കരുണായ അപരന്തപോ, പത്തായ അനത്തന്തപോ. തേന അത്തഹിതായ പടിപന്നാദീസു ചതുസു പുഗ്ഗലേസു ചതുത്ഥപുഗ്ഗലഭാവോ സിദ്ധോ ഹോതി. തഥാ കരുണായ ലോകനാമതാ, പത്തായ അത്തനാമതാ. കരുണായ ചസ്സ നിന്നതാഭാവോ, പത്തായ ഉന്നമാഭാവോ. തഥാ കരുണായ സബ്ബസത്തേസു ജനിതാനുഗ്ഗഹോ പത്താനുഗതത്താ ന ച ന സബ്ബത്ഥ വിരത്തചിത്തോ, പത്തായ സബ്ബയമ്മേസു വിരത്തചിത്തോ കരുണാനുഗതത്താ ന ച ന സബ്ബസത്താനുഗ്ഗഹായ പവത്തോ. യഥാ ഹി കരുണാ ഭഗവതോ സിന്തേഹസോകവിരഹിതാ, ഏവം പത്താ അഹംകാരമമംകാരവിനിമുത്താതി അത്തമത്തവിസോധിതാ പരമവിസുദ്ധാ ഗുണവിസേസാ വിജ്ജാചരണസമ്പദാഹി പകാസിതാതി ദട്ഠഞ്ചം.

൧൩൪. ഗമനമ്പി ഹി ഗതന്തി വുച്ചതി “ഗതേ റിതേ”തിആദീസു (ദീ° നി° ൧.൨൧൪; ൨.൩൭൬). സോഭനന്തി സുഭം. സുഭാവോ വിസുദ്ധതായ, വിസുദ്ധതാ ദോസവിഗമേനാതി ആഹ “പരിസുദ്ധമനവജ്ജ”ന്തി. ഗമനഞ്ച നാമ ബഹുവിധന്തി ഇധാധിപ്പേതം ഗമനം ദസ്സേതോ “അരിയമല്ലോ”തി ആഹ. സോ ഹി നിബ്ബാനസ്സ ഗതി അധിഗമോതി കത്വാ “ഗതം, ഗമന”ന്തി ച വുച്ചതി. ഇദാനി തസ്സേവ ഗഹണേ കാരണം ദസ്സേതും “തേന ഹേസാ”തിആദി വുത്തം. ഖേമം ദിസന്തി നിബ്ബാനം. അസജ്ജമാനോതി പരിപന്ഥാഭാവേന സുഗതിഗമനേപി അസജ്ജത്തോ സങ്ഗം അകരോത്തോ, പഗേവ ഇതരത്ഥ. അഥ വാ ഏകാസനേ നിസീദിതാ ഖിപ്പഭിഞ്ഞാവസേനേവ ചതുന്നമ്പി മഗ്ഗാനം പടിലദ്ധഭാവതോ അസജ്ജമാനോ അസജ്ജത്തോ ഗതോ. യം ഗമനം ഗച്ഛേതോ സബ്ബമനത്ഥം അപഹരതി, സബ്ബഞ്ച അനുത്തരം സമ്പത്തിം ആവഹതി, തദേവ സോഭനം നാമ. തേന ച ഭഗവാ ഗതോതി ആഹ “ഇതി സോഭനഗമനത്താ സുഗതോ”തി സോഭനത്ഥോ സു-സദ്ദോതി കത്വാ.

അസുന്ദരാനം ദുക്ഖാനം സങ്ഖാരപ്പവത്തിനം അഭാവതോ അച്ചന്തസുഖത്താ ഏകന്തതോ സുന്ദരം നാമ അസങ്ഖതാ ധാതുതി ആഹ “സുന്ദരഞ്ചേസ ഠാനം ഗതോ അമതം നിബ്ബാന”ന്തി. തേനാഹ ഭഗവാ “നിബ്ബാനം പരമം സുഖ”ന്തി (മ° നി°

൨.൨൧൫; ൧൦൦൦ ൨൦൩-൨൦൪). സമ്മാതി സുട്റു. സുട്റു ഗമനഞ്ച നാമ പടിപക്ഖേന അനഭിഭൂതസ്സ ഗമനന്തി ആഹ “പഹിനേ കിലേസേ പുന അപച്ചാഗച്ഛന്തോ”തി. ഇദഞ്ച സിഖാപ്പത്തം സമ്മാഗമനം, യായ ആഗമനീയപടിപദായ സിദ്ധം, സാപി സമ്മാഗമനമേവാതി ഏവന്വി ഭഗവാ സുഗതോതി ദസ്സേതും “സമ്മാ വാ ഗതോ”തിആദി വുത്തം. സമ്മാപടിപത്തിയാതി സമ്മാസമ്ബോധിയാ സമ്പാപണേ അവിപരീതപടിപത്തിയാ. “സബ്ബലോകസ്സ ഹിതസുഖമേവ കരോന്തോ”തി ഏതേന മഹാബോധിയാ പടിപദാ അവിഭാഗേന സബ്ബസത്താനം സബ്ബദാ ഹിതസുഖാവഹഭാവേനേവ പവത്തതിതി ദസ്സേതി. “സസ്സതം ഉച്ഛേദന്തി ഇമേ അന്തേ അനുപഗച്ഛന്തോ ഗതോ”തി ഏതേന പടിചുസമുപ്പാദഗതിം ദസ്സേതി. “കാമസുഖം അന്തകിലമന്തി ഇമേ അനുപഗച്ഛന്തോ ഗതോ”തി ഏതേന അരിയമഗ്ഗഗതിം ദസ്സേതി.

തത്രാതി യുത്തട്ഠാനേ യുത്തസ്സേവ ഭാസനേ നിപ്ഫാദേതബ്ബേ, സാധേതബ്ബേ ചേതം ഭുജ്ജം. അഭൂതന്തി അഭൂതത്വം. അത്ഥമുഖേന ഹി വാചായ അഭൂതതാ, ഭൂതതാ വാ. അതച്ഛന്തി തസ്സേവ വേവചനം. അഭൂതന്തി വാ അസന്തം അവിജ്ജമാനം. അതച്ഛന്തി അത്ഥമാകാരം അത്ത്ഥമാസന്തം. അനത്ഥസന്തഹിതന്തി ദിട്ഠയമ്മിക്കേന, സമ്പരായിക്കേന വാ അനത്ത്ഥേന സന്തഹിതം, അനത്ഥാവഹം. ന അത്ത്ഥോതി അനത്ത്ഥോ, അത്ഥസ്സ പടിപക്ഖോ, അഭാവോ ച, തേന സന്തഹിതം, പിസുണവാചം, സമ്ഫപ്പലാപഞ്ചാതി അത്ത്ഥോ. ഏവമേതമ ചതുബ്ബിധസ്സാപി വചിദ്വച്ചരിതസ്സ സന്തഹോ ദട്ഠബ്ബോ. ഏതമ ച പഠമാ വാചാ സിലവന്തം “ഭുസ്സിലോ”തി, അചണ്ഡാലാദിമേവ “ചണ്ഡാലോ”തിആദിനാ ഭാസമാനസ്സ ദട്ഠബ്ബോ. ദുതിയാ ദുസ്സിലം “ഭുസ്സിലോ”തി, ചണ്ഡാലാദിമേവ “ചണ്ഡാലോ”തിആദിനാ അവിനയേന ഭാസമാനസ്സ. തതിയാ നേരയികാദികസ്സ നേരയികാദിഭാവവിഭാവനീകമാ യഥാ “ആപായികോ ദേവദന്തോ നേരയികോ”തിആദികാ (ചുളുവ് നുർവ്വ). ചതുത്ഥി “വേദവിഹിതേന യത്തേവിധിനാ പാണാതിപാതാദികതം സുഗതിം ആവഹതീ”തി ലോകസ്സ ബ്യാമോഹനകമാ. പഞ്ചമീ ഭൂതേന പേസുത്തുപസംഹാരാദികമാ. ഛട്ഠാ യുത്തപ്പത്തട്ഠാനേ പവത്തിതാ ദാനസിലാദികമാ വേദിതബ്ബാ. ഏവം സമ്മാ ഗദത്താതി യഥാവുത്തം അഭൂതാദിം വജ്ജേതാ ഭൂതം തച്ഛം അത്ഥസന്തഹിതം പിയം മനാപം തതോ ഏവ സമ്മാ സുട്റു ഗമനതോ സുഗതോ ദ-കാരസ്സ ത-കാരം കത്വാ. ആപാഗമനമത്തേന കസ്സചി അപ്പിയന്വി ഹി ഭഗവതോ വചനം പിയം മനാപമേവ അത്ഥസിദ്ധിയാ ലോകസ്സ ഹിതസുഖാവഹത്താ.

അപിച സോഭനം ഗതം ഗമനം ഏതസ്സാതി സുഗതോ. ഭഗവതോ ഹി വേണേയജനുപസങ്കമനം ഏകന്തേന തേസം ഹിതസുഖനിപ്ഫാദനതോ സോഭനം ഭദ്രകം . തഥാ ലക്ഖണാനുബ്ബുജ്ജനപടിമണ്ഡിതരൂപകായതായ ദുതവിലമ്ബിതവലിതാനുകുല്യനനിപ്പിളനുകൂടികകൂടിലാകുലതാദിദോസരഹിതവിലാസിതരാജഹംസവസഭവാറണമിഗരാജാ കായഗമനം, ഞാണഗമനഞ്ച വിപുലനിമ്മലകരുണാസതിവിരിയാദിഗുണവിസേസസഹിതം അഭിനിഹാരതോ യാവ മഹാബോധി അനവജ്ജതായ, സത്താനം ഹിതസുഖാവഹതായ ച സോഭനമേവ. അഥ വാ സയമ്ഭുത്താണേന സകലന്വി ലോകം പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന പരിജാനന്തോ സമ്മാ ഗതോ അവഗതോതി സുഗതോ. തഥാ ലോകസമുദയം പഹാനാഭിസമയവസേന പജഹന്തോ അനുപത്തിയമ്മതം ആപാദേന്തോ സമ്മാ ഗതോ അതിതോതി സുഗതോ. ലോകനിരോധം നിബ്ബാനം സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ അധിഗതോതി സുഗതോ. ലോകനിരോധഗാമിനിം പടിപദം ഭാവനാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ പടിപന്നോതി സുഗതോ. തഥാ യം ഇമസ്സ സദേവകസ്സ ലോകസ്സ ദിട്ഠം സുതം മുതം വിഞ്ഞാതം പത്തം പരിയേസിതം അനുവിചരിതം മനസാ, സബ്ബം തം ഹത്ഥതലേ ആമലകം വിധി സമ്മാ പച്ചക്ഖതോ ഗതോ അബ്ഭഞ്ഞാസിതി സുഗതോ.

൧൩൫. സബ്ബമാതി സബ്ബപകാരേന. യോ യോ ലോകോ യഥാ യഥാ വേദിതബ്ബോ, തഥാ തഥാ. തേ പന പകാരേ ദസ്സേതും “സഭാവതോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സഭാവതോതി ദുക്ഖസഭാവതോ. സബ്ബോ ഹി ലോകോ ദുക്ഖസഭാവോ. യഥാഹ “സംഖിത്തേന പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖാ”തി (മഹാവം ൧൪; ദീ൧ നി൧ ൨.൩൮൭). സമുദയതോതി യതോ സോ സമുദേതി, തതോ തണ്ഹാദിതോ. നിരോധതോതി യത്ഥ സോ നിരുജ്ജന്തതി, തതോ വിസുഖാരതോ. നിരോധുപായതോതി യേന വിധിനാ സോ നിരോധോ പത്തബ്ബോ, തതോ അരിയമഗ്ഗതോ, ഇതോ അത്തേസ്സ പകാരസ്സ അഭാവോ.

ഇതി “സബ്ബമാ ലോകം അവേദി”തി വത്ഥാ തദത്ഥസാധകം സുത്തം ദസ്സേന്തോ “യത്ഥ വോ ആവുസോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “ന ജായതി”തിആദിനാ ഉജ്ജകം ജാതിആദിനി പടിക്ഖിപിതാ “ന ചവതിന ഉപപജ്ജതി”തി പദഭയേന അപരാപരം ചവനുപപജ്ജനാനി പടിക്ഖിപിതി. കേചി പന “ന ജായതീതിആദി ഗബ്ഭസേയ്യകവസേന വുത്തം, ഇതരം ഓപപാതികവസേനാ”തി വദന്തി. തന്തി ജാതിആദിരഹിതം. ഗമനേനാതി പദസാ ഗമനേന. ഞാതേയന്തി ജാനിതബ്ബം. “ഞാതായ”തി വാ പാഠോ, ഞാതാ അയം നിബ്ബാനത്ഥികോതി അധിപ്പായോ.

കാമം പാദഗമനേന ഗത്ഥാ ലോകസ്സന്തം ഞാതും, ദട്ഠും, പത്തും വാ ന സക്കാ, അപിച പരിമിതപരിച്ഛിന്നട്ഠാനേ തം പത്താപേത്ഥാ ദസ്സേമിതി ദസ്സേന്തോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സസത്തിമ്ഹിതി സത്താസഹിതേ. തതോ ഏവ സമനകേ സവിത്താണകേ. അവിത്താണകേ പന ഉതുസമുട്ഠാനരൂപസമുദായമത്തേ പത്താപേതും ന സക്കാതി അധിപ്പായോ. ലോകന്തി ഖന്ധാദിലോകം. ലോകനിരോധന്തി തസ്സ ലോകസ്സ നിരുജ്ജന്തം, നിബ്ബാനമേവ വാ. അദേസന്വി ഹി തം യേസം നിരോധോ, തേസം വസേന ഉപചാരതോ, ദേസതോപി നിദ്രിസീയതി യഥാ “ചക്ഖും ലോകേ പിയരൂപം സാതരൂപം, ഏത്ത്ഥേസാ തണ്ഹാ പഹിയമാനാ പഹിയതി, ഏതമ നിരുജ്ജന്തമാനാ നിരുജ്ജന്തതീ”തി (ദീ൧ നി൧ ൨.൪൦൧; മ൧ നി൧ ൧.൧൩൪; വിഭ൧ ൨൦൪).

ഗമനേനാതി പാകതികഗമനേന. ലോകസ്സന്തോതി സഖ്വാലോകസ്സ അന്തോ അന്തകിരിയാഹേതുഭൂതം നിബ്ബാനം. കൂദാചനന്തി കദാചിപി. അപത്ഥാതി അഗ്ഗമഗ്ഗേന അനധിഗത്ഥാ. പമോചനന്തി പമുത്തി നിസ്സരണം. തസ്മാതി യസ്ഥാ ലോകസ്സന്തം അപത്ഥാ വട്ടദുക്ഖതോ മുത്തി നത്ഥി, തസ്ഥാ. ഹവേതി നിപാതമത്തം. ലോകവിദ്വതി സഭാവാദിതോ സബ്ബം ലോകം ജാനന്തോ. സുമേയോതി സുന്ദരപത്തോ. ലോകന്തഗുതി പരിഞ്ഞാഭിസമയേന ലോകം വിദിതാ പഹാനാഭിസമയേന ലോകന്തഗു. മഗ്ഗബന്ധചരിയവാസസ്സ പരിനിട്ഠിതത്താ വുസിതബ്ബഞ്ചചരിയോ. സബ്ബേസം കിലേസാനം സമിതത്താ, ചതുസച്ചയമ്മാനം വാ അഭിസമിതത്താ സമിതാവീ. നാസീസതി ന പത്ഥേതി. യഥാ ഇമം ലോകം, ഏവം പരഞ്ച ലോകം അപ്പടിസന്ധികത്താ.

൧൩൬. ഏവം യദിപി ലോകവിദ്വതാ അനവസേസതോ ദസ്സിതാ സഭാവതോ ദസ്സിതത്താ, ലോകോ പന ഏകദേസേനേവ വുത്തോതി തം അനവസേസതോ ദസ്സേതും “അപിച തയോ ലോകാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഇന്ദ്രിയബദ്ധാനം ഖന്ധാനം സമുഹോ, സന്താനോ ച സത്തലോകോ. രൂപാദീസു സത്തവിസത്തതായ സത്തോ, ലോകീയന്തി ഏതമ കുസലാകുസലം, തബ്ബിപാകോ ചാതി ലോകോതി. അനിന്ദ്രിയബദ്ധാനം രൂപാദീനം സമുഹോ, സന്താനോ ച ഓകാസലോകോ ലോകീയന്തി ഏതമ തസാ, മാവരാ ച, തേസഞ്ച ഓകാസഭൂതോതി. തദാധാരതായ ഹേസ

“ഭാജനലോകോ”തിപി വുച്ചുതി. ഉഭയേപി ഖന്ധാ സഞ്ചാരലോകോ പച്ചയേഹി സഞ്ചരിയന്തി, ലുജ്ജന്തി പലുജ്ജന്തി ചാതി. ആഹാരദ്വിതികാതി പച്ചയദ്വിതികാ, പച്ചയായത്തവുത്തികാതി അത്ഥോ. പച്ചയത്ഥോ ഹേത്ഥ ആഹാര-സദ്ഭോ “അയമാഹാരോ അനുപ്പന്നസ്സ വാ കാമച്ഛന്ദസ്സ ഉപ്പാദായാ”തിആദിസു (സം നീ ൧.൨൩൨) വിയ. ഏവം ഹി “സഞ്ചേ സത്താ”തി ഇമിനാ അസന്തസത്താപി പരിഗൃഹിതാ ഹോന്തി. സാ പനായം ആഹാരദ്വിതികതാ നിപ്പരിയായതോ സഞ്ചാരധമ്മോ, ന സത്തധമ്മോതി ആഹ “ആഹാരദ്വിതികാതി ആഗതദ്വാനേ സഞ്ചാരലോകോ വേദിതഞ്ചോ”തി.

യദി ഏവം “സഞ്ചേ സത്താ”തി ഇദം കമ്മന്തി? പുഗ്ഗലാധിടാനാ ദേസനാതി നായം ദോസോ. യഥാ അന്തത്ഥാപി “ഏകധമ്മേ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു സമ്മാ നിബ്ബിന്ദമാനോ സമ്മാ വിരജ്ജമാനോ സമ്മാ വിമുച്ചമാനോ സമ്മാ പരിയന്തസ്സാവി സമ്മദത്ഥം അഭിസമ്മേച്ച ദിട്ഠേവ ധമ്മേ ദുക്ഖസ്സന്തകരോ ഹോതി. കതമസ്മിം ഏകധമ്മേ? സഞ്ചേ സത്താ ആഹാരദ്വിതികാ”തി (അ നീ ൧൦.൨൭). ദിട്ഠിഗതികാനം സസ്സതാദിവസേന “അത്താ, ലോകോ”തി ച പരികപ്പനാ യേഭുയേന സത്തവിസയാ, ന സഞ്ചാരവിസയാതി ആഹ “സസ്സതോ ലോകോതി വാ അസസ്സതോ ലോകോതി വാ ആഗതദ്വാനേ സത്തലോകോ വേദിതഞ്ചോ”തി.

യാവതാ ചന്ദിമസൂരിയാ പരിഹരന്തിതി യത്തകേ റാനേ ചന്ദിമസൂരിയാ പരിവത്തന്തി പരിബ്ഭമന്തി. ദിസാ ഭന്തി വിരോചമാനാതി തേസം പരിബ്ഭമനേനേവ താ ദിസാ പഭസ്സരാ ഹുത്വാ വിരോചന്തി. താവ സഹസ്സയാ ലോകോതി തത്തകം സഹസ്സപ്പകാരോ ഓകാസലോകോ, സഹസ്സലോകയാതുയോതി അത്ഥോ. “താവ സഹസ്സവാ”തി വാ പാഠോ.

തന്വിതി തം തിവിധന്വി ലോകം. തഥാ ഹിസ്സ സഞ്ചമാപി വിദിതോതി സമ്ബന്ധോ. ഏകോ ലോകോതി “സഞ്ചേ സത്താ ആഹാരദ്വിതികാ”തി യായ പുഗ്ഗലാധിടാനായ കമായ സഞ്ചേസം സഞ്ചാരാനം പച്ചയായത്തവുത്തിതാ വുത്താ, തായ സഞ്ചോ സഞ്ചാരലോകോ ഏകോ ഏകവിധോ പകാരന്തരസ്സ അഭാവതോ. ദേ ലോകാതിആദിസുപി ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. നാമ-ഗൃഹണേന ചേത്ഥ നിബ്ബാനസ്സ അഗ്ഗഹണം, തസ്സ അലോകസഭാവത്താ. നനു ച “ആഹാരദ്വിതികാ”തി ഏത്ഥ പച്ചയായത്തവുത്തിതായ മഗ്ഗഫലധമ്മാനന്വി ലോകതാ ആപജ്ജന്തി? നാപജ്ജന്തി, പരിഞ്ഞ്ജയാനം ദുക്ഖസച്ചയമ്മാനം ഇധ “ലോകോ”തി അധിപ്പേതത്താ. അഥ വാ “ന ലുജ്ജതി ന പലുജ്ജതി”തി യോ ഗഹിതോ തഥാ ന ഹോതി, സോ ലോകോതി തംഗഹണരഹിതാനം ലോകുത്തരാനം നത്ഥി ലോകതാ. ഉപാദാനാനം ആരമ്മണഭൂതാ ഖന്ധാ ഉപാദാനക്ഖന്ധാ. ദസായതനാനീതി ദസ രൂപായതനാനി.

ഏത്ഥ ച “ആഹാരദ്വിതികാ”തി പച്ചയായത്തവുത്തിതാവചനേന സഞ്ചാരാനം അനിച്ഛതാ. തായ ച “യദനിച്ഛം, തം ദുക്ഖം. യം ദുക്ഖം, തദന്താ”തി (സം നീ ൩.൧൫) വചനതോ ദുക്ഖാനന്തതാ ച പകാസിതാ ഹോന്തിതി തീണിപി സാമഞ്ജലക്ഖണാനി ഗഹിതാനി. നാമന്തി ചത്താരോ അരൂപിനോ ഖന്ധാ, തേ ച അത്ഥതോ ഫസ്സാദയോ. രൂപന്തി ഭൂതപാദായരൂപാനി, താനി ച അത്ഥതോ പഥവിആദയോതി അവിസേസേനേവ സലക്ഖണതോ സഞ്ചാരാ ഗഹിതാ. തഗ്ഗഹണേനേവ യേ തേസം വിസേസാ കൂസലാദയോ, ഹേതുആദയോ ച, തേപി ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തിതി ആഹ “ഇതി അയം സഞ്ചാരലോകോപി സഞ്ചമാ വിദിതോ”തി.

ആഗമ്മ ചിത്തം സേതി ഏത്ഥാതി ആസയോ മിഗാസയോ വിയ. യഥാ മിഗോ ഗോചരായ ഗന്ത്വാ പച്ചാഗന്ത്വാ തത്ഥേവ വനഗഹണേ സയതിതി സോ തസ്സ ആസയോ, ഏവം അന്തത്ഥാ പവത്തിത്ഥാപി ചിത്തം ആഗമ്മ യത്ഥ സേതി, സോ തസ്സ ആസയോതി വുച്ചുതി. സോ പന സസ്സതദിട്ഠിആദിവസേന ചതുബ്ബിധോ. വുത്തഞ്ച -

“സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠി ച, ഖന്തി ചേവാസുലോമികാ;
യഥാഭൂതഞ്ച യം ഞാണം, ഏതം ആസയസദ്ദിത”ന്തി.

തത്ഥ സഞ്ചദിട്ഠിനം സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠിഹി സഞ്ചഹിതത്താ സഞ്ചേപി ദിട്ഠിഗതികാ സത്താ ഇമാ ഏവ ദേ ദിട്ഠിയോ സന്നിസ്സിതാ. യഥാഹ “ദ്വയന്നിസ്സിതോ ഖായം, കച്ചാന, ലോകോ യേഭുയേന അത്ഥിതഞ്ച നത്ഥിതഞ്ചാ”തി (സം നീ ൨.൧൫). അത്ഥിതാതി ഹി സസ്സതഗ്ഗാഹോ അധിപ്പേതോ, നത്ഥിതാതി ഉച്ഛേദഗ്ഗാഹോ. അയം താവ വട്ടനിസ്സിതാനം പുമുജ്ജനാനം ആസയോ. വിവട്ടനിസ്സിതാനം പന സുദ്ധസത്താനം അനുലോമികാ ഖന്തി, യഥാഭൂതഞ്ചാണന്തി ദുവിധോ ആസയോ.

ആസയം ജാനാതീതി ചതുബ്ബിധന്വി സത്താനം ആസയം ജാനാതി. ജാനന്തോ ച തേസം ദിട്ഠിഗതാനം, തേസഞ്ച ഞാണാനം അപ്പവത്തിക്ഖണേപി ജാനാതി. വുത്തഞ്ചേതം -

“കാമം സേവന്തഞ്ചേവ ജാനാതി ‘അയം പുഗ്ഗലോ കാമഗരുകോ കാമാസയോ കാമാധിമുത്തോ’തി, കാമം സേവന്തഞ്ചേവ ജാനാതി ‘അയം പുഗ്ഗലോ നേകഖമ്മഗരുകോ നേകഖമ്മാസയോ നേകഖമ്മാധിമുത്തോ’തി”ആദി (പടി ൧൦ ൧.൧൧൩).

അപ്പഹീനഭാവേന സന്താനേ അനു അനു സയന്തിതി അനുസയാ, അനുരൂപം കാരണം ലഭിത്വാ ഉപ്പജ്ജന്തിതി അത്ഥോ. ഏതേന നേസം കാരണലാഭേ ഉപ്പജ്ജനാരഹതം ദസ്സേതി. അപ്പഹീനാ ഹി കിലേസാ കാരണലാഭേ സതി ഉപ്പജ്ജന്തി. കേ പന തേ? രാഗാദയോ സത്ത അനാഗതാ കിലേസാ, അതീതാ, പച്ചുപ്പന്നാ ച തംസഭാവത്താ തഥാ വുച്ചുതി. ന ഹി ധമ്മാനം കാലഭേദേന സഭാവഭേദോ അത്ഥി. തം സത്തവിധം അനുസയം തസ്സ തസ്സ സത്തസ്സ സന്താനേ പരോപരഭാവേന പവത്തമാനം ജാനാതി.

ചരിതന്തി സുചരിതമുച്ചരിതം. തം ഹി വിഭിഞ്ചേ (വിഭി വൃ൧൪, വൃ൧൭) ചരിതനിദ്ദേസേ നിദിട്ഠം. അഥ വാ ചരിതന്തി ചരിയാ വേദിതഞ്ചോ. താ പന രാഗദോസമോഹസദ്ധാബുദ്ധിവിതക്കവസേന ഛര മൂലചരിയാ, താസം അപരിയന്തോ അന്തരഭേദോ, സംസഗ്ഗഭേദോ പന തേസദ്വിവിധോ. തം ചരിതം സഭാവതോ സംകിലേസവോദാനതോ സമുടാനതോ ഫലതോ നിസ്സന്ദേതോതി ഏവമാദിനാ പകാരേന ജാനാതി.

അധിമുത്തി അജ്ജ്യാസയയാതു. സാ ദുവിധാ ഹീനാധിമുത്തി പണിതാധിമുത്തിതി. യായ ഹീനാധിമുത്തികാ സത്താ ഹീനാധിമുത്തികേയേവ സേവന്തി, പണിതാധിമുത്തികാ ച പണിതാധിമുത്തികേയേവ. സാ അജ്ജ്യാസയയാതു അജ്ജ്യാസയസഭാവോ അധിമുത്തി. തം അധിമുത്തിം ജാനാതി “ഇമസ്സ അധിമുത്തി ഹീനാ, ഇമസ്സ പണിതാ”തി, തത്ഥാപി “ഇമസ്സ മുദു, ഇമസ്സ മുദുതരാ, ഇമസ്സ മുദുതമാ”തിആദിനാ. ഇന്ദ്രിയാനം ഹി തിക്ഖമുദുഭാവോദിനാ യഥാരഹം അധിമുത്തിയാ തിക്ഖമുദുഭാവോദികോ വേദിതഞ്ചോ. തഥാ ഹി വുത്തം സമ്മോഹവിനോദനീയം (വിഭി അട് ൧൧൩, വൃ൨൦) “ഹേട്ഠാ ഗഹിതാപി അധിമുത്തി ഇധ സത്താനം തിക്ഖിന്ദ്രിയമുദിന്ദ്രിയഭാവസ്സന്തഥം പുന ഗഹിതാ”തി.

അപ്പരജം അക്ഖം ഏതേസന്തി അപ്പരജക്ഖാ, അപ്പം വാ രജം പഞ്ഞാമയേ അക്ഖവിമ്ഹി ഏതേസന്തി അപ്പരജക്ഖാ, അനുസ്സദരാഗാദിരജാ സത്താ, തേ അപ്പരജക്ഖേ. മഹാരജക്ഖേതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഉസ്സദരാഗാദിരജാ മഹാരജക്ഖാ.

തിക്ഖിന്ദിയേതി തിവിണ്ണേഹി സദ്ധാദീഹി ഇന്ദിയേഹി സമന്നാഗതേ. മുദിന്ദിയേതി മുദുകേഹി സദ്ധാദീഹി ഇന്ദിയേഹി സമന്നാഗതേ. ഉപനിസ്സയഇന്ദിയാനി നാമ ഇധാധിപ്പേതാനി. സ്വാകാരേതി സുന്ദരാകാരേ കല്യാണപകതികേ, വിവുജ്ജന്ധാസയേതി അത്ഥോ. സുവിത്താപയേതി സമ്മത്തനിയാമം വിത്താപേതും സുകരേ സദ്ധേ, പഞ്ഞവന്തേ ച. ഭണ്ഡേ അഭണ്ഡേതി ഏത്ഥ ഭണ്ഡേതി കമ്മാവരണകിലേസാവരണവിപാകാവരണരഹിതേ. വുത്തവിപരിയായേന ദാകാരദുവിത്താപയാഭണ്ഡോ വേദിതഞ്ച. ഏത്ഥ ച “ഇമസ്സ രാഗരജോ അപ്പോ, ഇമസ്സ ദോസരജോ അപ്പോ”തിആദിനാ അപ്പരജക്ഖേസു ജാനനം വേദിതഞ്ചം. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. തസ്മാതി യസ്മാ ഭഗവാ അപരിമാണേ സത്തേ ആസയാദിതോ അനവസേസേത്ഥാ ജാനാതി, തസ്മാ അസ്സ ഭഗവതോ സത്തലോകോപി സഞ്ചമാ വിദിതോ.

നനു ച സത്തേസു പമാണാദിപി ജാനിതഞ്ചോ അത്ഥിതി? അത്ഥി. തസ്സ പന ജാനനം ന നിബ്ബിദായ വിരാഗായ നിരോധായാതി ഇധ ന ഗഹിതം, ഭഗവതോ പന തന്വി സുവിദിതം സുവവത്ഥാപിതമേവ, പയോജനാഭാവാ ദേസനം നാരുള്ഹം. തേന വുത്തം -

“അഥ ഖോ ഭഗവാ പരിത്തം നഖസിഖായം പംസും ആരോപേത്ഥാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി ‘തം കിം മഞ്ഞമ, ഭിക്ഖവേ, കതമം നു ഖോ ബഹുതരം - യോ വായം മയാ പരിത്തോ നഖസിഖായം പംസു ആരോപിതോ, അയം വാ മഹാപഥവീ’”തിആദി (സം നി° ൫.൧൧൨൧).

൧൩൭. ഓകാസലോകോപി സഞ്ചമാ വിദിതോതി സമ്ബന്ധോ. ചക്കവാളന്തി ലോകയാതു. സാ ഹി നേമിമണ്ഡലസദീസേന ചക്കവാളപഞ്ചന്തേ സമന്തതോ പരിക്ഖിത്തത്താ “ചക്കവാള”ന്തി വുച്ചതി. ചതുതിംസസതാനി ചാതി ചതുരൂധികാനി തിംസസതാനി, തീണിസഹസ്സാനി, ചത്താരിസതാനി ചാതി അത്ഥോ . അഡ്ഡുഡ്ഡാനീതി ഉപഡ്ഡചതുത്ഥാനി, തീണിസതാനി, പഞ്ഞാസഞ്ചാതി അത്ഥോ. നഹുതാനീതി ദസസഹസ്സാനി. സഞ്ചാതാതി കഥിതാ. സന്ദീതിതി ഹേട്ഠാ, ഉപരിതോ ചാതി സഞ്ചസോ റിതി.

ഏവം സന്ദീതേതി ഏവമവട്ഠിതേ. ഏത്ഥാതി ചക്കവാളേ. അച്ചുഗുതോ താവദേവാതി തത്തകമേവ ചതുരാസീതി യോജനസഹസ്സാനിയേവ ഉണ്ഡേയോ . ന കേവലം ചേത്ഥ ഉണ്ഡേയോവ, അഥ ഖോ ആയാമവിത്ഥാരാപിസ്സ തത്തകായേവ. വുത്തഞ്ഹേതം -

“സിനേരു, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചതരാജാ ചതുരാസീതി യോജനസഹസ്സാനി ആയാമേന, ചതുരാസീതി യോജനസഹസ്സാനി വിത്ഥാരേനാ”തി (അ° നി° ൭.൩൩൩).

തതോതി സിനേരുസ്സ ഹേട്ഠാ, ഉപരി ച വുത്തപമാണതോ. ഉപഡ്ഡുപഡ്ഡേനാതി ഉപഡ്ഡേന ഉപഡ്ഡേന. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ദാചത്താലീസ യോജനസഹസ്സാനി സമുദേ അജ്ജേയാഗാള്ഹോ തത്തകമേവ ച ഉപരി ഉഗുതോ യുഗന്ധരപഞ്ചതോ, ഏകവീസ യോജനസഹസ്സാനി സമുദേ അജ്ജേയാഗാള്ഹോ തത്തകമേവ ച ഉപരി ഉഗുതോ ഹുസധരോ പഞ്ചതോതി ഇമിനാ നയേന സേസേസുപി ഉപഡ്ഡുപഡ്ഡപമാണതാ വേദിതഞ്ച. യഥാ മഹാസമുദോ യാവ ചക്കവാളപാദമൂലാ അനുപുണ്ണിന്നോ, ഏവം യാവ സിനേരുപാദമൂലാതി ഹേട്ഠാ സിനേരുപമാണതോ ഉപഡ്ഡപമാണോപി യുഗന്ധരപഞ്ചതോ പഥവിയം സുപ്പതിട്ഠിതോ, ഏവം ഹുസധരാദയോപിതി ദട്ഠഞ്ചം. വുത്തം ഹേതം “മഹാസമുദോ, ഭിക്ഖവേ, അനുപുണ്ണിന്നോ അനുപുണ്ണപോണോ അനുപുണ്ണപഞ്ചഭാരോ”തി (ഉദാ° ൪൫; ചൂളവ° ൩൮൪; അ° നി° ൮.൧൩). സിനേരയുഗന്ധരാദീനം അന്തരേ സീദന്തരസമുദാ നാമ. തേ വിത്ഥാരതോ യഥാക്കമം സിനേരുആദീനം അച്ചുഗുതസമാനപരിമാണാതി വദന്തി. ബ്രഹ്മാതി മഹന്തോ.

സിനേരുസ്സ സമന്തതോതി പരിക്ഖിപനവസേന സിനേരുസ്സ സമന്തതോ റിതാ. സിനേരും താവ പരിക്ഖിപിത്ഥാ റിതോ യുഗന്ധരോ, തം പരിക്ഖിപിത്ഥാ ഹുസധരോ. ഏവം തം തം പരിക്ഖിപിത്ഥാ റിതാ “സിനേരുസ്സ സമന്തതോ”തി വുത്താ.

യോജനാനം സതാനുച്ചോ, ഹിമവാ പഞ്ച പഞ്ചതോതി ഹിമവാ പഞ്ചതോ പഞ്ച യോജനാനം സതാനി ഉച്ചോ ഉണ്ഡേയോ. നഗവ്ഹയാതി നഗ-സദേന അവ്ഹാതഞ്ചാ രുക്ഖാഭിയാനാ. പഞ്ഞാസയോജനക്ഖന്ധസാഖായാമാതി ഉണ്ഡേയതോ പഞ്ഞാസയോജനക്ഖന്ധായാമാ, ഉണ്ഡേയതോ, സമന്തതോ ച പഞ്ഞാസയോജനസാഖായാമാ ച. തതോ ഏവ സതയോജനവിത്ഥിണ്ണാ, താവദേവ ച ഉഗുതാ. യസ്സാനുഭാവേനാതി യസ്സാ മഹന്തതാ കപ്പട്ഠായിതാദിപ്പകാരേന പഭാവേന.

ഗരുളാനം സിമ്ബലിരുക്ഖോ സിനേരുസ്സ ദുതിയപരിഭണ്ഡേ പതിട്ഠിതോ.

സിരീസേനാതി പച്ചത്തേ കരണവചനം. സത്തമന്തി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തം, സിരീസോ ഭവതി സത്തമോതി അത്ഥോ.

തത്ഥ ചണ്ഡമണ്ഡലം ഹേട്ഠാ, സൂരിയമണ്ഡലം ഉപരി. തസ്സ ആസന്നഭാവേന ചന്ദമണ്ഡലം അത്തനോ ഛായായ വികലഭാവേന ഉപട്ഠാതി. താനി യോജനന്തരികാനി യുഗന്ധരഗുപമാണേ ആകാസേ വിചരന്തി. അസുരഭവനം സിനേരുസ്സ ഹേട്ഠാ. അവിചി ജമ്ബുദീപസ്സ. ജമ്ബുദീപോ സകടസണ്ഠാനോ. അപരഗോയാനം ആദാസസണ്ഠാനോ. പുണ്ഡ്രവിദേഹോ അലചന്ദസണ്ഠാനോ. ഉത്തരകുരു പിംസണ്ഠാനോ. തന്തംനിവാസീനം, തന്തംപരിവാരദീപവാസീനഞ്ച മനുസ്സാനം മുഖമ്പി തന്തംസണ്ഠാനന്തി വദന്തി. തദന്തരേസുതി തേസം ചക്കവാളാനം അന്തരേസു. തിണ്ണം ഹി പത്താനം അന്തമത്തേആസന്നഭാവേന റപിതാനം അന്തരസദീസേ തിണ്ണം തിണ്ണം ചക്കവാളാനം അന്തരേ ഏകേകോ ലോകന്തരനിരയോ.

അനന്താനീതി അപരിമാണാനി, “ഏത്തകാനീ”തി അന്തേഹി മിനിതും അസക്കുണ്ഡേയാനി. ഭഗവാ അനന്തേന ബുദ്ധന്താണേന അഭേദി “അനന്തോ ആകാസോ, അനന്തോ സത്തനികായോ, അനന്താനി ചക്കവാളാനീ”തി തിവിധമ്പി അനന്തം ബുദ്ധന്താണം പരിച്ഛിന്ദതി സ്വയമ്പി അനന്തത്താ. യാവതകം ഹി നേയ്യം, താവതകം ഞാണം. യാവതകം ഞാണം, താവതകം നേയ്യം. നേയ്യപരിയന്തികം ഞാണം, ഞാണപരിയന്തികം നേയ്യന്തി. തേന വുത്തം “അനന്തേന ബുദ്ധന്താണേന അഭേദി”തി. അനന്തതാ ചസ്സ അനന്തന്തേയ്യപടിവിജ്ഞേയേന വേദിതഞ്ചാ തത്ഥ അപ്പടിഹതചാരത്താ.

നന്നു ചേരുന്ന വിവദാഭിനയി വിഭിതത വരുത്താതി? സച്ചം വരുത്തും, സാ പന പരതോ അഭിജ്ഞാകമായും ആഗമിസ്തീതി ഇയ ന ഗഹിതാ.

മനവ്യ. അത്തനാതി നിസ്സകവചനമേതം. ഗുണേഹി അത്തനാ വിസിട്തരസ്സാതി സമ്ബന്ധോ. തര-ഗുഹണം ചേരുന്ന “അനുത്തരോ”തി പദസ്സ അത്ഥനിദേശതായ കതം, ന വിസിട്തസ്സ കസ്സചി അത്ഥിതായ. സദേവകേ ഹി ലോകേ സദിസകപ്പോഹി നാമ കോചി തമാഗതസ്സ നത്ഥി, കുതോ സദിസോ. വിസിട്തേ പന കാ കമാ. കസ്സചിതി കസ്സചിപി. അഭിഭവതിതി സിലസമ്പദായ ഉപനിസ്സയഭൂതാനം ഹിരോത്തപ്പമേത്താകരുണാനം, വിസേസപച്ചയാനം സദ്ധാസതിവിരിയപത്താനഞ്ച ഉക്കംസപ്പത്തിയാ സമുദാഗമതോ പട്ഠായ അനഞ്ഞസാധാരണോ സവാസനപടിപക്ഖസ്സ പഹിനത്താ ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തോ സത്ഥു സിലഗുണോ. തേന ഭഗവാ സദേവകം ലോകം അഞ്ഞദത്ഥു അഭിഭൂയ പവത്തതി, ന സയം കേനചി അഭിഭൂയതിതി അധിപ്പായോ. ഏവം സമാധിഗുണാഭിസുപി യഥാരഹം വരുത്തും. സിലാദയോ ചേതേ ലോകിയലോകുത്തരമിസ്സകാ വേദിതഞ്ചാ. വിമുത്തിണാണദസ്സനം പന ലോകിയം കാമാവചരമേവ.

യദി ഏവം, കഥം തേന സദേവകം ലോകം അഭിഭവതിതി? തസ്സാപി ആനുഭാവതോ അസദിസത്താ. തന്വി ഹി വിസയതോ, പവത്തിതോ, പവത്തി ആകാരതോ ച ഉത്തരിതരമേവ. തം ഹി അനഞ്ഞസാധാരണം സത്ഥു വിമുത്തിഗുണം ആരബ്ഭ പവത്തി, പവത്തമാനഞ്ച അത്ക്കാവചരം പരമഗമ്ഭീരം സണ്ഠാസുഖമം സവിസയം പടിപക്ഖയമ്മാനം സുപ്പഹിനത്താ സുട്ഠ പാകം വിഭൂതതരം കത്വാ പവത്തി, സമ്മദേവ ച വസീഭാവസ്സ പാപിതത്താ, ഭവണ്ണപരിവാസസ്സ ച അതിപരിത്തകത്താ ലഹും ലഹും പവത്തിതി.

ഏവം സിലാഭിഗുണേഹി ഭഗവതോ ഉത്തരിതരസ്സ അഭാവം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി സദിസസ്സാപി അഭാവം ദസ്സേതും “അസമോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അസമോതി ഏകസ്ഥിം കാലേ നത്ഥി ഏതസ്സ സിലാഭിഗുണേന സമാ സദിസാതി അസമോ. തഥാ അസമേഹി അതിതാനാഗതഞ്ചലേഹി സമോ, അസമാ വാ സമാ ഏതസ്സാതി അസമസമോ. സിലാഭിഗുണേന നത്ഥി ഏതസ്സ പടിമാതി അപ്പടിമോ. സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. തത്ഥ ഉപമാമത്തം പടിമാ, സദിസുപമാ പടിഭാഗോ, യുഗഗ്ഗാഹവസേന റിതോ പടിപുഗ്ഗലോ വേദിതഞ്ചാ.

ന ലോ പനാഹം സമനുപസ്സാമിതി മമ സമന്തചക്ഖുനാ ഹത്ഥതലേ ആമലകം വിയ സഞ്ചലോകം പസ്സന്തോപി തത്ഥ സദേവകേ...പേ... പജായ അത്തനാ അത്തതോ സിലസമ്പന്നതരം സമ്പന്നതരസിലം കഞ്ചി പുഗ്ഗലം ന ലോ പന പസ്സാമി, താദിസസ്സ അഭാവതോതി അധിപ്പായോ. അഗ്ഗപ്പസാദസുത്താഭിനീതി ഏത്ഥ -

“യാവതാ, ഭിക്ഖവേ, സത്താ അപദാ വാ ദിപദാ വാ ചതുപ്പദാ വാ ബഹുപ്പദാ വാ രൂപിനോ വാ അരൂപിനോ വാ സഞ്ചിനോ വാ അസഞ്ചിനോ വാ നേവസഞ്ചിനാസഞ്ചിനോ വാ, തമാഗതോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതി അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. യേ, ഭിക്ഖവേ, ബുദ്ധേ പസന്നാ, അഗ്ഗേ തേ പസന്നാ. അഗ്ഗേ ലോ പന പസന്നാനം അഗ്ഗോ വിപാകോ ഹോതീ”തി (അം നീം ൪.൩൪; ൫.൩൨; ൧൦.൧൫; ഇതിവുന്തം) -

ഇദം അഗ്ഗപ്പസാദസുത്തം. ആദി-സദേന -

“സദേവകേ...പേ... സദേവമനുസ്സായ തമാഗതോ അഭിഭൂ അനഭിഭൂതോ അഞ്ഞദത്ഥുദസോ വസവത്തി, തസ്മാ ‘തമാഗതോ’തി വുച്ചതീ”തി (അം നീം ൪.൨൪; ദിം നീം ൩.൧൮൮) -

ഏവമാഭിനി സുത്തപദാനി വേദിതഞ്ചാനി. ആദികാ ഗാമായോതി ഏത്ഥ -

“അഹം ഹി അരഹാ ലോകേ, അഹം സത്ഥാ അനുത്തരോ;
ഏകോമ്ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, സീതിഭൂതോസ്ഥി നിബ്ബുതോ. (മഹാവം ൧൧; മം നീം ൧.൨൮൫; ൨.൩൪൧);
“ദന്തോ ദമയതം സേട്ഠോ, സന്തോ സമയതം ഇസി;
മുത്തോ മോചയതം അഗ്ഗോ, തിണ്ണോ താരയതം വരോ. (ഇതിവു ൧൧൨);
“നയിമസ്ഥിം ലോകേ പരസ്ഥിം വാ പന,
ബുദ്ധേന സേട്ഠോ സദിസോ ച വിജ്ജതി;
യമാഹു ദക്ഖിണേയ്യാനം അഗ്ഗതം ഗതോ,
പുഞ്ഞത്ഥികാനം വിപുലഫലേസിന”തി. (വിം വം ൧൦൪൭; കഥാ ൭൯൯) -

ഏവമാദികാ ഗാമാ വിത്ഥാരേതഞ്ചാ.

മനസ്. ദമേതിതി സമേതി, കായസമാഭിഹി യോജേതിതി അത്ഥോ. തം പന കായസമാഭിഹി യോജനം യഥാരഹം തദണ്ണഗവിനയാഭിസു പതിട്ഠാപനം ഹോതീതി ആഹ “വിനേതിതി വുത്തം ഹോതീ”തി. ദമേതും യുത്താതി ദമനാരഹാ. അമനുസ്സപുരിസാതി ഏത്ഥ ന മനുസ്സാതി അമനുസ്സാ. തംസദിസതാ ഏത്ഥ ജോതീയതി, തേന മനുസ്സത്തമത്തം നത്ഥി, അഞ്ഞം സമാനന്തി യക്ഖാദയോ “അമനുസ്സാ”തി അധിപ്പേതാ, ന യേ കേചി മനുസ്സേഹി അഞ്ഞേ. തഥാ ഹി തിരച്ചാനപുരിസാനം വിസും ഗഹണം കതം, യക്ഖാദയോ ഏവ ച നിദിട്ഠാ. അപലാലോ ഹിമവന്തവാസി. ചുളോദരമഹോദരാ നാഗഭീപവാസിനോ. അഗ്ഗിസിഖയുമസിഖാ സിഹളഭീപവാസിനോ. നിബ്ബിസാ കതാ ദോസവിസസ്സ വിനോദനേന. തേനാഹ “സരണേസു ച സീലേസു ച പതിട്ഠാപിതാ”തി. കൂടദന്താദയോതി ആദി-സദേന ഘോടമുഖളപാലിഗഹപതിആദിനം സണ്ണഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. സക്കദേവരാജാദയോതി ആദി-സദേന അജകലാപയക്ഖബ്ബകബ്രഹ്മാദിനം സണ്ണഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഇദം ചേരുന്ന സുത്തന്തി ഇദം കേസിസുത്തം. വിനീതാ വിചിത്രേഹി വിനയന്തപായേഹിതി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ വിത്ഥാരേതഞ്ചം യഥാരഹം സണ്ഠാഭിഹി ഉപായേഹി വിനയസ്സ ഭീപനതോ.

വിസുദ്ധസിലാഭിനം പഠമജ്ജ്യാനാഭിനീതി “വിസുദ്ധസീലസ്സ പഠമജ്ജ്യാനം, പഠമജ്ജ്യാനലാഭിനോ ഭുതിയജ്ജ്യാന”തിആദിനാ തസ്സ തസ്സ ഉപരൂപരി വിസേസം ആചിക്ഖന്തോതി സമ്ബന്ധോ. സോതാപന്നാഭിനന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. “ദന്തേപി ദമേതിയേവാ”തി ഇദം പുണ്യേ “സണ്ണേന സഞ്ചം ദമം അനുപഗതാ പുരിസദമ്മാ”തി വുത്താതി കത്വാ വുത്തം. യേ പന വിപ്ലവതദമ്മഭാവം സഞ്ചമാ ദമേതഞ്ചം നാതിവത്താ, തേ സത്തേ സന്ധായ “ദന്തേപി ദമേതിയേവാ”തി വുത്തം. തേപി ഹി പുരിസദമ്മാ ഏവാതി, യതോ നേ സത്ഥാ ദമേതി.

അത്ഥപദന്തി അത്ഥാഭിബ്യന്തേജകപദം, വാക്യന്തി അത്ഥോ. വാക്യേന ഹി അത്ഥാഭിബ്യന്തി, ന നാമാഭിപദമത്ഥേന. ഏകപദഭാവേന ച അനന്തസാധാരണോ സത്വു പുരിസദമ്മസാരമിഭാവോ ദസ്സീതോ ഹോതി. തേനാഹ “ഭഗവാ ഹി”തിആദി. അട്ഠംഭിസാതി അട്ഠം സമാപത്തിയോ. താ ഹി അന്തമന്തസമ്ബന്ധാപി അസംകിണ്ണഭാവേന ദിസ്സന്തി അപദിസ്സന്തിതി ദിസാ, ദിസാ വിയാതി വാ ദിസാ. അസജ്ജമാനാതി ന സജ്ജമാനാ വസീഭാവപ്പത്തിയാ നിസ്സംഗചാരാ. ധാവന്തി ജവനവൃത്തിയോഗതോ. ഏകംയേവ ദിസം ധാവന്തി, അത്തനോ കായം അപരിവത്തേത്തോതി അധിപ്പായോ. സത്ഥാരാ പന ദമിതാ പുരിസദമ്മാ ഏകിരിയാപമേനേവ അട്ഠം ദിസാ ധാവന്തി. തേനാഹ “ഏകപല്ലങ്കേനേവ നിസിന്നാ”തി. അട്ഠംഭിസാതി ച നിദസ്സനമത്തമേതം, ലോകിയേഹി അഗതപുഞ്ചം നിരോധസമാപത്തിദിസം, അമതദിസഞ്ച പക്ഖന്തതോ.

൧൪൦. ദിട്ഠയമ്മോ വുച്ചതി പച്ചക്ഖോ അത്തഭാവോ, തത്ഥ നിയുത്തോതി ദിട്ഠയമ്മികോ, ഇയലോകത്ഥോ . കമ്മകിലേസവസേന സമ്പരേതഞ്ചതോ സമ്മാ ഗന്തഞ്ചതോ സമ്പരായോ, പരലോകോ, തത്ഥ നിയുത്തോതി സമ്പരായികോ, പരലോകത്ഥോ. പരമോ ഉത്തമോ അത്ഥോ പരമത്ഥോ, നിബ്ബാനം. തേഹി ദിട്ഠയമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേഹി. യഥാരഹന്തി യഥാനുരൂപം. തേസു അത്ഥേസു യോ യോ പുഗ്ഗലോ യം യം അരഹതി, തദനുരൂപം. അനുസാസതിതി വിനേതി തസ്ഥിം അത്ഥേ പതിട്ഠപേതി, സഹ അത്ഥേന വത്തതിതി സത്ഥോ, ഭണ്ഡമൂലേന വാണിജ്ജായ ദേസന്തരം ഗച്ഛന്തോ ജനസമൂഹോ. ഹിതുപദേസാദിവസേന പരിപാലേതഞ്ചോ സാസിതഞ്ചോ സോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി സത്ഥാ, സത്ഥവാഹോ. സോ വിയ ഭഗവാതി ആഹ “സത്ഥാ വിയാതി സത്ഥാ, ഭഗവാ സത്ഥവാഹോ”തി.

ഇദാനി തത്ഥം നിദേസപാളിനയേന ദസ്സേതും “യഥാ സത്ഥവാഹോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സത്ഥേതി സത്ഥികേ ജനേ. കം താരേന്തി ഏത്ഥാതി കന്താരോ, നിരുദകോ അരന്തപ്പദേസോ. രുക്ഖഹിവസേന പന ഇതരോപി അരന്തപ്പദേസോ തഥാ വുച്ചതി. ചോരകന്താരന്തി ചോരേഹി അധിട്ഠിതകന്താരം. തഥാ വാളകന്താരം. ദുബ്ഭിക്ഖകന്താരന്തി ദുല്ലഭിക്ഖം കന്താരം. താരേതിതി അഖേമന്തട്ഠാനം അതിക്കാമേതി. ഉത്താരേതിതിആദി ഉപസഗ്ഗേന പദം വഡ്ഢേതാ വുത്തം. അഥ വാ ഉത്താരേതിതി ഖേമന്തഭൂമിം ഉപനേന്തോ താരേതി. നിത്താരേതിതി അഖേമന്തട്ഠാനത്തോ നിക്ഖാമേന്തോ താരേതി. പതാരേതിതി പരിഗ്ഗഹേതാ താരേതി, ഹത്ഥേന പരിഗ്ഗഹേതാ വിയ താരേതിതി അത്ഥോ. സബ്ബേതം താരണ്യത്താരണാദിഖേമട്ഠാനേ റപനമേവാതി ആഹ “ഖേമന്തഭൂമിം സമ്പാപേതി”തി. സത്തേതി വേനേയ്യസത്തേ. മഹാഗഹനതായ, മഹാനത്ഥതായ, ദുന്നിത്ഥരണതായ ച ജാതിയേവ കന്താരോ ജാതികന്താരോ, തം ജാതികന്താരം.

ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദവസേനാതി ഉക്കട്ഠസത്തപരിച്ഛേദവസേന. ദേവമനുസ്സാ ഏവ ഹി ഉക്കട്ഠസത്താ, ന തിരച്ഛാനാദയോ. ഭണ്ഡപുഗ്ഗലപരിച്ഛേദവസേനാതി സമ്മത്തനിയാമോക്കമനസ്സ യോഗ്യപുഗ്ഗലസ്സ പരിച്ഛിന്ദനവസേന. ഏതന്തി “ദേവമനുസ്സാന”ന്തി ഏതം വചനം. ഭഗവതോതി നിസ്സുക്കവചനം യഥാ “ഉപജ്ജായതോ അജ്ജേതി”തി, ഭഗവതോ സന്തികേതി വാ അത്ഥോ. ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിതി തിഹേതുകപടിസന്ധിആദികം മഗ്ഗഫലാധിഗമസ്സ ബലവകാരണം.

ഗഗ്ഗരായാതി ഗഗ്ഗരായ നാമ രഞ്ജോ ദേവിയാ, തായ വാ കാരിതത്താ “ഗഗ്ഗരാ”തി ലദ്ധനായ. സരേ നിമിത്തം അഗ്ഗഹേസീതി “യമ്മോ ഏസോ വുച്ചതി”തി യമ്മസത്തായ സരേ നിമിത്തം ഗണ്ഹി, ഗണ്ഹന്തോ ച പസന്നചിത്തോ പരിസപരിയന്തേ നിപജ്ജി. സന്നിരുമ്ഭിതാ അട്ഠാസീതി തസ്സ സീസേ ദണ്ഡസ്സ റപിതഭാവം അപസ്സന്തോ തത്ഥ ദണ്ഡം ഉപ്പിളേതാ അട്ഠാസി. മണ്ഡൂകോപി ദണ്ഡേ റപിതേപി ഉപ്പിളിതേപി യമ്മഗതേന പസാദേന വിസ്സരമകരോന്തോവ കാലമകാസി. ദേവലോകേ നിബ്ബത്തസത്താനം അയം യമ്മതാ, യാ “കുതോഹം ഇയ നിബ്ബത്തോ, തത്ഥ കിം നു ലോ കമ്മമകാസി”ന്തി ആവജ്ജാ. തസ്ഥാ അത്തനോ പുരിമഭവസ്സ ദിട്ഠന്താ ആഹ “അരേ അഹന്ധി നാമ ഇയ നിബ്ബത്തോ”തി . ഭഗവതോ പാദേ വന്ദി കത്തഞ്ചതാസംവഡ്ഢിതേന പേമഗാരവബ്ബഹമാനേന.

ഭഗവാ ജാനന്തോവ മഹാജനസ്സ കമ്മഫലം, ബുദ്ധാനുഭാവഞ്ച പച്ചക്ഖം കാതുകാമോ “കോ മേ വന്ദതി”തി ഗാമായ പുച്ഛി. തത്ഥ കോതി ദേവനാഗയക്ഖഗന്ധബ്ബാദിസു കോ, കത്തമോതി അത്ഥോ. മേതി മമ. പാദാനീതി പാദേ. ഇദ്ധിയാതി ഇമായ ഏവരൂപായ ദേവിദ്ധിയാ. “യസസാ”തി ഇമിനാ ഏദിസേന പരിവാരേന, പരിച്ഛേദേന ച. ജലന്തി വിജേജാതമാനോ. അഭിക്കന്തേനാതി അതിവിധ കന്തേന കമനീയേന സുന്ദരേന. വണ്ണേനാതി ഛരവിവണ്ണേന സരീരവണ്ണനിഭായ. സബ്ബാ ഓഭാസയം ദിസാതി സബ്ബാ ദസപി ദിസാ പഭാസേന്തോ, ചന്ദോ വിയ, സൂരിയോ വിയ ച ഏകോഭാസം ഏകാലോകം കരോന്തോതി അത്ഥോ.

ഏവം പന ഭഗവതാ പുച്ഛിതോ ദേവപുത്തോ അത്താനം പവേദേന്തോ “മണ്ഡൂകോഹം പുരേ ആസി”ന്തി ഗാമമാഹ. തത്ഥ പുരേതി പുരിമജാതിയം. “ഉദകേ”തി ഇദം തദാ അത്തനോ ഉപ്പത്തിട്ഠാനദസ്സനം. “ഉദകേ മണ്ഡൂകോ”തി ഏതേന ഉദ്ധമായികാദികസ്സ മലേ മണ്ഡൂകസ്സ നിവത്തനം കതം ഹോതി. ഗാവോ ഛരന്തി ഏത്ഥാതി ഗോഛരോ, ഗുണം ഘാസേസന്താനം. ഇയ പന ഗോഛരോ വിയാതി ഗോഛരോ, വാരി ഉദകം ഗോഛരോ ഏതസ്സാതി വാരിഗോഛരോ. ഉദകചാരിപി ഹി കോചി കച്ഛാദി അവാരിഗോഛരോപി ഹോതീതി “വാരിഗോഛരോ”തി വിസേസേതാ വുത്തം. തവ യമ്മം സുണ്ണത്തസ്സാതി ബ്രഹ്മസ്സരേന കരവികരുതമഞ്ജനാ ദേസേത്തസ്സ തവ യമ്മം “യമ്മോ ഏസോ വുച്ചതി”തി സരേ നിമിത്തഗ്ഗാഹവസേന സുണ്ണത്തസ്സ. അനാദരേ ചേതം സാമിവചനം. അവധി വച്ഛപാലകോതി വച്ഛേ രക്ഖന്തോ ഗോപാലദാരകോ മമ സമീപം ആഗന്താ ദണ്ഡമോലുബ്ഭേ തിട്ഠന്തോ മമ സീസേ ദണ്ഡം സന്നിരുമ്ഭിതാ മം മാദേസീതി അത്ഥോ.

സിതം കത്ഥാതി “തഥാ പരിത്തതരേനാപി പുണ്ണാനുഭാവേന ഏവം അതിവിധ ഉളാരാ ലോകിയലോകുത്തരാ സമ്പത്തിയോ ലബ്ഭന്തി”തി പീതിസോമനസ്സജാതോ ഭാസുരതരധവലവിപ്ഫുരന്തദസ്സനകിരണാവലിഹി ഭിച്ഛോസോ മത്തായ തം പദേസം ഓഭാസേന്തോ സിതം കത്ഥാ. പീതിസോമനസ്സവസേന ഹി സോ -

“മുഹുത്തം ചിത്തപസാദസ്സ, ഇദ്ധിം പസ്സ യസഞ്ച മേ;
ആനുഭാവഞ്ച മേ പസ്സ, വണ്ണം പസ്സ ജുതിഞ്ച മേ.
“യേ ച തേ ദീഘമദ്ധാനം, യമ്മം അസ്സോസും ഗോതമ;
പത്താ തേ അഛലട്ഠാനം, യത്ഥ ഗന്താ ന സോഛരേ”തി. (വി° വ° വൃ൯൯-വൃ൯൯);

ഇമാ ദേ ഗാഥാ വത്ഥാ പക്കാമി.

൧൪൧. യം പന കിഞ്ചിതി ഏത്ഥ യന്തി അനിയമിതവചനം. തഥാ കിഞ്ചിതി. പനാതി വചനാലങ്കാരമത്തം. തസ്ഥാ യം കിഞ്ചിതി ന്തേയ്യസ്സ അനവസേസപരിയാദാനം കതം ഹോതി. പനാതി വാ വിസേസത്ഥദീപകോ നിപാതോ. തേന

“സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി ഇമിനാ സഞ്ചേപതോ, വിത്ഥാരതോ ച സത്വ ചതുസച്ചാഭിസമ്ബോധോ വുത്തോ. “ബുദ്ധോ”തി പന ഇമിനാ തദന്തസ്സപി ത്തേയസ്സാവബോധോ. പുരിമേന വാ സത്വ പടിവേധത്താണാനുഭാവോ, പച്ഛിമേന ദേസനാത്താണാനുഭാവോ. പീതി ഉപരി വുച്ചമാനോ വിസേസോ ജോതിയതി. സബ്ബസോ പടിപക്ഖേഹി വിമുച്ചതീതി വിമോക്ഖോ, അഗ്ഗമഗ്ഗോ. തസ്സ അന്തോ അഗ്ഗഫലം, തത്ഥ ഭവം തസ്മിം ലഭേ ലദ്ധബ്ബതോ വിമോക്ഖന്തികത്താണം, സബ്ബത്തുതത്താണേന സദ്ധിം സബ്ബവി ബുദ്ധത്താണം. ഏവം പവത്തോതി ഏതഥ -

“സബ്ബത്തുതായ ബുദ്ധോ, സബ്ബദസ്സാവിതായ ബുദ്ധോ, അനന്തന്തേയുതായ ബുദ്ധോ, വിസവിതായ ബുദ്ധോ, വീണാസവസഞ്ചാതേന ബുദ്ധോ, നിരുപലേപസഞ്ചാതേന ബുദ്ധോ, ഏകന്തവിതരാഗോതി ബുദ്ധോ, ഏകന്തവിതദോസോതി ബുദ്ധോ, ഏകന്തവിതമോഹോതി ബുദ്ധോ, ഏകന്തനിക്ഖിലേസോതി ബുദ്ധോ, ഏകായനമഗ്ഗം ഗതോതി ബുദ്ധോ, ഏകോ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോതി ബുദ്ധോ, അബുദ്ധിവിഹത്തത്താ ബുദ്ധിപടിലാഭോ ബുദ്ധോ. ബുദ്ധോതി നേതം നാമം മാതരാ കതം, ന പിതരാ കതം, ന ഭാതരാ കതം, ന ഭഗിനിയാ കതം, ന മിത്താമച്ഛേഹികതം, ന ഞാതിസാലോഹിതേഹി കതം, ന സമണബ്രാഹ്മണേഹി കതം, ന ദേവതാഹി കതം. വിമോക്ഖന്തികമേതം ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം ബോധിയാ മൂലേ സഹ സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ പടിലാഭോ സച്ഛികാ പത്തത്തി യദിദം ബുദ്ധോ”തി (മഹാനി- ചന്ദ-)

അയം നിദേശപാളിനയോ. യസ്മാ ചേതഥ തസ്സാ പടിസമ്ഭിദാപാളിയാ ഭേദോ നത്ഥി, തസ്മാ ദീസു ഏകേനാപി അത്ഥസിദ്ധിതി ദസ്സനത്ഥം “പടിസമ്ഭിദാനയോ വാ”തി അനിയമത്ഥോ വാ-സദ്ദോ വുത്തോ.

തത്ഥ യഥാ ലോകേ അവഗന്താ “അവഗതോ”തി വുച്ചതി, ഏവം ബുദ്ധ്വതിതാ സച്ചാനീതി ബുദ്ധോ സുദ്ധകത്തുവസേന. യഥാ പണ്ണസോസാ വാതാ “പണ്ണസുസാ”തി വുച്ചന്തി, ഏവം ബോധേതാ പജായാതി ബുദ്ധോ ഹേതുക്കത്തുവസേന, ഹേതുഅത്ഥോ ചേതഥ അന്തോനീതോ.

സബ്ബത്തുതായ ബുദ്ധോതി സബ്ബയമ്മബുദ്ധ്വന്തസമത്ഥായ ബുദ്ധിയാ ബുദ്ധോതി അത്ഥോ. സബ്ബദസ്സാവിതായ ബുദ്ധോതി സബ്ബയമ്മാനം ഞാണചക്ഖുനാ ദിട്ഠത്താ ബുദ്ധോതി അത്ഥോ. അനന്തന്തേയുതായ ബുദ്ധോതി അന്തേന അബോധനീതോ സയമേവ ബുദ്ധത്താ ബുദ്ധോതി അത്ഥോ. വിസവിതായ ബുദ്ധോതി നാനാഗുണവിസവനതോ പദുമമിവ വികസനട്ഠേന ബുദ്ധോതി അത്ഥോ. വീണാസവസഞ്ചാതേന ബുദ്ധോതി ഏവമാദീഹി ഛരഹി പരിയായേഹി നിദക്ഖയവിബുദ്ധോ പുരിസോ വിയ സബ്ബകിലേസനിദക്ഖയവിബുദ്ധത്താ ബുദ്ധോതി വുത്തം ഹോതി. ഏകായനമഗ്ഗം ഗതോതി ബുദ്ധോതി ഗമനത്ഥാനം ബുദ്ധിഅത്ഥതായ ബുദ്ധിഅത്ഥാനവി ഗമനത്ഥതാ ലബ്ഭതീതി ഏകായനമഗ്ഗം ഗതത്താ ബുദ്ധോതി വുച്ചതീതി അത്ഥോ. ഏകോ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോതി ബുദ്ധോതി ന പരേഹി ബുദ്ധത്താ ബുദ്ധോ, അഥ വോ സയമേവ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധത്താ ബുദ്ധോതി അത്ഥോ. അബുദ്ധിവിഹത്തത്താ ബുദ്ധിപടിലാഭോ ബുദ്ധോതി ബുദ്ധി ബുദ്ധം ബോധോതി അനത്ഥന്തരം. തത്ഥ യഥാ രത്തഗുണയോഗതോ രത്തോ പടോ, ഏവം ബുദ്ധഗുണയോഗതോ ബുദ്ധോതി ഞാപനത്ഥം വുത്തം. തതോ പരം ബുദ്ധോതി നേതം നാമന്തിആഭി അത്ഥാനുഗതായം പത്തത്തിതി ബോധനത്ഥം വുത്തന്തി ഏവമേതഥ ഇമിനാപി കാരണേന ഭഗവാ ബുദ്ധോതി വേദിതബ്ബം.

൧൪൨. അസ്സാതി ഭഗവതോ. ഗുണവിസിട്ഠസബ്ബസത്തുത്തമഗരുഗാരവായിവചനന്തി സബ്ബേഹി സീലാദിഗുണേഹി വിസിട്ഠസ്സ തതോ ഏവ സബ്ബസത്തേഹി ഉത്തമസ്സ ഗരുനോ ഗാരവവസേന വുത്തവചനമിദം ഭഗവാതി. തഥാ ഹി ലോകനാഥോ അപരിമിതനിരുപമപ്ലഭാവസീലാദിഗുണവിസേസസമഞ്ജിതായ സബ്ബാനത്ഥപരിഹാരപുബ്ബഞ്ജഗമായ നിരവസേസഹിതസുഖവിധാനതപ്പരായ നിരതിസയായ പയോഗസമ്പത്തിയാ സദേവമനുസ്സായ പജായ, അച്ചന്തുപകാരിതായ ച അപരിമാണാസു ലോകയാതൃസു അപരിമാണാനം സത്താനം ഉത്തമഗാരവട്ഠാനന്തി.

ഭഗവാതി വചനം സേട്ഠന്തി സേട്ഠവാചകം വചനം സേട്ഠഗുണസഹചരണതോ “സേട്ഠ”ന്തി വുത്തം. അഥ വാ വുച്ചതീതി വചനം, അത്ഥോ. തസ്മാ യോ “ഭഗവാ”തി വചനേന വചനീയോ അത്ഥോ, സോ സേട്ഠോതി അത്ഥോ. ഭഗവാതി വചനമുത്തമന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഗാരവയുത്തോതി ഗരുഭാവയുത്തോ ഗരുഗുണയോഗതോ, ഗരുകരണം വാ സാതിസയം അരഹതീതി ഗാരവയുത്തോ, ഗാരവാരഹോതി അത്ഥോ.

ഗുണവിസേസഹേതുക്കം “ഭഗവാ”തി ഇദം ഭഗവതോ നാമന്തി സഞ്ചേപതോ വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരതോ വിഭജിതുകാമോ നാമംയേവ താവ അത്ഥുദ്ധാരവസേന ദസ്സേന്തോ “ചതുബ്ബിധം വാ നാമ”ന്തിആഭിമാഹ. തത്ഥ ആവത്ഥികന്തി അവത്ഥായ വിദിതം തം തം അവത്ഥം ഉപാദായ പത്തത്തം വോഹരിതം. തഥാ ലിങ്ഗികം തേന തേന ലിങ്ഗേന വോഹരിതം. നേമിത്തികന്തി നിമിത്തതോ ആഗതം. അധിച്ചസമുപ്പന്നന്തി യദിച്ചായ പവത്തം, യദിച്ചായ ആഗതം യദിച്ചകം. പഠമേന ആഭി-സദ്ദേന ബാലോ, യുവാ, വുഡ്ഢോതി ഏവമാദിം സഞ്ജഗ്ഘാതി, ദുതിയേന മുണ്ഡി, ജടീതി ഏവമാദിം, തതിയേന ബഹുസ്സുതോ, യമ്മകമികോ, തായീതി ഏവമാദിം, ചതുത്ഥേന അഘമരിസനം പാവചനന്തി ഏവമാദിം സഞ്ജഗ്ഘാതി. “നേമിത്തിക”ന്തി വുത്തമത്ഥം ബൃതിരേകവസേന പതിട്ഠാപേതും “ന മഹാമായായാ”തിആഭി വുത്തം. “വിമോക്ഖന്തിക”ന്തി ഇമിനാ ഇദം നാമം അരിയായ ജാതിയാ ജാതക്ഖണ്ഡേവ ജാതന്തി ദസ്സേതി. യദി വിമോക്ഖന്തികം, അഥ കസ്മാ അന്തേഹി വീണാസവേഹി അസാധാരണന്തി ആഹ “സഹ സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ പടിലാഭോ”തി. ബുദ്ധാനഞ്ജി അരഹത്തഫലം നിപ്ഫജ്ജമാനം സബ്ബത്തുതത്താണാദിഹി സബ്ബേഹി ബുദ്ധഗുണേഹി സദ്ധിംയേവ നിപ്ഫജ്ജന്തി. തേന വുത്തം “വിമോക്ഖന്തിക”ന്തി. സച്ഛികാ പത്തത്തിതി സബ്ബയമ്മാനം സച്ഛികരിയാനിമിത്താ പത്തത്തി. അഥ വാ സച്ഛികാ പത്തത്തിതി പച്ചക്ഖസിദ്ധാ പത്തത്തി. യംഗുണനിമിത്താ ഹി സാ, തേ സത്വ പച്ചക്ഖഭൂതാതി ഗുണാ വിയ സാപി സച്ഛികതാ ഏവ നാമ ഹോതി, ന പരേസം വോഹാരമത്തേനാതി അധിപ്പായോ.

൧൪൩. വദന്തിതി മഹാമേരസ്സ ഗരുഭാവതോ ബഹുവചനേനാഹ, സഞ്ജിതികാരേഹി വാ കതമനുവാദം സന്ധായ. ഇസ്സരിയാദിഭേദോ ഭഗോ അസ്സ അത്ഥീതി ഭഗീ. അകാസിഭഗ്ഗന്തി രാഗാദിപാപയമ്മം ഭഗ്ഗം അകാസി, ഭഗ്ഗവാതി അത്ഥോ. ബഹുഹി ഞായേഹിതി കായഭാവനാദികേഹി അനേകേഹി ഭാവനാക്കമേഹി. സുഭാവിതത്തനോതി സമ്മദേവ ഭാവിതസഭാവസ്സ. പച്ചത്തേ ചേതം സാമിവചനം.

നിദേശേ വുത്തനയേനാതി ഏത്ഥായം നിദേശനയോ -

“ഭഗവാതി ഗാരവായിവചനമേതം. അപിച ഭഗ്ഗരാഗോതി ഭഗവാ, ഭഗ്ഗദോസോതി ഭഗവാ, ഭഗ്ഗമോഹോതി ഭഗവാ, ഭഗ്ഗമാനോതി ഭഗവാ, ഭഗ്ഗദിട്ഠീതി ഭഗവാ, ഭഗ്ഗതണ്ണഹോതി ഭഗവാ, ഭഗ്ഗകിലേസോതി ഭഗവാ, ഭജി വിഭജി പവിഭജി

യമ്മരതനന്തി ഭഗവാ, ഭവാനം അന്തകരോതി ഭഗവാ, ഭാവിതകായോ ഭാവിതസിഭോ ഭാവിതചിത്തോ ഭാവിതപഞ്ഞോതി ഭഗവാ, ഭജി വാ ഭഗവാ അരഞ്ഞവനപത്ഥാനി പന്താനി സേനാസനാനി അപ്പസദാനി അപ്പനിഗ്ഘോസാനി വിജനവാതാനി മനുസ്സരാഹസ്സേയുകാനി പടിസല്ലാനസാരൂപ്പാനിതി ഭഗവാ, ഭാഗീ വാ ഭഗവാ ചിവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനന്തി ഭഗവാ, ഭാഗീ വാ ഭഗവാ അത്ഥരസസ്സ യമ്മരസസ്സ വിമുത്തിരസസ്സ അധിസിലസ്സ അധിചിത്തസ്സ അധിപഞ്ഞായാതി ഭഗവാ, ഭാഗീ വാ ഭഗവാ ചതുന്നം ഝാനാനം ചതുന്നം അപ്പമഞ്ഞാനം ചതുന്നം അരുപസമാപത്തിനന്തി ഭഗവാ, ഭാഗീ വാ ഭഗവാ അട്ഠനം വിമോക്ഖാനം അട്ഠനം അഭിഭായതനാനം നവനം അനുപുബ്ബവിഹാരസമാപത്തിനന്തി ഭഗവാ, ഭാഗീ വാ ഭഗവാ ദസന്നം സഞ്ഞാഭാവനാനം ദസന്നം കസിണസമാപത്തിനം ആനാപാനസ്സതിസമാധിസ്സ അസുഭസമാപത്തിയാതി ഭഗവാ, ഭാഗീ വാ ഭഗവാ ചതുന്നം സതിപട്ഠാനാനം ചതുന്നം സമ്മപ്പയാനാനം ചതുന്നം ഇദ്ധിപാദാനം പഞ്ചനം ഇന്ദ്രിയാനം പഞ്ചനം ബലാനം സത്തനം ബോജ്ജത്ഥഗ്ഗാനം അരിയസ്സ അട്ഠഞ്ജികസ്സ മഗ്ഗസ്സാതി ഭഗവാ, ഭാഗീ വാ ഭഗവാ ദസന്നം തമാഗതബലാനം ചതുന്നം വേസാരജ്ജാനം ചതുന്നം പടിസമ്ഭിദാനം ഛന്നം അഭിഞ്ഞാനം ഛന്നം ബുദ്ധയമ്മാനന്തി ഭഗവാ, ഭഗവാതി നേതം നാമം...പേ... സച്ഛികാ പഞ്ഞത്തി യദിദം ഭഗവാ"തി (മഹാനിം വൃന്ദ).

ഏതഥ ച "ഗാരവായിവചന"ത്തിആദിനി യദിപി ഗാമായം ആഗതപദാനുക്കമേന ന നിദിട്ഠാനി, യഥാരഹം പന തേസം സഞ്ചേസന്വി നിദ്രേസഭാവേന വേദിതബ്ബാനി. തത്ഥ ഗാരവായിവചനത്തി ഗരുന്നം ഗരുഭാവവാചകം വചനം. ഭജിതി ഭാഗസോ കമേസി. തേനാഹ "വിഭജി"തി. യമ്മരതനന്തി മഗ്ഗഫലാദിഅരിയയമ്മരതനം. പുന ഭജിതി സേവി. ഭാഗീതി ഭാഗയേയുവാ. പുന ഭാഗീതി ഭജനസിലോ. അത്ഥരസസ്സാതി അത്ഥസന്നിസ്സയസ്സ രസസ്സ. വിമുത്തായതനസിസേ ഹി റത്ഥാ യമ്മം കമേന്തസ്സ, സുണന്തസ്സ ച തദത്ഥം ആരബ്ഭ ഉപ്പജ്ജനകപിതിസോമനസ്സം അത്ഥരസോ. യമ്മം ആരബ്ഭ യമ്മരസോ. യം സന്ധായ വുത്തം "ലഭതി അത്ഥവേദം, ലഭതി യമ്മവേദ"തി (അം നിം ൬.൧൦). വിമുത്തിരസസ്സാതി വിമുത്തിഭൂതസ്സ, വിമുത്തിസന്നിസ്സയസ്സ വാ രസസ്സ. സഞ്ഞാഭാവനാനന്തി അനിച്ഛസഞ്ഞാദിനം ദസന്നം സഞ്ഞാഭാവനാനം. ഛന്നം ബുദ്ധയമ്മാനന്തി ഛ അസാധാരണഞ്ഞാണാനി സന്ധായ വുത്തം. തത്ഥ തത്ഥ "ഭഗവാ"തി സദുസിദ്ധി നിരുത്തിനയേന വേദിതബ്ബാ.

൧൪൪. യദിപി "ഭാഗ്യവാ"തിആദിഹി പദേഹി വുച്ചമാനോ അത്ഥോ "ഭഗീ ഭജി"തി നിദ്രേസഗാമായ സങ്ഗഹിതോ ഏവ, തഥാപി പദസിദ്ധി അത്ഥവിഭാഗഅത്ഥയോജനാദിസഹിതോ സംവണ്ണനായോ തതോ അഞ്ഞാകാരോതി വുത്തം "അയം പന അപരോ നയോ"തി. ആദികന്തി ആദി-സദ്രേന വണ്ണവികാരോ , വണ്ണലോപോ, ധാതുഅത്ഥേന നിയോജനഞ്ചാതി ഇഥം തിവിധം ലക്ഖണം സങ്ഗഹ്ഠാതി. സദ്രേയേനാതി ബ്യാകരണനയേന. പിസോദരാദിനം സദ്രാനം ആകതിഗണഭാവതോ വുത്തം "പിസോദരാദിപക്ഖേപലക്ഖണം ഗഹേത്ഥാ"തി. പക്ഖിപനമേവ ലക്ഖണം. തപ്പരിയാപന്നതാകരണം ഹി പക്ഖിപനം. പാരപ്പത്തന്തി പരമുക്കംസഗതം പാരമിഭാവപ്പത്തം. ഭാഗ്യന്തി കൂസലം. തത്ഥ മഗ്ഗകൂസലം ലോകുത്തരസുഖനിബ്ബത്തകം, ഇതരം ലോകിയസുഖനിബ്ബത്തകം, ഇതരസി വാ വിവദുപനിസ്സയം പരിയായതോ ലോകുത്തരസുഖനിബ്ബത്തകം സിയാ.

ലോഭാദയോ ഏകകവസേന ഗഹിതാ. തഥാ വിപരീതമനസികാരോ വിപല്ലാസഭാവസാമഞ്ഞ്ഞേന, അഹിരികാദയോ ദുകവസേന. ലോഭാദയോ ച പുന "തിവിധാകൂസലമുല"തി തികവസേന ഗഹിതാ. കായദുച്ചരിതാദി- തണ്ഠാസംകിലേസാദിരാഗമലാദിരാഗവിസമാദികാമസഞ്ഞാദികാമവിതക്കാദിതണ്ഠാപപഞ്ചാദയോ തിവിധദുച്ചരിതാദയോ. സുഭസഞ്ഞാദികാ ചതുബ്ബിധവിപരിയേസാ. "ചിവരഹേതു വാ ഭിക്ഖുനോ തണ്ഠാ ഉപ്പജ്ജമാനാ ഉപ്പജ്ജതി, പിണ്ഡപാത , സേനാസന, ഇതിഭവാഭവഹേതു വാ"തി (അം നിം ൪.൯) ഏവമാഗതാ ചത്താരോ തണ്ഠാഹുപ്പാദാ. "ബുദ്ധേ കണ്ഠതി, യമ്മേ, സങ്ഘേ, സിക്ഖായ, സബ്ബഹചാരിസു കുപിതോ ഹോതി അനത്തമനോ ആഹതചിത്തോ വിലജ്ജാതോ"തി (ദിം നിം ൩.൩൧൯; മം നിം ൧.൧൧൮; അം നിം ൨.൨൦൫; ൯.൨൧; വിഭം ൯൪൧) ഏവമാഗതാനി പഞ്ച ചേതോവിലാനി. "കാമേ അവിതരാഗോ ഹോതി, കായേ അവിതരാഗോ, രൂപേ അവിതരാഗോ, യാവത്ഥം ഉദേവാഭേഹകം ഭുഞ്ജിതാ സേയുസുഖം പസ്സസുഖം മിദ്ധസുഖം അനുയുത്തോ വിഹരന്തി, അഞ്ഞതരം ദേവനികായം പണിയാത ബ്രഹ്മചരിയം ചരന്തി"തി (ദിം നിം ൩.൩൨൦; മം നിം ൧.൧൧൮) ആഗതാ പഞ്ച വിനിബ്ബന്ധാ. രൂപാഭിനന്ദനാദയോ പഞ്ചാഭിനന്ദനാ. കോധോ, മക്ഖോ, ഇസ്സാ, സാറേയ്യം, പാപിച്ഛതാ, സന്ദിട്ഠിപരാമാസോതി ഇമാനി ഛ വിവാദമുലാനി. രൂപതണ്ഠാദയോ ഛ തണ്ഠാകായാ.

കാമരാഗപിഷ്ഠിവിചിക്ഖിച്ഛാഭവരാഗമാനാവിജ്ജാ സത്താനുസയാ. മിച്ഛാദിട്ഠിആദയോ അട്ഠ മിച്ഛത്താ. "തണ്ഠാ പടിച്ഛ പരിയേസനാ, പരിയേസനം പടിച്ഛ ലാഭോ, ലാഭം പടിച്ഛ വിനിച്ഛയോ, വിനിച്ഛയം പടിച്ഛ ഛന്ദരാഗോ, ഛന്ദരാഗം പടിച്ഛ അജ്ജോസാനം, അജ്ജോസാനം പടിച്ഛ പരിഗ്ഗഹോ, പരിഗ്ഗഹം പടിച്ഛ മച്ഛരിയം, മച്ഛരിയം പടിച്ഛ ആരക്ഖാ, ആരക്ഖാധികരണം ദണ്ഡാദാനാദയോ"തി (ദിം നിം ൨.൧൦൩; ൩.൩൫൯) ഏതേ നവ തണ്ഠാമുലകാ. ചത്താരോ സസ്സതവാദാ, ചത്താരോ ഏകച്ചസസ്സതവാദാ, ചത്താരോ അന്താനന്തികാ, ചത്താരോ അമരാവിക്ഖേപികാ, ദേവ അധിച്ചസമുപ്പന്നികാ, സോളസ സഞ്ചിവാദാ, അട്ഠ അസഞ്ചിവാദാ, അട്ഠ നേവസഞ്ചിനാസഞ്ചിവാദാ , സത്ത ഉച്ഛേദവാദാ, പഞ്ച പരമദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദാതി ഏതാനി ദ്വാസദ്ഠിദിട്ഠിഗതാനി. അജ്ജത്ഥതികസ്സ ഉപാദായ "അസ്ഥി"തി ഹോതി, "ഇത്ഥസ്ഥി"തി, "ഏവസ്ഥി"തി, "അഞ്ഞമാസ്ഥി"തി, "ഭവിസ്സ"തി, "ഇത്ഥം ഭവിസ്സ"തി, "ഏവം ഭവിസ്സ"തി, "അഞ്ഞമാ ഭവിസ്സ"തി, "അസസ്ഥി"തി, "സാതസ്ഥി"തി, "സിയ"തി, "ഇത്ഥം സിയ"തി, "ഏവം സിയ"തി, "അഞ്ഞമാ സിയ"തി, "അപാഹം സിയ"തി, "അപാഹം ഇത്ഥം സിയ"തി, "അപാഹം ഏവം സിയ"തി, "അപാഹം അഞ്ഞമാ സിയ"തി ഹോതിതി അട്ഠാരസ, ബാഹിരസ്സുപാദായ "ഇമിനാ അസ്ഥി"തി ഹോതി, "ഇമിനാ ഇത്ഥസ്ഥി"തി, "ഇമിനാ ഏവസ്ഥി"തി, "ഇമിനാ അഞ്ഞമാസ്ഥി"തിആദികാ (വിഭം ൯൨൫-൯൨൬) വുത്തനയാ അട്ഠാരസാതി ഛത്തിംസ, അതീതാ ഛത്തിംസ, അനാഗതാ ഛത്തിംസ, പച്ഛുപ്പന്നാ ഛത്തിംസാതി അട്ഠസതതണ്ഠാവിചരിതാനി.

പഭേദ-സദ്രോ പച്ഛേകം സമ്ബന്ധിതബ്ബോ. തത്ഥായം യോജനാ - ലോഭപ്പഭേദോ ദോസപ്പഭേദോ യാവ അട്ഠസതതണ്ഠാവിചരിതപ്പഭേദോതി. സബ്ബാനി സത്താനം ദരഥപരിഛാഹകരാനി കിലേസാനം അനേകാനി സതസഹസ്സാനി അഞ്ജിതി യോജനാ. ആരമ്മണാദിവിഭാഗതോ ഹി പവത്തിആകാരവിഭാഗതോ ച അനന്തപ്പഭേദോ കിലേസാതി. സങ്ഖേപതോതി ഏതഥ സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേന സബ്ബസോ അപ്പവത്തികരണേന കിലേസമാരം, സമുദയപ്പഹാനപരിഞ്ഞാവസേന ഖണ്ഡമാരം, സഹായവേകല്ലകരണവസേന സബ്ബമാ അപ്പവത്തികരണേന അഭിസങ്ഖാരമാരം, ബലവിധമനവിസയാതികമനവസേന ദേവപുത്തമച്ഛുമാരഞ്ച അഭിഞ്ജി ഭഗ്ഗേ അകാസി. പരിസ്സയാനന്തി ഉപദുവാനം. സമ്പതി, ആയതിഞ്ച സത്താനം അനത്ഥാവഹത്താ മാറണ്ഠേന വിബാധനട്ഠേന കിലേസാവ മാറോതി കിലേസമാരോ. വധക്ട്ഠേന ഖണ്ഡാവ മാറോതി ഖണ്ഡമാരോ. തഥാ ഹി വുത്തം "വധകം രൂപം 'വധകം രൂപ'തി യഥാഭൂതം നപ്പജാനാതി"തിആദി (സം നിം ൩.൮൫). ജാതിജരാദിമഹാബ്ബസന്നിബ്ബത്തനേന അഭിസങ്ഖാരോവ

മാരോതി അഭിസഞ്ചാരമാരോ. സംകിലേസനിമിത്തം ഹുത്ഥാ ഗുണമാരണ്ഠേന ദേവപുത്തോവ മാരോതി ദേവപുത്തമാരോ. സത്താനം ജീവിതസ്സ, ജീവിതപരിക്ഖാരാനഞ്ച ജാനികരണേന മഹാബാധരുപത്താ മച്ചു ഏവ മാരോതി മച്ചുമാരോ.

സതപുത്തലക്ഖണധരസ്സാതി അനേകസതപുത്തനിബുത്തമഹാപുരിസലക്ഖണവഹതോ രൂപകായസമ്പത്തിദീപിതാ ഹോതി, ഇതരാനം ഫലസമ്പദാനം മൂലഭാവതോ, അധിട്ഠാനഭാവതോ ച. ധമ്മകായസമ്പത്തി ദീപിതാ ഹോതി, പഹാനസമ്പദാപുബ്ബകത്താ ഞാണസമ്പദാദിനം. ഭാഗ്യവതായ ലോകിയാനം ബഹുമതഭാവോ. ഭഗ്ഗദോസതായ പരിക്ഖകാനം ബഹുമതഭാവോതി യോജനാ. ഏവം ഇതോ പരേസുപി യമാസഞ്ച്യം യോജേതബ്ബം. പുത്തവന്തം ഹി ഗഹട്ഠാ വത്തിയാദയോ അഭിഗച്ഛന്തി, പഹിനദോസം പബ്ബജിതതാപസപരിബ്ബാജകാദയോ “ദോസവിനയാ യമ്മം ദേസേതി”തി. അഭിഗതാനഞ്ച നേസം കായചിത്തദുക്ഖാപനയനേ പടിബലഭാവോ, ആമിസദാനധമ്മദാനേഹി ഉപകാരസഞ്ചാവതോ. രൂപകായം തസ്സ പസാദചക്ഖുനാ, ധമ്മകായം പത്താചക്ഖുനാ ദിസാ ദുക്ഖവയസ്സ പടിപ്പസ്സമ്ഭവേന ഉപഗതാനഞ്ച തേസം ആമിസദാനധമ്മദാനേഹി ഉപകാരിതാ, “പുബ്ബേ ആമിസദാനധമ്മദാനേഹി മയാ അയം ലോകഗുഭാവോ അധിഗതോ, തസ്മാ തുമ്ഹേഹിപി ഏവമേവ പടിപജ്ജിതബ്ബ”ന്തി ഏവം സമ്മാപടിപത്തിയം നിയോജനേന അഭിഗതാനം ലോകിയലോകുത്തരസുഖേഹി സംയോജനസമത്ഥതാ ച ദീപിതാ ഹോതി.

സകചിത്തേ ഇസ്സരിയം അത്തനോ ചിത്തസ്സ വസീഭാവപാദനം, യേന പടിക്കുലാദിസു അപ്പടിക്കുലസത്തിതാദിവിഹാരസിദ്ധി, അധിട്ഠാനിദ്ധിആദികോ ഇദ്ധിവിധോപി ചിത്തിസ്സരിയമേവ ചിത്തഭാവനായ വസീഭാവപ്പത്തിയാ ഇജ്ജന്തതോ. അണിമാലഘിമാദികന്തി ആദി-സദേന മഹിമാ പത്തി പാകമ്മം ഞാസീതാ വസിതാ യത്ഥകാമാവസായിതാതി ഇമേ ഛരപി സഞ്ചഹിതാ. തത്ഥ കായസ്സ അബുഭാവകരണം അണിമാ. ലഹുഭാവോ ലഘിമാ ആകാസേ പദസാ ഗമനാദിനാ. മഹത്തം മഹിമാ കായസ്സ മഹത്തതാപാദനം. ഇട്ഠദേസപ്പത്തി പത്തി. അധിട്ഠാനാദിവസേന ഇച്ഛിതനിപ്ഫാദനം പാകമ്മം. സയംവസിതാ ഇസ്സരഭാവോ ഞാസീതാ. ഇദ്ധിവിധേ വസീഭാവോ വസിതാ. ആകാസേന വാ ഗച്ഛതോ, അത്തം വാ കിഞ്ചി കരോതോ യത്ഥ കത്ഥചി വോസാനപ്പത്തി യത്ഥകാമാവസായിതാ. “കുമാരകരൂപാദിദസ്സന”ന്തിപി വദന്തി. ഏവമിദം അട്ഠവിധം ലോകിയസമ്മതം ഇസ്സരിയം. തം പന ഭഗവതോ ഇദ്ധിവിധന്തോഗം, അനത്തസാധാരണഞ്ചാതി ആഹ “സബ്ബാകാരപരിപൂരം അത്ഥി”തി.

കേസഞ്ചി പദേസവുത്തി, അയമാഭൂതഗുണസന്നിസ്സയത്താ അപരിസുദ്ധോ ച യസോ ഹോതി, ന ഏവം തമാഗതസ്സാതി ദസ്സേതും “ലോകത്തയബ്ബാപകോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഇധ അധിഗതസത്ഥഗുണാനം ആരുപ്പേ ഉപ്പന്നാനം “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനാ ഭഗവതോ ഗുണേ അനുസ്സരന്താനം യസോ പാകടോ ഹോതിതി ആഹ “ലോകത്തയബ്ബാപകോ”തി. യമാഭൂച്ചുണാധിഗതത്താ ഏവ അതിവിധ പരിസുദ്ധോ. അനവസേസലക്ഖണാനുബ്ബഞ്ജനാദിസമ്പത്തിയാ സബ്ബാകാരപരിപൂരം. സബ്ബേഗപച്ചഞ്ചഗസിരീ സബ്ബേസം അഞ്ചഗപച്ചഞ്ചഗം സോഭാ. “തിസ്സോ താരേയ്യ”ന്തിആദിനാ യം യം ഏതേന ലോകനാഥേന ഇച്ഛിതം മനോവചിപണിയാനവസേന, പത്ഥിതം കായപണിയാനവസേന. തഥേവാതി പണിയാനാനുരൂപമേവ. വിരിയപാരമിഭാവപ്പത്തോ, അരിയമഗ്ഗപരിയാപനോ ച സമ്മാവായാമസഞ്ചാതോ പയത്തോ.

ഭേദേഹിതി സബ്ബത്തികദുകപദസംഹിതേഹി പഭേദേഹി. പടിച്ചസമുപ്പാദാദിഹിതി ആദി-സദേന ന കേവലം വിഭഞ്ചപാളിയം ആഗതാ സതിപട്ഠാനാദയോവ സഞ്ചഹിതാ, അഥ ലോ സഞ്ചഹാദയോ, സമയവിമുത്താദയോ, റപനാദയോ , തികപട്ഠാനാദയോ ച സഞ്ചഹിതാതി വേദിതബ്ബം. ദുക്ഖസച്ചസ്സ പീളനട്ഠോ തംസമഞ്ചിനോ സത്തസ്സ ഹിംസനം അവിപ്ഫാരികതാകരണം. സഞ്ചതട്ഠോ സമേച്ചസമ്ഭൂയപച്ചയേഹി കതഭാവോ. സന്താപട്ഠോ ദുക്ഖദുക്ഖതാദിഹി സന്തപ്പനം പരിദഹനം. വിപരിണാമട്ഠോ ജരായ, മരണേന ചാതി ദിധാ വിപരിണാമേതബ്ബതാ. സമുദയസ്സ ആയുഹനട്ഠോ ദുക്ഖസ്സ നിബുത്തനവസേന സമ്പിണ്ഡനം. നിദാനട്ഠോ “ഇദം തം ദുക്ഖ”ന്തി നിദന്തസ്സ വിധ സമുട്ഠാപനം. സംയോഗട്ഠോ സംസാരദുക്ഖേന സംയോജനം. പലിബോധട്ഠോ മഗ്ഗാധിഗമസ്സ നിവാരണം. നിരോധസ്സ നിസ്സരണട്ഠോ സബ്ബുപധിനം പടിനിസ്സഗ്ഗഭാവത്താ തതോ വിനിസ്സതാ, തന്നിസ്സരണനിമിത്തതാ വാ. വിവേകട്ഠോ സബ്ബസഞ്ചാരവിസംയുത്തതാ. അസഞ്ചതട്ഠോ കേഹചിപി പച്ചയേന അനഭിസഞ്ചതതാ. അമതട്ഠോ നിച്ചസഭാവത്താ മരണാഭാവോ, സത്താനം മരണാഭാവഹേതുതാ വാ. മഗ്ഗസ്സ നിയ്യാനട്ഠോ വട്ടദുക്ഖതോ നിഗ്ഗമനട്ഠോ. ഹേതുഅത്ഥോ നിബ്ബാനസ്സ സന്ധാപകഭാവോ. ദസ്സനട്ഠോ അച്ചന്തസുഖമസ്സ നിബ്ബാനസ്സ സച്ഛികരണം. ആധിപതേയ്യട്ഠോ ചതുസച്ചദ്ദസ്സേന സമ്പയുത്താനം ആധിപച്ചകരണം, ആരമ്മണാധിപതിഭാവോ വാ വിസേസതോ മഗ്ഗാധിപതിവചനതോ. സതിപി ഹി ഝാനാദിനം ആരമ്മണാധിപതിഭാവേ “ത്ഥാനാധിപതിനോ ധമ്മാ”തി ഏവമാദിം അവത്ഥാ “മഗ്ഗാധിപതിനോ ധമ്മാ” ഇച്ചേവ വുത്തം, തസ്മാ വിഞ്ഞായതി “അത്ഥി മഗ്ഗസ്സ ആരമ്മണാധിപതിഭാവേ വിസേസോ”തി. ഏതേ ച പീളനാദയോ സോളസാകാരാ നാമ. കസ്മാ പനേത്ഥ അത്തേസു രോഗഗണ്ഠാദിആകാരേസു വിജ്ജമാനേസു ഏതേവ പരിഗൃഹ്യാനീതി? സലക്ഖണതോ ച സച്ചന്തരേസ്സനതോ ച ആവിഭാവതോ. സ്വാധമത്ഥോ പരതോ സച്ചക്മായമേവ ആവി ഭവിസ്സതി.

ദിബ്ബവിഹാരോ കസിണാദിആരമ്മണാനി രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി. മേത്താദിജ്ജ്യാനാനി ബ്രഹ്മവിഹാരോ. ഫലസമാപത്തി അരിയവിഹാരോ. കാമേഹി വിവേകട്ഠകായതാവസേന ഏകിഭാവോ കായവിവേകോ. പഠമജ്ജ്യാനാദിനാ നിവരണാദിഹി വിവിത്തചിത്തതാ ചിത്തവിവേകോ. ഉപധിവിവേകോ നിബ്ബാനം. അത്തേതി ലോകിയാഭിഞ്ഞാദികേ.

കിലേസാഭിസഞ്ചാരവസേന ഭവേസു പരിബ്ഭമനം, സോ ച തണ്ഹാപ്പയാനോതി വുത്തം “തണ്ഹാസഞ്ചാതം ഗമന”ന്തി. വന്തന്തി അരിയമഗ്ഗമുഖേന ഉഗ്ഗിരിതം പുന അപച്ചാവമനവസേന ഛരസ്സിതം. ഭഗവാതി വുച്ചതി നിരുത്തിനയേനാതി ദസ്സേതോ ആഹ “യഥാ...പേ... മേഖലാ”തി.

അപരോ നയോ - ഭാഗവാതി ഭഗവാ, ഭതവാതി ഭഗവാ, ഭാഗേ വന്തിതി ഭഗവാ, ഭഗേ വന്തിതി ഭഗവാ, ഭത്തവാതി ഭഗവാ, ഭഗേ വമിതി ഭഗവാ. ഭാഗേ വമിതി ഭഗവാ.

ഭാഗവാ ഭതവാ ഭാഗേ, ഭഗേ ച വന്തി ഭത്തവാ;
ഭഗേ വമി തഥാ ഭാഗേ, വമിതി ഭഗവാ ജിനോ.

തത്ഥ കഥം ഭാഗവാതിഭഗവാ? യേ തേ സീലാദയോ ധമ്മക്ഖന്ധാ ഗുണകോട്ഠാസാ, തേ അനത്തസാധാരണാ നിരതിസയാ തമാഗതസ്സ അത്ഥി ഉപലബ്ഭന്തി. തഥാ ഹിസ്സ സീലം സമാധി പത്താ വിമുത്തി വിമുത്തിഞാണദ്ദസ്സനം,

ഹിരി ഓത്തപ്പം, സദ്ധാ വിരിയം, സതി സമ്പജ്ഞം, സീലവിസുദ്ധി ദിട്ഠിവിസുദ്ധി, സമമോ വിപസ്സനാ, തീണി കൂസലമുലാനി, തീണി സുചരിതാനി, തയോ സമ്മാവിതകാ, തിസ്സോ അനവജ്ജസത്താ, തിസ്സോ ധാതുയോ, ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ, ചത്താരോ സമ്മപ്പയാനാ, ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ, ചത്താരോ അരിയമഗ്ഗാ, ചത്താരി അരിയഫലാനി, ചത്തസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ, ചതുയോനിപരിച്ഛേദകത്താണാനി, ചത്താരോ അരിയവംസാ, ചത്താരി വേസാരജ്ജ്ഞാണാനി, പഞ്ച പധാനിയങ്ഗാനി, പഞ്ചങ്ഗികോ സമ്മാസമാധി, പഞ്ചത്താണികോ സമ്മാസമാധി, പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി, പഞ്ച ബലാനി, പഞ്ച നിസ്സാരണീയാ ധാതുയോ, പഞ്ച വിമുത്തായതനത്താണാനി, പഞ്ച വിമുത്തിപരിപാചനീയാ സത്താ, ഹര അനുസ്സതിട്ഠാനാനി, ഹര ഗാരവാ, ഹര നിസ്സാരണീയാ ധാതുയോ, ഹര സതതവിഹാരാ, ഹര അനുത്തരിയാനി, ഹര നിബ്ബേധഭാഗിയാ സത്താ, ഹര അഭിഞ്ഞാ, ഹര അസാധാരണത്താണാനി, സത്ത അപരിഹാനിയാ ധമ്മാ, സത്ത അരിയധമ്മാ, സത്ത അരിയധനാനി, സത്ത ബോജ്ജയങ്ഗാ, സത്ത സപ്പുരിസധമ്മാ, സത്ത നിജ്ജരവത്സുനി, സത്ത സത്താ, സത്തഭക്ഖിണ്ണേയപുഗ്ഗലഭേസനാ, സത്തവിത്താണട്ഠിതിഭേസനാ, സത്തവിണാസവബലഭേസനാ, അട്ഠപത്താപടിലാഭഹേതുഭേസനാ, അട്ഠ സമ്മത്താനി, അട്ഠലോകധമ്മാതിക്കമാ, അട്ഠ ആരമ്ഭവത്സുനി, അട്ഠഅക്ഖണ്ഡഭേസനാ, അട്ഠ മഹാപുരിസവിതകാ, അട്ഠഅഭിഭായതനഭേസനാ, അട്ഠ വിമോക്ഖാ, നവ യോനിസോമനസികാരമൂലകാ ധമ്മാ, നവ പാരിസുദ്ധിപധാനിയങ്ഗാനി, നവസത്താവാസഭേസനാ, നവ ആഘാതപടിവിനയാ, നവ സത്താ, നവ നാനത്താ, നവ അനുപുബ്ബവിഹാരാ, ദസ നാമകാരണാ ധമ്മാ, ദസ കസിണായതനാനി, ദസ കൂസലകമ്മപമാ, ദസ സമ്മത്താനി, ദസ അരിയവാസാ, ദസ അസേക്ഖധമ്മാ, ദസ തമാഗതബലാനി, ഏകാദസ മേത്താനിസംസാ, ദ്വാദസ ധമ്മചക്കാകാരാ, തേരസ ധുതഗുണാ, ചുറ്റസ ബുദ്ധത്താണാനി, പഞ്ചദസ വിമുത്തിപരിപാചനീയാ ധമ്മാ, സോളസവിധാ ആനാപാനസ്സതി, സോളസ അപരന്തപനീയാ ധമ്മാ, അട്ഠാരസ ബുദ്ധധമ്മാ, ഏകുനവീസതി പച്ചവേക്ഖണ്ഡത്താണാനി, ചതുചത്താലീസ ത്താണവത്സുനി, പത്താസ ഉദയബുദ്ധത്താണാനി, പരോപത്താസ കൂസലധമ്മാ, സത്തസത്തതിത്താണവത്സുനി, ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസമാപത്തിസഞ്ചാരിമഹാവജിരത്താണം, അനന്തനയസമന്തപട്ഠാനപവിചയപച്ചവേക്ഖണ്ഡഭേസനത്താണാനി, തമാ അനന്താസു ലോകധാതുസു അനന്താനം സത്താനം ആസയാദിവിഭാവനത്താണാനി ചാതി ഏവമാദയോ അനന്താപരിമാണഭേദാ അനന്തസാധാരണാ നിരതിസയാ ഗുണഭാഗാ ഗുണകോട്ഠാസാ സംവിജ്ജന്തി ഉപലബ്ധിന്തി. തസ്ഥാ യഥാവുത്തവിഭാഗാ ഗുണഭാഗാ അസ്സ അത്ഥിതി ഭാഗവാതി വത്തബ്ബേ ആകാരസ്സ രസ്സത്തം കത്വാ “ഭഗവാ”തി വുത്തോ. ഏവം താവ ഭാഗവാതി ഭഗവാ.

യസ്ഥാ സീലാദയോ സബ്ബേ, ഗുണഭാഗാ അസേസതോ;
വിജ്ജന്തി സുഗതേ തസ്ഥാ, “ഭഗവാ”തി പവുച്ചതി.

കഥം ഭതവാതിഭഗവാ? യേ തേ സബ്ബലോകഹിതായ ഉസ്സുക്കമാപന്നേഹി മനുസ്സത്താദികേ അട്ഠ ധമ്മേ സമോധാനേത്ഥാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ കതമഹാഭിനീഹാരേഹി മഹാബോധിസത്തേഹി പരിപൂരേതബ്ബാ ദാനപാരമി, സീലനേക്ഖമ്മപത്താവിരിയവന്തിസച്ചഅധിട്ഠാനമേത്താളപേക്ഖാപാരമിതി ദസ പാരമിയോ, ദസ ഉപപാരമിയോ, ദസ പരമത്ഥപാരമിയോതി സമതിംസ പാരമിയോ, ദാനാദീനി ചത്താരി സങ്ഗഹവത്സുനി, സച്ചാദീനി ചത്താരി അധിട്ഠാനാനി, അത്തപരിച്ചാഗോ, നയന, ധന, രജ്ജ, പുത്തദാരപരിച്ചാഗോതി പഞ്ച മഹാപരിച്ചാഗാ, പുബ്ബയോഗോ, പുബ്ബചരിയാ, ധമ്മക്ഖാനം, ത്താതത്ഥചരിയാ, ലോകത്ഥചരിയാ, ബുദ്ധത്ഥചരിയാതി ഏവമാദയോ, സങ്ഖേപതോ വാ സബ്ബേ പുത്തസമ്ഭാരത്താണസമ്ഭാരബുദ്ധകാരകധമ്മാ, തേ മഹാഭിനീഹാരതോ പട്ഠായ കപ്പാനം സതസഹസ്സാധികാനി ചത്താരി അസങ്ഖ്യേയാനി യഥാ ഹാനഭാഗിയാ, സംകിലേസഭാഗിയാ, റിതിഭാഗിയാ വാ ന ഹോന്തി, അഥ ലോ ഉത്തരുത്തരി വിസേസഭാഗിയാവ ഹോന്തി, ഏവം സക്കച്ചം നിരന്തരം അനവസേസതോ ഭതാ സമ്ഭതാ അസ്സ അത്ഥിതി ഭതവാതി വത്തബ്ബേ “ഭഗവാ”തി വുത്തോ നിരുത്തിനയേന ത-കാരസ്സ ഗ-കാരം കത്വാ. അഥ വാ ഭതവാതി തേയേവ യഥാവുത്തേ ബുദ്ധകാരകധമ്മേ വുത്തനയേന ഭരി സമ്ഭരി, പരിപൂരേസീതി അത്ഥോ. ഏവന്തി ഭതവാതി ഭഗവാ.

സമ്മാസമ്ബോധിയാ സബ്ബേ, ദാനപാരമിആദികേ;
സമ്ഭാരേ ഭതവാ നാമോ, തസ്ഥാപി ഭഗവാ മതോ.

കഥം ഭാഗേ വന്തിഭഗവാ? യേ തേ ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസങ്ഖാ ദേവസികം വളഞ്ജനകസമാപത്തിഭാഗാ, തേ അനവസേസതോ ലോകഹിതത്ഥം, അത്തനോ ച ദിട്ഠധമ്മസുഖവിഹാരത്ഥം നിച്ചകപ്പം നിച്ചകപ്പം വന്തി ഭജി സേവി ബഹുലമകാസിതി ഭാഗേ വന്തിഭഗവാ. അഥ വാ അഭിഞ്ഞ്ഞേയുധമ്മേസു, കൂസലാദീസു, ഖന്ധാദീസു ച യേ തേ പരിഞ്ഞ്ഞേയ്യാദിവസേന സങ്ഖേപതോ വാ ചതുബ്ബിധാ അഭിസമയഭാഗാ, വിത്ഥാരതോ പന “ചക്ഖും പരിഞ്ഞ്ഞേയ്യാ...പേ... ജരാമരണം പരിഞ്ഞ്ഞേയ്യാ”തിആദിനാ അനേകപരിഞ്ഞ്ഞേയ്യാഭാഗാ, “ചക്ഖുസ്സ സമുദയോ പഹാതബ്ബോ...പേ... ജരാമരണസ്സ സമുദയോ പഹാതബ്ബോ”തിആദിനാ പഹാതബ്ബഭാഗാ, “ചക്ഖുസ്സ നിരോധോ...പേ... ജരാമരണസ്സ നിരോധോ സച്ഛികാതബ്ബോ”തിആദിനാ (പടി- മ- മ.വ.മ) സച്ഛികാതബ്ബഭാഗാ, “ചക്ഖുസ്സ നിരോധഗാമിനീ പടിപദാ”തിആദിനാ, “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദിനാ ച അനേകഭേദാ ഭാവേതബ്ബഭാഗാ ച ധമ്മാ, തേ സബ്ബേ വന്തി ഭജി യഥാരഹം ഗോചരഭാവനാസേവനാനം വസേന സേവി. ഏവന്തി ഭാഗേ വന്തിഭഗവാ. അഥ വാ യേ ഇമേ സീലാദയോ ധമ്മക്ഖണ്ഡാ സാവകേഹി സാധാരണാ ഗുണകോട്ഠാസാ ഗുണഭാഗാ, “കിന്തി നു ലോ തേ വേണേയ്യസത്താനേസു പതിട്ഠപേയ്യാ”തി മഹാകരുണായ വന്തി അഭിപത്ഥയി, സാ ചസ്സ അഭിപത്ഥനാ യഥാധിപ്പേതഫലാവഹാ അഹോസി. ഏവന്തി ഭാഗേ വന്തിഭഗവാ.

യസ്ഥാ തേയ്യസമാപത്തി-ഗുണഭാഗേ തമാഗതോ;
ഭജി പത്ഥയി സത്താനം, ഹിതായ ഭഗവാ തതോ.

കഥം ഭഗേ വന്തിഭഗവാ? സമാസതോ താവ കതപുത്തേഹി പയോഗസമ്പന്നേഹി യഥാവിഭവം ഭജിയന്തിതി ഭഗാ, ലോകീയലോകുത്തരസമ്പത്തിയോ. തത്ഥ ലോകീയേ താവ തമാഗതോ സമ്ബോധിതോ പുബ്ബേ ബോധിസത്തഭൂതോ പരമുക്കംസഗതേ വന്തി ഭജി സേവി, യത്ഥ പതിട്ഠായ നിരവസേസതോ ബുദ്ധകാരകധമ്മേ സമന്നാനേത്തോ ബുദ്ധധമ്മേ പരിപാചേസി. ബുദ്ധഭൂതോ പന തേ നിരവജ്ജസുഖുപസംഹിതേ അനന്തസാധാരണേ ലോകുത്തരേപി വന്തി ഭജി സേവി. വിത്ഥാരതോ പന പദേസരജ്ജഇസ്സരിയചക്കവത്തിസമ്പത്തിദേവരജ്ജസമ്പത്തിആദിവസേന, ഝാനവിമോക്ഖസമാധിസമാപത്തിത്താണസ്സനമഗ്ഗഭാവനാഫലസച്ഛികിരിയാദിഉത്തരിമനുസ്സധമ്മവസേന ച അനേകവിഹിതേ അനന്തസാധാരണേ ഭഗേ വന്തി ഭജി സേവി. ഏവന്തി ഭഗേ വന്തിഭഗവാ.

യാ താ സമ്പത്തിയോ ലോകേ, യാ ച ലോകുത്തരാ പുമു;
സബ്ബാ താ ഭജി സമ്ബുദ്ധോ, തസ്ഥാപി ഭഗവാ മതോ.

കഥം ഭത്തവതിഭഗവാ? ഭത്താ ദളഹഭത്തികാ അസ്സ ബഹു അത്മീതി ഭത്തവാ. തമാഗതോ ഹി മഹാകരുണാസഞ്ചത്തുത്തൊണാദിഅപരിമിതനിരുപമപ്പഭാവഗുണവിസേസസമങ്ഗി ഭാവതോ സഞ്ചസത്തുത്തമോ സഞ്ചാനത്ഥപരിഹാരപുഞ്ചങ്ഗമായ നിരവസേസഹിതസുഖവിധാനതപ്പരായ നിരതിസയായ പയോഗസമ്പത്തിയാ സദേവമനുസ്സായ പജായ അച്ചന്തുപകാരിതായ

ദത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണഅസീതിഅനുബ്ബന്ധമപ്പഭാദിഅനഞ്ഞസാധാരണഗുണവിസേസപടിമണ്ഡിതരൂപകായതാ യമാഭുച്ചഗുണാധിഗതേന “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനയപ്പവത്തേന ലോകത്തയബ്ബാപിനാസുവിപുലേന, സുവിസുലേന ച മുതിഘോസേന സമന്നാഗതത്താ, ഉക്കംസപാരമിപ്പത്താസു അപ്പിച്ചതാസനുട്ഠിആദീസു സുപതിട്ഠിതഭാവതോ, ദസബലചതുവേസാരജ്ജാദിനിരതിസയഗുണവിസേസസമങ്ഗിഭാവതോ ച “രൂപപ്പമാണോ രൂപപ്പസന്നോ, ഘോസപ്പമാണോ ഘോസപ്പസന്നോ, ലുഖപ്പമാണോ ലുഖപ്പസന്നോ, യമ്മപ്പമാണോ യമ്മപ്പസന്നോ”തി ഏവം ചതുപ്പമാണികേ ലോകസന്നിവാസേ സഞ്ചമാപി പസാദാവഹഭാവേന സമന്തപാസാദികത്താ അപരിമാണാനം സത്താനം സദേവമനുസ്സാനം ആദരബഹുമാനഗാരവായതനതായ പരമപേമസമ്ഭത്തിട്ഠാനം. യേ തസ്സ ഓവാദേ പതിട്ഠിതാ അവേച്ചപ്പസാദേന സമന്നാഗതാ ഹോന്തി, കേനചി അസംഹാരിയാ തേസം സമ്ഭത്തി സമണേന വാ ബ്രാഹ്മണേന വാ ദേവേന വാ മാരേന വാ ബ്രഹ്മണാ വാതി. തമാ ഹി തേ അത്തനോ ജീവിതപരിച്ചാഗേപി തത്ഥ പസാദം ന പരിച്ചജ്ഞി, തസ്സ വാ ആണം ദളഹഭത്തിഭാവതോ. തേനേവാഹ -

“യോ വേ കതഞ്ഞു കതവേദി ധീരോ,
കല്യാണമിത്തോ ദളഹഭത്തി ച ഹോതി”തി. (ജാ° ൨.൧൨.൨൮);

“സേയ്യമാപി , ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദോ റിതയമ്മോ വേലം നാതിവത്തതി, ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, യം മയാ സാവകാനം സിക്ഖാപദം പഞ്ഞത്തം, തം മമ സാവകാ ജീവിതഹേതുപി നാതിക്കമന്തി”തി (ഉദാ° ൪൫; ചുളവ° ൩൮൫) ച.

ഏവം ഭത്തവതി ഭഗവാ നിരുത്തിനയേന ഏകസ്സ ത-കാരസ്സ ലോപം കത്വാ ഇതരസ്സ ഗ-കാരം കത്വാ.

ഗുണാതിസയയുത്തസ്സ , യസ്മാ ലോകഹിതേസിനോ;
സമ്ഭത്താ ബഹവോ സത്ഥു, ഭഗവാ തേന വുച്ചതി.

കഥം ഭഗേ വമീതിഭഗവാ? യസ്മാ തമാഗതോ ബോധിസത്തഭൂതോപി പുരിമാസു ജാതിസു പാരമിയോ പൂരേനോ ഭഗസങ്ഖാതം സിരിം, ഇസ്സരിയം, യസഞ്ച വമി ഉഗ്ഗിരി വേളപിണ്ഡം വിയ അനപേക്ഖോ ഛസ്സയി. തമാ ഹിസ്സ സോമനസ്സകുമാരകാലേ (ജാ° ൧.൧൫.൨൧൧ ആദയോ) ഹത്ഥിപാലകുമാരകാലേ (ജാ° ൧.൧൫.൩൩൨ ആദയോ) അയോഘരപണ്ഡിതകാലേ (ജാ° ൧.൧൫.൩൩൩ ആദയോ) മൂഗപക്ഖപണ്ഡിതകാലേ (ജാ° ൨.൨൨.൧ ആദയോ) ചുളസുതസോമകാലേതി (ജാ° ൨.൧൨.൧൩൫ ആദയോ) ഏവമാദീസു നേക്ഖമ്മപാരമിപൂരണവസേന ദേവരജ്ജസദിസായ രജ്ജസിരിയാ പരിച്ചത്തഅത്തഭാവാനം പരിമാണം നത്ഥി. ചരിമത്തഭാവേപി ഹത്ഥഗതം ചക്കവത്തിസിരിം ദേവലോകാധിപച്ചസദിസം ചതുദിപിസ്സരിയം, ചക്കവത്തിസമ്പത്തിസന്നിസ്സയം സത്തരതനസമുജ്ജലം യസഞ്ച തിണായപി അമഞ്ഞമാനോ നിരപേക്ഖോ പഹായ അഭിനിക്ഖമിത്വാ സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോ, തസ്മാ ഇമേ സിരിആദികേ ഭഗേ വമീതി ഭഗവാ. അഥ വാ ഭാനി നാമ നക്ഖത്താനി, തേഹി സമം ഗച്ഛന്തി പവത്തന്തിതി ഭഗാ, സിനേരൂയഗന്ധരഉത്തരകുരൂഹിമവന്താദിഭാജനലോകവിസേസസന്നിസ്സയാ സോഭാ കപ്പട്ഠിയഭാവതോ. തേപി ഭഗവാ വമി തന്നിവാസസത്താവാസസമതിക്കമനതോ തപ്പടിബദ്ധഛന്ദരാഗപ്പഹാനേന പജഹീതി. ഏവന്വി ഭഗേ വമീതി ഭഗവാ.

ചക്കവത്തിസിരിം യസ്മാ, യസം ഇസ്സരിയം സുഖം;
പഹാസി ലോകചിത്തഞ്ച, സുഗതോ ഭഗവാ തതോ.

കഥം ഭാഗേ വമീതിഭഗവാ? ഭാഗാ നാമ സഭാവയമ്മകോട്ഠാസാ, തേ ഖന്ധായതനയാതാദിവസേന, തത്ഥാപി രൂപവേദനാദിവസേന, അതീതാദിവസേന ച അനേകവിധാ, തേ ച ഭഗവാ “സഞ്ചം പപഞ്ചം, സഞ്ചം യോഗം, സഞ്ചം ഗന്ഥം, സഞ്ചം സംയോജനം സമുച്ഛിന്ദിത്വാ അമതം ധാതും സമധിഗച്ഛന്തോ വമി ഉഗ്ഗിരി അനപേക്ഖോ ഛസ്സയി ന പച്ചാവമി. തമാ ഹേസ സഞ്ചതമകമേവ പഥവിം ആപം തേജം വായം, ചക്ഖും സോതം ഘാനം ജിവ്ഹം കായം മനം, രൂപേ സദ്ദേ ഗന്ധേ രസേ ഫോട്ഠഞ്ചേ യമ്മേ, ചക്ഖുവിത്താണം...പേ... മനോവിത്താണം, ചക്ഖുസമ്ഫസ്സം...പേ... മനോസമ്ഫസ്സം, ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജം വേദനം...പേ... മനോസമ്ഫസ്സജം വേദനം, ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജം സത്തം...പേ... മനോസമ്ഫസ്സജം സത്തം, ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജം ചേതനം...പേ... മനോസമ്ഫസ്സജം ചേതനം, രൂപതണ്ഹം ...പേ... യമ്മതണ്ഹം, രൂപവിതക്കം...പേ... യമ്മവിതക്കം, രൂപവിചാരം...പേ... യമ്മവിചാര”തിആദിനാ അനുപദയമ്മവിഭാഗവസേനപി സഞ്ചേവ യമ്മകോട്ഠാസേ അനവസേസതോ വമി ഉഗ്ഗിരി അനപേക്ഖപരിച്ചാഗേന ഛസ്സയി. വുത്തം ഹേതം -

“യം തം, ആനന്ദ, ചത്തം വന്തം മുത്തം പഹീനം പടിനിസ്സട്ഠം, തം തമാഗതോ പുന പച്ചാവമിസ്സതീതി നേതം റാനം വിജ്ജതീ”തി (ദീ° നി° ൨.൧൮൩).

ഏവന്വി ഭാഗേ വമീതി ഭഗവാ. അഥ വാ ഭാഗേ വമീതി സഞ്ചേപി കൂസലാകൂസലേ സാവജ്ജാനവജ്ജേ ഹിനപണിതേ കണ്ഹസുക്കസപ്പടിഭാഗേ യമ്മേ അരിയമഗ്ഗുണാണമുഖേന വമി ഉഗ്ഗിരി അനപേക്ഖോ പരിച്ചജി പജഹി, പരേസഞ്ച തമത്തായ യമ്മം ദേസേസി. വുത്തന്വി ചേതം -

“യമ്മാപി വോ, ഭിക്ഖവേ, പഹാതഞ്ച, പഗേവ അയമ്മാ (മ° നി° ൧.൨൪൦). കൂല്ല്യപഥം വോ, ഭിക്ഖവേ, യമ്മം ദേസേസ്സാമി നിത്ഥരണത്ഥായ, നോ ഗഹണത്ഥായ”തിആദി (മ° നി° ൧.൨൪൦).

ഏവന്വി ഭാഗേ വമീതി ഭഗവാ.

ഖന്ധായതനയാതാദി-യമ്മഭേദാ മഹേസിനാ;
കണ്ഹാ സുക്കാ യതോ വന്താ, തതോപി ഭഗവാ മതോ.

തേന വുത്തം -

“ഭാഗവാ ഭഗവാ ഭാഗേ, ഭഗേ ച വനി ഭത്തവാ;
ഭഗേ വമി തമാ ഭാഗേ, വമിതി ഭഗവാ ജിനോ”തി.

ഏതമ ച യസ്മാ സഞ്ചേപതോ അത്തഹിതസമ്പത്തിപരഹിതപടിപത്തിവസേന ദുവിധാ ബുദ്ധഗുണാ, താസു അത്തഹിതസമ്പത്തി പഹാനസമ്പദാണാസമ്പദാഭേദതോ ദുവിധാ, ആനുഭാവസമ്പദാദിനം തദവിനാഭാവേന തദന്തോഗ്യത്താ. പരഹിതപടിപത്തി പയോഗസയഭേദതോ ദുവിധാ. തത്ഥ പയോഗതോ ലാഭസക്കാദിനിരപേക്ഷചിത്തസ്സ സബ്ബദുക്ഖനിയാനികയമ്മൂപദേസോ, ആസയതോ പടിവിരുദ്ധേസുപി നിച്ചം ഹിതേസിതാ, ഞാണപരിപാകകാലാഗമനാദിപരഹിതപടിപത്തി ച, ആമിസപടിഗുഹണാദിനാപി അത്ഥചരിയാ പരഹിതപടിപത്തി ഹോതിയേവ. തസ്മാ തേസം വിഭാവനവസേന പാളിയം “അരഹ”ന്തിആദിനം പദാനം ഗഹണം വേദിതബ്ബം.

തത്ഥ “അരഹ”ന്തി ഇമിനാ പദേന പഹാനസമ്പദാവസേന ഭഗവതോ അത്തഹിതസമ്പത്തി വിഭാവിതാ. “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, ലോകവിദ്യ”തി ച ഇമേഹി പദേഹി ഞാണസമ്പദാവസേന. നനു ച “ലോകവിദ്യ”തി ഇമിനാപി സമ്മാസമ്ബുദ്ധതാ വിഭാവിയതി? സച്ചം വിഭാവിയതി, അത്ഥി പന വിസേസോ, “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി ഇമിനാ സബ്ബത്തുത്താണാനുഭാവോ വിഭാവിതോ, “ലോകവിദ്യ”തി പന ഇമിനാ ആസയാനുസയത്താണാദിനമ്പി ആനുഭാവോ വിഭാവിതോതി. “വിജ്ജാചരണസമ്പന്നോ”തി ഇമിനാ സബ്ബാപി ഭഗവതോ അത്തഹിതസമ്പത്തി വിഭാവിതാ. “സുഗതോ”തി പന ഇമിനാ സമുദാഗമതോ പടായ ഭഗവതോ അത്തഹിതസമ്പത്തി, പരഹിതപടിപത്തി ച വിഭാവിതാ. “അനുത്തരോ പുരിസദമ്മസാരഥി സത്ഥാ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി ഇമേഹി പദേഹി ഭഗവതോ പരഹിതപടിപത്തി വിഭാവിതാ. “ബുദ്ധോ”തി ഇമിനാ ഭഗവതോ അത്തഹിതസമ്പത്തി, പരഹിതപടിപത്തി ച വിഭാവിതാ. ഏവഞ്ച കത്വാ “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി വത്വാ “ബുദ്ധോ”തി വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. തേനേവാഹ “അത്തനാപി ബുജ്ജയി അത്തേഹി സത്തേ ബോധേസീ”തിആദി. “ഭഗവാ”തി ച ഇമിനാപി സമുദാഗമതോ പടായ ഭഗവതോ സബ്ബ അത്തഹിതസമ്പത്തി, പരഹിതപടിപത്തി ച വിഭാവിതാ.

അപരോ നയോ - ഹേതുഫലസത്തൂപകാരവസേന സഞ്ചേപതോ തിവിധാ ബുദ്ധഗുണാ. തത്ഥ “അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വിജ്ജാചരണസമ്പന്നോ ലോകവിദ്യ”തി ഇമേഹി പദേഹി ഫലസമ്പത്തിവസേന ബുദ്ധഗുണാ വിഭാവിതാ. “അനുത്തരോ പുരിസദമ്മസാരഥി സത്ഥാ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി ഇമേഹി സത്തൂപകാരവസേന ബുദ്ധഗുണാ പകാസിതാ. “ബുദ്ധോ”തി ഇമിനാ ഫലവസേന, സത്തൂപകാരവസേന ച ബുദ്ധഗുണാ വിഭാവിതാ. “സുഗതോ ഭഗവാ”തി പന ഇമേഹി പദേഹി ഹേതുഫലസത്തൂപകാരവസേന ബുദ്ധഗുണാ വിഭാവിതാതി വേദിതബ്ബം.

൧൪൪. തസ്സാതി ബുദ്ധാനുസ്സതികമ്മടാനികസ്സ യോഗിനോ. ഏവന്തി “തത്രായം നയോ”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരേന. തസ്ഥിം സമയേതി ബുദ്ധഗുണാനുസ്സരണസമയേ. രാഗപരിയുട്ഠിതന്തി രാഗേന പരിയുട്ഠിതം, പരിയുട്ഠാനപ്പത്തേഹി രാഗേഹി സഹിതം ചിത്തം അരഞ്ഞമിവ ചാരേഹി തേന പരിയുട്ഠിതന്തി വുത്തം, തസ്സ പരിയുട്ഠാനട്ഠാനഭാവതോ, പരിയുട്ഠിതരാഗന്തി അത്ഥോ. യം വാ രാഗസ്സ പരിയുട്ഠാനം, തം തംസഹിതേ ചിത്തേ ഉപചരിതന്തി ദട്ഠബ്ബം. ഏതസ്ഥിം പക്ഖേ രാഗേനാതി രാഗേന ഹേതുനാതി അത്ഥോ. ഉജുഗതമേവാതി പശേവ കായവകാദിനം അപനിതത്താ, ചിത്തസ്സ ച അനുജുഭാവകരാനം മായാദിനം അഭാവതോ, രാഗാദിപരിയുട്ഠാനാഭാവേന വാ ഓനതിഉന്നതിവിരഹതോ ഉജുഭാവമേവ കതം. അഥ വാ ഉജുഗതമേവാതി കമ്മടാനസ്സ വിമിം ഓതിണ്ണതായ ലിനുദ്ധച്ചവിഗമനതോ മജ്ജിമസമമനിമിത്തപടിപത്തിയാ ഉജുഭാവമേവ ഗതം. തമാഗതം ആരബ്ഭാതി തമാഗതഗുണേ ആരമ്മണം കത്വാ.

ഇച്ചസ്സാതി ഇതി അസ്സ. “സോ ഭഗവാ ഇതിപി അരഹ”ന്തിആദിനാ പുബ്ബേ വുത്തപ്പകാരേന ബുദ്ധഗുണേ അനുവിതകയതോതി സമ്ബന്ധോ. ഏവന്തി “നേവ തസ്ഥിം സമയേ”തിആദിനാ വുത്തനയേന. ബുദ്ധഗുണപോണാതി ബുദ്ധഗുണിനാ. “വിതക്കവിചാരാ പവത്തന്തി”തി ഏതേന ബുദ്ധഗുണസഞ്ചാതം കമ്മടാനം വിതക്കാഹതം, വിതക്കപരിയാഹതം, പൂനപ്പനം അനുജജ്ഞഞ്ച കരോതീതി ദസ്സേതി. പീതിഉപ്പജ്ജതിതി ഭാവനാവസേന ഉപചാരജ്ഞാനനിപ്ഫാദികാ ബലവതീ പീതി ഉപ്പജ്ജതി. പീതിമനസ്സ വുത്തപ്പകാരപീതിസഹിതചിത്തസ്സ. കായചിത്തദരമാതി കായചിത്തപസ്സബ്ബിനം പടിപക്ഷഭൂതാ സുഖമാവത്ഥാ ഉദ്ധച്ചസഹഗതാ കിലേസാ. പടിപ്പസ്സമ്ഭന്തിതി സന്നിസിദന്തി. അനുക്കമേന ഏകക്ഖണേതി യദാ ബുദ്ധഗുണാരമ്മണാ ഭാവനാ ഉപരൂപരി വിസേസം ആവഹന്തി പവത്തതി, തദാ നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭിതാനേവ ഹോന്തി, കിലേസാ സന്നിസിന്നാവ ഹോന്തി, സുവിസദാനി സദ്ധാദിനി ഇന്ദ്രിയാനി ഹോന്തി, ഭാവനായ പശുണതായ വിതക്കവിചാരാ സാതിസയം പടുകിച്ചാവ ഹോന്തി, ബലവതീ പീതി ഉപ്പജ്ജതി, പീതിപദട്ഠാനാ പസ്സബ്ബി സവിസേസാ ജായതി, പസ്സബ്ബകായസ്സ സമാധിപദട്ഠാനം സുഖം ധിരതരം ഹുത്വാ പവത്തതി, സുഖേന അനുബൃഹിതം ചിത്തം കമ്മടാനേ സമ്മദേവ സമാധിയതി. ഏവം അനുക്കമേന പുബ്ബഭാഗേ വിതക്കാദയോ ഉപരൂപരി പടുപടുതരഭാവേന പവത്തിത്വാ ഭാവനായ മജ്ജിമസമമപടിപത്തിയാ ഇന്ദ്രിയാനഞ്ച ഏകരസഭാവേന പടുതമാനി ഹുത്വാ ഏകക്ഖണേ ത്യാനങ്ഗാനി ഉപ്പജ്ജന്തി. യം സന്ധായ വുത്തം ഭഗവതാ -

“യസ്ഥിം , മഹാനാമ, സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി, നേവസ്സ തസ്ഥിം സമയേ രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി...പേ... സുഖിനോ ചിത്തം സമാധിയതി”തി (അ° നി° ൬.൧൦).

കസ്ഥാ പനേത്ഥ ത്യാനം അപ്പനാപത്തം ന ഹോതീതി ആഹ “ബുദ്ധഗുണാനം പന ഗമ്ഭീരതായാ”തിആദി. ഗമ്ഭീരേ ഹി ആരമ്മണേ ഗമ്ഭീരേ ഉദകേ പതിതനാവാ വിയ സമമഭാവനാ പതിട്ഠം ന ലഭതി, “ഗമ്ഭീരതായാ”തി ച ഇമിനാ സഭാവധമ്മതാപി സങ്ഗഹിതാ. സഭാവധമ്മോ ഹി ഗമ്ഭീരോ ന പഞ്ഞത്തി. നനു ച തജ്ജാപഞ്ഞത്തിവസേന സഭാവധമ്മോ ഗയ്ഹതിതി? സച്ചം ഗയ്ഹതി പുബ്ബഭാഗേ, ഭാവനായ പന വഡ്ഢമാനായ പഞ്ഞത്തിം സമതിക്കമിത്വാ സഭാവേയേവ ചിത്തം തിട്ഠന്തി. നനു ച സഭാവധമ്മേപി കത്ഥചി അപ്പനാ സമിജ്ജയതി ദുതിയാരുപ്പജ്ജത്യാനാദിതി? സച്ചം സമിജ്ജയതി, തഞ്ച ഖോ ഏകപ്പകാരേ ആരമ്മണേ, ഇദം പന നാനപ്പകാരന്തി ദസ്സേന്തോ “നാനപ്പകാരഗുണാനുസ്സരണാധിമുത്തതായാ”തി ആഹ. ഏവന്തി യഥാ നാനപ്പകാരേസു കേസാദികോട്ഠാസേസു മനസിങ്കാരം പവത്തേന്തസ്സ ഏകസ്ഥിംയേവ കോട്ഠാസേ അപ്പനാവസേന ഭാവനാ അവതിട്ഠന്തി, ഏവമിധ കസ്ഥാ ന ഹോതീതി? വിസമോയം ഉപഞ്ഞാസോ. തത്ഥ ഹി സതിപി കോട്ഠാസബ്ബഹുഭാവേ ഏകപ്പകാരേനേവ ഭാവനാ വത്തതി പടിക്കുലാകാരസ്സേവ ഗഹണതോ, ഇയ പന നാനപ്പകാരേന ഗുണാനം നാനപ്പകാരത്താ, ന അയമേകസ്ഥിംയേവ ഗുണേ റാതും സക്കോതി ഭാവനാബലേന പച്ചക്ഖതോ ബുദ്ധഗുണേസു ഉപട്ഠന്തേസു സദ്ധായ ബലവഭാവതോ. തേനേവ ഹി “അധിമുത്തതായാ”തി വുത്തം. യദി ഉപചാരപ്പത്തം ത്യാനം ഹോതി, കഥം ബുദ്ധാനുസ്സതിതി വുത്തന്തി ആഹ “തദേത”ന്തിആദി.

സഗാരവോഹോതിസ്പതിസ്തോ, സത്വ ഗുണസരിരസ്ത പച്ചക്വതോ ഉപട്ഠാനതോ. തതോയേവ സദ്ധാവേപുല്ലം അപേച്വപ്പസാദസദിസം സദ്ധാമഹത്തം. ബുദ്ധഗുണാനം അനുസ്സരണവസേന ഭാവനായ പവത്തത്താ സതിവേപുല്ലം. തേസം പരമഗമ്ഭീരതായ, നാനപ്പകാരതായ ച പത്താവേപുല്ലം. തേസം ഉളാരപുത്തക്ഖേത്തതായ പുത്തവേപുല്ലഞ്ച അധിഗച്ഛതി. പീതിപാമോജ്ജബഹുലോഹോതി പീതിസമ്ബോജ്ജത്ഥാഗ്ഗടാനിയത്താ ബുദ്ധാനുസ്സതിയാ. ഭയഭേരവസഹോ ബുദ്ധഗുണാരമണായ സതിയാ ഭയഭേരവാഭിവനതോ. തേനാഹ ഭഗവാ “അനുസ്സരേമ സമ്ബുദ്ധം, ഭയം തുമ്ഹാക നോ സിയാ”തി (സം നീ ൧.൨൪൯ മോകം വിസദിസം). ദുക്ഖാധിവാസനസമത്ഥോ ബുദ്ധാനുസ്സതിയാ സരിരദുക്ഖസ്സ പദ്യമപലാസേ ഉദകസ്സ വിധ വിനിവട്ടനതോ. സംവാസസന്തത്തി സഹവാസസന്തം. ബുദ്ധഭൂമിയം ചിത്തം നമതി ബുദ്ധഗുണാനം മഹന്തഭാവസ്സ പച്ചക്വതോ ഉപട്ഠാനതോ. ബുദ്ധാനുസ്സതിഭാവനായ സബ്ബദാ ബുദ്ധഗുണാനം ചിത്തേ വിപരിവത്തനതോ വുത്തം “സമ്മുഖാ സത്ഥാരം പസ്സതോ വിയാ”തി. ഉത്തരി അപ്പടിവിജ്ഞാനോതി ഇമായ ഭാവനായ ഉപരി തം അധിട്ഠാനം കത്വാ സച്ചാനി അപ്പടിവിജ്ഞാനോ. സുഗതിപരായണോതി സുഗതിസമ്പരായോ.

അപ്പമാദന്തി അപ്പമജ്ജനം സക്കച്ചം അനുയോഗം. കയിരാമാതി കരേയ്യ. സുമേധസോതി സുന്ദരപണ്ണോ . ഏവം മഹാനുഭാവായാതി വുത്തപ്പകാരേന നീവരണവിക്ഖമ്ഭനാദിസമത്ഥേന സത്ഥരി സഗാരവഭാവോദിഹേതുഭൂതേന മഹതാ സാമത്ഥിയേന സമന്നാഗതായ.

൨. യമ്മാനുസ്സതികമാവണ്ണനാ

൧൪൩. യമ്മാനുസ്സതിന്തി ഏത്ഥ പദത്ഥോ, സഭാവത്ഥോ ച ആദിതോ വുത്തോയേവാതി തം അനാമസിത്വാ ഭാവനാവിധാനമേവ ദസ്സേതും “യമ്മാനുസ്സതിം ഭാവേതുകാമേനാപി”തിആദി ആരദ്ധം. കസ്ഥാ പനേത്ഥ ബുദ്ധാനുസ്സതിയം വിധ “അപേച്വപ്പസാദസമന്നാഗതേനാ”തി ന വുത്തം. നനു ഏതാ പടിപാടിയാ ഛ അനുസ്സതിയോ അരിയസാവകാനം വസേന ദേസനം ആരുള്ഹാതി? സച്ചമേതം, ഏവം സന്തേപി “പരിസുദ്ധസീലാദിഗുണാനം പുമുജ്ജനാനവി ഇജ്ഞന്തി”തി ദസ്സനത്ഥം “അപേച്വപ്പസാദസമന്നാഗതേനാ”തി ഇധ ന വുത്തം, അരിയസാവകാനം പന സുഖേന ഇജ്ഞന്തി. തഥാപി പാളിയം ആഗതത്താ ച ബുദ്ധാനുസ്സതിനിദ്രേസേ വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച, അയഞ്ച വിചാരോ പരതോ ആഗമിസ്സതേവ.

൧൪൪. പരിയത്തിയമ്മോപിതി പി-സദ്രേണ ലോകുത്തരയമ്മം സവിണ്ഡേതി. ഇതരേസുതി സന്ദിട്ഠികാദിപദേസു. ലോകുത്തരയമ്മോവാതി അവധാരണം നിപ്പരിയായേന സന്ദിട്ഠികാദിഅത്ഥം സന്ധായ വുത്തം, പരിയായതോ പനേതേ പരിയത്തിയമ്മേപി സമ്ഭവേതേവ. തഥാ ഹി പരിയത്തിയമ്മോ ബഹുസ്സുതേന ആഗതാഗമേന പരമേന സതിനേപക്കേന സമന്നാഗതേന പത്തവതാ ആദികല്യാണതാദിവിസേസതോ സയം ദട്ഠഞ്ചോതി സന്ദിട്ഠികോ. ആചരിയപയിരുപാസനായ വിനാ ന ലബ്ഭാതി ചേ? ലോകുത്തരയമ്മേപി സമാനേ കല്യാണമിത്തസന്നിസ്സയേനേവ സിജ്ഞനതോ, തഥാ സത്ഥുസന്ദസ്സനേപി. “സന്ദിട്ഠിയാ ജയതി”തി അയം പനത്ഥോ തിത്ഥിയനിമ്മദുനേ നിപ്പരിയായതോവ ലബ്ഭതി , കിലേസജയേ പരിയായതോ പരമ്പരാഹേതുഭാവതോ. “സന്ദിട്ഠം അരഹതി”തി അയവി അത്ഥോ ലബ്ഭതേവ, സബ്ബസോ സംകിലേസയമ്മാനം പഹാനം, വോദാനയമ്മാനം പരിബ്രൂഹനഞ്ച ഉളിസ്സ പവത്തത്താ. അയഞ്ച അത്ഥോ “യേ വോ തം, ഗോതമി, യമ്മേ ജാനേയ്യാസി, ഇമ്മേ യമ്മാ സരാഗായ സംവത്തന്തി നോ വിരാഗായ, സത്തോഗായ സംവത്തന്തി നോ വിസത്തോഗായ, സല്പാദാനായ സംവത്തന്തി നോ അനുപാദാനായ. ഏകംസേന, ഗോതമി, ധാരേയ്യാസി ‘നേസോ യമ്മോ, നേസോ വിനയോ, നേതം സത്ഥുസാസന”ന്തി (ചുളവം ൪൦൬; അം നീ ൮.൫൩), “യമ്മാപി വോ, ഭിക്ഖവേ, പഹാത്തഞ്ച, പഗേവ അയമ്മാ”തി (൧൦ നീ ൧.൨൪൦) ച ഏവമാദിഹി സുത്തപദേഹി വിഭാവേതഞ്ചോ. അകാലികാധിഗമുപായതായ അകാലികോ. വിജ്ജമാനതാപരിസുദ്ധതാഹി ഏഹിപസ്സവിധിം അരഹതിതി ഏഹിപസ്സികോ. തതോ ഏവ വട്ടദുക്ഖനിമ്മരണത്ഥികേഹി അത്തനോ ചിത്തേ ഉപനയനം, ചിത്തസ്സ വാ തത്ഥ ഉപനയനം അരഹതിതി ഓപനേയ്യികോ. വിമുത്തായതനസീസേ റത്ഥാ പരിചയേന സമ്മദേവ അത്ഥവേദം, യമ്മവേദഞ്ച ലഭത്തേഹി പച്ചത്തം വേദിതഞ്ചോ വിത്തുഹിതി. ഏവം സന്ദിട്ഠികാദിപദേസു പരിയത്തിയമ്മവി പക്ഖിപിത്വാ മനസികാരോ യുജ്ജതേവ.

സാതി ഗാഥാ. സമന്തഭദ്രകത്താതി സബ്ബഭാഗേഹി സുന്ദരത്താ. യമ്മസ്സാതി സാസനയമ്മസ്സ. കിഞ്ചാപി അവയവവിനിമുത്തോ സമുദായോ നാമ പരമത്ഥതോ കോചി നത്ഥി, യേസു പന അവയവേസു സമുദായരൂപേന അവേക്ഖിതേസു “ഗാഥാ”തി സമത്താ, തം തതോ ഭിന്നം വിധ കത്വാ സംസാമിവാഹാരം ആരോപേത്വാ ദസ്സേന്തോ “പഠമേന പാദേന ആദികല്യാണാ”തിആദിമാഹ. “ഏകാനുസന്ധിക”ന്തി ഇദം നാതിബഹുവിഭാഗം യമ്മാനുസന്ധിനാ ഏകാനുസന്ധികം സന്ധായ വുത്തം, ഇതരസ്സ പന തേനേവ ദേസേതബ്ബയമ്മവിഭാഗേന ആദിമജ്ജപരിയോസാനഭാഗാ ലബ്ഭന്തി. നിദാനേനാതി കാലദേസദേസകപരിസാദിഅപദിസനലക്ഖണേന നിദാനഗന്മേന. നിഗമനേനാതി “ഇദമവോചാ”തിആദികേന (സം നീ ൧.൨൪൯), “ഇതി യം തം വുത്തം, ഇദമേതം പടിച്ച വുത്ത”ന്തി (അം നീ ൧൦.൨൭) വാ യഥാവുത്തത്ഥനിഗമനേന.

അയം കഥാ വിസേസതോ സുത്തപിടകസംവണ്ണനാതി കത്വാ സുത്തപിടകവസേന യമ്മസ്സ ആദികല്യാണാദികം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി സുത്തപിടകവിനയപിടകാനം വസേന തം ദസ്സേതും “സനിദാനസഉപ്പത്തികത്താ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സനിദാനസഉപ്പത്തികത്താതി യഥാവുത്തനിദാനേന സനിദാനതായ, സഅട്ഠുപ്പത്തികതായ ച. വേനേയ്യാനം അനുരൂപതോതി സിക്ഖാപദപത്തത്തിയാ, യമ്മദേസനായ ച തംതംസിക്ഖാപദഭാവേന പത്താപിയമാനസ്സ വേനേയ്ജ്ഞാസയാനുരൂപം പവത്തിയമാനസ്സ അനുരൂപതോ. അത്ഥസ്സാതി ദേസിയമാനസ്സ ച സീലാദിഅത്ഥസ്സ. “തം കിസ്സ ഹേതു (സം നീ ൧.൨൪൯)? സേയ്യാഥാപി, ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ (സം നീ ൩.൯൫) തത്ഥ തത്ഥ ഹേതുപമാഗഹണേന ഹേതുദാഹരണയുത്തതോ.

ഏവം സുത്തവിനയവസേന പരിയത്തിയമ്മസ്സ ആദിമജ്ജപരിയോസാനകല്യാണതം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി തീണി പിടകാനി ഏകജ്ഞം ഗഹേത്വാ തം ദസ്സേതും “സകലോപി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സാസനയമ്മോതി -

“സബ്ബപാപസ്സ അകരണം, കുസലസ്സ ഉപസമ്പദാ;
സചിത്തപരിയോദപനം, ഏതം ബുദ്ധാന സാസന”ന്തി. (ധം പം ൧൮൩; ദീം നീ ൨.൯൦) -

ഏവം വുത്തസ്സ സത്ഥുസാസനസ്സ പകാസകോ പരിയത്തിയമ്മോ. സീലേന ആദികല്യാണോ സീലമൂലകത്താ സാസനസ്സ. സമ്മാദിഹി മജ്ജേയകല്യാണോ തേസം സാസനസമ്പത്തിയാ വേമജ്ജേയഭാവതോ. നിബ്ബാനേന പരിയോസാനകല്യാണോ തദധിഗമതോ ഉത്തരീകരണിയാഭാവതോ. സാസനേ സമ്മാപടിപത്തി നാമ പത്തായ ഹോതി, തസ്സാ ച സീലം, സമാധി ച മൂലന്തി ആഹ “സീലസമാധിഹി ആദികല്യാണോ”തി. പത്താ പന അനുബോധപടിവേധവസേന ദുവിധാതി തദ്യേവവി ഗണ്ഹന്തോ “വിപസ്സനാമഗ്ഗേഹി മജ്ജേയകല്യാണോ”തി ആഹ. തസ്സ നിപ്ഫത്തി ഫലം, കിച്ചം നിബ്ബാനസച്ഛികിരിയാ,

തതോ പരം കത്തഞ്ചം നന്മിതി ദണ്ണേനോ ആഹ “ഫലനിബ്ബാനേഹി പരിയോസാനകല്യാണോ”തി. ഫലഗൃഹണേന വാ സമുപാദിസേസനിബ്ബാനമാഹ, ഇതരേന ഇതരം, തദ്യഭയഞ്ച സാസനസമ്പത്തിയാ ഓസാനന്തി ആഹ “ഫലനിബ്ബാനേഹി പരിയോസാനകല്യാണോ”തി.

ബുദ്ധസ്സ സുബോധിതാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധതാ, തായ ആദികല്യാണോ തപ്തഭവത്താ. സബ്ബസോ സംകിലേസപ്പഹാനം വോദാനം, പാരിപൂരീ ച യമ്മസുയമ്മതാ, തായ മജ്ജേകല്യാണോ തംസരീരത്താ. സത്ഥാരാ യമാനുസിട്ഠം തമാ പടിപത്തി സങ്ഘസുപ്പടിപത്തി, തായ പരിയോസാനകല്യാണോ, തായ സാസനസ്സ ലോകേ സുപ്പതിട്ഠിതഭാവതോ. തന്തി സാസനയമ്മം. തമത്തായാതി യമത്തായ ഭഗവതാ യമ്മോ ദേസീതോ, തമത്തായ തമഭാവായ. സോ പന അഭിസമ്ബോധി പച്ചേകബോധി സാവകബോധിതി തിവിധോ , ഇതോ അഞ്ഞമാ നിബ്ബാനാധിഗമസ്സ അഭാവതോ. തത്ഥ സബ്ബഗുണേഹി അഗ്ഗഭാവതോ, ഇതരബോധിദ്ധയമൂലതായ ച പഠമായ ബോധിയാ ആദികല്യാണതാ, ഗുണേഹി വേമജ്ജ്യാഭാവതോ ദുതിയായ മജ്ജേകല്യാണതാ, തദ്യഭയാവരതായ, തദോസാനതായ ച സാസനയമ്മസ്സ തതിയായ പരിയോസാനകല്യാണതാ വുത്താ.

ഏസോതി സാസനയമ്മോ. നീവരണവിക്ഖമ്ഭനേതോതി വിമുത്തായതനസീസേ റത്ഥാ സദ്ധമ്മം സുണന്തസ്സ നീവരണാനം വിക്ഖമ്ഭനസമ്ഭവതോ. വുത്തം ഹേതം -

“യഥാ യമാവുസോ, ഭിക്ഖുനോ സത്ഥാ വാ യമ്മം ദേസേതി, അഞ്ഞതരോ വാ ഗരുട്ഠാനിയോ സബ്രഹ്മചാരി , തമാ തമാ സോ തത്ഥ ലഭതി അത്ഥവേദം ലഭതി യമ്മവേദ”ന്തി (അം നിം ൫.൨൬).

“യസ്ഥിം, ഭിക്ഖവേ, സമയേ അരിയസാവകോ ഓഹിതസോതോ യമ്മം സുണാതി, പഞ്ചസ്സ നീവരണാനി തസ്ഥിം സമയേ പഹീനാനി ഹോന്തി”തി (സം നിം ൫.൨൧൯) -

ച ആദി. സമമവിപസ്സനാസുഖാവഹനതോതി സമമസുഖസ്സ ച വിപസ്സനാസുഖസ്സ ച സമ്പാദനതോ. വുത്തമ്പി ചേതം -

“സോ വിവിച്ചേവ കാമേഹി വിവിച്ച അകുസലേഹി യമ്മേഹി സവിതക്കം സവിചാരം വിവേകജം പിതിസുഖ”ന്തിആദി (ദിം നിം ൧.൨൦൯; മം നിം ൨.൧൩൮).

തമാ -

“യതോ യതോ സമ്മസതി, ഖണ്ഡാനം ഉദയഞ്ചയം;
ലഭതീ പിതിപാമോജ്ജം, അമതം തം വിജാനതം;
അമാനുസീ രതി ഹോതി, സമ്മാ യമ്മം വിപസ്സതോ”തി ച. (യം പം ൩൦൪, ൩൦൮);

തമാപടിപന്നോതി യഥാ സമമവിപസ്സനാസുഖം ആവഹതി, യഥാ വാ സത്ഥാരാ അനുസിട്ഠം, തമാ പടിപന്നോ സാസനയമ്മോ. താദിഭാവാവഹനതോതി ഛരളുപേക്ഖാവസേന ഇട്ഠാദിസു താദിഭാവസ്സ ലോകയമ്മേഹി അനുപലേപസ്സ ആവഹനതോ. ഏസ ഭഗവാ വുത്തനയേന തിവിധകല്യാണം യമ്മം ദേസേനോ യം സാസനബ്രഹ്മചരിയം, മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയഞ്ച പകാസേതി, തം യമാനുരൂപം അത്ഥസമ്പത്തിയാ സാത്ഥം, ബുദ്ധഞ്ജനസമ്പത്തിയാ സബുദ്ധഞ്ജനന്തി യോജനാ.

തത്ഥ അവിസേസേന തിസ്സോ സിക്ഖാ, സകലോ ച തന്തിയമ്മോ സാസനബ്രഹ്മചരിയം. യം സന്ധായ വുത്തം “കതമേസാനം ഖോ, ഭന്തേ, ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം ബ്രഹ്മചരിയം നചിരട്ഠിതികം അഹോസി”തിആദി (പാരാ ൧൮). സബ്ബസിക്ഖാനം മണ്ഡഭൂതസിക്ഖത്തയസങ്ഗഹിതോ അരിയമഗ്ഗോ മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം. യം സന്ധായ വുത്തം “ഖീണാ ജാതി, വുസിതം ബ്രഹ്മചരിയം, കതം കരണീയ”ന്തി (മഹാവം ൨൩; സം നിം ൫.൧൮൬). യമാനുരൂപന്തി യഥാരഹം. സിക്ഖത്തയസങ്ഗഹം ഹി സാസനബ്രഹ്മചരിയം അത്ഥസമ്പത്തിയാ സാത്ഥം. മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയേ വത്തബ്ബമേവ നന്മി. അത്ഥസമ്പത്തിയാതി സമ്പന്നത്ഥതായ. സമ്പത്തിഅത്ഥോ ഹി ഇയ സഹ-സദ്ദോ. ഇതരം പന യഥാവുത്തേനത്ഥേന സാത്ഥം, സബുദ്ധഞ്ജനഞ്ച. യേ പന്നേത്ഥ “വചനസഭാവം സാത്ഥം, അത്ഥസഭാവം സബുദ്ധഞ്ജന”ന്തി വിഭജിതാ വദന്തി, തം ന സുന്ദരം, തമാ വിഭത്തസ്സ പരിയത്തിയമ്മസ്സ അഭാവതോ. സദുത്ഥാ ഹി അഭിന്നരൂപാ വിയ ഹുത്ഥാ വിനിയോഗം ഗച്ഛന്തി. തമാ ഹി നേസം ലോകിയാമിസ്സിഭാവം പടിജാനന്തി. സതിപി വാ ഭേദേ “സബുദ്ധഞ്ജന”ന്തി ഏത്ഥ യദി തുല്യയോഗോ അധിപ്പേതോ “സപുത്തോ ആഗതോ”തിആദിസു വിയ, ഏവം സതി “അത്ഥപടിസരണാ, ഭിക്ഖവേ, ഹോഥ, മാ ബുദ്ധഞ്ജനപടിസരണാ”തി അത്ഥപ്യാനവാദോ ബാധിതോ സിയാ, അഥ വിജ്ജമാനതാമത്തം “സലോമകോ സപക്ഖകോ”തിആദിസു വിയ ബുദ്ധഞ്ജനസമ്പത്തി അഗ്ഗഹിതാ സിയാ. തസ്ഥാ അട്ഠകമായം വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ.

സാത്ഥം സബുദ്ധഞ്ജനന്തി ഏത്ഥ നേത്തിനയേനാപി അത്ഥം ദണ്ണേതും “സകാസന...പേ... സബുദ്ധഞ്ജന”ന്തി വുത്തം. തത്ഥ യദിപി നേത്തിയം ബുദ്ധഞ്ജനമുഖേന ബുദ്ധഞ്ജനത്ഥഗൃഹണം ഹോതിതി “അക്ഖരം പദ”ന്തിആദിനാ (നേത്തി ൪ ദ്വാദസപദ) ബുദ്ധഞ്ജനപദാനി പഠമം ഉദ്ദിട്ഠാനി, ഇയ പന പാളിയം “സാത്ഥം സബുദ്ധഞ്ജന”ന്തി ആഗതത്താ അത്ഥപദാനിയേവ പഠമം ദണ്ണേതും “സകാസനപകാസനാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സങ്ഖേപതോ കാസനം ദിപനം സകാസനം “മത്തേമാനോ ഭിക്ഖു ബദ്ധോ മാറസ്സ, അമത്തേമാനോ മുത്തോ”തിആദിസു (സം നിം ൩.൬൪) വിയ. തത്തക്കേന ഹി തേന ഭിക്ഖുനാ പടിവിദ്ധം. തേനാഹ “അഞ്ഞാതം ഭഗവാ”തിആദി. പഠമം കാസനം പകാസനം. ആദികമ്മസ്ഥിം ഹി അയം പസദ്ദോ “പത്തേപേതി പട്ഠപേതി”തിആദിസു (സം നിം ൨.൨൦) വിയ. തിക്ഖിന്ദ്രിയാപേക്ഖം ചേതം പദദ്വയം ഉദ്ദേശഭാവതോ. തിക്ഖിന്ദ്രിയോ ഹി സങ്ഖേപതോ പഠമഞ്ച വുത്തമത്ഥം പടിപജ്ജതി . സംഖിത്തസ്സ വിത്ഥാരവചനം, സകിം വുത്തസ്സ പുന വചനഞ്ച വിവരണവിഭജനാനി. യഥാ “കുസലാ യമ്മാ”തി സങ്ഖേപതോ സകിയേവ ച വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ “കതമേ യമ്മാ കുസലാ? യസ്ഥിം സമയേ കാമാവചരം കുസലം ചിത്ത”ന്തിആദിനാ (യം സ ൧) വിത്ഥാരതോ വിവരണവസേന, വിഭജനവസേന ച പുന വചനം. മജ്ജിമിന്ദ്രിയാപേക്ഖമേതം പദദ്വയം നിദ്ദേശഭാവതോ. വിവസ്സ വിത്ഥാരതരാഭിധാനം, വിഭത്തസ്സ ച പകാരേഹി ഞാപനം വേനേയ്യാനം ചിത്തപരിതോസനം ഉത്താനീകരണപത്താപനാനി. യഥാ “ഫണ്ഡോ ഹോതി”തിആദിനാ (യം സ ൨) വിവദവിഭത്തസ്സ അത്ഥസ്സ “കതമോ തസ്ഥിം സമയേ ഫണ്ഡോ? യോ തസ്ഥിം സമയേ ഫണ്ഡോ ഹുസനാ സമ്ഘുസനാ”തിആദിനാ (യം സ ൨) ഉത്താനീകരിയാ, പത്താപനാ ച. മുദിന്ദ്രിയാപേക്ഖമേതം പദദ്വയം പടിനിദ്ദേശഭാവതോ. “പത്താപനപട്ഠപനവിവരണവിഭജനഉത്താനീകരണപകാസനഅത്ഥപദസമാധോഗതോ”തിപി പാറോ.

കഥ പനായം പാഠവികല്പം ജാതോതി? വൃച്ഛതേ - നേത്തിപാളിയം ആഗതനയേന പുരിമപാഠോ. തത്ത്വ ഹി -

“സങ്കാസനാ പകാസനാ,
വിവരണാ വിഭജനശതാനീകമപഞ്ഞത്തി;
ഏതേഹി ഛരഹി പദേഹി,
അത്ഥോ കമ്മഞ്ച നിദിട്ഠന്തി. (നേത്തിം ദ്വ ദ്വാദസപദ) -

ദേവനാഹാരയോജനായ ച ഏതസ്സേവമസ്സ “സങ്കാസനാ പകാസനാ”തിആദിനാ ആഗതം. പച്ഛിമോ പന “പഞ്ഞപേതി പട്ഠപേതി വിവരതി വിഭജതി ഉത്താനീകരോതി ‘പസ്സമാ’തി ചാഹാ”തി (സം നീം ൨.൨൦) സുത്തേ ആഗതനയേന ബൃഞ്ജനമത്തകതോ. ഏവഞ്ച നേസം ദിനം പാഠാനം വിസേസോ, ന അത്ഥതോ. തമാ ഹി സഞ്ചേപതോ “പഠമം ഞാപനം പഞ്ഞാപനം, പഠമേവ റപനം പട്ഠപന”ന്തി ഇമാനി പദാനി സങ്കാസനപകാസനപദേഹി അത്ഥതോ അവിസിട്ഠാനി. യഞ്ച പുരിമപാഠോ ഛരട്ഠം പദം “പകാരതോ ഞാപന”ന്തി പഞ്ഞാപനം വുത്തം, തം ദുതിയപാഠോ പകാസനപദേന “നിബ്ബിസേസം പകാരതോ കാസന”ന്തി കത്വാ. യസ്ഥാ ഞാപനകാസനാനി അത്ഥാവഭാസനസഭാവതായ അഭിന്നാനി, സഞ്ചേസഞ്ച വേനേയ്യാനം ചിത്തസ്സ തോസനം, ബുദ്ധിയാ ച നിസാനം യാമാവതോ വത്സുസഭാവാവഭാസനേ ജായതീതി. ഏവം അത്ഥപദരൂപത്താ പരിയത്തിഅത്ഥസ്സ യഥാവുത്തഛരഅത്ഥപദസമായോഗതോ സാത്ഥം സാസനം.

അക്ഖരപദബൃഞ്ജനാകാരനിരുത്തിനിദേശസമ്പത്തിയാതി ഏതമ ഉച്ചാരണവേലായം അപരിയോസിതേ പദേ വണ്ണോ അക്ഖരം. “ഏകക്ഖരം പദം അക്ഖര”ന്തി ഏകേ “ആ ഏവം കിര ത”ന്തിആദീസു ആകാരാദയോ വിധി. “വിസുദ്ധകരണാനം മനസാ ദേവനാവായ അക്ഖരണതോ അക്ഖര”ന്തി അത്തേ. വിഭത്തിയന്തം അത്ഥഞാപനതോ പദം. സഞ്ചേപതോ വുത്തം പദാഭിഹിതം അത്ഥം ബൃഞ്ജേതീതി ബൃഞ്ജനം, വാക്യം. “കിരിയാപദം അബൃയകാരകവിസേസനയുത്തം വാക്യ”ന്തി ഹി വദന്തി. പകാരതോ വാക്യവിഭാഗോ ആകാരോ. ആകാരാഭിഹിതം നിബ്ബചനം നിരുത്തി. നിബ്ബചനവിത്ഥാരോ നിസ്സേസുപദേശതോ നിദേശോ. ഏതേസം അക്ഖരാദീനം ബൃഞ്ജനപദാനം സമ്പത്തിയാ സമ്പന്നതായ സബൃഞ്ജനം.

തത്രായമസ്സ അത്ഥപദസമായോഗോ, ബൃഞ്ജനസമ്പത്തി ച - അക്ഖരേഹി സങ്കാസേതി, പദേഹി പകാസേതി, ബൃഞ്ജനേഹി വിവരതി, ആകാരേഹി വിഭജതി, നിരുത്തിഹി ഉത്താനീകരോതി, നിദേശേഹി പഞ്ഞപേതി, തമാ അക്ഖരേഹി ഉഗ്ഘാത്തോ പദേഹി വിനേതി ഉഗ്ഘാതിതത്തും, ബൃഞ്ജനേഹി വിപഞ്ചേതാ ആകാരേഹി വിനേതി വിപഞ്ചിതത്തും, നിരുത്തിഹി നേതാ നിദേശേഹി വിനേതി നേയ്യം. ഏവഞ്ചായം ധമ്മോ ഉഗ്ഘാതിയമാനോ ഉഗ്ഘാതിതത്തും വിനേതി, വിപഞ്ചിയാനോ വിപഞ്ചിതത്തും, നിയുമാനോ നേയ്യം. തത്ത്വ ഉഗ്ഘാതോ ആദി, വിപഞ്ചനാ മജ്ജേ, നയനമത്തേ. ഏവം തീസു കാലേസു തിയാ ദേശിതോ ദോസത്തയവിധമനോ ഗുണത്തയാവഹോ തിവിധവേനേയ്യവിനയനോതി. ഏവസി തിവിധകല്യാണോയം ധമ്മോ അത്ഥബൃഞ്ജനപാരിപൂരിയാ “സാത്ഥോ സബൃഞ്ജനോ”തി വേദിതഞ്ചോ “പരിപൂണ്ണോ, പരിസുദ്ധോ”തി ച.

അത്ഥഗമ്ഭീരതാതിആദീസു അത്ഥോ നാമ തന്തിഅത്ഥോ. ധമ്മോ തന്തി. പടിവേയോ തന്തിയാ, തന്തിഅത്ഥസ്സ ച യഥാഭൂതാവബോധോ. ദേവനാ മനസാ വവത്ഥാപിതായ തന്തിയാ ദേവനാ. തേ പനേതേ അത്ഥാദയോ യസ്ഥാ സസാദിഹി വിധ മഹാസമുദ്ദോ മദബുദ്ധിഹി ദുക്ഖോഗാഹാ, അലബ്ഭനേയ്യപതിട്ഠാ ച, തസ്ഥാ ഗമ്ഭീരാ. അഥ വാ അത്ഥോ നാമ ഹേതുഫലം. ധമ്മോ ഹേതു. ദേവനാ പഞ്ഞത്തി, യഥാധമ്മം ധമ്മാഭിലാപോ, അനുലോമപടിപോമസഞ്ചേപവിത്ഥാരാദിവസേന വാ കഥനം. പടിവേയോ അഭിസമയോ, അത്ഥാനുരൂപം ധമ്മേസു, ധമ്മാനുരൂപം അത്ഥേസു, പഞ്ഞത്തിപമാനുരൂപം പഞ്ഞത്തിസു അവബോധോ, തേസം തേസം വാ ധമ്മാനം പടിവിജ്ജയിതഞ്ചോ സലക്ഖണസഞ്ചാതോ അവിപരീതസഭാവോ. തേപി ചേതേ അത്ഥാദയോ യസ്ഥാ അനുപചിതകുസലസമ്ഭാരേഹി ദുപ്പത്തേഹി സസാദിഹി വിധ മഹാസമുദ്ദോ ദുക്ഖോഗാഹാ, അലബ്ഭനേയ്യപതിട്ഠാ ച, തസ്ഥാ ഗമ്ഭീരാ. തേസു പടിവേയസ്സാപി അത്ഥസന്നിസ്സിതത്താ വുത്തം “അത്ഥഗമ്ഭീരതാപടിവേധഗമ്ഭീരതാഹി സാത്ഥ”ന്തി അത്ഥഗുണഭിപനതോ. താസം ധമ്മദേവനാനം ബൃഞ്ജനസന്നിസ്സിതത്താ വുത്തം “ധമ്മഗമ്ഭീരതാദേവനാഗമ്ഭീരതാഹി സബൃഞ്ജന”ന്തി താസം ബൃഞ്ജനസമ്പത്തിഭിപനതോ.

അത്ഥേസു പദേശഗതം ഞാണം അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ. അത്ഥധമ്മനിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാസു പദേശഗതം ഞാണം പടിഭാനപടിസമ്ഭിദാതി ഇമിസ്സാപി പടിസമ്ഭിദായ അത്ഥവിസയത്താ ആഹ “അത്ഥപടിഭാനപടിസമ്ഭിദാവിസയതോ സാത്ഥ”ന്തി, അത്ഥസമ്പത്തിയാ അസതി തഭാവതോ. ധമ്മോതി തന്തി. നിരുത്തിതി തന്തിപദാനം നിദ്ധാരേതാ വചനം. തത്ത്വ പദേശഗതാനി ഞാണാനി ധമ്മനിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാതി ആഹ “ധമ്മനിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാവിസയതോ സബൃഞ്ജനത്തി, അസതി ബൃഞ്ജനസമ്പത്തിയാ തഭാവതോ. പരിക്ഖക്ഷണപ്പസാദകന്തി ഏതമ ഇതി-സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ. യസ്ഥാ പരിക്ഖക്ഷണാനം കിംകുസലഗവേസിനം പസാദാവഹം, തസ്ഥാ സാത്ഥം. അത്ഥസമ്പന്നതി ഫലേന ഹേതുനോ അനുമാനം നദീപൂരേന വിധ ഉപരി വുട്ഠിപ്പവത്തിയാ. സാത്ഥകതാ പനസ്സ പണ്ഡിതവേദനീയതായ, സാ പരമഗമ്ഭീരസന്ഹസുഖമഭാവതോ വേദിതഞ്ചോ. വുത്തഞ്ചേതം “ഗമ്ഭീരോ ദുദസോ”തിആദി (മഹാവം ൮). ലോകിയജനപ്പസാദകന്തി സബൃഞ്ജനത്തി യസ്ഥാ ലോകിയജനസ്സ പസാദാവഹം, തസ്ഥാ സബൃഞ്ജനം. ലോകിയജനോ ഹി ബൃഞ്ജനസമ്പത്തിയാ തുസ്സതി, ഇധാപി ഫലേന ഹേതുനോ അനുമാനം. സബൃഞ്ജനതാ പനസ്സ സഭേയ്യതായ, സാ ആദികല്യാണാഭിലാവതോ വേദിതഞ്ചോ.

അഥ വാ പണ്ഡിതവേദനീയതോ സാത്ഥ”ന്തി പഞ്ഞാപദട്ഠാനതായ അത്ഥസമ്പന്നതം ആഹ, തതോ പരിക്ഖക്ഷണപ്പസാദകം. സഭേയ്യതോ സബൃഞ്ജനത്തി സദ്ധാപദട്ഠാനതായ ബൃഞ്ജനസമ്പന്നതം, തതോ ലോകിയജനപ്പസാദകന്തി ഏവമേതമ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഗമ്ഭീരാധിപ്പായതോ സാത്ഥന്തി അധിപ്പായതോ അഗാധാപാരതായ അത്ഥസമ്പന്നം അത്തമാ തഭാവതോ. ഉത്താനപദേതോ സബൃഞ്ജനത്തി സുബോധസദ്യതായ ബൃഞ്ജനസമ്പന്നം, പരമഗമ്ഭീരസ്സാപി അത്ഥസ്സ വേനേയ്യാനം സുവിത്തേയ്യഭാവപാദനതോ. സഞ്ചോപേസ പഠമസ്സ അത്ഥദയസ്സ പദേദോ ദട്ഠഞ്ചോ, തമാ ചേവ തത്ത്വ തത്ത്വ സംവണ്ണിതം. തമാ ഹേത്ഥ വികപ്പസ്സ, സമുച്ചയസ്സ വാ അഗ്ഗഹണം. ഉപനേതബുസ്സാതി പക്ഖപിപിതബുസ്സ വോദാനത്ഥസ്സ അവുത്തസ്സ അഭാവതോ. സകലപരിപൂണ്ണഭാവേനാതി സബുഭാഗേഹി പരിപൂണ്ണതായ. അപനേതബുസ്സാതി സംകിലേസധമ്മസ്സ.

പടിപത്തിയാതി സീലവിസുദ്ധിയാദിസമ്മാപടിപത്തിയാ, തന്നിമിത്തം. അധിഗമബൃത്തിതോതി സച്ചപടിവേധേന അധിഗമവേയ്യത്തിയസഞ്ചാവതോ സാത്ഥം കപിലവതാദി വിധ തുച്ഛം നിരത്ഥകം അഹുത്വാ അത്ഥസമ്പന്നതി കത്വാ. പരിയത്തിയാതി പരിയത്തിധമ്മപരിചയേന. ആഗമബൃത്തിതോതി ദുരക്ഖാതധമ്മേസു പരിചയം കരോന്തസ്സ വിധ

സമ്മോഹം അജ്ഞേയാ ബാഹുസച്ചവേയുത്ത്രിയസബ്ഭാവതോ സബ്ബഞ്ചനം. ബൃജ്ജനസമ്പത്തിയാ ഹി സതി ആഗമബൃത്തിതി. സീലാദിപഞ്ചയമ്കവസയുത്തതോതി സീലാദിഹി പഞ്ചഹി ധമ്മകോട്ഠാസേഹി അവിരഹിതത്താ. കേവലപരിപുണ്ണം അനവസേസേന സമന്തതോ പുണ്ണം പുരിതം. നിരുപക്കിലേസതോതി ദിട്ഠിമാനാദിഉപക്കിലേസാഭാവതോ. നിമ്മരണത്ഥാതി വട്ടഭുക്ഖതോ നിസ്സരണായ. ലോകാമിസനിരപേക്ഖതോതി കമഞ്ചിപി തണ്ഹാസന്നിസ്സയസ്സ അനിസ്സയനതോ.

ഏവം ആദികല്യാണതാദിഅപദേസേന സത്ഥു പുരിമവേസാരജ്ജഭയവസേന ധമ്മസ്സ സ്വാക്ഖാതത്ത്വം വിഭാവേത്ഥാ ഇദാനി പച്ഛിമവേസാരജ്ജഭയവസേനാപി തം ദസ്സേതും “അത്ഥവിപല്ലാസാഭാവതോ വാ സുട്ഠു അക്ഖാതോതി സ്വാക്ഖാതോ”തി വത്ഥാ തത്ത്വം ബൃതിരേകമുഖേന വിഭാവേത്ഥോ “യഥാ ഹി”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ വിപല്ലാസമാപജ്ജതിതി തേസം ധമ്മേ “അന്തരായികാ”തി വുത്തധമ്മാനം വിപാകാദിനം അന്തരായികത്താഭാവതോ ഏകംസേന അപായുപപത്തിഹേതുതായ അഭാവതോ. നിയ്യാനികത്താഭാവതോതി അത്ത്വയത്താഭാവതോ, സംസാരതോ ച നിയ്യാനികാതി വുത്തധമ്മാനം ഏകച്ചയത്തേകിരിയാപകതിപുരിസന്തരത്താണാദിനം തതോ നിയ്യാനികത്താഭാവതോ വിപരിതോ ഏവ ഹോതി. തേനാതി അത്ഥസ്സ വിപല്ലാസാപജ്ജനേന. തേ അത്തതിത്ഥിയാ. തത്ഥാഭാവാനതിക്ഖമനതോതി കമ്മന്തരായാദിനം പഞ്ചനം അന്തരായികഭാവസ്സ അരിയമഗ്ഗധമ്മാനം നിയ്യാനികഭാവസ്സ കദാചിപി അനതിവത്തനതോ.

നിബ്ബാനാനുരൂപായ പടിപത്തിയാതി അധിഗന്തബ്ബസ്സ സബ്ബസഞ്ചതവിനിസ്സസ്സേ നിബ്ബാനസ്സ അനുരൂപായ സബ്ബസഞ്ചാരനിസ്സരണുപായഭൂതായ സപുബ്ബഭാഗായ സമ്മാപടിപത്തിയാ അക്ഖവാതത്താതി യോജനാ. പടിപദാനുരൂപസ്സാതി സബ്ബഭുക്ഖവനിയ്യാനികഭൂതാ ആരമ്മണകരണമത്തേനാപി കിലേസേഹി അനാമസനീയാ യാദിസീ പടിപദാ, തദനുരൂപസ്സ. സുപത്തത്താതി സീലാദിക്ഖവസത്തയസഞ്ചഹിതാ സമ്മാദിട്ഠിആദിപ്പഭേദാ മിച്ചാദിട്ഠിആദിനം പഹായികഭാവേന സുട്ഠു സമ്മദേവ വിഹിതാ. സംസന്ദതി കിലേസമലവിസുദ്ധിതായ സമേതി. ഏവം മഗ്ഗനിബ്ബാനാനം പടിപദാപടിപജ്ജനീയാഭാവേഹി അത്തമത്താനുരൂപതായ സ്വാക്ഖാതത്ത്വം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി തിവിധസ്സാപി ലോകുത്തരധമ്മസ്സ പച്ഛേകം സ്വാക്ഖാതത്ത്വം ദസ്സേതും “അരിയമഗ്ഗോ ചേത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ അന്തദയന്തി സസ്സതുച്ഛേദം, കാമസുഖഅത്തകിലമമാനുയോഗം, ലിനുദ്ധച്ചം, പതിട്ഠാനായുഹനന്തി ഏവം പഭേദം അന്തദയം. അനുപഗമ്മാതി അനുപഗത്ഥാ, അനുപഗമനഹേതു വാ. പടിപസ്സദ്ധകിലേസാനീതി സുട്ഠു വുപസന്തകിലേസാനി, പടിപസ്സദ്ധിപ്പഹാനവസേന സമ്മദേവ പഹീനദോസാനി. സസ്സതാദിസഭാവവസേനാതി “സസ്സതഞ്ച വോ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മം ദേസേസ്സാമി അമതഞ്ച താണഞ്ച ലേണഞ്ചാ”തിആദിനാ തേസു തേസു സുത്തേസു സസ്സതാദിഭാവകിത്തനവസേന.

൧൪൮. “രാഗാദിനം അഭാവം കരോന്തേന അരിയപുഗ്ഗലേന സാമം ദട്ഠംബോ”തി ഇമിനാ “അരിയമഗ്ഗേന മമ രാഗാദയോ പഹിനാ”തി സയം അത്തനാ അനത്തനേയ്യേന ദട്ഠംബോതി സന്ദിട്ഠി, സന്ദിട്ഠി ഏവ സന്ദിട്ഠികോ.

തേന തേന അരിയസാവകേന പരസദ്ധായ പരസ്സ സദുഹനേന പരനേയ്യേന ഗന്തബ്ബത്ത്വം ഹിത്ഥാ ഞാപേതബ്ബത്ത്വം പഹായ പച്ചവേക്ഖണ്ണാണേന കരണഭൂതേന. പസത്ഥാ ദിട്ഠിസന്ദിട്ഠി യഥാ സമ്ബോജ്ജയഞ്ജഗോ. അരിയമഗ്ഗോ അത്തനാ സമ്പയുത്തായ സന്ദിട്ഠിയാ കിലേസേ ജയതി, അരിയഫലം തായ ഏവ അത്തനോ കാരണഭൂതായ, നിബ്ബാനം ആരമ്മണകരണേന അത്തനോ വിസയീഭൂതായ സന്ദിട്ഠിയാ കിലേസേ ജയതിതി യോജനാ.

ഭാവനാഭിസമയവസേന മഗ്ഗധമ്മോ. സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന നിബ്ബാനധമ്മോ. ഫലമ്പി ഹേട്ഠിമം സകദാഗാമിവിപസ്സനാദിനം പച്ചയഭാവേന ഉപരി മഗ്ഗാധിഗമസ്സ ഉപനിസ്സയഭാവതോ പരിയായതോ “ദിസ്സമാനോ വട്ടഭയം നിവത്തേതി”തി വത്തബ്ബത്ത്വം ലഭതി.

൧൪൯. നാസ്സ കാലോതി നാസ്സ ആഗമേതബ്ബോ കാലോ അത്ഥി. യഥാ ഹി ലോകിയകുസലസ്സ “ഉപപജ്ജേ, അപരപരിയായേ”തിആദിനാ ഫലദാനം പതി ആഗമേതബ്ബോ കാലോ അത്ഥി, ന ഏവമേതസ്സാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ന പഞ്ചാഹാ”തിആദി. പകട്ഠോതി ദുരോ. ഫലദാനം പതി കാലോ പകട്ഠോ അസ്സാതി കാലികോ, കാലന്തരഫലദായീ. തേനാഹ “അത്തനോ ഫലദാനേ”തി. പത്തോതി ഉപനീതോ. ഇദന്തി “അകാലികോ”തി പദം.

൧൫൦. വിധിന്തി വിധാനം, “ഏഹി പസ്സാ”തി ഏവംപവത്തവിധിവചനം. വിജ്ജമാനത്താതി പരമത്ത്വതോ ഉപലബ്ധമാനത്താ. പരിസുദ്ധത്താതി കിലേസമലവിരഹേന സബ്ബമാ വിസുദ്ധത്താ. അമനുത്തമ്പി കദാചി പയോജനവസേന യഥാസഭാവപ്പകാസനേന ദസ്സേതബ്ബം ഭവേയ്യാതി തദഭാവം ദസ്സേന്തോ ആഹ “മനുത്തഭാവപ്പകാസനേനാ”തി.

൧൫൧. ഉപനേതബ്ബോതി ഉപനേയ്യോ, ഉപനേയ്യോവ ഓപനേയ്യികോതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ അധിപ്പേതത്താ ആഹ “ഉപനേതബ്ബോതി ഓപനേയ്യികോ”തി. ചിത്തേ ഉപനയനം ഉപ്പാദനന്തി ആഹ “ഇദം സഞ്ചതേ ലോകുത്തരധമ്മേ യുജ്ജതി”തി. ചിത്തേ ഉപനയനന്തി പന ആരമ്മണഭൂതസ്സ ധമ്മസ്സ ആരമ്മണഭാവുപനയനേ അധിപ്പേതേ അസഞ്ചതേപി യുജ്ജേയ്യ “ആരമ്മണകരണസഞ്ചാതം ഉപനയനം അരഹതീതി ഓപനേയ്യികോ”തി. അല്ലീയനന്തി ചുസനം. നിബ്ബാനം ഉപനേതി അരിയപുഗ്ഗലന്തി അധിപ്പായോ.

൧൫൨. വിത്തുഹീതി വിഭുഹി, പടിവിദ്ധസച്ഛേഹീതി അത്ഥോ. തേ പന ഏകംസതോ ഉഗ്ഘടിതത്തുആദയോ ഹോന്തിതി ആഹ “ഉഗ്ഘടിതത്തുആദിഹി”തി. “പച്ചത്ത”ന്തി ഏതസ്സ “പതി അത്തന്തി”തി ഭുജ്ജവസേന അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോതി ആഹ “അത്തന്തി അത്തന്തി”തി. വേദിതബ്ബോതി വുത്തം, കഥം വേദിതബ്ബോതി ആഹ “ഭാവിതോ മേ”തിആദി. തത്ത്വ “മേ”തി ഇമിനാ “പച്ചത്ത”ന്തി പദേന വുത്തമത്ത്വം അന്ധയതോ ദസ്സേത്ഥാ പുന ബൃതിരേകേന ദസ്സേതും “ന ഹി”തിആദി വുത്തം, തം സുവിത്തേയ്യമേവ. “വിത്തുഹി”തി ഇദം അന്തോഗാധാവധാരണന്തി ദസ്സേന്തോ “ബാലാനം പന അവിസയോ ചേസാ”തി ആഹ.

ഏവം ആദികല്യാണതാദിനാ അത്തമത്തസ്സ അനുരൂപദേസനായ ധമ്മസ്സ സ്വാക്ഖാതത്ത്വം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി പുരിമസ്സ പുരിമസ്സ പച്ഛിമം പച്ഛിമം പദം കാരണവചനന്തി ദസ്സേന്തോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ സന്ദിട്ഠികത്താതി യസ്മാ അയം ധമ്മോ വുത്തനയേന സാമം ദട്ഠംബോ, സന്ദിട്ഠിയാ കിലേസേ വിദ്ധംസേതി, സന്ദസ്സനഞ്ച അരഹതി, തസ്മാ സ്വാക്ഖാതോ ദുരക്ഖാതേ തിത്ഥിയധമ്മേ തദഭാവതോ. ഇമിനാ നയേന സേസപദേസുപി യഥാരഹം അത്ഥോ ദട്ഠംബോ.

൧൫൩. തസ്സേവന്തിആദിസു യം വത്തബ്ബം, തം ബുദ്ധാനുസ്സതിയം വുത്തനയേന വേദിതബ്ബം.

൧൯൪. അരിയസങ്ഘഗുണാതി ആരകത്താ കിലേസേഹി, അനയേ ന ഇരിയനതോ, അയേ ച ഇരിയനതോ, സദേവകേന ച ലോകേന “സരണ”ന്തി അരണിയതോ അരിയോ ച സോ സങ്ഘോ ച, അരിയാനം വാ സങ്ഘോ അരിയസങ്ഘോ, തസ്സ ഗുണാ.

൧൯൫. യം സമ്മാപടിപദം പടിപന്നോ “സുട്ഠ പടിപന്നോ”തി വുച്ചതി. സാ അരിയമഗ്ഗപടിപദാ പടിപക്ഖയമ്മേ അനിവത്തിയമ്മേ കത്വാ പജഹനതോ പയോജനാഭവാ സയമ്പി അനിവത്തിയമ്മാ, അധിഗന്തബ്ബസ്സ ച നിബ്ബാനസ്സ ഏകംസതോ അനുലോമിതി. തതോ ഏവ അപച്ചനീകാ, അനുയമ്മഭൂതാ ച, തസ്സാ ച പടിപന്നത്താ അരിയസങ്ഘോ “സുപ്പടിപന്നോ”തി വുത്തോതി ദണ്ണേതും “സുട്ഠ പടിപന്നോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ “അനിവത്തിപടിപദ”ന്തി ഇമിനാ ഉജുപ്പടിപത്തിം ദണ്ണേതി. പുനപ്പുനം നിവത്തണേ ഹി സതി ഉജുപ്പടിപത്തി ന ഹോതി. “അനുലോമപടിപദം അപച്ചനീകപടിപദ”ന്തി ഇമിനാ ഞായപ്പടിപത്തിം. പടിപജ്ജിതബ്ബസ്സ ഹി നിബ്ബാനസ്സ അനുലോമനേന, അപച്ചനീകതായ ചസ്സാ ഞായതോ. “യമ്മാനുയമ്മപടിപദ”ന്തി ഇമിനാ സാമീചിപ്പടിപത്തിം അനുച്ഛവികഭാവദീപനതോ. ഏതേന പഠമപദസ്സ പപഞ്ചനിദേശോ, ഇതരാനി തീണി പദാനിതി ദണ്ണേതി. തേനാഹ “യസ്ഥാ പന്നാ”തിആദി.

യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജനേന കിച്ചസിദ്ധിതോ അരിയഭാവാവഹം സവനം സക്കച്ചസവനം നാമാതി വുത്തം “സക്കച്ചം സുണന്തിതി സാവകാ”തി, തേന അരിയാ ഏവ നിപ്പരിയായതോ സത്ഥു സാവകാ നാമാതി ദണ്ണേതി. സീലദിട്ഠിസാമഞ്ഞതായാതി അരിയേന സീലേന, അരിയായ ച ദിട്ഠിയാ സമാനഭാവേന. അരിയാനന്തിഹി സീലദിട്ഠിയോ മജ്ജേയേ ഭിന്നസുവണ്ണം വിയ നിന്നാകരണം മഗ്ഗേനാഗതത്താ. തേന തേ യത്ഥ കത്ഥാപി റിതാപി സംഹതാവ. തേനാഹ “സങ്ഘാതഭാവമാപന്നോ”തി. മായാസാഠേയോദിപാപയമ്മസമുച്ഛേദേന ഉജു. തതോ ഏവ ഗോമുത്തവകാഭാവേന അവകാ. ചന്ദലേഖാവകാഭാവേന അകുടിയാ. നങ്ഗലകോടിവകാഭാവേന അജിമ്ഹാ. അവകാദിഭാവേന വാ ഉജു. പരിസുദ്ധട്ഠേന അരിയാ. അപണ്ണകഭാവേന ഞായതി കമതി നിബ്ബാനം, തം വാ ഞായതി പടിവിജ്ജീയതി ഏതേനാതി ഞായോ. വട്ടഭുക്ഖനിയ്യാനായ അനുച്ഛവികത്താ. അനുരൂപത്താ സാമീചി ഓപായികാതിപി സങ്ഖം സമഞ്ഞം ഗതാ സമ്മാപടിപത്തി, തായ സമങ്ഗിതായ സുപ്പടിപന്നാ “സമ്മാ പടിപജ്ജന്തി”തി കത്വാ. വത്തമാനത്ഥോ ഹി അയം പടിപന്ന-സദോ യമാ “സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോ”തി (പുഃ പഠം). അതീതം പടിപദന്തി യമാവുത്തമഗ്ഗസമ്മാപടിപത്തിം വദതി. ഉഭയേന ച സാമഞ്ഞനിദേശേന, “സുപ്പടിപന്നാ ച സുപ്പടിപന്നാ ച സുപ്പടിപന്നാ”തി ഏകസേസനയേന വാ ഗഹിതാനം സമുഹോ “സുപ്പടിപന്നോ”തി വുത്തോതി ദണ്ണേതി.

ഏവം ആദിപദത്ഥനിദേശഭാവേന ഇതരപദാനം അത്ഥം വത്വാ ഇദാനി ചതുനമ്പി പദാനം അഭോമിസ്സകം അത്ഥം ദണ്ണേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യമാനുസിട്ഠന്തി സത്ഥാരാ യമാ അനുസിട്ഠം, തമാ അനുസാസനീഅനുരൂപന്തി അത്ഥോ. അപണ്ണകപടിപദന്തി അവിരജ്ജനകപടിപദം, അനവജ്ജപടിപത്തിന്തി അത്ഥോ. ഏതഥ ച സ്വാക്ഖാതേ യമ്മവിനയേ അപണ്ണകപടിപദം പടിപന്നത്താതി ഏവം സമ്ബന്ധിതബ്ബം. പുരിമപദേന സമ്ബന്ധേ ദുതിയപദം ന വത്തബ്ബം സിയാ, നനു ച ദുതിയപദേന സമ്ബന്ധേപി പഠം പദം ന വത്തബ്ബം സിയാതി? ന തസ്സ പഠം അപേക്ഖിതത്താ. സാ പന്ന സാവകാനം അപണ്ണകപടിപദാ യമാനുസിട്ഠം പടിപദാതി ദണ്ണനത്ഥം “യമാനുസിട്ഠം പടിപന്നത്താ”തി വത്തബ്ബം . ഉഭയസ്സാപി വാ സുപ്പടിപന്നഭാവസാധനത്താ ഉഭയം വുത്തം. തമാ ഹി പി-സദേന ഉഭയം സമുച്ഛിനോതി.

കിലേസജിമ്ഹവസേന അന്തദയഗാഹോതി സബ്ബസോ തം പഹായ സമ്മാപടിപദാ കായാദിവക്ഷപ്പഹായിന്തി ഉജുപ്പടിപത്തി ഹോതിതി ആഹ “മജ്ജിമായ പടിപദായ...പേ... ഉജുപ്പടിപന്നോ”തി.

ഞായോ നാമ യുത്തപ്പത്തപടിപത്തി, നിബ്ബാനബ്ബ, സബ്ബസങ്ഖാരസമത്ഥായ ആദിത്തം ചേലം, സീസം വാ അജ്ജയുപേക്ഖിതാപി പടിപജ്ജിതബ്ബമേവാതി ആഹ “ഞായോ വുച്ചതി നിബ്ബാന”ന്തി. നിബ്ബായനകിരിയാമുഖേന ചേത്ഥ നിബ്ബാനം വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം , മഗ്ഗണാണാദിഹി വാ ഞായതി പടിവിജ്ജീയതി സച്ഛികരിയതി ചാതി ഞായോ നിബ്ബാനന്തി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

ഗുണസമ്ഭാവനായ പരേഹി കയിരമാനം പച്ചുപട്ഠാനാദിസാമീചികമ്മം അരഹന്തിതി സാമീചികമ്മാരഹാ.

൧൯൭. യദിദന്തി അന്തോഗധലിങ്ഗവചനഭേദോ നിപാതോതി തസ്സ വചനഭേദേന അത്ഥമാഹ “യാ ഇമാനീ”തി. ഏവന്തി പകാരത്ഥേ നിപാതോ, ഇമിനാ പകാരേനാതി അത്ഥോ. തേന ഇതരാനി തീണി യുഗളാനി ദണ്ണിതാനി ഹോന്തിതി ആഹ “ഏവം ചത്താരിപുരിസയുഗളാനി ഹോന്തി”തി. ഏതന്തി ഏതം “പുരിസപുഗ്ഗലാ”തി ബഹുവചനവസേന വുത്തം പദം. പുരിസാ ച തേ പുഗ്ഗലാ ച പുരിസപുഗ്ഗലാ. തത്ഥ “പുരിസാ”തി ഇമിനാ പഠമായ പകതിയാ ഗഹണം, “പുഗ്ഗലാ”തി പന്ന ദുതിയായപി സത്തസാമഞ്ഞേനാതി ഏവം വാ ഏതഥ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. ചതുനം പച്ചയാനം കിദിസാനം? ആന്തേവാ ഹുനിതബ്ബാനന്തി അധികാരതോ പാകടോയമത്ഥോ. ദാതബ്ബന്തി വാ പച്ചത്തവചനം “ചതുനം പച്ചയാന”ന്തി പദം അപേക്ഖിതാ സാമീവസേന പരിണാമേതബ്ബം, അത്തമാ യേസം കേസബ്ബി ചതുനം പച്ചയാനം “ആഹുന”ന്തി സമഞ്ഞാ സിയാ. ആഹുനം അരഹന്തിതി വാ ആഹുനേയ്യോ. സക്കാദീനമ്പി വാ ആഹവനന്തി സക്കാദിഹിപി ദിയുമാനം ദാനം. യത്ഥ ഹുതം മഹപ്ഫലന്തി യസ്ഥിം ആവഹനിയഗ്ഗിമ്ഹി ഹുതം ദധിആദി ആഹുനേയ്യഗ്ഗിഗഹപതഗ്ഗിദക്ഖിണേയ്യഗ്ഗിസു ഹുതതോ ഉളാരഫലന്തി തേസം ബ്രാഹ്മണാനം ലദ്ധി. ഹുതന്തി ദിന്നം. നികായന്തരേതി സബ്ബത്ഥികവാദിനികായേ.

൦പേതാ ൧൬൫ തേതി തേ പിയമനാപേ ഞാതിമിത്തേ അപന്നേതാ, തേസം അദത്ഥാതി അധിപ്പായോ. ഏസ ഏസോ. ഏകബുദ്ധന്തരേ ച ദിസ്സതീതി ഏകസ്ഥിം ബുദ്ധന്തരേ വീതിവത്തേ ദിസ്സതി. ച-സദേന കദാചി അസങ്ഖ്യേയ്യേപി കപ്പേ വീതിവത്തേതി ദണ്ണേതി. അബ്ബോകിണ്ണന്തി പടിപക്ഖേഹി അഭോമിസ്സം, കിരിയാവിസേസകഞ്ചേതം. പിയമനാപത്തകരയമ്മാ നാമ സീലാദയോ, തേ അരിയസങ്ഘേ സുപ്പതിട്ഠിതാ. അയം ഹേത്ഥ അധിപ്പായോ - ഞാതിമിത്താ വിപ്പയുത്താ ന ചിരസ്സേവ സമാപുച്ഛന്തി, അനവട്ഠിതാ ച തേസു പിയമനാപതാ, ന ഏവമരിയസങ്ഘോ. തസ്ഥാ സങ്ഘോവ പാഹുനേയ്യോതി. പുബ്ബകാരന്തി അഗ്ഗകിരിയം. സബ്ബപ്പകാരേനാതി ആദരഗാരവബഹുമാനാദിനാ, ദേയ്യയമ്മസ്സ സക്കച്ചകരണാദിനാ ച സബ്ബേന പകാരേന. സ്വായം പാഹവനീയ-സദോ “പാഹുനേയ്യോ”തി വുച്ചതി പരിയായഭാവേന.

ദക്ഖന്തി ഏതായ സത്താ യമാധിപ്പേതാഹി സമ്പത്തിഹി വഡ്ഡന്തിതി ദക്ഖിണാ. തമാഭാവകരണേന ദക്ഖിണം അരഹതി. യമാ ഉളാരാതിവിപുലുദ്രയലാഭേന വിസോധിതം നാമ ഹോതി, ഏവം ദക്ഖിണാ വിപുലഫലതായാതി വുത്തം “മഹപ്ഫലകരണതായ വിസോധേതി”തി.

പുത്തമിക്രേഹി അഞ്ജലി കരണിയാ ഏതാതി അഞ്ജലികരണിയോ.

യദിപി പാളിയം “അനുത്തര”ന്തി വുത്തം. നത്ഥി ഇതോ ഉത്തരം വിസിട്ഠന്തി ഹി അനുത്തരം. സമന്വിസ്സ പന നത്ഥിതി ദസ്സേന്തോ “അസദിസ”ന്തി ആഹ. ഖിത്തം വുത്തം ബീജം മഹപഫലഭാവകരണേന തായതി രക്ഖതി, ഖിപന്തി വപന്തി ഏതമ ബീജാനിതി വാ ഖേത്തം, കേദാരാദി, ഖേത്തം വിയ ഖേത്തം, പുത്താനം ഖേത്തം പുത്തക്ഖേത്തം. സേസം ബുദ്ധാനുസ്സതിയം വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതബ്ബം.

ര. സീലാനുസ്സതികമാവണ്ണനാ

൧൭൮. അഹോ വത സീലാനി അവണ്ണാനി, അഹോ വത അച്ഛിദാനിതി ഏവം സബ്ബതമ യോജേതബ്ബം. അഹോ വതാതി ച സമഭാവനേ നിപാതോ. തേനാഹ “അവണ്ണതാദിഗുണവസേനാ”തി. അവണ്ണഭാവദിസമ്പത്തിവസേനാതി അത്ഥോ. പരസ്സ സീലാനി അനുസ്സരിയമാനാനി പിയമനാപഭാവവാഹനേന കേവലം മേത്തായ പദട്ഠാനം ഹോന്തി, ന വിസും കമ്മട്ഠാനന്തി ആഹ “അത്തനോ സീലാനി അനുസ്സരിതബ്ബാനീ”തി. ചാഗാദിസുപി ഏസേവ നയോ.

യേസന്തി സീലാദിനം. പടിപാടിയാ സമാദാനേ സമാദാനക്കമേന, ഏകജ്ജയം സമാദാനേ ഉദ്ദേശക്കമേന സീലാനം ആദിഅന്തം വേദിതബ്ബം. പരിയന്തേ ഛരിനസാടകോ വിയാതി വത്ഥന്തേ, ദസന്തേ വാ ഛരിനവത്ഥം വിയ, വിസദിസുദാഹരണം ചേതം. ഏവം സേസാനിപി ഉദാഹരണാനി. വിനിവേധവസേന ഛരിനസാടകോ വിനിവിദ്ധസാടകോ. വിസഭാഗവണ്ണേന ഗാവി വിയാതി സമ്ബണ്ഡോ. സബലരഹിതാനി വാ അസബലാനി. തഥാ അകമ്മാസാനി. സത്തവിധമേമുനസംയോഗോ ഹേട്ഠാ സീലകമായം വുത്തോ ഏവ. കോധുപനാഹാദിഹീതി ആദി-സദ്ദേന മക്ഖപളാസഇസ്സാമച്ഛരിയമായാസാഠേയുമാനാതിമാനാദയോ ഗഹിതാ. താനിയേവ അവണ്ണാദിഗുണാനി സീലാനി. സീലസ്സ തണ്ഹാദാസബ്ബതോ മോചനം വിവട്ടുപനിസ്സഭാവപാദനം. തതോ ഏവ തംസമങ്ഗീപുഗുലോ സേരീ സയംവസി ഭുജിസ്സോ നാമ ഹോതി. തേനാഹ “ഭുജിസ്സഭാവകരണേന ഭുജിസ്സാനീ”തി. “ഇമിനാഹം സിലേന ദേവോ വാ ഭവേയ്യം ദേവത്തരോ വാ, തഥ നിച്ചോ ധുവോ സസ്സതോ”തി, “സിലേന സുദ്ധീ”തി ച ഏവമാദിനാ തണ്ഹാദിട്ഠിഹി അപരാമട്ഠത്താ അയം തേ സിലേസു ദോസോതി ചതുസു വിപത്തിസു യായ കായചി വിപത്തിയാ ദസ്സന്തേ പരാമട്ഠം അനുജംസേതും. സമാധിസംവത്തനപ്പയോജനാനി സമാധിസംവത്തനികാനി.

൧൭൯. സിക്ഖായ സഗാരവോതി സിലധനം നിസ്സായ പടിലദ്ധസമാദാനത്താ സാതിസയം സിക്ഖായ സഗാരവോ സപ്പതിസ്സോ ഹോതി. സഭാഗവുത്തിതി സമ്പന്നസിലേഹി സഭാഗവുത്തികോ, തായ ഏവ വാ സിക്ഖായ സഭാഗവുത്തി. യോ ഹി സിക്ഖാഗാരവരഹിതോ, സോ തായ വിസഭാഗവുത്തി നാമ ഹോതി വിലോമനതോ. യഥാ പരേഹി സദ്ധിം അത്തനോ ഛരിദം ന ഹോതി, ഏവം ധമ്മാമിസേഹി പടിസന്തരണം പടിസന്താരോ. സിക്ഖായ സഗാരവത്താ ഏവ തഥ അപ്പമത്തോ ഹോതി. അത്താനുവാദഭയം പരാനുവാദഭയം ദണ്ഡഭയം ദുഗ്ഗതിഭയന്തി ഏവമാദിനി ഭയാനി ഇമസ്സ ദുരസമുസ്സാരിതാനിതി ആഹ “അത്താനുവാദാദിഭയവിരഹിതോ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

൭. ചാഗാനുസ്സതികമാവണ്ണനാ

൧൮൦. പകതിയാതി സഭാവേന. ചാഗാധിമുത്തേനാതി ദേയ്യധമ്മപരിച്ചാഗേ യുത്തപ്പയുത്തേന തന്നിന്നേന തപ്പോണേന. നിച്ചം സദാ പവത്താ ദാനസംവിഭാഗാ യസ്സ സോ നിച്ചപവത്തദാനസംവിഭാഗോ, തേന. ഇയാപി “പകതിയാ”തി ആന്തോ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. യം പരസ്സ പടിയത്തം ദിയുതി, തം ദാനം. യം അത്തനാ പരിഭുഞ്ജിതബ്ബതോ സംവിഭജതി, സോ സംവിഭാഗോ. ഇതോ ദാനി പഭുതിതി ഇതോ പട്ഠായ ദാനി അജ്ജതഗ്ഗേ അജ്ജദിവസം ആദിം കത്വാ. അദത്വാ ന ഭുഞ്ജിസ്സാമീതി ദാനസമാദാനം കത്വാ . തംദിവസന്തി തസ്ഥിം ഭാവനാരമഭദിവസേ. തഥ നിമിത്തം ഗണ്ഹിത്വാതി തസ്ഥിം ദാനേ പരിച്ചാഗചേതനായ പവത്തിആകാരസ്സ സല്ലക്ഖണവസേന നിമിത്തം ഗഹേത്വാ. വിഗതമലമച്ഛേരതാദിഗുണവസേനാതി വിഗതാനി മലമച്ഛേരാനി ഏതസ്ഥാതി വിഗതമലമച്ഛേരോ, ചാഗോ, തസ്സ ഭാവോ വിഗതമലമച്ഛേരതാ. തദാദിനം ഗുണാനം, സമ്പത്തിനം, ആനിസംസാനം വാ വസേന.

സതം ധമ്മം അനുക്കമന്തി സാധുനം ബോധിസത്താനം ധമ്മം പവേണിം അനു അനു കമന്തോ ഓക്കമന്തോ, അവോക്കമന്തോ വാ. യേ ഇമേ ദായകസ്സ ലാഭാ ആയുവണ്ണസുഖബലപടിഭാനാദയോ, പിയഭാവോദയോ ച ഭഗവതാ സംവണ്ണിതാ പകിത്തിതാ. മനുസ്സത്തം വാതി വാ-സദ്ദോ അവുത്തവികപ്പത്ഥോ, തേന ഇന്ദ്രിയപാടവഭാവകമ്മസ്സകതാണാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

മച്ഛേരമലേനാതി മച്ഛേരസങ്ഖാതേന മലേന. അഥ വാ മച്ഛേരഞ്ച മലഞ്ച മച്ഛേരമലം, തേന മച്ഛേരേന ചേവ ലോഭാദിമലേന ചാതി അത്ഥോ. പജായനവസേനാതി യഥാസകം കമ്മനിബ്ബത്തനവസേന. കണ്ഹഡമ്മാനന്തി ലോഭാദിഏകതകാളകാനം പാപധമ്മാനം. വിഗതത്താതി പഹീനത്താ. വിഗതമലമച്ഛേരേന ചേതസാതി ഇത്ഥമഭൂതലക്ഖണേ കരണവചനം. സോതാപന്നസ്സ സതോതി ഗേഹം ആവസന്തസ്സ സോതാപന്നസ്സ സമാനസ്സ. നിസ്സയവിഹാരത്തി നിസ്സായ വിഹരിതബ്ബവിഹാരം, ദേവസികം വളഞ്ജനകകമ്മട്ഠാനന്തി അത്ഥോ. അഭിഭവിത്വാതി അഗാരം ആവസന്താനം അത്തേസം ഉപ്പജ്ജനകരാഗാദിഉപക്കിലേസേ അഭിഭുയ്യ.

യോ കിഞ്ചി ദേന്തോപി സാപേക്ഖോവ ദേതി, സോ മുത്തചാഗോ ന ഹോതി, അയം പന ന ഏവന്തി “മുത്തചാഗോ”തി വുത്തം. വിസ്സട്ഠചാഗോതി നിരപേക്ഖപരിച്ചാഗോതി അത്ഥോ. യഥാ പാണാതിപാതബഹുലോ പുഗുലോ “ലോഹിതപാണി”തി വുച്ചതി, ഏവം ദാനബഹുലോ പുഗുലോ “പയതപാണി”തി വുത്തോതി ദസ്സേന്തോ “ദാതും സദാ യോതഹത്ഥോയേവാ”തി ആഹ. തഥ സദാതി നിച്ചം, അഭിണ്ഹന്തി അത്ഥോ. പരിച്ചാഗോതി ദേയ്യധമ്മപരിച്ചാഗോതി അധികാരതോ വിത്തായതി. യം യം ദേയ്യധമ്മം പരേ യാചനകാ. യാചനേ യോഗോ യാചനയോഗോ, പരേഹി യാചിതും യുത്തോതി അത്ഥോ. യാജേന യുത്തോതി ദാനേന യുത്തോ സദാ പരിച്ചജനതോ. ഉഭയേതി യഥാവുത്തേ ദാനേ, സംവിഭാഗേ ച രതോ അഭിരതോ.

൧൮൧. യഥാ പരിസുദ്ധസീലസ്സ പുഗുലസ്സ അവണ്ണതാദിഗുണവസേന അത്തനോ സീലസ്സ അനുസ്സരന്തസ്സ സീലാനുസ്സതിഭാവനാ ഇജ്ജന്തി, ഏവം പരിസുദ്ധഉദാരപരിച്ചാഗസ്സ പുഗുലസ്സ അനുപക്കിലിട്ഠമേവ അത്തനോ പരിച്ചാഗം അനുസ്സരന്തസ്സ ഭാവനാ ഇജ്ജന്തിതി ദസ്സേതും “വിഗതമലമച്ഛേരതാദിഗുണവസേനാ”തിആദി വുത്തം, തം വുത്തത്ഥമേവ.

ഭിഷ്ടോസോതി ഉപരിപി. മത്തായ പമാണസ്സ മഹതിയാ മത്തായ, വിപുലേന പമാണേനാതി അത്ഥോ. ചാഗായിമുത്തോതി പരിച്ചാഗേ അധിമുത്തോ നിന്നപോണപബ്ഭാരോ. തതോ ഏവ അലോഭജ്ജ്യാസയോ കത്ഥചിപി അനഭിസങ്ഗചിത്തോ. പടിഗ്ഗാഹകേസു മേത്തായനവസേന പരിച്ചാഗോ ഹോതിതി മേത്തായ മേത്താഭാവനായ അനുലോമകാരി അനുരൂപപടിപത്തി. വിസാരഭോതി വിസഭോ അത്തനോവ ഗുണേന കത്ഥചിപി അമങ്കുഭൂതോ അഭിഭൂയ വിഹാരി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

൬. ദേവതാനുസ്സതികമാവണ്ണനാ

൧൬൨. അരിയമഗ്ഗവസേനാതി അരിയമഗ്ഗസ്സ അധിഗമവസേന. സമുദാഗതേഹിതി സമ്മദേവ തദ്ദുപ്പത്തിതോ ഉദ്ധം ആഗതേഹി. യാദിസാ ഹി അരിയാനം സന്താനേ ലോകിയാപി സദ്ധാദയോ, ന താദിസാ കദാചിപി പോമുജ്ജനികാ സദ്ധാദയോ. ദിബ്ബന്തിതി ദേവാ. ചത്താരോ മഹാരാജാനോ ഏതേസന്തി ചതുമഹാരാജാ, തേ ഏവ ചാതുമഹാരാജികാ. തേത്തിംസ സഹപുത്തകാരിനോ തത്ത്വപപന്നാതി തംസഹചരിതം റാനം താവതിംസം, തന്നിവാസിനോപി ദേവാ തംസഹചരണതോ ഏവ താവതിംസാ. ദുക്ഖതോ യാതാ അപയാതാതി യാമാ. തുസായ പീതിയാ ഇതാ ഉപഗതാതി തുസിതാ. ഭോഗാനം നിമ്മാനേ രതി ഏതേസന്തി നിമ്മാനരതിനോ. പരനിമ്മിതേസു ഭോഗേസു വസം വത്തേന്തിതി പരനിമ്മിതവസവത്തിനോ. ബ്രഹ്മാനം കായോ സമുഹോ ബ്രഹ്മകായോ, തപ്പരിയാപന്നതായ തത്ഥ ഭവാതി ബ്രഹ്മകായികാ. തതുത്തരീതി തതോ ബ്രഹ്മകായികേഹി ഉത്തരി, ഉപരി പരിത്താഭാദികേ സന്ധായ വദതി. ദേവതാ സക്ഖിട്ഠാനേ റപേതാതി “യമാരുപായ മഗ്ഗേനാഗതായ സദ്ധായ സമ്മാനാഗതാ, സിലേന സുതേന ചാഗേന പത്തായ സമ്മാനാഗതാ ഇതോ ചുതാ തത്ഥ ഉപപന്നാ താ ദേവതാ, മയ്ഹവി ത്ഥാരൂപാ സദ്ധാ സീലം സുതം ചാഗോ പത്താ ച സംവിജ്ജന്തി”തി ദേവതാ സക്ഖിട്ഠാനേ റപേതാ സക്ഖിം ഓതാരേന്തേന വിയ അത്തനോ സദ്ധാദിഗുണാ അനുസ്സരിതബ്ബാ.

യദി ഏവം സുത്തേ (അം നിം ൬.൧൦) ഉഭയഗുണാനുസ്സരണം വുത്തം, തം കമ്മന്തി അനുയോഗം മനസി കത്ഥാ ആഹ “സുത്തേ പനാ”തിആദി. തത്ഥ കിഞ്ചാപി വുത്തന്തി “അത്തനോ ച, താസഞ്ച ദേവതാന”ന്തി ഉഭയം സമധൂരം വിയ സുത്തേ (അം നിം ൬.൧൦) കിഞ്ചാപി വുത്തം. അഥ ഖോ തം “ദേവതാനം സദ്ധഞ്ച സീലഞ്ച”തിആദിവചനം. സക്ഖിട്ഠാനേ റപേതബ്ബന്തി “വുത്ത”ന്തി പരതോ പദം ആന്തോ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. കിമത്ഥം പന സക്ഖിട്ഠാനേ റപനന്തി ആഹ “ദേവതാനം അത്തനോ സദ്ധാദിഹി സമാനഗുണദീപനത്ഥന്തി വേദിതബ്ബ”ന്തി. കസ്ഥാ പന സുത്തേ യമാരുതവസേന അത്ഥം അഗ്ഗഹേതാ ഏവം അത്ഥോ ഗയ്ഹതിതി ആഹ “അട്ഠകമായഞ്ഹീ”തിആദി.

൧൬൩. തസ്ഥാതി യസ്ഥാ അട്ഠകമായം ദേവതാ സക്ഖിട്ഠാനേ റപേതാ അത്തനോ ഗുണാനുസ്സരണം ദജ്ഘം കത്ഥാ വുത്തം, സീലചാഗാനുസ്സതീസു വിയ ഇയാപി അത്തനോ ഗുണാനുസ്സരണം ത്യാനുപ്പത്തിനിമിത്തം യുത്തം, തസ്ഥാ. പുബ്ബഭാഗേ ഭാവനാരമ്ഭേ. അപരഭാഗേതി യഥാ ഭാവേന്തസ്സ ഉപചാരജ്ജ്യാനം ഇജ്ജത്ഥതി, തഥാ ഭാവനാകാലേ. യദി അത്തനോ ഏവ ഇയ ഗുണാ അനുസ്സരിതബ്ബാ, കമ്മയം ദേവതാനുസ്സതിതി ആഹ “ദേവതാനം ഗുണസദിസസദ്ധാദിഗുണാനുസ്സരണവസേനാ”തി. തേന സദിസകപ്പനായ അയം ഭാവനാ “ദേവതാനുസ്സതി”തി വുത്താ, ന ദേവതാനം, താസം ഗുണാനം വാ അനുസ്സരണേനാതി ദസ്സേതി. പുബ്ബഭാഗേ വാ പവത്തം ദേവതാഗുണാനുസ്സരണം ഉപാദായ “ദേവതാനുസ്സതി”തി ഇമിസ്സാ സമത്താ വേദിതബ്ബാ. തഥാ ഹി വക്ഖതി “പുബ്ബഭാഗേ ദേവതാ ആരബ്ഭ പവത്തചിത്തവസേനാ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

പകിണ്ണകകമാവണ്ണനാ

൧൬൪. ഏതാസന്തി ഏതാസം ബുദ്ധാനുസ്സതിആദിനം ഛരണം അനുസ്സതീനം. വിത്ഥാരദേസനായന്തി വിത്ഥാരവസേന പവത്തദേസനായം, മഹാനാമസുത്തം (അം നിം ൬.൧൦; ൧൧.൧൧) സന്ധായ വദതി. ഭഗവാതിആദിനം അത്ഥന്തി ഭഗവാതിആദിനം പദാനം അത്ഥം. അത്ഥവേദന്തി വാ ഹേതുഫലം പടിച്ച് ഉപ്പന്നം തുട്ഠിമാഹ. യമ്മവേദന്തി ഹേതും പടിച്ച് ഉപ്പന്നം തുട്ഠിം. “ആരകത്താ അരഹ”ന്തി അനുസ്സരന്തസ്സ ഹി യം തം ഭഗവതോ കിലേസേഹി ആരകത്തം, സോ ഹേതു. ഞാപകോ ചേത്ഥ ഹേതു അധിപ്പേതോ, ന കാരകോ, സമ്പാപകോ വാ. യോന്നേന ഞായമാനോ അരഹത്തത്ഥോ, തം ഫലം. ഇമിനാ നയേന സേസപദേസുപി ഹേതുഫലവിഭാഗോ വേദിതബ്ബോ. യമ്മാനുസ്സതിആദിസുപി “ആദിമജ്ജിമപ്പരിയോസാനകല്യാണത്താ”തിആദിനാ, “യസ്ഥാ പന സാ സമ്മാപടിപദാ”തിആദിനാ ച തത്ഥ തത്ഥ ഹേതുഅപദേസോ കതോയേവാതി. യമ്മുപസംഹിതന്തി യഥാവുത്തഹേതുഹേതുഫലസങ്ഖാതഗുണുപസംഹിതം. ഗുണേതി അത്തനോ ഗുണേ.

൧൬൫. അരിയസാവകാനത്തേവ ഇജ്ജത്ഥന്തിതി അരിയസാവകാനം ഇജ്ജത്ഥന്തിയേവാതി ഉത്തരപദാവധാരണം ദട്ഠബ്ബം, അവധാരണഞ്ച തേസം സുഖസിദ്ധിദസ്സനത്ഥം. തേനാഹ “തേസം ഹീ”തിആദി. ന പുമുജ്ജനാനം സബ്ബേന സബ്ബം ഇജ്ജത്ഥന്തിതി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “ഏവം സന്തേപി”തിആദി. യദി ഏവം , കസ്ഥാ മഹാനാമസുത്താദിസു (അം നിം ൬.൧൦; ൧൧.൧൧) ബഹുസു സുത്തേസു അരിയസാവകഗൃഹണം കതന്തി? തേസം ബഹുലവിഹാരതായാതി ആചരിയാ.

നിക്ഖന്തന്തി നിഗ്ഗതം നിസ്സം. മുത്തന്തി വിസ്സട്ഠം. വുട്ഠിതന്തി അപേതം. സബ്ബമേതം വിക്ഖമ്ഭനമേവ സന്ധായ വദതി. ഗേയമ്ഹാതി പലിബോധതോ. ഇദന്തിതി ബുദ്ധാനുസ്സതിവസേന ലദ്ധം ഉപചാരജ്ജ്യാനമാഹ. ആരമ്മണം കരിത്ഥാതി പച്ചയം കത്ഥാ, പാദകം കത്ഥാതി അത്ഥോ. വിസുജ്ജത്ഥന്തിതി പരമത്ഥവിസുദ്ധിം പാപുണന്തി.

സമ്ബായേതി തണ്ഹാസംകിലേസാദിനാ സമ്പീളേ സംകടേ ഘരാവാസേ. ഓകാസാധിഗമോ ലോകുത്തരയമ്മസ്സ അധിഗമായ അധിഗന്തബ്ബാകാസോ. അനുസ്സതിയോ ഏവ അനുസ്സതിട്ഠാനാതി. വിസുദ്ധിയമ്മാതി വിസുജ്ജത്ഥനസഭാവാ, വിസുജ്ജത്ഥിതും വാ ഭബ്ബാ. പരമത്ഥവിസുദ്ധിയമ്മതായാതി പരമത്ഥവിസുദ്ധിയാ നിബ്ബാനസ്സ ഭബ്ബഭാവേന. ഉപക്കമേനാതി പയോഗേന. പരിയോദപനാതി വിസോധനാ.

൧൬൬. ഏവം സന്തേപിതി ഏവം മഹാനാമസുത്താദിസു അനേകേസു സുത്തേസു അരിയസാവകസ്സേവ വസേന ഛസു അനുസ്സതീസു ദേസിതാസുപി. യസ്സാനുഭാവേനാതി യസ്സ ചിത്തപ്പസാദസ്സ ബലേന. പീതിം പടിഖഭിത്ഥാതി അനുസ്സവവസേന ബുദ്ധാരമ്മണം പീതിം ഉപ്പാദേതാ.

ഛരഅനുസ്സതിനിദേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി സത്തമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

വ. അനുസ്തതികമ്മട്ഠാനനിദേശവണ്ണനാ

മരണസ്തതികമാവണ്ണനാ

൧൬൭. ഇതോതി ദേവതാനുസ്തതിയാ. സാ ഹി ഛസു അനുസ്തതിസു സബ്ബപച്ഛാ നിദിട്ഠത്താ ആസന്നാ, പച്ചക്ഖാ ച. അനന്തരായാതി തദനന്തരം ഉദിട്ഠത്താ വുത്തം. മരണസ്ത സതി മരണസ്തതിതി മരണം താവ ദണ്ണേതും “തത്ഥ മരണ”തിആദി വുത്തം. കാമഞ്ചേതമ ഖണ്ഡാനം ഭേദോ “ജരാമരണം ദ്വീഹി ഖണ്ഡേഹി സങ്ഗഹിത”ന്തി (ധാതുഃ ൧൧) വചനതോ ചുതിഖണ്ഡാനം വിനാസോ മരണത്തി വത്തഞ്ച, വിസേസതോ പന തം ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ വിനാസഭാവേന കമ്മട്ഠാനികാനം പച്ചുപതിട്ഠിതി “ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ ഉപച്ഛേദോ”തി വുത്തം. തേനേവാഹ നിദേശേ “കളേവരസ്സ നിക്ഖേപോ ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സുപച്ഛേദോ”തി (വിഭ് ൨൩൬; ദീഃ നിഃ ൨.൩൯൦; മഃ നിഃ ൧.൯൨, ൧൨൩). തത്ഥ ഏകഭവപരിയാപനസ്സാതി ഏകേന ഭവേന പരിച്ഛിന്നസ്സ. ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ ഉപച്ഛേദോതി ജീവിതിന്ദ്രിയപ്പബന്ധസ്സ വിച്ഛേദോ ആയുക്ഖയാദിവസേന അന്തരധാനം. സമുച്ഛേദമരണത്തി അരഹതോ സന്താനസ്സ സബ്ബസോ ഉച്ഛേദഭൂതം മരണം. സങ്ഖാരാനം ഖണ്ഡേഗ്ഗസങ്ഖാരത്തി സങ്ഖതയമ്മാനം ഉദയവയപരിച്ഛിന്നസ്സ പവത്തിഖണ്ഡസ്സ ഭങ്ഗോ നിരോധോതി സങ്ഖം ഗതം. ഖണ്ഡികമരണത്തി യഥാവുത്തഖണ്ഡവതം തസ്ഥിന്ദേവ ഖണ്ഡേ ലങ്ഘമാനം മരണം. യം ഖണ്ഡപ്പബന്ധം ഉപാദായ രുക്ഖാദിസമത്തോ, തസ്ഥിം അനുപച്ഛിന്നേപി അല്പതാദിവിഗമനം നിസ്സായ മതപോഹാരോ സമ്മുതിമരണം. ന തം ഇധ അധിപ്പേതത്തി തം സമുച്ഛേദഖണ്ഡികസമ്മുതിമരണം ഇധ മരണാനുസ്തതിയം നാധിപ്പേതം അബാഹുല്ലതോ, അനുപട്ഠഹനതോ, അസംവേഗവത്ഥുതോ ചാതി അധിപ്പായോ.

അധിപ്പേതം സതിയാ ആരമ്മണഭാവേന. ആയുആദിനം ഖയകാലേ മരണം കാലമരണം. തേസം അപരിക്ഖീണകാലേ മരണം അകാലമരണം. “കാലമരണം പുണ്ണക്ഖയേനാ”തി ഇദം യഥാധികാരം സമ്പത്തിഭവവസേന വുത്തം, വിപത്തിഭവവസേന പന “പാപക്ഖയേനാ”തി വത്തഞ്ച.

ആയുസന്താനജനകപച്ചയസമ്പത്തിയാതി ആയുപ്പബന്ധസ്സ പവത്താപനകാനം ആഹാരാദിപച്ചയാനം സമ്പത്തിയം. വിപക്കവിപാകത്താതി അത്തനോ ഫലാനുരൂപം ദാതവ്യവിപാകസ്സ ദിന്നത്താ. ഗതികാലാഹാരാദിസമ്പത്തിയാ അഭാവേനാതി ദേവാനം വിയ ഗതിസമ്പത്തിയാ, പഠമകപ്പിയാനം വിയ കാലസമ്പത്തിയാ, ഉത്തരകുരുകാദിനം വിയ ആഹാരസമ്പത്തിയാ ച അഭാവേന. ആദി-സദ്ദേന ഉതുസുക്കസോണിതാദിം പരിഗൃഹ്വതി. അജ്ജതനകാലപുരിസാനം വിയാതി വിയ-സദ്ദോ അട്ഠാനേ പട്ഠപിതോ, അജ്ജതനകാലപുരിസാനം വസ്സസതമത്തപരിമാണസ്സ വിയ ആയുനോ ഖയവസേനാതി യോജനാ. ഏവം ഹി അനാഗതേപി പരമായുനോ സങ്ഗഹോ കതോ ഹോതി, അതിതേ പന ഗതിസമ്പത്തിയാ വിയ കാലാഹാരാദിസമ്പത്തിയാ ഭാവേന അനേകവസ്സസഹസ്സ പരിമാണോപി ആയു അഹോസി. അയഞ്ച വിഭാഗോ വത്തമാനസ്സ അന്തരകപ്പസ്സ വസേന വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ച. കലാബുരാജാദിനത്തി ആദി-സദ്ദേന നന്ദയക്ഖനന്ദമാണവകാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തം സബ്ബസതി യം “കാലമരണം അകാലമരണം, തത്ഥാപി പുണ്ണക്ഖയമരണം ആയുക്ഖയമരണം ഉദയക്ഖയമരണം ഉപക്കമരണ”ന്തി വുത്തപ്പഭേദം മരണം, തം സബ്ബസി.

൧൬൮. യോനിസോതി ഉപായേന. മനസിങ്കാരോതി മരണാരമ്മണോ മനസിങ്കാരോ. യേന പന ഉപായേന മനസിങ്കാരോ പവത്തേതഞ്ചോ, തം ബൃതിരേകമുഖേന ദണ്ണേതും “അയോനിസോ പവത്തയതോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അയോനിസോ പവത്തയതോതി അനുപായേന സതിം, സംവേഗം, ഞാഞ്ച അനുപട്ഠപേതാ മരണം അനുസ്സരതോ. തദേതം സബ്ബസതി സോകപാമോജ്ജാനം ഉപ്പജ്ജനം, സംവേഗസ്സ അനുപ്പജ്ജനം, സന്താസസ്സ ഉപ്പജ്ജനഞ്ച യഥാക്കമം സതിസംവേഗഞാണവിഹാരതോ ഹോതി. യോ ഹി “മരണം നാമേതം ജാതസ്സ ഏകന്തിക”ന്തി പണ്ഡിതാനം വചനം സരതി, തത്ഥ സംവേഗജാതോ ഹോതി സമ്പജാനോ ച, തസ്സ ഇട്ഠജനമരണാദിനിമിത്തം സോകാദയോ അനോകാസാവ. തസ്ഥാതി യസ്ഥാ അയോനിസോ മനസിങ്കാരം പവത്തയതോ ഏതേ ദോസാ, തസ്ഥാ. തത്ഥ തത്ഥാതി അരഞ്ഞസുസാനാദിസു. ഹതമതസത്തേതി ചോരാദിഹി ഹതേ, സരസേന മതേ ച സത്തേ. ദിട്ഠപുബ്ബാ സമ്പത്തി യേസം തേ ദിട്ഠപുബ്ബസമ്പത്തി, തേസം ദിട്ഠപുബ്ബസമ്പത്തിനം. യോജേതാതി ഉപട്ഠപേതാ. ഏകച്ചസ്സാതി തിക്ഖിന്ദ്രിയസ്സ ഞാണുത്തരസ്സ.

൧൬൯. വധകപച്ചുപട്ഠാനതോതി ഘാതകസ്സ വിയ പതി പതി ഉപട്ഠാനതോ ആസന്നഭാവതോ. സമ്പത്തിവിപത്തിതോതി ആരോഗ്യാദിസമ്പത്തിനം വിയ ജീവിതസമ്പത്തിയാ വിപജ്ജനതോ. ഉപസംഹരണതോതി പരേസം മരണം ദണ്ണേതാ അത്തനോ മരണസ്സ ഉപനയനതോ. കായബഹുസാധാരണതോതി സരീരസ്സ ബഹുനം സാധാരണഭാവതോ. ആയുദുബ്ബലതോതി ജീവിതസ്സ ദുബ്ബലഭാവതോ. അനിമിത്തതോതി മരണസ്സ വവത്ഥിതനിമിത്താഭാവതോ. അദ്ധാനപരിച്ഛേദതോതി കാലസ്സ പരിച്ഛിന്നഭാവതോ. ഖണ്ഡപരിത്തതോതി ജീവിതക്ഖണ്ഡസ്സ ഇത്തരഭാവതോ.

വധകപച്ചുപട്ഠാനതോതി ഏതഥ വിയ-സദ്ദോ ലുത്തനിദിട്ഠോതി ദണ്ണേതോ “വധകസ്സ വിയ പച്ചുപട്ഠാനതോ”തി വത്ഥാ തമേവത്ഥം വിവരത്തോ “യഥാ ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ചാരയമാനോതി ആഗുരേത്തോ പഹരണാകാരം കരോത്തോ. പച്ചുപട്ഠിതോവ ഉപഗത്ഥാ റിതോ സമീപേ ഏവ. ജരാമരണം ഗഹേതാവ നിബ്ബത്തന്തി “യഥാ ഹി അഹിച്ഛത്തകമകുളം ഉഗ്ഗച്ഛന്തം പംസുവിരഹിതം ന ഹോതി, ഏവം സത്താ നിബ്ബത്തന്താ ജരാമരണവിരഹിതാ ന ഹോന്തി”തി ഏത്തകേന ഉപമാ. അഹിച്ഛത്തകമകുളം കദാചി കത്ഥചി പംസുവിരഹിതത്ഥി ഭവേയ്യ, സത്താ പന കമഞ്ചിപി ജരാമരണവിരഹിതാ ന ഹോന്തിതി ഖണ്ഡികമരണം താവ ഉപമാഭാവേന ദണ്ണേതാ ഇധാധിപ്പേതം മരണം ദണ്ണേതും “തഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. അഥ വാ യദിമേ സത്താ ജരാമരണം ഗഹേതാവ നിബ്ബത്തന്തി, നിബ്ബത്തിസമനന്തരമേവ മരിതബ്ബന്തി ചോദനം സന്ധായാഹ “തഥാ ഹീ”തിആദി. അവസ്സം മരണതോതി അവസ്സം മരിതബ്ബതോ, ഏകന്തേന മരണസങ്ഘഭാവതോ വാ. പബ്ബതേയ്യാതി പബ്ബതേതോ ആഗതാ. ഹാരഹാരിനിതി പവാഹേ പതിതസ്സ തിണ്ഡപണ്ണാദികസ്സ അതിവിധ ഹരണസീലാ. സന്ദതേവാതി സവതി ഏവ. വത്തതേവാതി പവാഹവസേന വത്തതി ഏവ ന തിട്ഠി.

യമേകരത്തിന്തി യസ്സം ഏകരത്തിയം, ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനം ദട്ഠഞ്ച, അച്ചന്തസംയോഗേ വാ. പഠമന്തി സബ്ബപഠമം പടിസന്ധികഖണ്ഡേ. ഗണ്ഠേതി മാതുകുച്ഛിയം. മാണവോതി സത്തോ. യേഭുയേന സത്താ രത്തിയം പടിസന്ധിം ഗണ്ഠഹന്തിതി രത്തിഗൃഹണം. അബ്ഭുട്ഠിതോവാതി ഉട്ഠിതഅബ്ഭോ വിയ, അഭിമുഖഭാവേന വാ ഉട്ഠിതോവ മരണസ്സാതി അധിപ്പായോ. സോ യാതീതി സോ മാണവോ യാതി, പഠമക്ഖണ്ഡതോ പട്ഠായ ഗച്ഛതേവ. സ ഗച്ഛം ന നിവത്തതിതി സോ ഏവം ഗച്ഛന്തോ ഖണ്ഡമത്തത്ഥി ന നിവത്തതി, അത്തദത്ഥു മരണയേവ ഉപഗച്ഛതി.

കുന്നഭിന്നി പഞ്ചതോ പതിതാനം ഖുദുകനഭിനം. പാതോ ആപോരസാനുഗതബന്ധനാനി പുരിമദിവസേ ദിവാ സൂരിയസന്താപേന അന്തോ അനുപവിസിത്വാ പുന രത്തിയം ബന്ധനമൂലം ഉപഗതേന ആപോരസേന തിന്തസിമിലബന്ധനതായ പാതോ ആപോരസാനുഗതബന്ധനാനം.

അച്ചയന്തിതി അതിക്കമന്തി. ഉപരുജ്ജ്വലിതി നിരുജ്ജ്വലി. ഉദകമേവ ഓദകം, ഉദകോഘം വാ . യസ്മാ അച്ചയന്തി അഹോരത്താ, തസ്മാ ജീവിതം ഉപരുജ്ജ്വലി. യസ്മാ ജീവിതം ഉപരുജ്ജ്വലി, തസ്മാ ആയു വീയതി മച്ചാനം. പപതതോതി പപതനതോ ഭയം സാമികാനം രുക്ഖേ റത്വാ കമ്മേ വിനിയുഞ്ജിതുകാമാനം, ഹേട്ഠാ പവിട്ഠാനം വാ. ഉഗ്രമനം പതി ഉഗ്രമനനിമിത്തം. മാ മം അമ്മ നിവാരയ പബ്ബജായാതി അധിപ്പായോ.

കോചി മിത്തമുഖസത്തുരന്ധഗവേസീ സഹ വത്തമാനോപി ന ഹന്തേയ, അയം പന ഏകംസേന ഹന്തിയേവാതി ദണ്ഡേതും “സഹജാതിയാ ആഗതതോ”തി വത്വാ “ജീവിതഹരണതോ ചാ”തി വുത്തം.

൧൦൦. നന്തി സമ്പത്തി. സുഖീതി ദിബ്ബസദിസേഹി ഭോഗേഹി, ആധിപതേയേന ച സുഖസമങ്ഗീ. ദേഹബന്ധേനാതി സരിരേന. അസോകോതി അസോകമഹാരാജാ. സോകമാഗതോതി സോചിതബ്ബതം ഗതോ.

ആരോഗ്യം യോബ്ബനാനം. ബ്യാധിജരാപരിയോസാനതാ ജീവിതസ്സ മരണപരിയോസാനതായ ഉദാഹരണവസേന ആനീതാ, പച്ചയഭാഗവസേന വാ. ലോകോയേവ ലോകസന്നിവാസോ യഥാ സത്താവാസാതി, സന്നിവസിതബ്ബതായ വാ സത്തനികായോ ലോകസന്നിവാസോ. അനുഗതോതി അനുബന്ധോ പച്ചത്ഥികേന വിയ. അനുസടോതി അനുപവിട്ഠോ ഉപവിസേന വിയ. അഭിഭൂതോതി അജ്ജേയോത്ഥമോ മദുഹത്ഥിഹി വിയ. അബ്ഭാഹതോതി പഹടോ ഭൂതേഹി വിയ.

സേലാതി സിലാമയാ, ന പംസുആദിമയാ. വിപുലാതി മഹന്താ അനേകയോജനായാമവിത്ഥാരാ. നഭം ആഹച്ചാതി വിപുലത്താ ഏവ ആകാസം അഭിവിഹച്ച സബ്ബദിസാസു ഫരിത്വാ. അനുപരിയേയുന്തി അനുവിചരേയു. നിപ്പോമേന്താതി അത്തനാ ആഘാതിതം ചുണ്ണവിചുണ്ണം കരോന്താ. അധിവത്തന്തി അധിവന്തി. കുലേന വാ രൂപേന വാ സീലേന വാ സുതേന വാ സദ്ധാഭിഹി വാ സേട്ഠോതി സമ്ഭാവനായ വത്തിയാദിസു ന കഞ്ചിപരിവജ്ജേതി. തേഹി ഏവ നിഹീനോതി അവമഞ്ഞമാനായ സുദ്ദാദിസു ന കഞ്ചിപരിവജ്ജേതി. അത്തദത്ഥു സബ്ബമേവ അഭിമദുതി നിമ്മമതി. ദണ്ഡാദിഘായാ ച തത്ഥ അവിസയാ ഏവാതി ദണ്ഡേതും “ന തത്ഥ ഹത്ഥിനം ഭൂമി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ മന്തയുദ്ധേനാതി ആമബ്ബണ്ഡവേദവിഹിതേന മന്തസങ്ഗാമപ്പയോഗേന. ധനേനാതി ധനദാനേന. വാ-സദ്ദോ അവുത്തവികപ്പനത്ഥോ. തേന സാമം, ഭേദഞ്ച സങ്ഗണ്ഹാതി.

൧൦൧. പരേഹി സദ്ധിം അത്തനോ ഉപസംഹരണതോതി പരേഹി മതേഹി സദ്ധിം “തേപി നാമ മതാ, കിമങ്ഗം പന മാദിസാ”തി അത്തനോ മരണസ്സ ഉപനയനതോ. യസമഹത്തതോതി പരിവാരമഹത്തതോ, വിഭവമഹത്തതോ ച. പുത്തമഹത്തതോതി മഹാപുത്തഭാവതോ. മാമമഹത്തതോതി വീരിയബലമഹത്തതോ. യുധിട്ഠിലോ ധമ്മപുത്തോ. ചാനുരോ യോ ബലദേവേന നിബ്ബുദ്ധം കത്വാ മാരിതോ.

സഹ ഇദ്ധീഹിതി വേജയന്തകമ്പനനന്ദോപനന്ദമനാദിസു ദിട്ഠാനുഭാവാഹി അത്തനോ ഇദ്ധീഹി സദ്ധിം മച്ചുമുഖം പവിട്ഠോ.

കലം നഗ്ഘന്തി സോളസിന്തി സോളസന്നം പൂരണഭാഗം ന അഗ്ഘന്തി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ആയസ്മതോ മേരസ്സ സാരിപുത്തസ്സ പഞ്ചം സോളസഭാഗേ കത്വാ തതോ ഏകം ഭാഗം സോളസയാ ഗഹേത്വാ ലദ്ധം ഏകഭാഗസങ്ഖാതം കലം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം റപേത്വാ അഞ്ചേതസം സത്താനം പഞ്ചാ ന അഗ്ഘന്തിതി.

സബ്ബസ്സാപി സംകിലേസപക്ഖസ്സ സമുഗ്ഘാതോ ഞായേന ആരദ്ധവീരിയസ്സ ഹോതീതി ആഹ “ഞാണവീരിയബലേനാ”തി. സമ്മാദിട്ഠിസമ്മാവായാമേസു ഹി സിലേസു അട്ഠങ്ഗികോ അരിയമഗ്ഗോ സിലോവ ഹോതീതി. ഏകാകീഭാവേന ഖഗ്ഗവിസാണകപ്പാ. പരതോഘോസേന വിനാ സയമേവ ഭൂതാ പടിവിദ്ധാകുപ്പാതി സയമ്ഭുനോ.

ഹത്ഥഗതസുവണ്ണവലയാനം അത്തമഞ്ചം സങ്ഘട്ടനം വംസകളീരസ്സ കത്ഥചി അസത്തതാതി ഏവമാദികം തം തം നിമിത്തം കാരണം ആഗമ്മ. വീമംസന്താതി പവത്തിനിവത്തിയോ ഉപപരിക്ഖന്താ. മഹന്താനം സിലക്ഖന്ധാദിനം ഏസനട്ഠേന മഹേസയോ. ഏകചരിയനിവാസേനാതി ഏകചരിയനിവാസമത്തേന, ന സീലാദിനാ. ഖഗ്ഗമിഗസിങ്ഗസമാ ഉപമാ യേസം, ഖഗ്ഗമിഗസിങ്ഗം വാ സമുപമാ യേസം തേ ഖഗ്ഗസിങ്ഗസമുപമാ.

തമ്ബന്ധവതുങ്ഗനഖതാദിഅസീതിഅനുബ്ബുഞ്ജനപടിമണ്ഡിതേഹി സുപ്പതിട്ഠിതപാദതാദിഹി ദത്തിംസായ മഹാപുരിസലക്ഖണ്ണേഹി വിചിത്രോ അച്ഛരിയബ്ഭുതോ രൂപകായോ ഏതസ്സാതി അസീതി...പേ... രൂപകായോ. സഹ വാസനായ സബ്ബേസം കിലേസാനം പഹീനത്താ സബ്ബാകാരപരിസുദ്ധസിലക്ഖന്ധാദിഗുണരതനേഹി സമീദ്ധോ ധമ്മകായോ ഏതസ്സാതി സബ്ബാകാര...പേ... ധമ്മകായോ. റാനസോതി തങ്ഖണ്ണേയേവ.

ഏവം മഹാനുഭാവസ്സാതി ഏവം യഥാവുത്തരൂപകായസമ്പത്തിയാ, ധമ്മകായസമ്പത്തിയാ ച വിത്തായമാനവിപുലാപരിമേയുബ്ബുദ്ധാനുഭാവസ്സ, വസം നാഗതം അനുപഗമനവസേനാതി അധിപ്പായോ.

മരണം സാമഞ്ചം ഏതസ്സാതി മരണസാമഞ്ചത്തോ, തസ്സ ഭാവോ മരണസാമഞ്ചത്താ, തായ.

൧൦൨. കിമികുലാനന്തി കിമിസമുഹാനം, കിമിജാതിനം വാ. ജീയന്തിതി ജരം പാപുണ്ണി.

നിക്ഖന്തേതി വീതിവത്തേ. പടിഹിതായാതി പച്ചാനുഗതായ. സോ മമസ്സ അന്തരായോതി സാ യഥാവുത്താ ന കേവലം കാലകിരിയാവ, അഥ ഖോ മമ അതിദുല്ലഭം ഖണ്ണം ലഭിത്വാ റിതസ്സ സത്ഥുസാസനമനസികാരസ്സ അന്തരായോ അസ്സ ഭവേയ്യ. ബ്യാപജ്ജയ്യാതി വിപത്തിം ഗച്ഛേയ്യ. സത്ഥകേന വിയ അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനം കന്തനകാ മരണകാലേ സന്ധിബന്ധനച്ഛേദനകവാതാ സത്ഥകവാതാ.

൧൦൩. അബലന്തി ബലഹീനം. ദുബ്ബലന്തി തസ്സേവ വേവചനം. അഭാവത്ഥോ ഹി അയം ദു-സദ്ദോ “ദുസ്സിലോ (അ° നി° ൨.൨൧൩; അ° നി° ൧൦.൦൭) ദുപ്പത്തോ”തിആദിസു (മ° നി° ൧.൪൪൯) വിയ. തദേതം ആയു. അസ്സാസപസ്സാസാനം

സമവൃത്തിതാ അപരാപരം പവേസനീക്ഖമോവ. ബഹി നിക്ഖന്തനാസികവാതേ അന്തോ അപവിസന്തേ, പവിട്ഠോ വാ അനിക്ഖമന്തേതി ഏകസ്സേവ പവേസനീക്ഖമോ വിയ വുത്തം, തം നാസികവാതഭാവസാമന്തേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. അധിമത്തതായ അച്ചാസനഅധിട്ഠാനാദിനാ. തഭാവോ ഹി ഇരിയാപമാനം സമവൃത്തിതാ. അതിസീതേന അഭിഭൂതസ്സ കായസ്സ വിപജ്ജനം മഹിംസരട്ഠാദീസു ഹിമപാതകാലേന ദീപേതഞ്ചം. തത്ഥ ഹി സത്താ സീതേന ഭിന്നസരീരാ ജീവിതക്ഖയം പാപുണന്തി. അതിഉണ്ഹേന അഭിഭൂതസ്സ വിപജ്ജനം മരുകന്താരേ ഉണ്ഹാഭിതത്തായ പച്ഛിം, തത്ഥ റപിതം ഉപരി സാടേകം, പുത്തഞ്ച അക്കമിത്ഥാ മതായ ഇത്ഥിയാ ദീപേതഞ്ചം. മഹാഭൂതാനം സമവൃത്തിതാ പകോപാഭാവോ . പഥവീയാതുആദിനം പകോപേന സരീരസ്സ വികാരാപത്തി പരതോ ധാതുകമ്മട്ഠാനകമായം ആഗമിസ്സതി. യുത്തകാലേതി ഭുജ്ജിതും യുത്തകാലേ ബുദ്ധാഭിഭൂതകാലേ.

൧൦൪. അവവത്ഥാനത്തോതി കാലാദിവസേന വവത്ഥാനാഭാവതോ. വവത്ഥാനന്തി ചേത്ഥ പരിച്ഛേദോ അധിപ്പേതോ, ന അസങ്കരതോ വവത്ഥാനം, നിച്ഛയോ ചാതി ആഹ “പരിച്ഛേദാഭാവതോ”തി. ന നായരേതി ന ഞായന്തി.

ഇതോ പരന്തി ഏത്ഥ പരന്തി പരം അന്തം കാലന്തി അത്ഥോ. തേന ഓരകാലസ്സാപി സങ്ഗഹോ സിദ്ധോ ഹോതി. പരമായുതോ ഓരകാലം ഏവ ചേത്ഥ “പര”ന്തി അധിപ്പേതം. തതോ പരം സത്താനം ജീവനസ്സ അഭാവതോ “വവത്ഥാനാഭാവതോ”തി വത്തും ന സക്കാതി. അബ്ബുദപേസിതിആദീസു “അബ്ബുദകാലേ പേസികാലേ”തിആദിനാ കാല-സദ്ദോ പച്ചേകം യോജേതേണ്ണോ. കാലോതി ഇയ പുണ്ണഹാദിവേലാ അധിപ്പേതാ. തേനാഹ “പുണ്ണഹേപി ഹി”തിആദി. ഇയേവ ദേഹേന പതിതണ്ണന്തി സമ്ബന്ധോ. അനേകപ്പകാരത്തോതി നഗരേ ജാതാനം ഗാമേ, ഗാമേ ജാതാനം നഗരേ, വനേ ജാതാനം ജനപദേ, ജനപദേ ജാതാനം വനേതിആദിനാ അനേകപ്പകാരതോ. ഇതോ ചുതേനാതി ഇതോ ഗതിതോ ചുതേന. ഇയ ഇമിസ്സം ഗതിയം. യന്തയുത്തഗോണോ വിയാതി യഥാ യന്തേ യുത്തഗോണോ യന്തം നാതിവത്തതി, ഏവം ലോകോ ഗതിപഞ്ചകന്തി ഏത്തകേന ഉപമാ.

൧൦൫. അപ്പം വാ ഭിച്ഛോതി വസ്സസതതോ ഉപരി “ദസ വാ വസ്സാനി, വീസതി വാ”തിആദിനാ ദുതിയം വസ്സസതം അപാപുണന്തോ അപ്പകം വാ ജീവതിതി അത്ഥോ. ഗമനീയോതി ഗന്ധണ്ണോ ഉപപജ്ജനവസേന. സമ്പരായോതി പരലോകോ.

ഹീളേയ്യാതി പരിഭവേയ്യ ന സമ്ഭാവേയ്യ. നന്തി ആയും. സുപോരിസോതി സാധുപുരിസോ പണ്ണവാ. ചരേയ്യാതി സുചരിതം ചരേയ്യ. തേനാഹ “ആദിത്തസീസോവാ”തി.

സത്തഹി ഉപമാഹിതി -

“സേയ്യമാപി, ബ്രാഹ്മണ, തിണ്ണഗ്ഗേ ഉസ്സാവബിന്ദു സൂരിയേ ഉഗ്ഗച്ഛന്തേ വിപ്പംയേവ പടിവിഗച്ഛതി, ന ചിരട്ഠിതികം ഹോതി. ഉദകേ ഉദകപുണ്ണുളം. ഉദകേ ദണ്ഡരാജി. നദി പണ്ണതേയ്യാ ദൂരങ്ഗമാ സീഘസോതാ ഹാരഹാരിനീ. ബലവാ പുരിസോ ജീവഹഗ്ഗേ വേളപിണ്ഡം സംയുഹിത്ഥാ അകസിരേണേവ വമേയ്യ. ദിവസം സന്തത്തേ അയോകാഹേ മംസപേസി പക്ഖിത്താ വിപ്പംയേവ പടിവിഗച്ഛതി, ന ചിരട്ഠിതികാ ഹോതി. ഗാവി വജ്ജയാ ആഘാതനം നീയമാനാ യം യദേവ പാദം ഉലരതി, സന്തികേവ ഹോതി വധസ്സ, സന്തികേവ മരണ്ണസ്സ, ഏവമേവം ഖോ, ബ്രാഹ്മണ, ഗോവജ്ജയൂപമം ജീവിതം മനുസ്സാനം പരിത്തം ലഹുകം ബഹുദുക്ഖം ബഹുപായാസം മന്തായം ബോദ്ധഞ്ചം, കത്തഞ്ചം കൂസലം, ചരിതഞ്ചം ബ്രഹ്മചരിയം, നത്ഥി ജാതസ്സ അമരണ്ണ”ന്തി (അ° നി° ൧.൧൪) -

ഏവമാഗതാഹി ഇമാഹി സത്തഹി ഉപമാഹി അലങ്കരം.

രത്തിന്ദിവന്തി ഏകം രത്തിന്ദിവം. ഭഗവതോ സാസനന്തി അരിയമഗ്ഗപടിവേധാവഹം സത്ഥു ഓവാദം. ബഹും വത മേ കതം അസ്സാതി ബഹും വത മയാ അത്തഹിതം പണ്ണജിതകിച്ചം കതം ഭവേയ്യ. തദന്തരന്തി തം ഖണ്ഡം തത്തകം വേലം. ഏകം പിണ്ഡപാതന്തി ഏകം ദിവസം യാപനപ്പഹോനകം പിണ്ഡപാതം. ദണ്ഡന്തി മന്ദം ചിരായ. അവിസ്സാസിയോ അവിസ്സാസനിയോ.

൧൦൭. ചിത്തേ യരന്തേയേവ സത്താനം ജീവിതവോഹാരോ, ചിത്തസ്സ ച അതിഇത്തരോ ഖണ്ണോ ലഹുപരിവത്തിഭാവതോ. യഥാഹ ഭഗവാ “നാഹം, ഭിക്ഖവേ, അന്തം ഏകധമ്മന്ധി സമനുപസ്സാമി, യം ഏവം ലഹുപരിവത്തം, യഥയിദം ചിത്ത”ന്തി (അ° നി° ൧.൪൮; കമാ° ൩൩൫). തസ്ഥാ സത്താനം ജീവിതം ഏകചിത്തക്ഖണികത്താ ലഹുസം ഇത്തരന്തി ദസ്സേന്തോ “പരമത്ഥതോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “പരമത്ഥതോ”തി ഇമിനാ യായം “യോ ചിരം ജീവതി, സോ വസ്സസത”ന്തിആദിനാ സത്താനം (ദീ° നി° ൨.൧; സം° നി° ൧.൧൪; അ° നി° ൧.൧൪) ജീവിതപ്പവത്തി വുത്താ, സാ പബന്ധവിസയത്താ വോഹാരവസേനാതി തം പടിക്ഖിപതി. “അതിപരിത്തോ”തി ഇമിനാ -

“സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, ചത്താരോ ദദ്ദഹധമ്മാ ധനുഗ്ഗഹാ സുസികഖിതാ കതഹത്ഥാ കതുപാസനാ ചതുദ്ദിസാ റിതാ അസ്സു, അഥ പുരിസോ ആഗച്ഛേയ്യ ‘അഹം ഇമേസം...പേ... കതുപാസനാനം ചതുദ്ദിസാ കണ്ഡേ വിത്തേ അപ്പതിട്ഠിതേ പഥവിയം ഗഹേത്ഥാ ആഹരിസ്സാമി’തി. യഥാ ച, ഭിക്ഖവേ, തസ്സ പുരിസസ്സ ജവോ, യഥാ ച ചന്ദിമസൂരിയാനം ജവോ, തതോ സീഘതരോ. യഥാ ച, ഭിക്ഖവേ, തസ്സ പുരിസസ്സ ജവോ, യഥാ ച ചന്ദിമസൂരിയാനം ജവോ, യഥാ ച യാ ദേവതാ ചന്ദിമസൂരിയാനം പുരതോ ധാവന്തി, താസം ദേവതാനം ജവോ, തതോ സീഘതരം ആയുസങ്ഖാരാ വീയന്തി”തി (സം° നി° ൨.൨൨൮) -

ഏവം വുത്തം പരിത്തന്ധി പടിക്ഖിപതി. തത്ര ഹി ഗമനസ്സാദാനം ദേവപുത്താനം ഹേട്ഠുപരിയേന പടിമുഖം ധാവന്താനം സിരസി, പാദേ ച ബദ്ധഖുരധാരാസന്നിപാതതോപി പരിത്തകോ രൂപജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ സോ ഖണ്ണോ വുത്തോ, ചിത്തസ്സ പന അതിവിധ പരിത്തതരോ, യസ്സ ഉപമാപി നത്ഥി. തേനേവാഹ “യാവഞ്ചിദം, ഭിക്ഖവേ, ഉപമാപി ന സുകരാ, യാവ ലഹുപരിവത്തം ചിത്ത”ന്തി (അ° നി° ൧.൪൮). ജീവിതക്ഖണ്ണോതി ജീവനക്ഖണ്ണോ. ഏകചിത്തപ്പവത്തിമത്തോയേവ ഏകസ്സ ചിത്തസ്സ പവത്തിമത്തേനേവ സത്താനം പരമത്ഥതോ ജീവനക്ഖണ്ണസ്സ പരിച്ഛിന്നത്താ. ഇദാനി തമത്ഥം ഉപമായ പകാസേന്തോ “യഥാ നാമാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ പവത്തമാനന്തി പവത്തന്തം. ഏകചിത്തക്ഖണികന്തി ഏകചിത്തക്ഖണ്ണമത്തവന്തം. തസ്ഥിം ചിത്തേ നിരുദ്ധമത്തേതി യേന വത്തമാനചിത്തക്ഖണ്ണേന “ജീവതി”തി വുച്ചതി, തസ്ഥിം ചിത്തേ നിരോധം ഭങ്ഗം പത്തമത്തേ തംസമങ്ഗി സത്തോ നിരുദ്ധോ മതോതി വുച്ചതി.

വൃത്തമേവമം പാളിയാ വിഭാവേതും “യഥാഹ”തിആദി വൃത്തം. തേന തീസുപി കാലേസു സത്താനം പരമമതോ ജീവനം നാമ ചിത്തക്ഖണവസേനേവാതി ദണ്ണേതി.

ജീവിതത്തി ജീവിതിന്ദ്രിയം. സുഖദുക്ഖാതി സുഖദുക്ഖവേദനാ. ഉപേക്ഖാപി ഹി സുഖദുക്ഖാസു ഏവ അന്തോഗയാ ഇട്ഠാനിട്ഠഭാവതോ. അത്തഭാവോതി ജീവിതവേദനാവിത്താണാനി റപേത്യാ അവസിട്ഠയമ്മാ വൃത്താ. കേവലാതി അത്തനാ, നിചഭാവേന വാ അഭോമിസ്സാ. ഏകചിത്തസമായുത്താതി ഏകേകേന ചിത്തേന സഹിതാ. ലഹുസോ വത്തതി ഖണ്ണോതി വൃത്തനയേന ഏകചിത്തക്ഖണികതായ ലഹുകോ അതിഇത്തരോ ജീവിതാദിനം ഖണ്ണോ വത്തതി.

യേ നിരുദ്ധാ മരന്തസ്സാതി ചവന്തസ്സ സത്തസ്സ ചുതിതോ ഉദ്ധം “നിരുദ്ധാ”തി വത്തഞ്ച യേ ഖണ്ണാ. തിട്ഠമാനസ്സ വാ ഇയാതി യേ വാ ഇധ പവത്തിയം തിട്ഠന്തസ്സ ധരന്തസ്സ ഭങ്ഗപ്പത്തിയാ നിരുദ്ധാ ഖണ്ണാ. സഞ്ചേപി സദിസാ തേ സഞ്ചേപി ഏകസദിസാ. കഥം? ഗതാ അപ്പടിസന്ധികാ പുന ആഗത്യാ പടിസന്ധാനാഭാവേന വിഗതാ. യഥാ ഹി ചുതിഖണ്ണാ ന നിവത്തന്തി, ഏവം തതോ പുഞ്ചേപി ഖണ്ണാ, തസ്ഥാ ഏകചിത്തക്ഖണികം സത്താനം ജീവിതത്തി അധിപ്പായോ.

അനിബ്ബത്തേന ന ജാതോതി അനുപന്നേന ചിത്തേന ജാതോ ന ഹോതി അജാതോ നാമ ഹോതി. പച്ചുപ്പന്നേന വത്തമാനേന ചിത്തേന ജീവതി ജീവമാനോ നാമ ഹോതി. ചിത്തഭങ്ഗാ മതോ ലോകോതി ചുതിചിത്തസ്സ വിധ സബ്ബസ്സപി തസ്സ തസ്സ ചിത്തസ്സ ഭങ്ഗപ്പത്തിയാ അയം ലോകോ പരമമതോ മതോ നാമ ഹോതി നിരുദ്ധസ്സ അപ്പടിസന്ധികത്താ. ഏവം സന്തേപി പത്തത്തിപരമമതിയാ യാ തം തം ധരന്തം ചിത്തം ഉപാദായ “തിസ്സോ ജീവതി, ഫുസ്സോ ജീവതി”തി വചനപ്പവത്തിയാ വിസയഭൂതാ സന്താനപത്തത്തി, സാ ഏതഥ പരമമതിയാ പരമമഭൂതാ. തഥാ ഹി വദന്തി “നാമഗോത്തം ന ജീരതി”തി (സം നീ ൧.൨൩).

൧൨൨. അത്തരത്തരേന ആകാരേന. ചിത്തത്തി കമ്മട്ഠാനാരമ്മണം ചിത്തം. ആസേവനം ലഭിതി ഭാവനാസേവനം ലഭിതി, ഖഹിദ്ധാ വിക്ഖേപം പഹായ ഏകത്തവസേന മരണാരമ്മണമേവ ഹോതിതി. തേനാഹ “മരണാരമ്മണാ സതി സന്തിട്ഠന്തി”തി. സഭാവധമ്മാനം ഭേദോ സഭാവധമ്മഗതികോ ഏവാതി ആഹ “സഭാവധമ്മത്താ പന ആരമ്മണസ്സാ”തി. തേനാഹ ഭഗവാ “ജരാമരണം, ഭിക്ഖവേ, അനിചും സങ്ഖതം പടിച്ചസമുപ്പന്ന”തിആദി (സം നീ ൨.൨൦). സംവേജനീയത്താതി സംവേഗജനനതോ മഹാഭൂതേസു മഹാവികാരതാ വിധ ഗയ്ഹമാനാ മരണം അനുസ്സരിയമാനം ഉപരൂപരി ഉബ്ബേഗമേവ ആവഹതിതി തഥ ന ഭാവനാചിത്തം അപ്പേതും സക്കോതി. യദി സഭാവധമ്മത്താ അപ്പനം ന പാപുണാതി, ലോകുത്തരജ്ജ്യാനം ഏകച്ചാനി അരുപജ്ജ്യാനാനി ച കഥന്തി ആഹ “ലോകുത്തരജ്ജ്യാനം പനാ”തിആദി. വിസുദ്ധിഭാവനാനുക്കമവസേനാതി ഹേട്ഠിമവിസുദ്ധിയാ ആനുഭാവേന അധിഗതാതിസയായ പടിപദാണാണസ്സനവിസുദ്ധിഭാവനായ, സബ്ബസങ്ഖാരേഹി നിബ്ബിന്ദനവിരജ്ജനാദിവിസംയോഗാധിമുത്തിഅപ്പനായ ച പടിപക്ഖേതാനം പാപധമ്മാനം വിഗമോതി ഏവംഭൂതസ്സ വിസുദ്ധിഭാവനാനുക്കമസ്സ വസേന ലോകുത്തരജ്ജ്യാനം അപ്പനാപ്പത്തമേവ ഹോതി. ആരമ്മണസമതിക്കമനമത്തം തഥ ഹോതിതി അത്തേസം സഭാവധമ്മാരമ്മണകമ്മട്ഠാനാ വിയ ചിത്തസ്സ സമാധാനേ ബ്യാപാരോ നത്ഥി. യഥാസമാഹിതേന പന ചിത്തേന ആരമ്മണസമതിക്കമനമത്തമേവ ഭാവനായ കാതഞ്ച, തസ്ഥാ സഭാവധമ്മേപി ആരുപജ്ജ്യാനം അപ്പേതിതി.

സതതം അപ്പമത്തോ ഹോതി സംവേഗബഹുലത്താ, തതോ ഏവസ്സ സബ്ബഭവേസു അനഭിരതിസത്താപടിലാഭോ. ജീവിതനികന്തിം ജഹാതി മരണസ്സ അവസ്സംഭാവിതാദസ്സനതോ. പാപഗരഹി ഹോതി അനിചസത്താപടിലാഭതോ, തതോ ഏവ അസന്നിധിബഹുലതാ, വിഗതമലമച്ഛേരതാ ച. തദനുസാരോതി അനിചസത്താപരിചയാനുസാരേന. അഭാവിതമരണാതി അഭാവിതമരണാനുസ്സരണാ. അഭയോ അസമ്മുട്ട്ഠോ കാലം കരോതി പശേവ മരണസത്തായ സുപട്ഠിതത്താ.

കായഗതാസതികമാവണ്ണനാ

൧൨൩. ബുദ്ധാ ഉപ്പജ്ജന്തി ഏത്ഥാതി ബുദ്ധുപ്പാദോ, ബുദ്ധാനം ഉപ്പജ്ജനകാലോ, തസ്ഥാ. അത്തത്ര തം റപേത്യാ, അത്തസ്ഥിം കാലേതി അത്ഥോ. ന പവത്തപുബ്ബന്തി അപവത്തപുബ്ബം. തതോ ഏവ സബ്ബതിത്ഥിയാനം അവിസയഭൂതം. നനു ച സുനേത്തസമ്മാരാദയോ (അം നീ ൩.൪൪; ൨.൩൩, ൨൩), അത്തേ ച താപസപരിബ്ബാജകാ സരീരം “അസുഭ”ന്തി ജാനിംസു. തഥാ ഹി സുമേയതാപസേന സരീരം ജിഗുച്ഛന്തേന വൃത്തം -

“യനുനിമം പുതികായം, നാനാകുണ്ഡപുരിതം;

ഛന്ദസ്സയിത്ഥാന ഗച്ഛേയ്യം, അനപേക്ഖോ അനത്ഥികോ”തി. (ബു വം ൨.൨൩) -

ആദി. കാമം ബോധിസത്താ, അത്തേ ച താപസാരയോ സരീരം “അസുഭ”ന്തി ജാനന്തി, കമ്മട്ഠാനഭാവേന പന ന ജാനന്തി. തേന വൃത്തം “അത്തത്ര ബുദ്ധുപ്പാദാ”തിആദി. സംവേഗായ സംവത്തതി യാമാവതോ കായസഭാവപ്പവേദനതോ. അത്ഥായാതി ദിട്ഠയമ്മികാദിഅത്ഥായ. യോഗക്ഖേമയാതി ചതുഹി യോഗേഹി ഖേമഭാവായ. സതിസവജ്ജ്ഞായാതി സബ്ബത്ഥ സതിഅവിപ്പവാസായ ച സത്തട്ഠാനിയസവജ്ജ്ഞായ ച. ഞാണദസ്സനപടിലാഭായാതി വിപസ്സനാണാണാധിഗമായ. വിജ്ജാവിമുത്തിഫലസച്ഛികിരിയായാതി തിസ്സോ വിജ്ജാ, ചിത്തസ്സ അധിമുത്തി നിബ്ബാനം, ചത്താരി സാമത്തഫലാനിതി ഏതേസം പച്ചക്ഖകരണായ. അമതസ്സ നിബ്ബാനസ്സ അധിഗമഹേതുതായ, അമതസദിസാതപ്പകസുഖസഹിതായ ച കായഗതാസതി “അമത”ന്തി വൃത്താ. പരിഭുജ്ജന്തിതി ത്യാനസമാപജ്ജനേന വളജ്ജന്തി. പരിഹീനന്തി ജിനം. വിരദ്ധന്തി അനധിഗമേന വിരജ്ജ്യാനം. ആരദ്ധന്തി സാധിതം നിപ്ഫാദിതം. അനേകേഹി ആകാരേഹി തേസു തേസു സുത്തന്തേസു പസംസിതാ യം തം കായഗതാസതികമ്മട്ഠാനം നിദ്ദിട്ഠന്തി സമ്ബന്ധോ. കഥ പന നിദ്ദിട്ഠന്തി? കായഗതാസതിസുത്തേ (൧ം നീ ൩.൧൩൩ ആദയോ). തഥ ഹി “കഥം ഭാവിതാ ച ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ അയം ദേസനാ ആഗതാ. തത്രായം സങ്ഖേപത്തോ - ഭിക്ഖവേ, കേന പകാരേന കായഗതാസതിഭാവനാ ഭാവിതാ, കേന ച പകാരേന പുനപ്പുനം കതാ ആനാപാനജ്ജ്യാനാദിനം നിപ്ഫത്തിയാ മഹപ്ഫലാ, തേസം തേസം വിജ്ജാഭാഗിയാനം, അഭിത്താസച്ഛികരണീയാനഞ്ച ധമ്മാനം, അരതിരതിസഹനതാദിനഞ്ച സംസിദ്ധിയാ മഹാനിസംസാ ച ഹോതിതി? ആനാപാനപബ്ബന്തി ആനാപാനകമ്മട്ഠാനാവധി. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

ധാതുമനസികാരകമ്മട്ഠാനേന യദിപി ഉപചാരസമാധി ഇജ്ജന്തി, സമ്മസനവാരോ പന തഥ സാതിസയോതി ധാതുമനസികാരപബ്ബന്തി “വിപസ്സനാവസേന വൃത്ത”ന്തി വൃത്തം. “അയന്ധി ഖോ കായോ ഏവംധമ്മോ ഏവംഭാവി ഏവംഅനതീതോ”തി (ദീ നീ ൨.൩൦൯; ൧ം നീ ൧.൧൧൨) തഥ തഥ അസുഭാനിച്ചതാദിഹി സദ്ധിം കായേ ആദിനവസ്സ

വിഭാവനവസേന ദേവനായ ആഗതത്തോ “നവസിദ്ധികപേ... വൃത്താനി”തി വൃത്തം. ഏതമ ഉജുമാതകാദിസൂതി ഏതേസു സിദ്ധികപഞ്ചസു ആഗതഉജുമാതകാദിസു. ആനാപാനസ്തതിവസേനാതി ആനാപാനസ്തതിഭാവനാവസേന. യോ ഉപരി “കരിസം മത്ഥലുങ്ഗ”തി മത്ഥലുങ്ഗകോട്ഠാസോ ഗയ്ഹതി, തം ഇയ പാളിയം (മം നിം ൩.൧൪൪) അട്ഠിമിഞ്ജേനേവ സങ്ഗഹ്നിതാ ദേവനാ ആഗതാതി ദസ്സേനോ “മത്ഥലുങ്ഗം അട്ഠിമിഞ്ജേന സങ്ഗഹേത്വാ”തി ആഹ . ഇയാതി ഇമസ്ഥിം അനുസ്സതിനിദ്രേസേ. കായം ഗതാ, കായേ വാ ഗതാ സതി കായഗതാസതിതി സതിസിസേന ഇദം ദത്തിംസാകാരകമ്മട്ഠാനം അധിപ്പേതന്തി യോജനാ.

൧൦൯. ചതുരഹാഭൂതികന്തി ചതുരഹാഭൂതസന്നിസ്സയം. പൂതികായന്തി പൂതിഭൂതം പരമദുഗ്ഗന്ധകായം. റാഗഗമനാവരം സരീരം സന്ധായ, തസ്സ വാ അവയവേസു സബ്ബഹേട്ഠിം പാദതലന്തി വൃത്തം “ഉജം പാദതലാ”തി. തിരിയം തചപരിച്ഛിന്നന്തി ഏതമ നനു കേസലോമനഖാനം, തചസ്സ ച അതചപരിച്ഛിന്നതാ അത്ഥിതി? കിഞ്ചാപി അത്ഥി, തചപരിച്ഛിന്നബഹുലതായ പന കായസ്സ തചപരിച്ഛിന്നതാ ഹോതിതി ഏവം വൃത്തം. തചോ പരിയന്തോ അസ്സാതി തചപരിയന്തോതി ഏതേന പന വചനേന കായേകദേശഭൂതോ തചോ ഗഹിതോ ഏവ, തപ്പടിബലാ ച കേസാദയോ തദനുപവിട്ഠമുലാ തചപരിയന്താവ ഹോന്തിതി ദത്തിംസാകാരസമൂഹോ സബ്ബോപി കായോ തചപരിയന്തോ വൃത്തോതി വേദിതബ്ബോ.

അത്ഥിതി വചനവിപല്ലാസേന വൃത്തം, നിപാതപദം വാ ഏതം. തസ്ഥാ തീസുപി സങ്ഖാസു തദേവസ്സ രൂപം. തേനാഹ “സംവിജ്ഞി”തി. അക്ഖരചിന്തകേഹി സരീരേ കായ-സദു വണ്ണന്തേഹിപി അസുചിസമുദായഭാവേനേവ ഇച്ഛിതബ്ബോതി ദസ്സേനോ “അസുചിസഞ്ചയതോ”തി വത്ഥാ പുന നം നിരുത്തിനയേന ദസ്സേതും “കുച്ഛിതാന”തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ ആയഭൂതതോതി ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതത്താ. “പൂരം നാനപ്പകാരസ്സാ”തി വൃത്തം. “കേ പന തേ പകാരാ? യേഹി നാനപ്പകാരം അസുചി വൃത്ത”തി തേ കേസാദികേ ദസ്സേതും പാളിയം “കേസാ ലോമാ”തിആദി വൃത്തന്തി ഇമമത്ഥം ദിപേനോ ആഹ “ഏതേ കേസാദയോ ദത്തിംസാകാരാ”തി. ആകാരാ പകാരാതി ഹി ഏകോ അത്ഥോതി. ഏവം സമ്ബന്ധോതി “അത്ഥി ഇമസ്ഥിം കായേ നഖാ”തിആദിനാ സബ്ബകോട്ഠാസേസു “അത്ഥി ഇമസ്ഥിം കായേ”തി പദത്തയേന സമ്ബന്ധോ വേദിതബ്ബോ.

പരിതോതി തിരിയം, സമന്തതോ വാ പാദതലകേസമൂലേസു ച തചസ്സ ലബ്ഭന്തോ. സുചിഭാവന്തി സുചിനോ സബ്ഭാവം, സുചിമേവ വാ.

൧൧൦. യേന വിധിനാ ഉഗ്ഗഹേ കുസലോ ഹോതി, സോ സത്തവിധോ വിധി “ഉഗ്ഗഹകോസല്ല”തി വുച്ചതി, തന്നിബ്ബത്തം വാ ഞാണം. മനസിങ്കാരകോസല്ലേപി ഏസേവ നയോ.

സജ്ജായന്താ വാതി സജ്ജായം കരോന്താ ഏവ. തേസം കിര ചത്താരോ മാസേ സജ്ജായന്താനം സജ്ജായമഗ്ഗേനേവ കോട്ഠാസേ ഉപധാരേന്താനം പടിപാടിയാ ദത്തിംസാകാരാ വിഭൂതതരാ ഹുത്ഥാ ഖായിംസു, പടിക്കുലസന്താ സങ്ഠാസി, തേ തസ്ഥിം നിമിത്തേ ത്യാനം അപ്പേത്ഥാ ത്യാനപാദകം വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്ഥാ ദസ്സനമഗ്ഗം പടിവിജ്ജിയിംസു. തേന വൃത്തം “സജ്ജായന്താ വ സോതാപന്നാ അഹേസു”തി.

പരിച്ഛിന്തിതാതി തചപഞ്ചകാദിവസേനേവ പരിച്ഛേദം കത്ഥാ. പഥവിധാതുബഹുലഭാവതോ മത്ഥലുങ്ഗസ്സ കരിസാവസാനേ തന്തിആരോപനമാഹ. ഏതമ ച മംസം, ന്ഹാരു, അട്ഠി, അട്ഠിമിഞ്ജം വക്കം, വക്കം അട്ഠിമിഞ്ജം, അട്ഠി, ന്ഹാരു, മംസം, തചോ, ദന്താ, നഖാ, ലോമാ, കേസാതി ഏവം വക്കപഞ്ചകാദിസു അനുലോമസജ്ജായം വത്ഥാ പടിലോമസജ്ജായോ പുരിമേഹി സമ്ബന്ധോ വൃത്തോ. സ്വായം സമ്മോഹവിനോദനിയം (വിഭം അട്ഠം ൩൪൭) വിസും തിപഞ്ചാഹം, പുരിമേഹി ഏകതോ തിപഞ്ചാഹന്തി ഛരപഞ്ചാഹം സജ്ജായോ വൃത്തോ, തത്ഥ ആദിഅന്തദസ്സനവസേന വൃത്തോതി ദട്ഠബ്ബോ. അനുലോമപടിലോമസജ്ജായേപി ഹി പടിലോമസജ്ജായോ അന്തിമോ ഹോതി, സജ്ജായപ്പകാരന്തരം വാ ഏതന്തിതി വേദിതബ്ബം.

ഹത്ഥസങ്ഖലികാതി അങ്ഗുലിപന്തിമാഹ.

മനസാ സജ്ജായോതി ചിത്തേന ചിന്തനമാഹ, യം മാനസം “ജപ്പന”തി വുച്ചതി, സമ്മദേവ അജ്ജായോതി വാ സജ്ജായോ, ചിന്തനന്തി അത്ഥോ. ചിരന്തരം സുട്ഠ പവത്തനേന പഗുണഭൂതാ കമ്മട്ഠാനതന്തി സമാവജ്ജിത്ഥാ മനസി കരോന്തസ്സ ആദിതോ പട്ഠായ യാവ പരിയോസാനാ കത്ഥചി അസജ്ജമാനാ നിരന്തരമേവ ഉപട്ഠാതി, തദനുസാരേന തദത്ഥോപി വിഭൂതതരോ ഹുത്ഥാ ഖായതിതി ആഹ “വചസാ സജ്ജായോ ഹി...പേ... പടിവേധസ്സ പച്ചയോ ഹോതി”തി. ലക്ഖണപടിവേധസ്സാതി അസുലേഖ്വണപടിവേധസ്സ.

പടിക്കുലസഭാവസല്ലക്ഖണസ്സ കസ്സചി വണ്ണഗുഹണമുഖേന കോട്ഠാസാ വവത്ഥാനം ഗച്ഛന്തി, കസ്സചി സങ്ഠാനഗുഹണമുഖേന, കസ്സചി ദിസാവിഭാഗഗുഹണമുഖേന, കസ്സചി പതിട്ഠിതോകാസഗുഹണമുഖേന, കസ്സചി സബ്ബസോ പരിച്ഛിജ്ജഗുഹണമുഖേനാതി വണ്ണാദിതോ സല്ലക്ഖണം ഉഗ്ഗഹകോസല്ലാവഹം വൃത്തന്തി തം ദസ്സേനോ “കേസാദിനം വണ്ണോ വവത്ഥപേതബ്ബോ”തിആദിമാഹ.

അത്തനോ ഭാഗോ സഭാഗോ, സഭാഗേന പരിച്ഛേദോ സഭാഗപരിച്ഛേദോ, ഹേട്ഠുപരിതിരിയപരിയന്തേഹി, സകോട്ഠാസികകേസന്തരാദിഹി ച പരിച്ഛേദോതി അത്ഥോ. അമിസ്സകതാവസേനാതി കോട്ഠാസന്തരേഹി അവോമിസ്സകതാവസേന. അസഭാഗോ ഹി ഇയ “വിസഭാഗോ”തി അധിപ്പേതോ, ന വിരുദ്ധസഭാഗോ. സ്വായമത്ഥോ കേസാദിസദുതോ ഏവ ലബ്ഭതി. സദുന്തരത്ഥാപോഹനവസേന സദോ അത്ഥം വദന്തിതി “കേസാ”തി വൃത്തേ “അകേസാ ന ഹോന്തി”തി അയമത്ഥോ വിത്തായതി. കേ പന തേ അകേസാ? ലോമാദയോ, ന ച ഘടാദിസു പസങ്ഗോപകരണേനേവ തേസം നിവത്തിത്താ.

പടിക്കുലവസേനേവ കഥിതം ധാതുവിഭാഗസ്സ സാമന്തതോപി അഗഹിതത്താ. തത്ഥേവ വിസും ധാതുകമ്മട്ഠാനസ്സ കഥിതത്താ ച ധാതുവിഭിന്ദോ പക്കുസാതിസുത്തം (മം നിം ൩.൩൪൨) വിഭിന്ദഗ്ഗപകരണേ ധാതുവിഭിന്ദഗ്ഗപാളി (വിഭം ൧൦൨ ആദയോ) ച. യസ്സ വണ്ണതോ ഉപട്ഠാതി കേസാദി, തം പുഗ്ഗലം സന്ധായ ത്യാനാനി കേസാദിസു വണ്ണകസിണാരമ്മണാനി വിഭത്താനി. തത്ഥാ ആചിക്ഖിതബ്ബന്തി യദത്ഥം വൃത്തം, തം ദസ്സേതും “തത്ഥ ധാതുവസേനാ”തിആദി വൃത്തം. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം പടിക്കുലമനസിങ്കാരപഞ്ചേ. കായഗതാസതിസുത്തേ (മം നിം ൩.൧൪൩ ആദയോ) ഹി പടിക്കുലമനസിങ്കാരപഞ്ചം ഗഹേത്ഥാ ഇയ കായഗതാസതിഭാവനാ നിദ്രിസീയതി.

മവ്യമ. ന ഏകന്തരികായാതി ഏകന്തരികായപി ന മനസി കാതഞ്ചം, പഗേവ ദന്തരികാദിനാതി അധിപ്പായോ. ന ഭാവനം സന്ധാദേതി, ലക്ഖണപടിവേധം ന പാപുണാതി ഏകന്തരികായ മനസി കരോന്തോതി സമ്ബന്ധോ.

ഓക്കമനവിസ്തജ്ജനന്തി പടിപജ്ജിതബുവിസ്തജ്ജതബ്ബേ മഗ്ഗേ. പുച്ഛിത്ഥാവഗന്തഞ്ചം ഹോതി ഗഹേതബുവിസ്തജ്ജതബ്ബട്ഠാനസ്സ അസല്ലക്ഖണേതോ. കമ്മട്ഠാനം പരിയോസാനം പാപുണാതിതി ആദിതോ പട്ഠായ യാവ പരിയോസാനാ മനസികാരമന്തം ഹോതിതി അധിപ്പായോ. അവിഭൂതം പന ഹോതി പടിക്കുലാകാരസ്സ സുട്ഠ അസല്ലക്ഖണേതോ. തതോ ഏവ ന വിസേസം ആവഹതി.

കമ്മട്ഠാനം പരിയോസാനം ന ഗച്ഛതിതി പടിപാടിയാ സബ്ബകോട്ഠാസേ മനസി കരോന്തോയേവ വിഭൂതാ ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തി. തേ സാതിസയം പാടിക്കുലതോ മനസി കരോന്തസ്സ കമ്മട്ഠാനം പരിയോസാനം ഗച്ഛേയ്യ, ഇമസ്സ പന അതിവിയ ദന്ധം മനസി കരോന്തോ വിഭൂതതോ ഉപട്ഠാനമേവ നത്ഥി, കൂതോ പടിക്കുലതായ സന്ഠാനം. തേനാഹ “വിസേസാധിഗമസ്സ പച്ചയോ ന ഹോതി”തി.

ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണേതി “അസുചി പടിക്കുല”ന്തി കേസാദീസു പവത്തേതഞ്ചം അസുഭാസുപസ്സനം ഹിത്വാ സുഭാദിവസേന ഗയ്ഹമാനാ കേസാദയോപി ഹ്യ “ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണമേവാ”തി വേദിതബ്ബാ. രൂപാദയോ ഹി നീലാദിവസേന പുമുസഭാവതായ പുമുത്താരമ്മണം നാമ, നാനാരമ്മണന്തി അത്ഥോ. അസമാധാനം ചേതസോ വിരൂപോ വേപോതി വിക്ഖേപോ. സോ സതിം സുപട്ഠിതം കത്വാ സക്കച്ചം കമ്മട്ഠാനം മനസി കരോന്തേന പടിബാഹിതബ്ബോ. പരിഹായതിതി ഹായതി. പരിധംസതിതി വിനസ്സതി.

യാ അയം കേസാ ലോമാതിആദികാ ലോകസങ്കേതാനുഗതാ. പണ്ണത്തിതി അട്ഠ ധമ്മേ ഉപാദായ പണ്ണത്തി. തം കേസാദിപണ്ണത്തിം. അതിക്കമിത്ഥാതി പടിക്കുലഭാവനായ അതിക്കമിത്ഥാ ഉഗ്ഘാടേതോ. തസ്സാ ഉഗ്ഘാടിതത്താ തസ്മിം തസ്മിം കോട്ഠാസേ പടിക്കുലതോ ഉപട്ഠഹന്തേ “പടിക്കുല”ന്തി ചിത്തം ഠപേതബ്ബം. ഇദാന്തി തമത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേനോ “യഥാ ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ത്രിദം ഉപമാസംസന്ദനം - മനുസ്സാ വിയ യോഗാവചരോ. ഉദപാനം വിയ കോട്ഠാസാ. താലപണ്ണാദിസന്താണം വിയ കേസാദിപണ്ണത്തി. തേന മനുസ്സാനം ഉദപാനേ ന്ഹാനപിവനാദി വിയ യോഗാവചരസ്സ പുബ്ബഭാഗേ കേസാ ലോമാതി പണ്ണത്തിവസേന മനസികാരോ. അഭിണ്ഠസഞ്ചാരേന മനുസ്സാനം സന്താണേന വിനാ ഉദപാനേ കിച്ചകരണം വിയ യോഗാവചരസ്സ മനസികാരബലേന പണ്ണത്തിം അതിക്കമിത്ഥാ പടിക്കുലഭാവേയേവ ചിത്തം ഠപേത്വാ ഭാവനാനുയോഗോ. പുബ്ബഭാഗേ...പേ... പാകടോ ഹോതിതി “കേസാ ലോമാ”തിആദിനാ (മം നിം ന.പ.൧൪) ഭാവനമനുയുജ്ജന്തസ്സ കേസാദിപണ്ണത്തിയാ സദ്ധിംയേവ കോട്ഠാസാനം പടിക്കുലഭാവോ പുബ്ബഭാഗേ പാകടോ ഹോതി. അമാതി പച്ഛാ ഭാവനായ വിധിപടിപന്നകാലേ. പടിക്കുലഭാവേയേവ ചിത്തം ഠപേതബ്ബന്തി കോട്ഠാസാനം പടിക്കുലാകാരേയേവ ഭാവനാചിത്തം പവത്തേതബ്ബം.

അനുപുബ്ബേന മുഞ്ചനം അനുപുബ്ബമുഞ്ചനം, അനുപട്ഠഹന്തസ്സ അനുപട്ഠഹന്തസ്സ മുഞ്ചനന്തി അത്ഥോ. കഥം പന അനുപട്ഠാനം ഹോതിതി ആഹ “ആദികമ്മികസ്സാ”തിആദി. പരിയോസാനകോട്ഠാസമേവ ആഹച്ച തിട്ഠന്തിതി ഇദം കമ്മട്ഠാനം തന്തിഅനുസാരേന ആദിതോ കമ്മട്ഠാനമനസികാരോ പവത്തതിതി കത്വാ വുത്തം. തഥാ ഹിസ്സ മനസാ സജ്ജായോ വിയ മനസികാരോ തേ തേ കോട്ഠാസേ ആമട്ഠമത്തേ കത്വാ ഗച്ഛതി, ന ലക്ഖണസല്ലക്ഖണവസേന. യദാ പന നേ ലക്ഖണസല്ലക്ഖണവസേന സുട്ഠ ഉപധാരേന്തോ മനസി കരോതി, തദാ കേചി ഉപട്ഠഹന്തി, കേചി ന ഉപട്ഠഹന്തി. തത്ഥ പടിപജ്ജനവിധിം ദസ്സേന്തോ “അമസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ കമ്മന്തി മനസികാരകമ്മം താവ കാതഞ്ചം. കീവ ചിരന്തി? യാവ ദീസു ഉപട്ഠിതേസു, തേസന്ധി ദിന്നം ഏകോ സുട്ഠുതരം ഉപട്ഠഹതി താവ.

ഉക്കുട്ഠുക്കുട്ഠിട്ഠാനേയേവ ഉട്ഠഹിത്ഥാതി പുബ്ബേ വിയ ഏകത്ഥകതായ ഉക്കുട്ഠിയാ കമേന സബ്ബതാലേസു പതിത്ഥാ ഉട്ഠഹിത്ഥാ ഉട്ഠഹിത്ഥാ പരിയന്തതാലം , ആദിതാലഞ്ച ആഗന്താ തതോ തതോ തത്ഥ തത്ഥേവ കതായ ഉക്കുട്ഠിയാ ഉട്ഠഹിത്ഥാതി അത്ഥോ.

ദേഭിക്ഖാതി ദീസു ഗേഹേസു ലദ്ധഭിക്ഖാ.

അപ്പനാതോതി അപ്പനാകാരതോ ദന്തിംസാകാരേ അപ്പനാ ഹോന്തി. കിം പച്ഛേകം കോട്ഠാസേസു ഹോതി ഉദാഹു അണ്ണമാതി വിചാരണായം ആഹ “അപ്പനാകോട്ഠാസതോ”തി, കോട്ഠാസതോ കോട്ഠാസതോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “കേസാദീസു”തിആദി.

അധിചിത്തന്തി സമമവിപസ്സനാചിത്തം.

അനുയുത്തേനാതി യുത്തപ്പയുത്തേന, ഭാവേന്തേനാതി അത്ഥോ. കാലേനകാലന്തി കാലേ കാലേ. സമാധിനിമിത്തം ഉപലക്ഖിതസമാധാനാകാരോ സമാധി ഏവ. മനസികാതബ്ബന്തി ചിത്തേ കാതഞ്ചം, ഉപ്പാദേതബ്ബന്തി അത്ഥോ. സമാധികാരണം വാ ആരമ്മണം സമാധിനിമിത്തം, തം ആവജ്ജിതബ്ബന്തി അത്ഥോ. പഗ്ഗഹനിമിത്തഉപേക്ഖാനിമിത്തേസുപി ഏസേവ നയോ. ഠാനം അത്ഥിതി വചനസേസോ. തം ഭാവനാ ചിത്തം കോസജ്ജായ സംവത്തേയ്യ, ഏതസ്സ സംവത്തന്തസ്സ ഠാനം കാരണം അത്ഥിതി അത്ഥോ. തം വാ മനസികരണചിത്തം കോസജ്ജായ സംവത്തേയ്യ, ഏതസ്സ ഠാനം കാരണം അത്ഥിതി അത്ഥോ. മുദുന്തി സുഭാവിതഭാവേന മുദുഭൂതം, വസീഭാവപ്പത്തന്തി അത്ഥോ. മുദുത്താ ഏവ കമ്മത്തം കമ്മക്ഖമം കമ്മയോഗം. പഭസ്സരന്തി ഉപക്ഖിലേസവിഗമേന പരിസുദ്ധം, പരിയോദാതന്തി അത്ഥോ. ന ച പഭണ്ഠുതി കമ്മന്തിയഭാവുപഗമേന ന ച പഭിജ്ജനസഭാവം സുദ്ധന്തം വിയ സുവണ്ണം വിനിയോഗക്ഖമം. തേനാഹ “സമ്മാ സമാധിയതി ആസവാന്തം ഖയായാ”തി.

ഉക്കം ബന്ധതിതി മുസം സന്ധാദേതി. ആലിന്വേതിതി ആദിപേതി ജാലേതി. തഞ്ചാതി തം പിളന്ധനവികതിസഞ്ചാതം അത്ഥം പയോജനം അസ്സ സുവണ്ണകാരസ്സ അനുഭോതി പഹോതി സാധേതി. അസ്സ വാ സുവണ്ണസ്സ അത്ഥം സുവണ്ണകാരോ അനുഭോതി പാപുണാതി.

അഭിഞ്ഞായ ഇദ്ധിവിധാദിഞ്ഞാണേന സച്ഛികരണിയസ്സ ഇദ്ധിവിധപച്ചനുഭവനാദികസ്സ അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികരണിയസ്സ . യസ്സ പച്ചക്ഖം അത്ഥി, സോ സക്ഖി. സക്ഖിനോ ഭബ്ബതാ സക്ഖിഭബ്ബതാ, സക്ഖിഭവനന്തി വുത്തം ഹോതി. സക്ഖി ച സോ ഭബ്ബോ ചാതി വാ സക്ഖിഭബ്ബോ. അയഞ്ഠഹി ഇദ്ധിവിധാദിനം ഭബ്ബോ, തത്ഥ ച സക്ഖിതി സക്ഖിഭബ്ബോ, തസ്സ ഭാവോ സക്ഖിഭബ്ബതാ, തം പാപുണാതി. സതി സതി ആയതന്തേതി തസ്മിം തസ്മിം പുബ്ബഹേതുആദികേ കാരണേ സതി.

സീതിഭാവത്തി നിബ്ബാനം, കിലേസദരമവൂപസമം വാ. നിഗ്ഗണ്ഹാതിതി ഉദ്ധടം ചിത്തം ഉദ്ധച്ചപാതതോ രക്ഖണ്ഡവസേന നിഗ്ഗണ്ഹാതി. പഗ്ഗണ്ഹാതിതി ലിനം ചിത്തം കോസജ്ജപാതതോ രക്ഖണ്ഡവസേന പഗ്ഗണ്ഹാതി. സമ്പഹംസേതീതി സമപ്പവത്തം ചിത്തം തമാപവത്തിയം പഞ്ഞായ തോസേതി, ഉത്തേജേതി വാ. യദാ വാ നിരസ്സാദം ചിത്തം ഭാവനായ ന പക്ഖന്ദതി, തദാ ജാതിആദിനി സംവേഗവത്ത്വനി (അം നിം അട്ഠം മ.മ.൪൧൮; ഇതിവും അട്ഠം ൩൭) പച്ചവേക്ഖിതാ സമ്പഹംസേതി സമുത്തേജേതി. അജ്ജയുപേക്ഖതിതി യദാ പന ചിത്തം അലിനം അനുദ്ധതം സമ്മദേവ ഭാവനാവിമിം ഓതിണ്ണം ഹോതി, തദാ പഗ്ഗണ്ഹനിഗ്ഗഹസമ്പഹംസസേസു കഞ്ചി ബ്യാപാരം അകത്വാ സമപ്പവത്തേസു യുഗേസു സാരമി വിയ അജ്ജയുപേക്ഖതി ഉപേക്ഖകോവ ഹോതി. പണിതാധിമുത്തികോതി പണിതേ ഉത്തമേ മഗ്ഗഫലേ അധിമുത്തോ നിന്നപോണപബ്ഭാരോ.

സുഗ്ഗഹിതം കത്വാതി യഥാവുത്തം ഉഗ്ഗഹകോസല്ലസഞ്ചാതം വിധിം സുട്ഠു ഉഗ്ഗഹിതം പരിയാപുണനാദിനാ സുപരിഗ്ഗഹിതം കത്വാ. സുട്ഠു വവത്ഥപേത്വാതി മനസിങ്കാരകോസല്ലസഞ്ചാതം വിധിം സമ്മദേവ സല്ലക്ഖണ്ഡവസേന ഉപധാരേത്വാ. വിസേസത്തി പുണ്ണേനാപരം ഭാവനായ വിസേസം. പുനപുനം പരിവത്തേത്വാതി കമ്മട്ഠാനന്തത്തിം പഗുണഭാവം പാപേന്തോ ഭിച്ഛോ ഭിച്ഛോ വാചായ, മനസാ ച പരിവത്തേത്വാ. ഗണ്ഠിട്ഠാനന്തി യഥാ രക്ഖണ്ഡ ദുബ്ബിനിഭേദോ അരഞ്ഞസ്സ വാ ഗഹനഭൂതോ പദേസോ “ഗണ്ഠിട്ഠാന”ന്തി വുച്ചതി, ഏവം കമ്മട്ഠാനന്തത്ത്വയാ അത്ഥതോ ദുബ്ബിനിഭേദോ ഗഹനഭൂതോ ച പദേസോ “ഗണ്ഠിട്ഠാന”ന്തി വുച്ചതി. തം പരിപുച്ഛനാദിലഭേന ഞാണഹരസുനാ ഹരിന്ദിത്വാ.

നിമിത്തത്തി കമ്മട്ഠാനനിമിത്തം, അസുഭാകാരോ. ഏദിസേന പയോജനേന ലുബ്ബനന്വി അനവജ്ജന്തി ദസ്സേതും “ലുബ്ബിത്വാ”തി വുത്തം. ഹരിന്ദാതേതി മുണ്ഡിതട്ഠാനേ. വട്ടതിയേവ നിസ്സരഞ്ജത്ത്വാസയേന ഓലോകനതോ. ഉസ്സേവസേനാതി അഫലിതാനം, ഫലിതാനം വാ ബഹുലതാവസേന. ദിസാവ നിമിത്തം ഗഹേതബ്ബം ദസ്സനയോഗ്യതായ തചപഞ്ചകസ്സ, ഇതരേസു സുത്വാ ച തത്ത്വാ ച നിമിത്തം ഗഹേതബ്ബം.

കോട്ഠസവത്ഥാപനകമാവണ്ണനാ

൧൮൨. അദാരിട്ഠകവണ്ണാതി അഭിനവാരിട്ഠഫലവണ്ണാ. കണ്ണച്ചുളികാതി ഉപരികണ്ണസക്ഖലികായ പരഭാഗം സന്ധായ വുത്തം. തിരിയം അഞ്ഞമഞ്ഞേന പരിച്ഛിന്നാ, കഥം? ദേവ കേസാ ഏകതോ നത്ഥീതി.

ആസയോതി നിസ്സയോ, പച്ചയോതി അത്ഥോ.

൧൮൪. അസമ്ഭിന്നകാളകാ അഞ്ഞേന വണ്ണേന അസമ്മിസ്സകാളകാ.

൧൮൫. പത്തസദിസത്താ നഖാ ഏവ നഖപത്താനി. നഖാ തിരിയം അഞ്ഞമഞ്ഞേന പരിച്ഛിന്നാതി വിസും വവത്ഥിതം സന്ധായ വുത്തം. തമേവ ഹി അത്ഥം ദസ്സേതും “ദേവ നഖാ ഏകതോ നത്ഥീ”തി ആഹ.

൧൮൬. ദന്തപാളിയാതി ദന്താവലിയാ. യാനകളപത്ഥമ്ഭിന്നീതി സകടസ്സ ധുരട്ഠാനേ ഉപത്ഥമ്ഭേദഭണ്ഡോ. ദന്താനം ആധാരഭൂതാ അട്ഠി ഹനുക്ട്ഠി.

൧൮൭. സകഡ്ഢിയമാനാതി സന്ധിണ്ഡിയമാനാ. കോസകാരകോസോ ഉപല്ലിണ്ഡുപോട്ടലകം, യം “കോസേയഫല”ന്തിപി വുച്ചതി. പുടബന്ധഉപാഹനോ സകലപിട്ഠിപാദച്ഛാദനഉപാഹനോ. ആനിസദം ആസനപദേസോ. തൂണിരോ സരാവാസോ. ഗലകഞ്ചുകം കണ്ഠത്താണം. കീടകുലാവകം ഖരമുഖകുടി.

അനുലോമേന പടിലോമേന ചാതി ഏതഥ അംസപദേസതോ പട്ഠായ ബാഹുനോ പിട്ഠിപദേസേന ഓതരണം അനുലോമോ, മണിബന്ധതോ പട്ഠായ ബാഹുനോ പുരിമഭാഗേന ആരോഹനം പടിലോമോ. തേനേവ നയേനാതി ദക്ഖിണഹത്ഥേ വുത്തേന നയേന അനുലോമേന പടിലോമേന ചാതി അത്ഥോ. സുഖുമന്വിതി യഥാവുത്തഓളാരികചമ്മതോ സുഖുമം. അന്തോമുഖചമ്മാദികോട്ഠാസേസു വാ തചേന പരിച്ഛിന്നത്താ യം ദുരുപലക്ഖണ്ഡിതം, തം “സുഖുമ”ന്തി വുത്തം. തത്ത്ഹി വുത്തനയേന ഞാണേന തചം വിവരിത്വാ പസ്സന്തസ്സ പാകടം ഹോതി. ഇധ ഹരവിപി തചഗതികാ ഏവാതി “തചോ ഉപരി ആകാസേന പരിച്ഛിന്നോ”തി വുത്തോ.

൧൮൮. നിസദപോതോ സിലാപുത്തകോ. ഉദ്ധനകോടീതി മത്തികാപിണ്ഡേന കതളദ്ധനസ്സ കോടി. താലഗുളപടലം നാമ പക്കതാലഫലലസികം താലപട്ടികാദീസു ലിമ്പിത്വാ സുക്ഖാപേത്വാ ഉദ്ധരിത്വാ ഗഹിതപടലം. സുഖുമന്തി യഥാവുത്തമംസതോ സുഖുമം. പണ്ഠികമംസാദിമുലാനം സകലസരിരസ്സ കിസാനം യേഭുയേന മംസേന പടിച്ചാദിതത്താ വുത്തം “തിരിയം അഞ്ഞമഞ്ഞേന പരിച്ഛിന്ന”ന്തി.

൧൮൯. ജാലാകാരോ കഞ്ചുകോ ജാലകഞ്ചുകോ. വിസും വവത്ഥിതഭാവേനേവ ന്ഹാരു തിരിയം അഞ്ഞമഞ്ഞേന പരിച്ഛിന്നാ.

൧൯൦. ദന്താനം വിസും ഗഹിതത്താ “ഠപേത്വാ ദത്തിംസ ദന്തട്ഠിനീ”തി വുത്തം. ഏകം ജണ്ണുകട്ഠി, ഏകം ഊരുട്ഠിതി ഏക-ഗുഹണം “ഏകേകസ്ഥിം പാദേ”തി അധികതത്താ. ഏവം തിമത്താനീതി ഏവം മത്തസദ്ദേഹി ആനിസദട്ഠിആദിനി ഇധ അവുത്താനിപി ദസ്സേതീതി വേദിതബ്ബം. ഏവഞ്ച കത്വാ “അതിരേകതിസതഅട്ഠികസമുസ്സയ”ന്തി (വിസുദ്ധിം ൧.൧൨൨) ഇദഞ്ച വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി.

കീളാഗോളകാനി സുത്തേന ബന്ധിത്വാ അഞ്ഞമഞ്ഞം ഘട്ടേത്വാ കീളനഗോളകാനി. ധനുകഭണ്ഡോ ദാരകാനം കീളനകഖുദുകധനുകം. തത്ഥ ജഞ്ഘട്ഠികസ്സ പതിട്ഠിതട്ഠാനന്തി ജണ്ണുകട്ഠിമ്ഹി പവിസിത്വാ ഠിതട്ഠാനന്തി അധിപ്പായോ. തേന ഊരുട്ഠിനാ പതിട്ഠിതം ഠാനം യം കടിട്ഠിനോ, തം അഗ്ഗച്ഛിന്നമഹാപുനാഗഫലസദിസം.

കുമ്ഭകാരേന നിപ്ഫാദിതം ഉദ്ധനം കുമ്ഭകാരികളദ്ധനം. സീസകപട്ടവേറകം വേറേത്വാ ഠപിതം സീസമയം പട്ടകം. യേന സുത്തം കത്തന്തി, തസ്ഥിം തക്കമ്ഹി വിജ്ജയിത്വാ ഠപിതഗോളകാ വട്ടനാ നാമ, വട്ടനാനം ആവളി വട്ടനാവളി.

മണ്ഡലാകാരേന ഹരിനവംസകളീരഖണ്ഡാനി വംസകളീരചക്കലകാനി. അവലേഖനസത്ഥകം ഉച്ഛുതചാവലേഖനസത്ഥകം.

൧൯൨. വക്കഭാഗേന പരിച്ഛിന്നന്തി വക്കപരിയന്തേന ഭാഗേന പരിച്ഛിന്നം. ഇതോ പരേസുപി ഏവരുപേസു ഏസേവ നയോ.

൧൯൩. യം നിസ്സായാതി യം ലോഹിതം നിസ്സായ, നിസ്സയനിസ്സയോപി “നിസ്സയോ”ത്വേവ വുച്ചതി. ഭവതി ഹി കാരണകാരണേപി കാരണവോഹാരോ യഥാ “ചോരേഹി ഗാമോ ദധ്വോ”തി. അഥ വാ യസ്മിൻ രൂപകലാപേ ഹദയവത്സു , തന്വി ലോഹിതഗതികമേവ ഹുത്വാ തിട്ഠന്തിതി “യം നിസ്സായാ”തി വുത്തം.

൧൯൪. പണ്യുകയാതുകന്തി പണ്യുസഭാവം.

൧൯൫. പരിയോനഹനമംസന്തി പടിച്ഛാദകമംസം.

൧൯൬. ഉദരജീവ്ഹാമംസന്തി ജീവ്ഹാസണ്ഠാനം ഉദരസ്സ മത്ഥകപസ്സേ തിട്ഠനകമംസം. “നീല”ന്തി വത്വാ നീലം നാമ ബഹുധാതുകന്തി ആഹ “നിഗ്ഗുണ്ഡിപുപ്ഫവണ്ണ”ന്തി.

൧൯൭. പപ്ഫാസമംസന്തി യഥാഠാനേ ഏവ ലമ്ബിത്വാ മോകം പരിവത്തകമംസം. നിരസന്തി നിഹീനരസം. നിരോജന്തി നിപ്പഭം, ഓജാരഹിതം വാ.

൧൯൮. ഓഭഗ്ഗാതി അവഭുജിത്വാ റിതാ. സക്ഖരസുധാവണ്ണന്തി മരുമ്ബേഹി കതസുധാവണ്ണം. “സേതസക്ഖരസുധാവണ്ണ”ന്തിപി പാഠോ, സേതസക്ഖരവണ്ണം, സുധാവണ്ണഞ്ചാതി അത്ഥോ.

൧൯൯. അന്തസ്സ ആഭുജിത്വാ ആഭുജിത്വാ റിതപ്പദേസാ അന്തഭോഗട്ഠാനാതി. തേസം ബന്ധനഭൂതം അന്തഗുണം നാമാതി ദസ്സേനോ ആഹ “അന്തഗുണന്തി അന്തഭോഗട്ഠാനേസു ബന്ധന”ന്തി. കുദാലഹരസുകമ്മാദീനി കരോന്താനം അന്തഭോഗേ അഗളന്തേ ഏകതോ ആബന്ധിത്വാ, കിം വിയ? യന്തസുത്തകമിവ യന്തഫലകാനീതി. കിമിവ തത്ത്വ റിതന്തി ആഹ “പാദപുണ്ഠരനപേ... റിത”ന്തി. പുരിമഞ്ചേത്ഥ ആബന്ധനസ്സ, ദുതിയം ഠാനാകാരസ്സ നിദസ്സനന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

൨൦൦. അസിതം നാമ ഭൂത്തം ഓദനാദി. പീതം നാമ പിവനവസേന അജ്ജോഹടപാനകാദി. ഖായിതം നാമ സംഖാദിതം പിട്ഠമൂലഫലഖജ്ജാദി. സായിതം നാമ അസ്സാദിതം അമ്ബപക്കമധുഫാണിത്വാദി.

യത്ഥാതി യസ്മിൻ ഉദരേ. യന്തി ച ഉദരമേവ പച്ചാമസതി. യത്ഥ പാനഭോജനാദീനി പതിത്വാ തിട്ഠന്തിതി സമ്ബന്ധോ. സുവാന്വമമു സാരമേയുവന്തം. വിവേകന്തി വിഭാഗം.

൨൦൧. ഹേട്ഠാനാഭിപിട്ഠികളകമൂലാനം അന്തരേതി പുരിമഭാഗവസേന നാഭിയാ ഹേട്ഠാപദേസസ്സ പച്ഛിമഭാഗവസേന ഹേട്ഠിമപിട്ഠികളകാനം വേമജ്ജേ. വേളുനാളികസദിസോ പദേസോതി അധിപ്പായോ.

൨൦൨. സമോഹിതന്തി നിചിതം.

൨൦൪. പൂതിഭാവം ആപനം കുക്കുടണ്ഡം പൂതികുക്കുടണ്ഡം. ഉദ്ദേകോ പിത്താദീഹി വിനാ കേവലോ ഉദ്ധണ്ഠമവാതോ.

൨൦൫. ആചാമോ അവസ്സാവനകഞ്ചികം.

൨൦൬. വക്കഹദയയകനപപ്ഫാസേ തേമയമാനന്തി ഏത്ഥ യകനം ഹേട്ഠാഭാഗപുരണേനേവ തേമേതി, ഇതരാന്തി തേസം ഉപരി മോകം മോകം പഗ്ഘരണേനാതി ദട്ഠഞ്ചം.

൨൦൭. ഉതുവികാരോ ഉണ്ഹാവലാഹകാദിഹേതുകോ. വിസമച്ഛിന്നോ ഭിസാദികലാപോ വിസമം ഉദകം പഗ്ഘരതി, ഏവമേവം സരീരം കേസകുപാദിവിവരേഹി ഉപരി, ഹേട്ഠാ, തിരിയഞ്ച സേദം വിസമം പഗ്ഘരതിതി ദസ്സേതും വിസമച്ഛിന്ന-ഗൃഹണം കത്ത്.

൨൦൮. വിസമാഹാരന്തി തദാപവത്തമാനസരീരാവത്ഥായ അസപ്പായാഹാരം, അതികുക്കഅച്ചുണ്ഹാദിവിസഭാഗാഹാരം വാ. സമ്മോഹവിനോദനീയം (വിഭ് അട്ഠ ൩൫൬) പന “വിസഭാഗാഹാര”ത്വേവ വുത്തം തദാ പവത്തമാനാനം ധാതുനം വിസഭാഗത്താ.

൨൦൯. “ന്ഹാനകാലേ”തി ഇദം ഉദകസ്സ ഉപരി സിനേഹസ്സ സമ്ഭവദസ്സനത്ഥം വുത്തം. പരിബ്ഭമന്തസിനേഹബിന്ദുവിസസണ്ഠാനാതി വിസസം ഹുത്വാ പരിബ്ഭമന്തസിനേഹബിന്ദുസണ്ഠാനം. ഉതുവിസഭാഗോ ബഹിദ്ധാസമുട്ഠാനോ. ധാതുവിസഭാഗോ അന്തോസമുട്ഠാനോ. തേ പദേസാതി തേ ഹത്ഥതലാദിപദേസാ.

൨൧൦. കിഞ്ചിതി ഉണ്ഹാദിരസാനം അന്തേതരം ആഹാരവത്സു. നേസന്തി സത്താനം. ഹദയം ആഗിലായതീതി വിസഭാഗാഹാരാദിം പടിച്ഛ ഹദയപ്പദേസോ വിവത്തതി.

൨൧൧. ദധിനോ വിസ്സന്ദനഅച്ഛരസോ ദധിമുത്തം. ഗളിത്വാതി സന്ദിത്വാ. താലുമത്ഥകവിവരേന ഓതരിത്വാതി മത്ഥകവിവരേന ആഗത്വാ താലുമത്ഥകേന ഓതരിത്വാ.

൨൧൨. തേലം വിയ സകടസ്സ നാഭിഅക്ഖസീസാനം അട്ഠിസന്ധീനം അബ്ഭഞ്ജനകിച്ചം സാധയമാനാ. കടകായന്തിതി “കട കടാ”തി സദ്രം കരോന്തി. അനുരവദസ്സനം ഹേതം. ദുക്ഖന്തിതി ദുക്ഖിത്വാതി സഞ്ജാതദുക്ഖാനി ഹോന്തി.

൨൧൩. സമൂലകൂലമാസം ത്യാപേത്വാ ഛാരികം അവസ്സാവേത്വാ ഗഹിതയൂസോ മാസഖാരോ. ഉച്ഛിട്ഠോദകഗബ്ഭമലാദിനം ഛസ്സനട്ഠാനം ചന്ദനികാ. രവണഘടം നാമ പകതിയാ സമ്മുഖമേവ ഹോതി. യസ്സ പന ആഗ്ഗമത്തന്വി ഉദകസ്സ പവിസനമുഖം നത്ഥി, തം ദസ്സേതും “അമുഖേ രവണഘടേ”തി വുത്തം. ആയുഹനന്തി സമീഹനം.

൨൧൪. ഏവഞ്ചിതിആദി യഥാവുത്തായ ഉഗ്ഗഹകോസല്ലപടിപത്തിയാ നിഗമനം. ഇദാനി യഥാവുത്തം മനസിഹാരകോസല്ലപടിപത്തിന്വി നിഗമനവസേന ഗഹേത്വാ കമ്മട്ഠാനം മത്ഥകം പാപേത്വാ ദസ്സേതും “അനുപുണ്ണതോ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ പണ്ണത്തിസമതിക്കമാവസാനേതി കേസാദിപണ്ണത്തിസമതിക്കമവസേന പവത്തായ

ഭാവനായ അവസാനം. അപൂർണ്ണപരിയമിവാതി ഏകജ്ഞമിവ. കേസാതിഇതി-സദോ ആഭിരത്നോ, പകാരത്നോ വാ, ഏവമാദിനാ ഇമിനാ പകാരേണ വാതി അത്നോ. തേയമ്മാതി വണ്ണാഭിവസേന വവത്ഥാപിതാ പടിക്കുലാകാരതോ ഉപട്ഠിതാ കോട്ഠാസയമ്മാ.

ബഹിഷാപിതി സസന്താനതോ ബഹിപി, പരസന്താനകായേപിതി അത്നോ. മനസിങ്കാരം ഉപസംഹരതീതി യഥാവൃത്തം പടിക്കുലമനസിങ്കാരം ഉപനേതി. യഥാ ഇദം, തഥാ ഏതന്തി. ഏവം സബ്ബകോട്ഠാസേസു പാകടീഭൂതേസുതി യഥാ അത്തനോ കായേ, ഏവം പരേസമ്പി കായേ സബ്ബേസു കേസാദികോട്ഠാസേസു പടിക്കുലവസേന വിഭൂതഭാവേന ഉപട്ഠിതേസുതി അത്നോ. അയമേതേ കസിണേസു വഡ്ഡനസഭിസോ യോഗിനോ ഭാവനാവിസേസോ ദണ്ഡിതോ.

അനുപുബ്ബമുഞ്ചനാദിതി ആഭി-സദേന സുത്തന്തനയേന വിഭാവപിതം വിരിയസമതായോജനം സങ്ഗണ്ഹാതി. പുനപ്പുനം മനസി കരോതോതി വൃത്തനയേന അത്തനോ കായേ കേസാദികേ “പടിക്കുലാ പടിക്കുലാ”തി അഭിണ്ഹസോ മനസിങ്കാരം പവത്തേന്തസ്സ യദാ സദ്ധാദിനി ഇന്ദ്രിയാനി ലബ്ധസമ്മാനി വിസദാനി പവത്തന്തി, തദാ അസ്സദ്ധിയാദിനം ദുരീഭാവേന സാതിസയം ബലപ്പത്തേഹി സത്തഹി സദ്ധമ്മേഹി ലബ്ധപത്ഥമ്ഭാതി വിതക്കാദിനി ത്യാനങ്ഗാനി പടുതരാനി ഹുത്ഥാ പാതുഭവന്തി. തേസം ഉജുവിപച്ചനീകതായ നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭിതാനേവ ഹോന്തി സദ്ധിം തദേകട്ഠേഹി പാപധമ്മേഹി. ഉപചാരസമാധിനാ ചിത്തം സമാധിയതി, സോ തന്യേവ നിമിത്തം ആസേവന്തോ ഭാവേന്തോ ബഹുലികരോന്തോ അപ്പനം പാപുണാതി. തേന വൃത്തം “അനുക്കമേന അപ്പനാ ഉപ്പജ്ജതി”തി. സബ്ബാകാരതോതി വണ്ണാഭിവസേന പഞ്ചധാപി. സാതി അപ്പനാ.

യദി പനേതം കമ്മട്ഠാനം അവിത്താണകാസുഭകമ്മട്ഠാനാനി വിധ പഠമജ്ജ്യാനവസേന സിജ്ജ്യാതി, അഥ കസ്ഥാ “കായഗതാസതി”തി വൃത്തന്തി ആഹ “ഏവം പഠമജ്ജ്യാനവസേനാ”തിആഭി. നാനാവണ്ണസണ്ഠാനാദിസു ദ്വത്തിംസായ കോട്ഠാസേസു പവത്തമാനായ സതിയാ കിച്ചമേതേ സാതിസയന്തി ആഹ “സതിബലേന ഇജ്ജ്യാനതോ”തി.

പന്തസേനാസനേസു, അധികുസലേസു ച അരതിം, കാമഗുണേസു ച രതിം സഹതി അഭിഭവതിതി അരതിരതിസഹോ സരിരസഭാവചിന്തനേന അനഭിരതിയാ പഹീനത്താ. തഥാ കോട്ഠാസഭാവനായ അത്തസിനേഹസ്സ പരിക്ഖിഞ്ഞാ ഭയഭേരവം സഹതി, സീതാദിനഞ്ച അധിവാസകജാതികോ ഹോതി. അത്തസിനേഹവസേന ഹി പുരിസസ്സ ഭയഭേരവം ഹോതി, ദുക്ഖസ്സ ച അനധിവാസനം. ഇഥം പന കോട്ഠാസഭാവനമനുയുത്തസ്സ ന കേവലം പഠമജ്ജ്യാനമത്തമേവ, ഉത്തരിപി പടിവേധോ അത്ഥിതി ദണ്ഡേതും “കേസാദിന”തിആഭി വൃത്തം.

ആനാപാനസ്സതികമാവണ്ണനാ

൨൧൫. യം തം ഏവം പസംസിത്വാ ആനാപാനസ്സതികമ്മട്ഠാനം നിദ്ദിട്ഠന്തി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ യസ്മാ “കഥം ഭാവീതോ”തിആഭികായ പുച്ഛാപാളിയാ അത്ഥേ വിഭാവപിതേ മോമനാപാളിയാപി അത്ഥോ വിഭാവപിതോയേവ ഹോതി ഭേദാഭാവതോ, തസ്മാ തം ലങ്ഘിത്വാ “കഥം ഭാവീതോ ചാ”തിആഭിനാ ആരഭതി. തത്ഥ ഹി ഇതോ പസംസാഭാവോ “അയമ്പി ഖോ”തി വചനഞ്ച വിസേസോ. തേസു പസംസാഭാവം ദണ്ഡേതും “ഏവം പസംസിത്വാ”തി വൃത്തം. പസംസാ ച തത്ഥ അഭിരുചിജനനേന ഉത്സാഹനത്ഥാ. തത്ത്ഹി സുത്ഥാ ഭിക്ഖു “ഭഗവാ ഇഥം സമാധിം അനേകേഹി ആകാരേഹി പസംസതി, സന്തോ കിരായം സമാധി പണീതോ ച അസേചനകോ ച സുഖോ ച വിഹാരോ പാപധമ്മേ ച റാനസോ അന്തരയാപേതി”തി സഞ്ജാതാഭിരുചയോ ഉത്സാഹജാതാ സക്കച്ചം അനുയുഞ്ജിതഞ്ചം പടിപജ്ജിതഞ്ചം മഞ്ഞന്തി. “അയമ്പി ഖോ”തി പദസ്സ യേ ഇമേ മയാ നിബ്ബാനമഹാസരസ്സ ഓതരണതിത്ഥഭൂതാ കസിണജ്ജ്യാനഅനുജ്ജ്യാനാദയോ ദേസീതാ, ന കേവലം തേ ഏവ, അയമ്പി ഖോതി ഭഗവാ അത്തനോ പച്ചക്ഖഭൂതം സമാധിം ദേസനാനുഭാവേന തേസമ്പി ഭിക്ഖുനം ആസനം, പച്ചക്ഖഞ്ച കരോന്തോ സമ്പിണ്ഡനവസേന ഏവമാഹാതി സമ്ബന്ധമുഖേന അത്ഥോ വേദിതേന്ത്വാ.

സോളസവത്സുകന്തി ചതുസു അനുപസ്സനാസു ചതുനം ചതുക്കാനം വസേന സോളസട്ഠാനം. സബ്ബാകാരപരിപൂരോതി കമ്മട്ഠാനപാളിയാ പദത്ഥോ പിണ്ഡത്ഥോ ഉപമാ ചോദനാ പരിഹാരോ പയോജനന്തി ഏവമാദിഹി സബ്ബേഹി ആകാരേഹി പരിപുണ്ണോ. നിദ്രേസോതി കമ്മട്ഠാനസ്സ നിസ്സേസതോ വിത്ഥാരോ.

൨൧൬. കഥന്തി ഇദം പുച്ഛനാകാരവിഭാവനപദം. പുച്ഛാ ചേതേ കഥേതുകമ്യതാവസേന അത്താസം അസമ്ഭവതോ. സാ ച ഉപരി ദേസനം ആരുളഹാനം സബ്ബേസം പകാരവിസേസാനം ആമസനവസേനാതി ഇമമത്ഥം ദണ്ഡേന്തോ “കഥന്തി... പേ... കമ്യതാപുച്ഛാ”തി ആഹ. കഥം ബഹുലികതോതി ഏത്ഥാപി “ആനാപാനസ്സതിസമാധി”തി പദം ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. തത്ഥ കഥന്തി ആനാപാനസ്സതിസമാധിബഹുലികാരം നാനപ്പകാരതോ വിത്ഥാരേതുകമ്യതാപുച്ഛാ. ബഹുലികതോ ആനാപാനസ്സതിസമാധിതി തഥാപുട്ഠയമ്മനിദസ്സനന്തി ഇമമത്ഥം “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ അതിദിസതി. തഥാ സന്തഭാവാദയോപി തസ്സ യേഹി ഭാവനാബഹുലികാരേഹി സിദ്ധാ, തഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതാ ഹോന്തിതി ദണ്ഡേതും “കഥം ബഹുലികതോ...പേ... വുപസമേതിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ”തി വൃത്തം.

“പുന ച പരം, ഉദായി, അക്ഖാതാ മയാ സാവകാനം പടിപദാ, യഥാപടിപന്നാ മേ സാവകാ ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ ഭാവേന്തി”തിആഭിസു (മം നിം ൨.൨൪൭) ഉപ്പാദനവഡ്ഡനട്ഠേന ഭാവനാ വുച്ചതീതി തദുഭയവസേന അത്ഥം ദണ്ഡേന്തോ “ഭാവീതോതി ഉപ്പാദിതോ വഡ്ഡിതോ വാ”തി ആഹ. തത്ഥ ഭാവം വിജ്ജമാനതം ഇതോ ഗതോതി ഭാവീതോ, ഉപ്പാദിതോ പടിഖലമത്തോതി അത്ഥോ. ഉപ്പന്നോ പന ലബ്ധാസേവനോ, ഭാവീതോ പഗുണഭാവം ആപാദിതോ, വഡ്ഡിതോതി അത്ഥോ. ആനാപാനപരിഗ്രാഹികായാതി ദീഘരസ്സാദിവിസേസേഹി സദ്ധിം അസ്സാസപസ്സാസേ പരിച്ഛിജ്ജഗാഹികായ, തേ ആരബ്ഭ പവത്തായ, സതിയം പച്ചയഭൂതായന്തി അത്ഥോ. പുരിമസമിത്ത്ഹി അത്ഥേ സമാധിസ്സ സതിയാ സഹജാതാദിപച്ചയഭാവോ വൃത്തോ സമ്പയുത്തവചനതോ, ദുതിയസ്മിം പന ഉപനിസ്സഭാവോപി. ഉപചാരജ്ജ്യാനസഹഗതാ ഹി സതി അപ്പനാസമാധിസ്സ ഉപനിസ്സയോ ഹോതിതി. ബഹുലികതോതി ബഹുലം പവത്തിതോ, തേന ആവജ്ജനാദിവസിഭാവപ്പത്തിമാഹ. യോ ഹി വസിഭാവം ആപാദിതോ, സോ ഇച്ഛിതിച്ഛിതക്ഖണ്ണേ സമാപജ്ജിതഞ്ചതോ പുനപ്പുനം പവത്തിയതി. തേന വൃത്തം “പുനപ്പുനം കതോ”തി. യഥാ “ഇധേവ, ഭിക്ഖവേ, സമണോ”തി (മം നിം ൧.൧൩൯; അം നിം ൪.൨൪൧), “വിവിച്ഛേവ കാമേഹി”തി (ദീം നിം ൧.൨൨൬; സം നിം ൨.൧൫൨; അം നിം ൪.൧൨൩) ച ഏവമാദിസു പഠമപദേ വൃത്തോ ഏവ-സദോ ദുതിയാദിസുപി വൃത്തോ ഏവ ഹോതി, ഏവമിധാപിതി ആഹ “ഉഭയത്ഥ ഏവസദേന നിയമോ വേദിതേന്ത്വാ”തി. ഉഭയപദനിയമേന ലബ്ധഗുണം ദണ്ഡേതും “അയത്ത്ഹി”തിആഭി വൃത്തം.

അസുഭകമ്മട്ഠാനതി അസുഭാരമ്മണത്യാനമാഹ. തം ഹി അസുഭേസു യോഗകമ്മഭാവതോ, യോഗിണോ സുഖവിസേസാനം കാരണഭാവതോ ച “അസുഭകമ്മട്ഠാന”തി വുച്ചതി. “കേവല”തി ഇമിനാ ആരമ്മണം നിവത്തേതി. പടിവേധവസേനാതി ത്യാനപടിവേധവസേന. ത്യാനത്ത്ഹി ഭാവനാവിസേസേന ഇജ്ജത്യാന്തം അത്തനോ വിസയം പടിവിജ്ജത്യാന്തമേവ പവത്തതി, യമാസഭാവതോ പടിവിജ്ജത്യീയതി ചാതി “പടിവേധോ”തി വുച്ചതി. ഓളാരികാരമ്മണത്താതി ബിജ്ജാരമ്മണത്താ. പടിക്ക്കുലാരമ്മണത്താതി ജിഗുച്ഛിതബ്ബാരമ്മണത്താ. പരിയായേനാതി കാരണേന, ലേസന്തരേന വാ. ആരമ്മണസന്തതായാതി അനുക്കമേന വിചേതബ്ബതം പത്തം ആരമ്മണസ്സ പരമസുഖമതം സന്ധായാഹ. സന്തേ ഹി സന്നിസിനേ ആരമ്മണേ പവത്തമാനോ യമ്മോ സയമ്പി സന്നിസിനോവ ഹോതി. തേനാഹ “സന്തോ വുപസന്തോ നിബ്ബുതോ”തി, നിബ്ബുതസബ്ബപരിളാഹോതി അത്ഥോ. ആരമ്മണസന്തതായ തദാരമ്മണധമ്മാനം സന്തതാ ലോകുത്തരയമ്മാരമ്മണാഹി പച്ചവേക്ഖണാഹി ദിപേതബ്ബാ.

നാസ്സ സന്തപണിതഭാവാവഹം കിഞ്ചി സേചനന്തി അസേചനകോ. അസേചനകത്താ അനാസിത്തകോ. അനാസിത്തകത്താ ഏവ അബ്ബോകിണ്ണോ അസമ്മിണ്ണോ പരികമ്മാദിനാ. തതോ ഏവ പാടിയേക്കോ വിസുന്ധേവേകോ. ആവേണികോ അസാധാരണോ. സബ്ബമേതം സരസതോ ഏവ സന്തഭാവം ദസ്സേതും വുത്തം. പരികമ്മം വാ സന്തഭാവനിമിത്തം, പരികമ്മന്തി ച കസിണകരണാദിനി നിമിത്തുപ്ലാഭപരിയോസാനം, താദിസം ഇധ നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. തദാ ഹി കമ്മട്ഠാനം നിരസ്സാദത്താ അസന്തമപ്പണിതം സിയാ. ഉപചാരേന വാ നത്ഥി ഏത്ഥ സന്തതാതി യോജനാ. യഥാ ഉപചാരക്ഖണേ നീവരണവിഗമേന, അങ്ഗപാതുഭാവേന ച പരേസം സന്തതാ ഹോതി, ന ഏവമിത്ഥു. അയം പന ആദിസമനാ...പേ... പണീതോ ചാതി യോജനാ. കേചിതി ഉത്തരവിഹാരവാസികേ സന്ധായാഹ. അനാസിത്തകോതി ഉപസേചനേന ന ആസിത്തകോ. തേനാഹ “ഓജവന്തോ”തി, ഓജവന്തസദിസോതി അത്ഥോ. മധുരോതി ഇട്ഠോ, ചേതസികസുഖപടിലാഭസംവത്തനം തികച്ചതുകുജ്ജ്യാനവസേന, ഉപേക്ഖായ വാ സന്തഭാവേന സുഖഗതികത്താ സബ്ബേസമ്പി വസേന വേദിതബ്ബം. ത്യാനസമുട്ഠാനപണിതരൂപഫുട്ഠസരീരതാവസേന പന കായികസുഖപടിലാഭസംവത്തനം ദട്ഠബ്ബം, തഞ്ച വോ ത്യാനതോ വുട്ഠിതകാലേ. ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ “അപ്പിതപ്പിതക്ഖണേ”തി ഇദം ഹേതുത്ത്ഹി ഭുജ്ജവചനം ദട്ഠബ്ബം. അവിക്ഖമ്ഭിതേതി ത്യാനേന സകസന്താനതോ അനിഹഭേ അപ്പഹിനേ. അകോസല്ലസമ്ഭൂതേതി അകോസല്ലം വുച്ചതി അവിജ്ജാ, തതോ സമ്ഭൂതേ. അവിജ്ജാപുബ്ബങ്ഗമാ ഹി സബ്ബേ പാപധമ്മാ. ഖണേനേവാതി അത്തനോ പവത്തിക്ഖണേനേവ. അന്തരയാപേതിതി ഏത്ഥ അന്തരയാപനം വിനാസനം, തം പന ത്യാനകത്തുകസ്സ ഇധാധിപ്പേതത്താ പരിയുട്ഠാനപ്പഹാനം ഹോതിതി ആഹ “വിക്ഖമ്ഭേതി”തി. വുപസമേതിതി വിസേസേന ഉപസമേതി. വിസേസേന ഉപസമനം പന സമ്മദേവ ഉപസമനം ഹോതിതി ആഹ “സുട്ഠ ഉപസമേതി”തി.

നനു ച അഞ്ഞോപി സമാധി അത്തനോ പവത്തിക്ഖണേനേവ പടിപക്ഖയമ്മേ അന്തരയാപേതി വുപസമേതി, അഥ കസ്ഥാ അയമേവ സമാധി ഏവം വിസേസേതാ വുത്തോതി? പുബ്ബഭാഗതോ പട്ഠായ നാനാവിതക്കവുപസമസബ്ഭാവതോ. വുത്തത്ത്ഹേതം - “ആനാപാനസ്സതി ഭാവേതബ്ബാ വിതക്കുപച്ഛേദായാ”തി (അ° നി° ൯.൧; ഉദാ° ൩൧). അപിച തിക്ഖവെത്തസ്സ ഞാണുത്തരസ്സേതം കമ്മട്ഠാനം, ഞാണുത്തരസ്സ ച കിലേസപ്പഹാനം ഇതരേഹി സാതിസയം, യഥാ സദ്ധാധിമുത്തേഹി ദിട്ഠിപ്പത്തസ്സ. തസ്ഥാ ഇമം വിസേസം സന്ധായ “ഠാനസോ അന്തരയാപേതി വുപസമേതി”തി വുത്തം. അഥ വാ നിമിത്തപാതുഭാവേ സതി ഖണേനേവ അങ്ഗപാതുഭാവസബ്ഭാവതോ അയമേവ സമാധി “ഠാനസോ അന്തരയാപേതി വുപസമേതി”തി വുത്തോ. യഥാ തം മഹതോ അകാലമേഘസ്സ ഉട്ഠിതസ്സ ധാരാനിപാതേ ഖണേനേവ പഥവിയം രജോജല്ലസ്സ വുപസമോ. തേനാഹ - “സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, മഹാഅകാലമേഘോ ഉട്ഠിതോ”തിആദി (സം° നി° ൧൯.൧൫; പാരാ° ൧൩൭). സാസനികസ്സ ത്യാനഭാവനാ യേഭൂയേന നിബ്ബേധഭാഗിയാവ ഹോതിതി ആഹ “നിബ്ബേധഭാഗിയത്താ”തി. ബുദ്ധാനം പന ഏകംസേന നിബ്ബേധഭാഗിയാവ ഹോതി. ഇമമേവ ഹി കമ്മട്ഠാനം ഭാവേതാ സബ്ബേപി സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ സമ്മാസമ്ബോധിം അധിഗച്ഛന്തി. അരിയമഗ്ഗസ്സ പാദകഭൂതോ അയം സമാധി അനുക്കമേന വഡ്ഡിതാ അരിയമഗ്ഗഭാവം ഉപഗതോ വിയ ഹോതിതി ആഹ “അനുപുബ്ബേന അരിയമഗ്ഗവുദ്ധിപ്പത്തോ”തി.

അയം പനത്ഥോ വിരാഗനിരോധപടിനിസ്സുഗ്ഗാനുപസ്സനാനം വസേന സമ്മദേവ യുജ്ജതി. ഹേട്ഠാ പപഞ്ചവസേന വുത്തമത്ഥം സുഖഗൃഹണത്ഥം സങ്ഗഹേതാ ദസ്സേന്തോ “അയം പനേത്ഥ സങ്ഖേപത്ഥോ”തി ആഹ, പിണ്ഡത്ഥോതി വുത്തം ഹോതി.

൨൧൭. തമത്ഥന്തി തം “കഥം ഭാവിയോ”തിആദിനാ പുച്ഛാവസേന സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം. “ഇധ തഥാഗതോ ലോകേ ഉപ്പജ്ജതി”തിആദിസു (ദി° നി° ൧.൧൯൦; മ° നി° ൧.൨൯൧; അ° നി° ൩.൩൧) ഇധ-സദ്ദോ ലോകം ഉപാദായ വുത്തോ, “ഇധേവ തിട്ഠമാനസ്സാ”തിആദിസു (ദി° നി° ൨.൩൩൯) ഓകാസം, “ഇധാഹം, ഭിക്ഖവേ, ഭുത്താപി അസ്സം പവാരിതോ”തിആദിസു (മ° നി° ൧.൩൦) പദപൂരണമത്തം, “ഇധ ഭിക്ഖു ധമ്മം പരിയാപുണാതി”തിആദിസു (അ° നി° ൧.൧൩) പന സാസനം, “ഇധ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു”തി ഇധാപി സാസനമേവാതി ദസ്സേന്തോ “ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്ഥിം സാസനേ ഭിക്ഖു”തി വത്ഥാ തമത്ഥം പാകം കത്ഥാ ദസ്സേതും “അയത്ത്ഹി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സബ്ബപ്പകാരആനാപാനസ്സതിസമാധിനിബ്ബത്തകസ്സാതി സബ്ബപ്പകാരഗൃഹണം സോളസ പകാരേ സന്ധായ. തേ ഹി ഇമസ്ഥിന്ധേവ സാസനേ. ബാഹിരകാ ഹി ജാനന്താ ആദിതോ ചതുപ്പകാരമേവ ജാനന്തി. തേനാഹ “അത്തസാസനസ്സ തഥാഭാവപടിസേധനോ”തി, യഥാവുത്തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ നിസ്സയഭാവപടിസേധനോതി അത്ഥോ. ഏതേന “ഇധ ഭിക്ഖവേ”തി ഇദം അന്തോഗധേവസദുന്തി ദസ്സേതി. സന്തി ഹി ഏകപദാനിപി സാവധാരണാനി യഥാ “വായുഭേക്ഖോ”തി. തേനേവാഹ “ഇധേവ, ഭിക്ഖവേ, സമണോ”തിആദി. പരിപുണ്ണസമണകരണധമ്മോ ഹി സോ, യോ സബ്ബപ്പകാരആനാപാനസ്സതിസമാധിനിബ്ബത്തകോ. പരപ്പവാദാതി പരേസം അത്തതിത്ഥിയാനം നാനപ്പകാരാ വാദാ തിത്ഥായതനാനി.

അരഞ്ഞാദികസ്സേവ ഭാവനാനുരൂപസേനാസനതം ദസ്സേതും “ഇമസ്സ ഹി”തിആദി വുത്തം. ദുദമോ ദമം അനുപഗതോ ഗോണോ കൂടഗോണോ. യഥാ മനേഹി സബ്ബസോ ഖിരം ന പശ്ഛരതി, ഏവം ദോഹപടിബന്ധിനീ കൂടധേനു. രൂപസദാദികേ പടിച്ച ഉപ്പജ്ജനകോ അസ്സാദോ രൂപാരമ്മണാദിരസോ. പുബ്ബേ ആചിണ്ണാരമ്മണന്തി പബ്ബജ്ജതോ പുബ്ബേ, അനാദിമതി വാ സംസാരേ പരിചിതാരമ്മണം.

നിബന്ധേയ്യാതി ബന്ധേയ്യ. സതിയാതി സമ്മദേവ കമ്മട്ഠാനസല്ലക്ഖണസമ്പവത്തായ സതിയാ. ആരമ്മണേതി കമ്മട്ഠാനാരമ്മണേ. ദജ്ഠഹന്തി മിരം, യഥാ സതോകാരിസ്സ ഉപചാരപ്പനാഭേദോ സമാധി ഇജ്ജത്യാതി, തഥാ മാമഗതം കത്ഥാതി അത്ഥോ.

വിസേസാധിഗമദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരപദട്ഠാനന്തി സബ്ബേസം ബുദ്ധാനം, ഏകച്ചാനം പച്ചേകബുദ്ധാനം, ബുദ്ധസാവകാനഞ്ച വിസേസാധിഗമസ്സ ചേവ അത്തേക്കമ്മട്ഠാനേന അധിഗതവിസേസാനം ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരസ്സ ച പദട്ഠാനഭൂതം.

വത്സുവിജാചരിയോ വിയ ഭഗവാ യോഗീനം അനുരൂപനിവാസട്ഠാനുപദിസനതോ.

ഭിക്ഖു ദീപിസദിസോ അരഞ്ഞേ ഏകികോ വിഹരിത്ഥാ പടിപക്ഖനിമ്മമനേന ഇച്ഛിതത്ഥസാധനതോ. ഫലമുത്തമന്തി സാമഞ്ഞഫലമാഹ. പരക്കമേജവയോഗുഭൂമിന്തി ഭാവനുസ്സാഹജവസ്സ യോഗുകരണഭൂമിഭൂതം.

൨൧൮. ഏവം വുത്തലക്ഖണേസുതി അഭിധമ്മപരിയായേന (വിഭ് ൫൩൦), സുത്തന്തപരിയായേന ച വുത്തലക്ഖണേസു. രുക്ഖസമീപന്തി “യാവതാ മജ്ജന്ഹികേ കാലേ സമന്താ ഛായാ ഫരതി, നിവാതേ പണ്ണാനി പതന്തി, ഏത്താവതാ രുക്ഖമുലന്തി വുച്ചതി”തി ഏവം വുത്തം രുക്ഖസ്സ സമീപട്ഠാനം. അവസേസസത്തവിധസേനാസനന്തി പബ്ബതം കന്ദരം ഗിരിഗുഹം സുസാനം വനപത്ഥം അബ്ഭോകാസം പലാലപുഞ്ജന്തി ഏവം വുത്തം.

ഉതുത്തയാനുകൂലം ധാതുചരിയാനുകൂലന്തി ഗിമ്ഹാദിഉതുത്തയസ്സ, സേമ്ഹാദിയാതുത്തയസ്സ, മോഹാദിചരിയത്തയസ്സ ച അനുകൂലം. തഥാ ഹി ഗിമ്ഹകാലേ ച അരഞ്ഞം അനുകൂലം, ഹേമന്തേ രുക്ഖമുലം, വസ്സകാലേ സുത്താഗാരം, സേമ്ഹയാതുകസ്സ സേമ്ഹപകതികസ്സ അരഞ്ഞം, പിത്തയാതുകസ്സ രുക്ഖമുലം, വാതയാതുകസ്സ സുത്താഗാരം അനുകൂലം, മോഹചരിയസ്സ അരഞ്ഞം, ദോഷചരിയസ്സ രുക്ഖമുലം, രാഗചരിയസ്സ സുത്താഗാരം അനുകൂലം. അലീനാനുദ്ധച്ചപക്ഖികന്തി അസങ്കോചാവിക്ഖേപപക്ഖികം. സയന്ത്ഹി കോസജ്ജപക്ഖികം, റാനചക്ഖമനാനി ഉലച്ചപക്ഖികാനി, ന ഏവം നിസജ്ജ. തതോ ഏവസ്സ സന്താ. നിസജ്ജായ ദദ്ദ്ഠഭാവം പല്ലങ്കാഭുജനേന, അസ്സാസപസ്സാസാനം പവത്തനസുഖതം ഉപരിമകായസ്സ ഉജുക്ട്ഠപനേന, ആരമ്മണപരിഗൃഹുപായം പരിമുഖം സതിയാ റപനേന ദസ്സേന്തോ. ഊരുബദ്ധാസനന്തി ഊരുനമധോബന്ധനവസേന നിസജ്ജ. ഹേട്ഠിമകായസ്സ അനുജുകം റപനം നിസജ്ജ-വചനേനേവ ബോധിതന്തി “ഉജുക്ടായ”തി ഏതഥ കായ-സദ്ദോ ഉപരിമകായവിസയോതി ആഹ “ഉപരിമസരീരം ഉജുകം റപേത്ഥാ”തി. തം പന ഉജുക്ട്ഠപനം സരൂപതോ, പയോജനതോ ച ദസ്സേതും “അട്ഠാരസാ”തിആദി വുത്തം. ന പണമന്തിതി ന ഓനമന്തി. ന പരിപതന്തിതി ന വിഗച്ഛതി വീഥിം ന വിലങ്ഘതി, തതോ ഏവ പുബ്ബേനാപരം വിസേസുപ്പത്തിയാ വുദ്ധിം ഫാതിം ഉപഗച്ഛതി. ഇധ പരി-സദ്ദോ അഭി-സദ്ദേന സമാനത്ഥോതി ആഹ “കമ്മട്ഠാനാഭിമുഖ”തി, ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണതോ നിവാരേത്ഥാ കമ്മട്ഠാനംയേവ പുരക്ഖിത്ഥാതി അത്ഥോ. പരിതി പരിഗൃഹട്ഠോ “പരിണായികാ”തിആദീസു (ധ് ൪൯ ൧൩൩) വിയ. നിയ്യാനട്ഠോ പടിപക്ഖതോ നിഗുമനട്ഠോ. തസ്ഥാ പരിഗൃഹിതനിയ്യാനന്തി സബ്ബഥാ ഗഹിതാസമ്മോസം പരിച്ചത്തസമ്മോസം സതിം കത്ഥാ, പരമം സതിനേപക്ഖം ഉപട്ഠപേത്ഥാതി അത്ഥോ.

൨൧൯. സതോവാതി സതിയാ സമന്നാഗതോ ഏവ സരന്തോ ഏവ അസ്സസതി നാസ്സ കാചി സതിവിരഹിതാ അസ്സാസപവത്തി ഹോതിതി അത്ഥോ. സതോപസ്സസതിതി ഏതഥാപി സതോവ പസ്സസതിതി ഏവ-സദ്ദോ ആനേത്ഥാ വത്തഞ്ചോ. സതോകാരിതി സതോ ഏവ ഹുത്ഥാ, സതിയാ ഏവ വാ കാതബ്ബസ്സ കത്താ, കരണസീലോ വാ. യദി “സതോവ അസ്സസതി സതോ പസ്സസതി”തി ഏതസ്സ വിഭിഞ്ജേ (മ് ൩൩ ൩൧൪൮; സൺ ൩൩ ൫൩൮൩; പാരാ ൧൩൫) വുത്തം, അഥ കസ്ഥാ “അസ്സസതി പസ്സസതി”ച്ചേവ അവത്ഥാ “സതോകാരി”തി വുത്തം? ഏകരസം ദേസനം കാതുകാമതായ. പഠമചതുക്കേ പദദയമേവ ഹി വത്തമാനകാലവസേന ആഗതം, ഇതരാനി അനാഗതകാലവസേന. തസ്ഥാ ഏകരസം ദേസനം കാതുകാമതായ സബ്ബത്ഥ (പടി ൧൧ ൧൧൩൫ ആദയോ) “സതോകാരി”ച്ചേവ വുത്തം.

ദീഘം അസ്സാസവസേനാതി ദീഘഅസ്സാസവസേന വിഭത്തിഅലോപം കത്ഥാ നിദ്ദേസോ. ദീഘന്തി വാ ഭഗവതാ വുത്തഅസ്സാസവസേന. ചിത്തസ്സ ഏകഗുതം അവിക്ഖേപന്തി വിക്ഖേപസ്സ പടിപക്ഖഭാവതോ “അവിക്ഖേപോ”തി ലദ്ധനാമചിത്തസ്സ ഏകഗുഭാവം പജാനതോ. സതിഉപട്ഠിതാ ഹോതിതി ആരമ്മണം ഉപഗത്ഥാ റിതാ ഹോതി. തായ സതിയാ തേന ഞാണേനാതി യഥാവുത്തായ സതിയാ, യഥാവുത്തേന ച ഞാണേന. ഇദം വുത്ത ഹോതി - ദീഘം അസ്സാസം ആരമ്മണഭൂതം അവിക്ഖിത്തചിത്തസ്സ, അസമ്മോഹതോ വാ പജാനന്തസ്സ തത്ഥ സതി ഉപട്ഠിതാ ഏവ ഹോതി, തം സമ്പജാനന്തസ്സ ആരമ്മണകരണവസേന, അസമ്മോഹവസേന വാ സമ്പജഞ്ഞം, തദധീനസതിസമ്പജഞ്ഞേന തംസമങ്ഗി യോഗാവചരോ സതോകാരി നാമ ഹോതിതി. പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സി അസ്സാസവസേനാതി പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സി ഹുത്ഥാ അസ്സസനസ്സ വസേന. “പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സിഅസ്സാസവസേനാ”തി വാ പാഠോ. തസ്സ പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സിനോ അസ്സാസാ പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സിഅസ്സാസാ, തേസം വസേനാതി അത്ഥോ. വിനയനയേന അന്തോ ഉട്ഠിതസസനം അസ്സാസോ, ബഹി ഉട്ഠിതസസനം പസ്സാസോ. സുത്തന്തനയേന പന ബഹി ഉട്ഠഹിത്ഥാപി അന്തോ സസനതോ അസ്സാസോ, അന്തോ ഉട്ഠഹിത്ഥാപി ബഹി സസനതോ പസ്സാസോ. അയമേവ ച നയോ -

“അസ്സാസാദിമജ്ജന്തപരിയോസാനം സതിയാ അനുഗച്ഛതോ അജ്ജന്തം വിക്ഖേപഗതേന ചിത്തേന കായോപി ചിത്തന്തി സാരദ്ധാ ച ഹോന്തി ഇഞ്ജിതാ ച ഫന്ദിതാ ചാ”തി, “പസ്സാസാദിമജ്ജന്തപരിയോസാനം സതിയാ അനുഗച്ഛതോ ബഹിദ്ധാ വിക്ഖേപഗതേന ചിത്തേന കായോപി ചിത്തന്തി സാരദ്ധാ ച ഹോന്തി ഇഞ്ജിതാ ച ഫന്ദിതാ ചാ”തി (പടി ൧൧ ൧൧൫൭) -

ഇമായ പാളിയാ സമേതി.

പഠമം അബ്ഭന്തരവാതോ ബഹി നിക്ഖമതി, തസ്ഥാ പവത്തിക്കമേന അസ്സാസോ പഠമം വുത്തോതി വദന്തി. താലും ആഹച്ച നിബ്ബായതിതി താലും ആഹച്ച നിരുജ്ജയതി. തേന കിര സമ്പതിജാതോ ബാലദാരകോ വിപിതം കരോതി. ഏവം താവതിആദി യഥാവുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ നിഗമനം. കേചി “ഏവം താവതി അനേന പവത്തിക്കമേന അസ്സാസോ ബഹിനിക്ഖമനവാതോതി ഗഹേതബ്ബന്തി അധിപ്പായോ”തി വദന്തി.

അദ്ധാനവസേനാതി കാലദ്ധാനവസേന. അയം ഹി അദ്ധാന-സദ്ദോ കാലസ്സ, ദേസസ്സ ച വാചകോ. തത്ഥ ദേസദ്ധാനം ഉദാഹരണഭാവേന ദസ്സേത്ഥാ കാലദ്ധാനവസേന അസ്സാസപസ്സാസാനം ദീഘരസ്സതം വിഭാവേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഓകാസദ്ധാനന്തി ഓകാസഭൂതം അദ്ധാനം. ഫരിത്ഥാതി ബ്യാപേത്ഥാ. ചുണ്ണവിചുണ്ണാപി അനേകകലാപഭാവേന. ദീഘം അദ്ധാനന്തി ദീഘം പദേസം. തസ്ഥാതി സണികം പവത്തിയാ ദീഘസന്താനതായ “ദീഘാ”തി വുച്ചന്തി. ഏതഥ ച ഹത്ഥിആദിസരീരേ, സുനഖാദിസരീരേ ച അസ്സാസപസ്സാസാനം ദേസദ്ധാനവിസിട്ഠേന

കാലധാനവസേനേവ ദീഘരസ്തതാ വൃത്താതി വേദിതബ്ബാ. “സണികം പുരേതാ സണികമേവ നിക്ഖമന്തി”, “സീഘം പുരേതാ സീഘമേവ നിക്ഖമന്തി”തി ച വചനതോ. മനുസ്സേസുതി സമാനപമാണേസുപി മനുസ്സസരിരേസു. ദീഘം അസ്സസന്തിതി ദീഘം അസ്സാസപബ്ബസം പവത്തേന്തിതി അത്ഥോ. പസ്സസന്തിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സുനഖസസാദയോ വിയ രസ്സം അസ്സസന്തി ച പസ്സസന്തി ചാതി യോജനാ. ഇദം പന ദീഘം, രസ്സഞ്ച അസ്സസനം, പസ്സസനഞ്ച തേസം സത്താനം സരീരസഭാവോതി ദട്ഠഞ്ച. തേസന്തി സത്താനം. തേതി അസ്സാസപസ്സാസാ. ഇത്തരമദ്ധാനന്തി അപ്പകം കാലം.

നവഹാകാരേഹിതി ഭാവനമനുയുജ്ഞസ്സ പുണ്ണേനാപരം അലദ്ധവിസേസസ്സ കേവലം അദ്ധാനവസേന ആദിതോ വൃത്താ തയോ ആകാരാ, തേ ച ഖോ ഏകച്ചോ അസ്സാസം സുട്ഠു സല്ലക്ഖേതി, ഏകച്ചോ പസ്സാസം, ഏകച്ചോ തദുഭയന്തി ഇമേസം തിണ്ണം പുഗ്ഗലാനം വസേന. കേചി പന “അസ്സസതിപി പസ്സസതിപിതി ഏകജ്ജ്വലം വചനം ഭാവനായ നിരന്തരം പവത്തിദസ്സനത്ഥ”ന്തി വദന്തി. ഛന്ദവസേന പുണ്ണേ വിയ തയോ, തഥാ പാമോജ്ജവസേനാതി ഇമേഹി നവഹാകാരേഹി.

കാമം ചേത്ഥ ഏകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ തയോ ഏവ ആകാരാ ലബ്ഭന്തി, തന്തിവസേന പന സബ്ബേസം പാളിആരുള്ഹത്താ, തേസം വസേന പരികമ്മസ്സ കാതബ്ബത്താ ച “തത്രായംഭിക്ഖു നവഹാകാരേഹി”തി വൃത്തം. ഏവം പജാനതോതി ഏവം യഥാവുത്തേഹി ആകാരേഹി അസ്സാസപസ്സാസേ പജാനതോ, തത്ഥ മനസിങ്കാരം പവത്തേന്തി. ഏകേനാകാരോതി ദീഘം അസ്സാസാദിസു ചതുസു ആകാരേസു ഏകേന ആകാരേന, നവസു തിസു വാ ഏകേന. തഥാ ഹി വക്ഖതി -

“ദീഘോ രസ്സോ ച അസ്സാസോ, പസ്സാസോപി ച താദിസോ;
ചത്താരോ വണ്ണാ വത്തന്തി, നാസികഗ്ഗേ വ ഭിക്ഖുനോ”തി.

അയം ഭാവനാ അസ്സാസപസ്സാസകായാനുപസ്സനാതി കത്ഥാ വൃത്തം “കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനഭാവനാ സമ്പജ്ജതി”തി.

ഇദാനി പാളിവസേനേവ തേ നവ ആകാരേ, ഭാവനാവിധിഞ്ച ദസ്സേതും “യഥാഹാ”തിആദി ആരംഭം. തത്ഥ കഥം പജാനാതിതി പജാനനവിധിം കഥേതുകമ്യതായ പുച്ഛതി. ദീഘം അസ്സാസന്തി വൃത്തലക്ഖണം ദീഘം അസ്സാസം. അദ്ധാനസഞ്ചാതേതി “അദ്ധാന”ന്തി സഞ്ചം ഗതേ ദീഘേ കാലേ, ദീഘം ഖണ്ണന്തി അത്ഥോ. കോട്ഠാസപരിയായോ വാ സഞ്ചാത-സദ്ദോ “മേയ്യസഞ്ചാത”ന്തിആദിസു (പാരാഃ ൯൧) വിയ, തസ്ഥാ അദ്ധാനസഞ്ചാതേതി അദ്ധാനകോട്ഠാസേ, ദേസഭാഗേതി അത്ഥോ. ഛന്ദോ ഉപജ്ജതിതി ഭാവനായ പുണ്ണേനാപരം വിസേസം ആവഹന്തിയാ ലദ്ധസ്സാദത്താ തത്ഥ സാതിസയോ കത്തുകാമതാലക്ഖണോ കുസലച്ഛന്ദോ ഉപജ്ജതി. ഛന്ദവസേനാതി തഥാപവത്തച്ഛന്ദസ്സ വസേന സവിസേസം ഭാവനമനുയുജ്ഞസ്സ കമ്മട്ഠാനം വുദ്ധിം ഫാതിം ഗമേന്തി. തതോ സുഖമതരന്തി യഥാവുത്തച്ഛന്ദസ്സപത്തിയാ പുരിമതോ സുഖമതരം. ഭാവനാബലേന ഹി പടിപ്പസ്സദ്ധദരമപരിളാഹതായ കായസ്സ അസ്സാസപസ്സാസാ സുഖമതരാ ഹുത്ഥാ പവത്തന്തി. പാമോജ്ജം ഉപജ്ജതിതി അസ്സാസപസ്സാസാനം സുഖമതരാഭാവേന ആരമ്മണ്ണ സന്തതരതായ, കമ്മട്ഠാനസ്സ ച വിമിപടിപന്നതായ ഭാവനാചിത്തസഹഗതോ പമോദോ മുദ്രികാദിഭേദാ തരൂണപിതി ഉപജ്ജതി. ചിത്തം വിവത്തതിതി അനുക്കമേന അസ്സാസപസ്സാസാനം അതിവിധ സുഖമതരാഭാവപ്പത്തിയാ അനുപട്ഠാനേ വിചേതബ്ബാകാരപ്പത്തേഹി ചിത്തം വിനിവത്തതിതി കേചി. ഭാവനാബലേന പന സുഖമതരാഭാവപ്പത്തേസു അസ്സാസപസ്സാസേസു തത്ഥ പടിഭാഗനിമിത്തേ ഉപന്നേ പകതിഅസ്സാസപസ്സാസതോ ചിത്തം നിവത്തതി. ഉപേക്ഖാ സഞ്ചാതിതി തസ്ഥിം പടിഭാഗനിമിത്തേ ഉപചാരപ്പനാഭേദേ സമാധിമഹി ഉപന്നേ പൂന ഝാനനിബ്ബത്തന്തം ബ്യാപാരാഭാവതോ അജ്ജയുപേക്ഖണം ഹോതിതി. സാ പനായം ഉപേക്ഖാ തത്രമജ്ജയുപേക്ഖാതി വേദിതബ്ബാ.

ഇമേഹി നവഹി ആകാരേഹിതി ഇമേഹി യഥാവുത്തേഹി നവഹി പകാരേഹി പവത്താ. ദീഘം അസ്സാസപസ്സാസാ കായോതി ദീഘാകാരാ അസ്സാസപസ്സാസാ ചുണ്ണവിചുണ്ണാപി സമുഹട്ഠേന കായോ. അസ്സാസപസ്സാസേ നിസ്സായ ഉപന്നനിമിത്തബേത്ഥ അസ്സാസപസ്സാസസമത്തമേവ വൃത്തം. ഉപട്ഠാനം സതിതി ആരമ്മണ്ണം ഉപഗത്ഥാ തിട്ഠന്തിതി സതി ഉപട്ഠാനം നാമ. അനുപസ്സനാ ഞാണന്തി സമവസേന നിമിത്തസ്സ അനുപസ്സനാ, വിപസ്സനാവസേന അസ്സാസപസ്സാസേ, തന്നിസ്സയഞ്ച കായം “രൂപ”ന്തി, ചിത്തം തംസമ്പയുത്തയമ്മേ ച “അരൂപ”ന്തി വവത്ഥപേത്ഥാ നാമരൂപസ്സ അനുപസ്സനാ ച ഞാണം, തത്ഥ യഥാഭൂതാവബോധോ. കായോ ഉപട്ഠാനന്തി സോ കായോ ആരമ്മണ്ണകരണവസേന ഉപഗത്ഥാ സതി ഏത്ഥ തിട്ഠന്തിതി ഉപട്ഠാനം നാമ. ഏത്ഥ ച “കായോ ഉപട്ഠാന”ന്തി ഇമിനാ ഇതരകാരസ്സാപി സഞ്ചാതാ ഹോതി യഥാവുത്തസമ്മസനചാരസ്സാപി ഇയ ഇച്ഛിതത്ഥാ. നോ സതിതി സോ കായോ സതി നാമ ന ഹോതി. സതി ഉപട്ഠാനഞ്ചേവ സതി ച സരണട്ഠേന, ഉപതിട്ഠനട്ഠേന ച. തായ സതിയാതി യഥാവുത്തായ സതിയാ. തേന ഞാണേനാതി യഥാവുത്തേനേവ ഞാണേന. തം കായന്തി തം അസ്സാസപസ്സാസകായഞ്ചേവ തന്നിസ്സയരൂപകായഞ്ച. അനുപസ്സതിതി ഝാനസമ്പയുത്തത്താണേ ചേവ വിപസ്സനാത്താണേ ച അനു അനു പസ്സതി. തേന വുച്ഛതി കായേ കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനഭാവനാതി തേന അനുപസ്സനേന യഥാവുത്തേ കായേ അയം കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനഭാവനാതി വുച്ഛതി.

ഇദം വൃത്തം ഹോതി - യാ അയം യഥാവുത്തേ അസ്സാസപസ്സാസകായേ, തസ്സ നിസ്സയഭൂതേ കരജകായേ ച കായസ്സേവ അനുപസ്സനാ അനുദകഭൂതായ മരിചിയാ ഉദകാനുപസ്സനാ വിയ ന അനിച്ഛാദിസഭാവേ കായേ നിച്ഛാദിഭാവാനുപസ്സനാ, അഥ ഖോ യഥാരഹം അനിച്ഛാദുക്ഖാനത്താസുഭാവസ്സേവാനുപസ്സനാ. അഥ വാ കായേ “അഹ”ന്തി വാ “മമ”ന്തി വാ “ഇത്ഥി”തി വാ “പുരിസോ”തി വാ ഗഹേതബ്ബസ്സ കസ്സചി അഭാവതോ താദിസം അനുപസ്സതിയാ കായമത്തസ്സേവ അനുപസ്സനാ കായാനുപസ്സനാ, തായ കായാനുപസ്സനായ സമ്പയുത്താ സതിയേവ ഉപട്ഠാനം സതിപട്ഠാനം, തസ്സ ഭാവനാ വദ്ധന്താ കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനഭാവനാതി.

ഏസ നയോതി “നവഹി ആകാരേഹി”തിആദിനാ വൃത്തവിധിം രസ്സപദേ അതിദിസതി. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം യഥാദസ്സിതേ “കഥം ദീഘം അസ്സസന്തോ”തിആദിനാ (മഃ ൩൧. ൩൧൪൮; സഃ ൩൧. ൨൯൮൯; പാരാഃ ൧൩൫) ആഗതേ പാളിനയേ. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം രസ്സപദവസേന ആഗതേ പാളിനയേ.

അയന്തി യോഗാവചരോ. അദ്ധാനവസേനാതി ദീഘകാലവസേന. ഇത്തരവസേനാതി പരിത്തകാലവസേന. ഇമേഹി ആകാരേഹിതി ഇമേഹി നവഹി ആകാരേഹി.

താദിസോതി ദീഘോ, രസ്സോ ച. ചത്താരോ വണ്ണാതി ചത്താരോ ആകാരാ, തേ ച ദീഘാദയോ ഏവ. നാസികഗ്ലേ വ ഭിക്ഖുനോതി ഗാമാബന്ധസുഖത്വം രസ്സം കത്വാ വുത്തം “നാസികഗ്ലേ വാ”തി, വാ-സദ്ദോ അനിയമത്ഥോ, തേന ഉത്തരോട്സം സങ്ഗഹാതി.

൨൨൦. സബ്ബകായപടിസംവേദിതി സബ്ബസ്സ കായസ്സ പടി പടി പച്ചേകം സമ്മദേവ വേദനസീലോ ജാനനസീലോ, തസ്സ വാ പടി പടി സമ്മദേവ വേദോ ഏതസ്സ അത്ഥി, തം വാ പടി പടി സമ്മദേവ വേദമാനോതി അത്ഥോ. തത്ഥ തത്ഥ സബ്ബ-ഗൃഹണേന അസ്സാസാദികായസ്സ അനവസേസപരിയാദാനേ സിദ്ധേപി അനേകകലാപസമുദായഭാവതോ തസ്സ സബ്ബേസസി ഭാഗാനം സംവേദനദസ്സനത്ഥം പടി-സദ്ദഗൃഹണം. തത്ഥ സക്കച്ചകാരിഭാവദസ്സനത്ഥം സം-സദ്ദഗൃഹണന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സകലസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യഥാ സമാനേപി അസ്സാസപസ്സാസേസു യോഗിനോ പടിപത്തിവിധാനേ പച്ചേകം സക്കച്ചംയേവ പടിപജ്ജിതബ്ബന്തി ദസ്സേതും വിസും ദേസനാ കതാ, ഏവം തമേവത്ഥം ദീപേതും സതിപി അത്ഥസ്സ സമാനതായ “സകലസ്സാ”തിആദിനാ പദേയസ്സ വിസും വിസും അത്ഥവണ്ണനാ കതാതി വേദിതബ്ബം. പാകടം കരോന്തോതി വിഭൂതം കരോന്തോ, സബ്ബസോ വിഭാവേന്തോതി അത്ഥോ. പാകടീകരണം വിഭാവനം തത്ഥ അസമ്മുയ്ഹനം ഞാണേനേവ നേസം പവത്തനേന ഹോതീതി ദസ്സേന്തോ “ഏവം വിദിതം കരോന്തോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തസ്മാതി യസ്മാ ഞാണസമ്പയുത്തചിത്തേനേവ അസ്സാസപസ്സാസേ പവത്തേതി, ന വിപ്പയുത്തചിത്തേന, തസ്മാ ഏവംഭൂതോ സബ്ബകായപടിസംവേദി അസ്സസിസ്സാമി പസ്സസിസ്സാമിതി സിക്ഖതിതി വുച്ചതി ബുദ്ധാദീഹിതി യോജനാ. ചുണ്ണവിചുണ്ണവിസദ്ദേതി അനേകകലാപതായ ചുണ്ണവിചുണ്ണഭാവേന വിസദ്ദേ. ആദിപാകടോ ഹോതി സതിയാ, ഞാണസ്സ ച വസേന തഥാ പുബ്ബാഭിസങ്ഖാരസ്സ പവത്തത്താ. താദിസേന ഭവിതബ്ബന്തി ചതുത്ഥപുഗ്ഗലസദിസേന ഭവിതബ്ബം, പഗേവ സതിം, ഞാണഞ്ച പച്ചുപട്ഠപേത്വാ തീസുപി റാനേസു ഞാണസമ്പയുത്തമേവ ചിത്തം പവത്തേതബ്ബന്തി അധിപ്പായോ.

ഏവന്തി വുത്തപ്പകാരേന സബ്ബകായപടിസംവേദനവസേനേവ. ഘടതിതി ഉസ്സഹതി. വായമതിതി വായാമം കരോതി, മനസികാരം പവത്തേതിതി അത്ഥോ. തഥാഭൂതസ്സാതി ആനാപാനസ്സതിം ഭാവേന്തസ്സ. സംവരോതി സതി , വീരിയമ്പി വാ. തായ സതിയാതി യാ ആനാപാനേ ആരബ്ഭ പവത്താ സതി, തായ. തേന മനസികാരോതി യോ സോ തത്ഥ സതിപുബ്ബങ്ഗമോ ഭാവനാമനസികാരോ, തേന സദ്ധിന്തി അധിപ്പായോ. ആസേവതിതി “തിസ്സോ സിക്ഖായോ”തി വുത്തേ അധികുസലധമ്മേ ആസേവതി. തദാസേവനങ്ഗേതഥ സിക്ഖന്തി അധിപ്പേതം.

പുരിമനയേതി പുരിമസ്ഥിം ഭാവനാനയേ, പഠമവത്ഥുദയേതി അധിപ്പായോ. തത്ഥാപി കാമം ഞാണുപ്പാദനം ലബ്ഭതേവ അസ്സാസപസ്സാസാനം യാമാവതോ ദീഘരസ്സഭാവാവബോധസബ്ഭാവതോ, തഥാപി തം ന ദുക്കരം യഥാപവത്താനം തേസം ഗഹണമത്തഭാവതോതി തത്ഥ വത്തമാനകാലപ്പയോഗോ കത്തോ. ഇദം പന ദുക്കരം പുരിസസ്സു ഖുരയാരായം ഗമനസദിസം, തസ്മാ സാതിസയേനേതഥ പുബ്ബാഭിസങ്ഖാരേന ഭവിതബ്ബന്തി ദീപേതും അനാഗതകാലപ്പയോഗോ കത്തോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “തത്ഥ യസ്മാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഞാണുപ്പാദനാദീസുതി ആദി-സദ്ദേന കായസങ്ഖാരപസ്സമ്ഭവേനപിപടിസംവേദനാദിം സങ്ഗഹാതി. കേചി പനേത്ഥ “സംവരസമാദാനാനം സങ്ഗഹോ”തി വദന്തി.

കായസങ്ഖാരന്തി അസ്സാസപസ്സാസം. സോ ഹി ചിത്തസമുട്ഠാനോപി സമാനോ കരജകായപ്പടിബദ്ധവുത്തിതായ തേന സങ്ഖരീയതീതി കായസങ്ഖാരോതി വുച്ചതി. യോ പന “കായസങ്ഖാരോ വചീസങ്ഖാരോ”തി (൧൦ നീ൦ ൧൧൦൨) ഏവമാഗതോ കായസങ്ഖാരോ ചേതനാലക്ഖണോ സതിപി ദ്വാരന്തരുപ്പത്തിയം യേഭൂയുവുത്തിയാ, തബ്ബഹുലവുത്തിയാ ച കായദാരേന ലക്ഖിതോ, സോ ഇധ നാധിപ്പേതോ. പസ്സമ്ഭേന്തോതിആദിസു പച്ഛിമം പച്ഛിമം പദം പുരിമസ്സ പുരിമസ്സ അത്ഥവചനം, തസ്മാ പസ്സമ്ഭേനം നാമ വുപസമനം, തഞ്ച തഥാപയോഗേ അസതി ഉപ്പജ്ജനാരഹസ്സ ഓളാരികസ്സ കായസങ്ഖാരസ്സ പയോഗസമ്പത്തിയാ അനുപ്പാദനന്തി ദട്ഠബ്ബം. തത്രാതി “ഓളാരികം കായസങ്ഖാരം പസ്സമ്ഭേന്തോ”തി ഏത്ഥ. അപരിഗൃഹിതകാലേതി കമ്മട്ഠാനസ്സ അനാരദ്ധകാലേ, തതോ ഏവ കായചിത്താനമ്പി അപരിഗൃഹിതകാലേ. “നിസീദതി പല്ലകം ആഭുജിത്വാ ഉജ്ജം കായം പണിധായാ”തി ഹി ഇമിനാ കായപരിഗൃഹോ, “പരിമുഖം സതിം ഉപട്ഠപേത്വാ”തി ഇമിനാ ചിത്തപരിഗൃഹോ വുത്തോ. തേനേവാഹ “കായോപി ചിത്തമ്പി പരിഗൃഹിതാ ഹോന്തീ”തി. കായോതി കരജകായോ. സദരമാതി സപരിളാഹാ, സാ ച നേസം സദരമതാ ഗരുഭാവേന വിയ ഓളാരികതായ അവിനാഭാവിനീതി ആഹ “ഓളാരികാ”തി. ബലവതരാതി സബലാ മൂലാ. സന്താ ഹോന്തിതി ചിത്തം താവം ബഹിദ്ധാ വിക്ഖേപാഭാവേന ഏകഗ്ഗം ഹുത്വാ കമ്മട്ഠാനം പരിഗൃഹേത്വാ പവത്തമാനം സന്തം ഹോതി വുപസന്തം, തതോ ഏവ തംസമുട്ഠാനാ രൂപധമ്മാ ലഹുമുദുകമ്മത്തേഭാവപ്പത്താ, തദനുഗുണതായ സേസം തിസന്തതിരൂപന്തി ഏവം ചിത്തേ, കായേ ച വുപസന്തേ പവത്തമാനേ തന്നിസ്സിതാ അസ്സാസപസ്സാസാ സന്തസഭാവാ അനുക്കമേന സുഖമതരസുഖമതമാ ഹുത്വാ പവത്തന്തി. തേന വുത്തം “യദാ പനസ്സ കായോപീ”തിആദി.

ആഭുജനം ആഭോഗോ, “പസ്സമ്ഭേമി”തി പഠമാവജ്ജനാ. സമ്മാ അനു അനു ആഹരണം സമന്നാഹാരോ, തസ്ഥിംയേവ അത്ഥേ അപരാപരം പവത്തആവജ്ജനാ. തസ്സേവ അത്ഥസ്സ മനസി കരണം ചിത്തേ റപനം മനസികാരോ. വീമംസാ പച്ചവേക്ഖണാ.

സാരദ്ധേതി സദരമേ സപരിളാഹേ. അധിമത്തന്തി ബലവം ഓളാരികം. ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തം. കായസങ്ഖാരോതി ഹി അധിപ്പേതോ. “അധിമത്തം ഹുത്വാ പവത്തതി”തി കിരിയാവിസേസനം വാ ഏതം. സുഖമന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. കായമ്ഹിതി ഏത്ഥ “ചിത്തേ ചാ”തി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം.

൨൨൧. പഠമജ്ജ്യാനതോ വുട്ഠായ കരിയമാനം ദുതിയജ്ജ്യാനസ്സ നാനാവജ്ജനം പരികമ്മം പഠമജ്ജ്യാനം വിയ ദുരസമുസ്സാരിതപടിപക്ഖന്തി കത്വാ തംസമുട്ഠാനോ കായസങ്ഖാരോ പഠമജ്ജ്യാനേ ച ദുതിയജ്ജ്യാനൂപചാരേ ച ഓളാരികോതി സദിസോ വുത്തോ. ഏസ നയോ സേസുപചാരദയേപി. അഥ വാ ദുതിയജ്ജ്യാനാദിനം അധിഗമായ പടിപജ്ജതോ ദുക്ഖാപടിപദാദിവസേന കിലമതോ യോഗിനോ കായകിലമമചിത്തൂപഘാതാദിവസേന, വിതക്കാദിസങ്ഖോഭേന ച സപരിഫന്ദതായ ചിത്തപ്പവത്തിയാ ദുതിയജ്ജ്യാനാദിഉപചാരേസു കായസങ്ഖാരസ്സ ഓളാരികതാ വേദിതബ്ബാ. അതിസുഖമോതി അത്തേത്ഥ ലബ്ഭമാനോ കായസങ്ഖാരോ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനേ അതിക്കന്തസുഖമോ. സുഖമഭാവോപിസ്സ തത്ഥ നത്ഥി, കുതോ ഓളാരികതാ അപ്പവത്തനതോ. തേനാഹ “അപ്പവത്തിമേവ പാപുണാതീ”തി.

ലാഭിസ്സ സതോ അനുപുബ്ബസമാപത്തിസമാപജ്ജനവേലം, ഏകാസനേനേവ വാ സബ്ബേസം ത്യാനാനം പടിയാഭം സന്ധായ മജ്ജ്യാനമഭാണകാ ഹേട്ഠിമഹേട്ഠിമജ്ജ്യാനതോ ഉപരൂപരിത്യാനൂപചാരേപി സുഖമതരം ഇച്ഛന്തി. തത്ഥ ഹി സോപചാരാനം ത്യാനാനം ഉപരൂപരി വിസേസവന്തതാ, സന്തതാ ച സമ്ഭവേയ്യ, ഏകാവജ്ജനൂപചാരം വാ സന്ധായ

ഏവം വൃത്തം. ഏവഞ്ചി ഹേട്ഠാ വൃത്തവാദേന ഇമസ്സ വാദസ്സ അവിരോധോ സിദ്ധോ ഭിന്നവിസയത്താ. സഞ്ചേസഞ്ഞേവാതി ഉഭയേസന്ധി. യസ്മാ തേ സഞ്ചേപി വുച്ചമാനേന വിധിനാ പസ്സുഖിമിച്ചുന്തിയേവ. “അപരിഗൃഹിതകാലേ പവത്തകായസഞ്ചാരോ പരിഗൃഹിതകാലേ പടിപ്പസ്സുജ്ജേതി”തി ഇദം സദിസസന്താനതായ വൃത്തം. ന ഹി തേ ഏവ ഓളാരികാ അസ്സാസാദയോ സുഖുമാ ഹോന്തി. പസ്സുജ്ജേതികാരോ പന നേസം ഹേട്ഠാ വൃത്തോയേവ.

മഹാഭൂതപരിഗൃഹേ സുഖുമാതി ചതുയാതുമാവേന വിപസ്സനാഭിനിവേസം സന്ധായ വൃത്തം. സകലരൂപപരിഗൃഹേ സുഖുമാ ഭാവനായ ഉപരൂപരി പണിതഭാവതോ. തേനേവാഹ “രൂപാരൂപപരിഗൃഹേ സുഖുമാ”തി. ലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനാതി കലാപസമ്മസനമാഹ. നിബ്ബിദാനുപസ്സനതോ പട്ഠായ ബലവവിപസ്സനാ. തതോ ഓരം ദുബ്ബലവിപസ്സനാ. പുഞ്ചേ വൃത്തനയേനാതി “അപരിഗൃഹിതകാലേ”തിആദിനാ സമ്മമനയേ വൃത്തേന നയേന “അപരിഗൃഹേ പവത്തോ കായസഞ്ചാരോ മഹാഭൂതപരിഗൃഹേ പടിപ്പസ്സുജ്ജേതി”തിആദിനാ വിപസ്സനാനയേപി പടിപ്പസ്സുഖി യോജേതബ്ബാതി വൃത്തം ഹോന്തി.

അസ്സാതി ഇമസ്സ “പസ്സുജ്ജേതി കായസഞ്ചാര”തി പദസ്സു. ചോദനാസോധനാഹിതി അനുയോഗപരിഹാരേഹി. ഏവന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേന.

കമന്തി യം ഇദം “പസ്സുജ്ജേതി...പേ... സിക്ഖതി”തി (പടിം മം ൧൧൧൧) വൃത്തം, തം കമം കേന പകാരേന കായസഞ്ചാരസ്സ പസ്സുജ്ജേതി, യോഗിനോ ച സിക്ഖനം ഹോതിതി കമേതുകമ്യതായ പുച്ഛിത്വാ കായസഞ്ചാരേ സരൂപതോ, ഓളാരികസുഖുമാതോ, വുപസമതോ, അനുയോഗപരിഹാരതോ ച ദസ്സേതും “കതമേ കായസഞ്ചാരാ”തിആദി ആരംഭം. തത്ത്വ കായികാതി രൂപകായേ ഭവാ. കായപടിബദ്ധാതി കായസന്നിസ്സിതാ. കായേ സതി ഹോന്തി, അസതി ന ഹോന്തി, തതോ ഏവ തേ അകായസമുട്ഠാനാപി കായേന സഞ്ചരിയന്തിതി കായസഞ്ചാരാ. പസ്സുജ്ജേതിനാതി ഓളാരികോളാരികം പസ്സുജ്ജേതിനോ. സേസപദഭയം തസ്സേവ വേവചനം. ഓളാരികഞ്ചി കായസഞ്ചാരം അവുപസന്തസഭാവം സന്നിസദാപേത്തോ “പസ്സുജ്ജേതി”തി വുച്ചതി, അനുപാദനിരോധം പാപേത്തോ “നിരോധേത്തോ”തി, സുട്ഠു സന്തസഭാവം നയത്തോ “വുപസമേത്തോ”തി.

യഥാരൂപേഹിതി യാദിസേഹി. കായസഞ്ചാരേഹിതി ഓളാരികേഹി കായസഞ്ചാരേഹി. ആനമനാതി അഭിമുഖഭാവേന കായസ്സ നമനാ. വിനമനാതി വിസും വിസും പസ്സുതോ നമനാ. സന്നമനാതി സബ്ബതോ, സുട്ഠു വാ നമനാ. പണമനാതി പച്ഛതോ നമനാ. ഇഞ്ജനാദിനി ആനമനാദിനം വേവചനാനി, അധിമത്താനി വാ അഭിമുഖം ചലനാദിനി ആനമനാദയോ, മന്ദാനി ഇഞ്ജനാദയോ. പസ്സുജ്ജേതി കായസഞ്ചാരന്തി തഥാരൂപം ആനമനാദിനം കാരണഭൂതം ഓളാരികം കായസഞ്ചാരം പസ്സുജ്ജേതിനോ. തസ്മിം ഹി പസ്സുജ്ജേതി ആനമനാദയോപി പസ്സുജ്ജേതിതാ ഏവ ഹോന്തി.

സന്തം സുഖുമാതി യഥാരൂപേഹി കായസഞ്ചാരേഹി കായസ്സ അപരിപ്ഫന്ദനഹേതുഹി ആനമനാദയോ ന ഹോന്തി, തഥാരൂപം ദരമാഭാവതോ സന്തം, അനോളാരികതായ സുഖുമാ. പസ്സുജ്ജേതി കായസഞ്ചാരന്തി സാമഞ്ഞത്തോ ഏകം കത്വാ വദതി. അഥ വാ പുഞ്ചേ ഓളാരികോളാരികം കായസഞ്ചാരം പടിപ്പസ്സുജ്ജേതിനോ അനുക്കമേന കായസ്സ അപരിപ്ഫന്ദനഹേതുഭൂതേ സുഖുമാസുഖുമാതരേ ഉപ്പാദേത്വാ തേപി പടിപ്പസ്സുജ്ജേതിനോ പരമസുഖുമാതായ കോടിപ്പത്തം യം കായസഞ്ചാരം പടിപ്പസ്സുജ്ജേതി, തം സന്ധായ വൃത്തം “സന്തം സുഖുമാ പസ്സുജ്ജേതി കായസഞ്ചാര”ന്തി.

ഇതിതിആദി ചോദകവചനം. തത്ത്വ ഇതിതി പകാരത്വേ നിപാതോ. കിരാതി അരുചിസൂചനേ, ഏവം ചേതി അത്ഥോ. അയഞ്ചേതേ അധിപ്പായോ - വൃത്തപ്പകാരേന യദി അതിസുഖുമാന്തി കായസഞ്ചാരം പസ്സുജ്ജേതിതി. ഏവം സന്തേതി ഏവം സതി തയാ വൃത്താകാരേ ലബ്ധമാനേ. വാതുപലദ്ധിയാതി വാതസ്സ ഉപലദ്ധിയാ. ച-സദ്ദോ സമുച്ചയത്ഥോ, അസ്സാസാദിവാതാരമ്മണസ്സ ചിത്തസ്സ പഭാവനാ ഉപ്പാദനാ പവത്തനാ ന ഹോന്തി, തേ ച തേന പസ്സുജ്ജേതിബ്ബാതി അധിപ്പായോ. അസ്സാസപസ്സാസാനഞ്ച ഭാവനാതി ഓളാരികേ അസ്സാസപസ്സാസേ ഭാവനായ പടിപ്പസ്സുജ്ജേതിനോ സുഖുമാനം തേസം പഭാവനാ ച ന ഹോന്തി, ഉഭയേസം തേസം തേന പടിപ്പസ്സുജ്ജേതിബ്ബതോ. ആനാപാനസ്സതിയാതി ആനാപാനാരമ്മണായ സതിയാ ച പവത്തനം ന ഹോന്തി, ആനാപാനാനം അഭാവതോ. തതോ ഏവ തംസന്ധായുത്തസ്സ ആനാപാനസ്സതിസമാധിസ്സ ച പഭാവനാ ഉപ്പാദനാപി ന ഹോന്തി. ന ഹി കദാചി ആരമ്മണേന വിനാ സാരമ്മണയമ്മാ സമഭവന്തി. ന ച നം തന്തി ഏതഥ നന്തി നിപാതമത്തം . തം വൃത്തവിധാനം സമാപത്തിം പണ്ഡിതാ പഞ്ചവത്തോ ന ചേവ സമാപജ്ജന്തിപി തതോ ന വുട്ഠഹന്തിപിതി യോജനാ. ഏവം ചോദകോ സഞ്ചേന സബ്ബം അഭാവുപനയനം പസ്സുജ്ജേതി അധിപ്പായേന ചോദേതി.

പുന ഇതികിരാതിആദി യഥാവൃത്തായ ചോദനായ വിസ്സജ്ജനാ. തത്ത്വ കിരാതി “യദി”തി ഏതസ്സ അത്ഥേ നിപാതോ. ഇതി കിര സിക്ഖതി, മയാ വൃത്താകാരേന യദി സിക്ഖതിതി അത്ഥോ. ഏവം സന്തേതി ഏവം പസ്സുജ്ജേതി സതി. പഭാവനാ ഹോതിതി യദിപി ഓളാരികാ കായസഞ്ചാരാ പടിപ്പസ്സുജ്ജേതി, സുഖുമാ പന അത്ഥേവാതി അനുക്കമേന പരമസുഖുമാഭാവപ്പത്തസ്സ വസേന നിമിത്തുപ്പത്തിയാ ആനാപാനസ്സതിയാ, ആനാപാനസ്സതിസമാധിസ്സ ച പഭാവനാ ഇജ്ജതേവാതി അധിപ്പായോ.

യഥാ കമം വിയാതി യഥാവൃത്തവിധാനം തം കമം വിയാദിദം, അത്ഥി കിഞ്ചി തദത്ഥസമ്പടിപാദനേ ഓപമ്മന്തി അധിപ്പായോ. ഇദാനി ഓപമ്മം ദസ്സേതും “സേയ്യമാപി”തിആദി വൃത്തം. തത്ത്വ സേയ്യമാപിതി ഓപമ്മത്വേ നിപാതോ. കംസേതി കംസഭാജനേ. നിമിത്തന്തി നിമിത്തസ്സ, തേസം സദ്ദാനം പവത്താകാരസ്സാതി അത്ഥോ. സാമിഅത്ഥേ ഹി ഇദം ഉപയോഗവചനം. സുഗൃഹിതത്താതി സുട്ഠു ഗഹിതത്താ. സുമനസിക്ക്കത്താതി സുട്ഠു ചിത്തേ റപിതത്താ. സുപധാരിതത്താതി സമ്മദേവ ഉപധാരിതത്താ സല്ലക്ഖിതത്താ. സുഖുമാകാ സദ്ദാതി അനുരവേ ആഹ, യേ അപ്പകാ. അപ്പത്ഥോ ഹി അയം ക-സദ്ദോ. സുഖുമാസദ്ദനിമിത്താരമ്മണതാപിതി സുഖുമാ സദ്ദോവ നിമിത്തം സുഖുമാസദ്ദനിമിത്തം, തദാരമ്മണതായപി. കിം വൃത്തം ഹോതി? കാമം തദാസുഖുമാപി സദ്ദാ നിരുദ്ധാ, സദ്ദനിമിത്തസ്സ പന സുഗൃഹിതത്താ സുഖുമാതരസദ്ദനിമിത്താരമ്മണഭാവനാപി ചിത്തം പവത്തതി. ആദിതോ പട്ഠായ ഹി തസ്സ തസ്സ നിരുദ്ധസ്സ സദ്ദസ്സ നിമിത്തം അവിക്ഖിത്തേന ചിത്തേന ഉപധാരേതസ്സ അനുക്കമേന ചരിയോസാനേ അതിസുഖുമാസദ്ദനിമിത്തന്തി ആരമ്മണം കത്വാ ചിത്തം പവത്തതേവ. ചിത്തം ന വിക്ഖേപം ഗച്ഛതി തസ്മിം യഥാഉപട്ഠിതേ നിമിത്തേ സമാധാനസഞ്ചാവതോ.

ഏവം സന്തേതിആദി വൃത്തസ്സേവത്ഥസ്സ നിഗമനവസേന വൃത്തം. തത്ത്വ യസ്സ സുത്തപദസ്സ സദ്ധിം ചോദനാസോധനാഹി അത്ഥോ വൃത്തോ, തം ഉദ്ധരിത്വാ കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനാനി വിഭാഗതോ ദസ്സേതും

“പസ്സമ്യേ”ന്തിആദി വൃത്തം. തം സഞ്ചം വൃത്തനയത്താ ഉത്താനമേവ.

൨൨൨. ആദികമ്മികസ്സ കമ്മടാനവസേനാതി സമമകമ്മടാനം സന്ധായ വൃത്തം. വിപസ്സനം കമ്മടാനം പന ഇതരചതുക്കേസുപി ലബ്ഭതേവ. ഏതമാതി പഠമചതുക്കേ. പഞ്ചസന്ധികന്തി പഞ്ചപഞ്ചം, പഞ്ചഭാഗന്തി അത്ഥോ.

കമ്മടാനസ്സ ഉഗുണ്ഹനന്തി കമ്മടാനഗന്മസ്സ ഉഗുണ്ഹനം. തദത്ഥപരിപുച്ഛാ കമ്മടാനസ്സ പരിപുച്ഛാ . അഥ വാ ഗന്മതോ, അത്ഥതോ ച കമ്മടാനസ്സ ഉഗുണ്ഹനം ഉഗുഹോ. തത്ഥ സംസയപരിപുച്ഛാ പരിപുച്ഛാ. കമ്മടാനസ്സ ഉപടാനന്തി നിമിത്തുപടാനം, ഏവം ഭാവനമനുയുഞ്ജന്തസ്സ “ഏവമിധ നിമിത്തം ഉപടാന്തി”തി ഉപധാരണം, തഥാ കമ്മടാനപ്പന “ഏവം ത്യാനമപ്പേതി”തി. കമ്മടാനസ്സ ലക്ഖണന്തി ഗണനാനുബന്ധനാമുസനാനം വസേന ഭാവനം ഉസ്സുക്കാപേതാ റപനായ സമ്പത്തി, തതോ പരമ്പി വാ സല്ലക്ഖണാദിവസേന മത്ഥകപ്പത്തിതി കമ്മടാനസഭാവസ്സ സല്ലക്ഖണം. തേനാഹ “കമ്മടാനസഭാവുപധാരണന്തി വൃത്തം ഹോതി”തി.

അത്തനാപിന കിലമതി ഓധിസോ കമ്മടാനസ്സ ഉഗുണ്ഹനതോ. തതോ ഏവ ആചരിയന്തി വിഹേസേതി ധമ്മാധികരണന്തി ഭാവനായ മത്ഥകം പാപനതോ. തസ്മാതി തം നിമിത്തം അത്തനോ അകിലമനആചരിയാവിഹേസനഹേതു. മോകന്തി മോകം മോകം. ഉഗുഹേതബ്ബതോ ഉഗുഹോ, സബ്ബോപി കമ്മടാനവിധി, ന പുബ്ബേ വൃത്തഉഗുഹമത്തം. ആചരിയതോ ഉഗുഹോ ആചരിയുഗുഹോ, തതോ. ഏകപദബിതി ഏകകോടാനസന്തി.

൨൨൩. അനുവഹനാതി അസ്സാസപസ്സാസാനം അനുഗമനവസേന സതിയാ നിരന്തരം അനുപവത്തനാ. മുസനാതി അസ്സാസപസ്സാസേ ഗണേന്തസ്സ ഗണനം പടിസംഹരിത്വാ തേ സതിയാ അനുബന്ധന്തസ്സ യഥാ അപ്പനാ ഹോതി, തഥാ ചിത്തം റപേന്തസ്സ ച നാസികഗ്ഗാദിടാനസ്സ നേസം മുസനാ. യസ്മാ പന ഗണനാദിവസേന വിയ മുസനാവസേന വിസും മനസികാരോ നത്ഥി, മുടംമുടംടാണേയേവ ഗണനാദി കാതബ്ബന്തി ദസ്സേതും ഇധ മുസനാഗഹണന്തി ദീപേന്തോ “മുസനാതി മുടംടാന”ന്തി ആഹ. റപനാതി സമാധാനം. തം ഹി സമ്മദേവ ആരമ്മണേ ചിത്തസ്സ ആധാനം റപനം ഹോതി. തഥാ ഹി സമാധി “ചിത്തസ്സ റിതി സണ്ഠിതി”തി (ധം സം ൧൧.൧൭) നിദിടോ. സമാധിപ്പാനാ പന അപ്പനാതി ആഹ “റപനാതി അപ്പന”തി. അനിച്ചതാദിനം സല്ലക്ഖണതോ സല്ലക്ഖണാ വിപസ്സനാ. പവത്തതോ, നിമിത്തതോ ച വിനിവട്ടനതോ വിവട്ടനാ നാമ മഗ്ഗോ. സകലസംകിലേസപടിപ്പസ്സുദ്ധിഭാവതോ സബ്ബസോ സുദ്ധിതി പാരിസുദ്ധി ഫലം. തേസന്തി വിവട്ടനാപാരിസുദ്ധിനം. പടിപസ്സനാതി പടി പടി ദസ്സനം പേക്ഖനം. തേനാഹ “പച്ചവേക്ഖണ”തി.

ഖണ്ഡന്തി ഏകം തീണി പഞ്ചാതി ഏവം ഗണനായ ഖണ്ഡനം. ഓകാസേതി ഗണനവിധിം സന്ധായാഹ. ഗണനന്തിസ്സീതോവ ന കമ്മടാനന്തിസ്സീതോ. “സിഖാപ്പത്തം നു ഖോ”തി ഇദം ചിരതരം ഗണനായ മനസി കരോന്തസ്സ വസേന വൃത്തം. സോ ഹി തഥാ ലദ്ധം അവിക്ഖേപമത്തം നിസ്സായ ഏവം മഞ്ഞേയ . “അസ്സാസപസ്സാസേസു യോ ഉപടാന്തി, തം ഗഹേത്വാ”തി ഇദം അസ്സാസപസ്സാസേസു യസ്സ ഏകോവ പഠമം ഉപടാന്തി, തം സന്ധായ വൃത്തം, യസ്സ പന ഉഭോപി ഉപടഹന്തി, തേന ഉഭയന്തി ഗഹേത്വാ ഗണേതബ്ബം. “യോ ഉപടാന്തി”തി ഇമിനാ ച ദിസു നാസാപുടവാതേസു യോ പാകടതരോ ഉപടാന്തി, സോ ഗഹേതബ്ബോതി അയന്തി അത്ഥോ ദീപിതോതി ദടംബും. പവത്തമാനം പവത്തമാനന്തി ആമേധിതവചനേന നിരന്തരം അസ്സാസപസ്സാസാനം ഉപലക്ഖണം ദസ്സേതി. ഏവന്തി വൃത്തപ്പകാരേന ഉപലക്ഖേതാ വാതി അത്ഥോ. പാകടാ ഹോന്തി ഗണനാവസേന ബഹിദ്ധാ വിക്ഖേപാഭാവതോ.

പലിഘസ്സ പരിവത്തനം, തം യത്ഥ നിക്ഖിപന്തി, സോ പലിഘത്ഥമ്ഭോ. തിയാമരത്തിന്തി അച്ചന്തസംയോഗേ ഉപയോഗവചനം. പുരിമനയേനാതി സീഘഗണനായ, ഗോപാലകഗണനായാതി അത്ഥോ. ഏകോ ദേ തീണി ചത്താരി പഞ്ചാതി ഗണനാവിധിദസ്സനം. തസ്മാ അടാന്തിആദിസുപി ഏകതോ പടായേവ പച്ചേകം അടാന്തിനി പാപേതബ്ബാനി. സീഘം സീഘം ഗണേതബ്ബമേവ. കസ്മാതി തത്ഥ കാരണം, നിദസ്സനബ്ബ ദസ്സേതി “ഗണനപടിബ്ബേ ഹി”തിആദിനാ. തത്ഥ അരിയതി തേന നാവാതി അരിത്തം, പാജനദണ്ഡോ. അരിത്തേന ഉപത്ഥമ്ഭനം അരിത്തുപത്ഥമ്ഭനം, തസ്സ വസേന.

നിപ്പരിയായതോ നിരന്തരപ്പവത്തി നാമ റപനായമേവാതി ആഹ “നിരന്തരം പവത്തം വിയാ”തി. അന്തോ പവിസന്തം വാതം മനസി കരോന്തോ അന്തോ ചിത്തം പവേസേതി നാമ. ബഹി ചിത്തനീഹരണേപി ഏസേവ നയോ. വാതബ്ഭാഹതന്തി അബ്ഭന്തരഗതം വാതം ബഹുലം മനസി കരോന്തസ്സ വാതേന തം റാനം അബ്ഭാഹതം വിയാ, മേദേന പുരിതം വിയാ ച ഹോതി, തഥാ ഉപടാന്തി. നീഹരതോ മുടംടോകാസം മുബ്ബിത്വാ, തഥാ പന നീഹരതോ വാതസ്സ ഗതിസമനേസനമുഖേന നാനാരമ്മണേസു ചിത്തം വിധാവതീതി ആഹ “പുമുത്താരമ്മണേ ചിത്തം വിക്ഖിപതി”തി.

ഏതന്തി ഏതം അസ്സാസപസ്സാസജാതം.

൨൨൪. അനുഗമനന്തി പവത്തപവത്താനം അസ്സാസപസ്സാസാനം ആരമ്മണകരണവസേന സതിയാ അനു അനു പവത്തനം അനുഗച്ഛനം. തേനേവാഹ “തബ്ബ ഖോ ന ആദിമജ്ജന്തപരിയോസാനാനുഗമനവസേന”തി. നാഭിആദി തത്ഥ പഠമം ഉപ്പജ്ജന്തോ. പഠമുപ്പത്തിവസേന ഹി ഇധ ആദിചിന്താ, ന ഉപ്പത്തിമത്തവസേന. തഥാ ഹി തേ നാഭിതോ പടായ യാവ നാസികഗ്ഗാ സബ്ബത്ഥ ഉപ്പജ്ജന്തേവ. യത്ഥ യത്ഥ ച ഉപ്പജ്ജന്തി, തത്ഥ തത്ഥേവ ഭിജ്ജന്തി ധമ്മാനം ഗമനാഭാവതോ. യഥാപച്ചയം പന ദേസന്തരുപ്പത്തിയം ഗതിസമത്താ. ഹദയം മജ്ജന്തി ഹദയസമീപം തസ്സ ഉപരിഭാഗോ മജ്ജന്തം. നാസികഗ്ഗം പരിയോസാനന്തി നാസികടാനം തസ്സ പരിയോസാനം അസ്സാസപസ്സാസസമത്തായ തദവധിഭാവതോ. തഥാ ഹേതേ “ചിത്തസമുടാന”തി വൃത്താ, ന ച ബഹിദ്ധാ ചിത്തസമുടാനാനം സമഭവോ അത്ഥി. തേനാഹ “അബ്ഭന്തരം പവിസനവാതസ്സ നാസികഗ്ഗം ആദി”തി. പവിസനനിക്ഖമനപരിയായോ പന തംസദിസവസേന വൃത്തോതി വേദിതബ്ബോ. വിക്ഖേപഗതന്തി വിക്ഖേപം ഉപഗതം, വിക്ഖിത്തം അസമാഹിതന്തി അത്ഥോ. സാരദ്ധായാതി സദരഥഭാവായ. ഇഞ്ജനായാതി കമ്മടാനമനസികാരസ്സ ചലനായ.

വിക്ഖേപഗതേന ചിത്തേനാതി ഹേതുമ്ഹി കരണവചനം, ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ വാ. സാരദ്ധാതി സദരഥാ. ഇഞ്ജിതാതി ഇഞ്ജനകാ ചലനകാ. തഥാ ഫന്ദിതാ.

ആദിമജ്ജന്തപരിയോസാനവസേനാതി ആദിമജ്ജന്തപരിയോസാനാനുഗമനവസേന ന മനസി കാതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ. “അനുബന്ധനായ മനസി കരോന്തേന മുസനാവസേന ച റപനാവസേന ച മനസി കാതബ്ബ”ന്തി യേനാധിപ്പായേന വൃത്തം, തം വിവരിതും “ഗണനാനുബന്ധനാവസേന വിയാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ വിസും മനസികാരോ നത്ഥിതി ഗണനായ, അനുബന്ധനായ ച വിനാ യഥാക്രമം കേവലം മുസനാവസേന, റപനാവസേന ച കമ്മടാനമനസികാരോ നത്ഥി. നനു മുസനായ വിനാ റപനായ വിയാ, മുസനായ വിനാ ഗണനായപി മനസികാരോ നത്ഥിയേവ? യദിപി നത്ഥി, ഗണനാ

പന യഥാ കമ്മട്ഠാനമനസികാരസ്സ മൂലഭാവതോ പധാനഭാവേന ഗഹേതബ്ബാ, ഏവം അനുബന്ധനാ റപനായ, തായ വിനാ റപനായ അസമ്ഭവതോ. തസ്മാ സതിപി ഹുസനായ നാനന്തരികഭാവേ ഗണനാനുബന്ധനാ ഏവ മൂലഭാവതോ പധാനഭാവേന ഗഹേതാ ഇതരാസം തദഭാവം ദസ്സേന്തോ ആഹ “ഗണനാനുബന്ധനാവസേന വിധി ഹി ഹുസനാറപനാവസേന വിധും മനസികാരോ നത്ഥി”തി. യദി ഏവം താ കസ്ഥാ ഉദ്ദേശേ വിധും ഗഹിതാതി ആഹ “ഹുട്ഠഹുട്ഠട്ഠാനേയേവാ”തിആദി. തത്ഥ “ഹുട്ഠഹുട്ഠട്ഠാനേയേവ ഗണേന്തോ”തി ഇമിനാ ഗണനായ ഹുസനാ അങ്ഗന്തി ദസ്സേതി. തേനാഹ “ഗണനായ ച ഹുസനായ ച മനസികാരോതി”തി. തത്ത്വേവാതി ഹുട്ഠഹുട്ഠട്ഠാനേയേവ. തേതി അസ്സാസപസ്സാസേ. സതിയാ അനുബന്ധന്തോതി ഗണനാവിമിം അനുഗന്താ സതിയാ നിബന്ധന്തോ, ഹുട്ഠഹുട്ഠാനേയേവ തേ നിരന്തരം ഉപധാരേന്തോതി അത്ത്വോ. അപ്പനാവസേന ചിത്തം റപേന്തോതി യഥാ അപ്പനാ ഹോതി, ഏവം യഥാഉപട്ഠിതേ നിമിത്തേ ചിത്തം റപേന്തോ സമാദഹന്തോ. അനുബന്ധനായ ചാതിആദിസു അനുബന്ധനായ ച ഹുസനായ ച റപനായ ച മനസി കാരോതിതി വുച്ചതീതി യോജനാ. സ്വായമത്ത്വോതി യായം “ഹുട്ഠഹുട്ഠട്ഠാനേയേവ ഗണേന്തോ, തത്ത്വേവ ഗണനം പടിസംഹരിതാ തേ സതിയാ അനുബന്ധന്തോ”തി ച വുത്തോ, സോ അയമത്ത്വോ. യാ അച്ചന്തായ ന മിനോതി ന വിനിച്ഛിനാതി, സാ മാനസ്സ സമീപേതി ഉപമാ യഥാ “ഗോണോ വിധ ഗവയോ”തി.

൨൨൫. പങ്ഗുളോതി പിറസപ്പി. ദോലാ പേഖോലോ. കീളന്തി കീളന്താനം. മാതാപുത്താനന്തി അത്തനോ ഭരിയായ, പുത്തസ്സ ച. ഉഭോ കോടിയോതി ആഗച്ഛന്തസ്സ പൂരിമകോടിം, ഗച്ഛന്തസ്സ പച്ഛിമകോടിന്തി ദേപി കോടിയോ. മജ്ജന്തി ദോലാഫലകസ്സേവ മജ്ജന്തം. ഉപനിബന്ധനമമഭോ വിയാതി ഉപനിബന്ധനമമഭോ, നാസികഗ്ഗം, മുഖനിമിത്തം വാ, തസ്സ മൂലേ സമീപേ റത്ഥാ. കഥം റത്ഥാ? സതിയാ വസേന. സതിഞ്ഹി തത്ഥ സുപട്ഠിതം കരോന്തോ യോഗാവചരോ തത്ഥ റിതോ നാമ ഹോതി, അവയവധമ്മേന സമുദായസ്സ അപദിസിതബ്ബതോ. നിമിത്തേതി നാസികഗ്ഗാദിനിമിത്തേ. സതിയാ നിസിദന്തോതി സതിവസേന നിസിദന്തോ. “സതിഞ്ഹി തത്ഥാ”തിആദിനാ റാനേ വിധ വത്തബ്ബം. തത്ത്വാതി ഹുട്ഠഹുട്ഠട്ഠാനേ.

൨൨൬. തേതി നഗരസ്സ അന്തോബഹിഗതാ മനുസ്സാ, തേസം സങ്ഗഹാ ച ഹത്ഥഗതാ.

൨൨൭. ആദിതോ പട്ഠായാതി ഉപമേയ്യത്ഥമസ്സനതോ പട്ഠായ. ഗാമായം നിമിത്തന്തി ഉപനിബന്ധനാനിമിത്തം. അനാരമ്മണമേകചിത്തസ്സാതി ഏകസ്സ ചിത്തസ്സ ന ആരമ്മണം, ആരമ്മണം ന ഹോന്തിതി അത്ത്വോ. അജാനതോ ച തയോ യമ്മേതി നിമിത്തം അസ്സാസോ പസ്സാസോതി ഇമേ തയോ യമ്മേ ആരമ്മണകരണവസേന അവിദന്തസ്സ. ച-സദ്ദോ ബൃതിരേകേ. ഭാവനാതി ആനാപാനസ്സതിസമാധിഭാവനാ. സുപലബ്ഭേതിതി ന ഉപലബ്ഭേതി ന സിജ്ജതീതി അയം ചോദനാഗാമായ അത്ത്വോ, ദുതിയാ പന പരിഹാരഗാമാ സുവിഞ്ഞ്ഞയാവ.

കഥന്തി താസം അത്ഥം വിവരിതും കഥേതുകമ്യതാപുച്ഛാ. ഇമേ തയോ യമ്മാതിആദിസു പദയോജനായ സദ്ധിം അയമത്ഥനിദേശോ - ഇമേ നിമിത്താദയോ തയോ യമ്മാ ഏകചിത്തസ്സ കഥം ആരമ്മണം ന ഹോന്തി, തഥാപി ന ചിമേ ന ച ഇമേ തയോ യമ്മാ അവിദിതാ ഹോന്തി, കഥം ന ച ഹോന്തി അവിദിതാ? തേസഞ്ഹി അവിദിതത്തേ ചിത്തബ്ബ കഥം വിക്ഖേപം ന ഗച്ഛതി, പധാനഞ്ച ഭാവനായ നിപ്ഫാദകം വിരിയഞ്ച കഥം പത്തായതി, നീവരണാനം വിക്ഖമ്ഭകം സമ്മദേവ സമാധാനാവഹം ഭാവനാനുയോഗസങ്ഖാതം പയോഗഞ്ച യോഗീ കഥം സായേതി, ഉപരൂപരി ലോകിയലോകുത്തരഞ്ച വിസേസം കഥമധിഗച്ഛതീതി.

ഇദാനി തമത്ഥം കകച്ചുപമായ സായേതും “സേയ്യമാപി”തിആദി വുത്തം. ഭൂമിഭാഗസ്സ വിസമതായ ചഞ്ചലേ രുക്ഖേ ഛേദനകിരിയാ ന സുകരാ സിയാ, തഥാ ച സതി കകചദന്തഗതി ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യാതി ആഹ “സമേ ഭൂമിഭാഗേ”തി. കകചേനാതി ഖുദുകേന ഖരപത്തേന. തേനാഹ “പുരിസോ”തി. ഹുട്ഠകകചദന്താനന്തി ഹുട്ഠഹുട്ഠകകചദന്താനം വസേന. തേന കകചദന്തേഹി ഹുട്ഠഹുട്ഠട്ഠാനേയേവ പുരിസസ്സ സതിയാ ഉപട്ഠാനം ദസ്സേതി. തേനാഹ “ന ആഗതേ വാ ഗതേ വാ കകചദന്തേ മനസി കരോതി”തി. കകചസ്സ ആകഡ്ഡനകാലേ പുരിസാഭിമുഖം പവത്താ ആഗതാ. പേല്ലനകാലേ തതോ വിഗതാ “ഗതാ”തി വുത്താ. ന ച ആഗതാ വാ ഗതാ വാ കകചദന്താ അവിദിതാ ഹോന്തി സബ്ബത്ഥ സതിയാ ഉപട്ഠിതത്താ ഛരിദിതബ്ബട്ഠാനം അഹുസിതാ ഗച്ഛന്താനം, ആഗച്ഛന്താനഞ്ച കകചദന്താനം അഭാവതോ. പധാനന്തി രുക്ഖസ്സ ഛേദനവിരിയം . പയോഗന്തി തസ്സേവ ഛേദനകിരിയം. വിസേസന്തി അനേകഭാവാപാദനം, തേന ച സായേതബ്ബം പയോജനവിസേസം.

യഥാ രുക്ഖോതിആദി ഉപമാസംസദനം. ഉപനിബന്ധതി ആരമ്മണേ ചിത്തം ഏതായാതി സതി ഉപനിബന്ധനാ നാമ, തസ്സാ അസ്സാസപസ്സാസാനം സല്ലക്ഖണ്ഡ നിമിത്തന്തി ഉപനിബന്ധനാനിമിത്തം, നാസികഗ്ഗം, മുഖനിമിത്തം വാ. ഏവമേവാതി യഥാപി സോ പുരിസോ കകചേന രുക്ഖം ഛരിദന്തോ ആഗതഗതേ കകചദന്തേ അമനസികരോന്തോപി ഹുട്ഠഹുട്ഠട്ഠാനേയേവ സതിയാ ഉപട്ഠപന്നേ ആഗതഗതേ കകചദന്തേ ജാനാതി, സുത്തപദഞ്ച അവിരജ്ജന്തോ അത്ഥകിച്ചം സായേതി, ഏവമേവ. നാസികഗ്ഗേ മുഖനിമിത്തേതി ദീഘനാസികോ നാസികഗ്ഗേ ഇതരോ മുഖം ദസനം നിമീയതി ഛരാദിയതി ഏതേനാതി മുഖനിമിത്തന്തി ലദ്ധനാമേ ഉത്തരോട്ഠേ.

ഇദം പധാനന്തി യേന വിരിയാരമ്ഭേന ആരദ്ധവിരിയസ്സ യോഗിനോ കായോപി ചിത്തമ്പി കമ്മനിയം ഭാവനാകമ്മക്ഖമം ഭാവനാകമ്മയോഗം ഹോതി, ഇദം വിരിയം പധാനന്തി ഫലേന ഹേതും ദസ്സേതി. ഉപക്കിലേസാ പഹിയന്തിതി ചിത്തസ്സ ഉപക്കിലേസഭൂതാനി നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭേനവസേന പഹിയന്തി. വിതക്കാ വൂപസമന്തിതി തതോ ഏവ കാമവിതക്കാദയോ മിച്ചാവിതക്കാ ഉപസമം ഗച്ഛന്തി, നീവരണപ്പഹാനേന വാ പഠമജ്ജ്യാനാധിഗമം ദസ്സേതാ വിതക്കവൂപസമാപദേസേന ദുതിയജ്ജ്യാനാദീനമധിഗമമാഹ. അയം പയോഗോതി അയം ത്യാനാധിഗമസ്സ ഹേതുഭൂതോ കമ്മട്ഠാനാനുയോഗോ പയോഗോ. സംയോജനാ പഹിയന്തിതി ദസപി സംയോജനാനി മഗ്ഗപടിപാടീയാ സമുച്ഛേദവസേന പഹിയന്തി. അനുസയാ ബൃന്തി ഹോന്തിതി തഥാ സത്തപി അനുസയാ അനുപ്പത്തിധമ്മതാപാദനേന ഭങ്ഗമത്തസ്സപി അനവസേസതോ വിഗതന്താ ഹോന്തി. ഏത്ഥ ച സംയോജനപ്പഹാനം നാമ അനുസയനിരോധേനേവ ഹോതി, പഹിനേസു ച സംയോജനേസു അനുസയാനം ലേസോപി ന ഭവിസ്സതിതി ച ദസ്സന്തഥം “സംയോജനാ പഹിയന്തി അനുസയാ ബൃന്തി ഹോന്തി”തി വുത്തം. അയം വിസേസോതി ഇമം സമാധിം നിസ്സായ അനുക്കമേന ലബ്ഭമാനോ അയം സംയോജനപ്പഹാനാദികോ ഇമസ്സ സമാധിസ്സ വിസേസോതി അത്ത്വോ.

യസ്സാതി യേന. അനുപുബ്ബന്തി അനുക്കമേന. പരിചിതാതി പരിചിണ്ണാ. അയം ഹേത്ഥ സങ്ഖേപത്ത്വോ - ആനാപാനസ്സതി യഥാ ബുദ്ധേന ഭഗവതാ ദേസിതാ , തമേവ യേന ദീഘരസ്സപജാനനാദിവിധിനാ അനുപുബ്ബം പരിചിതാ സുട്ഠ ഭാവിതാ, തതോ ഏവ പരിപുണ്ണാ സോളസനം വത്ഥുനം പാരിപൂരിയാ സബ്ബസോ പുണ്ണാ. സോ ഭിക്ഖു ഇമം

അത്തന്നോ ഖന്യാദിലോകം പഞ്ഞോഭാസേന പഭാസേതി. യഥാ കിം അബ്ഭാ മുത്തോവ ചന്ദിമാ അബ്ഭുപക്കിലേസവിമുത്തോ ചന്ദിമാ താരകരാജാ വിയാതി.

ഇയാതി കകചുപമായം. അസ്സാതി യോഗിനോ. ഇയാതി വാ ഇമസ്ഥിം റാനേ. അസ്സാതി ഉപമാഭുതസ്സ കകചസ്സ. ആഗതഗതവസേന യഥാ തസ്സ പുരിസസ്സ അമനസികാരോ, ഏവം അസ്സാസപസ്സാസാനം ആഗതഗതവസേന അമനസികാരമത്തമേവ പയോജനം.

൨൨൮. നിമിത്തന്തി പടിഭാഗനിമിത്തം. അവസേസത്യാനങ്ഗപടിമണ്ഡിതാതി അപ്പനാവിതക്കാദിഅവസേസത്യാനങ്ഗപടിമണ്ഡിതാതി വദന്തി, വിചാരാദിതി പന വത്തഞ്ചം നിപ്പരിയായേന വിതക്കസ്സ അപ്പനാഭാവതോ. സോ ഹി പാളിയം “അപ്പനാ ബുപ്പനാ”തി (ധം സു ൨) നിദിട്ഠോ, തംസമ്പയോഗതോ വാ യസ്ഥാ ത്യാനം “അപ്പനാ”തി അട്ഠകമാവോഹാരോ, ത്യാനങ്ഗേസു ച സമാധി പധാനം, തസ്ഥാ തം “അപ്പനാ”തി ദസ്സേന്തോ “അവസേസത്യാനങ്ഗപടിമണ്ഡിതാ അപ്പനാസങ്ഖാതാ റപനാ ച സമ്പജ്ജതീ”തി ആഹ. കസ്സചി പന ഗണനാവസേനേവ മനസികാരകാലതോ പഭുതീതി ഏതഥ “അനുക്കമതോ...പേ... ലങ്ഖനാകാരപ്പത്തം വിയാഹോതീ”തി ഏത്തകോ ഗണ്മാ പരിഹീനോ.

സാരദ്ധകായസ്സ കസ്സചി പുഗ്ഗലസ്സ. ഓനമതി പട്ടികാദിനം പലമ്ബനേന. വികുജ്ജതീതി സദും കരോതി. ഗത്താനിസദക്പരാദിനം സന്ധിട്ഠാനേസു വലിം ഗണ്ഹാതി തത്ഥ തത്ഥ വലിതം ഹോതി. കസ്ഥാ? യസ്ഥാ സാരദ്ധകായോ ഗരുകോ ഹോതിതി കായദരമവുപസമേന സദ്ധിം സിജ്ജതമാനോ ഓളാരികഅസ്സാസപസ്സാസനിരോയോ ബുതിരേകമുഖേന തസ്സ സാധനം വിയാ വുത്തോ. ഓളാരികഅസ്സാസപസ്സാസനിരോയവസേനാതി അന്ധയവസേന തദത്ഥസാധനം. തത്ഥ കായദരമേ വുപസന്തേതി ചിത്തജരൂപാനം ലഹുമുദുകമ്മത്തഭാവേന യോ സേസതിസന്തതിരൂപാനവി ലഹുആദിഭാവോ, സോ ഇയാ കായസ്സ ലഹുഭാവോതി അധിപ്പേതോ. സ്ഥായം യസ്ഥാ ചിത്തസ്സ ലഹുആദിഭാവേന വിനാ നത്ഥി, തസ്ഥാ വുത്തം “കായോപി ചിത്തവി ലഹുകം ഹോതീ”തി.

ഓളാരികേ അസ്സാസപസ്സാസേ നിരുദ്ധേതിആദി ഹേട്ഠാ വുത്തനയവി വിചേതഞ്ചാകാരപ്പത്തസ്സ കായസങ്ഖാരസ്സ വിചയനവിധിം ദസ്സേതും ആതിതം.

൨൨൯. ഉപരൂപരിവിഭുതാനിതി ഭാവനാബലേന ഉദ്ധം ഉദ്ധം പാകടാനി ഹോന്തി. ദേസതോതി പകതിയാ ഹുസനദേസതോ, പുണ്യേ അത്തനാ ഹുസനവസേന ഉപധാരിത്ഠാനതോ.

“കത്ഥ നത്ഥി”തി റാനവസേന, “കസ്സ നത്ഥി”തി പുഗ്ഗലവസേന വിമംസിയാനമത്ഥം ഏകജ്ജയം കത്ഥാ വിഭാവേതും “അന്തോമാതുകുച്ഛിയാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യഥാ ഉദകേ നിമുഗ്ഗസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ നിരുദ്ധോകാസതായ അസ്സാസപസ്സാസാനം പവത്തന്തി, ഏവം അന്തോമാതുകുച്ഛിയാ. യഥാ മതാനം സമുട്ഠപകചിത്താഭാവതോ, ഏവം അസന്തിഭുതാനം മുച്ഛാപരേതാനം, അസന്തിസു വാ ജാതാനം, തഥാ നിരോധസമാപനാനം. ചതുത്ഥജ്ജ്യാനസമാപനാനം പന ധമ്മതാവസേനേവ നേസം അനുപ്പജ്ജനം, തഥാ രൂപാരൂപഭവസമങ്ഗിനം. കേചി പന “അനുപുണ്യതോ സുഖമഭാവപ്പത്തിയാ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനസമാപനസ്സ, രൂപഭവേ രൂപാനം ഭവങ്ഗസ്സ ച സുഖമഭാവതോ രൂപഭവസമങ്ഗിനം നത്ഥി”തി കാരണം വദന്തി. അത്ഥിയേവ തേ അസ്സാസപസ്സാസാനം പരിയേസതോതി അധിപ്പായോ, യഥാവുത്തസത്തട്ഠാനവിനിമുത്തസ്സ അസ്സാസപസ്സാസാനം അനുപ്പജ്ജനട്ഠാനസ്സ അഭാവതോ. പകതിഹുട്ഠവസേനാതി പകതിയാ ഹുസനട്ഠാനവസേന. നിമിത്തം റപേതഞ്ചന്തി സതിയാ തത്ഥ തത്ഥ സുഖപ്പവത്തനത്ഥം ധിരതരസഞ്ജാനനം പവത്തേതഞ്ചം. ധിരസത്താപദട്ഠാനാ ഹി സതി. ഇമമേവാതി ഇമം ഏവ അനുപട്ഠാന്തസ്സ കായസങ്ഖാരസ്സ കണ്ടകുട്ഠാപനയേന ഉപട്ഠാപനവിധിമേവ. അത്ഥവസന്തി ഹേതും. അത്ഥോതി ഹി ഫലം, സോ യസ്സ വസേന പവത്തതി, സോ അത്ഥവസോതി. മുട്ഠസ്സതിസ്സാതി വിനട്ഠസ്സതിസ്സ. അസമ്പജ്ജാനസ്സാതി സമ്പജ്ജത്തരഹിതസ്സ, ഭാവേത്തസ്സ അനുക്കമേന അനുപട്ഠാന്തേ അസ്സാസപസ്സാസേ വിമംസിത്ഥാ “ഇമേ തേ”തി ഉപധാരേതും, സമ്മദേവ പജാനിരുഞ്ച സമത്ഥാഹി സതിപത്താഹി വിരഹിതസ്സാതി അധിപ്പായോ.

൨൩൦. ഇതോ അത്തം കമ്മട്ഠാനം. ഗരുകന്തി ഭാരിയം. സാ ചസ്സ ഗരുകതാ ഭാവനായ സുദുക്കരഭാവേനാതി ആഹ “ഗരുകഭാവന”തി. ഉപരൂപരി സന്തസുഖമഭാവപ്പത്തിതോ “ബലവതി സുവിസദാ സുരാ ച സതിപത്താ ച ഇച്ഛിതഞ്ചാ”തി വത്ഥാ സുഖമസ്സ നാമ അത്ഥസ്സ സാധനേനാപി സുഖമേനേവ ഭവിതഞ്ചന്തി ദസ്സേതും “യഥാഹീ”തിആദി വുത്തം. ഇദാനി അനുപട്ഠാന്താനം അസ്സാസപസ്സാസാനം പരിയേസനുപായം ദസ്സേന്തോ “താഹി ച പനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഗോചരമുഖേതി ഗോചരാഭിമുഖേ. അനുപദന്തി പദാനുപദം. ചരിത്ഥാതി ഗോചരം ഗഹേത്ഥാ. തസ്ഥിംയേവ റാനേതി ഉപനിബന്ധനാനിമിത്തസത്തിത്ഠാനേ. യോജേത്ഥാതി മനസികാരേന യോജേത്ഥാ. സതിരസ്ഥിയാ ബന്ധിത്ഥാതി വാ വുത്തമേവത്ഥമാഹ “തസ്ഥിംയേവ റാനേ യോജേത്ഥാ”തി. ന ഹി ഉപമേയേ ബന്ധനയോജനട്ഠാനാനി വിസും ലബ്ഭന്തി.

൨൩൧. നിമിത്തന്തി ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം, പടിഭാഗനിമിത്തം വാ. ഉഭയവി ഹി ഇയാ ഏകജ്ജയം വുത്തം. തഥാ ഹി തുലപിചുആദിഉപമത്തയം ഉഗ്ഗഹേ യുജ്ജതി, സേസം ഉഭയത്ഥ. ഏകച്ചേതി ഏകേ ആചരിയാ.

താരകരൂപം വിയാതി താരകായ പഭാരൂപം വിയാ. മണിഗുളികാദിഉപമാ പടിഭാഗേ വട്ടന്തി. കഥം പനേതം ഏകംയേവ കമ്മട്ഠാനം അനേകാകാരതോ ഉപട്ഠാതിതി ആഹ “തഞ്ച പനേത”തിആദി. സുത്തന്തന്തി ഏകം സുത്തം. പഗുണ്ണപ്പവത്തിഭാവേന അവിച്ഛേദം, മഹാവിസയതഞ്ച സന്ധായാഹ “മഹതീ പബുതേയോ നദി വിയാ”തി. അത്ഥബുജ്ജനസമ്പത്തിയാ സമത്തഭുതം സുത്തം സഞ്ചഭാഗമനോഹരാ സഞ്ചാലിഹുല്ലാ വനഘടാ വിയാതി ആഹ “ഏകാ വനരാജി വിയാ”തി. തേനാഹ ഭഗവാ - “വനപ്പഗുല്പേയേ യഥ ഹുസ്സിതഗ്ഗേ”തി (ഖുഃ പാ ൩.൧൩; സുഃ നി ൨൩൩). നാനാനുസന്ധികം നാനാപേയ്യാലം വിവിധനയനിപുണ്ണം ബഹുവിധകമ്മട്ഠാനമുഖസുത്തനം അത്ഥികേഹി സക്കച്ചം സമുപജീവിതഞ്ചന്തി ആഹ “സീതച്ഛായോ...പേ... രുക്ഖോ വിയാ”തി. സത്താനാനതായാതി നിമിത്തുപട്ഠാനതോ പുണ്യേവ പവത്തസത്താനം നാനാവിധഭാവതോ.

ഇമേ തയോ ധമ്മാതി അസ്സാസോ, പസ്സാസോ, നിമിത്തന്തി ഇമേ തയോ ധമ്മാ. നത്ഥിതി കമ്മട്ഠാനവസേന മനസികാതഞ്ചഭാവേന നത്ഥി ന ഉപലബ്ഭന്തി. ന ച ഉപചാരന്തി ഉപചാരവി ന പാപുണാതി, പഗേവ അപ്പനന്തി അധിപ്പായോ. യസ്സ പനാതി വിജ്ജമാനപക്ഖോ വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതഞ്ചോ.

ഇദാനി വൃത്തസ്തേവ അത്ഥസ്സ സമത്ഥനത്ഥം കകച്ഛുപമായം ആഗതാ “നിമിത്ത”ന്തിആദികാ ഗാഥാ പച്ചാനിതാ.

൨൩൨. നിമിത്തേതി യഥാവുത്തേ പടിഭാഗനിമിത്തേ. ഏവം ഹോതീതി ഭാവനമനുയുത്തസ്സ ഏവ ഹോതി. തസ്മാ “പുനപ്തം ഏവം മനസി കരോഹീ”തി വത്തബ്ബോ. വോസാനം ആപജേയ്യതി “നിമിത്തം നാമ ദുക്കരം ഉപ്പാദേതും, തയിദം ലബ്ധം, ഹന്ദാഹം ദാനി യദാ വാ തദാ വാ വിസേസം നിബ്ബത്തേസ്സാമീ”തി സങ്കോചം ആപജേയ്യ. വിസിദേയ്യതി “ഏത്തകം കാലം ഭാവനമനുയുത്തസ്സ നിമിത്തസി ന ഉപ്പന്നം, അഭബ്ബോ മഞ്ഞേ വിസേസസ്സാ”തി വിസാദം ആപജേയ്യ.

“ഇമായ പടിപദായ ജരാമരണതോ മുച്ചിസ്സാമീതി പടിപന്നസ്സ നിമിത്ത”ന്തി വുത്തേ കഥം സങ്കോചാപത്തി, ഭിഡ്ഡോസോ മത്തായ ഉസ്സാഹമേവ കരേയ്യതി “നിമിത്തമിദം...പേ... വത്തബ്ബോ”തി മജ്ജിമഭാണകാ ആഹു. ഏവന്തി വുത്തപ്പകാരേണ പടിഭാഗനിമിത്തേയേവ ഭാവനാചിത്തസ്സ പ്പന്നേ. ഇതോ പഭൂതീതി ഇതോ പടിഭാഗനിമിത്തുപ്പത്തിതോ പട്ഠായ. പുണ്ണേ യം വുത്തം “അനുബന്ധനായ ച ചുസനായ ച പ്പനായ ച മനസി കരോതീ”തി (വിസുദ്ധി- ൧.൨൨൪), തത്ഥ അനുബന്ധനം, ചുസനഞ്ച വിസ്സജ്ജത്വാ പ്പനാവസേന ഭാവനാ ഹോതീതി പ്പനാവസേനേവ ഭാവേതബ്ബന്തി അത്ഥോ.

പോരാണേഹി വുത്തോവായമത്ഥോതി “നിമിത്തേ”തി ഗാഥമാഹ. തത്ഥ നിമിത്തേതി പടിഭാഗനിമിത്തേ. പയം ചിത്തന്തി ഭാവനാചിത്തം പ്പേത്തോ, പ്പനാവസേന മനസി കരോത്തോതി അത്ഥോ. നാനാകാരന്തി “ചത്താരോ വണ്ണാ”തി (വിസുദ്ധി- ൧.൨൧൩; പാരാ- അട്ഠ- ൨.൧൩൫; പടി- മ- അട്ഠ- ൨.൧൧൩൩) ഏവം വുത്തം നാനാകാരം. ആകാരസാമഞ്ജനേവസേന ഹേതം ഏകവചനം. വിഭാവയന്തി വിഭാവേത്തോ അന്തരയാപേത്തോ. നിമിത്തുപ്പത്തിതോ പട്ഠായ ഹി തേ ആകാരാ അമനസികരോതോ അന്തരഹിതാ വിയ ഹോന്തി. അസ്സാസപസ്സാസേതി അസ്സാസപസ്സാസേ യോ നാനാകാരോ, തം വിഭാവയം, അസ്സാസപസ്സാസസമ്ഭൂതേ വാ നിമിത്തേ. സകം ചിത്തം നിബന്ധതീതി തായ ഏവ പ്പനായ അത്തനോ ചിത്തം ഉപനിബന്ധതി, അപ്പേതീതി അത്ഥോ. യേ പന “വിഭാവയന്തി വിഭാവേത്തോ വിദിതം പാകം കരോത്തോ”തി അത്ഥം വദന്തി, തം പുണ്ണഭാഗവസേന യുജേയ്യ. അയഞ്ഹേതമ അത്ഥോ - യിതിസമ്പന്നത്താ യീരോ യോഗീ അസ്സാസപസ്സാസേ നാനാകാരം വിഭാവേത്തോ നാനാകാരതോ തേ പജാനത്തോ വിദിതേ പാകഭേ കരോത്തോ, നാനാകാരം വാ ഓളാരികോളാരികേ പസ്സമ്ഭേത്തോ വുപസമേത്തോ തത്ഥ യം ലബ്ധം നിമിത്തം, തസ്ഥിം ചിത്തം പ്പേത്തോ അനുക്കമേണ സകം ചിത്തം നിബന്ധതി അപ്പേതീതി.

വണ്ണത്തോതി പിച്ഛപിണ്ഡതാരകരുപാദീസു വിയ ഉപട്ഠിതവണ്ണത്തോ. ലക്ഖണത്തോതി ഖരഭാവദിസഭാവത്തോ, അനിച്ഛാദിലക്ഖണത്തോ വാ. രക്ഖിതബ്ബം തം നിമിത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. നിമിത്തസ്സ രക്ഖണം നാമ തത്ഥ പടിലദ്ധസ്സ ഉപചാരത്ഥാനസ്സ രക്ഖണേനേവ ഹോതീതി ആഹ “പുനപ്തം മനസികാരവസേന വുദ്ധിം വിരൂഢ്ഹിം ഗമയിത്വാ”തി.

൨൩൩. ഏത്ഥാതി ഏതിസ്സം കായാനുപസ്സനായം. പാരിസുദ്ധിം പത്തുകാമോതി അധിഗന്തുക്വാമോ, സമാപജ്ജിതുകാമോ ച, തത്ഥ സല്ലക്ഖണാവിവട്ടനാവസേന അധിഗന്തുക്വാമോ, സല്ലക്ഖണാവസേന സമാപജ്ജിതുകാമോതി യോജേതബ്ബം. നാമരൂപം വവത്ഥപേത്വാ വിപസ്സനം പട്ഠപേതീതി സഞ്ചേപത്തോ വുത്തമത്ഥം വിത്ഥാരത്തോ ദസ്സേതും “കഥ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യഥാ ഹിതിആദി കായസ്സ, ചിത്തസ്സ ച അസ്സാസപസ്സാസാനം സമുദയഭാവസ്സനം. കമ്മാരഗ്ഗരിയാതി കമ്മാരാനം ഉക്ഖായം അഗ്ഗിധമണസേതാ. ധമ്മാനായാതി ധമയന്തിയാ, വാതം ഗാഹാപേന്തിയാതി അത്ഥോ. തജ്ജന്തി തദനുരൂപം. ഏവമേവാതി ഏത്ഥ കമ്മാരഗ്ഗരി വിയ കരജക്വായോ, വായാമോ വിയ ചിത്തം ദട്ഠബ്ബം. കിഞ്ചാപി അസ്സാസപസ്സാസാ ചിത്തസമുട്ഠാനാ, കരജക്വായം പന വിനാ തേസം അപ്പവത്തനത്തോ “കായഞ്ച ചിത്തഞ്ച പടിച്ഛ അസ്സാസപസ്സാസാ”തി വുത്തം.

തസ്സാതി നാമരൂപസ്സ. പച്ചയം പരിയേസതീതി “അവിജ്ജാസമുദയാ രൂപസമുദയോ”തിആദിനാ (പടി- മ- ൧.൩൦) അവിജ്ജാദികം പച്ചയം വീമംസതി പരിഗൃണ്ഹാതി. കഞ്ചം വിതരത്തി “അഹോസിം നു വോ അഹം അതീതമദ്ധാന”ന്തി (മ- നി- ൧.൧൧൮; സം- നി- ൨.൨൦) ആദിനയപ്പവത്തം സോളസവത്ഥുക് വിചികിച്ഛം അതിക്കമതി പജഹതി. “യം കിഞ്ചി രൂപം അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്ന”ന്തി (മ- നി- ൧.൩൪൭; ൩.൩൧; ൩.൩൨; അ- നി- ൪.൧൧൧) ആദിനയപ്പവത്തം കലാപസമ്മസനം. പുണ്ണഭാഗേതി പടിപദാണാണസ്സനവിസുദ്ധിപരിയാപന്നായ ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനായ പുണ്ണഭാഗേ ഉപ്പന്നേ. ഓഭാസാദയോതി ഓഭാസോ ഞാണം പീതി പസ്സദ്ധി സുഖം അധിമോക്ഖോ പഗ്ഗഹോ ഉപേക്ഖോ ഉപട്ഠാനം നികന്തിതി ഇമേ ഓഭാസാദയോ ദസ. ഉദയം പഹായാതി ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനായ ഗഹിതം സഞ്ചാരാനം ഉദയം വിസ്സജ്ജത്വാ തേസം ഭണ്ഡസ്സേവ അനുപസ്സനത്തോ ഭണ്ഡാനുപസ്സനം ഞാണം പത്വാ ആദിനവാനുപസ്സനാപുണ്ണേയമായ നിബ്ബിദാനുപസ്സനായ നിബ്ബിന്ദത്തോ. മുഞ്ചിതുകമ്യതാപടിസഞ്ചാനുപസ്സനാസഞ്ചാരുപേക്ഖാനുലോമണാണാം ചിണ്ണപരിയന്തേ ഉപ്പന്നഗോത്രഭുജാണാനന്തരം ഉപ്പന്നേന മഗ്ഗത്താണേ സബ്ബസഞ്ചാരേസു വിരജ്ജത്തോ വിമുച്ഛത്തോ. മഗ്ഗക്ഖണേ ഹി അരിയോ വിരജ്ജതി വിമുച്ഛതിതി ച വുച്ഛതി. തേനാഹ “യഥാക്കമേണ ചത്താരോ അരിയമഗ്ഗേ പാപുണിത്വാ”തി. മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനപഹിനാവസിട്ഠകിലേസസഞ്ചാരത്ഥസ്സ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബസ്സ പഭേദേണ ഏകുനവിസതിഭേദസ്സ . അരഹത്തോ ഹി അവസിട്ഠകിലേസാഭാവേണ ഏകുനവിസതിതാ. അസ്സാതി ആനാപാനകമ്മട്ഠാനികസ്സ.

൨൩൪. വിസുും കമ്മട്ഠാനഭാവനായോ നാമ നത്ഥി പഠമചതുക്കവസേന അധിഗതത്ഥാനസ്സ വേദനാചിത്തയമ്മാനുപസ്സനാവസേന ദേസിതത്താ. തേസന്തി തിണ്ണം ചതുക്കാനം.

പീതിപടിസംവേദിതി പീതിയാ പടി പടി സമ്മദേവ വേദനാസിലോ, തസ്സാ വാ പടി പടി സമ്മദേവ വേദോ ഏതസ്സ അത്ഥി, തം വാ പടി പടി സമ്മദേവ വേദയമാനോ. തത്ഥ കാമം സംവേദന-ഗൃഹണേനേവ പീതിയാ സക്ഖച്ചം വിദിതഭാവോ ബോധിതോ ഹോതി, യേഹി പന പകാരേഹി തസ്സാ സംവേദനം ഇച്ഛിതം, തം ദസ്സേതും പടി-സദുഗ്ഗഹണം “പടി പടി സംവേദിതി പടിസംവേദി”തി. തേനാഹ “ദീഹാകാരേഹി”തിആദി.

തത്ഥ കഥം ആരമ്മണത്തോ പീതി പടിസംവിദിതാ ഹോതീതി പുച്ഛാവചനം. സപ്തിതികേ ദേ ത്യാനേ സമാപജ്ജതീതി പീതിസഹഗതാനി ദേ പഠമദുതിയത്ഥാനാനി പടിപാടീയാ സമാപജ്ജതി. തസ്സാതി തേ. “പടിസംവിദിതാ”തി ഹി പദം അപേക്ഖിത്വാ കത്തുഅത്ഥേ ഏതം സാമീവചനം. സമാപത്തിക്ഖണേതി സമാപനക്ഖണേ. ത്യാനപടിയാണോതി ത്യാനേണ സമഞ്ജിഭാവേന. ആരമ്മണത്തോതി ആരമ്മണമുഖേന, തദാരമ്മണത്യാനപരിയാപന്നാ പീതി പടിസംവിദിതാ ഹോതി ആരമ്മണസ്സ പടിസംവിദിതത്താ. കിം വുത്തം ഹോതി? യഥാ നാമ സപ്പപരിയേസനം ചരന്തേന തസ്സ ആസയേ പടിസംവിദിതേ സോപി പടിസംവിദിതോ ഗഹിതോ ഏവ ഹോതി മത്താഗദബലേന തസ്സ ഗഹണസ്സ സുകരത്താ, ഏവം

പിതിയാ ആസയഭൂതേ ആരമ്മണേ പടിസംവിദിതേ സാ പിതി പടിസംവിദിതാ ഏവ ഹോതി സലക്ഖണതോ, സാമഞ്ഞതോ ച തസ്സാ ഗഹണസ്സ സുകരത്താതി.

കഥം അസമ്മോഹതോ പിതി പടിസംവിദിതാ ഹോതിതി ആനേതാ സമ്ബന്ധിതഞ്ച. വിപസ്സനാക്ഖണേതി വിപസ്സനാപഞ്ഞായ തിക്ഖവിസദപ്പത്തായ വിസയതോ ദസ്സനക്ഖണേ. ലക്ഖണപടിവേയേനാതി പിതിയാ സലക്ഖണസ്സ, സാമഞ്ഞലക്ഖണസ്സ ച പടിവിജ്ഞേനേ. യം ഹി യസ്സ വിസേസതോ, സാമഞ്ഞതോ ച ലക്ഖണം, തസ്ഥിം വിദിതേ സോ യാമാവതോ വിദിതോ ഏവ ഹോതി. തേനാഹ “അസമ്മോഹതോ പിതി പടിസംവിദിതാ ഹോതി”തി.

ഇദാനി തമത്ഥം പാളിയാ ഏവ വിഭാവേതും “വുത്തഞ്ഹേത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ ദീഘം അസ്സാസവസേനാതിആദീസു യം വത്തഞ്ച, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. തത്ഥ പന സതോകാരിതാദസ്സനവസേന പാളി ആഗതാ, ഇയ പിതിപടിസംവേദിതാവസേന, പിതിപടിസംവേദിതാ ച അത്ഥതോ വിഭത്താ ഏവ. അപിച അയമേത്ഥ സങ്ഖേപത്ഥോ - ദീഘം അസ്സാസവസേനാതി ദീഘസ്സ അസ്സാസസ്സ ആരമ്മണഭൂതസ്സ വസേന പജാനതോ സാ പിതി പടിസംവിദിതാ ഹോതിതി സമ്ബന്ധോ. ചിത്തസ്സ ഏകഗുതം അവിക്ഖേപം പജാനതോതി ഞാനപരിയാപനം “അവിക്ഖേപോ”തി ലഭനാമം ചിത്തസ്സേകഗുതം തംസമ്പയുത്തായ പഞ്ഞായ പജാനതോ. യഥേവ ഹി ആരമ്മണമുഖേന പിതി പടിസംവിദിതാ ഹോതി, ഏവം തംസമ്പയുത്തയമ്മാപി ആരമ്മണമുഖേന പടിസംവിദിതാ ഏവ ഹോതിതി. സതി ഉപട്ഠിതാ ഹോതിതി ദീഘം അസ്സാസവസേന ഞാനസമ്പയുത്തായ സതി തസ്സ ആരമ്മണേ ഉപട്ഠിതാ ആരമ്മണമുഖേന ഞാനേപി ഉപട്ഠിതാ നമ ഹോതി. തായ സതിയാതി ഏവം ഉപട്ഠിതായ തായ സതിയാ യഥാവുത്തേന തേന ഞാണേന സുപ്പടിവിദിതത്താ ആരമ്മണസ്സ തസ്സ വസേന തദാരമ്മണാ സാ പിതി പടിസംവിദിതാ ഹോതി. ദീഘം പസ്സാസവസേനാതിആദീസുപി ഇമിനാവ നയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

ഏവം പഠമചതുക്കവസേന ദസ്സിതം പിതിപടിസംവേദനം ആരമ്മണതോ, അസമ്മോഹതോ ച വിഭാഗസോ ദസ്സേതും “ആവജ്ജതോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ആവജ്ജതോതി ഞാനം ആവജ്ജന്തസ്സ. സാ പിതിതി സാ ഞാനപരിയാപനാ പിതി. ജാനതോതി സമാപനക്ഖണേ ആരമ്മണമുഖേന ജാനതോ. തസ്സ സാ പിതി പടിസംവിദിതാ ഹോതിതി സമ്ബന്ധോ. പസ്സതോതി ദസ്സനഭൂതേന ഞാണേന ഞാനതോ വുട്ഠായ പസ്സന്തസ്സ. പച്ചവേക്ഖതോതി ഞാനം പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ. ചിത്തം അധിട്ഠഹതോതി “ഏത്തകം വേലം ഞാനസമങ്ഗീ ഭവിസ്സാമി”തി ഞാനചിത്തം അധിട്ഠഹന്തസ്സ. ഏവം പഞ്ചനം വസിഭാവാനം വസേന ഞാനസ്സ പജാനമുഖേന ആരമ്മണതോ പിതിയാ പടിസംവേദനാ ദസ്സിതാ.

ഇദാനി യേഹി യമ്മേഹി ഞാനം, വിപസ്സനാ ച സിജ്ഞന്തി; തേസം ഞാനപരിയാപനാനം, വിപസ്സനാമഗ്ഗപരിയാപനാനഞ്ച സദ്ധാദിനം വസേന പിതിപടിസംവേദനം ദസ്സേതും “സദ്ധായ അധിമുച്ചതോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അധിമുച്ചതോതി സദാഹന്തസ്സ, സമമവിപസ്സനാവസേനാതി അധിപ്പായോ. വീരിയം പഗ്ഗണ്ഹതോതിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. അഭിഞ്ഞേയന്തി അഭിവിസിട്ഠായ പഞ്ഞായ ജാനിതഞ്ച. അഭിജാനതോതി വിപസ്സനാപഞ്ഞാപുണ്ണമയായ മഗ്ഗപഞ്ഞായ ജാനതോ. പരിഞ്ഞേയന്തി ദുക്ഖസച്ചം തീരണപരിഞ്ഞായ, മഗ്ഗപഞ്ഞായ ച പരിജാനതോ. പഹാതഞ്ചന്തി സമുദയസച്ചം പഹാനപരിഞ്ഞായ, മഗ്ഗപഞ്ഞായ ച പജഹതോ. ഭാവയതോ സച്ഛികരോതോ ഭാവേതഞ്ചം മഗ്ഗസച്ചം , സച്ഛികാതഞ്ചം നിരോധസച്ചം. കേചി പനേത്ഥ പിതിയാ ഏവ വസേന അഭിഞ്ഞേയ്യാദിനി ഉദ്ധരന്തി, തം അയുത്തം ഞാനാദിസമുദായം ഉദ്ധരിതാ തതോ പിതിയാ നിദ്ധാരണസ്സ അധിപ്പേതത്താ.

ഏത്ഥ ച “ദീഘം അസ്സാസവസേനാ”തിആദിനാ പഠമചതുക്കവസേന ആരമ്മണതോ പിതിപടിസംവേദനം വുത്തം, തഥാ “ആവജ്ജതോ”തിആദിഹി പഞ്ചഹി പദേഹി. “അഭിഞ്ഞേയ്യം അഭിജാനതോ”തിആദിഹി പന അസമ്മോഹതോ. “സദ്ധായ അധിമുച്ചതോ”തിആദിഹി ഉഭയമാപിതി സങ്ഖേപതോ സമമവസേന ആരമ്മണതോ, വിപസ്സനാവസേന അസമ്മോഹതോ പിതിപടിസംവേദനം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. കസ്ഥാ പനേത്ഥ വേദനാനുപസ്സനായം പിതിസിസേന വേദനാ ഗഹിതാ, ന സരൂപതോ ഏവാതി? ഭൂമിവിഭാഗാദിവസേന വേദനം ഭിന്ദിതാ ചതുധാ വേദനാനുപസ്സനം ദസ്സേതും. അപിച വേദനാകമ്മട്ഠാനം ദസ്സേന്തോ ഭഗവാ പിതിയാ ഓളാരികത്താ തംസമ്പയുത്തസുഖം സുഖഗൃഹണത്ഥം പിതിസിസേന ദസ്സേതി.

ഏതേനേവ നയേന അവസേസപദാനിതി “സുഖപടിസംവേദി ചിത്തസങ്ഖാരപടിസംവേദി”തി പദാനി പിതിപടിസംവേദിപദേ ആഗതനയേനേവ അത്ഥതോ വേദിതഞ്ചാനി. സക്കാ ഹി “ദിഹാകാരേഹി സുഖപടിസംവേദിതാ ഹോതി, ചിത്തസങ്ഖാരപടിസംവേദിതാ ഹോതി ആരമ്മണതോ”തിആദിനാ പിതിട്ഠാനേ സുഖാദിപദാനി പക്ഖിപിതാ “സുഖസഹഗതാനി തിണി ഞാനാനി, ചത്താരി വാ ഞാനാനി സമാപജ്ജതി”തിആദിനാ അത്ഥം വിഞ്ഞാതും. തേനാഹ “തിണ്ണം ഞാനാനം വസേനാ”തിആദി. വേദനാദയോതി ആദി-സദേന സഞ്ഞാ ഗഹിതാ. തേനാഹ “ഭേ ഖണ്ഡാ”തി. വിപസ്സനാഭൂമിദസ്സനത്ഥന്തി പകിണ്ണകസങ്ഖാരസമ്മസനവസേന വിപസ്സനായ ഭൂമിദസ്സനത്ഥം “സുഖന്തി ദേ സുഖാനി”തിആദി വുത്തം സമഥേ കായികസുഖാഭാവതോ. സോതി സോ പസ്സമ്ഭേനപരിയായേന വുത്തോ നിരോധോ. “ഇമസ്സ ഹി ഭിക്ഖുനോ പുണ്ണേ അപരിഗൃഹിതകാലേ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധി- ൧.൨൨൦) വിത്ഥാരതോ കായസങ്ഖാരേ വുത്തോ, തസ്ഥാ വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചോ. തത്ഥ കായസങ്ഖാരവസേന ആഗതോ, ഇയ ചിത്തസങ്ഖാരവസേനാതി അയമേവ വിസേസോ.

ഏവം ചിത്തസങ്ഖാരസ്സ പസ്സമ്ഭേന അതിദേസേന ദസ്സേതാ യദഞ്ചം ഇമസ്ഥിം ചതുക്കേ വത്തഞ്ച, തം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പിതിപദേതി “പിതിപടിസംവേദി”തിആദിനാ ദേസിതകോട്ഠാസേ. പിതിസിസേന വേദനാ വുത്താതി പിതിഅപദേസേന തംസമ്പയുത്താ വേദനാ വുത്താ, ന പിതിതി അധിപ്പായോ. തത്ഥ കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. ദീസു ചിത്തസങ്ഖാരപദേസുതി “ചിത്തസങ്ഖാരപടിസംവേദി പസ്സമ്ഭേന ചിത്തസങ്ഖാര”ന്തി ചിത്തസങ്ഖാരപടിസംയുത്തേസു ദീസു പദേസു. “വിഞ്ഞാണപച്ചയാ നാമരൂപ”ന്തി (മഹാവ- ൧; ൧൦ നീ ൩.൧൨൩; ഉദാ- ൧) വചനതോ ചിത്തേന പടിബദ്ധാതി ചിത്തപടിബദ്ധാ. തതോ ഏവ കാമം ചിത്തേന സങ്ഖരിയന്തിതി ചിത്തസങ്ഖാരാ, സഞ്ഞാവേദനാദയോ, ഇയ പന ഉപലക്ഖണമത്തം സഞ്ഞാ വേദനാവ അധിപ്പേതാതി ആഹ “സഞ്ഞാസമ്പയുത്താ വേദനാ”തി.

൨൩൪. ചിത്തപടിസംവേദിതി ഏത്ഥ ദിഹാകാരേഹി ചിത്തപടിസംവേദിതാ ഹോതി ആരമ്മണതോ, അസമ്മോഹതോ ച. കഥം ആരമ്മണതോ? ചത്താരി ഞാനാനി സമാപജ്ജതി, തസ്സ സമാപത്തിക്ഖണേ ഞാനപടിയാണോതിആദിനാ വുത്തനയാനുസാരേന സഞ്ചം സുവിഞ്ചേയന്തി ആഹ “ചതുനം ഞാനാനം വസേന ചിത്തപടിസംവേദിതാ വേദിതഞ്ചാ”തി. ചിത്തം മോദേന്തോതി ഞാനസമ്പയുത്തം ചിത്തം സമ്പയുത്തായ പിതിയാ

മോദയമാനോ, തം വാ പീതിം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തം വിപസ്സനാചിത്തം തായ ഏവ ആരമ്മണഭൂതായ പീതിയാ മോദയമാനോ. പമോദേതോതിആദിനി പദാനി തസ്സേവ വേവചനാനി പീതിപരിയായഭാവതോ.

സമ്പയുത്തായ പീതിയാ ചിത്തം ആമോദേതീതി ത്യാനചിത്തസമ്പയുത്തായ പീതിസമ്ബോജ്ജ്വൽഭൂതായ ഭാഗ്യലക്ഖണായ ത്യാനപീതിയാ തമേവ ത്യാനചിത്തം സഹജാതാദിപച്ചയവസേന ചേവ ത്യാനപച്ചയവസേന ച പരിബ്രൂഹേന്തോ ഹട്ഠപഹട്ഠാകാരം പാപേന്തോ ആമോദേതി പമോദേതി ച. ആരമ്മണം കത്വാതി ഉളാരം ത്യാനസമ്പയുത്തം പീതിം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തമാനം വിപസ്സനാചിത്തം തായ ഏവ ആരമ്മണഭൂതായ പീതിയാ യോഗാവചരോ ഹട്ഠപഹട്ഠാകാരം പാപേന്തോ “ആമോദേതി പമോദേതി”തി വുച്ചതി.

സമം റപേന്തോതി യഥാ ഞ്ഠസകമ്പി ലീനപക്ഖം, ഉദ്ധച്ചപക്ഖഞ്ച അനുപഗമ്മ അനോനതം അനുനതം യഥാ ഇന്ദ്രിയാനം സമത്തപടിപത്തിയാ അവിസമ്മം, സമാധിസ്സ വാ ഉക്കംസഗമനേന ആനേണ്ജപ്പത്തിയാ സമ്മദേവ റിതം ഹോതി, ഏവം അപ്പനാവസേന റപേന്തോ. ലക്ഖണപടിവേധേനാതി അനിച്ഛാദികസ്സ ലക്ഖണസ്സ പടി പടി വിജ്ജ്വന്നേന വണേ വണേ അവബോധേന. വണികചിത്തേകഗ്ഗതാതി വണമത്തട്ഠിതികോ സമാധി. സോപി ഹി ആരമ്മണേ നിരന്തരം ഏകാകാരേന പവത്തമാനോ പടിപക്ഖേന അനഭിഭൂതോ അപ്പിതോ വിയ ചിത്തം നിച്ഛലം റപേതി. തേന വുത്തം “ഏവം ഉപ്പനായാ”തിആദി.

മോചേന്തോതി വിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തിവസേന വിവേചേന്തോ വിസുഖം കരോന്തോ, നീവരണാനി പജഹന്തോതി അത്ഥോ. വിപസ്സനാക്ഖണേതി ഭങ്ഗാനുപസ്സനാക്ഖണേ. ഭങ്ഗോ ഹി നാമ അനിച്ഛതായ പരമാ കോടി, തസ്മാ തായ ഭങ്ഗാനുപസ്സകോ യോഗാവചരോ ചിത്തമുഖേന സബ്ബസഞ്ചാരഗതം അനിച്ഛതോ പസ്സതി, നോ നിച്ഛതോ. അനിച്ഛസ്സ ദുക്ഖത്താ, ദുക്ഖസ്സ ച അനത്തകത്താ തദേവ ദുക്ഖതോ അനുപസ്സതി, നോ സുഖതോ. അനത്തതോ അനുപസ്സതി, നോ അത്തതോ. യസ്മാ പന യം അനിച്ഛം ദുക്ഖം അനത്താ, ന തം അഭിനന്ദിതബ്ബം. യഞ്ച ന അഭിനന്ദിതബ്ബം, ന തം രഞ്ജിതബ്ബം. തസ്മാ ഭങ്ഗസ്സനാനുസാരേന “അനിച്ഛം ദുക്ഖം അനത്താ”തി സഞ്ചാരഗതേ ദിട്ഠേ തസ്ഥിം നിബ്ബിന്ദതി, നോ നന്ദതി. വിരജ്ജതി, നോ രജ്ജതി. സോ ഏവം നിബ്ബിന്ദന്തോ വിരജ്ജന്തോ ലോകിയേനേവ താവ ഞ്ഠണേന രാഗം നിരോധേതി, നോ സമുദേതി, നാസ്സ സമുദയം കരോതിതി അത്ഥോ. അഥ വാ സോ ഏവം വിരത്ത്വാ യഥാ ദിട്ഠം സഞ്ചാരഗതം, തഥാ അദിട്ഠം അത്തനോ ഞ്ഠണേന നിരോധേതി, നോ സമുദേതി. നിരോധമേവസ്സ മനസിക്രോതി, നോ സമുദയന്തി അത്ഥോ. സോ ഏവം പടിപന്നോ പടിനിസ്സജ്ജതി, നോ ആദിയതി. കിം വുത്തം ഹോതി? അയഞ്ച അനിച്ഛാദിഅനുപസ്സനാ സദ്ധിം ഖണ്ഡാഭിസഞ്ചാരേഹി കിലേസാനം പരിച്ഛജനതോ, സഞ്ചരദോസദസ്സനേന തബ്ബിപരിതേ നിബ്ബാണേ തന്നിന്നതായ പക്ഖന്ദനതോ പരിച്ഛാഗപടിനിസ്സഗ്ഗോ പക്ഖന്ദനപടിനിസ്സഗ്ഗോ ചാതി വുച്ചതി. തസ്മാ തായ സമ്മാനാഗതോ യോഗാവചരോ വുത്തനയേന കിലേസേ ച പരിച്ഛജതി, നിബ്ബാണേ ച പക്ഖന്ദതി. തേന വുത്തം “സോ വിപസ്സനാക്ഖണേ അനിച്ഛാനുപസ്സനായ നിച്ഛസത്താതോ ചിത്തം മോചേന്തോ വിമോചേന്തോ ...പേ...” പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനായ ആദാനതോ ചിത്തം മോചേന്തോ വിമോചേന്തോ അസ്സസതി ചേവ പസ്സസതി ചാ”തി.

തത്ഥ അനിച്ഛസ്സ, അനിച്ഛന്തി വാ അനുപസ്സനാ അനിച്ഛാനുപസ്സനാ. തേഭൂമകയമ്മാനം അനിച്ഛതം ഗഹേത്വാ പവത്തായ വിപസ്സനായ ഏതം നാമം. നിച്ഛസത്താതോതി സഞ്ചരയമ്മേ “നിച്ഛാ സസ്സതാ”തി പവത്തായ മിച്ഛാസത്തായ. സത്താസീസേന ചിത്തദിട്ഠിനമ്പി ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം. ഏസ നയോ സുഖസത്താദീസുപി. നിബ്ബിദാനുപസ്സനായാതി സഞ്ചാരേസു നിബ്ബിന്ദനാകാരേന പവത്തായ അനുപസ്സനായ. നന്ദിതോതി സപ്പിതികത്ത്വാതോ. വിരാഗാനുപസ്സനായാതി തഥാ വിരജ്ജനാകാരേന പവത്തായ അനുപസ്സനായ. തേന വുത്തം “രാഗതോ മോചേന്തോ”തി. നിരോധാനുപസ്സനായാതി സഞ്ചാരാനം നിരോധസ്സ അനുപസ്സനായ. യഥാ സഞ്ചാരാ നിരുജ്ജ്വന്തിയേവ, ആയതിം പുനഞ്ചേവവസേന ന ഉപ്പജ്ജന്തി, ഏവം വാ അനുപസ്സനാ നിരോധാനുപസ്സനാ. മുഞ്ചിതുകമ്യതാ ഹി അയം ബലപ്പത്താ. തേനാഹ “സമുദയതോ മോചേന്തോ”തി. പടിനിസ്സജ്ജനാകാരേന പവത്താ അനുപസ്സനാ പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനാ. ആദാനതോതി നിച്ഛാദിവസേന ഗഹണതോ, പടിസന്ധിഗുഹണതോ വാതി ഏവമേതേ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

൨൩൬. അനിച്ഛന്തി അനുപസ്സീ, അനിച്ഛസ്സ വാ അനുപസ്സനസീലോ അനിച്ഛാനുപസ്സീതി ഏതഥ കിം പനേതം അനിച്ഛം, കഥം വാ അനിച്ഛം, കാ വാ അനിച്ഛാനുപസ്സനാ, കസ്സ വാ അനിച്ഛാനുപസ്സനാതി ചതുക്കം വിഭാവേതബ്ബന്തി തം ദസ്സേന്തോ “അനിച്ഛം വേദിതബ്ബ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ നിച്ഛം നാമ ധുവം സസ്സതം യഥാ തം നിബ്ബാനം, ന നിച്ഛന്തി അനിച്ഛം, ഉദയബ്ബയവന്തം, അത്ഥതോ സഞ്ചരതാ യമ്മാതി ആഹ “അനിച്ഛന്തി പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ. കസ്മാ? ഉപ്പാദവയത്തമത്തഭാവ”തി, ഉപ്പാദവയത്തമത്തസഞ്ചാരാതി അത്ഥോ. തത്ഥ സഞ്ചരയമ്മാനം ഹേതുപച്ചയേഹി ഉപ്പജ്ജനം അഹുത്വാ സമ്ഭവോ അത്തലാഭോ ഉപ്പാദോ. ഉപ്പന്നാനം തേസം ഖണ്ഡനിരോധോ വിനാസോ വയോ. ജരായ അത്തമാഭാവോ അത്തമത്തം. യഥാ ഹി ഉപ്പാദാവത്ഥായ ഭിന്നായ ഭങ്ഗാവത്ഥായം വത്ഥുഭേദോ നത്ഥി, ഏവം റിതിസഞ്ചാരായ ഭങ്ഗാഭിമുഖാവത്ഥായമ്പി വത്ഥുഭേദോ നത്ഥി, യത്ഥ ജരാവോഹാരോ. തസ്മാ ഏകസ്സാപി യമ്മസ്സ ജരാ യുജ്ജതി, യാ ഖണ്ഡികജരാതി വുച്ചതി. ഏകംസേന ച ഉപ്പാദഭങ്ഗാവത്ഥാസു വത്ഥുനോ അഭേദോ ഇച്ഛിതബ്ബോ, അത്തമാ “അത്തോ ഉപ്പജ്ജതി, അത്തോ ഭിജ്ജതി”തി ആപജ്ജേയ . തയിമം ഖണ്ഡികജരം സന്ധായാഹ “അത്തമത്ത”തി. യം പനേതഥ വത്തബ്ബം, തം പരതോ കഥയിസ്സാമ.

യസ്സ ലക്ഖണത്തയസ്സ ഭാവോ ഖണ്ഡേസു അനിച്ഛസമത്താ, തസ്ഥിം ലക്ഖണത്തയേ അനിച്ഛതാസമത്താതി “അനിച്ഛതാതി തേസംയേവ ഉപ്പാദവയത്തമത്ത”തി വത്ഥാ വിസേസതോ യമ്മാനം ഖണ്ഡികനിരോധേ അനിച്ഛതാവോഹാരോതി ദസ്സേന്തോ “ഹുത്വാ അഭാവോ വാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഉപ്പാദവുബ്ബകത്താ അഭാവസ്സ ഹുത്വാഗഹണം. തേന പാകഭാവപുബ്ബകത്തം വിനാസഭാവസ്സ ദസ്സേതി. തേനേവാകാരേനാതി നിബ്ബത്തനാകാരേനേവ. ഖണ്ഡഭങ്ഗേനാതി ഖണ്ഡികനിരോധേന. തസ്സാ അനിച്ഛതായാതി ഖണ്ഡികഭങ്ഗസഞ്ചാരായ അനിച്ഛതായ. തായ അനുപസ്സനായാതി യഥാവുത്തായ അനിച്ഛാനുപസ്സനായ. സമ്മാനാഗതോതി സമഞ്ചിഭൂതോ യോഗാവചരോ.

ഖയോ സഞ്ചാരാനം വിനാസോ, വിരജ്ജനം തേസംയേവ വില്യജ്ജനം വിരാഗോ, ഖയോ ഏവ വിരാഗോ ഖയവിരാഗോ, ഖണ്ഡികനിരോധോ. അച്ചന്തമേതേ ഏതസ്ഥിം അധിഗതേ സഞ്ചാരാ വിരജ്ജന്തി നിരുജ്ജ്വന്തിതി അച്ചന്തവിരാഗോ, നിബ്ബാനം. തേനാഹ “ഖയവിരാഗോ സഞ്ചാരാനം ഖണ്ഡഭങ്ഗോ, അച്ചന്തവിരാഗോ നിബ്ബാന”തി. തദ്യഭവവസേന പവത്താതി ഖയവിരാഗാനുപസ്സനാവസേന വിപസ്സനായ, അച്ചന്തവിരാഗാനുപസ്സനാവസേന മഗ്ഗസ്സ പവത്തി യോജേതബ്ബാ. ആരമ്മണതോ വാ വിപസ്സനായ ഖയവിരാഗാനുപസ്സനാവസേന പവത്തി, തന്നിന്നഭാവതോ അച്ചന്തവിരാഗാനുപസ്സനാവസേന, മഗ്ഗസ്സ പന അസമ്മോഹതോ ഖയവിരാഗാനുപസ്സനാവസേന, ആരമ്മണതോ അച്ചന്തവിരാഗാനുപസ്സനാവസേന പവത്തി വേദിതബ്ബാ. “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ യസ്മാ വിരാഗാനുപസ്സീ-പദേ

വൃത്തനയാനുസാരേണ “ഭേ നിരോധാ ഖയനിരോധോ ച അച്ചന്തനിരോധോ ചാ”തി ഏവമാദിഅത്ഥവണ്ണനം അതിഭിസതി, തസ്മാ വിരാഗട്ഠാനേ നിരോധപദം പക്ഖിപിത്വാ “ഖയോ സങ്ഖാരാനം വിനാസോ”തിആദിനാ ഇധ വൃത്തനയേന തസ്സ അത്ഥവണ്ണനാ വേദിതബ്ബാ.

പടിനിസ്സജ്ജനം പഹാതബ്ബസ്സ തദങ്ഗവസേന വാ സമുച്ഛേദവസേന വാ പരിച്ചജ്ജനം പരിച്ചാഗപടിനിസ്സഗ്ഗോ. തഥാ സബ്ബുപധീനം പടിനിസ്സഗ്ഗഭൂതേ വിസങ്ഖാരേ അത്തനോ നിസ്സജ്ജനം, തന്നിനതായ വാ തദാരമ്മണതായ വാ തത്ഥ പക്ഖന്ദനം പക്ഖന്ദനപടിനിസ്സഗ്ഗോ.

തദങ്ഗവസേനാതി ഏത്ഥ അനിച്ചാനുപസ്സനാ താവ തദങ്ഗപ്പഹാനവസേന നിച്ചസഞ്ചം പരിച്ചജ്ജതി, പരിച്ചജ്ജന്തി ച തഥാ അപ്പവത്തിയം യേ “നിച്ച”ന്തി ഗഹണവസേന കിലേസാ, തമ്മുലകാ അഭിസങ്ഖാരാ, തദുഭയമൂലകാ ച വിപാകകഖന്ധാ അനാഗതേ ഉപ്പജ്ജേയ്യും, തേ സബ്ബേപി അപ്പവത്തികരണവസേന പരിച്ചജ്ജതി, തഥാ ദുക്ഖസഞ്ചാരായോ. തേനാഹ “വിപസ്സനാ ഹി തദങ്ഗവസേന സദ്ധിം ഖന്ധാഭിസങ്ഖാരേഹി കിലേസേ പരിച്ചജ്ജതി”തി.

സങ്ഖതദോസദസ്സനേനാതി സങ്ഖതേ തേഭൂമകേ സങ്ഖാരഗതേ അനിച്ചതാദിദോസദസ്സനേന. നിച്ചാഭിഭാവേന തബ്ബിപരിതേ. തന്നിനതായാതി തദധിമുത്തതായ. പക്ഖന്ദതിതി അനുപവിസതി അനുപവിസന്തം വിയ ഹോതി. സദ്ധിം ഖന്ധാഭിസങ്ഖാരേഹി കിലേസേ പരിച്ചജ്ജതിതി മഗ്ഗേന കിലേസേസു പരിച്ചത്തേസു അവിപാകധമ്മതാപാദനേന അഭിസങ്ഖാരാ, തമ്മുലകാ ച ഖന്ധാ അനുപ്പത്തിരഹഭാവേന പരിച്ചത്താ നാമ ഹോന്തിതി സബ്ബേപി തേ മഗ്ഗോ പരിച്ചജ്ജതിതി വുത്തം. ഉഭയേന്തി വിപസ്സനാണാം, മഗ്ഗാണഞ്ച. മഗ്ഗാണന്വി ഹി ഗോത്രഭൂതാണസ്സ അനു പച്ഛാ നിബ്ബാനദസ്സനതോ “അനുപസ്സനാ”തി വുച്ചതി.

സോളസവത്സവസേന ചാതി സോളസനം വത്സുനം വസേനാപി വുച്ചമാനസന്തഭാവാദിവസേനാപിതി സമുച്ചയത്ഥോ ച-സദോ. “ആനാപാനസ്സതി ഭാവിതാ”തി പദം ആന്തേവാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം.

൨൩൭. അസ്സാതി ആനാപാനസ്സതിസമാധിസ്സ. കാമവിതക്കാദിവിതക്കുപച്ഛേദസമത്ഥതായപി മഹാനിസംസതാ വേദിതബ്ബാതി സമ്ബന്ധോ. അയന്തി ആനാപാനസ്സതിസമാധി. ഉച്ചാവചേസു ആരമ്മണേസു പവത്തിയേവ ഇതോ ചിതോ ച ചിത്തസ്സ വിധാവനം.

വിജ്ജാ നാമ മഗ്ഗോ. വിമുത്തി ഫലം. മൂലഭാവോ വിപസ്സനായ പാദകഭാവോ. ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ പരിപൂരേതി കായാനുപസ്സനാദിനം ചതുനം അനുപസ്സനാനം വസേന തസ്സാ ഭാവനായ പവത്തനതോ. സത്ത ബോജ്ജ്യത്ഥം പരിപൂരേന്തി ബോജ്ജ്യത്ഥംഗഭാവനായ വിനാ സതിപട്ഠാനഭാവനാപാരിപൂരിയാ അഭാവതോ. വിജ്ജാവിമുത്തി പരിപൂരേന്തി ബോജ്ജ്യത്ഥംഗഭാവനായ താസം സിഖാപ്പത്തിഭാവതോ. ചരിമകാനന്തി അന്തിമകാനം.

൨൩൮. നിരോധവസേനാതി നിരുജ്ജന്തവസേന. ഭവചരിമകാതി ഭവവസേന ചരിമകാ നിഹീനഭവപവത്തിനോ. തഥാ ത്യാനചരിമകാ വേദിതബ്ബാ. ചുതിചരിമകാതി ചുതിയാ ചരിമകാ ചുതിക്ഖണ്ഡപവത്തിനോ സബ്ബപരിയോസാനകാ. തസ്മാതി തീസു ഭവേസു നിഹീനേ കാമഭവേ പവത്തനതോ. തേതി അസ്സാസപസ്സാസാ. പുരതോതി ഹേട്ഠാ. യസ്മാ വിഭങ്ഗട്ഠകമായം (വിഭം അട്ഠം ൨൬ പകിണ്ണകകമാ) രൂപധമ്മാനം സോളസചിത്തക്ഖണ്ഡായുകതാ വിഭാവിതാ, തസ്മാ “സോളസമേന ചിത്തേന സദ്ധിം ഉപ്പജ്ജിത്വാ”തി വുത്തം. ചുതിചിത്തസ്സ പുരതോതി വാ ചുതിചിത്തം അവധിഭാവേന ഗഹേത്വാ തതോ ഓരം സോളസമേന ചിത്തേന സദ്ധിം ഉപ്പജ്ജിത്വാതി ഏവം പന അത്ഥേ ഗയ്ഹമാനേ സത്തരസചിത്തക്ഖണ്ഡായുകതാവ അസ്സാസപസ്സാസാനം വുത്താ ഹോതി.

ഇമേ കിര ഇമം കമ്മട്ഠാനം അനുയുത്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ പാകടാ ഹോന്തിതി ആന്തേവാ സമ്ബന്ധോ. തത്ഥ കാരണമാഹ “ആനാപാനാരമ്മണസ്സ സുട്ഠ പരിഗൃഹിതത്താ”തി. തമേവത്ഥം വിഭാവേതും “ചുതിചിത്തസ്സാ”തിആദി വുത്തം.

തത്ഥ ആയുഅന്തരം നാമ ജീവിതന്തരം ജീവനക്ഖണ്ഡാവധി. ധമ്മതായ ഏവാതി സഭാവേനേവ, രുചിവസേനേവാതി അത്ഥോ.

ചന്ദാലോകം ഓലോകേത്വാതി ജുണ്ഹപക്ഖേ പദോസവേലായം സമന്തതോ ആസിഞ്ചമാനഖീരധാരം വിയ ഗഗന്തലം, രജതപത്തസദിസവാലികാസന്മത്തഞ്ച ഭൂമിഭാഗം ദിസ്വാ “രമണിയോ വതായം കാലോ, ദേസോ ച മമ അജ്ജ്യാസയസദിസോ, കീവ ചിരം നു ഖോ അയം ദുക്ഖഭാരോ വഹിതബ്ബോ”തി അത്തനോ ആയുസങ്ഖാരേ ഉപധാരേത്വാ പരിക്ഖീണേതി അധിപ്പായോ. ലേഖം കത്വാതി ചക്ഖേ തിരിയം ലേഖം കത്വാ.

അനുയുജ്ജേമാതി അനുയുജ്ജേയ്യ, ഭാവേയ്യാതി അത്ഥോ.

ഉപസമാനുസ്സതികമാവണ്ണനാ

൨൩൯. ഏവന്തി യഥാവുത്തേന വിരാഗാദിഗുണാനുസ്സരണപ്പകാരേന. സബ്ബദുക്ഖപസമസങ്ഖാതസ്സാതി ദുക്ഖദുക്ഖാദിഭേദം സബ്ബന്വി ദുക്ഖം ഉപസമ്മതി ഏത്ഥാതി സബ്ബദുക്ഖപസമോതി സങ്ഖാതബ്ബസ്സ.

“പഞ്ചത്തീധമ്മാ”തിആദിസു അസഭാവോപി ഞാണേന ധാരീയതി അവധാരീയതിതി ധമ്മോതി വുച്ചതിതി തതോ നിവത്തേനോ “ധമ്മാതിസഭാവോ”തി ആഹ . ഭവനം പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനതാ ഭാവോ, സഹ ഭാവേനാതി സഭാവോ, സച്ഛികട്ഠപരമത്ഥതോ ലബ്ഭിമാനരൂപാതി അത്ഥോ. തേ ഹി അത്തനോ സഭാവസ്സ ധാരണതോ ധമ്മാതി, യഥാവുത്തേനട്ഠേന സഭാവാതി ച വുച്ചന്തി. സങ്ഗമ്മാതി പച്ചയസമോധാനലക്ഖണ്ണേന സങ്ഗമേന സന്നിപതിത്വാ. സമാഗമ്മാതി തസ്സേവ വേവചനം. പച്ചയേഹിതി അനുരൂപേഹി പച്ചയേഹി. കതാതി നിബ്ബത്തിതാ. അകതാതി കേഹിചിപി പച്ചയേഹി ന കതാ. അസങ്ഖതാതി ബഹുവചനസ്സ കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. അഗ്ഗമക്ഖായതിതി അഗ്ഗോ അക്ഖായതി, മ-കാരോ പദസന്ധികരോ. സോ അസങ്ഖതലക്ഖണ്ണോ സഭാവധമ്മോ വിരാഗോതി പച്ചേതബ്ബോ, വിരജ്ജതി ഏത്ഥ സംകിലേസധമ്മോതി. നിബ്ബാനം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തമാനേന അരിയമഗ്ഗേന പഹീയമാനാ മാനമദാദയോ തം പത്വാ പഹീയന്തി നാമാതി ആഹ “തമാഗമ്മപേ... വിനസ്സന്തി”തി. തത്ഥ “സേയ്യോഹമസ്മി”തിആദിനാ (ധം സം ൧൧൨൧; സം ൯. ൪. ൧൦൮) മത്തേനാവസേന പവത്തോ മാനോ ഏവ മാനമദോ. പുരിസഭാവം നിസ്സായ ഉപ്പജ്ജനകമദോ പുരിസമദോ. ആദി-സദേന ജാതിമദാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. നിമ്മദാതി വിഗതമദഭാവോ. ഇമമേവ

ഹി അത്ഥം ദസ്തേതും “അമദാ”തി വൃത്തം. മദാ നിമ്മദിയന്തി ഏതഥ അമദഭാവം വിനാസം ഗച്ഛന്തിതി മദനിമ്മദനോ. ഏസേവ നയോ സേസപദേസുപി. കാമപിപാസാതി കാമാനം പാതുകമൃതാ, കാമതണ്ഹാ. കാമഗുണാ ഏവ ആലിയന്തി ഏതഥ സത്താതി കാമഗുണാലയാ. തേഭൂമകം വട്ടന്തി തീസു ഭൂമീസു കമ്മകിലേസവിപാകവട്ടം. ഏസ അസങ്ഖതയമ്മോ. അപരാപരഭാവായാതി അപരാപരം യോനിആദിതോ യോനിആദിഭാവായ. ആബന്ധനം ഗണ്ഠികരണം. സംസിബ്ബനം തൂനകാരണം. നിക്ഖമനം, നിസ്സരണഞ്ചസ്സ തണ്ഹായ വിസംയോഗോ ഏവാതി ആഹ “വിസംയുത്തോ”തി.

യേ ഗുണേ നിമിത്തം കത്വാ മദനിമ്മദനാദിനാമാനി നിബ്ബാനേ നിരുത്ഛഹാനി, തേ മദനിമ്മദനതാദികേ യഥാവുത്തേ നിബ്ബത്തിതനിബ്ബാനഗുണേ ഏവ ഗഹേത്വാ ആഹ “മദനിമ്മദനതാദിനം ഗുണാനം വസേനാ”തി, ന പന മദാ നിമ്മദിയന്തി ഏതേനാതി ഏവമാദികേ. തേ ഹി അരിയമഗ്ഗഗുണാ . ഭഗവതാ ഉപസമഗുണാ വൃത്താതി സമ്ബന്ധോ. കത്ഥ പന വൃത്താതി? അസങ്ഖതസംയുത്താദിസു (സം നിഃ ദ്വ.൩൬൩ ആദയോ). തത്ഥ സച്ചന്തി അവിതഥം. നിബ്ബാനം ഹി കേനചി പരിയായേന അസന്തഭാവാഭാവതോ ഏകംസേനേവ സന്തത്താ അവിപരിതട്ഠേന സച്ചം. തേനാഹ “ഏകം ഹി സച്ചം, ന ദുതിയമത്ഥീ”തി (സുഃ നിഃ വൃ൯൦). പാരന്തി സംസാരസ്സ പരതീരഭൂതം. തേനേവാഹ “തിണ്ണോ പാരങ്ഗതോ മലേ തിട്ഠതി ബ്രാഹ്മണോ”തി (ഇതിവുഃ ൬൯), “അപ്പകാ തേ മനുസ്സേസു, യേ ജനാ പാരഗാമിനോ”തി (ധഃ പഃ വൃ൫) ച. സുദുദസന്തി പരമഗമ്ഭീരതായ, അതിസുഖമസന്തസഭാവതായ ച അനുപചിതണാണസമ്ഭാരേഹി ദട്ഠം അസക്കുണേയ്യതായ സുട്ഠു ദുദസം. നത്ഥി ഏതഥ ജരാ, ഏതസ്ഥിം വാ അധിഗതേ പുഗ്ഗലസ്സ ജരാഭാവോതി അജരം. തതോ ഏവ ജരാദീഹി അപലോകിയതായ മിരട്ഠേന യുവം. തണ്ഹാദിപപഞ്ചാഭാവതോ നിപ്പപഞ്ചം. നത്ഥി ഏതഥ മതന്തി അമതം. അസിവാഭാവകരാനം സംകിലേസധമ്മാനം അഭാവേന സിവം. ചതുഹി യോഗേഹി അനുപദ്യതത്താ ഖേമം. വിസങ്ഖാരഭാവേന അച്ഛരിയതായ, അഭൂതപുബ്ബതായ ച അബ്ഭൂതം. സബ്ബാസം ഞ്ഞാനം അനത്ഥാനം അഭാവേന അനീതികം. നിദുക്ഖതായ അബ്ബാബ്ജ്ജ്ഞം. സബ്ബസംകിലേസമലതോ അച്ചന്തസുദ്ധിയാ വിസേസതോ സുദ്ധിതി വിസുദ്ധി. ചതുഹിപി ഓഘേഹി അനജ്ജയോത്ഥരണിയതായ ദീപം. സകലവട്ടദുക്ഖതോ പരിപാലനട്ഠേന താണം.

“സച്ചഞ്ച വോ, ഭിക്ഖവേ, ദേസേസ്സാമീ”തിആദികാ പാളി സംഖിത്താതി വേദിതബ്ബാ. ആദി-സദ്ദേന അനന്തഅനാസവനിപുണഅജ്ജജരഅപലോകിതഅനിദസ്സനപണിതഅച്ഛരിയഅനീതികയമ്മമുത്തിലേണപരായണഗമ്ഭീരാദിവചഃ ച ബോധിതാ ഇധ അവുത്താ ഗുണാ സങ്ഗയ്ഹന്തി, തത്ഥ നത്ഥി ഏതസ്സ ഉപ്പാദന്തോ വാ വയന്തോ വാതി അനന്തോ, അസങ്ഖതയമ്മോ. ആസവാനം അനാരമ്മണതായ അനാസവോ. നിപുണണാണഗോചരതായ നിപുണോ. സങ്ഖതയമ്മോ വിയ ജരായ അജ്ജജരിതതായ അജ്ജജരോ. ബ്യാധിആദീഹി അപലോകിയതായ അപലോകിതം. അചക്ഖുവിഞ്ഞാണവിഞ്ഞേയ്യതായ അനിദസ്സനോ. അതിത്തികരട്ഠേന പണിതോ. അപചുരതായ അച്ഛരിയോ. ഞ്ഞാനീഹി അനഭിഭവനീയസഭാവത്താ, അനീതികഭാവഹേതുതോ ച അനീതികയമ്മോ. വട്ടദുക്ഖമുത്തിനിമിത്തതായ മുത്തി. സംസാരം ഭയതോ പസ്സന്തേഹി നിലീയനീയതോ ലേണം. തേസംയേവ പരാ ഗതിതി പരായണോ. പകതിത്താണേന അലദ്ധപതിട്ഠതായ അഗാധട്ഠേന ഗമ്ഭീരോ. കതപുഞ്ഞ്ഞ്ജഹിപി ദുക്ഖേന കിലേണ അനുബുജ്ജ്ഞിതബ്ബതോ ദുരനുബോധോ. സച്ഛികിരിയം മുഞ്ചിത്വാ ന തക്കത്താണേന അവചരിതബ്ബോതി അതക്കാവചരോ . ബുദ്ധാദീഹി പണ്ഡിതേഹേവ വേദിതബ്ബതോ അധിഗന്തബ്ബതോ പണ്ഡിതവേദനീയോതി ഏവമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

അരിയസാവകസ്സേവ ഇജ്ജ്ഞതി സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന നിബ്ബാനഗുണാനം പാക്കടഭാവതോ. അട്ഠാനേ ചായം ഏവ-സദ്ദോ വുത്തോ, ഇജ്ജ്ഞതി ഏവാതി യോജനാ. സുഖസിദ്ധിവസേന വാ ഏവം വൃത്തം “അരിയസാവകസ്സേവാ”തി. തേനേവാഹ “ഏവം സന്തേപീ”തിആദി. ഉപസമഗരുകേനാതി നിബ്ബാനനിന്നേന. മനസി കാതബ്ബാ യഥാവുത്താ ഉപസമഗുണാ. സുഖംസുപതീതിആദിസു വത്തബ്ബം മേത്താകമായം ആവി ഭവിസ്സതി. പണിതാധിമുത്തികോ ഹോതി നിബ്ബാനാധിമുത്തത്താ.

അനുസ്സതികമ്മട്ഠാനനിദ്രേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി അട്ഠമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

ന. ബ്രഹ്മവിഹാരനിദ്രേസവണ്ണനാ

മേത്താഭാവനാകമാവണ്ണനാ

൨൪൦. മേത്തം ബ്രഹ്മവിഹാരം. ഭാവേതുകാമേനാതി ഉപ്പാദേതുകാമേന പച്ചവേക്ഖിതഞ്ചോതി സമ്ബന്ധോ. സുഖനിസിന്നേനാതി വിസമം അനിസിദിത്വാ പല്ലങ്കാഭുജന്നേന സുഖനിസിന്നേന.

കസ്മാതി പച്ചവേക്ഖണായ കാരണപുച്ഛാ, അത്തം അധിഗന്തുക്വാമേന അത്തത്ത്വ ആദിനവാനിസംസപച്ചവേക്ഖണാ കിമത്ഥിയാതി അധിപ്പായോ. മേത്താ നാമ അത്ഥതോ അഭോസോ. തഥാ ഹി അഭോസനിദ്രേസേ “മേത്തി മേത്തായനാ മേത്തായിത്തത്ത്”ന്തി (ധം സൗ ധൗ൩൨) നിദ്രിട്ഠം. വന്തിതി ച ഇധ അധിവാസനക്ഖന്തി അധിപ്പേതാ. സാ പന അത്ഥതോ അഭോസപ്പധാനാ ചത്താരോ അരുപക്ഖന്ധാതി മേത്തായ സിജ്ജത്ഥാനായ തിതിക്ഖാവന്തി സിദ്ധാ ഏവ ഹോതീതി ആഹ “വന്തിഅധിഗന്തഞ്ചാ”തി. തേന വന്തിയം ആനിസംസപച്ചവേക്ഖണാ സത്ഥികാവതി ദസ്സേതി. അഭിഭൂതോ പരിയുട്ഠാന്നേന. പരിയാദിനചിത്തോ കൂസലുപ്പത്തിയാ ഓകാസാലാഭേന. ആദിനവോ ദട്ഠഞ്ചോ പാണഛാതാദിവസേന ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികാദിഅനത്ഥമൂലഭാവതോ.

വന്തി പരമം തപോതി പരാപകാരസഹനാദികാ തിതിക്ഖലക്ഖണാ വന്തി ഉത്തമം തപോ അകത്തഞ്ചാകരണകത്തഞ്ചാകരണലക്ഖണായ സമ്മാപടിപത്തിയാ മൂലഭാവതോ. വന്തിബലം ബലാനീകന്തി പരമം മങ്ഗലഭൂതാ വന്തി ഏവ ബലം ഏതസ്സാതി വന്തിബലം. വുത്തത്ത്ഹി “വന്തിബലാ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ”തി. ദോസാദിപടിപക്ഖവിധമനസമത്ഥതായ അനീകഭൂതേന തേനേവ ച വന്തിബലേന ബലാനീകം. വന്ത്യാ ഭിച്ഛോ ന വിജ്ജതീതി അത്തന്നോ പരേസഞ്ച അനത്ഥപടിബാഹനോ, അത്ഥാവഹോ ച വന്തിതോ ഉത്തരി അപസ്സയോ നത്ഥി.

വിവേചനത്ഥായാതി വിക്ഖമ്ഭനത്ഥായ. വന്തിയാ സംയോജനത്ഥായ അത്താനന്തി അധിപ്പായോ. ഭാവനം ദുസ്സേന്തിതി ദോസാ, പുഗ്ഗലായേവ ദോസാ പുഗ്ഗലദോസാ. യേസു ഭാവനാ ന സമ്പജ്ജതി, അത്തദത്ഥു വിപജ്ജതേവ, തേ ഏവ വുത്താ. പഠമന്തി വക്ഖമാന്നേന കോട്ഠാസതോ കോട്ഠാസന്തരുപസംഹരണനയേന വിനാ സഞ്ചപഠമം.

പിയായിതഞ്ചോ പിയാ, തപ്പടിപക്ഖോ അപ്പിയോ. സോ സങ്ഖേപതോ ദുവിധോ അത്ഥസ്സ അകാരകോ, അനത്ഥസ്സ കാരകോതി. തത്ഥ യോ അത്തന്നോ, പിയാസ്സ ച അനത്ഥസ്സ കാരകോ, സോ വേരിപുഗ്ഗലോ ദട്ഠഞ്ചോ. യോ പന അത്തന്നോ, പിയാസ്സ ച അത്ഥസ്സ അകാരകോ, അപ്പിയാസ്സ ച അത്ഥസ്സ കാരകോ, “അത്ഥം മേ നാചരീ”തിആദിനാ (ധൗ സൗ ധൗ൩൨), “അപ്പിയാസ്സ മേ അമനാപസ്സ അത്ഥം അചരീ”തിആദിനാ ച ആഛാതവത്ഥുഭൂതോ, സോ അപ്പിയോ, അനനുകൂലവുത്തികോ അനിട്ഠോതി അത്ഥോ. ലിങ്ഗവിസഭാഗേതി ഇത്ഥിലിങ്ഗാദിനാ ലിങ്ഗേന വിസദിസേ. ഓധിസോതി ഭാഗസോ. “തിസ്സ ദത്താ”തിആദിനാ ഓധിസകന്തി അത്ഥോ.

ഇദാനി യഥാവുത്തേസു ഛസു പുഗ്ഗലേസു അഭാവേതബ്ബതായ കാരണം ദണ്ണേനോ “അപ്പിയം ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ അപ്പിയം ഹി പിയട്ഠാനേ ഠപേനോ കിലമതീതി ദോസേന ഭാവനായ സപരിസ്സയതമാഹ. അപ്പിയതാ ഹി പിയഭാവസ്സ ഉജുപടിപക്ഖാ, ന ച തസ്സ പിയട്ഠാനേ ഠപണേ വിനാ ഭാവനാ സിജ്ജതീ. അതിപ്പിയസഹായകം മജ്ജത്ത്വത്തട്ഠാനേ ഠപേനോ കിലമതീതി രാഗേന ഭാവനായ സപരിസ്സയതമാഹ അതിപ്പിയസഹായസ്സ ഗേഹസ്സിതപേമട്ഠാനഭാവതോ. തേനാഹ “അപ്പമത്തകേപീ”തിആദി. മജ്ജത്ത്വത്തം ഇട്ഠാനിട്ഠതാഹി മജ്ജത്ത്വസഭാവം നേവ പിയം നാപ്പിയന്തി അത്ഥോ. ഗരുട്ഠാനേ പിയട്ഠാനേ ച ഠപേനോ കിലമതി മജ്ജത്ത്വത്തേ സമ്ഭാവനീയപിയായിതബ്ബതാനം അഭാവാ. ന ഹി അജ്ജ്യുപേക്ഖിതബ്ബേ ഭാവനീയതാ, മനാപതാ വാ പച്ചുപട്ഠതി, പിയഗരുഭാവസമ്പന്നേ ച പഠമം മേത്താ ഭാവേതബ്ബാ. കോധോ ഉപ്പജ്ജതി കോട്ഠാസന്തരഭാവാനുപനയനതോ.

തമേവാതി വിസഭാഗലിങ്ഗമേവ. ലിങ്ഗസഭാഗേതി അവിസേസേത്യാ “പിയപുഗ്ഗലേ”തി ആഹ. ഭിത്തിയുദ്ധമകാസീതി സീലം അധിട്ഠായ പിഹിതദ്വാരേ ഗബ്ഭേ സയനപീഠേ നിസീദിത്വാ മേത്തം ഭാവേനോ മേത്താമുഖേന ഉപ്പന്നരാഗേന അന്ധീകതോ ഭരിയായ സന്തികം ഗന്തുക്വാമോ ദ്വാരം അസല്ല്പക്ഖേത്യാ ഭിത്തിം ഭിന്ദിത്വാപി നിക്ഖമിതുകാമതായ ഭിത്തിം പഹരി. തേനാഹ “മേത്തായനാമുഖേന രാഗോ വഞ്ചേതീ”തി (നേത്തിം അട്ഠം ൨൧), “അന്ധതമം തദാ ഹോതി, യം രാഗോ സഹതേ നര”ന്തി ച.

ആദാനനിക്ഖേപപരിച്ഛിന്നേ അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നഭൂതേ ധരമാനതായ പച്ചക്ഖതോ വിയ ഉപലബ്ഭമാനേ ഖഡ്ഡപ്പബ്ബന്ധേ ഇധ സത്താദിഗ്ഗഹണം, ന തിയദ്ധഗതേതി ആഹ “കാലകതേ പനാ”തിആദി. കസ്ഥാ പന കാലകതേ മേത്താഭാവനാ ന ഇജ്ജത്ത്വതീതി? മേത്താബ്യാപാരസ്സ അയോഗ്യട്ഠാനഭാവതോ. ന ഹി മതപുഗ്ഗലോ ഹിതൂപസംഹാരാരഹോ. യത്ത്വ സതി സമ്ഭവേ പയോഗതോ ഹിതൂപസംഹാരോ ലബ്ഭേയ്യ, തത്ഥേവ മാനസോ ഹിതൂപസംഹാരോ യുജ്ജേയ്യ. ദുക്ഖാപനയനമോദപ്പവത്തിസുപി ഏസേവ നയോതി കരുണാഭാവനാദീനമ്പി കാലകതേ അനിജ്ജത്ത്വനം വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. അത്തത്ത്വ പഗുണമേത്താത്യാനോ ആചരിയസ്സ കാലകതഭാവം അജാനന്തോ തം മേത്തായ ഫരിതുകാമോ “ആചരിയം ആരബ്ഭ മേത്തം ആരഭതീ”തി വുത്തോ. തേനാഹ “പഗുണാവ മേ മേത്താത്യാനസമാപത്തീ”തി. നിമിത്തന്തി ആരമ്മണം. ഗവേസാഹിതി “യം പുഗ്ഗലം ഉദിസ്സമേത്തം ആരഭസി, സോ ജീവതി ന ജീവതീ”തി ജാനാഹിതി അത്ഥോ. മേത്തായന്തോതി മേത്തം കരോന്തോ, മേത്തം ഭാവേനോതി അത്ഥോ.

൨൪൧. അത്തനി ഭാവനാ നാമ സക്ഖിഭാവത്ഥാതി നാനാവിധസുഖാനുബന്ധഅനവജ്ജസുഖഅബ്യാസേകസുഖാദി യം അത്തനി ഉപലബ്ഭതി, തം നിദണ്ണേനോ തസ്സ വത്തമാനതായ ആഹ “അഹം സുഖിതോ ഹോമീ”തി. സരീരസുഖം നാമ അനേകന്തികം, ഹുദിസസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ അനോകാസം ചിത്തദുക്ഖന്തി തദഭാവം സന്ധായാഹ “നിദുക്ഖഖോതി വാ”തി. ഹോമീതി സമ്ബന്ധോ. തഥാ അവേരോതിആദിസു, വിസേസതോ ച ദുക്ഖാഭാവേ സുഖസഞ്ചാ. സാ പനായം നിദുക്ഖതാ വേരീനം പുഗ്ഗലാനം വേരസഞ്ചിതാനം പാപധമ്മാനം അഭാവതോ, വിസേസതോ ബ്യാപാദവിരഹതോ ഹുഘസഞ്ചിതായ ഹുതിയാ അഭാവതോ,

അനവജ്ജകായികസുഖസമൺഗിതായ ച ഹോതീതി ദസ്സേനോ ആഹ “അവേരോ അബ്ധാപജ്ജോ അനീഘോ സുഖീ”തി. അത്താനം പരിഹരാമീതി ഏവംഭൂതോ ഹുത്വാ മമ അത്തഭാവം പവത്തേമി, യാപേമീതി അത്ഥോ.

ഏവം സന്തേ യം വിഭിഞ്ജേ വുത്തം, തം വിരുജ്ജ്ഞതീതി സമുബ്ബന്ധോ. ഏവം സന്തേതി ഏവം സതി, യദി അത്തനിപി മേത്താ ഭാവേതബ്ബാതി അത്ഥോ. “യം വിഭിഞ്ജേ വുത്ത”ന്തി വത്വാ വിഭിഞ്ജേസേനായ സമാനഗതികം സുത്തപദം ആഹരന്തോ “കമഞ്ച ഭിക്ഖു”തിആദിമാഹ. തസ്സേതോ പരതോ ആഗമിസ്സതി.

തന്തി വിഭിഞ്ജാദീസു വചനം. അപ്പനാവസേനാതി അപ്പനാവഹഭാവനാവസേന. ഇദന്തി “അഹം സുഖിതോ ഹോമീ”തിആദിവചനം. സക്ഖിഭാവവസേനാതി അഹം വിയ സബ്ബേ സത്താ അത്തനോ സുഖകാമാ, തസ്മാ തേസു മയാ അത്തനി വിയ സുഖുപസംഹാരോ കാതബ്ബാതി ഏവം തത്ഥ അത്താനം സക്ഖിഭാവേ റപനവസേന. തേനാഹ “സചേപി ഹീ”തിആദി. കസ്മാ പന അത്തനി ഭാവനാ അപ്പനാവഹാ ന ഹോതീതി? അത്തസിനേഹവസേന സപരിസ്സയഭാവതോ. കോട്ഠാസന്തരേ പന ഭാവിതഭാവനസ്സ തത്ഥാപി സീമസമുദേശോ ഹോതിയേവ.

സബ്ബാ ദിസാതി അനവസേസാ ദസപി ദിസാ. അനുപരിഗമ്മ ചേതസാതി ചിത്തേന പരിയേസനവസേന അനുഗത്വാ. നേവജ്ജ്ഞാതാപിയതരമത്തനാ കചീതി സബ്ബുസ്സാഹേന പരിയേസന്തോ അതിസയേന അത്തതോ പിയതരം അത്തം സത്തം കത്ഥചി ദിസായ നേവ അധിഗച്ഛേയ്യ ന പസ്സേയ്യ. ഏവം പിയോ പുമു അത്താ പരേസന്തി ഏവം കസ്സചി അത്തതോ പിയതരസ്സ അനുപലബ്ധനവസേന പുമു വിസും വിസും തേസം തേസം സത്താനം അത്താ പിയോ. തസ്മാ തേന കാരണേന, അത്തകാമോ അത്തനോ ഹിതസുഖം ഇച്ഛന്തോ, പരം സത്തം അത്തമസോ കുമ്മകിപില്ലികമ്പി, ന ഹിംസേ ന ഹന്തേയ്യ, ന വിഹേരേയ്യാതി അത്ഥോ.

അയം നയോതി സബ്ബേഹി സത്തേഹി, അത്തനോ ച പിയതരഭാവം നിദസ്സേത്വാ തേസു കരുണായനം വദതാ ഭഗവതാ സുഖേസിതായ “അത്താനം സക്ഖിഭാവേ റപേത്വാ സത്തേസു മേത്താ ഭാവേതബ്ബാ”തി മേത്താഭാവനായ നയദസ്സനം കതമേവാതി അത്ഥോ.

൨൪൨. സുഖപവത്തനത്ഥന്തി സുഖേന അകിച്ഛേന മേത്തായ പവത്തനത്ഥം. യാസ്സാതി യോ പുഗ്ഗലോ അസ്സ യോഗിനോ. പിയോതി ഇട്ഠോ. മനാപോതി മനവഡ്ഢനകോ. ഗരൂതി ഗുണവിസേസവസേന ഗരുകാതബ്ബോ. ഭാവനീയോതി സമുഭാവേതബ്ബോ. ആചരിയമത്തോതി സീലാദിനാ ആചരിയപ്പമാണോ. പിയവചനാദിനീതി ആദി-സദ്ദേന അത്ഥചരിയാദികേ സങ്ഗൺഹാതി. സീലസുതാദിനീതി ആദി-സദ്ദേന സദ്ധാദികേ, ധുതയമ്മജാഗരിയാനുകുയോഗാദികേ ച സങ്ഗൺഹാതി.

കാമന്തി യുത്തപ്പത്തകാരിതാസുഖസിദ്ധിദീപനോയം നിപാതോ. തേനേതം ദീപേതി - താദിസം പുഗ്ഗലം ഉദിസ്സ ഭാവനം ആരഭന്തോ യോഗീ യുത്തപ്പത്തകാരി, സുഖേന ചസ്സ തത്ഥ ഭാവനാ ഇജ്ജ്ഞാതി, തേന പന യോഗിനാ താവതാ സന്തോസോ ന കാതബ്ബാതി. തേനാഹ “അപ്പനാ സമ്പജ്ജതീ”തിആദി. സീമാസമുദേശന്തി മരിയാദാപനയനം, അത്താ പിയോ മജ്ജ്ഞത്തോ വേരീതി

വിഭാഗാകരണത്തി അതോ. തദനന്തരത്തി തതോ പിയമനാപഗരുഭാവനീയതോ, തത്ത്വ വാ മേത്താധിഗമതോ അനന്തരം. അതിപ്പിയസഹായകേ മേത്താ ഭാവേതബ്ബാതി സമ്ബന്ധോ, ഗരുട്ഠാനീയേ പടിലദ്ധം മേത്താമനസികാരം അതിപ്പിയസഹായകേ ഉപസംഹരിതബ്ബന്തി അതോ. സുഖൂപസംഹാരകതസ്സ തം ഹോതി പഗേവ പടിപക്ഖയമ്മാനം വിക്ഖമ്ഭിതത്താ.

അതിപ്പിയസഹായകതോ അനന്തരം മജ്ജയത്തേ മേത്താ ഭാവേതബ്ബാ മജ്ജയത്തം പിയഗരുട്ഠാനേ റപേതും സുകരഭാവതോ. “അതിപ്പിയസഹായകതോ”തി ച ഇദം പുരിമാവത്ഥം ഗഹേത്വാ വുത്തം. പഗുണമനസികാരാധിഗമതോ പട്ഠായ ഹിസ്സ സോപി പിയട്ഠാനേ ഏവ തിട്ഠതി. മജ്ജയത്തതോ വേരീപുഗ്ഗലേതി മജ്ജയത്തപുഗ്ഗലേ മേത്തായന്തേന തത്ത്വ പഗുണമനസികാരാധിഗമേന പിയഭാവം ഉപസംഹരിത്വാ തദനന്തരം വേരീപുഗ്ഗലം ഭാവനായ മജ്ജയത്തേ റപേത്വാ തതോ മജ്ജയത്തതോ പിയഭാവൂപസംഹാരേന വേരീപുഗ്ഗലേ മേത്താ ഭാവേതബ്ബാ. “വേരീപുഗ്ഗലേ”തി ച ഇദം പുരിമാവത്ഥം ഗഹേത്വാ വുത്തം. ഏകേകസ്ഥിം കോട്ഠാസേ മുദും കമ്മനിയം ചിത്തം കത്വാതി പിയഗരുട്ഠാനീയോ, അതിപ്പിയോ, മജ്ജയത്തോ, വേരീതി ചതുസു പുഗ്ഗലകോട്ഠാസേസു പഠമം താവ പിയഗരുട്ഠാനീയേ മേത്താഭാവനം അധിഗത്ത്വാ വസീഭാവപ്പത്തിയാ തമാപവത്തം ചിത്തം കോട്ഠാസന്തരൂപസംഹാരത്ഥം മുദും കമ്മനിയം കത്വാ തദനന്തരം അതിപ്പിയസഹായേ അതിപ്പിയഭാവം വിക്ഖമ്ഭേത്വാ പിയഭാവമത്തേ ചിത്തം റപേന്തേന ഭാവനാ ഉപസംഹരിതബ്ബാ, തന്വി വസീഭാവപാദനേന മുദും കമ്മനിയം കത്വാ തദനന്തരം മജ്ജയത്തേ ഉദാസിനഭാവം വിക്ഖമ്ഭേത്വാ പിയഭാവം ഉപട്ഠപേത്വാ ഭാവനാ ഉപസംഹരിതബ്ബാ, പുന തന്വി വസീഭാവപാദനേന മുദും കമ്മനിയം കത്വാ തദനന്തരം വേരീമ്ഹി വേരീസഞ്ചം വിക്ഖമ്ഭേത്വാ മജ്ജയത്തഭാവൂപട്ഠപനമുഖേന പിയഭാവം ഉപ്പാദേന്തേന ഭാവനാ ഉപസംഹരിതബ്ബാ. തേന വുത്തം “തദനന്തരേ തദനന്തരേ ഉപസംഹരിതബ്ബ”ന്തി, ത്യാനചിത്തം ഉപനേതബ്ബം ഉപ്പാദേതബ്ബന്തി അതോ.

വേരീപുഗ്ഗലോ വാ നത്ഥി കമ്മബലേന വാ ഏതരഹി പയോഗസമ്പത്തിയാ വാ സബ്ബസോ അനത്ഥകരസ്സ അഭാവതോ. മഹാപുരിസജാതികത്താതി മഹാപുരിസസഭാവത്താ ചിരകാലപരിചയസമിദ്ധഖന്തിമേത്താനുദയാദിഗുണസമ്പന്നതായ ഉളാരജ്ജ്യാസയത്താതി അതോ. താദിസോ ഹി സബ്ബസഹോ പരാപരാധം തിണായപി ന മഞ്ഞതി. തേന വുത്തം “അനത്ഥം കരോന്തേപി പരേ വേരീസഞ്ചാവ നുപ്പജ്ജതീ”തി. തേനാതി തേന യോഗിനാ. അത്ഥി വേരീപുഗ്ഗലോതി സമ്ബന്ധോ.

൨൪൩. പുരിമപുഗ്ഗലേസൂതി പിയാദീസു ത്യാനസ്സ ആരമ്മണഭൂതേസു പുരിമേസു പുഗ്ഗലേസു. മേത്തം സമാപജ്ജിത്വാതി പടിഘം വിക്ഖമ്ഭേത്വാ ഉപ്പാദിതം മേത്താത്യാനം സമാപജ്ജിത്വാ. മേത്തായന്തേന പടിഘം പടിവിനോദേതബ്ബന്തി ഏത്ഥ കേചി പന “ഉപചാരജ്ജ്യാനം സമ്പാദേത്വാ”തി അത്ഥം വദന്തി, തേസം ഉപചാരജ്ജ്യാനതോ വുട്ഠാനന്വി ഇച്ഛിതബ്ബം സിയാ “വുട്ഠഹിത്വാ”തി വുത്തത്താ. പുബ്ബേ തസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ അസതിയാ അമനസികാരേന പടിഘം അനുപ്പാദേന്തസ്സ സാധാരണതോ തം വിക്ഖമ്ഭേത്വാ ത്യാനസ്സ ഉപ്പാദനം, സമാപജ്ജനബ്ബ വുത്തം. ഇദാനി പന തം അനുസ്സരന്തസ്സപി മനസി കരോന്തസ്സപി യഥാ പടിഘം ന ഉപ്പജ്ജതി, തം വിധിം ദസ്സേതും ഇദം

വൃത്തം “തം പുഗ്ഗലം മേത്തായന്തേന പടിഘം വിനോദേതബ്ബ”ന്തി. മേത്തായനമേവ ഹി ഇധ പടിഘവിനോദനം അധിപ്പേതം. ന നിബ്ബാതീതി ന വൂപസമ്മതി.

അനുസാരതോതി അനുഗമനതോ, പച്ചവേക്ഖണതോതി അത്ഥോ. ഘടിതബ്ബന്തി വായമിതബ്ബം.

തഞ്ച വോ ഘടനം വായമനം. ഇമിനാ ഇദാനി വക്ഖമാനേന ആകാരേന.

ഉഭതോ ദീസു റാനേസു ദണ്ഡോ ഏതസ്സാതി ഉഭതോദണ്ഡകം, തേന. ഓചരകാ ലാമകാചാരാ പാപപുരിസാ. തത്രാപീതി തേസുപി അങ്ഗമങ്ഗാനി ഓക്കന്തേസുപി. തേനാതി മനോപദോസേന. ന സാസനകരോ. സബ്ബപാപസ്സ അകരണം ഹി സാസനം. തസ്സേവാതി തതോപി. നിസ്സക്കേ ഹി ഇദം സാമിവചനം, സമുച്ചയേ ച ഏവ-സദ്ദോ, പഠമം കുദ്ധപുരിസതോപീതി അത്ഥോ. തേനാതി കുജ്ജന്തേന. പാപിയോതി പാപതരോ. സാരമ്ഭാദികസ്സ കിലേസാനുബന്ധസ്സ വത്ഥുഭാവതോ കോധസ്സ സാവജ്ജതം ത്യാപി കുജ്ജന്തേനതോ സചേ കോധേ അനവജ്ജസഞ്ചി കുദ്ധസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ ന പടികുജ്ജന്തേയ്യാതി കേചി. ഉഭിന്നന്തി ദിന്നം പുഗ്ഗലാനം. തേനാഹ “അത്തനോ ച പരസ്സ ചാ”തി. അഥ വാ ഉഭിന്നന്തി ഉഭയേസം ലോകാനം, ഇധലോകപരലോകാനന്തി അത്ഥോ.

സപത്തകന്താതി പടിസത്തുഹി ഇച്ഛിതാ. സപത്തകരണാതി തേഹി കാതബ്ബാ. കോധനന്തി കുജ്ജന്തസീലം. കോധനായന്തി കോധനോ അയം, അയന്തി ച നിപാതമത്തം. കോധപരേതോതി കോധേന അനുഗതോ, പരാഭിഭൂതോ വാ. ദുബ്ബണ്ണോവഹോതീതി പകതിയാ വണ്ണവാപി അലങ്കതപടിയത്തോപി മുഖവികാരാദിവസേന വിരുപോ ഏവ ഹോതി ഏതരഹി, ആയതിം ചാതി. കോധാഭിഭവസ്സ ഏകന്തികമിദം ഫലന്തി ദീപേതും “ദുബ്ബണ്ണോ വാ”തി അവധാരണം കത്വാ പുന “കോധാഭിഭൂതോ”തി വൃത്തം. ന പച്ചുരത്ഥോതി ന പഹൂതയനോ. ന ഭോഗവാതി ഉപഭോഗപരിഭോഗവത്സുരഹിതോ. ന യസവാതി ന കിത്തിമാ.

ഛവാലാതന്തി ഛവദഹനാലാതം, ചിതകായം സന്തജ്ജനുമുക്കന്തിപി വദന്തി. ഉഭതോപദിത്തന്തി ഉഭോസു കോടീസു ദധ്വം. മജ്ജേ ഗുഗ്ഗമഗതന്തി വേമജ്ജേട്ഠാനേ സുനഖസ്സ വാ സിങ്ഗാലസ്സ വാ ഉഹദേന ഗുഗ്ഗമേന മക്ഖിതം. കട്ഠമന്തി ദാരുകിച്ചം. നേവ ഫരതി ന സാധേതി. തമൂപമാഹന്തി തമൂപമം താദിസം അഹം. ഇമന്തി “സോ ച ഹോതി അഭിജ്ജയാലു”തിആദിനാ (ഇതിവു ണ്ഠ) ഹേട്ഠാ വൃത്തം സന്ധായ സത്ഥാ വദതി, തസ്മാ കാമേസു തിബ്ബസാരാഗതാദിനാ സീലരഹിതന്തി അധിപ്പായോ. ഇധ പന ബ്യാപന്നചിത്തം പദുട്ഠമനസങ്കപ്പതാവസേന യോജേതബ്ബം.

സോ ദാനി ത്വന്തിആദി യഥാവുത്തേഹി സുത്തപദേഹി അത്തനോ ഓവദനാകാരദസ്സനം.

൨൪൪. യോ യോ ധമ്മോതി കായസമാചാരാദീസു യോ യോ സുചരിതധമ്മോ. വൂപസന്തോതി സംയതോ. പരിസുദ്ധോതി കിലേസമലവിഗമേന വിസുദ്ധോ. കിലേസദാഹാഭാവേന വാ ഉപസന്തോ,

അനവജ്ജഭാവേന പരിസുദ്ധോ, കായസമാചാരസ്സേവ ഉപസമോ ചിരകാലം സംയതകായകമ്മതായ വേദിതബ്ബോ. ഏവം സേസേസുപി.

തേതി വചിമനോസമാചാരേ.

സോതി ഉപസന്തവചിസമാചാരോ പുഗ്ഗലോ. പടിസന്മാരകുസലോതി യഥാ പരേഹി ഛരിദം ന ഹോതി, ഏവം പടിസന്മാരണേ കുസലോ. സഖിലോതി അധിവാസനഖന്തിസഞ്ചാതേന സഖിലഭാവേന സമന്നാഗതോ. സുഖസമ്ഭാസോതി പിയകമോ. സമ്മോദകോതി സമ്മോദനീയകമായ സമ്മോദനസീലോ. ഉത്താനമുഖോതി വികുണിതമുഖോ അഹുത്വാ പീതിസോമനസ്സവസേന വികസിതമുഖോ. പുബ്ബഭാസീതി യേന കേനചി സമാഗതോ പടിസന്മാരവസേന പഠമംയേവ ആഭാസനസീലോ. മധുരേന സരേന ധമ്മം ഓസാരേതി സരഭഞ്ഞവസേന. സരഭാണം പന കരോന്തോ പരിമണ്ഡലേഹി പരിപുണ്ണേഹി പദേഹി ച ബൃഞ്ജനേഹി ച അബ്ധാകുലേഹി ധമ്മകഥം കഥേതി.

സബ്ബജനസ്സ പാകടോ സക്കച്ചകിരിയായാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “യോ ഹീ”തിആദി. ഓകപ്പേത്വാതി സദുഹിത്വാ. ഓകപ്പനലകഖണാ ഹി സദ്ധാ. ഓഹിതസോതോതി അവഹിതസോതോ, സുസ്സുസന്തോതി അത്ഥോ. അട്ഠിംകത്വാ അത്ഥം കത്വാ, അത്ഥികോ വാ ഹുത്വാ.

“ഏകോപി ന വൂപസന്തോ ഹോതീ”തി പാഠോ, ഏവരുപോ പുഗ്ഗലോ നിരയതോ നിരയം ഉപപജ്ജന്തോ ബഹുകാലം തത്ഥേവ സംസരതീതി ദസ്സേതും “അട്ഠമഹാനിരയസോളസഉസ്സദനിരയപരിപൂരകോ ഭവിസ്സതീ”തി വുത്തം. തത്ഥ സഞ്ജീവാദയോ അട്ഠ മഹാനിരയാ. അവിചിമഹാനിരയസ്സ ദ്വാരേ ദ്വാരേ ചത്താരോ ചത്താരോ കത്വാ കുക്കുളാദയോ സോളസ ഉസ്സദനിരയാ. കാരുഞ്ഞം ഉപട്ഠപേതബ്ബം മഹാദുക്ഖഭാഗിഭാവതോ. യസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ അവിഹേസാഭൂതാ ദുക്ഖാപനയനകാമതാ ഉപതിട്ഠതി, തത്ഥ പടിഘോ അനോകാസോവാതി ആഹ “കാരുഞ്ഞവി പടിച്ച്ഛ ആഘാതോ വൂപസമ്മതീ”തി.

ഇമസ്സ ച അത്ഥസ്സാതി “യോ യോ ധമ്മോ”തിആദിനാ വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ.

൨൪൫. യം വേരി ദുക്ഖാപേതും സക്കോതി, സോ തസ്സ വസേന “അത്തനോ വിസയേ”തി വുത്തോ ഭിക്ഖുനോ കായോ. കിന്തി കിം കാരണം. തസ്സാതി വേരിനോ. അവിസയേതി ദുക്ഖം ഉപ്പാദേതും അസക്കുണേയ്യതായ അഗോചരേ. സചിത്തേതി അത്തനോ ചിത്തേ. മഹാനത്ഥകരന്തി ഇധലോകത്ഥപരലോകത്ഥപരമത്ഥാനം വിരാധനവസേന മഹതോ വിപുലസ്സ, നാനാവിധസ്സ ച ദിട്ഠധമ്മികാദിഭേദസ്സ അനത്ഥസ്സ കാരണം. മൂലനികന്തനന്തി സീലസ്സ മൂലാനി നാമ ഹിരോത്തപ്പഖന്തിമേത്താനുദയാ, തേസം ഛരിന്ദനം. കോധോ ഹി ഉപ്പജ്ജമാനോവ പാണാതിപാതാദിവസേന ഹിരോത്തപ്പാദീനി ഉച്ഛിന്ദതി. ജളോതി അന്ധബാലോ.

അനരിയം കമ്മന്തി വേരിനാ കതമഹാപരാധമാഹ. യോ സയന്തി യോ ത്വം സയന്തി. ദോസേതുകാമോതി കോധം ഉപ്പാദേതുകാമോ. യദികരി യദി അകാസി. ദോസുപ്പാദേനോതി ദോസസ്സ ഉപ്പാദേനേന. ദുക്ഖം തസ്സ ച നാമാതി ദുക്ഖഞ്ച നാമ തസ്സ അപരാധകസ്സ. നാമാതി അസമ്ഭാവനേ നിപാതോ, തേന

തസ്സു കാരണം അനേകന്തികന്തി ദസ്സേതി. തേനാഹ “കാഹസി വാ ന വാ”തി, കരിസ്സസി ന വാ കരിസ്സസീതി അത്ഥോ. അഹിതം മഗ്ഗന്തി അത്തനോ അഹിതാവഹം ദുഗ്ഗതിമഗ്ഗം.

അട്ഠാനേതി ദോസോ തവ അപ്പിയസ്സു കാരാപകോ, സത്തു പന തസ്സു വസവത്തിതായ ദാസസദിസോതി അട്ഠാനം പച്ചാപകിരിയായ. തസ്മാ തമേവ ദോസം ഛരിന്ദസ്സു ഉച്ഛിന്ദ. ഖണികത്താതി ഉദയവയപരിച്ഛിന്നോ അത്തനോ പവത്തികാലസങ്ഖാതോ ഖണോ ഏതേസം അത്ഥീതി ഖണികാ, തബ്ഭാവതോ ഖണപഭങ്ഗുഭാവതോതി അത്ഥോ. കസ്സ ദാനീയ കുജ്ജന്തസീതി അപരാധകസ്സ സന്താനേ യേഹി ഖണ്ഡേഹി തേ അപരാധോ കതോ, തേ തംഖണ്ഡേവ സബ്ബസോ നിരുദ്ധാ. ഇദാനി പന അഞ്ഞേ തിട്ഠന്തിതി കസ്സ ത്വം ഇധ കുജ്ജന്തസി. ന ഹി യുത്തം അനപരാധേസു കുജ്ജന്തന്തി അധിപ്പായോ. തം വിനാ കസ്സ സോ കരേതി യോ പുഗ്ഗലോ യസ്സ ദുക്ഖം കരോതി, തം ദുക്ഖകിരിയായ വിസയഭൂതം പുഗ്ഗലം വിനാ കസ്സ നാമ സോ ദുക്ഖകാരകോ ദുക്ഖം കരേ കരേയ്യ. സയമ്പിദുക്ഖഹേതു ത്വമിതിതി ഏവം സയമ്പി ത്വം ഏതസ്സ ദുക്ഖസ്സ ഹേതു, ഏവം സമാനേ തസ്സ തുയ്ഹഞ്ച തസ്സ ദുക്ഖസ്സ ഹേതുഭാവേ കിം കാരണാ തസ്സ കുജ്ജന്തസി ന തുയ്ഹന്തി അത്ഥോ.

൨൪൬. പരലോകേപി അനുഗാമിഭാവതോ കമ്മണ്ഡേവ സകം സന്തകം ഏതേസന്തി കമ്മസ്സകാ, തേസം ഭാവോ കമ്മസ്സകതാ. പച്ചവേക്ഖണാ നാമ നിസേധനത്ഥാ, നിസേധനഞ്ച ഭാവീനോ കമ്മസ്സാതി ആഹ “യം കമ്മം കരിസ്സസീ”തി. പടിഘവസേന പന പവത്തകമ്മം പാകടഭാവതോ ആസന്നം, പച്ചകഖഞ്ചാതി ആഹ “ഇദഞ്ചാ”തി. ച-സദ്ദോ ബൃതിരേകേ, സോ തസ്സ കമ്മസ്സ ഫലനിസ്സന്ദേന “നേവ സമ്മാസമ്ബോധി”ന്തിആദിനാ ബൃതിരേകതോ വുച്ചമാനമേവത്ഥം ജോതേതി. നേവ സമത്ഥന്തി സമ്ബന്ധോ. നിരയേ നിയുത്തം, ജാതന്തി വാ നേരയികം. അത്താനണ്ഡേവ ഓകിരതി ദോസരജേനാതി അധിപ്പായോ.

൨൪൭. സത്ഥു പുബ്ബചരിയഗുണാ പച്ചവേക്ഖിതഞ്ചാ, സത്ഥു ഗാരവേനാപി പടിഘം വുപസമേയ്യാതി.

ബോധിസത്തോപി സമാനോ നനു തേ സത്ഥാ ചിത്തം നപ്പദുസേസി, പഗേവ അഭിസമ്ബുദ്ധോതി അധിപ്പായോ. ദേവിയാ പദുട്ഠേനാതി ദേവിയാ സദ്ധിം പദുബ്ഭിനാ മിച്ഛാചാരവസേന അപരഭേന. യത്ഥ സുസാനേ ഛരവസരീരം ഛരസ്സീയതി, തം ആമകസുസാനം. നിഖണ്ണമാനോതി നിഖണിയമാനോ. പുരിസകാരം കത്വാതി ആവാടതോ നിക്ഖമനത്ഥായ ബാഹുബലേന പുരിസകാരം കത്വാ. യക്ഖാസുഭാവേനാതി അസ്സവിനിച്ഛയേന ആരാധിതചിത്തസ്സ യക്ഖസ്സ ആസുഭാവേന. സിരിഗബ്ഭന്തി വാസാഗാരേ.

ആസീസേമേവാതി യഥാധിപ്പേതേ അത്ഥേ ഞായതോ അനവജ്ജതോ ആസം കരേയ്യ. ന നിബ്ബിന്ദേയ്യാതി “ഏവം കിച്ഛാപന്നസ്സ മേ കുതോ സോത്ഥിഭാവോ”തി ന നിബ്ബിന്ദേയ്യ. വുത്തഞ്ജഹി “ആപദാസു ഖോ, മഹാരാജ, മാമോ വേദിതഞ്ചോ”തി (ഉദാ° ൩൩). യഥാ ഇച്ഛിന്തി യേന പകാരേന കസ്സചി പീളം അകത്വാ രജേജ പതിട്ഠിതം അത്താനം ഇച്ഛിം, തഥാ അഹം അഹുന്തി പസ്സാമി. വോതി ഹി നിപാതമത്തം.

കാസിരഞ്ഞാതി കലാബുനാ കാസിരാജേന. സകലകോഹിതി
അയകണ്ടകേഹി സകലകോഹി.

മഹല്ലകോതി വുദ്ധോ വയോഅനുപ്പത്തോ. രുജ്ജന്തിതി നിരുജ്ജന്തി.

ചിത്തപരിഗൃഹ്ണകാലോതി വിസേവനം കാതും അദത്യാ ചിത്തസ്സ
സമ്മദേവ ദമനകാലോ.

പുമുസല്ലേനാതി വിപുലേന സല്ലേന. നാഗോതി ഹത്ഥിനാഗോ. വധീതി
വിജ്ജ്യി, മാദേസീതി വാ അത്ഥോ. ഇമം റാനം ആഗന്താ മയി ഏവം കരണം
നാമ ന തവ വസേന ഹോതി, തസ്മാ കസ്സ വാ രഞ്ഞോ, രാജമത്തസ്സ വാ
അയം പയോഗോ ഉയോജനാതി അത്ഥോ.

ഛരണ്ണരസ്സമീതി നീലപീതലോഹിതാദിവസേന ഛരണ്ണമയുവാ.
ഛരണ്ണകിരണവന്തദന്തതായ ഹി തേ ഹത്ഥി “ഛരന്താ”തി വുച്ചന്തി, ന
ഛരന്തവന്തതായ.

ഛാരോതി ജിഹ്വച്ഛിതോ. വാദേയോതി വാദേയം, അയമേവ വാ പാരോ.
ആഹിതോതി സുഹിതോ. സമ്ബലന്തി മഗ്ഗാഹാരം. തം പന യസ്മാ
ഉപചാരേന പഥസ്സ ഹിതന്തി വുച്ചന്തി, തസ്മാ “പാമേയ”ന്തിപി വുത്തം.
“മിത്തദുബ്ഭി വതായം അന്ധബാലോ”തി കാരുണ്ണേന അസ്സുപുണ്ണേഹി
നേത്തേഹി തം പുരിസം ഉദിക്ഖമാനോ.

മാ അയോസിമേ ഭദന്തേതി ഏതഥ മാതി നിപാതമത്തം, മാതി വാ
പടിക്ഖേപോ, തേന ഉപരി തേന കാതഞ്ചം വിപ്പകാരം പടിസേയേതി. അയോ
മേതി അയ്യിരകോ ത്വം മമ അതിമിഭാവതോ. ഭദന്തേതി പിയസമുദാചാരോ.
ത്വം നാമേതാദിസം കരീതി ത്വന്വി ഏവരൂപം അകാസി നാമ.

തിരച്ഛാനഭൂതോപി പന മഹാകപി ഹുത്വാ ഖേമന്തഭൂമിം സമ്പാപേസീതി
യോജനാ.

പേളായ പക്ഖിപന്തേപീതി ഖുദുകായ പേളായ പാദേഹി കോടേതോ
പക്ഖിപന്തേപി. മദുന്തേപീതി ദുബ്ബലഭാവകരണത്വം നാനപ്പകാരേഹി മദുന്തേപി.
അലമ്പാനേതി ഏവംനാമകേ അഹിതുണ്ഡികേ.

പീതം വാതി ഏതഥ വാ-സദ്ദോ അവുത്തത്ഥവികപ്പേ, തേന
ഓദാതമഞ്ജിട്ഠാദിം അവുത്തം സങ്ഗഹ്ണഹാതി. ചിത്താനുവത്തന്തോതി ചിത്തം
അനുവത്തന്തോ. ഹോമി ചിന്തിതസന്നിഭോ ഏവമയം ബഹുലാഭം ലഭതുതി.
ആനുഭാവേന പന മലം കരേയ്യ ഉദകം...പേ... ഛാരികം കരേ. ഏവം പന യദി
ചിത്തവസീ ഹേസ്സം...പേ... ഉത്തമത്ഥോ ന സിജ്ജന്തിതി തദാ അത്തനാ തത്ഥ
ദിട്ഠം ആദിനവം ദസ്സേതി ഭഗവാ. തത്ഥ ഉത്തമത്ഥോതി ബുദ്ധഭാവമാഹ.
ഭോജപുത്തേഹിതി ലുദുപുത്തേഹി.

അളാരാതി യേന സയം തദാ ലുദുഹത്ഥതോ മോചിതോ, തം സത്ഥവാഹം
നാമേന ആലപതി. അതികസ്സാതി നാസായ ആവുതരജ്ജും ആകഡ്ഢിത്വാ.
സമ്പരിഗയ്ഹാതി കാളവേത്തലതാദീഹി സബ്ബസോ പരിഗൃഹേത്വാ, അച്ഛരിയാനി
ദുസ്സഹാനം സഹനവസേനാതി അധിപ്പായോ.

അതിവിയ അയുത്തം അപ്പതിരൂപം പടിഘചിത്തുപ്പാദനേന കേനചി അപ്പടിസമഖന്തിഗുണസ്സ സത്സുസാസനാവോക്കമനപ്പസങ്ഗതോ.

൨൪൮. “അനമതഗ്ഗോയം, ഭിക്ഖവേ, സംസാരോ”തിആദിനാ (സം° നി° ൨.൧൨൪; ൩.൯൯, ൧൦൦; ൩.൫.൫൨൦; കമാ° ൨൫) ആഗതാനി സുത്തപദാനി അനമതഗ്ഗസദ്ദോ, തദത്ഥോ വാ ഏതേസന്തി അനമതഗ്ഗിയാനി.

അജേഹി ഗമനമഗ്ഗോ അജപമോ. സങ്കു ലഗ്ഗാപേത്യാ തേ ആലമ്ബിത്വാ ഗമനമഗ്ഗോ സങ്കുപമോ. സങ്കുതി അങ്കുസാകാരേന കതഭീഘദണ്ഡോ വുച്ചതി. ആദി-സദ്ദേന പപാതമഗ്ഗദ്ദുഗ്ഗമഗ്ഗാദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി. ഉഭതോബ്ധുള്ഹേതി സമ്പഹാരത്ഥം ദ്വീഹിപി പക്ഖേഹി ഗാള്ഹസന്നാഹേ. അഞ്ഞാനി ച ദുക്കരാന്തി കരിത്വാ ധനാസായ പബ്ബതവിദുഗ്ഗനഭീവിദുഗ്ഗാദിപക്ഖന്ദനവസേനാതി അധിപ്പായോ. മം പോസേസി, ഉപകാരം അകാസി, തത്ര നപ്പതിരൂപം മനം പദ്യസേതുന്തി ഏവം ചിത്തം ഉപ്പാദേതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ. ഏവം ചിത്തുപ്പാദനഞ്ച ഏതരഹി ദിസ്സമാനേന പുത്താദിനം പോസനാദിനാ അതീതസ്സ അനുമാനതോ ഗഹണവസേന വേദിതബ്ബം.

൨൪൯. മേത്തായാതി മേത്താസങ്ഖാതായ, മേത്താസഹിതായ വാ. ചേതോവിമുത്തിയാതി ചിത്തസമാധാനേ. ആസേവിതായാതി ആദരേന സേവിതായ. ഭാവിതായാതി വഡ്ഡിതായ. ബഹുലീകതായാതി പുനപ്പുനം കതായ. യാനീകതായാതി യുത്തയാനം വിയ കതായ. വത്സുകതായാതി അധിട്ഠാനവത്സും വിയ കതായ. അനുട്ഠിതായാതി അധിട്ഠിതായ. പരിചിതായാതി പരിചിണ്ണായ ചിണ്ണവസീഭാവായ. സുസമാരദ്ധായാതി സുട്ഠ സമ്പാദിതായ. പാടികങ്ഖാതി ഇച്ഛിതബ്ബാ അവസ്സംഭാവിനോ. സേസം പരതോ ആഗമിസ്സതി.

൨൫൦. ധാതുവിനിബ്ഭോഗോതി സസമ്ഭാരസങ്ഖേപാദിനാ ധാതുനം വിനിബ്ഭുജനം. അപരായോ നാമ അപരജ്ഞന്തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ രൂപധമ്മമുഖേന ഗയ്ഹതീതി കത്വാ ആഹ “കിം കേസാനം കുജ്ഞസി”തിആദി, കേസാദിവിനിമുത്തസ്സ അപരജ്ഞനകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ അഭാവതോ. ഇദാനി നിബ്ബത്തിതപരമത്ഥധമ്മവസേനേവ വിനിബ്ഭോഗവിധിം ദസ്സേതും “അഥ വാ പനാ”തിആദി വുത്തം. പഞ്ചക്ഖണ്ഡേ ഉപാദായ, ദ്വാദസായതനാനി ഉപാദായാതി പച്ചേകം ഉപാദായ-സദ്ദോ യോജേതബ്ബോ. കോധസ്സ പതിട്ഠാനട്ഠാനം ന ഹോതീതി യഥാ ആരഗ്ഗേ സാസപസ്സ, ആകാസേ ച ചിത്തകമ്മസ്സ പതിട്ഠാനട്ഠാനം നത്ഥി, ഏവമസ്സ “വേരി”തി പരികപ്പിതേ പുഗ്ഗലേ കോധസ്സ പതിട്ഠാനട്ഠാനം ന ഹോതി, കേസാദിനം അകുജ്ഞിതബ്ബതോ, തബ്ബിനിമുത്തസ്സ ച പുഗ്ഗലസ്സ അഭാവതോ.

൨൫൧. സംവിഭാഗോതി ആമിസസംവിഭാഗോ. പരസ്സാതി പച്ചത്ഥികസ്സ. ഭിന്നാജീവോതി അപരിസുദ്ധാജീവോ. തസ്സേവം കരോതോതി ഏവം സംവിഭാഗം കരോന്തസ്സ തസ്സ ദായകസ്സ. ഇതരസ്സാതി പടിഗ്ഗാഹകസ്സ. “മമ മാതരാ ഉപാസികായ ദിനോ”തി ഇദം “ധമ്മിയലാഭോ”തി ഏതസ്സ കാരണവചനം. തേന പന തസ്സ ആഗമനസുദ്ധിം ദസ്സേതി.

സബ്ബത്ഥസാധകന്തി “അത്തത്ഥോ പരത്ഥോ ദിട്ഠധമ്മികോ അത്ഥോ സമ്പരായികോ അത്ഥോ”തി (മഹാനി° ൬൯; ചൂളനി°

മോഘരാജമാണവപുഷ്കാനിദ്രേസ വ്രതം; പടിം മം ന.ര) ഏവമാദീനം സഞ്ചേസം അത്മാനം, ഹിതാനം, പയോജനാനഞ്ച നിപ്ഫാദകം. ഉന്നമന്തി ദായകാ. നമന്തി പടിഗ്വാഹകാ.

൨൫൨. ഏവന്തി യഥാവുത്തേഹി കകചുപമോവാദാനുസ്സരണാദീഹി അത്തനോ ഓവദനാകാരേഹി. വുപസന്തപടിഘസ്സാതി പടിസഞ്ചാനബലേന വിനോദിതാഘാതസ്സ. തസ്ഥിനീതി വേരീപുഗ്ഗലേപി. വേരീ-ഗഹണേനേവ ചേത്ഥ അപ്പിയപുഗ്ഗലസ്സാപി ഗഹണം ദട്ഠഞ്ചം വേരിമ്ഹി മേത്തായ സിദ്ധായ തസ്ഥിനീ മേത്താസിദ്ധിതോ, പിയതോ പന അതിപ്പിയസഹായകസ്സ വിസുഗ്ഗലം ഗഹണം ആസന്നപച്ചത്ഥികസ്സ ദുബ്ബിനിമോചയഭാവദസ്സനത്ഥം. മേത്താവസേനാതി മേത്തായനവസേന. സമചിത്തത്തി ഹിതുപസംഹാരേന സമാനചിത്തതം. സീമാസമ്ഭേദോ സാ ഏവ സമചിത്തതാ. ഇമസ്ഥിം പുഗ്ഗലേതി മേത്താകമ്മട്ഠാനികപുഗ്ഗലേ. നിസിന്നേതി ഭാവേനഭാവലക്ഷണേ ഭുജമം.

ഹിതമജ്ജന്തേതി പിയേ, മജ്ജന്തേ ച. ചതുബ്ബിയേതി ചതുബ്ബിയേ ജനേ, യത്ഥ കത്ഥചിതി അധിപ്പായോ. നാനത്തന്തി പിയമജ്ജന്താദിനാനാകരണം. ഹിതചിത്തോവ പാണിനന്തി കേവലം സത്തേസു ഹിതചിത്തോ ഏവാതി പവുച്ചതി, ന പന “മേത്തായ നികാമലാഭീ”തി വാ “കുസലീ”തി വാ പവുച്ചതി. കസ്ഥാ? യസ്ഥാ അത്താദീസു പസ്സതി നാനത്തന്തി. കസ്ഥാ പനായം ഹിതചിത്തോ കുസലീതി ന വുച്ചതിതി? സാതിസയസ്സ കുസലസ്സ വസേന കുസലിഭാവസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ഇമസ്സ ച പുഗ്ഗലസ്സ മേത്താഭാവനാ ന വിസേസവതീ. അഥ വാ ന നികാമലാഭീമേത്തായ യതോ അത്താദീസു പസ്സതി നാനത്തം. കുസലീതി പവുച്ചതി, യസ്ഥാ ഹിതചിത്തോവ പാണിനന്തി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഗാമസീമാദയോ വിധ ഗാമന്തരാദീഹി സത്തസഞ്ചാതേ മേത്താവിസയേ ഭാവനായ പുഞ്ചേ അത്തമത്തം അസംകിണ്ണമരിയാദാരുപേന റിതത്താ അത്താദയോ ഇധ സീമാ നാമാതി ആഹ “ചതസ്സോ സീമായോ”തി. സമ്ഭിന്നാ ഹോന്തിതി ഏത്ഥ വുത്തം സമ്ഭേദം ദസ്സേതും “സമം ഫരതിമേത്തായാ”തിആദി വുത്തം. മഹാവിസേസോതി മഹത്തോ ഭാവനായ വിസേസോ അതിസയോ. പുരിമേന പുരിമതോ അത്താദിനാനത്തദസ്സിനാ. ന നായതീതി ന ഞായതി.

൨൫൩. നിമിത്തന്തി യഥാ കസിണകമ്മട്ഠാനാദീസു തത്ഥംകസിണമണ്ഡലാദിപരിഗൃഹമുഖേന ഭാവനാവസേന ലദ്ധം ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം നിസ്സായ ത്യാനസ്സ ഗോചരഭാവേന പടിഭാഗനിമിത്തം ഉപതിട്ഠതി, ന ഏവമിധ ഉപട്ഠിതം നിമിത്തം നാമ അത്ഥി. യോ പനായം യഥാവുത്തോ സീമാസമ്ഭേദോ ലഭോ, സ്വേവ നിമിത്തം വിയാതി നിമിത്തം. തസ്ഥിം ഹി ലഭോ ഭാവനായ സാതിസയത്താ നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭിതാനേവ ഹോന്തി, കിലേസാ സന്നിസിന്നാവ, ഉപചാരസമാധിനാ ചിത്തം സമാഹിതമേവ. തേനാഹ “നിമിത്തഞ്ച ഉപചാരഞ്ച ലദ്ധം ഹോതീ”തി. തമേവ നിമിത്തന്തി സീമാസമ്ഭേദവസേന പവത്തസമ്മനിമിത്തം. അപ്പകസിരേനേവ അകിച്ഛേനേവ, പഗേവ പരിപന്നസ്സ വിസോധിതത്താ.

ഏത്താവതാതി ഏത്തകേന ഭാവനാനുയോഗേന. അനേന യോഗിനാ. പഞ്ചങ്ഗവിപ്പഹീനന്തിആദീനം പദാനം അത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോ ഏവ.

“പഠമജ്ജ്യാനാദിനം അത്തരവസേനാ”തി ഇദം വക്ഖമാനായ വികുഞ്ചനായ തേസം സാധാരണതായ വുത്തം. അപ്പനാപ്പത്തചിത്തസ്സേവ ന ഉപചാരമത്തലാഭിനോ. പഗുണബലവഭാവാപാദനേന വേപുല്ലാദിവിസേസപ്പത്തസ്സ ഓധിസോ, അനോധിസോ ച ദിസാഹരണാദിവസേന ത്യാനസ്സ പവിജമ്ഭനോ വികുഞ്ചനാ വിവിധാ കിരിയാതി കത്വാ.

൨൫൪. മേത്താസഹഗതേനാതി ഉപ്പാദതോ യാവ ഭങ്ഗാ മേത്തായ സഹ പവത്തേന സംസദ്ഠേന സമ്പയുത്തേനാതി അത്ഥോ. യസ്മാ പന തം വുത്തനയേന മേത്തായ സഹഗതം, തായ ഏകുപ്പാദാദിവിധിനാ സമ്മദേവ ആഗതം ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “മേത്തായ സമന്നാഗതേനാ”തി. ചേതോ-സദ്ദോ “അധിചേതസോ”തിആദിസു (പാചിം ൧൫൩; ഉദാം ൩൭) സമാധിപരിയായോപി ഹോതിതി തതോ വിസേസേതും “ചേതസാതി ചിത്തേനാ”തി വുത്തം. ഏതന്തി ഏതം പദം. ദിസോധിപരിഗൃഹോ സത്തോധിപരിഗൃഹമുഖേനേവ ഹോതിതി ദസ്സേനോ ആഹ “ഏകിസ്സാ ദിസായ പഠമപരിഗൃഹിതം സത്തം ഉപാദായാ”തി. ദിസാസു ഹി റിതസത്താ ദിസാഗഹണേന ഗഹിതാ. തേനാഹ “ഏകദിസാപരിയാപന്നസത്തഹരണവസേന വുത്ത”ന്തി. ഹരണഞ്ച സാരമ്മണസ്സ ധമ്മസ്സ അത്തനോ ആരമ്മണസ്സ ഫസ്സനാ പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനം ഗഹണം ആരമ്മണകരണമേവാതി ആഹ “ഹരിത്വാതി മുസിത്വാ ആരമ്മണം കത്വാ”തി. ബ്രഹ്മവിഹാരാധിദ്ഠിതന്തി മേത്താത്യാനുപത്ഥമ്ഭിതം. തമാതി നിയമനം. തം അനിയമാപേക്ഖസമ്ബന്ധീഭാവതോ ഉപമാകാരനിയമനം. ദുതിയന്തി ഉപമേയുദസ്സനം, ഉപമേയുഞ്ച നാമ ഉപമം, തേന സമ്ബന്ധഞ്ച വിനാ നത്ഥീതി തദുഭയമ്പി ദസ്സേതും “യഥാ പുരത്ഥിമാദിസു”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തഥാ ദുതിയന്തി ഏത്ഥ ഹരിത്വാ വിഹരതീതി ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതഞ്ച. ഏവം തതിയം ചതുത്ഥന്തി ഏത്ഥാപി. തദനന്തരന്തി ച ഹരണാപേക്ഖം അനന്തരഗൃഹണം, ന ഹരിതഞ്ചദിസാപേക്ഖം ദിസാനം അനിദ്ദിട്ഠരൂപത്താ. ഹരണാനുക്കമേന ഹി താസം ദുതിയാദിതാ, ന സരൂപതോ. തേനേവാഹ “യം കിഞ്ചി ഏകം ദിസ”ന്തി. ഇതീതി ഏവം യഥാവുത്തം ചതസ്സോ, ഏവം ഉദ്ധം ദിസം ഹരിത്വാ വിഹരതീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഏതേനേവ നയേനാ”തി. ഇദമ്പി ഇതി-സദ്ദസ്സേവ അത്ഥദസ്സനം. പാളിയം (൧ം നിം ൩.൩൦൯; ൩.൨൩൦; വിഭം ൬൪൨) അയോ തിരിയന്തി ഏത്ഥ പി-സദ്ദോ ലുത്തനിദ്ദിട്ഠോതി ദസ്സേതും “അയോദിസമ്പി തിരിയം ദിസമ്പി”തി വുത്തം. ഏതേനേവ “ദുതിയ”ന്തിആദിസുപി പി-സദ്ദസ്സ ലുത്തനിദ്ദിട്ഠതാ ദീപിതാതി വേദിതഞ്ച. ഏവമേവാതി ഇദമ്പി ഇതി-സദ്ദസ്സേവ അത്ഥദസ്സനം. ഏത്ഥ ച “അയോ”തി ഇമിനാ യഥാ നിരയേസു, നാഗഭവനാദിസു, യത്ഥ തത്ഥ വാ അത്തനോ ഹേട്ഠിമദിസായ സത്താ ഗയ്ഹന്തി, ഏവം “ഉദ്ധ”ന്തി ഇമിനാ ദേവലോകേ, യത്ഥ തത്ഥ വാ അത്തനോ ഉപരിമദിസായം സത്താ ഗഹിതാതി വേദിതഞ്ച.

മജ്ജ്യാത്താദിതി ആദി-സദ്ദേന ഇത്ഥിപുരിസഅരിയാനരിയദേവമനുസ്സാദികേ പഭേദേ സങ്ഗണ്ഹാതി. ഈസകമ്പി ബഹി അവിക്ഖിപമാനോതി അപ്പകമ്പി കമ്മട്ഠാനതോ ബഹി വിക്ഖേപം അനാപജ്ജനോ ഹിതൂപസംഹാരതോ അത്തമാ മോകമ്പി അവത്തമാനോ. സബ്ബത്തതായാതി വാ സബ്ബേന അത്തഭാവേന യഥാ സബ്ബഭാവേന അത്തന്തി അത്തനോ അത്തഭാവേ ഹിതേസിതാ, ഏവം സബ്ബധി സബ്ബസത്തേസു മേത്തായ ഹരിത്വാ വിഹരതീതി അത്ഥോ. മേത്തായ വുച്ചമാനത്താ സത്തവിസയോ സബ്ബ-സദ്ദോ, സോ ച ദീഘം

കത്യാ വുത്തോ, തസ്മാ സബ്ബസത്തകായസങ്ഖാതാ പജാ ഏതസ്സ അത്ഥിതി സബ്ബാവന്തോതി പദത്ഥതോ ദസ്സേന്തോ “സബ്ബാവന്തന്തി സബ്ബസത്തവന്ത”ന്തി ആഹ. ഏതഥ ച സബ്ബധീതി ദിസോധിനാ, ദേസോധിനാ ച അനോധിസോഹരണം വുത്തം, സബ്ബത്തതായ സബ്ബാവന്തന്തി സത്തോധിനാ. തഥാ ഹി വുത്തം “അനോധിസോ ദസ്സനത്ഥ”ന്തി . ഏകമേവത്ഥം പകാരതോ പരിയായേന്തി ഞാപേന്തിതി പരിയായാ, വേവചനാനി. വിപുലാദിസദ്ദാ ചേത്ഥ താദിസാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “വിപുലേനാതി ഏവമാദിപരിയായദസ്സനതോ”തി. പരിയായദസ്സനേ ച പുണ്യേ ഗഹിതപദാനിപി പുന ഗയ്ഹന്തി, യഥാ “സദ്ധാ സദ്ദഹനാ”തി (ധം സം മഹ) ഏതഥ വുത്തന്തി സദ്ധാപദം പുന ഇന്ദ്രിയാദിപരിയായദസ്സനേ “സദ്ധാ സദ്ധിന്ദ്രിയ”ന്തി (ധം സം മഹ) വുത്തം. തഥാസദ്ദോ വാ ഇതിസദ്ദോ വാ ന വുത്തോതി “മേത്താസഹഗതേന ചേതസാ ഏകം ദിസം ഹരിത്യാ വിഹരതീ”തി ഏതസ്സ അനുവത്തകോ തഥാ-സദ്ദോ ച ഇതി-സദ്ദോ ച തേസം ഹരണാനന്തരാദിട്ഠാനം അട്ഠാനന്തി കത്യാ തേ ന വുത്തോതി പുന “മേത്താസഹഗതേന ചേതസാതി വുത്ത”ന്തി അത്ഥോ. വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പുന വചനം നിഗമനന്തി ആഹ “നിഗമനവസേന വാ ഏതം വുത്ത”ന്തി. നനു ച സമാപനവസേന വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പുന വചനം നിഗമനന്തി? നായം ദോസോ ഓധിസോഅനോധിസോഹരണാനം സമാപനേ ഏവ വുത്തത്താ. വിപുലേനാതി മഹന്തേന, മഹത്തഞ്ചസ്സ അസുഭകമ്മട്ഠാനാദിസു വിധ ആരമ്മണ്ഡസ്സ ഏകദേശമേവ അഗ്ഗഹേത്യാ അനവസേസഗ്ഗഹണവസേനാതി ആഹ “ഹരണവസേന വിപുലതാ ദട്ഠഞ്ചാ”തി.

കിലേസവിക്ഖമ്ഭനസമത്ഥതാദീഹി മഹത്തം ഗതം, മഹന്തേഹി വാ ഉളാരച്ഛന്ദചിത്തവീരിയപണ്ണേഹി ഗതം പടിപന്നന്തി മഹഗ്ഗതം. തയിദം യസ്മാ ഏകന്തതോ രൂപാവചരം, തസ്മാ വുത്തം “ഭൂമി വസേന മഹഗ്ഗത”ന്തി. നിരുള്ഹോ ഹി രൂപാരൂപാവചരേസു മഹഗ്ഗതവോഹാരോ. പഗുണവസേനാതി പകാരതോ ഗുണിതം ബഹുലീകതം പഗുണം, തസ്സ വസേന, സുഭാവിതഭാവേനാതി അത്ഥോ. തം ഹി പമാണം ഗഹേത്ഥം അസക്കുണ്ണേയതായ അപ്പമാണം നാമ ഹോതി. അപ്പമാണസത്താരമ്മണ്ഡവസേനാതി അപരിമാണസത്താരമ്മണ്ഡകരണവസേന. സയന്തി വേരരഹിതത്താ, തംസമങ്ഗിനോ വേരാഭാവഹേതുത്താ ച അവേരം. തയിദം ദധം യതോ ലഭതി, തം ദസ്സേത്ഥം “ബ്യാപാദപച്ചത്ഥികപ്പഹാനേനാ”തി വുത്തം. ചേതസോ ബ്യാപത്തിവസേന ഹനനതോ ബ്യാപജ്ജം, ചേതസിക്കം അസാതം, തദഭാവതോ അബ്യാപജ്ജം. തേനാഹ “നിദുക്ഖ”ന്തി. തം പന്നസ്സ അബ്യാപജ്ജത്തം പഞ്ചവിത്താണാദീനം വിധ ന സഭാവതോ, അഥ ഖോ പച്ചത്ഥികവിവേകതോതി ദസ്സേന്തോ “ദോമനസ്സപ്പഹാനതോ”തി ആഹ. അയന്തി ഇധ യഥാനീതം അപ്പമത്താവിഭങ്ഗേ (വിഭം ന്നുർഹ), തേസു തേസു ച സുത്തപദേസേസു (മം നിം മ.ർഠൺ; ഹ.൩൦൯, ൩൧൫) ആഗതം മേത്താബ്രഹ്മവിഹാരവികുബ്ബനമാഹ.

൨൫൫. “തഥാ”തി ഇമിനാ ഇമിസ്സാ “പഞ്ചഹാകാരേഹി, സത്തഹാകാരേഹി, ദസഹാകാരേഹി”തി ആകാരവിഭാഗേന പടിസമ്ഭിദായം (പടിം മം ൨.൨൨) വുത്തായ ച വികുബ്ബനായ മജ്ജേ ഭിന്നസുവണ്ണസ്സ വിധ ഭേദാഭാവമുപസംഹരതി ഓധിസോഹരണഅനോധിസോഹരണദിസാഹരണവസേന ദേസനായ ആഗതത്താ. കേവലം പന്നേത്ഥ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ (പടിം മം ൨.൨൨)

വിയ സത്തോധി ന ഗഹിതോതി അയമേവ വിസേസോ. യന്മീതി വികുബ്ധനം സന്ധായാഹ.

ഇദാനി ഭേദാഭാവദസ്സനമുഖേന ഉദ്ദേശതോ ആനീതം പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗപാളിം നിദ്ദേശതോ ദസ്സേത്വാ തസ്സാ അനുത്താനപദവണ്ണനം കാതും “തത്ത്വ ചാ”തിആദിമാഹ.

൨൭൬. തത്ത്വ സഞ്ചേ സത്താതി സഞ്ച-സദ്ദോ കാമം പദേസസഞ്ചവിസയോ, ന സഞ്ചസഞ്ചവിസയോ യഥാ “സഞ്ചം ജാനാതീതി സഞ്ചഞ്ഞുതഞ്ഞാണ”ന്തി (പടിം മം ൧.൧൧൯-൧൨൦), “സത്താ”തി പന പദേന പരിച്ഛിന്നം അത്തനോ വിസയം അസേസേത്വാവ പരിയാദിയതീതി ആഹ “അനവസേസപരിയാദാനമേത”ന്തി.

തത്രാതി തസ്ഥിം രൂപേ. സത്തോതി സജ്ജനകിച്ചേന ഛന്ദാദിപരിയായേന ലോഭേന ആസത്തോ ലഗ്ഗോ. തത്രാതി വാ കരണേ ഭൂമം, തേന ഛന്ദാദിനാതി അത്ഥോ.

യദി സത്തായ സത്താ, കഥം വീതരാഗേസൂതി ആഹ “രൂഢ്ഹീസദ്ദേനാ”തിആദി. അവിതരാഗേസു രൂഢ്ഹേന, അവിതരാഗേസു വാ പവത്തിത്വാ ഇന്ദ്രിയബദ്ധവന്ധസന്താനതായ തംസദിസേസു വീതരാഗേസു രൂഢ്ഹേന സദ്ദേന. അഥ വാ കിഞ്ചി നിമിത്തം ഗഹേത്വാ സതിപി അഞ്ഞസ്ഥിം തന്നിമിത്തയുത്തേ കത്ഥചി വിസയേ സമ്മുതിയാ ചിരകാലതായ നിമിത്തവിരഹേപി പവത്തി രൂഢ്ഹീ നാമ യഥാ “ഗച്ഛന്തീതി ഗാവോ”തി, ഏവം സത്തസദ്ദസ്സാപി രൂഢ്ഹീഭാവോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഭൂതപുബ്ബഗതിയാ വാ വീതരാഗേസു സത്തവോഹാരോ ദട്ഠഞ്ചോ. സത്ത്വയോഗതോതി ഏത്ഥ സത്ത്വം നാമ ബുദ്ധി, വിരിയം, തേജോ വാ, തേന യോഗതോ സത്താ, യഥാ “നീലഗുണയോഗതോ നീലോ പടോ”തി.

പാണന്തി ഏതേനാതി പാണനം, അസ്സാസപസ്സാസാ, തസ്സ കമ്മം പാണനതാ, തായ, അസ്സാസപസ്സാസസമ്പയോഗേനാതി അത്ഥോ. ഭൂതത്താതി കമ്മകിലേസേഹി ജാതത്താ. പുരണതോ, ഗലനതോ ച പുഗ്ഗലാതി നേരുത്താ. സത്താ ഹി നിബ്ബത്തന്താ തംതംസത്തനികായം പുരേന്താ വിയ ഹോന്തി, സഞ്ചാവത്ഥനിപാതിതായ ച ഗലന്തി ചവന്തീതി അത്ഥോ. അപരിഞ്ഞാതവത്ത്വകാനം “അത്താ”തി ഭവതി ഏത്ഥ അഭിധാനം, ചിത്തഞ്ചാതി അത്തഭാവോ, സരീരം, ഖന്ധപഞ്ചകമേവ വാ. തന്തി ഖന്ധപഞ്ചകം . ഉപാദായാതി ഗഹേത്വാ ഉപാദാനം നിസ്സയം കത്വാ. പഞ്ഞത്തിമത്തസമ്ഭവതോതി പരമത്ഥതോ അസന്തേപി സത്തസഞ്ചിതേ പഞ്ഞത്തിമത്തേന സമ്ഭവതോ.

യഥാ ച സത്താതി വചനന്തി യഥാ സത്ത-സദ്ദോ യഥാവുത്തേനട്ഠേന നിപ്പരിയായതോ പദേസവുത്തിപി രൂഢ്ഹീവസേന അനവസേസപരിയാദായകോ. സേസാനിപീതി പാണാദിവചനാനിപി. താനിപി ഹി രൂപാരൂപഭവുപഗചതുത്ഥജ്ഞാനാദിസമങ്ഗീനം അസ്സാസപസ്സാസാഭാവതോ അവിനിപാതയമ്മാനം പുഗലനസ്സ അഭാവതോ പദേസവുത്തിനി. രൂഢ്ഹീവസേന ആരോപേത്വാ യഥാവുത്തായ രൂഢ്ഹീയാ വസേന കത്ഥചി വിസയേ അവിജ്ജമാനന്വി പാണപുഗ്ഗലഭാവം ആരോപേത്വാ. യദി സാധാരണതോ സത്തവേവചനാനിതി ഗഹേത്വാ അനോധിസോഹരണാ മേത്താ വുച്ചതി, അഥ കസ്ഥാ പഞ്ചഹേവ ആകാരേഹി വുത്താതി അനുയോഗം സന്ധായാഹ

“കാമഞ്ചാ”തിആദി. കേചി പനാഹു “ന ഖോ പനേതാനി “സത്താ”തിആദിനി പദാനി വേവചനതാമത്തം ഉപാദായ ഗഹിതാനി, യതോ ജന്തുആദിനമ്പി ഗഹണം ആപജേജ്യ, അത്ഥവിസേസം പന നിമിത്തഭൂതം ഉപാദായ ഗഹിതാനി”തി, തേ സന്ധായാഹ “യേ പനാ”തിആദി. തത്ഥ അത്ഥതോതി സജ്ജനട്ഠേന സത്താ, പാണനട്ഠേന പാണാതി ഏവമാദിഅത്ഥതോ. തേസം തം മതിമത്തന്തി ദസ്സേനോ ആഹ “അനോധിസോഹരണാ വിരുജ്ജ്ഞതീ”തി. കസ്ഥാ? കേചി സത്താ, കേചി പാണാ, കേചി പുഗ്ഗലാതി ആപജ്ജനതോ. തത്ഥ അത്ഥം അഗ്ഗഹേതാതി സത്താദിസദാ സപ്പദേസവിസയാതി ഏവമത്ഥം അഗ്ഗഹേതാ പുണ്ണേ വുത്തനയേന നിപ്പദേസവിസയാതി ഏവമത്ഥം ഗഹേതാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “ഇമേസു”തിആദി. പഞ്ചസു ആകാരേസുതി “സണ്ണേ സത്താ”തിആദിനാ പാളിയം (പടിം മം ൨.൨൨) ആഗതേസു പഞ്ചസു ഭാവനാകാരേസു. അത്തരവസേനാതി യസ്സ കസ്സചി വസേന.

൨൫൭. ഇദാനി ദാവീസതിയാ ഭാവനാകാരേസു അപ്പനാ പരിഗ്ഗഹേതാ ദസ്സേതും “ഏത്ഥ ചാ”തിആദി വുത്തം. ബ്യാപാദരഹിതാതി ദോമനസ്സബ്യാപാദരഹിതാ. തസ്ഥാതി യസ്ഥാ ന കേവലം യമാവുത്തആകാരവിഭാഗമത്തതോ അപ്പനാവിഭാഗോ, തസ്ഥാ. ഇമേസുപി പദേസുതി “സണ്ണേ സത്താ അവേരാ ഹോന്തു”തിആദികോട്ഠാസേസുപി. യം യം പാകടം ഹോതീതി യദിപി പുണ്ണഭാഗേ തത്ഥ തത്ഥ അഭിനിവേസേ അനേകകോട്ഠാസവസേനേവ മനസിങ്കാരം പവത്തേതി, ഭാവനായ സമിജ്ജ്ഞനക്ഖണേ പന തത്ഥ യം പഗുണത്തരതായ സുപാകടം ഹോതി, തസ്സ വസേന അപ്പനാ ഹോതി, യഥാ തം ദത്തിംസാകാരേ. തത്ഥ പന ആരമ്മണം, ഇധ ഭാവനാകാരോതി അയമേവ വിസേസോ. ചതുന്നന്തി ചതുന്നം ചതുന്നം. ബ്യാപനിച്ഛാലോപേന ഹി നിദിട്ഠം. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

ലിങ്ഗവസേന വുത്തം തേസം പചുരതോ ലബ്ഭമാനത്താ. തതിയാ പന പകതി യദിപി പഠമദുകേന ന സങ്ഗഹിതാ, ദുതിയദുകേന പന തികേന ച സങ്ഗഹിതാ ഏവ.

ഇതിസബ്ബാനിപീതി അനോധിസോഹരണേ വീസതി, ഓധിസോഹരണേ അട്ഠവിസതി, ദിസാഹരണേ ചത്താരി സതാനി, അസീതി ചാതി ഏവം സബ്ബാനിപി. സത-സദാപേക്ഖായ നപുംസകനിദേസോ.

൨൫൮. ഏവം മേത്താഭാവനം വിഭാവേതാ ഇദാനി തത്ഥ ആനിസംസേ വിഭാവേതും “ഇതീ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ സേസാജ്ഞാതി മേത്തായ ചേതോവിമുത്തിയാ അലാഭിനോ. സമ്പരിവത്തമാനാതി ദക്ഖിണേന പസ്സേന അസയിത്ഥാ സബ്ബസോ പരിവത്തമാനാ. കാകച്ഛമാനാതി ഘുരുഘുരുപസ്സാസവസേന വിസ്സരം കരോന്താ. സുഖം സുപതീതി ഏത്ഥ ദുവിധാസുപനാ സയനേ പിട്ഠിപ്പസാരണലക്ഖണാ, കിരിയാമയചിത്തേഹി അവോകിണ്ണഭവങ്ഗപ്പവത്തിലക്ഖണാ ച. തത്ഥായം ഉഭയമാപി സുഖമേവ സുപതി. യസ്ഥാ സണികം നിപജ്ജിത്ഥാ അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനി സമോധായ പാസാദികേന ആകാരേന സയതി, നിദോക്കമനേപി ത്യാനം സമാപണോ വിധ ഹോതി. തേനാഹ “ഏവം അസുപിത്ഥാ”തിആദി.

നിദാകാലേ സുഖം അലഭിത്ഥാ ദുക്ഖേന സുത്തത്താ ഏവ പടിബുജ്ജ്ഞനകാലേ സരീരവേദേന നിത്ഥുനനം, വിജമ്ഭനം, ഇതോ ചിതോ

വിപരിവത്തനഞ്ച ഹോതിതി ആഹ “നിത്സുനന്താ വിജമ്ഭന്താ സമ്പരിവത്തന്താ ദുക്ഖം പടിബുജ്ജ്ഞി”തി. അയം പന സുഖേന സുത്തത്താ സരീരഖേദാഭാവതോ നിത്സുനന്താദിരഹിതോവ പടിബുജ്ജ്ഞി. തേന വുത്തം “ഏവം അപ്പടിബുജ്ജ്ഞിത്വാ”തിആദി. സുഖപടിബോധോ ച സരീരവികാരാഭാവേനാതി ആഹ “സുഖം നിബ്ബികാര”ന്തി.

“ഭദ്രകമേവ സുപിനം പസ്സുതീ”തി ഇദം അനുഭൂതപുബ്ബവസേന, ദേവതൃപസംഹാരവസേന ചസ്സ ഭദ്രകമേവ സുപിനം ഹോതി, ന പാപകന്തി കത്വാ വുത്തം. തേനാഹ “ചേതിയം വന്ദന്തോ വിയാ”തിആദി. ധാതുക്ഖോഭഹേതുക്ഖവി ചസ്സ ബഹുലം ഭദ്രകമേവ സിയാ യേഭൂയ്യേന ചിത്തജരൂപാനുഗുണതായ ഉതുആഹാരജരൂപാനം.

ഉരേ ആമുത്തമുത്താഹാരോ വിയാതി ഗീവായ ബന്ധിത്വാ ഉരേ ലമ്ബിതമുത്താഹാരോ വിയാതി കേഹിചി വുത്തം. തം ഏകാവലിവസേന വുത്തം സിയാ, അനേകരതനാവലിസമൂഹഭൂതോ പന മുത്താഹാരോ അംസപ്പദേസതോ പട്ഠായ യാവ കടിപ്പദേസസ്സ ഹേട്ഠാഭാഗാ പലമ്ബന്തോ ഉരേ ആമുക്കോയേവ നാമ ഹോതി.

തത്ത്ഥേവാതി പാടലിപുത്തേയേവ. സക്കാ നിസീദിതും വാ നിപജ്ജിതും വാ ദേസസ്സ ഖേമതായ, തസ്സ തസ്സ പദേസസ്സ രമണീയതായ ച.

ദസാവ അന്തോ ദസന്തോ, വത്ഥസ്സ ഓസാനന്തോ.

സമപ്പവത്തവാസന്തി തത്ഥ തത്ഥ വിഹാരേ സമപ്പവത്തവത്തവാസം. മേരോ കിര അത്തനാ പവിട്ഠപവിട്ഠവിഹാരേ “അഹമേത്ഥ ആഗന്തുക്കോ”തി അചിന്തേത്വാ തത്ഥ തത്ഥ യഥാരഹം അത്തനാ കാതബ്ബവത്താനി പരിപൂരേന്തോ ഏവ വിഹാസി. അപരേ പന ഭണ്ണന്തി സബ്ബസത്തേസു സമപ്പവത്തമേത്താവിഹാരവാസം. അയം ഹി മേരോ അരഹത്തായിഗമതോ പുബ്ബേപി മേത്താവിഹാരി അഹോസി.

വനന്തരേ റിതോതി മേരോ കിര തഥാ സമപ്പവത്തവാസവസേന ചരമാനോ ഏകദിവസം അത്തരരം രമണീയം വനന്തരം ദിസ്വാ തത്ഥ അത്തരരസ്ഥിം രുക്ഖമൂലേ സമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ യഥാപരിച്ഛേദേന തതോ ഉട്ഠിതോ അത്തനോ ഗുണാവജ്ജനഹേതുക്കേന പീതിസോമനസ്സേന ഉദാനേന്തോ “യാവതാ ഉപസമ്പന്നോ”തി ഗാഥം അഭാസി. തത്ഥം ദസ്സേതും “വനന്തരേ റിതോ”തി പഠമഗാഥാ ഠപിതാ. തത്ഥ ഗജ്ജമാനകോതി സീഹഗജ്ജിതം ഗജ്ജന്തോ. ഗുണമേസന്തോതി അത്തനോ ഗുണസമുദയം ഗവേസന്തോ പച്ചവേക്ഖന്തോ.

മണിലരുക്ഖേ നിവാസിതായ തം ദേവതം “മണിലിയാ”തി വോഹരന്തി, തസ്ഥാ സാ ദേവതാപി “അഹം, ഭന്തേ, മണിലിയാ”തി ആഹ. രുക്ഖദേവതാനം ഹി യേഭൂയ്യേന നിവാസരുക്ഖവസേന വോഹാരോ യഥാ ഫന്ദനദേവതാതി. തത്ത്ഥേവാതി ചിത്തലപബ്ബതേയേവ.

“ബലവപിയചിത്തതായാ”തി ഇമിനാ ബലവപിയചിത്തതാമത്തേനപി സത്ഥം ന കമതി, പഗേവ മേത്തായ ചേതോവിമുത്തിയാതി ദസ്സേതി.

വിപ്പമേവ ചിത്തം സമാധിയതി കേനചി പരിപന്മേന പരിഹീനജ്ഞാനസ്സ ബ്യാപാദസ്സ ദുരസമുസ്സാരിതഭാവതോ വിപ്പമേവ സമാധിയതി. ആസവാന്നം ഖയായാതി കേചി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ. ഏതഥ ച കിഞ്ചാപി ഇതോ അഞ്ഞകമ്മട്ഠാനവസേന അധിഗതജ്ഞാനാനന്വി സുഖസുപനാദയോ ആനിസംസാ ലബ്ഭന്തി, യഥാഹ -

“സുഖം സുപന്തി മൂനയോ, അജ്ഞത്തം സുസമാഹിതാ;
സുപ്പബുദ്ധം പബുജ്ഞന്തി, സദാ ഗോതമസാവകാ”തി. -

ച ആദി, തഥാപിമേ ആനിസംസാ ബ്രഹ്മവിഹാരലാഭിനോ അനവസേസാ ലബ്ഭന്തി ബ്യാപാദാദീനം ഉജുവിപച്ചനീകഭാവതോ ബ്രഹ്മവിഹാരാനം. തേനേവാഹ “നിസ്സരണം ഹേതം, ആവുസോ, ബ്യാപാദസ്സ, യദിദം മേത്താ ചേതോവിമുത്തീ”തിആദി (ദീം നിം ന.ന.൨൬; അം നിം ന്നു.൧൩). ബ്യാപാദാദിവസേന ച സത്താനം ദുക്ഖസുപനാദയോതി തപ്പടിപക്ഖഭൂതേസു ബ്രഹ്മവിഹാരേസു സിലേസു സുഖസുപനാദയോ ഹത്ഥഗതാ ഏവ ഹോന്തിതി.

കരുണാഭാവനാവണ്ണനാ

൨൫൯. കരുണന്തി കരുണാബ്രഹ്മവിഹാരം. നീക്കരുണതായാതി വിഹേസായ, “ഇയേകച്ചോ പാണിനാ വാ ലേസ്സുനാ വാ ദണ്ഡേന വാ സത്ഥേന വാ അഞ്ഞതരഞ്ഞതരേന വാ സത്താനം വിഹേറണജാതികോ ഹോതി”തി ഏവം വുത്തവിഹേറണേതി അത്ഥോ. ആദീനവന്തി ദോസം. യഥാ തഥാ സത്താനം വിഹേറണായ പാപകോ വിപാകോ ഇയ ചേവ സമ്പരായേ ച. തഥാ ഹി യോ സത്തേ ജീവിതാ വോരോപന്നേന വാ അങ്ഗപച്ചങ്ഗച്ഛേദന്നേന വാ ധനജാനിയാ വാ അലാഭായ വാ അവാസായ വാ അനത്ഥായ വാ അയസത്ഥായ വാ പരിസംസക്കന്നേന വാ അന്തമസോ യഥാവജ്ജദസ്സന്നേനപി വിഹേറേതി, തസ്സ സോ പമാദവിഹാരോ ദിട്ഠേവ ധമ്മേ അലാഭായപി ഹോതി, ലദ്ധസ്സ പരിഹാനായപി ഹോതി, തന്നിമിത്തം പാപകോ കിത്തിസദ്ദോ അബഭുഗുച്ഛതി, അവിസാരദോ പരിസം ഉപസങ്കമതി മകുഭൂതോ, സമ്മുജ്ഛോ കാലം കരോതി, കായസ്സ ഭേദാ ദുഗ്ഗതി പാടികങ്ഖാ, സുഗതിയമ്പി മനുസ്സഭൂതോ ദുജ്ജച്ചോപി ഹോതി നീചകുലികോ, ദുബ്ബണ്ണോപി ഹോതി ദുദുസികോ, ബഹ്വാബായോപി ഹോതി രോഗബഹുലോ, ദുഗ്ഗതോപി ഹോതി അപ്പന്നപാനോ, അപ്പായുകോപി ഹോതി പരിത്തജീവിതോതി ഏവമാദിഅനേകാനത്ഥാനുബന്ധിതാ വിഹേസായ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ, തപ്പടിപക്ഖതോ കരുണായ ആനിസംസാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ. തേന വുത്തം “നീക്കരുണതായ ആദീനവം കരുണായ ച ആനിസംസം പച്ചവേക്ഖിതാ”തി. “പിയോ ഹീ”തിആദിനാ പഠമം പിയപുഗ്ഗലാദീസു അനാരമ്ഭസ്സ കാരണമാഹ. പിയം ഹി പുഗ്ഗലം കരുണായിതുമാരഭന്തസ്സ ന താവ പിയഭാവോ വിഗച്ഛതി, അവിഗതേ ച തസ്ഥിം കുതോ കരുണായനാ. തേനാഹ “പിയട്ഠാനേയേവ തിട്ഠതീ”തി. സേസപുഗ്ഗലേസുപി ഏസേവ നയോ. ലിങ്ഗവിസഭാഗകാലകതാനം അഖേത്തഭാവേ കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

യത്ഥ പന പഠമം ആരഭിതബ്ബാ, തം പാളിനയേനേവ ദസ്സേതും “കമഞ്ച ഭിക്ഖു”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ ദുഗ്ഗതന്തി ദലിദം. സോ ഹി ഭോഗപാരിജുഞ്ഞതോ സുഖസാധനാനം അഭാവേന ദുക്ഖം ഗതോ ഉപഗതോ ദുഗ്ഗതോതി വുച്ഛതി. അഥ വാ ദുഗ്ഗതന്തി ദുക്ഖേന സമങ്ഗിഭാവം ഗതം.

ദുരുപേതന്തി കായദുച്ചരിതാദീഹി ഉപേതം. ഗതികുലരുപാദിവസേന വാ
തമഭാവേ റിതോ ദുഗ്ഗതോ. കായദുച്ചരിതാദീഹി ഉപേതത്താ തമപരായണഭാവേ
റിതോ ദുരുപേതോതി ഏവമേതമ അതോ വേദിതഞ്ചോ. പരമകിച്ഛപ്പത്തന്തി
അതിവിയ കിച്ഛമാപനം മഹാബൃസനം നിമുഗ്ഗം. അപ്പേവനാമാതി സാധു വത.

വധേമനന്തി “ഘാതേമ നം ചോര”ന്തി ഏവം പഹിതായ രഞ്ഞോ ആണായ
വാദനീയമ്പി...പേ...ദേന്തി “ഇദാനേവ മാരിയമാനോ ഏത്തകമ്പി സുഖം
ലഭതു”തി. സുസജ്ജിതോതി സുഖാനുഭവനേ സന്നഭോ.

ഏതേനേവ ഉപായേനാതി യേന യേന വിധിനാ ഏതരഹി യമാവുത്തേ
പരമകിച്ഛാപനേ ആയതിം വാ ദുക്ഖഭാഗിമ്ഹി പുഗ്ഗലേ കരുണായിതും
കരുണാ ഉപ്പാദിതാ, ഏതേനേവ നയേന. പിയപുഗ്ഗലേതി പിയായിതബ്ബപുഗ്ഗലേ.
ഏതരഹി വാ ദിസ്സമാനം ആയതിം വാ ഭാവനിം ദുക്ഖപ്പത്തിം ഗഹേത്വാ
കരുണാ പവത്തേത്തബ്ബാതി സമ്ബന്ധോ. മജ്ജിതവേരീസുപി ഏസേവ നയോ.
യോ ഹി സോ കരുണായ വത്സുഭൂതോ ദുവിയോ പുഗ്ഗലോ വുത്തോ, കാമം
തത്ഥ കരുണാഭാവനാ സുഖേനേവ ഇജ്ജതി, ഇമിനാ പന ഭിക്ഖുനാ തത്ഥ
ഭാവനം പഗുണതരം കത്വാ സീമാസമ്ഭേദം കാതും തദനന്തരം പിയപുഗ്ഗലേ,
തതോ മജ്ജിതത്തേ, തതോ വേരിപുഗ്ഗലേ കരുണാ ഭാവേത്തബ്ബാ. ഭാവേത്തേന ച
ഏകേകസ്ഥിം കോട്ഠാസേ മുദും കമ്മനിയം ചിത്തം കത്വാ തദനന്തരേ
തദനന്തരേ ഉപസംഹരിതബ്ബം. യസ്സ പന വേരിപുഗ്ഗലോ വാ നത്ഥി,
മഹാപുരിസജാതികത്താ വാ അനന്തം കരോന്തേപി വേരിസത്താവ
നുപ്പജ്ജതി, തേന മജ്ജിതത്തേ മേ ചിത്തം കമ്മനിയം ജാതം, ഇദാനി വേരിമ്ഹി
ഉപസംഹരാമിതി ബ്യാപാരോവ ന കാതഞ്ചോ. യസ്സ പന അത്ഥി, തം
സന്ധായാഹ “സചേ പനാ”തിആദി.

തത്ഥ പുഞ്ചേ വുത്തനയേനേവാതി മേത്താകമ്മട്ഠാനികസ്സ (വിസുദ്ധിം ൧.൨൪൦
ആദയോ) വുത്തനയേന. തം മേത്തായ വുത്തനയേനേവ. വുപസമേതബ്ബന്തി
“അമാനേന പുരിമപുഗ്ഗലേസു”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൧.൨൪൩),
“കകചുപമഓവാദാദീനം അനുസ്സരതോ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൧.൨൪൩) ച
മേത്താഭാവനായ വുത്തേന നയേന തം പടിഘം വുപസമേതബ്ബം. ഏവം
ഏതരഹി മഹാദുക്ഖപ്പത്തേ സുഖിതേപി അകതകുസലതായ ആയതിം
ദുക്ഖപ്പത്തിയാ വസേന കരുണായനവിധിം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി കതകല്യാണേപി
തം ദസ്സേതും “യോപി ചേത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തേസന്തി ബൃസനാനം.
വട്ടദുക്ഖം അനതിക്കന്തത്താതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേനാപി അക്ഖാനേന
പരിയോസാപേതും അസക്കുണേയസ്സ അനാഗതസ്സ ആപായികസ്സ സുഗതീസുപി
ജാതിജരാദിഭേദസ്സാതി അപരിമിതസ്സ സംസാരദുക്ഖസ്സ അനതിക്കന്തഭാവതോ.
സബ്ബമാപി കരുണായിത്വാതി ദുക്ഖപ്പത്തിയാ, സുഖപ്പത്തിയാ അകതകുസലതായ
വാ കതാകുസലതായ വാതി സബ്ബപകാരേനാപി കരുണായ വത്സുഭാവസ്സ
സല്ലക്ഖണേന തസ്ഥിം തസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ കരുണം കത്വാ കരുണാഭാവനം
വഡ്ഢേത്വാ. വുത്തനയേനേവാതി “അമാനേന പുനപ്പുനം
മേത്തായനേനാ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൧.൨൪൩) മേത്താഭാവനായം വുത്തേന
നയേന. തം നിമിത്തന്തി സീമാസമ്ഭേദവസേന പവത്തം സമമനിമിത്തം.
മേത്തായ വുത്തനയേനേവാതി യഥാ മേത്താഭാവനായം
“അപ്പകസിരേനേവാ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൧.൨൪൩)
തികചതുക്കജ്ജ്യാനവസേന അപ്പനാ “ഏകം ദിസം ഫരിത്വാ

വിഹാരതീ"തിആദിനാ (വിസുദ്ധിഃ ച.൨൫൩-൨൫൪) തസ്താ വഡ്ഡനാ ച വുത്താ, ഏവമിധ കരുണാഭാവനായം തികച്ചതുകുഞ്ജായാനവസേന അപ്പനാ വേദിതബ്ബാ ച വഡ്ഡേതബ്ബാ ച, തമേവസ്സാ വഡ്ഡനാവിധിപി വേദിതബ്ബാതി അധിപ്പായോ. വുത്തനയേനേവാതി അവധാരണേന "പഠമം വേരിപുഗ്ഗലോ കരുണായിതബ്ബോ"തി ഇദം യഥാ പാളിവിരുദ്ധം, ഏവം യുത്തിവിരുദ്ധസീതി ഇമമത്ഥം ദീപേതി. പഠമം ഹി വേരിം സമനുസ്സരതോ കോയോ ഉപ്പജേജ്യ, ന കരുണാ. അത്താപി സക്ഖിഭാവേന കരുണായനവസേന ഗഹേതബ്ബോ, സോ കിമിതി പച്ഛാ ഗയ്ഹതീതി. "അപ്പനാ വഡ്ഡേതബ്ബാ"തി ഇമിനാ ച അപ്പനാപ്പത്തചിത്തസ്സേവ "കരുണാസഹഗതേന ചേതസാ ഏകം ദിസം ഫരിത്ഥാ വിഹാരതീ"തിആദിനാ (ദീഃ നിഃ ൩.൩൦൮; മഃ നിഃ ൧.൧൧, ൫൦൯; ൨.൩൦൯, ൩൧൫, ൪൫൨, ൪൧൧; ൩.൨൩൦) വുത്തവികുബ്ബനാ ഇജ്ജയതീതി അയമത്ഥോ ദസ്സിതോ.

കരുണാപദമത്തമേവ ചസ്സാ പാളിയാ വിസേസോതി തം അനാമസിത്ഥാ പടിസമ്ഭിദായം വുത്തവികുബ്ബനാ, മേത്തായ വുത്തആനിസംസാ ച ഇധ ലബ്ഭന്തീതി ദസ്സേതും "തതോ പരം...പേം... വേദിതബ്ബാ"തി വുത്തം. തത്ഥ തതോ പരന്തി "കരുണാസഹഗതേന ചേതസാ"തി (ദീഃ നിഃ ൩.൩൦൮; മഃ നിഃ ൧.൧൧, ൫൦൯; ൨.൩൦൯, ൩൧൫, ൪൫൨, ൪൧൧; ൩.൨൩൦) വുത്തവികുബ്ബനതോ ഉപരി. സേസം വുത്തനയമേവ.

മുദിതാഭാവനാവണ്ണനാ

൨൬൦. പിയപുഗ്ഗലാദീസൂതി പിയമജ്ജയത്തവേരീസു ന ആരഭിതബ്ബാ. മുദിതാഭാവനാതി വിഭത്തിം പരിണാമേത്ഥാ യോജനാ. ന ഹീതിആദി തത്ഥ കാരണവചനം. പിയഭാവമത്തേനാതി ഏത്ഥ മത്ത-സദ്ദോ വിസേസനിവത്തി അത്ഥോ, തേന സോമനസ്സപടിസന്ധികതാദിസിദ്ധാ നിച്ചപ്പഹംസിതമുഖതാ, പുബ്ബഭാസിതാ, സുഖസമഭാസതാ, സഖിലതാ, സമ്മോദകതാതി ഏവമാദികേ മുദിതായ പദട്ഠാനഭൂതേ വിസേസേ ഉല്ലിങ്ഗേതി, ഈദിസേഹി വിസേസേഹി വിരഹിതോതി വുത്തം ഹോതി. ഏവ-കാരേന പന പിയപുഗ്ഗലസ്സ സുഖസമപ്പിതതാദിം, മുദിതായ ച ഹേതുഭൂതം പമോദപ്പവത്തിം നിവത്തേതി. പിയപുഗ്ഗലേപി ഹി പരമായ സമ്പത്തിയാ പമുദിതേ ഹട്ഠതുട്ഠേ ഭിക്ഖുനോ മുദിതോകാസം ലഭേയ്യ. വക്ഖതി ഹി "പിയപുഗ്ഗലം വാ"തിആദി. ആദിതോ മജ്ജയത്തപുഗ്ഗലം അനുസ്സരന്തസ്സ ഉദാസിനതാ സന്ഠാതി, വേരിം സമനുസ്സരന്തസ്സ കോയോ ഉപ്പജ്ജതി. തേനാഹ "പഗേവ മജ്ജയത്തവേരിനോ"തി.

പമോദപ്പവത്തിയാ സോണ്ഡസദിസോ സഹായോ സോണ്ഡസഹായോ. മുദിതമുദിതോവാതി പസാദസോമ്മതായ അതിവിധ മുദിതോ ഏവ. പസാദേ ഹി ഇദം ആമേധിതം. ഏവം അട്ഠകമാനയേന ആദിതോ മുദിതാഭാവനായ വത്ഥും ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി പാളിനയേന ദസ്സേതും "പിയപുഗ്ഗലം വാ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സുഖിതന്തി സഞ്ജാതസുഖം, സുഖപ്പത്തന്തി അത്ഥോ. സജ്ജിതന്തി സുഖാനുഭവനേ സന്നദ്ധം പടിയത്തസുഖസാധനം. അഹോ സാധൂതി തസ്സ സത്തസ്സ സമ്പത്തിയം സമ്പജ്ഞതപുബ്ബപമോദനാകാരദസ്സനം. പുന അഹോ സുട്ഠുതി തസ്സ പമോദനസ്സ ബഹുലീകാരദസ്സനം. പിയം മനാപന്തി ഏത്ഥ മനാപ-ഗൃഹണേന പാളിയമ്പി അതിപ്പിയസഹായകോ അധിപ്പേതോതി ഏകേ.

അതീതേതി തസ്ഥിംയേവ അത്തഭാവേ അതീതേ. അനാഗതേതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ന ഹി ഭവന്തരഗതേ ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനാ രൂഹതി. യദി

ഏവം, അതീതാനാഗതേ കഥന്തി? നായം ദോസോ. “സോ ഏവായം ദത്തോ തിസ്സോ”തി അദ്ധാപച്ചുപ്പന്നതായ വിജ്ജമാനഭാവേന ഗഹേതബ്ബതോ. കഥം പന്നസ്സ അന്നാഗതേ സമ്പത്തി ആരമ്മണം ഹോതീതി? ആദേസാദിതോ, പച്ചുപ്പന്നായ വാ പയോഗസമ്പത്തിയാ അനുമാനതോ ലദ്ധായ ഗഹേതബ്ബതോ.

പിയപുഗ്ഗലേതി സോണ്ഡസഹായസത്തിതേ അതിപ്പിയപുഗ്ഗലേ, പിയപുഗ്ഗലേ ച. ദുവിയോപി ചേസ ഇധ പിയഭാവസാമത്തേതോ “പിയപുഗ്ഗലോ”തി വുത്തോ. അനുക്കമേനാതി അതിപ്പിയപുഗ്ഗലോ പിയപുഗ്ഗലോ മജ്ജത്തോ വേരിതി ചതുസു കോട്ഠാസേസു ഏകേകസ്ഥിം കമ്മട്ഠാനം പഗുണം, മുദും, കമ്മനിയഞ്ച കത്വാ സേസേസു ഉപസംഹരണാനുക്കമേന. കിഞ്ചാപി ചതുസു ജനേസു സമചിത്തതാവ സീമാസമ്ഭേദോ സീമാ സമ്ഭിജ്ജതി ഏതായാതി കത്വാ. ഭാവനായ പന്ന തമാ ബഹുസോ പവത്തമാനായ പുരിമസിദ്ധം ഹേതും, ഇതരം ഫലഞ്ച കത്വാ വുത്തം “സമചിത്തതായ സീമാസമ്ഭേദം കത്വാ”തി. യഥാവുത്തസീമാഭാവോ വാ സീമാസമ്ഭേദോതി വുത്തം “സമചിത്തതായ സീമാസമ്ഭേദം കത്വാ”തി. സേസമേത്ഥ യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ.

ഉപേക്ഖാഭാവനാവണ്ണനാ

൨൩൧. ഉപേക്ഖാഭാവനന്തി ഉപേക്ഖാബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനം. യസ്മാ പുരിമബ്രഹ്മവിഹാരത്തയനിസ്സന്ദോ ചതുത്ഥബ്രഹ്മവിഹാരോ, തസ്മാ വുത്തം “മേത്താദീസു പടിലദ്ധതികചതുക്കജ്ജ്യാനേനാ”തി. പഗുണത്തിയജ്ജ്യാനാതി സുഭാവിതം വസീഭാവം പാപിതം പഗുണം, തമാരുപാ തതിയബ്രഹ്മവിഹാരജ്ജ്യാനതോ. അപ്പഗുണം ഹി ഉപരിത്യാനസ്സ പദട്ഠാനം ന ഹോതി. ചതുക്കനയവസേന ചേത്ഥ തതിയഗൃഹണം. സുഖിതാ ഹോന്തുതിആദിവസേനാതി ആദി-സദേന “നിദുക്ഖാ ഹോന്തു”തി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. സത്തകേലായനം സത്തേസു മമായനം മമത്തകരണം, തമാ മനസികാരേന യോഗോ സത്തകേലായനമനസികാരയുത്തത്തം, തസ്മാ. മേത്താദീനം രാഗഗേഹസ്സിതദോമനസ്സസോമനസ്സാനം ആസന്നവുത്തിതായ യഥാരഹം പടിഛാനുനയസമീപചാരിതാ വേദിതബ്ബാ. അഥ വാ “സുഖിതാ ഹോന്തു, ദുക്ഖതോ മുച്ചന്തു മോദന്തു”തി ഹിതേസിതഭാവപ്പത്തിയാ തിസ്സന്നന്വി അനുനയസ്സ ആസന്നചാരിതാ. സതി ച തബ്ബിപരിയായേ ലോഹിതപ്പകോപേ പുഞ്ചോ വിയ ലദ്ധോകാസമേവേത്ഥ പടിഛന്തി അവിസേസേന താസം പടിഛാനുനയസമീപചാരിതാ ദട്ഠഞ്ചോ.

“സോമനസ്സയോഗേന ഓളാരികത്താ”തി ഇദം തതിയജ്ജ്യാനസ്സ വസേന വുത്തം, തതോ വുട്ഠിതസ്സ ഇദമാദീനവദസ്സനന്തി. മേത്താദിവസേന പന്ന ഓളാരികഭാവേ വുച്ചമാനേ വിതക്കവിചാരപിതിയോഗേനേവ ഓളാരികതാ വത്തബ്ബാ സിയാ, താഹിപി താസം സമായോഗസമ്ഭവതോ, ഉപേക്ഖായ ച തദഭാവതോ. ന വാ വത്തബ്ബാ തതിയജ്ജ്യാനികാനംയേവ മേത്താദീനം ഇധാധിപ്പേതത്താ, തംതംത്യാനസമതിക്കമേനേവ ച തംതംത്യാനികാ മേത്താദയോപി സമതിക്കന്താ ഏവ നാമ ഹോന്തി, ത്യാനസാമത്തേന വിയ മേത്താദിസാമത്തേന വോഹാരമത്തം. പുരിമാസൂതി മേത്താകരുണാമുദിതാസു. സന്തഭാവതോതി യഥാവുത്തസത്തകേലായനാദിഅനുപസന്തഭാവോഭാവതോ ഉപേക്ഖായ സന്തഭാവതോ. “സന്തഭാവതോ”തി ച ഇദം നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ചം. സുഖുമതാ പണീതതാ വിദൂരകിലേസതാ വിപുലഫലതാതി ഏവമാദയോപി

ഉപേക്ഷിയായ ആനിസംസാ ദട്ഠം. പകതിമജ്ജയത്തോതി കിഞ്ചി കാരണം അനപേക്ഷിതാ പകതിയാ സഭാവേനേവ ഇമസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഉദാസിനപക്ഖേ റിതോ. അജ്ജയുപേക്ഷിതാതി അത്തനാ കതകമ്മവസേനേവ അയമായസ്ഥാ ആഗതോ ഗച്ഛതി ച, ത്വന്വി അത്തനാ കതകമ്മവസേനേവ ആഗതോ ഗച്ഛസി ച, ന തസ്സ തവ പയോഗേന കിഞ്ചി സുഖം വാ ഉപനേതും, ദുക്ഖം വാ അപനേതും ലബ്ഭാ, കേവലം പനേതം ചിത്തസ്സ അനുജുകമ്മം, യദിദം മേത്തായനാദിനാ സത്തേസു കേലായനം. ബുദ്ധാദീഹി അരിയേഹി ഗതമഗ്ഗോ ചേസ അപണ്ണകപടിപദാഭൂതോ, യദിദം സബ്ബസത്തേസു മജ്ജയത്തതാതി ഏവം പടിപക്ഖജിഗുച്ഛാമുഖേന മജ്ജയത്തതായ സമുപജാതഗാരവബഹുമാനാദരോ തം പുഗ്ഗലം പുനപ്പുനം അജ്ജയുപേക്ഷതി, തത്ഥ ച സവിസേസം ഉപേക്ഷം പച്ചുപട്ഠപേതി, തസ്സ തഥാ പടിപജ്ജതോ പകതിയാപി ഉദാസിനത്താ സാതിസയം തത്ഥ മജ്ജയത്തതാ സന്ധാതി . ഭാവനാബലേന നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭിതാനേവ ഹോന്തി, കിലേസാ സന്നിസിന്നാ ഏവ ഹോന്തി, സോ തം ഉപേക്ഷം പിയപുഗ്ഗലാദീസു ഉപസംഹരതി. തേനാഹ “ഉപേക്ഷാ ഉപ്പാദേതബ്ബാ. തതോ പിയപുഗ്ഗലാദീസു”തി. ഏകം പുഗ്ഗലന്തി ഏതഥ അത്തേതോ ഏക-സദോ “ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി”തിആദീസു (മം നിം ന.൨൭) വിയ. ഏകവചനേനേവ ചേതഥ സഞ്ഛയാവിസേസോ സിലോ, തസ്ഥാ അത്തം ഏകം പുഗ്ഗലന്തി അയമേതഥ അത്ഥോ. തേന അത്താനം നിവത്തേതി. “നേവ മനാപ”ന്തി ഇമിനാ പിയപുഗ്ഗലം, അതിപ്പിയസഹായകഞ്ച നിവത്തേതി, അത്താനന്വി വാ അത്തനി അമനാപതായ അഭാവതോ. “ന അമനാപ”ന്തി ഇമിനാ അപ്പിയം, വേരിപുഗ്ഗലഞ്ച, പാരിസേസതോ മജ്ജയത്തപുഗ്ഗലസ്സ ഗഹണം ആപന്നം. ഇതി “ഏകം പുഗ്ഗലം നേവ മനാപം നാമനാപ”ന്തി ഇമിനാ അത്തനോ, പിയാദീനഞ്ച പടിക്ഖേപമുഖേന ഉദാസിനപുഗ്ഗലം ദസ്സേതി.

വുത്തനയേനാതി “യ്യാസ്സ പകതിമജ്ജയത്തോ”തിആദിനാ അനന്തരം വുത്തേന നയേന. അത്തസിനേഹസ്സ ബലവഭാവതോ വേരിതോപി അത്തനി മജ്ജയത്തതായ ദുരൂപസംഹാരത്താ “ഇമേസു ച അത്തനി ചാ”തി അത്താ പച്ഛാ വുത്തോ. പഥവീകസിണേ വുത്തനയേനേവാതി “അയം സമാപത്തി ആസന്നപിതിപച്ചത്ഥികാ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം ൧.൮൭) പഥവീകസിണേ വുത്തനയേന. യം ഹി ഹേട്ഠാ “പഗുണതതിയജ്ജയാനാ വുട്ഠായാ”തിആദി (വിസുദ്ധിം ൧.൮൭) വുത്തം, തം ഹേട്ഠാ തീസു ബ്രഹ്മവിഹാരേസു, ചതുത്ഥബ്രഹ്മവിഹാരേ ച ആദീനവാനിസംസദസ്സനവസേന വുത്തം. ഇദം പന തതിയജ്ജയാനേ ആദീനവം, ചതുത്ഥജ്ജയാനേ ച ആനിസംസം ദിസാ ചതുത്ഥാധിഗമായ യോഗം കരോന്തസ്സ ചതുത്ഥജ്ജയാനസ്സ ഉപ്പജ്ജനാകാരദസ്സനം. തസ്ഥാ തത്ഥ വുത്തം “പഥവിസദും അപനേതാ തദേവ നിമിത്തം ആരമ്മണം കത്ഥാ മനോദാവാവജ്ജനം ഉപ്പജ്ജതി”തിആദിനാ യോജേതബ്ബം.

പഥവീകസിണാദീസുതി ആദി-സദേന സേസകസിണാനി, അസ്സാസപസ്സാസനിമിത്തഞ്ച സഞ്ജഗ്ഗഹാതി. കാമം കസിണാനാപാനേസു ഉപ്പന്നസ്സാപി തതിയജ്ജയാനസ്സ ഉപേക്ഷാബ്രഹ്മവിഹാരേന രൂപാവചരജ്ജയാനാദിതായ അത്ഥേവ സഭാഗതാ, തം പന അകാരണം ആരമ്മണസ്സ വിസദിസതായാതി ആഹ “ആരമ്മണവിസഭാഗതായാ”തി. നനു ച അത്തമാവ കസിണാദിഭാവനാ, അത്തമാ ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനാതി ഭാവനാവസേനാപി യഥാവുത്തജ്ജയാനാനം അത്ഥേവ വിസദിസതാതി? സച്ചമേതം, ഭാവനാവസേന പന വിസദിസതാ അനുപ്പത്തിയാ ന ഏകന്തികം

കാരണം. തമാ ഹി അത്തമാവ മേത്താദിഭാവനാ , അത്തമാ ഉപേക്ഖാഭാവനാ. തമാപി സത്തേസു യമാപവത്തിതം ഹിതേസിതാദിആകാരം ബൃതിരേകമുഖേന ആമസന്തീ, തതോ വിനിവത്തമാനരൂപേന അജ്ജ്യുപേക്ഖനാകാരേന ബ്രഹ്മവിഹാരൂപേക്ഖാ പവത്തതി. തമാ ഹി വക്ഖതി “കമ്മസ്സകാ സത്താ, തേ കസ്സ രുചിയാ സുഖിതാ വാ ഭവിസ്സന്തീ”തിആദി (വിസുദ്ധിം ൧.൨൬൩). ആരമ്മണസഭാഗതാപി ചേത്ഥ അത്ഥീതി മേത്താദിവസേന പടിലദ്ധതതിയജ്ജ്യാനസ്സ ഇജ്ജ്യാതി ഉപേക്ഖാബ്രഹ്മവിഹാരോ. തേന വുത്തം “മേത്താദീസു”തിആദി. തത്ഥ മേത്താദീസുതി മേത്താദീസു നിപ്ഫാദേതേബ്ബേസു, മേത്താദിവസേനാതി അത്ഥോ. സേസം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ.

പകിണ്ണകകമാവണ്ണനാ

൨൬൨. ബ്രഹ്മുത്തമേനാതി ഏത്ഥ സമ്മുതിബ്രഹ്മാനോ ഉപപത്തിബ്രഹ്മാനോ വിസുദ്ധിബ്രഹ്മാനോതി തിവിധാ ബ്രഹ്മാനോ.

“സമ്പന്നം സാലികേദാരം, സുവാ ഭുജ്ജന്തി കോസിയ;
പടിവേദേമി തേ ബ്രഹ്മേ, ന നേ വാരേതുമുസ്സഹേ. (ജാ° ൧.൧൪.൧);

പരിബ്ബജ മഹാബ്രഹ്മേ, പചന്തഞ്ഞേപി പാണിനോ”തി. (പാചി° ൬൪൭) -

ച ഏവമാദീസു ഹി ബ്രഹ്മസദ്ദേന സമ്മുതിബ്രഹ്മാനോ വുത്താ.

“അപാരുതാ തേസം അമതസ്സ ദ്വാരാ,
യേ സോതവന്തോ പമുഞ്ചന്തു സദ്ധം;
വിഹിംസസഞ്ചി പഗുണം ന ഭാസിം,
ധമ്മം പണിതം മനുജേസു ബ്രഹ്മേ”.

“അഥ ഖോ ബ്രഹ്മാ സഹമ്പതീ”തി (ദീ° നി° ൨.൭൧; മ° നി° ൧.൨൮൩; ൨.൩൪൦; സം° നി° ൧.൧൭൨; മഹാവ° ൯) ച ഏവമാദീസു ബ്രഹ്മസദ്ദേന ഉപപത്തിബ്രഹ്മാനോ വുത്താ. “ബ്രഹ്മചക്കം പവത്തേതീ”തിആദി (മ° നി° ൧.൧൪൮; സം° നി° ൨.൨൧; അ° നി° ൪.൮; ൫.൧൧; പടി° മ° ൨.൪൪) വചനതോ “ബ്രഹ്മ”ന്തി അരിയധമ്മോ വുച്ചതി, തതോ നിബ്ബത്തത്താ അവിസേസേന സബ്ബേപി അരിയാ വിസുദ്ധിബ്രഹ്മാനോ നാമ പരമത്ഥബ്രഹ്മതായ. വിസേസതോ പന “ബ്രഹ്മാതി, ഭിക്ഖവേ, തമാഗതസ്സേതം അധിവചന”ന്തി വചനതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഉത്തമബ്രഹ്മാ നാമ സദേവകേ ലോകേ ബ്രഹ്മഭൂതേഹി ഗുണേഹി ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തിതോ. ഇതി ബ്രഹ്മാനം ഉത്തമോ, ബ്രഹ്മാ ച സോ ഉത്തമോ ചാതി വാ ബ്രഹ്മുത്തമോ, ഭഗവാ. തേന കമിതേ “സോ മേത്താസഹഗതേന ചേതസാ”തിആദിനാ (ദീ° നി° ൧.൫൫൬; ൩.൩൦൮; മ° നി° ൧.൭൭, ൪൫൯, ൫൦൯; ൨.൩൦൯, ൩൧൫, ൪൫൧, ൪൭൧) തത്ഥ തത്ഥ വേണേയ്യാനം ദേസിതേ. ഇതീതി ഏവം യമാവുത്തേന ഭാവനാക്കമേന ചേവ അത്ഥവണ്ണനാക്കമേന ച വിദിത്വാ ജാനിത്വാ. പകിണ്ണകകമാപി വിഞ്ഞേയ്യാതി പുബ്ബേ വീയ അസാധാരണം തന്തംബ്രഹ്മവിഹാരപടിനിയതമേവ അത്ഥം അഗ്ഗഹേത്വാ സാധാരണഭാവതോ തത്ഥ തത്ഥ പകിണ്ണകം വിസടം അത്ഥം ഗഹേത്വാ പവത്തിതാ പകിണ്ണകകമാപി വിജാനിതബ്ബാ.

മേജരീതി യമ്മതോ അഞ്ഞസ്സ കത്തുനിവത്തനത്ത് യമ്മമേവ കത്താരം കത്വാ നിദ്രിസതി. സിനിയ്ഹതീതി ഏത്ഥ സത്തേസു ബ്യാപജ്ജനവസേന ലുഖഭാവസ്സ പടിപക്ഖഭൂതം ഞാണപുബ്ബുങ്ഗമം ഹിതാകാരപവത്തിവസേന സിനേഹനം ദട്ഠം, ന തസ്സഹായനവസേന. തം ഹി മോഹപുബ്ബുങ്ഗമം ലുബ്ഭനസഭാവം, ഇദം പന അഭുസ്സനസഭാവം അലോഭസമ്പയുത്തം. നനു ച തസ്സഹാസിനേഹോപി ബ്യാപാദവിരോധീ തേന സഹാനവട്ഠാനതോ. യദിപി തേന സഹ ഏകസ്ഥിം ചിത്തേ നപ്പവത്തി, വിരോധീ പന ന ഹോതി അപ്പഹായകതോ. മേജരീതി മിത്തോ, ഹിതജ്ജയാസയോ ഖണ്ഡപ്പബ്ബോ, തപ്പരിയാപന്നതായ മിത്തേ ഭവാ, മിത്തേ വാ ആരമ്മണഭൂതേ പിയാ പുഗ്ഗലേ ഭവാ, മിത്തസ്സ ഏസാ പവത്തി മേജരവസേന വാതി വേദിതബ്ബാ.

കരോതീതി കരുണാ, കിം കരോതി, കേസം, കിം നിമിത്തന്തി ആഹ “പരദുക്ഖേ സതി സാധൂനം ഹദയകമ്പന”ന്തി. കമ്പനന്തി ച പരേസം ദുക്ഖം ദിസ്വാ തസ്സ അപന്നേതുകാമസ്സ അസഹനാകാരേന ചിത്തസ്സ അത്തമത്തം. തയിദം സപ്പുരിസാനംയേവ ഹോതീതി ആഹ “സാധൂന”ന്തി. സപ്പുരിസാ ഹി സപരഹിതസാധനേന “സാധൂ”തി വുച്ചന്തി. വിനാസേതീതി അദസ്സനം ഗമേതി, അപന്നേതീതി അത്ഥോ. തേനേത്ഥ ഹിംസനം അപനയനന്തി ദസ്സേതി. പരദുക്ഖാപനയനാകാരപ്പവത്തിലക്ഖണാ ഹി കരുണാ. ഫരണവസേനാതി ഹുസനവസേന, ആരമ്മണകരണവസേനാതി അത്ഥോ. ആരമ്മണകരണഞ്ചേത്ഥ ദുക്ഖിതേസു ദുക്ഖാപനയനാകാരേണേവാതി ദട്ഠം.

മോദന്തിതായാതി മോദനകിരിയായ മുദിതായ കരണഭാവനിദ്രേസോ, സ്വായം ഉപചാരസിദ്ധോ, മുദിതാവിനിമുത്തോ നത്ഥി തത്ഥ കോചി കത്താതി തമേവ കത്തുഭാവേന നിദ്രിസതി “സയം വാ മോദതീ”തി, അയമ്പി ഉപചാരനിദ്രേസോവ. യമ്മാനം അവസവത്തനതോതി വസവത്തിഭാവനിവാരണത്ഥം “മോദനമത്തമേവ വാ തന്തി മുദിതാ”തി ആഹ.

പിയാദീസു പക്ഖപാതുപച്ഛേദനമുഖേന ഉദാസിനഭാവസഞ്ചാതാ ഉപപത്തിതോ ഇക്ഖാ ഉപേക്ഖാ. തേനാഹ “അവേരാ ഹോന്തു”തിആദി. തത്ഥ ഉപേക്ഖതീതി കത്തുനിദ്രേസേ കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

൨൬൩. ഹിതോ നാമ അത്ഥചരോ, തസ്ഥാ ഹിതാകാരപ്പവത്തിലക്ഖണാതി സത്താനം ഹിതചരണാകാരേന പവത്തിലക്ഖണാ, ഹിതാകാരസ്സ വാ പവത്തനലക്ഖണാ. ഹിതൂപസംഹാരരസാതി സത്തേസു ഹിതസ്സ ഉപനയനകിച്ചാ, ഉപനയനസമ്പത്തികാ വാ. “അനത്ഥം മേ അചരി”തിആദിനാ (ധം സം ൧൨൩൭; വിഭം ൯൯) പവത്തനകസ്സ ആഘാതസ്സ വിനയനാകാരേന പച്ചുപതിട്ഠതി, ഞാണസ്സ ഗോചരഭാവം ഗച്ഛതി, യത്ഥ വാ സയം ഉപ്പജ്ജതി, തത്ഥ ആഘാതവിനയനം പച്ചുപട്ഠപേതീതി ആഘാതവിനയപച്ചുപട്ഠാനാ. അമനാപാനമ്പി സത്താനം പടിക്കുലേ അപ്പടിക്കുലസഞ്ചിതാരൂപേന, പഗേവ മനാപാനം യം മനാപഭാവദസ്സനം, തഥാപവത്തോ യോനിസോമനസികാരോ, തം പദട്ഠാനം ഏതിസ്സാതി മനാപഭാവദസ്സനപദട്ഠാനാ. ബ്യാപാദൂപസമോതി ബ്യാപാദസ്സ വിക്ഖമ്ഭനവസേന വൂപസമോ. സമ്പത്തിതി സമ്പജ്ജനം സമ്മദേവ നിബ്ബത്തി. സിനേഹസമ്ഭവോതി തസ്സഹാസിനേഹസ്സ ഉപ്പത്തി. വിപത്തിതി വിനാസോ. മേത്താമുഖേന ഹി രാഗോ വഞ്ചേതി.

കരുണാദീനം ലക്ഖണാദീസു ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.
വിസേസമത്തമേവ വണ്ണയിസ്സാമ. സത്താനം പവത്തദുക്ഖസ്സ
അപനയനാകാരോ. അപനയനം പന ഹോതു വാ മാ വാ, യോ
ദുക്ഖാപനയനാകാരോ, തമാപവത്തിലക്ഖണാ
ദുക്ഖാപനയനാകാരപ്പവത്തിലക്ഖണാ. അപനേതുകാമതായ പരേസം ദുക്ഖസ്സ
അസഹനം അനധിവാസനം പരദുക്ഖാസഹനം. ന വിഹിംസാ അവിഹിംസാ,
സത്താനം അവിഹേറനം. തം പച്ചുപട്ഠപേതി, വിഹിംസായ വാ
പടിപക്ഖഭാവേന പച്ചുപതിട്ഠതീതി അവിഹിംസാപച്ചുപട്ഠാനാ.
വിഹിംസുപസമോതി ഏതഥ വിഹിംസന്തി ഏതായ സത്തേ, വിഹിംസനം വാ
നേസം തന്തി വിഹിംസാ , സത്താനം വിഹേറനാകാരേന പവത്തോ കരുണായ
പടിപക്ഖഭൂതോ പടിഘചിത്തുപ്പാദോ. കരുണാമുഖേന സോകോ വഞ്ചേതീതി
ആഹ “സോകസമ്ഭവോ വിപത്തി”തി.

പമോദനലക്ഖണാതി പരസമ്പത്തിയാ പമോദനലക്ഖണാ.
അനിസ്സായനരസാതി ഇസ്സായനസ്സ ഉസുയനസ്സ പടിപക്ഖഭാവകിച്ചാ. സത്താനം
സമ്പത്തിയാ, പന്തസേനാസനേസു, അധികുസലധമ്മേസു ച അസഹനം അരമണം
അരതിഇച്ചേവ സങ്ഗഹം ഗച്ഛതി, തസ്സാ വിഹനനാകാരേന പച്ചുപതിട്ഠതി,
തസ്സ വാ വിഘാതം വൂപസമം പച്ചുപട്ഠപേതീതി
അരതിവിഘാതപച്ചുപട്ഠാനാ.

പഹാസോ ഗേഹസിതപീതിവസേന പഹട്ഠഭാവോ ഉപ്പിലാവിതത്തം.
സത്തേസു സമഭാവദസ്സനരസാതി പിയാദിഭേദേസു സബ്ബസത്തേസു
ഉദാസിനവുത്തിയാ സമഭാവസ്സേവ ദസ്സനകിച്ചാ, ഉപപത്തിതോ ഇക്ഖണതോ
സമഭാവേനേവ തേസം ഗഹണകിച്ചാതി അത്ഥോ. സത്തേസു
പടിക്കുലാപടിക്കുലാകാരാനം അഗ്ഗഹണതോ തത്ഥ പടിഘാനുനയാനം
വൂപസമനാകാരേന വുത്തിയാ തേസം വൂപസമം വിക്ഖമ്ഭനം
പച്ചുപട്ഠപേതീതി പടിഘാനുനയവൂപസമപച്ചുപട്ഠാനാ. ഏവം
പവത്തകമ്മസ്സകതാദസ്സനപട്ഠാനാതി ഏതഥ “ഏവ”ന്തി ഇമിനാ
ബൃതിരേകമുഖേന ഹിതൂപസംഹാരദുക്ഖാപനയനസമ്പത്തിപമോദനാകാരേന
പച്ചാമസന്തോ മേത്താദീനം തിസ്സന്നം പവത്തിആകാരപടിസേധനമുഖേന
പവത്തം കമ്മസ്സകതാത്താണം ഉപേക്ഖാബ്രഹ്മവിഹാരസ്സ ആസന്നകാരണം, ന
യം കിഞ്ചിതി ദസ്സേതി.

൨൬൪. വിപസ്സനാസുഖഞ്ചേവ ഭവസമ്പത്തി ചാതി ഏതഥ
ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരോ ചാതി വത്തഞ്ചം. തമ്പി ഹി നേസം
സാധാരണപയോജനം. തമാ “സുഖം സുപതീ”തിആദയോ (അ° നി° വൃ.൧;
൧൧.൧൫) ഏകാദസാനിസംസാ. തേ പന ഹേട്ഠാ വുത്താ ഏവാതി ഇധ ന
ഗഹിതാ.

നിസ്സരതി അപഗച്ഛതി ഏതേനാതി നിസ്സരണം, പഹായകം. കാമഞ്ചേതേഹി
പഞ്ചപി നീവരണാനി, തദേകട്ഠാ ച പാപധമ്മാ വിക്ഖമ്ഭനവസേന
പഹീയന്തി, ഉജുവിപച്ചനീകദസ്സനവസേന പന ബ്യാപാദാദയോ പാളിയം (ദീ°
നി° ൩.൩൨൬; അ° നി° ൬.൧൩) വുത്താ. ഏവഞ്ച കത്വാ
രാഗനിസ്സരണതാവചനം ഉപേക്ഖാബ്രഹ്മവിഹാരസ്സ സുട്ഠു സമത്ഥിതം ദട്ഠഞ്ചം.

൨൬൫. ഏത്മാതി ഏതേസു ബ്രഹ്മവിഹാരേസു. മേത്താ സത്തേസു യഥാരഹം ദാനപിയവചനാദിസീലസുതാദിഗുണഗഹണവസേന പവത്തതി. തേന വുത്തം “സത്താനം മനാപഭാവദസ്സനപദു്ഠാനാ”തി. രാഗോപി തത്ഥ യഥാ തഥാ ഗുണഗഹണമുഖേനേവ പവത്തതി മനാപസത്താപലോഭതോതി ആഹ “ഗുണദസ്സനസഭാഗതായാ”തി. തസ്മാ മിത്തമുഖസപത്തോ വിയ തുല്യാകാരേന ദുസനതോ രാഗോ മേത്തായ ആസന്നപച്ചത്ഥികോ, സോ ലഹും ഓതാരം ലഭതി സതിസമ്മോസമത്തേനാപി മേത്തം അപനീയ തസ്സാ വത്സുസ്ഥിം ഉപ്പജ്ജനാരഹത്താ . തതോതി രാഗതോ, രാഗസ്സ വാ ഓതാരലാഭതോ. സഭാഗവിസഭാഗതായാതി സഭാഗസ്സ, സഭാഗേന വാ വിസഭാഗതായ. സത്തേസു ഹി മനാപാകാരഗാഹിനോ മേത്താസഭാഗസ്സ തബ്ബിപരീതസഭാവോ ബ്യാപാദോ തേന വിസഭാഗോ. തസ്മാ സോ ഓതാരം ലഭമാനോ ചിരേനേവ ലഭേയ്യാതി പുരിസസ്സ ദുരേ റിതസപത്തോ വിയ മേത്തായ ദുരപച്ചത്ഥികോ. തതോതി ബ്യാപാദതോ. നിബ്ഭയേനാതി അനുസ്സങ്കനപരിസങ്കനേന, ലദ്ധപതിടു്ഠായ മേത്തായ ബ്യാപാദേന ദുപ്പധംസിയത്താതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “മേത്തായിസ്സതീ”തിആദി.

ഇടു്ഠാനന്തി പിയാനം. കന്താനന്തി കമനീയാനം. മനാപാനന്തി മനവഡ്ഢനകാനം. തതോ ഏവ മനോ രമേന്തീതി മനോരമാനം. ലോകാമിസപടിസംയുത്താനന്തി തണ്ഹാസന്നിസ്സിതാനം. അപ്പടി ലാഭതോ സമനുപസ്സതോതി അപ്പടി ലാഭേന അഹമിമേ ന ലഭാമിതി പരിതസ്സതോ. അതീതന്തി അതിക്കന്തം. നിരുദ്ധന്തി നിരോധപ്പത്തം. വിപരിണതന്തി സഭാവവിഗമേന വിഗതം. സമനുസ്സരതോതി അനുത്സന്നവസേന ചിന്തയതോ. ഗേഹസിതന്തി കാമഗുണനിസ്സിതം. “ആദിനാ”തി ഇമിനാ “സോതവിഞ്ഞ്ഞയ്യാനം സദാന”തി ഏവമാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. വിപത്തിദസ്സനസഭാഗതായാതി യേസു സത്തേസു ഭോഗാദിവിപത്തിദസ്സനമുഖേന കരുണാ പവത്തതി, തേസു തന്നിമിത്തമേവ അയോനിസോ ആഭോഗേ സതി യഥാവുത്തദോമനസ്സമുഖേന സോകോ ഉപ്പജ്ജയ്യ, സോ കരുണായ ആസന്നപച്ചത്ഥികോ. സോകോ ഹി ഇധ ദോമനസ്സസീസേന വുത്തോ. സഭാഗവിസഭാഗതായാതി ഏത്ഥ സത്തേസു ദുക്ഖാപനയനകാമതാകാരസ്സ കരുണാസഭാഗസ്സ തേസു ദുക്ഖുപനയനാകാരോ വിഹേസാസഭാവോ വിസഭാഗോതി തായ സഭാഗവിസഭാഗതായ സാ ഓതാരം ലഭമാനാ ചിരേനേവ ലഭേയ്യാതി പുരിസസ്സ ദുരേ റിതസപത്തോ വിയ കരുണായ ദുരപച്ചത്ഥികാ വുത്താ.

സമ്പത്തിദസ്സനസഭാഗതായാതി യേസു സത്തേസു ഭോഗാദിസമ്പത്തിദസ്സനമുഖേന മുദിതാ പവത്തതി, തേസു തന്നിമിത്തമേവ അയോനിസോ ആഭോഗേ സതി “ചക്ഖുവിഞ്ഞ്ഞയ്യാനം രൂപാന”തിആദിനാ (മ° നി° ൩.൩൦൬) വുത്തസോമനസ്സമുഖേന പഹാസോ ഉപ്പജ്ജയ്യ, സോ ച മുദിതായ ആസന്നപച്ചത്ഥികോ. പഹാസോ ഹി ഇധ സോമനസ്സസീസേന വുത്തോ. സഭാഗവിസഭാഗതായാതി ഭോഗാദിസമ്പത്തിഹി മുദിതേസു സത്തേസു പമോദനാകാരസ്സ മുദിതാസഭാഗസ്സ തത്ഥ അനഭിരമനാകാരാ അരതി വിസഭാഗാതി തായ സഭാഗവിസഭാഗതായ സാ ഓതാരം ലഭമാനാ ചിരേനേവ ലഭേയ്യാതി പുരിസസ്സ ദുരേ റിതസപത്തോ വിയ മുദിതായ ദുരപച്ചത്ഥികാ വുത്താ. പമുദിതോ ചാതിആദി മുദിതായ സിദ്ധായ അയമ്പി അരതി ന ഹോതീതി ലദ്ധബ്ബഗുണദസ്സനവസേന വുത്തം, ന ഇധാധിപ്പേതഅരതിനിഗ്ഗഹദസ്സനവസേന. കായചിത്തവിവേകപടിപക്ഖായ വാ

അരതിയാ വിക്ഖമ്ഭിതായ മുദിതായ പടിപക്ഖാ അരതി സുവിക്ഖമ്ഭനേയ്യാ ഹോതിതി ദസ്സനത്ഥം ഏകദേശേന അരതി ദസ്സിതാതി ദട്ഠഞ്ചം.
അധികുസലയമ്മേസുതി സമമവിപസ്സനായമ്മേസു.

ബാലകരയമ്മയോഗതോ ബാലസ്സു. അത്തഹിതപരഹിതബ്യാമുള്ഹതായ മുള്ഹസ്സു. പുമുനം കിലേസാദീനം ജനനാദീഹി കാരണേഹി പുമുജ്ജനസ്സു. കിലേസോധീനം മഗ്ഗോധീഹി അജിതത്താ അനോധിജിനസ്സു, ഓധിജിനാ വാ സേക്ഖാ ഓധിസോവ കിലേസാനം ജിതത്താ. തേന ഇമസ്സ ഓധിജിതഭാവം പടിക്ഖിപതി. സത്തമഭവാദിതോ ഉദ്ധം പവത്തനവിപാകസ്സ അജിതത്താ അവിപാകജിനസ്സു, വിപാകജിനാ വാ അരഹന്തോ അപ്പടിസന്ധികത്താ. തേനസ്സ അസേക്ഖത്തം പടിക്ഖിപതി. അനേകാദീനവേ സബ്ബേസന്ധി പാപയമ്മാനം മൂലഭൂതേ സമ്മോഹേ ആദീനവാനം അദസ്സനസീലതായ അനാദീനവദസ്സാവിനോ. ആഗമാധിഗമാഭാവാ അസ്സുതവതോ. ഏദിസോ ഏകംസേന അന്ധപുമുജ്ജനോ നാമ ഹോതിതി തസ്സ അന്ധപുമുജ്ജനഭാവദസ്സനത്ഥം പുനപി “പുമുജ്ജനസ്സാ”തി വുത്തം. ഏവരൂപാതി വുത്താകാരേന സമ്മോഹപുബ്ബികാ. രൂപം സാ നാതിവത്തതീതി രൂപാനം സമതിക്കമനായ കാരണം ന ഹോതി, രൂപാരമ്മണേ കിലേസേ നാതിവത്തതീതി അധിപ്പായോ. സോമനസ്സഭോമനസ്സരഹിതം അഞ്ഞാണമേവ അഞ്ഞാണുപേക്ഖാ. ദോസഗുണാവിചാരണവസേന സഭാഗത്താതി യഥാ ബ്രഹ്മവിഹാരുപേക്ഖാ മേത്താദയോ വിയ സത്തേസു ഹിതൂപസംഹാരാദിവസേന ഗുണഭോസേ അവിചാരേന്തീ കേവലം അജ്ജ്യുപേക്ഖവനവസേനേവ പവത്തതി, ഏവം അഞ്ഞാണുപേക്ഖാ സത്തേസു വിജ്ജമാനന്ധി ഗുണഭോസം അചിന്തേന്തീ കേവലം അജ്ജ്യുപേക്ഖവനവസേനേവ പവത്തതീതി ദോസഗുണാവിചാരണവസേന സഭാഗാ. തസ്ഥാ സാ ലഹും ഓതാരം ലഭതീതി ബ്രഹ്മവിഹാരുപേക്ഖായ ആസന്നപച്ചത്ഥികാ വുത്താ. സഭാഗവിസഭാഗതായാതി ഇട്ഠാനിട്ഠേസു മജ്ജയത്താകാരസ്സ ഉപേക്ഖാസഭാഗസ്സ തത്ഥ അനുരോധവിരോധപവത്തിആകാരാ രാഗപടിഘാ വിസഭാഗാതി തായ സഭാഗവിസഭാഗതായ തേ ഓതാരം ലഭമാനാ ചിരേണേവ ലഭേയ്യന്തി പുരിസസ്സ ദുരേ റിതസപത്തോ വിയ ഉപേക്ഖാബ്രഹ്മവിഹാരസ്സ ദുരപച്ചത്ഥികാ വുത്താ.

൨൬൬. കത്തുകാമതാ ഛന്ദോ ആദി “ഛന്ദമൂലകാ കുസലാ ധമ്മാ”തി (അം നിം വൃ.വൃ൩) വചനതോ, അഥ വാ സത്തേസു ഹിതേസിതാദുക്ഖാപനയനകാമതാദിനാ അനവജ്ജാഭിപത്ഥനാവസേന പവത്തനതോ “കത്തുകാമതാ ഛന്ദോ ആദീ”തി വുത്തം. ഉപേക്ഖാബ്രഹ്മവിഹാരോപി ഹി സത്തേസു അനിരാകതഹിതച്ഛന്ദോയേവ “തത്ഥ അബ്യാവടതാ അപണ്ണകപടിപദാ”തി അജ്ജ്യുപേക്ഖനാകാരേന പവത്തതി മാതാ വിയ സക്ഖിച്ചപസുതേ പുത്തേ. നീവരണാദീതി ആദി-സദേന തദേകട്ഠകിലേസാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. കത്ഥചി സത്തഗുഹണന്ധി സങ്ഖാരഗുഹണമേവ ഹോതി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ ദേസനായ യഥാ “സബ്ബേ സത്താ ആഹാരട്ഠിതികാ”തി (അം നിം ൧൦.൨൦; ഖു° പാ° ൪.൧), ന ഏവമിധാതി ആഹ “പഞ്ഞത്തിയമ്മവസേന ഏകോ വാ സത്തോ അനേകേ വാ സത്താ ആരമ്മണ്”തി. പഞ്ഞത്തിയമ്മവസേനാതി പഞ്ഞത്തിസങ്ഖാതയമ്മവസേന. കാമഞ്ചേത്ഥ “സുഖിതാ ഹോന്തു”തിആദിനാ (പടി° മ° ൨.൨൩) ഭാവനായം സുഖാദിഗുഹണന്ധി ലബ്ഭതി. തം പന “സബ്ബേ സങ്ഖാരാ അനിച്ഛാ”തി (ധ° പ° ൨൫൫; മേരഗാ° ൬൦൬; നേത്തി° ൫) വിപസ്സനായ അനിച്ഛലക്ഖണഗഹണം വിയ അപ്പധാനഭൂതം, സത്തപഞ്ഞത്തി

ഏവ പധാനഭാവേന ഗയ്ഹതീതി ദട്ഠം. ഉപചാരേ വാ പത്തേ
ആരമ്മണവഡ്ഡനം തത്ഥാപി സീമാസമ്ഭേദസിദ്ധിതോതി അധിപ്പായോ.

ഏകമാവാസം പരിച്ഛിന്ദിതാതി ഏതഥ “സത്തേ മേത്തായ ഫരിസ്സാമീ”തി
ഏവം ഞാണേന പരിച്ഛേദം കത്വാ ഏകാ രച്ഛാ പരിച്ഛിന്ദിതബ്ബാതി യോജനാ.
രച്ഛാഗഹണേന രച്ഛാവാസിനോ സത്താ ഗഹിതാ യഥാ ഏകം ദിസന്തി. ഏവം
സബ്ബത്ഥ.

൨൬൭. കസിണാനം നിസ്സന്ദോതി കസിണജ്ഞാനാനം നിസ്സന്ദഫലസദിസാ
ആരുപ്പാ അരുപജ്ഞാനാനി, കസിണജ്ഞാനാനം പാരിപൂരിയാവ
സിജ്ഞനതോ. തേഹി വിനാ അസിജ്ഞനതോതി കേചി. സമാധിനിസ്സന്ദോതി
രൂപജ്ഞാനസമാധിനം, ഹേട്ഠിമാനം തിണ്ണം അരുപജ്ഞാനസമാധിനബ്ബ
നിസ്സന്ദോ പടിപാടിയാ തേ അധിഗന്ത്വാവ പടിലഭിതബ്ബതോ .
വിപസ്സനാനിസ്സന്ദോ വിപസ്സനാനുഭാവേന ലദ്ധബ്ബതോ, വിപസ്സനാവസേനേവ ച
സമാപജ്ജിതബ്ബതോ. സമമവിപസ്സനാനിസ്സന്ദോ നിരോധസമാപത്തി. യഥാഹ
“ദീഹി ബലേഹി സമന്നാഗതത്താ”തിആദി (വിസുദ്ധിം ൨.൮൬൮).
“പുരിമബ്രഹ്മവിഹാരത്തയനിസ്സന്ദോ”തി ഇമിനാ മേത്താദിവസേന തീണി
ത്ഥാനാനി അധിഗന്ത്വാ റിതസ്സേവ ഉപേക്ഖാബ്രഹ്മവിഹാരോ, ന ഇതരസ്സാതി
ദസ്സേതി. തമേവത്ഥം ഉപമായ പാക്കടരം കത്വാ ദസ്സേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി
വുത്തം. യം പന്നേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

൨൬൮. സിയാതി വുച്ചമാനാകാരേന സിയാ കസ്സചി പരിവിതക്കോ.
ഏത്ഥാതി ഏതേസു മേത്താദീസു ബ്രഹ്മവിഹാരതാ വേദിതബ്ബാ,
ഇതരകമ്മട്ഠാനാനി അത്തഹിതപടിപത്തിമത്താനി. ഇമാനി പന “സബ്ബേ സത്താ
സുഖിതാ ഹോന്തു”തിആദിനാ (പടിം മം ൨.൨൨) പരഹിതപടിപത്തിഭൂതാനി.
തസ്ഥാ സത്തേസു സമ്മാ പടിപത്തിഭാവേന സേട്ഠാ ഏതേ വിഹാരാ.
ബ്രഹ്മാനോതി ഉപപത്തിബ്രഹ്മാനോ. തേ ഹി ഇയ ത്ഥാനഭാവനായ
വിനീവരണചിത്താ ഹുത്വാ ബ്രഹ്മലോകേ ഉപ്പന്നാ തത്ഥ യാവതായുകും
വിനീവരണചിത്താവ ഹോന്തി. തസ്ഥാ “നിദ്ദോസചിത്താ വിഹരന്തി”തി വദന്തി.
ബ്രഹ്മാനോതി വാ സകലബുദ്ധഗുണഹേതുഭൂതാനം ദാനപാരമിതാദീനം
ബുദ്ധകരയമ്മാനം പരിപൂരണവസേന ബ്രൂഹിതഗുണാ മഹാസത്താ
ബോധിസത്താ. തേ ഹി സബ്ബസത്താനം ഹിതേസന്നേന, അഹിതാപനയന്നേന,
സമ്പത്തിപമോദന്നേന, സബ്ബത്ഥ വിവജ്ജിതാഗതിഗമനമജ്ജയത്തഭാവായിട്ഠാനേന
ച നിദ്ദോസചിത്താ വിഹരന്തി. ഏവന്തി യഥാ തേ ഉപപത്തിബ്രഹ്മാനോ,
മഹാബോധിസത്തബ്രഹ്മാനോ വാ, ഏവം ഏതേഹി ബ്രഹ്മവിഹാരേഹി
സമ്പയുത്താ സമങ്ഗീഭൂതാ.

൨൬൯. ചതസ്സോവാതിആദിപഞ്ചസ്സാതി ചതസ്സോതിആദികസ്സ തിവിധസ്സ
പഞ്ചസ്സ. വിസുദ്ധിമഗ്ഗാദിവസാതി ഏതഥ ബ്യാപാദസംകിലേസാദിതോ
വിസുജ്ഞനപായോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ. ആദി-സദേന
ഹിതൂപസംഹാരാദിമനസിങ്കാരവിസേസാ സങ്ഗഹിതാ. ആസം മേത്താദീനം.
അപ്പമാണേതി പമാണരഹിതേ. യേനാതി യേന കാരണേന. തന്തി തസ്ഥാ. ദ-
കാരോ പദസന്ധികരോ.

ബ്യാപാദബഹുലസ്സ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോതി ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം,
ഉജുവിപച്ചനീകഭാവതോതി അധിപ്പായോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

പക്വപാതവസേന അനാഭുജനമനാഭോഗോ മജ്ജന്താകാരോതി അധിപ്പായോ. യായം ചതുബ്ബിയോ സത്തേസു മനസിങ്കാരോ വുത്തോ, തമേവ ഉപമായ ദസ്സേതും “യസ്മാ ച യഥാ മാതാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ വുത്തസ്സാപി ഹിതൂപസംഹാരാദിഅത്ഥസ്സ ഉപമേയുഭാവം ഉപനേത്വാ ദസ്സേതും അത്ഥുപനയനത്ഥോ “യസ്മാ ച”തി ച-സദുദാ. പരിയായേതി വാരേ, തസ്മിം തസ്മിം കിച്ചവസേന പരിവത്തനക്കമേതി അത്ഥോ. അബ്യാവടാതി അനുസ്സുക്കാ. തമാതി യഥാ മാതാ ദഹരാദീസു പുത്തേസു, തമാ സബ്ബസത്തേസു മേത്താദിവസേന മേത്തായനാദിവസികേന ഭവിതബ്ബന്തി യോജനാ. തസ്മാതി യസ്മാ സബ്ബേപി സംകിലേസധമ്മാ യഥാരഹം ദോസമോഹരാഗപക്ഖിയാ, തേഹി ച വിസുജ്ജന്തപായോ അപ്പമത്തോ, ഹിതൂപസംഹാരാദിവസേന ചതുബ്ബിയോ ച സത്തേസു മനസിങ്കാരോ, തസ്മാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗാദിവസാ ചതസ്സോവ അപ്പമത്തോ. ചതസ്സോപി ഏതാ ഭാവേതുകാമേന ന ഏകേകന്തി അധിപ്പായോ. സതി ഹി സബ്ബസങ്ഗഹേ കമേന ഭവിതബ്ബം. ഹിതേസിതാ മേത്തായനന്തി ആഹ “ഏവം പത്ഥിതഹിതാന”ന്തി. സമ്ഭാവേത്വാ വാതി “ഇമായ പടിപത്തിയാ അയം നിരയാദീസു നിബ്ബത്തേയ്യാ”തി പരികപ്പേത്വാ വാ. ദുക്ഖാപനയനാകആരപ്പവത്തിവസേന പടിപജ്ജിതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ. തതോ പരന്തി തതോ ഹിതാകാരപ്പവത്തിആദിതോ പരം. കത്തബ്ബാഭാവതോതി ചതുത്ഥസ്സ പകാരസ്സ കത്തബ്ബസ്സ അഭാവതോ. അയം കമോതി അയം ഇമാസം അപ്പമത്താനം യേഭുയേന പവത്തനക്കമോതി കത്വാ വുത്തം, ന “ഇമിനാവ കമേന ഏതാസം പവത്തി, ന അത്തേമാ”തി. മേത്താദീനം ഹി തിസ്സന്നം ഭാവനാനം കമനിയമോ നത്ഥി, യം വാ തം വാ പഠമം ഭാവേതും ലബ്ഭാ, ദേസനാക്കമവസേന വാ ഏവം വുത്തം.

ഏകസത്തസ്സാപീതി ഏകസ്സാപി സത്തസ്സ. അപ്പടിഭാഗനിമിത്തത്താ പരിച്ഛേദഗുഹണം നത്ഥി, ന ച സമ്മുതിസച്ചവസേന പവത്തം സത്തഗുഹണം പരിച്ഛിന്നരുപാദിഗുഹണം ഹോതീതി അപ്പനാപ്പത്തിയാ അപരാമാസസത്തഗുഹണമുദ്ധഭൂതാനം മേത്താദീനം ഏകസത്താരമ്മണാനവി അപ്പമാണഗോചരതാ വുത്താ. ഏവം പമാണം അഗുഹേത്വാതി യഥാ ഉദ്ധുമാതകാദീസു അതിരേകുദ്ധുമാതകാദിഭാവപ്പത്തേ പദേസേ നിമിത്തം ഗയ്ഹതി, ഏവം പമാണം അഗുഹേത്വാ. സകലഹരണവസേനാതി നിരവസേസഹരണവസേന.

൨൨൦. നിസ്സരണത്താതി ഏത്ഥ യം യസ്സ നിസ്സരണം, തം തസ്സ ഉജുപടിപക്വഭൂതമേവ ഹോതി. യഥാ കാമാനം നേക്ഖമ്മം, രൂപാനം ആരുപ്പാ, സങ്ഖാരാനം നിബ്ബാനം , ഏവം ദോമനസ്സസഹിതാനം ബ്യാപാദവിഹിംസാരതീനം നിസ്സരണഭൂതാ മേത്താകരുണാമുദിതാ ന സോമനസ്സരഹിതാ ഹോന്തി. നിസ്സരണഗുഹണേനേവ ച പുബ്ബഭാഗിയാനം താസം ഉപേക്ഖാസമ്പയോഗോപി അനുത്താതോതി ദട്ഠബ്ബം അനിസ്സരണഭാവതോ. തഥാ ഹി അട്ഠവീസതിയാ ചിത്തുപ്പാദേസു കരുണാമുദിതാനം പവത്തിം ആചരിയാ ഇച്ഛന്തി. ന ഹി ബ്രഹ്മവിഹാരുപേക്ഖാ ഉപേക്ഖാവേദനം വിനാ വത്തതി പാരിസുദ്ധിഉപേക്ഖാ വിധ. ന ഹി കദാചി പാരിസുദ്ധിഉപേക്ഖാ വേദനുപേക്ഖം വിനാ വത്തതീതി.

൨൨൧. സാതസഹഗതന്തി സുഖസഹഗതം. തസ്മാതി യസ്മാ “തതോ ത്വം ഭിക്ഖു”തിആദികായ (അം നിം വൃ.൬൩) ദേസനായ ചതുനന്വി അപ്പമത്താനം

സവിതക്കാദിഭാവോ വിയ ഉപേക്വാസഹഗതഭാവോപി വിത്തായതി, തസ്മാ. ചതസ്സോപി അപ്പമഞ്ഞാ ചതുകപഞ്ചകജ്യാനികാതി ചോദകസ്സ അധിപ്പായോ. ഏവഞ്ചിസതിതി യദി മൂലസമാധിമ്ഹി വൃത്തമത്ഥം അനന്തരം വൃത്തതായ ബ്രഹ്മവിഹാരേസു പക്ഖിപതി, ഏവം സന്തേ കായാനുപസ്സനാദയോപി ചതുകപഞ്ചകജ്യാനികാ സിയും, ന പന ഹോന്തി വിപസ്സനാവസേന ദേസിതത്താതി അധിപ്പായോ, ഹോന്തു കായാനുപസ്സനാദയോ ആനാപാനഭാവനാവസേന ചതുകപഞ്ചകജ്യാനികാതി വദേയ്യാതി ആസങ്കന്തോ ആഹ “വേദനാദീസു”തിആദി. ബൃഞ്ജനച്ഛായാമത്തം ഗഹേത്യാതി “മേത്താ മേ ചേതോവിമുത്തി ഭാവിതാ ഭവിസ്സതീ”തിആദിഹി ബൃഞ്ജനേഹി പകാസിതോ ഏവ ചിത്തസമാധി “അജ്ഞത്തം മേ ചിത്തം റിതം ഭവിസ്സതീ”തിആദിഹിപി ബൃഞ്ജനേഹി പകാസിതോതി ബൃഞ്ജനതോ ലബ്ഭമാനസമാധിച്ഛായാമത്തം ഗഹേത്യാ ഉഭയത്ഥ ലബ്ഭമാനം അധിപ്പായം അഗ്ഗഹേത്യാതി അത്ഥോ. സുത്തത്ഥം ഹി അഞ്ഞമാ വദന്തോ അയമാവാദിതായ സത്ഥാരം അപവദന്തോ നാമ ഹോതി. തേനാഹ “മാ ഭഗവന്തം അബ്ഭാചിക്ഖീ”തി.

൨൨൨. “തയിമം ദോസം പരിഹരിതുകാമേന ന സഞ്ചം സുത്തം നീതത്ഥമേവ, തസ്മാ ഗരുകുലതോ അധിപ്പായോ മഗ്ഗിതഞ്ചോ”തി ദസ്സേന്തോ “ഗമ്ഭീരം ഹീ”തിആദിം വത്ഥാ തത്ഥ ആദിതോ പട്ഠായ അധിപ്പായം ദസ്സേതും “അയഞ്ചി”തിആദിമാഹ. ആയാചിതാ ധമ്മദേസനാ ഏതേനാതി ആയാചിതധമ്മദേസനോ, തം ആയാചിതധമ്മദേസനം. ഏവമേവാതി ഗരഹണേ നിപാതോ, മുദാ ഏവാതി അത്ഥോ. അജ്ഞത്തത്തി ഗോചരജ്ഞത്തേ, കമ്മട്ഠാനാരമ്മണേതി അത്ഥോ . യസ്മാ ചിത്തേകഗ്ഗതാ നാമ സസന്തതിപരിയാപന്നാ ഹോതി, തസ്മാ അത്ഥവണ്ണനായം “നിയകജ്ഞത്തവസേനാ”തി വൃത്തം. ചിത്തം റിതം ഭവിസ്സതീതി ബഹിദ്ധാ അവിക്ഖിപ്പമാനം ഏകഗ്ഗഭാവേ റിതം ഭവിസ്സതി. തതോ ഏവ സുസഞ്ചിതം, സുട്ഠു സമാഹിതത്തി അത്ഥോ. ഉപ്പന്നാതി അവിക്ഖമ്ഭിതാ. പാപകാതി ലാമകാ. അകുസലാ ധമ്മാതി കാമച്ഛന്ദാദയോ അകോസല്ല്യസമ്ഭൂതട്ഠേന അകുസലാ ധമ്മാ. ചിത്തം പരിയാദായ പവത്തിതും ഓകാസാദാണേന കുസലചിത്തം വേപേത്യാ ന ച റസ്സന്തിതി യോജനാ. ഇമിനാ യമാവുത്തസ്സ സമാധാനസ്സ കാരണമാഹ.

ചിത്തേകഗ്ഗതാമത്തോതി ഭാവനമനുയുത്തേന പടിലദ്ധമത്തം നാതിസുഭാവിതം സമാധാനം. തം പന ഉപരി വുച്ചമാനാനം സമാധിവിസേസാനം മൂലകാരണഭാവതോ “മൂലസമാധി”തി വുത്തോ. സ്വായം ചിത്തേകഗ്ഗതാമത്തോ “അജ്ഞത്തമേവ ചിത്തം സഞ്ചപേമി സന്നിസാദേമി ഏകോദിം കരോമി സമാദഹാമി”തിആദിസു വിയ ഖണികസമാധി അധിപ്പേതോ. യഥേവ ഹി അഞ്ഞത്ഥാപി “ആരദ്ധം ഖോ പന മേ, ഭിക്ഖവേ, വീരിയം അഹോസി അസല്ല്പിനം...പേ... സമാഹിതം ചിത്തം ഏകഗ്ഗ”ന്തി (അ° നി° വൃ.൧൧; പാരാ° ൧൧) വത്ഥാ “വിവിചേവ കാമേഹീ”തിആദിവചനതോ (അ° നി° വൃ.൧൧) പഠമം വൃത്തചിത്തേകഗ്ഗതാ “ഖണികസമാധി”തി വിത്തായതി, ഏവമിധാപിതി. സോ ഏവ സമാധിതി മൂലസമാധിമാഹ.

അസ്സാതി ഭിക്ഖുനോ, അസ്സ വാ മൂലസമാധിസ്സ. ഭാവനന്തി വഡ്ഠനം. അയം സമാധിതി ച മൂലസമാധിയേവ അധിപ്പേതോ. ഏവം ഭാവിതോതി യഥാ അരണിസഹിതേന ഉപ്പാദിതോ അഗ്ഗി ഗോമയചുണ്ണാദിഹി വഡ്ഠിതോ

ഗോമയഗ്നിആദിഭാവം പത്തോപി അരണിസഹിതേന ഉപ്പാദിതമൂലഗ്നീത്വേവ വുച്ചതി, ഏവമിധാപി മൂലസമാധി ഏവ മേത്താദിവസേന വഡ്ഡിതോതി കത്വാ വുത്തം.

അഞ്ഞെസുപി ആരമ്മണേസു പഥവീകസിണാദീസു. തത്ത്വ യഥാ മേത്താഭാവനാപുണ്യങ്ഗമേന ഭാവനാനയേന പഥവീകസിണാദീസു സവിതക്കാദിഭാവവസേന ചതുക്കപഞ്ചകജ്ഞാനസമ്പാപനവിധിനാ മൂലസമാധിസ്ത ഭാവനാ വുത്താ, ഏവം കരുണാദിഭാവനാപുണ്യങ്ഗമം പഥവീകസിണാദീസുപി ഭാവനാവിധിം ദസ്തേത്വാ പച്ഛാ കായാനുപസ്സനാദിപുണ്യങ്ഗമം ഭാവനാവിധിം ദസ്തേന്തോ ആസവക്ഖയായ ധമ്മം ദേസേസി. തേന വുത്തം “കരുണാ മേ ചേതോവിമുത്തി”തിആദി. യദി ഏവം ധമ്മാനുപസ്സനാപരിയോസാനായ ദേസനായ അരഹത്തായിഗമായ കമ്മട്ഠാനസ്സ കമിതത്താ പുന “തതോ ത്വം, ഭിക്ഖു, ഇമം സമാധിം സവിതക്കമ്പീ”തിആദി (അം നിം വു.൬൩) കസ്മാ വുത്തന്തി? ധമ്മാനുപസ്സനായ മത്ഥകപ്പത്തിദസ്സനത്ഥം. സാ ഹി സങ്ഖാരുപേക്ഖാഭാവേന വത്തമാനാ യഥാവുത്തജ്ഞാനധമ്മേ സമ്മസന്തീ വിസേസതോ മത്ഥകപ്പത്താ നാമ ഹോതി. ഫലസമാപത്തിഭൂമിദസ്സനത്ഥം വുത്തന്തി കേചി.

പുന യതോ വോ തേതിആദി അരഹത്തപ്പത്തിതോ ഉദ്ധം ലദ്ധബ്ബഹാസുവിഹാരദസ്സനം. തത്ത്വ ഗഗ്ഘസീതി ഗമിസ്സസി. തസ്മാതി യസ്മാ “സവിതക്കമ്പീ”തിആദികാ ദേസനാ മേത്താദിനം ആരമ്മണേതോ അഞ്ഞെസ്ഥിം ആരമ്മണേ സമാധിം സന്ധായ വുത്താ, ന അപ്പമഞ്ഞാ, തസ്മാ. “തഥേവാ”തിആദിനാ ഗന്ഥന്തരേനപി തഥേവത്ഥം സമത്ഥേതി. തത്ത്വ തഥേവാതി തികചതുക്കജ്ഞാനവസേനേവ. അഭിധമ്മേതി ചിത്തുപ്പാദകണ്ഡേ (ധം സം ൨൫൧ ആദയോ), അപ്പമഞ്ഞാവിഭങ്ഗാദീസു (വിഭം ൬൮൪ ആദയോ) ച തത്ത്വ തത്ത്വ അഭിധമ്മപ്പദേസേസു.

൨൭൩. സുഭപരമാദിവസേനാതി സുഭ-സദ്ദോ “സുഭന്തേവ അധിമുത്തോ ഹോതീ”തി (പടിം മം ൧.൨൧൨; അം നിം വു.൬൬) ഏവം വുത്തസുഭവിമോക്ഖം സന്ധായ വുത്തോ ഉത്തരപദലോപേന. പരമ-സദ്ദോ ഉക്കംസത്ഥോ. സുഭോ സുഭവിമോക്ഖോ പരമോ ഉക്കംസോ പരമാ കോടി ഏതിസ്സാതി സുഭപരമാ, മേത്താചേതോവിമുത്തി, തതോ പരം തായ സാധേതബ്ബം നത്ഥീതി അത്ഥോ. അസാധാരണസ്സ അത്ഥസ്സ അധിപ്പേതത്താ വിപസ്സനാസുഖാദയോ ഇധ അനവസരാ. ഇതരേതരവിസിട്ഠാപേതേ വിസേസാ, പഗേവ പരേഹി. തേനാഹ “അഞ്ഞമഞ്ഞം അസദിസോ ആനുഭാവവിസേസോ വേദിതബ്ബോ”തി. വിസേസേത്വാതി അഞ്ഞമഞ്ഞം വിസിട്ഠം കത്വാ.

തസ്സ തസ്സ ഉപനിസ്സയത്താതി സുഭവിമോക്ഖാദികസ്സ തസ്സ തസ്സ വിമോക്ഖസ്സ പകത്ത്വപനിസ്സയവസേന ഉപനിസ്സയപച്ചയഭാവതോ. ഇദാനി തമത്ഥം പാകടതരം കത്വാ ദസ്തേതും “മേത്താവിഹാരിസ്സാ”തിആദി വുത്തം. അസ്സ മേത്താവിഹാരിസ്സ ചിത്തം ഉപസംഹാരതോതി സമ്ബന്ധോ. അപ്പടിക്കുലപരിചയാതി മേത്താഭാവനാവസേന സത്തസത്തിതേ യത്ത്വ കത്ഥചി ആരമ്മണേ അപ്പടിക്കുലാകാരേനേവ ഗഹണസ്സ പരിചിതത്താ. തസ്സ സങ്ഖാരഭൂതമ്പി യം കിഞ്ചി ആരമ്മണം അപ്പടിക്കുലാകാരേനേവ പച്ചുപതിട്ഠതി, പഗേവ സഭാവതോ. “അപ്പടിക്കുല”ന്തി തത്ത്വ ചിത്തം അഭിരതിവസേന നിരാസങ്കം പവത്തതി, പച്ചനികയമ്മേഹി ച സുഖേന, സുട്ഠ ച വിമുച്ചതി, യതസ്സ

ത്യാനസ്സ വിമോക്ഖപരിയായോ വുത്തോ. തേനാഹ “അപ്പടിക്കുലേസു”തിആദി. യമാവുത്തോ ച അത്ഥോ അനത്ഥചരണാദിഅധിപ്പായേന സചേതനേ ആരമ്മണേ ആഘാതം ഉപ്പാദേതസ്സ പടിക്കുലപരിചയാ അചേതനേപി വാതാതപാദികേ ആഘാതുപ്പത്തിയാ വിഭാവേതഞ്ചോ. ന തതോ പരന്തി തതോ സുഭവിമോക്ഖതോ പരം കസ്സചി വിമോക്ഖസ്സ ഉപനിസ്സയോ ന ഹോതീതി അത്ഥോ.

അഭിഹനന്തി ഏതേനാതി അഭിഘാതോ, ദണ്ഡോ അഭിഘാതോ യസ്സ തം ദണ്ഡാഭിഘാതം, തം ആദി യസ്സ തം ദണ്ഡാഭിഘാതാദി, ദണ്ഡാഭിഘാതാദി രൂപം നിമിത്തം യസ്സ തം ദണ്ഡാഭിഘാതാദിരൂപനിമിത്തം. കിം പന തന്തി ആഹ “സത്തദുക്ഖ”ന്തി, ദണ്ഡപ്പഹാരാദിജനിതം കരജരൂപഹേതുക്കം സത്താനം ഉപ്പജ്ജനകദുക്ഖന്തി അത്ഥോ. രൂപേ ആദിനവോ സുപരിവിദിതോ ഹോതി കരുണാവിഹാരിസ്സ രൂപനിമിത്തത്താ, ദുക്ഖസ്സ കരുണായ ച പരദുക്ഖാസഹനരസത്താതി അധിപ്പായോ. തത്ഥ ആകാസേ. ചിത്തം പക്ഖന്തി സബ്ബസോ രൂപാനം അഭാവോ വിവരമപഗമോതി.

തേന തേനാതിആദിസു അയം യോജനാ - തേന തേന ഭോഗസമ്പത്തിആദിനാ പാമോജ്ജകാരണേന പമുദിതാനം സത്താനം ഉപ്പന്നപാമോജ്ജവിത്താണം സമനുപസ്സന്തസ്സ യോഗിനോ “സാധു വതായം സത്തോ പമോദതീ”തി മുദിതായ പവത്തിസമ്ഭവതോ പമുദിതവിത്താണസ്സ ദസ്സനേന വിത്താണഗുഹണപരിചിതം ചിത്തം ഹോതീതി.

അനുക്കമാധിഗതന്തി ആകാസകസിണവജ്ജേ യത്ഥ കത്ഥചി കസിണേ രൂപാവചരജ്ജ്യാനാധിഗമാനുകമേന രൂപവിരാഗഭാവനായ അധിഗതം. ആകാസനിമിത്തം ഗോചരോ ഏതസ്സാതി ആകാസനിമിത്തഗോചരം, തസ്ഥിം ആകാസനിമിത്തഗോചരേ പമാരുപ്പവിത്താണേ. ചിത്തം ഉപസംഹാരതോതി ദുതിയാരുപ്പാധിഗമായ ഭാവനാചിത്തം നേന്തസ്സ, തമാ ഭാവയതോതി അത്ഥോ. തത്ഥാതി തസ്ഥിം പമാരുപ്പവിത്താണേ. ചിത്തന്തി വിത്താണഞ്ചായതനചിത്തം. പക്ഖന്തിതി അനുപവിസതി വിമോക്ഖഭാവേന അപ്പേതി.

ആഭോഗാഭാവതോതി “സുഖിതാ ഹോന്തു”തിആദിനാ (പടിം മം ൨.൨൩) സുഖാസീസനാദിവസേന ആഭുജനാഭാവതോ. സത്താനം സുഖാസീസനാദിവസേന പവത്തമാനാ മേത്താദിഭാവനാവ പരമത്ഥഗുഹണമുഖേന സത്തേ ആരമ്മണം കരോതി, ഉപേക്ഖാഭാവനാ പന തമാ അപ്പവത്തിത്ഥാ കേവലം അജ്ജ്യുപേക്ഖനവസേനേവ സത്തേ ആരമ്മണം കരോതീതി ആഹ “ഉപേക്ഖാവിഹാരിസ്സ സുഖദുക്ഖാദിപരമത്ഥഗുഹവിമുഖഭാവതോ അവിജ്ജമാനഗുഹണദുക്ഖം ചിത്തം ഹോതീ”തി. നനു ച “കമ്മസ്സകാ സത്താ, തേ കസ്സ രുചിയാ സുഖിതാ വാ ഭവിസ്സന്തീ”തിആദിനാ പടിക്ഖേപവസേനപി പരമത്ഥഗുഹണമുഖേനേവ ഉപേക്ഖാബ്രഹ്മവിഹാരോപി സത്തേ ആരമ്മണം കരോതീതി? സച്ചമേതം, തം പന ഭാവനായ പുബ്ബഭാഗേ, മത്ഥകപ്പത്തിയം പന കേവലം അജ്ജ്യുപേക്ഖനവസേനേവ സത്തേ ആരമ്മണം കരോതീതി സവിസേസം പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനേ ഏവ വിസയേ തസ്സ പവത്തി. അവിജ്ജമാനഗുഹണദുക്ഖതാ ച അജ്ജ്യുപേക്ഖനവസേന അപ്പന്നാപ്പത്തിയാ അപരാമാസസത്തഗുഹണമുഖഭൂതതായ വേദിതഞ്ചാ. സേസം വുത്തനയമേവ.

൨൭൪. സബ്ബാപേതാതി സബ്ബാപി ഏതാ അപ്പമഞ്ഞാ. ദാനാദീനന്തി പാരമിഭാവപ്പത്താനം ദാനാദീനം ബുദ്ധകരയമ്മാനം. സബ്ബകല്യാണയമ്മാനന്തി സബ്ബേസം അനവജ്ജയമ്മാനം, സമതിംസായ പാരമിതാനം, തന്നിമിത്താനം ബുദ്ധയാനിയാനഞ്ച, സബ്ബേഹി വാ സുന്ദരസഭാവാനം. ന ഹി ലോകീയയമ്മാ ബുദ്ധകരയമ്മേഹി ആനുഭാവതോ ഉക്കട്ഠാ നാമ അത്ഥി, ബുദ്ധയമ്മേസു വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. പരിപൂരികാതി പരിവുദ്ധികരാ. അധിട്ഠാനാനി വിയ ഹി അപ്പമഞ്ഞാ സബ്ബാസം പാരമിതാനം പാരിപൂരികരാ.

“ഹിതജ്ജ്യാസയതായാ”തിആദിനാ മേത്താബ്രഹ്മവിഹാരാദീനം ഉപേക്ഖാബ്രഹ്മവിഹാരസ്സ അധിട്ഠാനഭാവദസ്സനമുഖേന ചതുഹി അപ്പമഞ്ഞാഹി അത്തനോ സന്താനസ്സ പഗേവ അഭിസങ്ഖതത്താ മഹാബോധിസത്താ ദാനാദിപാരമിയോ പൂരേതും സമത്ഥാ ഹോന്തി, നാഞ്ഞമാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി. ഇമസ്സ ദാതബ്ബം, ഇമസ്സ ന ദാതബ്ബന്തി നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠബ്ബം, “ഇദം ദാതബ്ബം, ഇദം ന ദാതബ്ബന്തി ച വിഭാഗം അകത്ഥാ”തി വത്തബ്ബതോ. ദേയ്യപടിഗ്ഗാഹകവികപ്പരഹിതാ ഹി ദാനപാരമിതാ. യഥാഹ -

“യഥാപി കുമ്ഭോ സമ്പുണ്ണോ, യസ്സ കസ്സചി അയോകതോ;
വമതേവുദകം നിസ്സേസം, ന തത്ഥ പരിരക്ഖതീ”തി. (ബു° ൮൦° ൨.൧൧൮);

“സബ്ബസത്താന”ന്തി ഇദം “സുഖനിദാന”ന്തി ഇമിനാപി സമ്ബന്ധിതബ്ബം, “ദേന്തീ”തി ഇമിനാ ച. തേന ദേയ്യയമ്മേന വിയ ദാനയമ്മേനാപി മഹാസത്താനം ലോകസ്സ ബഹുപകാരതാ വുത്താ ഹോതി, തഥാ തസ്സ പരിണാമനതോ. തദത്ഥദീപനത്ഥം ഹി “വിഭാഗം അകത്ഥാ”തി വത്ഥാപി “സബ്ബസത്താന”ന്തി വുത്തം. തേസന്തി സബ്ബസത്താനം. ഉപഘാതന്തി ഏത്ഥാപി “വിഭാഗം അകത്ഥാ”തി ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. അയം ഹേത്ഥ പദയോജനാ - വിഭാഗം അകത്ഥാ ഉപഘാതം പരിവജ്ജയന്താ സബ്ബസത്താനം സുഖനിദാനം സീലം സമാദിയന്തീതി. സത്തകാലവികപ്പരഹിതാ ഹി സീലപാരമിതാ, ലോകത്ഥമേവ ചസ്സ ഫലം പരിണമീയതി. നേകഖമ്മം ഭജന്തീതി പബ്ബജ്ജം ഉപഗച്ഛന്തി. പബ്ബജിതസ്സ ഹി സബ്ബസോ സീലം പരിപൂരതി, ന ഗഹട്ഠസ്സ. ഇധാപി “വിഭാഗം അകത്ഥാ സബ്ബസത്താനം സുഖനിദാന”ന്തി ഇദം ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. ന ഹി ബോധിസത്താ കാലവിഭാഗം കത്ഥാ പബ്ബജ്ജം അനുതിട്ഠന്തി, സീലം വാ സമാദിയന്തി, നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം യാനാദിനേക്ഖമ്മഭജനസ്സാപി ഇച്ഛിതബ്ബത്താ. സബ്ബസത്താനം സുഖനിദാനതാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയാവ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. ഹിതാഹിതേസുതി അത്ഥാനത്ഥേസു. അസമ്മോഹത്ഥായാതി സമ്മോഹവിദ്ധംസനായ. പഞ്ചം പരിയോദപേന്തീതി യോഗവിഹിതം വിജ്ജാട്ഠാനാദിം അസ്സുതം സുണന്താ സുതം വോദപേന്താ അഹംകാരമമംകാരാദിം വിധുനന്താ ഞാണം വിസോധേന്തി. “അഹം മമാ”തി വികപ്പരഹിതാ ഹി പഞ്ചാപാരമിതാ. ഹിതസുഖത്ഥായാതി സത്താനം ഹിതസുഖാദിവുദ്ധിയത്ഥമേവ. നിച്ചന്തി സതത്ഥം അവിച്ഛേദേന പടിപക്ഖേന അവോകിണ്ണം. വീരിയമാരഭന്തീതി യഥാ സത്താനം അനുപ്പന്നം ഹിതസുഖം ഉപ്പജ്ജതി, ഉപ്പന്നം അഭിവഡ്ഢതി, ഏവം പരക്കമം കരോന്തി. സങ്കോചവിക്ഖേപരഹിതാ ഹി വീരിയപാരമിതാ. “വീരഭാവം പത്താപീ”തി ഇമിനാ അപരദ്ധാനം നിഗ്ഗഹസമത്ഥം ദസ്സേതി. നാനപ്പകാരകം അപരാധം ഖമന്തീതി മമ്മച്ഛേദനാകാരേന അത്തനി പവത്തിതം നാനാവിധം

അപരാധം സഹന്തി. അത്തപരവികപ്പവിരഹിതാ ഹി ദോസസഹനാ
ഖന്തിപാരമിതാ.

പടിഞ്ഞം ന വിസംവാദേന്തീതി അവിസംവാദനസാമന്തേന സബുസ്തപി
അനരിയവോഹാരസ്സ അകരണമാഹ. പടിഞ്ഞാതേ, അപടിഞ്ഞാതേ ച
ദിട്ഠാദികേ മിച്ഛാവികപ്പരഹിതാ ഹി സച്ചപാരമിതാ. അവിചലാധിട്ഠാനാതി
യമാസമാദിന്നേസു ദാനാദിധമ്മേസു നിച്ഛലാധിട്ഠായിനോ
അചലസമാദാനാധിട്ഠാനാ, സമാദിന്നേസു ച ബുദ്ധകരധമ്മേസു സമ്മദേവ
അവട്ഠാനം അധിട്ഠാനപാരമിതാ. തേസ്മൂതി സത്തേസു. അവിചലായാതി
പടിപക്ഖേന അകമ്പനീയായ. ഏവന്തി യമാവുത്തേന സത്തേസു
ഹിതജ്ഞാസയതാദിആകാരേന. യഥാ ച ബ്രഹ്മവിഹാരാധിട്ഠാനാ പാരമിയോ,
ഏവം അധിട്ഠാനാധിട്ഠാനാപി. തഥാ ഹി യഥാപടിഞ്ഞം പരാനുഗൃഹായ
പാരമീനം അനുട്ഠാനേന സച്ചാധിട്ഠാനം, തപ്പടിപക്ഖപരിച്ഛാഗതോ
ചാഗാധിട്ഠാനം, പാരമീഹി സചിത്തുപസമതോ ഉപസമാധിട്ഠാനം, താഹി
പരഹിതൂപായകോസല്ലതോ പഞ്ഞാധിട്ഠാനം. ഏവം പച്ചേകമ്പി പാരമിതാസു
യഥാരഹം നേതബ്ബം. അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരതോ പന പാരമിതാസു
യം വത്തബ്ബം, തം പരമത്ഥദീപനിയം ചരിയാപിടകവണ്ണനായം വുത്തനയേനേവ
വേദിതബ്ബം, അതിവിത്ഥാരഭയേന ന വിത്ഥാരയിമ്ഹ. തഥാ
ദസബലഞാണാദികേതി. ഏതാവ ഹോന്തീതി ഏതാ ഹോന്തി ഏവാതി യോജനാ.

ബ്രഹ്മവിഹാരനിദ്രേസവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി നവമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

ഫം. ആരുപ്പനിദ്രേസവണ്ണനാ

പഠമാരുപ്പവണ്ണനാ

൨൦൫. ഉദ്ദിഷ്ടംസൂതി “ചത്താരോ ആരുപ്പാ”തി ഏവം ഉദ്ദിഷ്ടംസു, നിദ്ധാരണേ ചേതം ഭൂമ്മം. തേനേവാഹ “ചതുസു ആരുപ്പേസു”തി. തത്ത്വ രൂപവിവേകേന അരുപം, അരുപമേവ ആരുപ്പം ത്യാനം, ഇയ പന തദത്ത്വം കമ്മട്ഠാനം അധിപ്പേതം. തം ഭാവേതുകാമോ ചതുത്വജ്ഞാനം ഉപ്പാദേതീതി സമ്ബന്ധോ. രൂപാധികരണത്തി രൂപഹേതു. ഹേതുഅത്ഥോ ഹി ഏതഥ അധികരണ-സദ്രോ “കാമാധികരണ”തിആദീസു (മം നിം ച.ചന്ദ്രവ-ചന്ദ്രൻ) വിയ. ദണ്ഡനട്ഠേന ദണ്ഡോ, മുഗ്ദ്ധരാദി. പരപിളാധിപ്പായേന തസ്സ ആദാനം ദണ്ഡാദാനം. സത്താനം സസനട്ഠേന സത്ത്വം, ആവുധം. ഭണ്ഡനം കലഹോ. വിരോധോ വിഗൃഹോ. നാനാവാദോ വിവാദോ. ഏതത്തി യഥാവുത്തം ദണ്ഡാദാനാദികം. സബ്ബസോതി അനവസേസതോ. ആരുപ്പേ അരുപഭാവേ, ആരുപ്പേ വാ ഭവേ. രൂപാനംയേവാതി ദിട്ഠാദീനവാനം രൂപാനംയേവ, ന അരുപാനത്തി അധിപ്പായോ. നിബ്ബിദായാതി വിക്ഖമ്ഭനവസേന നിബ്ബിന്ദനത്വായ. വിരാഗായാതി വിരജ്ജനത്വായ. നിരോധായാതി നിരുജ്ജ്വനത്വായ. സബ്ബമേതം സമതിക്കമം സന്ധായ വുത്തം. ദണ്ഡാദാനാദീനത്തി ആദി-സദ്രേന അദിന്നാദാനാദികം സബ്ബം രൂപഹേതുകം അനത്ത്വം സങ്ഗത്ത്വാതി, ന ഇയ പാളിയം ആഗതമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. കരജരൂപേതി യഥാവുത്താദീനവാധികരണഭാവയോഗ്യം ദസ്സേതും വുത്തം, ഓളാരികരൂപേതി അത്ഥോ. ആദീനവന്തി ഭോസം. തസ്സാതി രൂപസ്സ. ആലോകോതി വണ്ണവിസേസോ ഏവാതി തത്ത്വ പവത്തം പടിഭാഗനിമിത്തം ഉഗ്ഘാടേത്വാ സിയാ ആകാസനിമിത്തം ഉഗ്ഘാതേതും, ന പന പരിച്ഛിന്നാകാസകസിണം ഉഗ്ഘാടേത്വാ. തസ്സ ഹി ഉഗ്ഘാടനാ നാമ രൂപനിമിത്തേനേവ സിയാതി ആഹ “ഠപേത്വാ പരിച്ഛിന്നാകാസകസിണം നവസു”തി. കേചി പന “ആലോകകസിണസി ഠപേത്വാ അട്ഠസു”തി വദന്തി, തസ്സ പന ഠപനേ കാരണം ന ദിസ്സതി, കരജരൂപം അതിക്കന്തം ഹോതി തസ്സ അനാലമബ്ബനതോ.

യദി ഏവം കസ്ഥാ “ചതുത്വജ്ഞാനവസേനാ”തി വുത്തം. നനു പഠമജ്ഞാനാദീനിപി തസ്സ അനാലമബ്ബനവസേനേവ പവത്തത്തി പടിഭാഗനിമിത്താരമ്മണത്താ? സച്ചമേതം, ഓളാരികങ്ഗപ്പഹാനതോ പന സന്തസഭാവേന ആനേഞ്ജപ്പത്തേന ചതുത്വജ്ഞാനേന അതിക്കന്തം സുട്ഠ അതിക്കന്തം നാമ ഹോതീതി “ചതുത്വജ്ഞാനവസേനാ”തി വുത്തം . കേചി “അസ്സാസപസ്സാസാനം നിരുജ്ജ്വനതോ, കാമയാതുസമതിക്കമനതോ ചാ”തി വദന്തി, തം അകാരണം, ഇതരേസം ചിത്തസമുട്ഠാനരൂപാനം സമ്ഭവതോ, ഹേട്ഠിമജ്ഞാനാനഞ്ച അകാമയാതുസംവത്തനീയതോ. തപ്പടിഭാഗമേവാതി കരജരൂപപടിഭാഗമേവ നിമിത്തഗ്ഗാഹസമ്ഭവതോ. സദിസഞ്ച നാമ തം ന ഹോതി, തസ്ഥാ കിം തസ്സ സമതിക്കമനേനാതി അനുയോഗം സന്ധായ “കഥം? യഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ കഥന്തി കഥേതുകമ്യതാപുച്ഛാ. യഥാതി ഓപമ്മത്ഥേ നിപാതോ. ലേഖാചിത്തത്തി കാളവണ്ണാദിനാ കതപരികമ്മായ ലേഖായ ചിത്തം. ഫലിതന്തരന്തി വിവരം. ദിസ്വാതി ദൂരതോ ദിസ്വാ. സമാനരൂപസദൃസമുദാചാരന്തി സദിസരൂപസങ്ഠാനസരൂപയോഗം.

ആരമ്മണവസേനാതി “മമ ചക്ഖു സോഭനം, മമ കായോ മിരോ, മമ പരിക്ഖാരാ സുന്ദരാ”തി ഏവം ആരമ്മണകരണവസേന. കരജരൂപസമങ്ഗികാലോതി അത്തനോ അത്തഭാവരൂപേന ചേവ ആരമ്മണരൂപേന ച സമന്നാഗതകാലോ. തസീതി കസിണരൂപസ്സപി. സാമിഅത്ഥേ ഹി ഇദം ഉപയോഗവചനം. ഭയസന്താസഅദസ്സനകാമതാ വിയ സമതിക്കമിതുകാമതാതി യോജനാ. ഇദഞ്ച യഥാവുത്താനം നിബ്ബിദാവിരാഗനിരോധാനം സാധാരണവചനം. തേ ഹി തയോ അപേക്ഖിത്വാ ഭയസന്താസഅദസ്സനകാമതാ വുത്താ. ഏകോ കിര സുനഖോ വനേ സുകരേന പഹടമത്തോ പലാതോ, സോ അരുപദസ്സനവേലായ ഭത്തപചനഉക്ഖലിം ദൂരതോ ദിസ്വാ സുകരസത്തായ ഭീതോ ഉത്തസന്തോ പലായി, പിസാചഭീരുകോ

പുരിസോ രത്തിഭാഗേ അപരിചിതേ ദേശേ മത്ഥകച്ഛിന്നം താലക്ഖണ്ഡം ദിസാ പിസാചസഞ്ഞായ ഭീതോ ഉത്തസന്തോ മുച്ഛിതോ പപതി, തം സന്ധായ വുത്തം “സുകരാ...പേ... വേദിതബ്ബാ”തി.

൨൨൬. ഏവന്തി യഥാവുത്തം ഓപമ്മത്ഥം നിഗമേന്തോ ആഹ. സോതി യോഗാവചരോ. തസ്ഥിം ത്യാണേ ആദിനവം പസ്സതീതി സമ്ബന്ധോ. രൂപന്തി കസിണരൂപം. സന്തവിമോക്ഖതോതി അരുപജ്ജ്യാനതോ. താനി ഹി “യേ തേ സന്താ വിമോക്ഖാ അതിക്കമ്മ രൂപേ ആരുപ്പാ”തിആദീസു (അ° നി° ൮.൨൨; ൧൦.൯) സന്തവിമോക്ഖാതി ആഗതാ. സന്തതാസിദ്ധി ചസ്സ അനുസ്സുതിതോ ദട്ഠബ്ബാ. യഥേവാതി ഏവ-കാരേണ യേന പകാരേണ ഏതം രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനം ദുവണ്ഡികം, ഏവം ആരുപ്പാനിപീതി ഉപേക്ഖാചിത്തേകഗ്ഗതാവസേന ദുവണ്ഡികത്തം ദസ്സേതി, ന തതിയജ്ജ്യാനേ വിയ ദുവണ്ഡികതാമത്തം. നനു ചേത്ഥാപി ദുവണ്ഡികതാമത്തമേവ ഭൂമിഭേദതോതി? നായം ദോസോ ഉപമോപമേയുഭാവസ്സ ഭിന്നാധികരണതോ.

തത്ഥാതി തസ്ഥിം രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനേ. നികന്തിന്തി അപേക്ഖം. പരിയാദായാതി ആദിനവദസ്സന്നേ തസ്ഥിം ത്യാണേ വേപേതാ, അനപേക്ഖോ ഹുത്ഥാതി അത്ഥോ. സന്തതോ മനസികരണേനേവ പണീതതോ, സുഖുമതോ ച മനസികാരോ സിദ്ധോ ഹോതീതി ആഹ “സന്തതോ അനന്തതോ മനസി കരിത്ഥാ”തി. പത്ഥരിത്ഥാതി പശേവ വഡ്ഡിതം, തദാ വഡ്ഡനവസേന വാ പത്ഥരിത്ഥാ. തേനാതി കസിണരൂപേന. ഉഗ്ഘാടേതി കസിണന്തി രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനസ്സ ആരമ്മണഭൂതം പഥവീകസിണാദികസിണരൂപം അപന്തേതി. ഉഗ്ഘാടനവിധിം പന ദസ്സേന്തോ “ഉഗ്ഘാടേന്തോ ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സംവേല്ലേതീതി പടിസംഹരതി. അന്തദത്ഥുതി ഏകംസേന. നേവ ഉബ്ബട്ടതീതി നേവ ഉട്ഠഹതി. ന വിവട്ടതീതി ന വിനിവട്ടതി. ഇമസ്സാതി ഇമസ്സ കസിണരൂപസ്സ. അമനസികാരന്തി മനസി അകരണം അചിന്തനം. മനസികാരഞ്ച പടിച്ഛാതി “ആകാസോ ആകാസോ”തി ഭാവനാമനസികാരഞ്ച നിസ്സായ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനസ്സ ആരമ്മണഭൂതം കസിണരൂപം ന സഞ്ചേന സബ്ബം മനസി കരോതോ, തേന ച ഫുട്ഠോകാസം “ആകാസോ ആകാസോ”തി മനസി കരോതോ യദാ തം ഭാവനാനുഭാവേന ആകാസം ഹുത്ഥാ ഉപട്ഠാതി, തദാ സോ കസിണം ഉഗ്ഘാടേതി നാമ, തഞ്ച തേന ഉഗ്ഘാടിതം നാമ ഹോതീതി. തേനാഹ “കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസമത്തം പഞ്ഞായതീ”തി. സബ്ബമേതന്തി തിവിധമ്പേതം ഏകമേവ പരിയായഭാവതോ.

“നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭന്തി”തി കസ്ഥാ വുത്തം? നനു രൂപാവചരപഞ്ചജ്ജ്യാനസ്സ ഉപചാരക്ഖണ്ഡേവ നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭിതാനി, തതോ പട്ഠായ ചസ്സ ന നേസം പരിയുട്ഠാനം. യദി സിയാ, ത്യാനതോ പരിഹായേയ്യ? യം പന്തേകേ വദന്തി “അത്ഥേവ സുഖുമാനി അരുപജ്ജ്യാനവിക്ഖമ്ഭന്തേയ്യാനി നീവരണാനി, താനി സന്ധായേതം വുത്ത”ന്തി, തം തേസം മതിമത്തം. ന ഹി മഹഗ്ഗതകുസലേസു ലോകുത്തരകുസലേസു വിയ ഓധിസോ പഹാനം നാമ അത്ഥി. യോ പന രൂപാവചരേഹി ആരുപ്പാനം ഉളാരഫലതാദിവിസേസോ, സോ ഭാവനാവിസേസേന സന്തതരപണീതതരഭാവേന തേസുയേവ പുരിമപുരിമേഹി പച്ഛിമപച്ഛിമാനം വിയാതി ദട്ഠബ്ബം. “വിക്ഖമ്ഭന്തി”തി പന വചനം വണ്ണഭണനവസേന വുത്തം. തഥാ ഹി അന്തത്ഥാപി ഹേട്ഠാ പഹീനാനം ഉപരി പഹാനം വുച്ചതി. യേ പന “സഞ്ചേ കുസലാ ധമ്മാ സഞ്ചേസം അകുസലാനം പടിപക്ഖാതി കത്ഥാ ഏവം വുത്ത”ന്തി വദന്തി, തേഹി ദുതിയജ്ജ്യാനൂപചാരാദീസു നീവരണവിക്ഖമ്ഭനാവചനസ്സ കാരണം വത്തബ്ബം. സതി സന്തിട്ഠതീതി ആകാസനിമിത്താരമ്മണാ സതി സമ്മാ സുപട്ഠിതാ ഹുത്ഥാ തിട്ഠതി. സതിസീസേന ചേത്ഥ ഉപചാരജ്ജ്യാനാനുഗുണാനം സദ്ധാപഞ്ചമാനം സകിച്ചയോഗം ദസ്സേതി. ഉപചാരേനാതി ഉപചാരജ്ജ്യാനേന. ഇധാപീതി രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനം സന്ധായ സമ്പിണ്ഡനം. തം ഹി ഉപേക്ഖാവേദനാസമ്പയുത്തം. സേസന്തി “സേസാനി കാമാവചരാനീ”തിആദി. യം ഇധ വത്തബ്ബമവുത്തം, തം പന പഥവീകസിണനിദൃസേ

(വിസുദ്ധിഃ ച.മ. ആദയോ) വൃത്തനയാനുസാരേണ വേദിതബ്രന്തി ആഹ
“പഥവീകസിണേ വൃത്തനയമേവാ”തി.

ഏവം യം തത്ത്വ അവിസിദ്ഠം, തം അതിദിസിത്വാ ഇദാനി വിസിദ്ഠം ദസ്തേതും
“അയം പന വിസേസോ”തിആദിമാഹ. യാനപ്പുതോളി കുമ്പ്ഭിമുഖാദീനന്തി
ഓഗുണ്ഠനസിവികാദിയാനാനം മുഖം യാനമുഖം, പുതോളിയാ മുദുകദാരസ്ത മുഖം
പുതോളിമുഖം, കുമ്പ്ഭിമുഖന്തി പച്ചേകം മുഖ-സദോ സമ്ബന്ധിതബ്രോ. ആകാസംയേവ
യാനമുഖാദിപരിച്ഛിനം. പരികമ്മമനസികാരോതി പരികമ്മഭൂതേന മനസികാരേണ
ഉപചാരജ്ഞാനേന. പരികമ്മം അനുലോമം ഉപചാരോതി ച അനന്തമന്തരഞ്ഛേതം.
പേക്ഖമാനോ അരുപാവചരജ്ഞാനചക്ഖുനാ.

൨൦൭. സബ്ബാകാരോതി രൂപനിമിത്തം ദണ്ഡാദാനസമ്ഭവദസ്സനാദിനാ സബ്ബേന
രൂപയമ്മേസു, പഥവീകസിണാദിരൂപനിമിത്തേസു, തദാരമ്മണ്ണജ്ഞാനേസു ച
ദോസദസ്സനാകാരേണ, തേസു ഏവ വാ രൂപാദിസു
നികന്തിപ്പഹാനഅനാവജ്ജിതുകാമതാദിനാ. രൂപജ്ഞാനസി രൂപന്തി വുച്ചതി
ഉത്തരപദലോപേന “രൂപുപപത്തിയാ മഗ്ഗം ഭാവേതി”തിആദിസു (ധം സം ചന്ദ്രം; വിഭി-
ന്ന൨൭) യഥാ രൂപഭവോ രൂപം. രൂപീതി ഹി രൂപജ്ഞാനലാഭിതി അത്ഥോ.
ആരമ്മണ്ണസി കസിണരൂപം രൂപന്തി വുച്ചതി പുരിമപദലോപേന യഥാ “ദേവദത്തോ
ദത്തോ”തി. രൂപാനിപസ്സതീതി കസിണരൂപാനി ധ്യാനചക്ഖുനാ പസ്സതീതി അത്ഥോ.
തസ്മാതി യസ്മാ ഉത്തരപദലോപേന, പുരിമപദലോപേന ച യഥാക്കമം
രൂപജ്ഞാനകസിണരൂപേസു രൂപവോഹാരോ ദിസ്സതി, തസ്മാ. രൂപേ രൂപജ്ഞാനേ
തംസഹഗതാ സഞ്ചാ രൂപസഞ്ചാ. തദാരമ്മണ്ണ ചാതി ച-സദേന യഥാവൃത്തം
രൂപാവചരജ്ഞാനം സവിണ്ണേതി, തേന പാളിയം “രൂപസഞ്ചാന”ന്തി
സരൂപേകസേസേന നിദേസോ കതോതി ദസ്സേതി. വിരാഗാതി ജിഗുച്ഛന്തോ. നിരോധാതി
തപ്പടിബന്ധചരന്ദരാഗവിക്ഖമ്ഭിന്നേന നിരോധന്തോ. വൃത്തമേവത്ഥം പാകടതരം കാതും
“കിം വൃത്തം ഹോതീ”തിആദി വൃത്തം. തസ്സ സബ്ബാകാരേണ വിരാഗാ അനവസേസാനം
നിരോധാതി ഏവം വാ ഏത്ഥ യോജനാ കാതബ്ബാ.

“ആരമ്മണ്ണേ അവിരത്തസ്സ സഞ്ചാസമതിക്കമോ ന ഹോതീ”തി ഇദം യസ്മാ ഇമാനി
ധ്യാനാനി ആരമ്മണ്ണാതിക്കമേന പത്തബ്ബാനി, ന അങ്ഗാതിക്കമേനാതി കത്വാ വൃത്തം.
യസ്മാ പനേത്ഥ സഞ്ചാസമതിക്കമോ ആരമ്മണ്ണസമതിക്കമേന വിനാ ന ഹോതി,
തസ്മാ “സമതിക്കന്താസു ച സഞ്ചാസു ആരമ്മണ്ണം സമതിക്കന്തമേവ ഹോതീ”തി
ആഹ. അവത്വാ വൃത്തോതി സമ്ബന്ധോ. സമാപന്നസ്സാതിആദിസു
കുസലസഞ്ചാവസേന സമാപന്നഗൃഹണം, വിപാകസഞ്ചാവസേന ഉപപന്നഗൃഹണം,
കിരിയാസഞ്ചാവസേന ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരഗൃഹണം. അരഹതോ ഹി ധ്യാനാനി
വിസേസതോ ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരോ. യദി സഞ്ചാസമതിക്കമസ്സ
അനുനിപ്ഛാദിആരമ്മണ്ണസമതിക്കമോ വിഭിഞ്ഛേ ച അവുത്തോ, അഥ കസ്മാ ഇവ
ഗഹിതോതി അനുയോഗം സന്ധായാഹ “യസ്മാ പനാ”തിആദി.
ആരമ്മണ്ണസമതിക്കമവസേനാപി അയമത്ഥവണ്ണനാ കതാ, “തദാരമ്മണ്ണസ്സ ചേതം
അധിവചന”തിആദിനാ വിഭിഞ്ഛേ വിയ സഞ്ചാസമതിക്കമമേവ അവത്വാതി
അധിപ്പായോ.

൨൦൮. പടിഘാതേനാതി പടിഹനന്തേന വിസയിവിസയസമോധാനേന.
അത്ഥങ്ഗമാതിആദിസു പുരിമം പുരിമം പച്ഛിമസ്സ പച്ഛിമസ്സ അത്ഥവചനം, തസ്മാ
പടിഘസഞ്ചാനം അത്ഥങ്ഗമോ ധ്യാനസമങ്ഗികാലേ അനുപ്പത്തിതി തസ്സ ഇധേവ
ഗഹണേ കാരണം അനുയോഗമുഖേന ദസ്സേതും “കാമഞ്ചേതാ”തിആദി വൃത്തം.
ഉസ്സാഹജനനത്ഥം പടിപജ്ജനകാനം. ഏതാസം പടിഘസഞ്ചാനം. ഏത്ഥ
പഥാരൂപകമായം. വചനം അത്ഥങ്ഗമവസേന.

കിം വാ പസംസാകിത്തനേന, പടിഘസത്താനം പന അത്ഥങ്ഗമോ ഇധേവ വത്തഞ്ചത്താ വുത്തോതി ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സഭാവധമ്മസ്സ അഭാവോ നാമ പടിപക്ഖേന പഹീനതായ വാ പച്ചയാഭാവേന വാ. തേസു രൂപജ്ഞാതസമങ്ഗിനോ പടിഘസത്താനം അഭാവോ പച്ചയാഭാവമത്തേന, ന പടിപക്ഖാധിഗമേനാതി ദസ്സേതോ ആഹ “കിഞ്ചാപി”തിആദി. തത്ഥ താതി പടിഘസത്താ . രൂപാവചരന്തി രൂപാവചരജ്ഞാതം. സമാപന്നസ്സാതി സമാപജ്ജിത്വാ വിഹരന്തസ്സ. കിഞ്ചാപി ന സന്തിതി യോജനാ. ന പഹീനത്താ ന സന്തിതി ന തദാ പടിഘസത്താ പഹീനഭാവേന ന സന്തി നാമ. തത്ഥ കാരണമാഹ “ന ഹി രൂപവിരാഗായ രൂപാവചരഭാവനാ സംവത്തതീ”തി. നനു ച പടിഘസത്താപി അരൂപധമ്മാ ഏവാതി ചോദനം സന്ധായാഹ “രൂപായത്താ ച ഏതാസം പവത്തി”തി. അയം പന ഭാവനാതി അരൂപഭാവനമാഹ. ധാരേതുന്നി അവധാരേതും. ഇധാതി അരൂപജ്ഞാനേ. ആനേഞ്ജാഭിസഞ്ചാരവചനാദീഹി ആനേഞ്ജതാ. “യേ തേ സന്താ വിമോക്ഖാ അതിക്കമ്മ രൂപേ ആരുപ്പാ”തിആദിനാ (അം നിം വൃ.൧൨; ൧൦.൯) സന്തവിമോക്ഖതാ ച വുത്താ.

൨൦൯. ദോസദസ്സനപുഞ്ചകപടിപക്ഖഭാവനാവസേന പടിഘസത്താനം സുപ്പഹീനത്താ മഹതാപി സദേന അരൂപസമാപത്തിതോ ന വുട്ഠാതി. തഥാ പന ന സുപ്പഹീനത്താ സഞ്ചരൂപാവചരസമാപത്തിതോ വുട്ഠാനം സിയാ, പഠമജ്ഞാതം പന അപ്പകമ്പി സദം ന സഹതീതി തം സമാപന്നസ്സ സദോ കണ്ടകോതി വുത്തം. ആരുപ്പഭാവനായ അഭാവേ ചുതിതോ ഉദ്ധം ഉപ്പത്തിരഹാനം രൂപസത്താപടിഘസത്താനം യാവ അത്തനോ വിപാകപ്പവത്തി, താവ അനുപ്പത്തിധമ്മതാപാദനേന സമതിക്കമോ, അത്ഥങ്ഗമോ ച വുത്തോ. നാനത്തസത്താസു പന യാ തസ്ഥിം ഭവേ ന ഉപ്പജ്ജന്തി ഏകന്തരൂപനിസ്സിതാ, താ അനോകാസതായ ന ഉപ്പജ്ജന്തി, ന ആരുപ്പഭാവനായ നിവാരിതത്താ, അനിവാരിതത്താ ച കാചി ഉപ്പജ്ജന്തി. തസ്ഥാ താസം അമനസിങ്കാരോ അനാവജ്ജനം അപച്ചവേക്ഖണ്ണം, ജവനപടിപാദകേന വാ ഭവങ്ഗമനസ്സ അന്തോ അകരണം അപ്പവേസനം വുത്തം.

തേന ച നാനത്തസത്താമനസികാരഹേതൂനം രൂപാനം സമതിക്കമാ സമാധിസ്സ മിരഭാവം ദസ്സേതും “സങ്ഖേപതോ”തിആദി വുത്തം. അപിച ഇമേഹി തീഹി പദേഹി ആകാസാനഞ്ചായതനസമാപത്തിയാ വണ്ണോ കഥിതോ സോതൂനം ഉണ്ണാഹജനനത്ഥം, പലോഭനത്ഥഞ്ച. യേ ഹി അകുസലാ ഏവംഗാഹിനോ “സഞ്ചസ്സാദരഹിതേ ആകാസേ പവത്തിതസത്തായ കോ ആനിസംസോ”തി, തേ തതോ മിച്ചാഗാഹതോ നിവത്തേതും തീഹി പദേഹി ധ്യാനസ്സ ആനിസംസോ കഥിതോ. തം ഹി സുത്വാ തേസം ഏവം ഭവിസ്സതി “ഏവം സന്താ കിരായം സമാപത്തി ഏവം പണീതാ, ഹന്ദസ്സാ നിബ്ബത്തനത്ഥം ഉണ്ണാഹം കരിസ്സാമീ”തി.

൨൧൦. അസ്സാതി ആകാസസ്സ. ഉപ്പാദോ ഏവ അന്തോ ഉപ്പാദന്തോ, തഥാ വയന്തോ. സഭാവധമ്മോ ഹി അഹുത്വാ സമ്ഭവതോ, ഹുത്വാ ച വിനസ്സനതോ ഉദയവയപരിച്ഛിന്നോ. ആകാസോ പന അസഭാവധമ്മത്താ തദുഭയാഭാവതോ അനന്തോ വുത്തോ. അജടാകാസപരിച്ഛിന്നാകാസാനം ഇധ അനധിപ്പേതത്താ “ആകാസോതി കസിണ്ണുഗ്ഘാടിമാകാസോ വുച്ചതീ”തി ആഹ. കസിണ്ണം ഉഗ്ഘാടിയതി ഏതേനാതി കസിണ്ണുഗ്ഘാടോ, തദേവ കസിണ്ണുഗ്ഘാടിമം. മനസികാരവസേനാപിതി രൂപവിവേകമത്തഗൃഹണേന പരിച്ഛേദസ്സ അഗൃഹണതോ അനന്തഫരണാകാരേന പവത്തപരികമ്മമനസികാരവസേനാപി. അനന്തം ഫരതീതി അഗൃഹിതപരിച്ഛേദതായ അനന്തം കത്വാ പരികമ്മസമ്ഫസ്സപുഞ്ചകേന ധ്യാനസമ്ഫസ്സേന ഹുസതി. യഥാ ഭിസഗ്ഗമേവ ഭേസജ്ജം, ഏവം ആകാസാനന്തമേവ ആകാസാനഞ്ചം സംയോഗപരസ്സ ത-കാരസ്സ ച-കാരം കത്വാ. ധ്യാനസ്സ പവത്തിട്ഠാനഭാവതോ ആരമ്മണം അധിട്ഠാനട്ഠേന “ആയതനമസ്സാ”തി വുത്തം, അധിട്ഠാനട്ഠേ ആയതന-സദസ്സ ദസ്സനതോ. കാരണാകരസഞ്ജാതിദേസനിവാസത്ഥേപി ആയതന-സദോ ഇധ യുജ്ജതേവ.

വിത്താണയായതനകമാവണുനാ

൨൮൧. ചിണ്ണോ ചരിതോ പഗുണികതോ ആവജ്ജനാദിലക്ഖണോ വസീഭാവോ ഏതേനാതി ചിണ്ണവസീഭാവോ, തേന ചിണ്ണവസീഭാവേന. രൂപാവചരസഞ്ചം അനതിക്കമിത്വാ അന്ധിഗന്തഞ്ചതോ, തംസഹഗതസഞ്ചാമനസി കാരസമുദാചാരസ്സ ഹാനഭാഗിയഭാവാവഹതോ, തംസമതിക്കമേനേവ തദഞ്ജേസം സമതിക്കമിതഞ്ചാനം സമതിക്കമസിദ്ധിതോ ച വുത്തം “ആസന്നരൂപാവചരജ്ജ്യാനപച്ചത്ഥികാ”തി. വീഥിപടിപന്നായ ഭാവനായ ഉപരൂപരിവിസേസാവഹഭാവതോ, പണിതഭാവസിദ്ധിതോ ച പമാരുപ്പതോ ദുതിയാരുപ്പം സന്തരസഭാവന്തി ആഹ “നോ ച വിത്താണയായതനമിവ സന്താ”തി വക്ഖതി ഹി “സുപ്പണിതതരാ ഹോന്തി, പച്ഛിമാ പച്ഛിമാ ഇയാ”തി (വിസുദ്ധി ൧.൨൯൦). അനന്തം അനന്തന്തി കേവലം “അനന്തം അനന്ത”ന്തി ന മനസി കാതഞ്ചം ന ഭാവേതഞ്ചം, “അനന്തം വിത്താണം, അനന്തം വിത്താണ”ന്തി പന മനസി കാതഞ്ചം, “വിത്താണം വിത്താണ”ന്തി വാ.

തസ്ഥിം നിമിത്തേതി തസ്ഥിം പമാരുപ്പവിത്താണസഞ്ചാതേ വിത്താണനിമിത്തേ. ചിത്തം ചാരേതസ്സാതി ഭാവനാചിത്തം പവത്തേതസ്സ. ആകാസഹുടേ വിത്താണേതി കസിണ്ഡുഗ്ഘാടിമാകാസം ഹരിത്വാ പവത്തേ പമാരുപ്പവിത്താണേ ആരമ്മണഭൂതേ. അപ്പേതിതി അപ്പനാവസേന പവത്തതി. സഭാവധമ്മേപി ആരമ്മണസമതിക്കമഭാവനാഭാവതോ ഇദം അപ്പനാപ്പത്തം ഹോതി ചതുത്ഥാരുപ്പം വിയ. അപ്പനാനയോ പനേത്ഥ വുത്തനയേനേവാതി ഏത്ഥ ദുതിയാരുപ്പജ്ജ്യാനേ പുരിമഭാഗേ തീണി, ചത്താരി വാ ജവനാനി കാമാവചരാനി ഉപേക്ഖാവേദനാസമ്പയുത്താനേവ ഹോന്തി. “ചതുത്ഥം പഞ്ചമം വാ അരൂപാവചര”ന്തിആദിനാ (വിസുദ്ധി ൧.൨൭൩) പമാരുപ്പജ്ജ്യാനേ വുത്തേന നയേന, അഥ വാ അപ്പനാനയോതി സഭാവധമ്മേപി ആരമ്മണേ ത്യാനസ്സ അപ്പനാനയോ ആരമ്മണാതിക്കമഭാവനാവസേന ആരുപ്പം അപ്പനം പാപുണാതി, “അപ്പനാപ്പത്തസ്സേവ ഹി ത്യാനസ്സ ആരമ്മണസമതിക്കമനമത്തം തത്ഥ ഹോതി”തി മരണാനുസ്സതിനിദ്രേസേ (വിസുദ്ധി ൧.൧൭൭) വുത്തനയേന വേദിതഞ്ചോതി അത്ഥോ.

൨൮൨. സഞ്ചസോതി സഞ്ചാകാരേന പമാരുപ്പേ “ആസന്നരൂപജ്ജ്യാനപച്ചത്ഥികതാ, അസന്തസഭാവതാ”തി ഏവമാദിനാ സഞ്ചേന ദോസദസ്സനാകാരേന, തത്ഥ വാ നികന്തിപഹാനഅനാവജ്ജിതുകാമതാദിആകാരേന, സഞ്ചം വാ കൂസലവിപാകകിരിയാഭേദതോ അനവസേസന്തി അത്ഥോ. സ്വായമത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന ഞാതും സക്കാതി ആഹ “സഞ്ചസോതി ഇദം വുത്തനയമേവാ”തി. ത്യാനസ്സ ആകാസാനഞ്ചായതനതാ ബാഹിരത്ഥസമാസവസേന ഹേട്ഠാ വുത്താതി ആഹ “പുഞ്ചേ വുത്തനയേന ത്യാനവി ആകാസാനഞ്ചായതന”ന്തി . ആരമ്മണസ്സ പന സമാനാധികരണസമാസവസേനാതി സന്ദസ്സേതും “ആരമ്മണവി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ “പുരിമനയേനേവാ”തി ഇദം “നാസ്സ അന്തോ”തിആദിനാ വുത്തപദസിദ്ധിം സന്ധായ വുത്തം. യഥാ അധിട്ഠാനട്ഠേന, ഏവം സഞ്ജാതിദേസട്ഠേനപി ആയതന-സദ്ദേന ഇയാ അത്ഥോ യുജ്ജതീതി ദസ്സേതും “തഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സഞ്ജായതി ഏത്ഥാതി സഞ്ജാതി, സഞ്ജാതി ഏവ ദേസോ സഞ്ജാതിദേസോ. ത്യാനം അപ്പവത്തികരണേന. ആരമ്മണം അമനസികരണേന. ഉഭയവി വാ ഉഭയതാ യോജേതഞ്ചാ. ത്യാനസ്സപി ഹി അനാവജ്ജനം, ജവനപടിപാദകേന വാ ഭവദ്ഗമനസ്സ അന്തോ അകരണം അമനസികരണം, ആരമ്മണസ്സ ച ആരമ്മണകരണവസേന അപ്പവത്തനം അപ്പവത്തികരണന്തി അത്ഥസ്സ സമ്ഭവതോ ഏകജ്ജ്യാനം കത്വാ സാമത്തേനിദ്രേസേന, ഏകസേസനയേന വാ.

പുഞ്ചേ അനന്തസ്സ ആകാസസ്സ ആരമ്മണകരണവസേന പമാരുപ്പവിത്താണം അത്തനോ ഹരണാകാരേനേവ “അനന്ത”ന്തി മനസി കാതഞ്ചത്താ “അനന്തം വിത്താണ”ന്തി വുത്തന്തി പുന “മനസികാരവസേന വാ അനന്ത”ന്തി വുത്തം, സഞ്ചസോ മനസികരണവസേനാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “അനവസേസതോ മനസി കരോന്തോ

‘അനന്ത’ന്തി മനസി കരോതി”തി. ത്യാനവിഭിന്ദഗേപി അയമേവമോ വുത്തോതി ദസ്സേനോ “യം പന വിഭിന്ദഗേ വുത്ത”ന്തിആദിമാഹ. തസ്സാ പാളിയാ ഏവം വാ അമോ വേദിതബ്ബോ - തംയേവ ആകാസം ഛുടം വിഞ്ഠാണം വിഞ്ഠാണഞ്ചായതനവിഞ്ഠാണേന മനസി കരോതീതി. അയം പനമോ യുത്തോ വിയ ദിസ്സതി, തംയേവ ആകാസം വിഞ്ഠാണേന ഛുടം തേന ഗഹിതാകാരം മനസി കരോതി. ഏവം തം വിഞ്ഠാണം അനന്തം ഹരതീതി. യം ഹി ആകാസം പമാരുപ്പസമങ്ഗീ വിഞ്ഠാണേന അനന്തം ഹരതി, തം ഹരണാകാരസഹിതമേവ വിഞ്ഠാണം മനസി കരോനോ ദുതിയാരുപ്പസമങ്ഗീ അനന്തം ഹരതീതി വുച്ചതി.

മനസികാരവസേന അനന്തഹരണാകാരേണ ഇധ അനന്തതാ, ന ആകാസസ്സ വിയ ഉപ്പാദന്താദിഅഭാവേനാതി “നാസ്സ അന്തോതി അനന്ത”ന്തി ഏത്തകമേവാഹ. “രുള്ഹീസദ്ദോ”തി ഇമിനാ “വിഞ്ഠാണാനഞ്ച”ന്തി ഏതസ്സ പദസ്സ അമേ വിഞ്ഠാണഞ്ച-സദ്ദോ നിരുള്ഹോതി ദസ്സേതി, യഥാവുത്തം വാ വിഞ്ഠാണം ദുതിയാരുപ്പജ്ഞാണേന അഞ്ചീയതി വുത്താകാരേണ ആലംബീയതീതി വിഞ്ഠാണഞ്ചന്തി ഏവബേതമ അമോ ദട്ഠബ്ബോ. സേസം വുത്തമമേവാതി ആഹ “സേസം പുരിമസദിസമേവാ”തി.

ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനകമാവണ്ണനാ

ഘവന്. തതിയാരുപ്പകമ്മട്ഠാനേ യം ഹേട്ഠാ വുത്തസദിസം, തം വുത്തനയാനുസാരേണ വേദിതബ്ബം, അപുബ്ബമേവ വണ്ണയിസ്സാമ. തത്ഥ തസ്സേവാതി യം ആരബ്ഭ വിഞ്ഠാണഞ്ചായതനം പവത്തം, തസ്സേവ. കിം പന തന്തി ആഹ “ആകാസാനഞ്ചായതനവിഞ്ഠാണസ്സാ”തി. ഏതേന തതോ അന്തം തതിയാരുപ്പജ്ഞാണസ്സ ആരമ്മണം നത്ഥീതി ദസ്സേതി. “ആരമ്മണഭൂതസ്സാ”തി ഇമിനാ തസ്സ അനാരമ്മണഭൂതം ദുതിയാരുപ്പവിഞ്ഠാണം നിവത്തേതി. അഭാവോതി നത്ഥിതാ. സുത്തതാതി രിത്തതാ. വിവിത്താകാരോതി വിവേകോ. തീഹി പദേഹി പമാരുപ്പവിഞ്ഠാണസ്സ അപഗമമേവ വദതി. “മനസി കാതബ്ബോ”തി വത്ഥാ മനസികാരവിധിം ദസ്സേതും “തം വിഞ്ഠാണ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അമനസികരിത്ഥാതി സബ്ബേന സബ്ബം മനസി അകത്ഥാ അചിന്തേത്ഥാ. വാ-സദ്ദോ അനിയമമോ, തേന തീസു പകാരേസു ഏകേനപി അത്ഥസിദ്ധീതി ദസ്സേതി.

തസ്ഥിം നിമിത്തേതി തസ്ഥിം പമാരുപ്പവിഞ്ഠാണസ്സ അഭാവസങ്ഖാതേ ത്യാനുപ്പത്തിനിമിത്തേ. ആകാസേ ഛുടേതി ആകാസം ഹരിത്ഥാ പവത്തേ. “ആകാസഛുടേ”തി വാ പാഠോ. സുത്തവിവിത്തനത്ഥിഭാവേതി സുത്തഭാവേ, വിവിത്തഭാവേ, നത്ഥിഭാവേ ചാതി യേന ആകാരേണ ഭാവിതം, തസ്സ ഗഹണത്ഥം വുത്തം. അഥ വാ സുത്തവിവിത്തനത്ഥിഭാവേതി സുത്തവിവിത്തതാസങ്ഖാതേ നത്ഥിഭാവേ, തേന വിനാസാഭാവമേവ ദസ്സേതി, ന പുരേ അഭാവാദികേ.

തസ്ഥിം ഹി അപ്പനാചിത്തേതി ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനജ്ഞാണസമ്പയുത്തേ അപ്പനാവസേന പവത്തേ ചിത്തേ, തസ്ഥിം വാ പമാരുപ്പസ്സ അപഗമസങ്ഖാതേ നത്ഥിഭാവേ യഥാവുത്തേ അപ്പനാചിത്തേ ഉപ്പന്നേ. സോ ഭിക്ഖു അഭാവമേവ പസ്സേനോ വിഹരതീതി സമ്ബന്ധോ. പുരിസോ കത്ഥചി ഗത്ഥാ ആഗത്ഥാ സുത്തമേവ പസ്സതി, നത്ഥിഭാവമേവ പസ്സതിതി യോജനാ. തം റാനന്തി തം സന്നിപാതട്ഠാനം. “പരികമ്മമനസികാരേണ അന്തരഹിതേ”തി ഇമിനാ ആരമ്മണകരണാഭാവേന തസ്സ അന്തരധാനം ന നട്ഠന്താതി ദസ്സേതി. തത്ത്രിദം ഓപമ്മസംസന്ദനം - യഥാ സോ പുരിസോ തത്ഥ സന്നിപതിതം ഭിക്ഖുസങ്ഖം ദിസ്വാ ഗതോ, തതോ സബ്ബേസു ഭിക്ഖുസു കേനചിദേവ കരണീയേന അപഗതേസു ആഗത്ഥാ തം റാനം ഭിക്ഖുഹി സുത്തമേവ പസ്സതി, ന ഭിക്ഖുനം തതോപി അപഗതകാരണം, ഏവമയം യോഗാവചരോ പുബ്ബേ വിഞ്ഠാണഞ്ചായതനജ്ഞാണചക്ഖുനാ പമാരുപ്പവിഞ്ഠാണം ദിസ്വാ പച്ഛാ നത്ഥീതി പരികമ്മമനസികാരേണ തസ്ഥിം അപഗതേ തതിയാരുപ്പജ്ഞാണചക്ഖുനാ തസ്സ നത്ഥിഭാവമേവ പസ്സേനോ വിഹരതി, ന തസ്സ

അപഗമനകാരണം വീമംസതി ത്യാനസ്സ താദിസാഭോഗാഭാവതോതി. സബ്ബസോ വിഞ്ഞാണഞ്ചായതനം സമതിക്കമ്മാതി ഏതഥ യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയാനുസാരേണ വേദിതബ്ബം.

൨൮൪. നന്മിതാ പരിയായാസുണ്ണവിവിത്തഭാവതി “നന്മീ”തി പദസ്സ അത്ഥം വദന്തേന സുണ്ണവിവിത്തപദാനിപി ഗഹിതാനി. ആമേധിതവചനം പന ഭാവനാകാരദസ്സനം. വിഭിജ്ജേപി ഇമസ്സ പദസ്സ അയമേവത്ഥോ വുത്തോതി ദസ്സേതും “യന്വിവിഭിജ്ജേ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തണ്ണേതവ വിഞ്ഞാണം അഭാവേതീതി യം പുണ്ണേ “അനന്തം വിഞ്ഞാണ”തി മനസി കതം പമാരുപ്പവിഞ്ഞാണം, തംയേവാതി അത്ഥോ . തംയേവ ഹി ആരമ്മണഭൂതം പമ്മേണ വിധി രൂപനിമിത്തം തതിയേനാരുപ്പേനാഭാവേതീതി. ഖയതോ സമ്മസന്നതി ഭിജ്ജാനുപസ്സനമാഹ. സാ ഹി സഖ്വതയമ്മാനം ഭിജ്ജാഭാവമേവ പസ്സന്തി “വിഞ്ഞാണവി അഭാവേതീ”തിആദിനാ വത്തബ്ബതം ലഭിതീതി അധിപ്പായേനാഹ “ഖയതോ സമ്മസന്നം വിധി വുത്ത”തി. അസ്സാതി പാഠസ്സ. പുന അസ്സാതി വിഞ്ഞാണസ്സ. അഭാവേതീതി അഭാവം കരോതി. യഥാ ഞാണസ്സ ന ഉപതിട്ഠതി, ഏവം കരോതി അമനസികരണതോ. തതോ ഏവ വിഭാവേതി വിഗതഭാവം കരോതി, വിനാസേതി വാ യഥാ ന ദിസ്സതി, തഥാ കരണതോ. തേനേവ അന്തരയാപേതി തിരോഭാവം ഗമേതി. ന അത്തേമാതി ഇമിസ്സാ പാളിയാ ഏവമത്ഥോ, ന ഇതോ അത്തേമാ അയുജ്ജമാനകത്താതി അധിപ്പായോ.

അസ്സാതി പമാരുപ്പവിഞ്ഞാണാഭാവസ്സ. കിഞ്ചനന്തി കിഞ്ചിപി. സഭാവധമ്മസ്സ അപ്പാവസേസതാ നാമ ഭിജ്ജോ ഏവ സിയാതി ആഹ “ഭിജ്ജമത്തേവി അസ്സ അവസിട്ഠം നന്മീ”തി. സതി ഹി ഭിജ്ജമത്തേപി തസ്സ സകിഞ്ചനതാ സിയാ. അകിഞ്ചനന്തി ച വിഞ്ഞാണസ്സ കിഞ്ചി പകാരം അഗ്ഗഹേത്വാ സബ്ബേണ സബ്ബം വിഭാവനമാഹ. സേസം വുത്തനയമേവ.

നേവസത്താനാസത്തായതനകമാവണ്ണനാ

൨൮൫. നോ ച സന്താതി യഥാ നേവസത്താനാസത്തായതനസമാപത്തി സഖ്വാഭാവസേസസുഖമഭാവപ്പത്തിയാ സവിസേസാ സന്താ, ഏവമയം ആകിഞ്ചത്തായതനസമാപത്തി നോ ച സന്താ തദഭാവതോ. യാ അയം ഖണ്ഡേസു പച്ചയയാപനിയതായ, രോഗമൂലതായ ച രോഗസരിക്ഖതാ, ദുക്ഖതാസുഖയോഗാദിനാ ഗണ്ഡസരിക്ഖതാ, പീളാജനനാദിനാ സല്ലസരിക്ഖതാ ച, സാ സത്തായ സതി ഹോതി, നാസതീതി വുത്തം “സത്താ രോഗോ, സത്താ ഗണ്ഡോ, സത്താ സല്ല”തി. സാ ചേത്ഥ പടുകിച്ചാ പഞ്ചവോകാരഭവതോ ഓളാരികസത്താ വേദിതബ്ബാ. ന കേവലം സത്താ ഏവ, അഥ ഖോ വേദനാചേതനാദിനവി സഖ്വഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. സത്താസീസേന പന നിദേസോ കതോ. ഏതം സന്തന്തി ഏതം അസന്തഭാവകരരോഗാദിസരിക്ഖസത്താവിരഹതോ സന്തം. തതോ ഏവ പണീതം. കിം പന തന്തി ആഹ “നേവസത്താനാസത്താ”തി ? തദപദേസേന തംസമ്പയുത്തജ്ജ്യാനമാഹ “ആദിനവ”തി. ഏതഥ രോഗാദിസരിക്ഖസത്താദിസബ്ഭാവോപി ആദിനവോ ദട്ഠഞ്ചോ, ന ആസന്നവിഞ്ഞാണഞ്ചായതനപച്ചത്ഥികതാവ. ഉപരീതി ചതുത്ഥാരുപ്പേ. സാ വാതി സാ ഏവ. വത്തിതാതി പവത്തിതാ നിബ്ബത്തിതാ വളഞ്ജിതാ.

തസ്സമിം നിമിത്തേതി തസ്സമിം തതിയാരുപ്പസമാപത്തിസഖ്വാതേ ത്യാനനിമിത്തേ. മാനസന്തി ചിത്തം “മനോ ഏവ മാനസ”തി കത്വാ, ഭാവനാമനസികാരം വാ. തം ഹി മനസി ഭവന്തി മാനസന്തി വുച്ചതി. ത്യാനസമ്പയുത്തയമ്മാനവി ത്യാനാനുഗുണതായ സമാപത്തിപരിയായോ ലബ്ധിതീതി ആഹ “ആകിഞ്ചത്തായതനസമാപത്തിസഖ്വാതേസു ചതുസു ഖണ്ഡേസു”തി, ആരമ്മണഭൂതേസുതി അധിപ്പായോ.

൨൮൬. യഥാവൃത്തം ആകിഞ്ചന്തം ആരമ്മണപച്ചയഭാവതോ ആയതനം
കാരണമസ്സാതി ത്യാനം ആകിഞ്ചന്തായതനം, ആകിഞ്ചന്തമേവ ആരമ്മണപച്ചയഭൂതം
ത്യാനസ്സ കാരണന്തി ആരമ്മണം ആകിഞ്ചന്തായതനന്തി ഏവം വാ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.
സേസമേത്ഥ ഹേട്ഠാ വൃത്തനയാനുസാരേണ വേദിതഞ്ചം.

യായ സന്തായ ഭാവതോതി യാദിസായ സന്തായ അത്ഥിഭാവേന. യാ ഹി സാ
പടുസന്താകിച്ചസ്സ അഭാവതോ സന്താതിപി ന വത്തഞ്ചാ,
സന്താസഭാവാനാതിവത്തനതോ അസന്താതിപി ന വത്തഞ്ചാ, തസ്സാ വിജ്ജമാനത്താതി
അത്ഥോ. തന്തി തം ത്യാനം. തം താവദസ്സേതുന്തി ഏതഥ തന്തി തം സസാപടിപദം,
യഥാവൃത്തസന്തം, തസ്സാ ച അധിഗമുപായന്തി അത്ഥോ. നേവസഞ്ചീനാസഞ്ചീതി ഹി
പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന ധമ്മം ഉദ്ധരന്തേന സന്താവന്തമുഖേന സന്താ ഉദ്ധടാ, അഞ്ചത്ഥാ
നേവസഞ്ചാനാസന്തായതനന്തി ഉദ്ധരിതഞ്ചം സിയാ. സാ പന പടിപദാ യത്ഥ
പവത്തതി, യഥാ ച പവത്തതി, തം ദസ്സേതും “ആകിഞ്ചന്തായതനം സന്തതോ മനസി
കരോതി, സഞ്ചാരാവസേസസമാപത്തിം ഭാവേതീ”തി വൃത്തം. ആകിഞ്ചന്തായതനം ഹി
ചതുത്ഥാരുപ്പഭാവനായ പവത്തിട്ഠാനം, സഞ്ചാരാവസേസസമാപത്തി
പവത്തിആകാരോതി. യത്ര ഹിനാമാതി യാ നാമ. നത്ഥിഭാവബീതി വിഞ്ചാണസ്സ
സുഞ്ചതബി, ഏവം സുഖമബീതി അധിപ്പായോ. സന്താരമ്മണതായാതി സന്തം
ആരമ്മണം ഏതിസ്സാതി സന്താരമ്മണാ, തബ്ഭാവോ സന്താരമ്മണതാ, തായ, ന
ത്യാനസന്തായ. ന ഹി തതിയാരുപ്പസമാപത്തി ചതുത്ഥാരുപ്പജ്ഞാനതോ സന്താ.

ചോദകോ “യം സന്തതോ മനസി കരോതി, ന തത്ഥ ആദിനവദസ്സനം ഭവേയ്യ.
അസതി ച ആദിനവദസ്സനേ സമതിക്കമോ ഏവ ന സിയാ”തി ദസ്സേന്തോ “സന്തതോ ചേ
മനസി കരോതി, കഥം സമതിക്കമോ ഹോതീ”തി ആഹ. ഇതരോ
“അസമാപജ്ജിതുകാമതായാ”തി പരിഹാരമാഹ, തേന ആദിനവദസ്സനബി അത്ഥേവാതി
ദസ്സേതി. സോ ഹീതിആദിനാ വൃത്തമേവത്ഥം പാകടതരം കരോതി. തത്ഥ യസ്ഥിം
ത്യാനേ അഭിരതി, തത്ഥ ആവജ്ജനസമാപജ്ജനാദിപടിപത്തിയാ ഭവിതഞ്ചം. സാ പനസ്സ
തതിയാരുപ്പേ സബ്ബസോ നത്ഥി, കേവലം അഞ്ചാഭാവതോ
ആരമ്മണകരണമത്തമേവാതി ദസ്സേന്തോ “കിഞ്ചാപി”തിആദിമാഹ.

സമതിക്കമിത്ഥാവഗച്ഛതീതി തേസം സിപ്പിനം ജീവികം തിണായപി അമഞ്ചമാനോ
തേ വീതിവത്തതിയേവ. സോതി യോഗാവചരോ. തന്തി തതിയാരുപ്പസമാപത്തിം.
പുഞ്ചേ വൃത്തനയേനാതി “സന്താ വതായം സമാപത്തി”തിആദിനാ വൃത്തേന നയേന
സന്തതോ മനസി കരോന്തോ. തന്തി യായ നേവസഞ്ചീനാസഞ്ചീ നാമ ഹോതി,
സഞ്ചാരാവസേസസമാപത്തിം ഭാവേതീതി വുച്ചതി, തം സഞ്ചം പാപുണാതീതി
യോജനാ. സന്താസീസേന ഹി ദേസനാ. പരമസുഖമന്തി ഉക്കംസഗതസുഖമഭാവം.
സഞ്ചാരാവസേസസമാപത്തിന്തി ഉക്കംസഗതസുഖമതായ സഞ്ചാരാനം സേസതാമത്തം
സമാപത്തിം. തേനാഹ “അച്ചന്തസുഖമഭാവപ്പത്തസഞ്ചാര”ന്തി. അന്തമതിച്ച അച്ചന്തം.
യതോ സുഖമതമം നാമ നത്ഥി, തഥാപരമുക്കംസഗതസുഖമസഞ്ചാരന്തി അത്ഥോ.
പഠമജ്ഞാനുപചാരതോ പട്ഠായ ഹി തച്ഛന്തിയാ വിയ പവത്തമാനായ ഭാവനായ
അനുക്കമേന സഞ്ചാരാ തത്ഥ അന്തിമകോട്ഠാസതം പാപിതാ, തതോ പരം നിരോധോ
ഏവ, ന സഞ്ചാരപ്പവത്തിതി. തേന വുച്ചതി “സഞ്ചാരാവസേസസമാപത്തി”തി.

൨൮൭. യം തം ചതുക്ഖണ്ഡം. അത്ഥതോതി കൂസലാദിവിസേസവിസിട്ഠപരമത്ഥതോ.
വിസേസതോ അധിപഞ്ചാസിക്ഖായ അധിട്ഠാനഭൂതം ഇധാധിപ്പേതന്തി ആഹ “ഇധ
സമാപനസ്സ ചിത്തചേതസികാ ധമ്മാ അധിപ്പേതാ”തി. ഓളാരികായ സന്തായ
അഭാവതോതി യദിപി ചതുത്ഥാരുപ്പവിപാകസന്തായ ചതുത്ഥാരുപ്പകൂസലസന്താ
ഓളാരികാ, തഥാ വിപസ്സനാമഗ്ഗഫലസന്താഹി, തഥാപി ഓളാരികസുഖമതാ നാമ
ഉപാദായുപാദായ ഗഹേതഞ്ചാതി പഞ്ചവോകാരഭവപരിയാപനായ വിയ
ചതുവോകാരേപി ഹേട്ഠാ തീസു ഭൂമീസു സന്തായ വിയ ഓളാരികായ അഭാവതോ.
സുഖമായാതി സഞ്ചാരാവസേസസുഖമഭാവപ്പത്തിയാ സുഖമായ സന്തായ ഭാവതോ

വിജ്ഞാനത്താ. നേവസത്താതി ഏതമ ന-കാരോ അഭാവമോ, നാസത്തന്തി ഏതമ ന-കാരോ അത്തമോ, അ-കാരോ അഭാവമോവ, അസത്തം അനസത്തഞ്ചാതി അമോ. പരിയാപന്നത്താതി ഏകദേശഭാവേന അന്തോഗയത്താ. ഏതമാതി ചതുത്ഥാരുപ്പേ. ദുതിയേ അത്ഥവികപ്പേ നേവസത്താതി ഏതമ ന-കാരോ അത്തമോ. തമാ നാസത്താതി ഏതമ ന-കാരോ, അ-കാരോ ച അത്തമോ ഏവാതി തേന ദ്വയേന സത്താഭാവോ ഏവ ദസ്സിതോതി ധമ്മായതനപരിയാപന്നതായ ആയതനഭാവോ വുത്തോവാതി “അധിട്ഠാനട്ഠേന”തി വുത്തം നിസ്സയപച്ചയഭാവതോ.

കിം പന കാരണം, യേനേതമ സത്താവ ഏദിസി ജാതാതി അനുയോഗം സന്ധായാഹ “ന കേവല”ന്തിആദി. സത്താസീസേനായം ദേസനാ കതാ “നാനത്തകായാ നാനത്തസത്തിനോ”തിആദിസു (ദീം നിം ന.ന.൧൧, ൩൭൯; അം നിം ന.൨൪) വിയാതി ദട്ഠഞ്ചം. ഏവം ഏസ അമോതി കഞ്ചി വിസേസം ഉപാദായ സഭാവതോ അത്ഥിതി വത്തഞ്ചസ്സേവ ധമ്മസ്സ കഞ്ചി വിസേസം ഉപാദായ നത്ഥിതി വത്തഞ്ചതാസഖ്വാതോ അമോ.

അതിമോകമ്പി യം തേലമത്ഥിഭന്തേതി ആഹ അകപ്പിയഭാവം ഉപാദായ, തദേവ നത്ഥി, ഭന്തേ, തേലന്തി ആഹ നാളിപുരണം ഉപാദായ. തേനാഹ “തത്ഥ യമാ”തിആദി.

യദി ആരമ്മണസഞ്ജാനനം സത്താകിച്ചം, തം സത്താ സമാനാ കമ്മയം കാതും ന സക്കോതീതി ആഹ “ദഹനകിച്ചമിവാ”തിആദി. സഖ്വാരാവസേസസുഖമഭാവപ്പത്തിയാ ഏവ ഹേസാ പടുസത്താകിച്ചം കാതും ന സക്കോതി, തതോ ഏവ ച ഞാണസ്സ സുഗയ്ഹാപി ന ഹോതി. തേനാഹ “നിബ്ബിദാജനനവി കാതും ന സക്കോതീ”തി. അകതാഭിനിവേസോതി അകതവിപസ്സനാഭിനിവേസോ അപ്പവത്തിതസമ്മസനചാരോ. പകതിവിപസ്സകോതി പകതിയാ വിപസ്സകോ. ഖന്ധാദിമുഖേന വിപസ്സനം അഭിനിവിസിത്വാ ദ്വാരാലമ്ബനേഹി സദ്ധിം ദ്വാരപ്പവത്തധമ്മാനം വിപസ്സകോ സക്കുണേയ തബ്ബിസയഉദയഞ്ചയഞ്ചാണം ഉപ്പാദേതും, യമാ പന സക്കോതി, തം ദസ്സേതും “സോപീ”തിആദി വുത്തം. കലാപസമ്മസനവസേനേവാതി ചതുത്ഥാരുപ്പചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നേ ഫസ്സാദിധമ്മേ അവിനിബ്ഭുജ്ജ ഏകതോ ഗഹേത്വാ കലാപതോ സമൂഹതോ സമ്മസനവസേന നയവിപസ്സനാസഖ്വാതകലാപസമ്മസനവസേന. ഫസ്സാദിധമ്മേ വിനിബ്ഭുജ്ജിത്വാ വിസും വിസും സരൂപതോ ഗഹേത്വാ അനിച്ഛാദിവസേന സമ്മസനം അനുപദധമ്മവിപസ്സനാ . ഏവം സുഖമത്തം ഗതാ യമാ ധമ്മസേനാപതിനാപി നാമ അനുപദം ന വിപസ്സനേയ്യാതി അമോ.

മേരസ്സാതി അത്തതരസ്സ മേരസ്സ. അത്താഹിപീതി ഏതമ അയമപരാ ഉപമാ - ഏകോ കിര ബ്രാഹ്മണോ അത്തതരം പുരിസം മനുണ്ണം മത്തികഭാജനം ഗഹേത്വാ റിതം ദിസാ യാചി “ദേഹി മേ ഇമം ഭാജന”ന്തി. സോ സുരാസിത്തതം സന്ധായ “നായോ സക്കാ ദാതും, സുരാ ഏതമ അത്ഥി”തി ആഹ. ബ്രാഹ്മണോ അത്തനോ സമീപേ റിതം പുരിസം ഉദിസ്സ ആഹ “തേന ഹി ഇമസ്സ പാതും ദേഹീ”തി. ഇതരോ “നത്ഥയോ”തി ആഹ. തത്ഥ യമാ ബ്രാഹ്മണസ്സ അയോഗ്യഭാവം ഉപാദായ “അത്ഥി”തിപി വത്തഞ്ചം, പാതഞ്ചതായ തത്ഥ അഭാവതോ “നത്ഥി”തിപി വത്തഞ്ചം ജാതം, ഏവം ഇധാപീതി ദട്ഠഞ്ചം.

കസ്ഥാ പന്നേതമ യമാ ഹേട്ഠാ “അനന്തോ ആകാസോ, അനന്തം വിത്താണം, നത്ഥി കിഞ്ചീ”തി തത്ഥ തത്ഥ ഭാവനാകാരോ ഗഹിതോ, ഏവം കോചി ഭാവനാകാരോ ന ഗഹിതോതി? കേചി താവ ആഹു - “ഭാവനാകാരോ നാമ സോപചാരസ്സ ത്യാനസ്സ യമാസകം ആരമ്മണേ പവത്തിആകാരോ, ആരമ്മണഞ്ചേതമ ആകിഞ്ചത്തായതനധമ്മാ. തേ പന ഗയ്ഹമാനാ ഏകസ്സ വാ പുഞ്ചുണ്ണമധമ്മസ്സ വസേന ഗഹേതഞ്ചാ സിയും, സഞ്ചേ ഏവ വാ. തത്ഥ പഠമപക്ഖേ വിത്താണസ്സ ഗഹണം ആപന്നന്തി ‘വിത്താണം വിത്താണ’ന്തി മനസിങ്കാരേ ചതുത്ഥാരുപ്പസ്സ വിത്താണഞ്ചായതനഭാവോ ആപജ്ജതി.

ദുതിയപക്വേ പന സബ്ബസോ ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനയമ്മാരമ്മണതായ ത്യാനസ്സ
'ആകിഞ്ചഞ്ഞം ആകിഞ്ചഞ്ഞ'ന്തി മനസിങ്കാരേ ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനതാ വാ സിയാ,
അഭാവാരമ്മണതാ വാ. സബ്ബമാ നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനഭാവോ ന ലബ്ഭതി"തി.
തദിദമകാരണം തമാ ത്യാനസ്സ അപ്പവത്തനതോ. ന ഹി ചതുത്ഥാരൂപഭാവനാ
വിഞ്ഞാണമാകിഞ്ചഞ്ഞം വാ ആമസന്തി പവത്തതി, കിഞ്ചരഹി? തതിയാരുപ്പസ്സ
സന്തതം.

യദി ഏവം, കസ്മാ പാളിയം "സന്ത"ന്തി ന ഗഹിതന്തി? കിഞ്ചാപി ന ഗഹിതതം
സുത്തേ (ദീം നിം ൨.൧൨൯; സം നിം ൨.൧൨൯), വിഭിഞ്ചേ (വിഭിം ന്നം ആദയോ)
പന ഗഹിതമേവ. യഥാഹ - "തഞ്ഞേവ ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനം സന്തതോ മനസി
കരോതി, സഞ്ചാരാവസേസസമാപത്തിം ഭാവേതി"തി (വിഭിം ന്നം ൧൯). അഥ കസ്മാ
വിഭിഞ്ചേ വിയ സുത്തേ ഭാവനാകാരോ ന ഗഹിതോതി? വേണേയ്യജ്ഞാസയതോ,
ദേസനാവിലാസതോ ച. യേ ഹി വേണേയ്യോ യഥാ ഹേട്ഠാ തീസു ആരുപ്പേസു
"അനന്തോ ആകാസോ, അനന്തം വിഞ്ഞാണം, നത്ഥി കിഞ്ചി"തി ഭാവനാകാരോ
ഗഹിതോ, ഏവം അഗ്ഗഹിതേ ഏവ തസ്ഥിം തമത്ഥം പടിവിജ്ഞാപി, തേസം വസേന
സുത്തേ തമാ ദേസനാ കതാ, സുത്തന്തഗതികാവ അഭിധമ്മേ സുത്തന്തഭാജനിയേ (വിഭിം
ന്നം ൨൨ ആദയോ) ഉദ്ദേസദേസനാ. യേ പന വേണേയ്യോ വിഭിജിത്വാ വുത്തേയേവ തസ്ഥിം
തമത്ഥം പടിവിജ്ഞാപി, തേസം വസേന വിഭിഞ്ചേ ഭാവനാകാരോ വുത്തോ.
യമ്മിസ്സരോ പന ഭഗവാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ യമ്മാനം ദേസേതബ്ബപ്പകാരം ജാനന്തോ
കത്ഥചി ഭാവനാകാരം ഗണ്ഹാതി, കത്ഥചി ഭാവനാകാരം ന ഗണ്ഹാതി. സാ ച
ദേസനാ യാവദേവ വേണേയ്യവിനയത്ഥാതി അയമേത്ഥ ദേസനാവിലാസോ.
സുത്തന്തദേസനാ വാ പരിയായകമാതി തത്ഥ ഭാവനാകാരോ ന ഗഹിതോ,
അഭിധമ്മദേസനാ പന നിപ്പരിയായകമാതി തത്ഥ ഭാവനാകാരോ ഗഹിതോതി
ഏവഞ്ചേത്ഥ ഭാവനാകാരസ്സ ഗഹണേ, അഗ്ഗഹണേ ച കാരണം വേദിതബ്ബം.

അപരേ പന ഭണന്തി - "ചതുത്ഥാരൂപേ വിസേസദസ്സനത്ഥം സുത്തേ ഭാവനാകാരസ്സ
അഗ്ഗഹണം, സ്വായം വിസേസോ അനുപുബ്ബഭാവനാജനീതോ. സാ ച അനുപുബ്ബഭാവനാ
പഹാനക്കമോപജനീതാ പഹാതബ്ബസമതിക്കമേന ത്യാനാനം അധിഗന്തബ്ബതോ. തമാ ഹി
കാമാദിവിവേകവിതക്കവിചാരവുപസമപീതിവിരാഗസോമനസ്സത്ഥമ്ഗമമുഖേന
രൂപാവചരജ്ഞാനാനി ദേസിതാനി, രൂപസഞ്ഞാദിസമതിക്കമമുഖേന
അരൂപജ്ഞാനാനി. ന കേവലഞ്ച ത്യാനാനിയേവ, അഥ ഖോ സബ്ബസ്ഥി സീലം,
സബ്ബാപി പഞ്ഞാ പടിപക്ഖയമ്മപ്പഹാനവസേനേവ സമ്പാദേതബ്ബതോ
പഹാതബ്ബയമ്മസമതിക്കമദസ്സനമുഖേനേവ ദേസനാ ആരുജ്ഛാ. തമാ ഹി
"പാണാതിപാതം പഹായ പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ"തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൮,
൧൯) സീലസംവരോ, "ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസ്വാ ന നിമിത്തഗ്ഗാഹീ ഹോതി
നാനുബ്ബണ്ണജനഗ്ഗാഹീ"തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൨൧൩; മം നിം ൧.൪൧൧, ൪൨൧; ൩.൧൨,
൧൩) ഇന്ദ്രിയസംവരോ, "നേവ ദവായ ന മദായാ"തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൩, ൪൨൨;
൨.൨൪; ൩.൧൨; സം നിം ൨.൩൩; അം നിം ൩.൨൮; മഹാനിം ൨൦൩; വിഭിം ൨൧൮)
ഭോജനേ മത്തഞ്ഞുതാ, "ഇധ ഭിക്ഖു മിച്ഛാജീവം പഹായ സമ്മാആജീവേന ജീവികം
കപ്പേതി"തിആദിനാ (സം നിം ൨.൮) ആജീവപാരിസുദ്ധി, "അഭിജ്ഞം ലോകേ പഹായ
വിഗതാഭിജ്ഞേന ചേതസാ"തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൨൧൩; മം നിം ൧.൪൧൨, ൪൨൩;
൩.൧൩, ൧൪) ജാഗരിയാനുകുയോഗോ, "അനിച്ഛസഞ്ഞാ ഭാവേതബ്ബാ
അസ്ഥിമാനസമുഗ്ഘാതായ, അനിച്ഛസഞ്ഞിനോ, മേഘിയ, അനത്തസഞ്ഞാ സണ്ഠാതി,
അനത്തസഞ്ഞീ അസ്ഥിമാനസമുഗ്ഘാതം ഗച്ഛതി, ആസവാണം ഖയാ അനാസവം
ചേതോവിമുത്തിം പഞ്ഞാവിമുത്തിം ദിട്ഠേവ യമ്മേ സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ
ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി"തിആദിനാ പഞ്ഞാ പടിപക്ഖയമ്മപ്പഹാനവസേനേവ ദേസിതാ.
തസ്ഥാ ത്യാനാനി ദേസേന്തോ ഭഗവാ "വിവിച്ഛേവ കാമേഹീ"തിആദിനാ (ദീം നിം
൧.൨൨൩; സം നിം ൨.൧൨൨; അം നിം ൪.൧൨൩)
പഹാതബ്ബയമ്മസമതിക്കമദസ്സനമുഖേനേവ ദേസേസി. തേന വുത്തം

“കാമാദിവിവേകവിതകുവിചാരവൃപസമപീതിവിരാഗസോമനസ്സത്മങ്ഗമമുഖേന
രൂപാവചരജ്ഞാനാനി ദേസിതാനി, രൂപസത്താദിസമതിക്കമമുഖേന
അരൂപജ്ഞാനാനി”തി. തത്ത്വ യഥാ രൂപാവചരം പഠമം ത്യാനം
ഭാവനാവിസേസാധിഗതേഹി വിതക്കാദിഹി വിയ സദ്ധാദിഹിപി
തിക്ഖവിസദസൂരസഭാവേഹി ധമ്മേഹി സമന്നാഗതത്താ കാമച്ഛന്ദാദിനം നീവരണാനം,
തദേകട്ഠാനഞ്ച പാപധമ്മാനം വിക്ഖമ്ഭനേതോ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മഭാവപ്പത്തം
കാമാവചരധമ്മേഹി സന്ഹസുഖമം, സന്തം, പണീതഞ്ച ഹോതി; ദുതീയജ്ഞാനാദിനി
പന ഭാവനാവിസേസേന ഓളാരികങ്ഗപ്പഹാനതോ തതോ സാതിസയം
സന്ഹസുഖമസന്ഹസുഖമതരാദിഭാവപ്പത്താനി ഹോന്തി. തഥാ അരൂപാവചരം
പഠമജ്ഞാനം രൂപവിരാഗഭാവനാഭാവേന പവത്തമാനം ആരമ്മണസന്തതായപി
അങ്ഗസന്തതായപി പാകതികപരിത്തധമ്മേഹി വിയ സബ്ബരൂപാവചരധമ്മേഹി
സന്തസുഖമഭാവപ്പത്തം ഹോതി. ആരമ്മണസന്തഭാവേനാപി ഹി തദാരമ്മണധമ്മാ
സന്തസഭാവാ ഹോന്തി, സേയ്യമാപി ലോകുത്തരധമ്മാരമ്മണാ ധമ്മാ.

സതിപി ധമ്മതോ, മഹഗ്ഗതഭാവേനാപി ച അഭേദേ രൂപാവചരചതുരത്ഥതോ
ആരുപ്പം അങ്ഗതോപി സന്തമേവ, യതസ്സ സന്തവിമോക്ഖതാ വുത്താ.
ദുതീയാരുപ്പാദിനി പന പഠമാരുപ്പാദിതോ അങ്ഗതോ, ആരമ്മണതോ ച
സന്തസന്തതരസന്തതമഭാവപ്പത്താനി തഥാ ഭാവനാവിസേസസമാധോഗതോ, സ്വായം
ഭാവനാവിസേസോ പഠമജ്ഞാനുപചാരതോ പട്ഠായ
തംതംപഹാതബ്ബസമതിക്കമനവസേന തസ്സ തസ്സ ത്യാനസ്സ സന്തസുഖമഭാവം
ആപാദേന്തോ ചതുത്ഥാരുപ്പേ സങ്ഖാരാവസേസസുഖമഭാവം പാപേതി. യതോ
ചതുത്ഥാരുപ്പം യഥാ അനുപദധമ്മവിപസ്സനാവസേന വിപസ്സനായ ആരമ്മണഭാവം
ഉപഗത്ത്വാ പകതിവിപസ്സകസ്സാപി നിബ്ബിദുപ്പത്തിയാ പച്ചയോ ന ഹോതി
സങ്ഖാരാവസേസസുഖമഭാവപ്പത്തിതോ, തഥാ സയം തതിയാരുപ്പധമ്മേസു
പവത്തമാനം തേ യാമാവതോ വിഭാവേതും ന സക്കോതി, യഥാ തദഞ്ജ്ഞാനാനി
അത്തനോ ആരമ്മണം. കേവലം പന ആരബ്ഭ പവത്തിമത്തമേവസ്സ തത്ത്വ ഹോതി ,
തയിദം ആരമ്മണഭാവേനാപി നാമ വിഭൂതാകാരതായ റാതും അപ്പഹോന്തം
ആരമ്മണകരണേ കിം പഹോതി. തസ്മാ തദസ്സ അവിഭൂതകിച്ചതം ദിസാ സത്ഥാ
ഹേട്ഠാ തീസു റാനേസു ഭാവനാകാരം വത്വാ താദിസോ ഇധ ന ലബ്ഭതിതി ദീപേതും
ചതുത്ഥാരുപ്പദേസനായം സുത്തേ ഭാവനാകാരം പരിയായദേസനത്താ ന കമേസി.

യസ്മാ പന സാരമ്മണസ്സ ധമ്മസ്സ ആരമ്മണേ പവത്തിആകാരോ അത്ഥേവാതി
അതിസുഖമഭാവപ്പത്തം തം ദസ്സേതും “തംയേവ ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനം സന്തതോ മനസി
കരോതീ”തി (വിഭ് ന്നൗൺ) വിഭിഞ്ജേ വുത്തം യഥാധമ്മസാസനഭാവതോ,
പുബ്ബഭാഗവസേന വാ വിഭിഞ്ജേ “സന്തതോ മനസി കരോതീ”തി വുത്തം തദാ
യോഗിനോ തസ്സ വിഭൂതഭാവതോ. അപ്പനാവസേന പന സുത്തേ ഭാവനാകാരോ ന
ഗഹിതോ അവിഭൂതഭാവതോ. കമ്മട്ഠാനം ഹി കിഞ്ചി ആദിതോ അവിഭൂതം ഹോതി,
യഥാ തം? ബുദ്ധാനുസ്സതിആദി. കിഞ്ചി മജ്ജേ, യഥാ തം? ആനാപാനസ്സതി. കിഞ്ചി
ഉഭയത്ഥ, യഥാ തം? ഉപസമാനുസ്സതിആദി. ചതുത്ഥാരുപ്പകമ്മട്ഠാനം പന
പരിയോസാനേ അവിഭൂതം ഭാവനായ മത്ഥകപ്പത്തിയം ആരമ്മണസ്സ
അവിഭൂതഭാവതോ. തസ്മാ ചതുത്ഥാരുപ്പേ ഇമം വിസേസം ദസ്സേതും സത്ഥാരാ
സുത്തേ ഭാവനാകാരോ ന ഗഹിതോ, ന സബ്ബേന സബ്ബം അഭാവതോതി നിട്ഠമേത്ഥ
ഗതബ്ബം.

പകിണ്ണകകമാവണ്ണനാ

൨൮൮. അസദിസരൂപോതി
ദ്വത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണഅസീതിഅനുബ്ബഞ്ജനബ്ബാമപ്പഭാകേതുമാലാദിഹി
രൂപഗുണേഹി അഞ്ഞേഹി അസാധാരണരൂപകായോ, സഭാവത്ഥോ വാ രൂപ-സദ്ദോ
“യം ലോകേ പിയരൂപം സാതരൂപ”ന്തിആദിസു (ദീ° നി° ൨.൪൦൦; മ° നി° ൧.൧൩൩;

വിഭം ൨൦൩) വിയ. തസ്മാ അസദിസരൂപോതി അസദിസസഭാവോ, തേന ദസബലചതുവേസാരജ്ജാദിഗുണവിസേസസമായോഗദീപനതോ സത്ഥു ധമ്മകായസമ്പത്തിയാപി അസദിസതാ ദസ്സിതാ ഹോതി. ഇതീതി ഏവം വുത്തപ്പകാരേന. തസ്മിന്തി ആരുപ്പേ. പകിണ്ണകകമാപി വിഞ്ഞേയ്യാതി പുഞ്ചേ വിയ അസാധാരണം തത്ഥ തത്ഥ ത്യാനേ പതിനിയതമേവ അത്ഥം അഗ്ഗഹേത്യാ സാധാരണഭാവതോ തത്ഥ തത്ഥേവ പകിണ്ണകം വിസടം അത്ഥം ഗഹേത്യാ പവത്താ പകിണ്ണകകമാപി വിജാനിതഞ്ച.

൨൮൯. രൂപനിമിത്താതിക്കമതോതി കസിണരൂപസഞ്ചാതസ്സ പടിഭാഗനിമിത്തസ്സ അതിക്കമനതോ. ആകാസാതിക്കമതോതി കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസസ്സ അതിക്കമനതോ. ആകാസേ പവത്തിതവിഞ്ഞാണാതിക്കമതോതി പഠമാരുപ്പവിഞ്ഞാണസ്സ അതിക്കമനതോ, ന ദുതിയാരുപ്പവിഞ്ഞാണാതിക്കമനതോ. തദതിക്കമതോ ഹി തസ്സേവ വിഭാവനം ഹോതി. ദുതിയാരുപ്പവിഞ്ഞാണവിഭാവനേ ഹി തദേവ അതിക്കന്തം സിയാ, ന തസ്സ ആരമ്മണം, ന ച ആരമ്മണേ ദോസം ദിസ്വാ അനാരമ്മണസ്സ വിഭാവനാതിക്കമോ യുജ്ജതി. പാളിയഞ്ച “വിഞ്ഞാണഞ്ചായതനം സതോ സമാപജ്ജതി...പേ... സതോ വുട്ഠഹിത്യാ തന്യേവ വിഞ്ഞാണം അഭാവേതി”തി വുത്തം, ന വുത്തം “തന്യേവ വിഞ്ഞാണഞ്ചായതനം അഭാവേതി”തി, “തന്യേവ അഭാവേതി”തി വാ. “അനന്തം വിഞ്ഞാണന്തി വിഞ്ഞാണഞ്ചായതനം ഉപസമ്പജ്ജാ”തി ഏത്ഥ പന ദധം വുത്തം ആരമ്മണഞ്ച വിഞ്ഞാണം, വിഞ്ഞാണഞ്ചായതനഞ്ച. തസ്മിം ദധേ യേന കേനചി, യതോ വാ വുട്ഠിതോ, തേനേവ പധാനനിദിട്ഠേന തം-സദസ്സ സമ്ബന്ധേ ആപണേ “അയഞ്ച ആരമ്മണാതിക്കമഭാവനാ”തി വിഞ്ഞാണഞ്ചായതനസ്സ നിവത്തനത്ഥം വിഞ്ഞാണവചനം. തസ്മാ പഠമാരുപ്പവിഞ്ഞാണസ്സേവ അഭാവനാതിക്കമോ വുത്തോ.

൨൯൦. ഏവം സന്തേപിതി അങ്ഗാതിക്കമേ അസതിപി. സുപ്പണീതതരാതി സുട്ഠ പണീതരാ, സുന്ദരാ പണീതരാ ചാതി വാ അത്ഥോ. സതിപി ചതുന്നം പാസാദതലാനം, സാടികാനഞ്ച തബ്ഭാവതോ, പമാണതോ ച സമഭാവേ ഉപരൂപരി പന കാമഗുണാനം, സുഖസമ്ഫസ്സാദിനഞ്ച വിസേസേന പണീതരാദിഭാവോ വിയ ഏതാസം ചതുന്നം സമാപത്തിനം ആരുപ്പഭാവതോ, അങ്ഗതോ ച സതിപി സമഭാവേ ഭാവനാവിസേസസിദ്ധോ പന സാതിസയോ ഉപരൂപരി പണീതരാദിഭാവോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “യമാ ഹീ”തിആദിനാ.

൨൯൧. നിസ്സിതോതി നിസ്സായ റിതോ. ദുട്ഠിതാതി ന സമ്മാ റിതാ, ദുക്ഖം വാ റിതാ. തന്നിസ്സിതന്തി തേന നിസ്സിതം, ഠാനന്തി അത്ഥോ. തന്നിസ്സിതന്തി വാ തം മണ്ഡപലഗ്ഗം പുരിസം നിസ്സായ റിതം പുരിസന്തി അത്ഥോ. മണ്ഡപലഗ്ഗഞ്ച അനിസ്സായ തേന വിനാഭൂതേ വിവിന്തേ ബഹി ഓകാസേ ഠാനം വിയ ആകാസലഗ്ഗവിഞ്ഞാണസ്സ വിവേകേ തദപഗമേ തതിയാരുപ്പസ്സ ഠാനന്തി.

൨൯൨. ആരമ്മണം കരോതേവ, അഞ്ഞാഭാവേന തം ഇദന്തി “ആസന്നവിഞ്ഞാണഞ്ചായതനപച്ചത്ഥികരൂപാസന്നാകാസാരമ്മണവിഞ്ഞാണാപഗമാരമ്മണം, നോ ച സന്ത”ന്തി ച ദിട്ഠാദിനവന്വി തം ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനം ഇദം നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനജ്ജ്യാനം അഞ്ഞസ്സ താദിസസ്സ ആരമ്മണഭാവയോഗ്യസ്സ അഭാവേന അലാഭേന ആരമ്മണം കരോതി ഏവ. “സബ്ബദിസമ്പതി”ന്തി ഇദം ജനസ്സ അഗതികഭാവദസ്സനത്ഥം വുത്തം. വുത്തിന്തി ജീവികം. വത്തതീതി ജീവതി.

൨൯൩. ആരുട്ട്ഠോതിആദിസു അയം സഞ്ചേപത്ഥോ - യമാ കോചി പുരിസോ അനേകപോരിസം ദീഘനിസ്സേണിം ആരുട്ട്ഠോ തസ്സ ഉപരിമപദേ റിതോ തസ്സാ നിസ്സേണിയാ ബാഹുമേവ ഓലുബ്ഭതി അഞ്ഞസ്സ അലാഭതോ, യമാ ച പംസുപബ്ബതസ്സ, മിസ്സകപബ്ബതസ്സ വാ അഗ്ഗകോടിം ആരുട്ട്ഠോ തസ്സ മത്ഥകമേവ ഓലുബ്ഭതി, യമാ ച ഗിരിം സിലാപബ്ബതം ആരുട്ട്ഠോ പരിപ്ഫന്ദമാനോ അഞ്ഞാഭാവതോ അത്തനോ ജണ്ണുകമേവ ഓലുബ്ഭതി, തമാ ഏതം

ചതുർത്ഥാരുപജ്ഞാൻ തം തത്ത്വയാരുപം ഓലുബ്ഭിത്വാ പവത്തതീതി. യം പന്നേത്ഥ
അത്ഥമേതോ അവിഭജ്ഞം, തം ഉത്താനമേവ.

ആരുപനിദേശവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി ദസമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

എ. സമാധിനിദേശവണ്ണന

ആഹാരപടിക്കുലഭാവനാവണ്ണന

൨൯൪. ഉദ്ദേശം നാമ നിദേശമോ മുദുമജ്ജിമപത്താബാഹുല്ലതോ, ആഗതോ ച ഭാരോ അവസ്സം വഹിതബ്ബോതി ആഹ “ഏകാ സത്താതി ഏവം ഉദിടായ ആഹാരേ പടിക്കുലസത്തായ ഭാവനാനിദേശോ അനുപുത്തോ”തി. തത്ഥായം സത്താസദ്ദോ “രൂപസത്താ സദസത്താ”തിആദിസു (മഹാനിം ൧൪) സഞ്ജാനനലക്ഖണേ യമ്മേ ആഗതോ, “അനിചസത്താ ദുക്ഖസത്താ”തിആദിസു വിപസ്സനായം ആഗതോ, “ഉദ്ധുമാതകസത്താതി വാ സോപാകരൂപസത്താതി വാ ഇമേ യമ്മാ ഏകത്ഥാ ഉദാഹു നാനത്ഥാ”തിആദിസു സമഥേ ആഗതോ. ഇയ പന സമമസ്സ പരികമ്മേ ദട്ഠബ്ബോ. ആഹാരേ ഹി പടിക്കുലാകാരഗുഹണം, തപ്പഭാവിതം വാ ഉപചാരജ്ജയാനം ഇയ “ആഹാരേ പടിക്കുലസത്താ”തി അധിപ്പേതം. തത്ഥ യസ്ഥിം ആഹാരേ പടിക്കുലസത്താ ഭാവേതബ്ബാ, തത്ഥ നിബ്ബേദവിരാഗുപ്പാദനായ തപ്പസങ്ഗേന സബ്ബസി ആഹാരം കിച്ചപ്പഭേദാദിനവോപമ്മേഹി വിഭാവേതും “ആഹരതിതി ആഹാരോ”തിആദി ആരദ്ധം.

തത്ഥ ആഹരതിതി ആഹാരപച്ചയസങ്ഖാതേന ഉപ്പത്തിയാ, റിതിയാ വാ പച്ചയഭാവേന അത്തനോ ഫലം ആനേതി നിബ്ബത്തേതി പവത്തേതി ചാതി അത്ഥോ. കബളം കരിയതീതി കബളികാരോ, വത്സുവസേന ചേതം വുത്തം, ലക്ഖണതോ പന ഓജാലക്ഖണോ വേദിതബ്ബോ, കബളികാരോ ച സോ യമാവുത്തേനത്ഥേന ആഹാരോ ചാതി കബളികാരാഹാരോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. ഹുസതീതി ഫസ്സോ. അയം ഹി അരൂപധമ്മോപി സമാനോ ആരമ്മണേ ഹുസനാകാരേണേവ പവത്തതി. തഥാ ഹി സോ ഹുസനലക്ഖണോതി വുച്ചതി. ചേതയതീതി ചേതനാ, അത്തനോ സമ്പയുത്തധമ്മേഹി സദ്ധിം ആരമ്മണേ അഭിസന്ദഹതീതി അത്ഥോ, മനോസന്നിസ്സിതാ ചേതനാ മനോസഞ്ചേതനാ. ഉപപത്തിപരികപ്പനവസേന വിജാനാതീതി വിഞ്ഞാണം. ഏവമേത്ഥ സാമത്തേത്ഥതോ, വിസേസത്ഥതോ ച ആഹാരാ വേദിതബ്ബാ. കസ്ഥാ പനേതേ ചത്താരോവ വുത്താ, അത്തേ യമ്മാ കിം അത്തനോ ഫലസ്സ പച്ചയാ ന ഹോന്തീതി? നോ ന ഹോന്തി, ഇമേ പന തഥാ ച ഹോന്തി അത്തഥാ ചാതി സമാനേപി പച്ചയഭാവേ അതിരേകപച്ചയാ ഹോന്തി, തസ്ഥാ ആഹാരാതി വുച്ചന്തി.

കഥം? ഏതേസു ഹി പഠമോ സയം യസ്ഥിം കലാപേ തപ്പരിയാപന്നാനം യഥാരഹം പച്ചയോ ഹോന്തോവ ഓജട്ഠമകം രൂപം ആഹരതി, ദുതിയോ തിസ്സോ വേദനാ ആഹരതി, തതിയോ തീസു ഭവേസു പടിസന്ധിം ആഹരതി, ചതുത്ഥോ പടിസന്ധിക്ഖണേ നാമരൂപം ആഹരതി. തേനാഹ “കബളികാരാഹാരോ”തിആദി. ഏത്ഥ ച കമ്മജാദിഭേദഭിന്നാ ഓജാ സതി പച്ചയലാഭേ ദേവ തിസ്സോ പവേണിയോ ഘടേതീ ഓജട്ഠമകരൂപം ആഹരതി, സുഖവേദനീയാദിഭേദഭിന്നോ ഫസ്സാഹാരോ യഥാരഹം തിസ്സോ വേദനാ ആഹരതി, പൂത്താഭിസങ്ഖാരാദിഭേദഭിന്നോ മനോസഞ്ചേതനാഹാരോ കാമഭവാദീസു തീസു ഭവേസു യഥാരഹം സവിഞ്ഞാണം, അവിഞ്ഞാണഞ്ച പടിസന്ധിം ആഹരതി, വിഞ്ഞാണാഹാരോ യഥാപച്ചയം പടിസന്ധിക്ഖണേ നാമം രൂപം, നാമരൂപഞ്ച ആഹരതിതി ദട്ഠബ്ബം. അഥ വാ ഉപത്ഥമ്ഭേദേന ഇമേ ഏവ യമ്മാ ആഹാരാതി വുത്താ. യഥാ ഹി കബളികാരാഹാരോ രൂപകായസ്സ ഉപത്ഥമ്ഭേദേന പച്ചയോ, ഏവം അരൂപിനോ ആഹാരാ സമ്പയുത്തധമ്മാനം. തഥാ ഹി വുത്തം “കബളികാരോ ആഹാരോ ഇമസ്സ കായസ്സ ആഹാരപച്ചയേന പച്ചയോ, അരൂപിനോ ആഹാരാ സമ്പയുത്തകാനം യമ്മാനം തംസമുട്ഠാനാണഞ്ച രൂപാനം ആഹാരപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ

൧.൧.൧൫). അപരോ നയോ - അജ്ഞാതനികസന്തതിയാ വിസേസപച്ചയത്താ കബളികാരാഹാരോ, ഫസ്താദയോ ച തയോ ധമ്മാ ആഹാരാതി വുത്താ. വിസേസപച്ചയോ ഹി കബളികാരാഹാരഭക്ഖാനം സത്താനം രൂപകായസ്സ കബളികാരാഹാരോ, നാമകായേ വേദനായ ഫസ്സോ, വിഞ്ഞാണസ്സ മനോസഞ്ചേതനാ, നാമരൂപസ്സ വിഞ്ഞാണം. യഥാഹ “സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, അയം കായോ ആഹാരട്ഠിതികോ, ആഹാരം പടിച്ച് തിട്ഠതി, അനാഹാരോ നോ തിട്ഠതി (സം നീ ൫.൧൮൩). തഥാ ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാ, സഞ്ചാരപച്ചയാ വിഞ്ഞാണം, വിഞ്ഞാണപച്ചയാ നാമരൂപ”ന്തി (ഉദാ ൧; മഹാവ ൧; നേത്തി ൨൪).

കബളികാരാഹാരേതി കബളികാരേ ആഹാരേ നികന്തി തണ്ഹാ, തംഭയം അനത്ഥാവഹതോ. ഗധിതസ്സ ഹി ആഹാരപരിഭോഗോ അനത്ഥായ ഹോതി. ഹേതുഅത്ഥേ ഭുജ്ജം. ഏവം സേസേസു. നികന്തിതി നികാമനാ ഛന്ദരാഗോ . ഭായതി ഏതസ്സമാതി ഭയം, നികന്തി ഏവ ഭയം നികന്തിഭയം. കബളികാരാഹാരഹേതു ഇമേസം സത്താനം ഛന്ദരാഗോ ഭയം ഭയാനകം ദിട്ഠധമ്മികാദിഭേദസ്സ അനത്ഥസ്സ സകലസ്സാപി വട്ടഭുക്ഖസ്സ ഹേതുഭാവതോ. തേനേവാഹ “കബളികാരേ ചേ, ഭിക്ഖവേ, ആഹാരേ അത്ഥി രാഗോ, അത്ഥി നന്ദീ, അത്ഥി തണ്ഹാ, പതിട്ഠിതം തത്ഥ വിഞ്ഞാണം വിരുള്ഹ”ന്തിആദി (സം നീ ൨.൬൪; കഥാ ൨൩൬; മഹാനീ ൧). ഉപഗമനം അപ്പഹീനവിപല്ലാസസ്സ ആരമ്മണേന സമോധാനം സഞ്ചതി സുഖവേദനീയാദിഫസ്സുപ്പത്തി ഭയം ഭയാനകം തീഹി ദുക്ഖതാഹി അപരിമുച്ചനതോ. തേനാഹ “സുഖവേദനീയം, ഭിക്ഖവേ, ഫസ്സം പടിച്ച് ഉപ്പജ്ജതി സുഖാ വേദനാ (സം നീ ൪.൧൨൩), തസ്സ വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാ...പേ... ദുക്ഖക്ഖസ്സ സമുദയോ ഹോതീ”ന്തി (ഉദാ ൧). തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ ഉപപജ്ജതി ഏതേനാതി ഉപപത്തി, ഉപപജ്ജനം വാ ഉപപത്തി, വിപനം ഭയം ഭയാനകം ഉപപത്തിമൂലകേഹി ബൃസനേഹി അപരിമുത്തതോ. തേനാഹ “അവിദ്വാ, ഭിക്ഖവേ, പൂരിസപുഗ്ഗലോ പുണ്ണഞ്ചേ സഞ്ചാരം അഭിസഞ്ചരോതി, പുണ്ണുപഗം ഭവതി വിഞ്ഞാണം. അപുണ്ണഞ്ചേ സഞ്ചാരം അഭിസഞ്ചരോതി, അപുണ്ണുപഗം ഭവതി വിഞ്ഞാണം”ന്തിആദി (സം നീ ൨.൫൧). പടിസന്ധീതി ഭവന്തരാദിഹി പടിസന്ധാനം, തം ഭയം ഭയാനകം പടിസന്ധിനിമിത്തേഹി ദുക്ഖേഹി അവിമുച്ചനതോ. തേനാഹ “വിഞ്ഞാണേ ചേ, ഭിക്ഖവേ, ആഹാരേ അത്ഥി രാഗോ, അത്ഥി നന്ദീ, അത്ഥി തണ്ഹാ, പതിട്ഠിതം തത്ഥ വിഞ്ഞാണം വിരുള്ഹ”ന്തിആദി (സം നീ ൨.൬൪).

പുത്തമംസൂപമേന ഓവാദേന ദീപേതഞ്ചോ നിച്ഛന്ദരാഗപരിഭോഗായ. ഏവം ഹി തത്ഥ നികന്തിഭയം ന ഹോതി. നിച്ഛമ്മാ ഗാവി യം യം റാനം ഉപഗച്ഛതി, തത്ഥ തത്ഥേവ നം പാണിനോ ഖാദന്തിയേവ. ഏവം ഫസ്സേ സതി വേദനാ ഉപ്പജ്ജതി, വേദനാ ച ദുക്ഖസല്ലാദിതോ ദട്ഠഞ്ചാതി ഫസ്സേ ആദിനവം പസ്സന്തസ്സ ഉപഗമനഭയം ന ഹോതീതി ആഹ “ഫസ്സാഹാരോ നിച്ഛമ്മഗാവുപമേന ദീപേതഞ്ചോ”ന്തി. ഏകാദസഹി അഗ്ഗീഹി സഞ്ചസോ ആദിത്താ ഭവാ അഞ്ചാരകാസുസദിസാതി പസ്സതോ ഉപപത്തിഭയം ന ഹോതീതി ആഹ “മനോസഞ്ചേതനാഹാരോ അഞ്ചാരകാസൂപമേന ദീപേതഞ്ചോ”ന്തി. ചോരസദിസം വിഞ്ഞാണം അനത്ഥപാതതോ, പഹാരസദിസീ വേദനാ ദുരധിവാസതോതി സമ്മദേവ പസ്സതോ പടിസന്ധിഭയം ന ഹോതീതി ആഹ “വിഞ്ഞാണാഹാരോ സത്തിസതുപമേന ദീപേതഞ്ചോ”ന്തി.

ഏവം കിച്ചാദിമുഖേന ആഹാരേസു ആദിനവം വിഭാവേത്ഥാ ഇദാനി തത്ഥ യഥാധിപ്പേതം ആഹാരം നിദ്ധാരേത്ഥാ പടിക്കുലതോ മനസികാരവിധിം ദസ്സേതും “ഇമേസു പനാ”ന്തിആദി വുത്തം. ഉപാദായരൂപനിദേശേഹി “കബളികാരോ

ആഹാരോ"തി (ധം സം ൫൯൫) ആഗതത്താ തതോ വിസേസേനോ
“അസിതപീതവായിതസായിതപ്പഭേദോ”തി ആഹ, ഭൂതകമനം വാ ഏതം. തത്ത്വ
അസിതപീതവായിതസായിതപ്പഭേദോതി
അസിതബുപാതബുവായിതബുസായിതബുവിഭാഗോ കാലഭേദവചനിച്ചായ അഭാവതോ
യഥാ “ദുദ്ധ”തി. കബളികാരോ ആഹാരോ വാതി അവധാരണം യഥാ
ഹസ്താഹാരാദിനിവർത്തനം, ഏവം ഓജാഹാരനിവർത്തനനി ദർശ്വം. സവർമ്മുകോ
ഏവ ഹി ആഹാരോ ഇധ കമ്മട്ഠാനഭൂതോ, തേന ആഹരീയതീതി ആഹാരോതി
ഏവമേത്വ അത്ഥോ ദർശ്വോ. ആഹരതീതി ആഹാരോതി അയം പനത്ഥോ
നിബൃത്തിതഓജാവസേന വേദിതബ്ബോ. ഇമസ്ഥിം അത്ഥേതി ഇമസ്ഥിം
കമ്മട്ഠാനസഞ്ചാരേ അത്ഥേ. ഉപ്പന്നാസന്താതി സന്താസീസേന ഭാവനം വദതി.
തഥാ ഹി വക്വതി “പടിക്കുലാകാരഗൃഹണവസേന പനാ”തിആദി (വിസുദ്ധിം
൧.൩൦൫).

കമ്മട്ഠാനം ഉഗൃഹേതാതി കമ്മട്ഠാനം പരിയത്തിയമ്മതോ, അത്ഥതോ ച
സുഗൃഹിതം സുമനസിക്തം സൂപധാരിതം കത്വാ. തേനാഹ “ഉഗൃഹതോ ഏകപദവി
അവിരജ്ഞേനാ”തി. തത്ത്വ ഉഗൃഹതോതി ആചരിയുഗൃഹതോ. ഏകപദവിതി
ഏകവി പദം, ഏകകോട്ഠാസവി വാ, പദേസമത്തവിതി അത്ഥോ.
ദസഹാകാരേഹീതി കസ്ഥാ വൃത്തം, നനു അന്തിമജീവികാഭാവതോ, പിണ്ഡപാതസ്സ
അലാഭലാഭേസു പരിതസ്സനഗേധാദിസമുപ്ലത്തിതോ, ഭൂത്തസ്സ സമ്മദജനനതോ,
കിമികുലസംവദ്ധനതോതി ഏവമാദീഹിപി ആകാരേഹി ആഹാരേ പടിക്കുലതാ
പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാ? വൃത്തം ഹേതം “അന്തമിദം, ഭിക്ഖവേ, ജീവികാനം യദിദം
പിണ്ഡോല്യം, അഭിസാപോയം, ഭിക്ഖവേ, ലോകസ്ഥിം ‘പിണ്ഡോലോ വിചരസി
പത്തപാണീ”തി (സം നി ൩.൮൦), “അലദ്ധാ ച പിണ്ഡപാതം പരിതസ്സതി, ലദ്ധാ
ച പിണ്ഡപാതം ഗധിതോ മുച്ഛിതോ അജ്ഞോസനോ അനാദീനവദസ്സാവീ
അനിസ്സരണപണ്ണോ പരിഭുഞ്ജതീ”തി (അ നി ൩.൧൨൪), “ഭൂത്തോ ച ആഹാരോ
കസ്സചി കദാചി മരണം വാ മരണമത്തം വാ ദുക്ഖം ആവഹതി,
ഉക്കോചകാദയോ, തക്കോടകാദയോ ച ദന്തിംസ ദന്തിംസ കുലപ്പഭേദോ കിമയോ
ച നം ഉപനിസ്സായ ജീവന്തി”തി.

വുച്ചതേ - അന്തിമജീവികാഭാവോ താവ ചിത്തസംകിലേസവിസോധനത്ഥം
കമ്മട്ഠാനാഭിനിവേസതോ പഗേവ മനസി കാതബ്ബോ “മാഹം ഛവാലാതസദിസോ
ഭവേയ്യ”തി. തഥാ പിണ്ഡപാതസ്സ അലാഭലാഭേസുപി
പരിതസ്സനഗേധാദിസമുപ്ലത്തിനിവാരണം പഗേവ അനുട്ഠാതബ്ബം
സുപരിസുദ്ധസിലസ്സ പടിസഞ്ചാനവതോ തദഭാവതോ. ഭത്തസമ്മദോ
അനേകന്തികോ, പരിഭോഗത്തോഗധോ വാ വേദിതബ്ബോ. കിമികുലസംവദ്ധനം പന
ന സഞ്ഗഹേതബ്ബം, സഞ്ഗഹിതമേവ വാ “ദസഹാകാരേഹീ”തി ഏത്ഥ നിയമസ്സ
അകതത്താ. ഇമിനാ വാ നയേന ഇതരേസമ്പേത്ഥ സഞ്ഗഹോ ദർശ്വോ
യഥാസമ്ഭവമേത്ഥ പടിക്കുലതാപച്ചവേക്ഖണ്ണസ്സ അധിപ്പേതത്താ. തഥാ ഹി
ഘരഗോളികവച്ചമുസികജതുകവച്ചാദികം സമ്ഭവന്തം ഗഹിതം, ന ഏകന്തികന്തി.
തഥാ പരിയേസനാദീസുപി യഥാസമ്ഭവം വത്തബ്ബം.

ഗമനതോതിആദീസു പച്ചാഗമനവി ഗമനസഭാഗത്താ ഗമനേനേവ സഞ്ഗഹിതം.
പടിക്കമനസാലാദിഉപസങ്കമനം വിയ പരിയേസനേ സമാനപടിക്കുലം ഹി
അസുചിട്ഠാനക്കമനവിരൂപദുഗ്ഗന്ധദസ്സനഘായനാധിവാസനേഹി. ഗമനതോതി
ഭിക്ഖാചാരവസേന ഗോചരഗാമം ഉദിസ്സ ഗമനതോ. പരിയേസനതോതി
ഗോചരഗാമേ ഭിക്ഖത്ഥം ആഹിണ്ഡനതോ. പരിഭോഗതോതി ആഹാരസ്സ
പരിഭുഞ്ജനതോ. ഉഭയം ഉഭയേന ആസയതി, ഏകജ്ഞം പവത്തമാനോപി

കമ്മബലവവത്മിതോ ഹൃത്യാ മരിയാദവസേന അഞ്ഞമഞ്ഞം അസങ്കരതോ സയതി തിട്ഠതി പവത്തതിതി ആസയോ, ആമാസയസ്സ ഉപരി തിട്ഠനകോ പിത്താദികോ. മരിയാദമോ ഹി അയമാകാരോ, തതോ ആസയതോ. നിദധാതി യമാഭുത്തോ ആഹാരോ നിചിതോ ഹൃത്യാ തിട്ഠതി ഏത്ഥാതി നിധാനം, ആമാസയോ, തതോ നിധാനതോ. അപരിപക്കതോതി ഗഹണീസങ്ഖാതേന കമ്മജതേജേന അപരിപക്കതോ. പരിപക്കതോതി യമാഭുത്തസ്സ ആഹാരസ്സ വിപക്കഭാവതോ. ഫലതോതി നിബ്ബത്തിതോ. നിസ്സന്ദതോതി ഇതോ ചിതോ ച വിസ്സന്ദനതോ. സമ്മക്ഖനതോതി സബ്ബസോ മക്ഖനതോ. സബ്ബത്ഥ ആഹാരേ പടിക്കുലതാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാതി യോജനാ. തന്തംകിരിയാനിപ്ഫത്തിപടിപാടിവസേന ചായം ഗമനതോതിആദികാ അനുപുബ്ബീ റപിതാ, സമ്മക്ഖനം പന പരിഭോഗാദീസു ലബ്ഭമാനസി നിസ്സന്ദവസേന വിസേസതോ പടിക്കുലന്തി സബ്ബപച്ഛാ റപിതന്തി ദട്ഠബ്ബം.

൨൯൫. ഏവം മഹാനുഭാവേതി ഇദാനി വത്തബ്ബപടിപത്തിയാ മഹാനുഭാവേതി വദന്തി, സബ്ബത്ഥകകമ്മട്ഠാനപരിഹരണാദിസിദ്ധം വാ ധമ്മസുധമ്മതം പുരക്ഖതാ യോഗാവചരേന ഏവം പടിപജ്ജിതബ്ബന്തി ദസ്സേനോ “ഏവം മഹാനുഭാവേ നാമ സാസനേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ നാമ-സദ്ദോ സമ്ഭാവനേ ദട്ഠബ്ബോ. പബ്ബജിതേന ഗാമാഭിമുഖേന ഗന്തബ്ബന്തി യോജനാ. അയഞ്ച ഗമനാദിതോ പച്ചവേക്ഖണാ യോഗിനോ ന അത്തുദ്ദേശികാവ, അഥ ഖോ അനുദ്ദേശികാപീതി ദസ്സേനോ “സകലരത്തി”ന്തിആദിനാ ധുരദധം പരിഗൃഹേസി. പരിവേണന്തി പരിവേണങ്ഗണം. വീസതിംസവാരേതി ഏത്ഥ സന്തതിപച്ചുപ്പന്നവസേന വാരപരിച്ഛേദോതി കേചി, അപരേ പന “ഉണ്ഹാസനേനാ”തി വദന്തി. നീവരണവിക്ഖമ്ഭനങ്ഹി അപ്പത്താ ഭാവനാ ഫരണപീതിയാ അഭാവതോ നിസജ്ജാവസേന കായകിലമഥം ന വിനോദതിയേവാതി ഇരിയാപഥചലനം ഹോതിയേവ. വീസതിംസഗൃഹണം പന യമാസല്ലക്ഖിതഭിക്ഖാചരണവേലാവസേന. അഥ വാ ഗമനതോ യാവ സമ്മക്ഖനമനസികാരോ ഏകോ വാരോ, ഏവം വീസതിംസവാരേ കമ്മട്ഠാനം മനസി കരിത്ഥാ. നിജനസമ്ബാധാനീതി ജനസമ്ബാധരഹിതാനി, തേന അപ്പാകിണ്ണതം, അപ്പസദുതം, അപ്പനിഗ്ഘോസതഞ്ച ദസ്സേതി. തതോ ഏവ പവിവേകസുഖാനി ജനവിവേകേന ഇട്ഠാനി, പവിവേകസ്സ വാ ത്യാനാനുയോഗസ്സ ഉപകാരാനി. യസ്ഥാ ഛായുദകസമ്പന്നാനി, തസ്ഥാ സീതലാനി. യസ്ഥാ സുചീനി, തസ്ഥാ രമണീയഭൂമിഭാഗാനീതി പുരിമാനി ദേവ പച്ഛിമാനം ദിന്നം കാരണവചനാനി. അരിയന്തി നിദ്ദോസം. വിവേകരതിന്തി ത്യാനാനുയോഗരതിം.

കിഞ്ചാപി യോഗാവചരാനം വസനട്ഠാനം നാമ സുജഗ്ഗിതം സുസമ്മട്ഠമേവ ഹോതി, കദാചി പന ജഗ്ഗനതോ പച്ഛാ ഏവസി സിയാതി പടിക്കുലതാപച്ചവേക്ഖണായ സമ്ഭവദസ്സനത്ഥം “പാദരജഘരഗോലികവച്ചാദിസമ്പരികിണ്ണ”ന്തിആദി വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. തത്ഥ പച്ചത്ഥരണന്തി ഭൂമിയാ ഛരവിരക്ഖണത്ഥം അത്ഥരിതബ്ബം ചിമിലികാദിഅത്ഥരണമാഹ. ജതുകാ ഖുദുകവഗ്ഗുലിയോ. ഉപഹതത്താതി ദുസിതത്താ. തതോതി തതോ തതോ. അപ്പേകദാ ഉല്യുകപാരാവതാദീഹീതി ഇധാപി “അപ്പേകദാ”തി പദം ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. ഉദകചിക്ഖല്ലാദീഹീതി ആദി-സദ്ദേന കചവരാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. പരിവേണതോ വിഹാരങ്ഗണപ്പവേസമഗ്ഗോ വിഹാരരച്ഛാ.

വിതക്കമാളകേതി “കത്ഥ നു ഖോ അജ്ജ ഭിക്ഖായ ചരിതബ്ബ”ന്തിആദിനാ വിതക്കനമാളകേ. ഗാമമഗ്ഗന്തി ഗാമഗാമിമഗ്ഗം. ഖാണുകണ്ടകമഗ്ഗോതി ഖാണുകണ്ടകവന്തോ മഗ്ഗോ. ദട്ഠബ്ബോ ഹോതീതി ദസ്സനേന ഗമനം ഉപലക്ഖേതി.

ഗണ്ഡം പടിച്ചാദേന്തേനാതിആദി ഏവമജ്ജ്യാസയേന നിവാസനാദി കാതബ്ബന്തി വത്തദസ്സനം, ഗണ്ഡരോഗിനാ വാതാതപാദിപരിസ്സയവിനോദനത്ഥം ഗണ്ഡം പടിച്ചാദയമാനേന വിയ. അഥ വാ ഗണ്ഡം വിയ ഗണ്ഡം പടിച്ചാദയമാനേനാതി ഏകം ഗണ്ഡം-സദും ആനേതാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം ഭവതി. “ഗണ്ഡോതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചനേതം ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം അധിവചന”ന്തി (അം നിം ന്.൧൫; സം നിം ൪.൧൦൩) വചനതോ ഗണ്ഡോതി അത്തഭാവസ്സ പരിയായോ, വിസേസതോ രൂപകായസ്സ ദുക്ഖതാസുലയോഗതോ, അസുചിപഗ്ഘരണതോ, ഉപ്പാദജരാഭങ്ഗേഹി ഉദ്ധുമാതകപക്കപഭിജ്ജനതോ. വണചോളകന്തി വണപടിച്ചാദകവത്ഥവണ്ഡം. നീഹരിത്യാതി മവികതോ ഉദ്ധരിത്യാ. കൂണപാനിപീതി പി-സദോ ഗരഹായം ഏവരൂപാനിപി ദട്ഠബ്ബാനി ഭവന്തിതി, സമ്ഭവദസ്സനേ വാ ഇദന്ധി തത്ഥ സമ്ഭവതീതി. അധിവാസേതബ്ബോതി ഖമിതബ്ബോ അത്തമാ ആഹാരസ്സ അനുപലബ്ഭനതോ. ഗാമദാരേതി ഗാമദാരസമീപേ, ഉമ്മാരബ്ഭന്തരേ വാ. ഗാമരച്ഛാ വിനിവിജ്ജ്യാതിത്യാ റിതാ ഓലോകേതബ്ബാ ഹോന്തി യുഗമത്തദസ്സിനാപി സതാതി അധിപ്പായോ.

പച്ചത്ഥരണാദിതി ഘരഗോലികവച്ചാദിസംക്ഖിലിട്ഠപച്ചത്ഥരണാദികം. അനേകകൂണപപരിയോസാനന്തി ഏത്ഥ ദുന്നിവത്ഥദുപ്പാരുതമനുസ്സസമാകുലാനം ഗാമരച്ഛാനം ഓലോകനന്ധി ആനേതാ വത്തബ്ബം. തന്ധി ഹി പടിക്കുലമേവാതി. അഹോ വതാതി ഗരഹനേ നിപാതോ. ഭോതി ധമ്മാലപനം. യാവബ്ബിദം പടിക്കുലോ ആഹാരോ യദത്ഥം ഗമനന്ധി നാമ ഏവം ജേഗുച്ഛം, ദുരധിവാസനബ്ബാതി അത്ഥോ.

൨൯൬. ഗമനപടിക്കുലന്തി ഗമനമേവ പടിക്കുലം ഗമനപടിക്കുലം. അധിവാസേതാപീതി പി-സദോ സന്ധിണ്ഡനത്ഥോ, തേന “ഏത്തകേനാപി മുത്തി നത്ഥി, ഇതോ പരന്ധി മഹന്തം പടിക്കുലം സകലം അധിവാസേതബ്ബമേവാ”തി വക്ഖമാനം പടിക്കുലം സന്ധിണ്ഡേതി. സങ്ഘാടിപാരുതേനാതി സങ്ഘാടിയാ കപ്പനപാരുപനേന പാരുതസരീരേന. യത്ഥാതി യാസു വീഥീസു. യാവ പിണ്ഡികമംസാപീതി യാവ ജങ്ഘപിണ്ഡികമംസപ്പദേസാപി. ഉദകചിക്ഖല്ലേതി ഉദകമിസ്സേ കദമേ. ഏകേന ചീവരന്തി ഏകേന ഹത്ഥേന നിവത്ഥചീവരം. മച്ഛാ യോവീയന്തി ഏതേനാതി മച്ഛയോവനം, ഉദകം. സമ്മിസ്സ-സദോ പച്ചേകം സമ്ബന്ധിതബ്ബോ. ഓളിഗല്ലാനി ഉച്ഛിട്ഠോദകഗബ്ഭമലാദിനം സകദമാനം സന്ദനട്ഠാനാനി, യാനി ജണ്ണുമത്തഅസുചിഭരിതാനിപി ഹോന്തി. ചന്ദനികാനി കേവലാനം ഉച്ഛിട്ഠോദകഗബ്ഭമലാദിനം സന്ദനട്ഠാനാനി . യതോതി ഓളിഗല്ലാദിതോ. താ മക്ഖികാതി തത്ഥ സണ്ഡസണ്ഡചാരിനോ നീലമക്ഖികാ. നിലിയന്തിതി അച്ഛന്തി.

ദദമാനാപീതിആദി സതിപി കേസബ്ബി സദ്ധാനം വസേന സക്കച്ചകാരേ പടിക്കുലപച്ചവേക്ഖണ്ഡായോഗ്യം പന അസദ്ധാനം വസേന പവത്തനകഅസക്കച്ചകാരമേവ ദസ്സേതും ആരദ്ധം. തുണ്ഹീ ഹോന്തി സയമേവ റിബ്ബിത്യാ ഗച്ഛിസ്സതീതി. ഗച്ഛാതി അപേഹി. രേതി അമ്ഭോ. മുണ്ഡകാതി അനാദരാലപനം. സമുദാചരന്തിതി കമേന്തി. പിണ്ഡോല്യസ്സ അന്തിമജീവികാഭാവേനാഹ “കപണമനുസ്സേന വിയ ഗാമേ പിണ്ഡായ ചരിത്യാ നിക്ഖമിതബ്ബ”ന്തി.

൨൯൭. തത്ഥാതി തസ്ഥിം പത്തഗതേ ആഹാരേ. ലജ്ജിതബ്ബം ഹോതി “ഉച്ഛിട്ഠം നു ഖോ അയം മയ്ഹം ദാതുകാമോ”തി ആസക്കേയ്യാതി, സേദോ പഗ്ഘരമാനോ ആഹാരസ്സ വാ ഉണ്ഹതായ, ഭിക്ഖുനോ വാ സപരിളാഹതായാതി അധിപ്പായോ.

സൂക്ഖമദ്ധഭത്തനീതി സൂക്ഖതായ മദ്ധസി ഭത്തം, പഗേവ തക്കകഞ്ജികാദിനാ ഉപസിത്തന്തി അധിപ്പായോ. തേന സേദേന കിലിന്നതായ പടിക്കുലതം വദതി.

തസ്മിന്തി പിണ്ഡപാതേ. സമ്ഭിന്നസോഭേതി സബ്ബസോ വിനട്ഠസോഭേ. വേമജ്ജയതോ പട്ഠായാതി ജിവ്ഹായ മജ്ജയതോ പട്ഠായ. ദന്തഗുഹകോ ദന്തമലം. വിചുണ്ണിതമക്ഖിതോതി ഉഭയേഹി ദന്തേഹി വിചുണ്ണിതോ വേളാദീഹി സമുപലിത്തോ. ഏവംഭൂതസ്സ ചസ്സ യായം പുഞ്ചേ വണ്ണസമ്പദാ, ഗന്ധസമ്പദാ, അഭിസഞ്ചാരസമ്പദാ ച, സാ ഏകംസേന വിനസ്സിതി, രസോ പന നസ്സേയ്യ വാ ന വാതി ആഹ “അന്തരഹിതവണ്ണഗന്ധസഞ്ചാരവിസേസോ”തി. സുവാന്ദോണിയന്തി സാരമേയ്യാനം ഭുഞ്ജനകഅമ്ബണ്ണേ. സുവാന്ദവമമു വിയാതി വന്തസുന്ദവചരസ്സനം വിയ. ചക്ഖുസ്സ ആപാമം അതീതത്താ അജ്ജയോഹരിതഞ്ചോ ഹോതീതി ഉക്കംസഗതം തസ്സ പടിക്കുലഭാവം വിഭാവേതി.

൨൯൮. പരിഭോഗന്തി അജ്ജയോഹരണം. ഏസ ആഹാരോ അന്തോ പവിസമാനോ ബഹലമധുകതേലമക്ഖിതോ വിയ പരമജേഗുച്ഛോ ഹോതീതി സമ്ബണ്ഡോ. അന്തോതി കോട്ഠസ്സ അബ്ഭന്തരേ. നിധാനമനുപഗതോ ആമാസയം അപ്പത്തോയേവ ആഹാരോ പിത്താദീഹി വിമിസ്സിതോ ഹോതീതി ആഹ “പവിസമാനോ”തി. ആമാസയപക്കാസയവിനിമുത്തോ കോയമാസയോ നാമാതി ആസങ്കം സന്ധായാഹ “യസ്മാ”തിആദി. പിത്തമേവാസയോ പിത്താസയോ. അധികോ ഹോതീതി വുത്തം മന്ദപുണ്ണബാഹുല്യതോ ലോകസ്സ. ഏവം ആസയതോതി ജേഗുച്ഛോ ഹുത്വാ അന്തോ പവിട്ഠോ ജേഗുച്ഛതരേഹി പിത്താദീഹി വിമിസ്സിതോ അതിവിയ ജേഗുച്ഛോ ഹോതീതി ഏവം ആസയതോ പടിക്കുലതാ പച്ചവേക്ഖിതഞ്ചോ.

൨൯൯. നിധാനതോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സോതി ആഹാരോ. ദസവസ്സികേനാതി ജാതിയാ ദസവസ്സേന സത്തേന. ഓകാസേതി ആമാസയസഞ്ചാരേ പദേസേ.

൩൦൦. ഏവരുപേതി ഏദിസേ, ദസവസ്സാനി യാവ വസ്സസതം അയോതവച്ചകൂപസദിസേതി അത്ഥോ. നിധാനന്തി നിധാതബ്ബതം. യമാവുത്തപ്പകാരേതി സചേ പന “ദസവസ്സികേനാ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിഃ ൧.൨൯൯) യമാവുത്തോ പകാരോ ഏതസ്സാതി യമാവുത്തപ്പകാരോ, തസ്മിം. പരമന്ധകാരതിമിസേതി അതിവിയ അന്ധകരണമഹാതമസി. അതിദുഗ്ഗന്ധജേഗുച്ഛേ പദേസേ പരമജേഗുച്ഛഭാവം ഉപഗന്താ തിട്ഠന്തിതി സമ്ബണ്ഡോ. കത്ഥ കിം വിയാതി ആഹ “യമാ നാമാ”തിആദി. കാലമേഘേന അഭിവുട്ഠേ ആവാദേ ബഹുസോ വസ്സന്നേന ഏകച്ചം അസുചിജാതം ഉപ്പിലവിത്വാ വിഗച്ഛേയ്യാതി അകാലമേഘ-ഗൃഹണം. തിണപണ്ണകിലഞ്ജഖണ്ഡ-ഗൃഹണം ന അസുഭസ്സാപി അസുഭേന സമ്മിസ്സതായ അസുഭഭാവപ്പത്തിദസ്സനത്ഥം. കായഗ്ഗിസന്താപകുമാരികുമാനസഞ്ജാതഫേണപുബ്ബുളകാചിതോതി ഗഹണിതേജേന പക്കുമാരിതനിപ്പക്കതായ സമുപ്പന്നഫേണപുബ്ബുളനിചിതോ. അപരിപക്കതോതി അപരിപക്കഭാവതോ.

൩൦൧. സുവണ്ണരജതാദിയാതുയോ വിയാതി യമാ സുവണ്ണരജതാദിയാതുയോ വിധിനാ താപിയമാനാ സുവണ്ണരജതാദികേ മുഞ്ചന്തിയോ സുവണ്ണരജതാദിഭാവം ഉപഗച്ഛന്തിതി വുച്ചന്തി, ന ഏവമയം. അയം പന ആഹാരോ കായഗ്ഗിനാ പരിപക്കോ ഫേണപുബ്ബുളകേ മുഞ്ചന്തോ സഞ്ഹം കരോന്തി ഏത്ഥാതി “സഞ്ഹകരണീ”തി ലദ്ധനാമകേ നിസദേ പിസിത്വാ നാളികേ ഖുദുകവേളുനാളികായം വണ്ണസഞ്ഠാനമത്തേന പക്ഖിപ്പമാനപണ്ഡുമത്തികാ വിയ

കരീസഭാവം ഉപഗന്താ പക്കാസയം പൂരേതി, മുത്തഭാവം ഉപഗന്താ മുത്തവത്ഥിം പൂരേതീതി യോജനാ. ഗഹണിയാ ഇന്ധനഭാഗോ വിയ കിമിഭക്ഖഭാഗോ ച അപാകഭാവ . രസഭാഗോ ഫലതോ പകാസീയതി, അപരിപക്കസഭാഗാ ച തേതി തേ അനാമസിത്വാ കരീസമുത്തഭാഗാ ഏവേത്ഥ ദസ്സിതാ.

൩൦൨. പടിക്കുലസ്സ നാമ ഫലേന പടിക്കുലേനേവ ഭവിതബ്ബന്തി ദസ്സേനോ “സമ്മാ പരിപച്ചമാനോ”തിആദിമാഹ. നഖദന്താദീനീതി ആദി-സദുന ന കേവലം തചാദീനി ഏവ ദന്തിംസാകാരപാളിയം (മം നിം ൩.൧൪൪; ഖും പാ ൩.ദന്തിംസാകാര) ആഗതാനി, അഥ ഖോ അക്ഖിഗുഗ്ഗമകണ്ഡഗുഗ്ഗമദന്തമലജല്ലികാസമ്ഭവാദീനി ദന്തിംസകോട്ഠാസവിനിമുത്താനി അസുഭാനി സങ്ഗണ്ഹന്തോ “നാനാകുണ്ഡപാനീ”തി ആഹാതി ദട്ഠബ്ബം.

൩൦൩. നിസ്സന്ദമാനോതി വിസ്സവന്തോ, പഗ്ഘരന്തോതി അത്ഥോ. ആദിനാ പകാരേനാതി ഏത്ഥ ആദി-സദുന നാസികായ സിങ്ഘാണികാ, മുഖേന വേളോ, കദാചി പിത്തം, സേമ്ഹം, ലോഹിതം വമതി, വച്ചമഗ്ഗേന ഉച്ചാരോ, പസ്സാവമഗ്ഗേന പസ്സാവോ, സകലകായേ ലോമകുപേഹി സേദജല്ലികാതി ഏവംപകാരം അസുചിം സങ്ഗണ്ഹാതി. “പാമദിവസേ”തി ഇദം നിസ്സന്ദദിവസാപേക്ഖായ വുത്തം. തേനാഹ “ദുതിയദിവസേ നിസ്സന്ദേനോ”തി. വികുണിതമുഖോതി ജിഗുച്ഛാവസേന സങ്കുചിതമുഖോ. തേനാഹ “ജേഗുച്ഛീ”തി. മകുഭൂതോതി വിമനകജാതോ “ഇമവി നാമ പോസേമീ”തി. രത്തോതി വത്ഥം വിയ രങ്ഗജാതേന ചിത്തസ്സ വിപരിണാമാകാരേന ഛന്ദരാഗേന രത്തോ. ഗിലോതി അഭിക്ഖണ്ഡനസഭാവേന അഭിഗിജ്ഞേന ഗിലോ ഗേധം ആപന്നോ. ഗധിതോതി ദുമ്മോചനീയഭാവേന ഗന്ധിതോ വിയ തത്ഥ പടിബദ്ധോ. മുച്ഛിതോതി രസതണ്ഹായ മുച്ഛം മോഹം ആപന്നോ. വിരത്തോതി വിഗതരാഗോ. അട്ടീയമാനോതി ദുക്ഖിയമാനോ. ഹരായമാനോതി ലജ്ജമാനോ. ജിഗുച്ഛമാനോതി ഹീളേനോ.

നവദാരേഹീതി പാകടാനം മഹന്താനം വസേന വുത്തം, ലോമകുപവിവരേഹിപി സന്ദതേവാതി. നിലീയതീതി അത്താനം അദസ്സേനോ നിഗൂഹതി, സങ്കുചതി വാ. ഏവന്തി ഏകേന ദാരേന പവേസനം അനേകേഹി ദാരേഹി അനേകയാ നിക്ഖാമനം, പകാസനം പവേസനം, നിഗൂള്ഘം നിക്ഖാമനവീതി സോമനസ്സജാതേന പവേസനം, മകുഭൂതേന നിക്ഖാമനം, സാരത്തേന പവേസനം, വിരത്തേന നിക്ഖാമനന്തി ഇമേഹി പകാരേഹി.

൩൦൪. പരിഭോഗകാലേപിതി പി-സദുന പവിട്ഠമത്തോപി നാമ പവേസദാരം ജേഗുച്ഛം കരോതി, പഗേവ ലദ്ധപരിവാസോ പരിപാകപ്പത്തോ ഇതരദാരാനീതി ദസ്സേതി. ഏസ ആഹാരോ. ഗന്ധഹരണത്ഥന്തി വിസ്സഗന്ധാപനയനത്ഥം. കായഗ്ഗിനാതി ഗഹണിതേജാനുഗതേന കായുസ്മാനാ. ഫേണ്ഡുദേഹകന്തി ഫേണാനി ഉട്ഠപേത്വാ ഉട്ഠപേത്വാ. പച്ചിത്വാതി പരിപാകം ഗന്താ. ഉത്തരമാനോതി ഉപ്പിലവന്തോ. സേമ്ഹാദീതി ആദി-സദുന പിത്താദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി. കരീസാദീതി ആദി-സദുന സേദജല്ലികാദികേ. ഇമാനിദാരാനി മുഖാദീനി. ഏകച്ചന്തി പസ്സാവമഗ്ഗം സന്ധായ വദതി. ചോക്ഖജാതികാ പന മുഖാദീനിപി യോവിത്വാ ഹത്ഥം പുന യോവന്തിയേവ. പുന ഏകച്ചന്തി വച്ചമഗ്ഗം. ദന്തിക്ഖത്തുന്തി ദിക്ഖത്തും, തിക്ഖത്തും വാ. ഏത്ഥ ച ആഹാരത്ഥായ ഗമനപരിയേസനാനം പടിക്കുലതാ ആഹാരേ പടിക്കുലതാ വുത്താ. പരിഭോഗസ്സ തന്നിസ്സയതോ, ആസയനിധാനാനം തംസമ്ബന്ധതോ, ഇതരേസം തബ്ബികാരതോതി അയമ്പി വിസേസോ വേദിതബ്ബോ. കിമിഭക്ഖഭാവോപി ഹിസ്സ വികാരപക്ഖേയേവ ഠപേതബ്ബോതി.

൩൦൫. തം നിമിത്തത്തി യഥാവൃത്തേഹി ആകാരേഹി പുനസ്സനം മനസി കരോന്തസ്സ പടിക്കൂലാകാരവസേന ഉപദ്ഠിതം കബളികാരാഹാരസത്തിതം ഭാവനായ നിമിത്തം ആരമ്മണം, ന ഉഗ്രഹപടിഭാഗനിമിത്തം. യദി ഹി തത്ത്വ ഉഗ്രഹനിമിത്തം ഉപ്ലജ്ജയ്യ, പടിഭാഗനിമിത്തേനപി ഭവിതബ്ധം. തഥാ ച സതി അപ്പനാപ്പത്തേന ത്യാനേന ഭവിതബ്ധം, ന ച ഭവതി, കസ്മാ? ഭാവനായ നാനാകാരതോ, സഭാവയമ്മഭാവേന ച കമ്മദ്ഠാനസ്സ ഗമ്ഭീരഭാവതോ. തേനാഹ “കബളികാരാഹാരസ്സ സഭാവയമ്മതായ ഗമ്ഭീരത്താ”തി. ഏതഥ ഹി യദിപി പടിക്കൂലാകാരവസേന ഭാവനാ പവത്തതി. യേ പന യമ്മേ ഉപാദായ കബളികാരാഹാരപത്തത്തി, തേ ഏവ യമ്മാ പടിക്കൂലാ, ന പത്തത്തിതി പടിക്കൂലാകാരഗൃഹണമുഖേനപി സഭാവയമ്മേയേവ ആരബ്ഭ ഭാവനായ പവത്തനതോ, സഭാവയമ്മാനഞ്ച സഭാവേനേവ ഗമ്ഭീരഭാവതോ ന തത്ത്വ ത്യാനം അപ്പേതും സക്കോതി. ഗമ്ഭീരഭാവതോ ഹി പുരിമസച്ചദ്വയം ദുദ്ദസം ജാതന്തി. യദി ഉപചാരസമാധിനാ ചിത്തം സമാധിയതി, കഥം കമ്മദ്ഠാനം “സത്താ” ഇച്ചേവ വോഹരീയതീതി ആഹ “പടിക്കൂലാകാരഗൃഹണവസേന പനാ”തിആദി.

ഇദാനി ഇമിസ്സാ ഭാവനായ ആനിസംസം ദസ്സേതും “ഇമഞ്ച പനാ”തിആദി വൃത്തം. രസതണ്ഹായാതി മധുരാദിരസവിസയാ യ തണ്ഹായ. പതിലീയതീതി സങ്കുചതി അനേകാകാരം തത്ത്വ പടിക്കൂലതായ സന്ഠിതത്താ. പതികുടതീതി അപസക്കതി ന വിസരതി. പതിവത്തതീതി നിവത്തതി. കന്താരനിത്ഥരണത്ഥികോതി മഹതോ ദുബ്ഭിക്ഖകന്താരസ്സ നിത്ഥരണപ്പയോജനോ. വിഗതമദോതി മാനമദാദീനം അഭാവേന നിമ്മദോ, മദാഭാവഗൃഹണേനേവ ചസ്സ ദവമണ്ഡനവിഭൂസനാദീനവി അഭാവോ ഗഹിതോയേവാതി ദട്ഠബ്ധം. കബളികാരാഹാരപരിത്താമുഖേനാതി വൃത്തനയേന പടിക്കൂലാകാരതോ കബളികാരാഹാരസ്സ പരിച്ഛിജ്ജ ജാനനദാഭേന. പഞ്ചകാമഗുണികോ രാഗോതി അനതിവത്തനട്ഠേന പഞ്ചസു കാമഗുണേസു നിയുത്തോ, തപ്പയോജനോ വാ രാഗോ. പരിത്തം സമതിക്കമം ഗച്ഛതി. രസതണ്ഹായ ഹി സമ്മദേവ വിഗതായ രൂപതണ്ഹാദയോപി വിഗതാ ഏവ ഹോന്തി ഭോജനേ മത്തത്തുതായ ഉക്കംസഗമനതോ. സതി ച വിസയിസമതിക്കമേ വിസയോ സമതിക്കന്തോ ഏവ ഹോതീതി ആഹ “സോ പഞ്ചകാമഗുണപരിത്താമുഖേന രൂപക്ഖണ്ഡം പരിജാനാതീ”തി. രൂപായതനാദീസു ഹി പരിത്തം ഗച്ഛന്തേസു തന്നിസ്സയഭൂതാനി, തഗ്ഗാഹകാ പസാദാ ച സുഖേനേവ പരിത്തം ഗച്ഛന്തീതി. അപരിപക്കാദീതി ആദി-സദ്ദേന ആസയനിധാനാനവി സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ധോ. തത്ത്വ അപരിപക്കം താവ ഉദരിയമേവ. ആസയഗൃഹണേന പിത്തസേമ്ഹപുഞ്ചലോഹിതാനം, പരിപക്കഗൃഹണേന കരീസമുത്താനം, ഫലഗൃഹണേന കേസാദീനം സഞ്ചേസം പരിഗൃഹോ സിലോ ഹോതീതി ആഹ “കായഗതാസതിഭാവനാപി പാരിപൂരിം ഗച്ഛതീ”തി. അസുഭസത്തായാതി അസുഭഭാവനായ, അവിത്താണകഅസുഭഭാവനാനുയോഗസ്സാതി അത്ഥോ. അനുലോമപടിപദം പടിപന്നോ ഹോതി പടിക്കൂലാകാരഗൃഹണേന കായസ്സ അസുചിദുഗ്ഗന്ധജേഗുച്ഛഭാവസല്ലക്ഖണതോ. ഇമം പന പടിപത്തിന്തി ഇമം ആഹാരേ പടിക്കൂലസത്താഭാവനം. അമതപരിയോസാനതന്തി നിബ്ബാനനിട്ഠിതം ആഹാരേ പടിക്കൂലസത്താഭാവനാസങ്ഖാതം ഉപചാരജ്ജ്യാനം പാദകം കത്വാ വിപസ്സനം വഡ്ഡേതവാ നിബ്ബാനാധിഗമന്തി അത്ഥോ.

ആഹാരേപടിക്കൂലഭാവനാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചതുധാതുവവത്ഥാനഭാവനാവണ്ണനാ

൩൦൬. “ഏകം വവത്ഥാനന്തി ഏവം ഉദ്ദിട്ഠസ്സ ചതുധാതുവവത്ഥാനസ്സ ഭാവനാനിദ്ദേസോ അനുപ്പത്തോ”തി ഉദ്ദേസോ നാമ നിദ്ദേസത്ഥോ

മുദ്യമജ്ജ്യാപഞ്ഞാബാഹുല്ലതോ , ആഗതോ ച ഭാരോ അവസ്സം വഹിതഞ്ചോതി കത്വാ വുത്തം. തത്ഥ സതിപി വിസയഭേദേണ വവത്ഥാനസ്സ ഭേദേ വവത്ഥാനഭാവസാമഞ്ഞ്ഞേണ പന്ന തം അഭിന്നം കത്വാ വുത്തം “ഏകം വവത്ഥാന”ന്തി, പുണ്ണഭാഗേ വാ സതിപി വിസയഭേദേ അത്ഥസിദ്ധിയം തസ്സ ഏകവിസയതാവതി “ഏകം വവത്ഥാന”ന്തി വുത്തം. യഥാ ഹി ദ്വത്തിംസാകാരേ കമ്മം കരോന്തസ്സ യോഗിനോ യദിപി പുണ്ണഭാഗേ വിസും വിസും കോട്ഠാസേസു മനസിങ്കാരോ പവത്തതി, അപരഭാഗേ പന്ന ഏകസ്ഥിം ഖണ്ണേ ഏകസ്ഥിയേവ കോട്ഠാസേ അത്ഥസിദ്ധി ഹോതി, ന സഞ്ചേസു, ഏവമിധാപിതി. തത്ഥ സിയാ - യഥാ പടിക്കുലഭാവസാമഞ്ഞ്ഞേണ ദ്വത്തിംസാകാരകമ്മട്ഠാനേ അഭേദതോ മനസിങ്കാരോ പവത്തതി, ഏവം ഇയ ധാതുഭാവസാമഞ്ഞ്ഞേണ അഭേദതോ മനസിങ്കാരോ പവത്തതി “ഏകം വവത്ഥാന”ന്തി വുത്തന്തി? നയിദമേവം. തത്ഥ ഹി പണ്ണത്തിസമതിക്കമതോ പട്ഠായ പടിക്കുലവസേനേവ സഞ്ചത്ഥ മനസിങ്കാരോ പവത്തേതഞ്ചോ, ഇയ പന്ന സഭാവസരസലക്ഖണ്ണേതോ ധാതുയോ മനസി കാതഞ്ച, ന ധാതുഭാവസാമഞ്ഞ്ഞേതോ. തേനേവാഹ “സഭാവുപലക്ഖണ്ണവസേന സന്നിട്ഠാന”ന്തി. കിം വാ ഏതേണ പപഞ്ചേണ, അഞ്ജേഹി ഏകുനചത്താലീസായ കമ്മട്ഠാനേഹി അസംസട്ഠം ചതുധാതുവവത്ഥാനം നാമ ഏകം കമ്മട്ഠാനന്തി ദസ്സേതും “ഏകം വവത്ഥാന”ന്തി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. “ചതുധാതുവവത്ഥാനസ്സ ഭാവനാനിദേസോ”തി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു ചതുധാതുവവത്ഥാനം ഭാവനാവ? സച്ചം ഭാവനാവ, സകിം പവത്തം പന്ന വവത്ഥാനം, തസ്സ ബഹുലീങ്കാരോ ഭാവനാതി വചനഭേദേണ വുത്തം. കമ്മം പന്ന ഭാവനാ നിദ്രിസിയതി തസ്സാ വചിഗോചരാതിക്കന്തഭാവതോതി? നായം ദോസോ ഭാവനത്ഥേ ഭാവനാവോഹാരതോ. ഭാവനത്ഥോ ഹി കമ്മട്ഠാനപരിഗൃഹോ ഇയ “ഭാവനാ”തി അധിപ്പേതോ.

സഭാവുപലക്ഖണ്ണവസേനാതി കക്ഖളത്താദികസ്സ സലക്ഖണ്ണസ്സ ഉപധാരണവസേന. ഇദം ഹി കമ്മട്ഠാനം പഥവീകസിണാദികമ്മട്ഠാനം വിയ ന പണ്ണത്തിമത്തസല്ലക്ഖണ്ണവസേന, നീലകസിണാദികമ്മട്ഠാനം വിയ ന നീലാദിവണ്ണസല്ലക്ഖണ്ണവസേന, നാപി വിപസ്സനാകമ്മട്ഠാനം വിയ സഞ്ചാരാനം അനിച്ഛതാദിസാമഞ്ജലക്ഖണ്ണസല്ലക്ഖണ്ണവസേന പവത്തതി, അഥ ഖോ പഥവീആദിനം സഭാവസല്ലക്ഖണ്ണവസേന പവത്തതി. തേന വുത്തം “സഭാവുപലക്ഖണ്ണവസേനാ”തി, കക്ഖളത്താദികസ്സ സലക്ഖണ്ണസ്സ ഉപധാരണവസേനാതി അത്ഥോ. സന്നിട്ഠാനന്തി ഞാണവിനിച്ഛയോ വേദിതഞ്ചോ, ന യേവാപന്നകവിനിച്ഛയോ, നാപി വിതക്കാദിവിനിച്ഛയോ . ധാതുമനസിങ്കാരോതി ധാതുസു മനസിങ്കാരോ, ചതസ്സോ ധാതുയോ ആരബ്ഭ ഭാവനാമനസിങ്കാരോതി അത്ഥോ. കാതഞ്ചേതോ കമ്മം, യോഗിനോ സുഖവിസേസാനം കാരണഭാവതോ റാനഞ്ചാതി കമ്മട്ഠാനം, ചതുന്നം മഹാഭൂതാനം സഭാവസല്ലക്ഖണ്ണവസേന പവത്തം യോഗകമ്മം. തേനാഹ “ധാതുമനസിങ്കാരോ, ധാതുകമ്മട്ഠാനം, ചതുധാതുവവത്ഥാനന്തി അത്ഥതോ ഏക”ന്തി. തയിദം ചതുധാതുവവത്ഥാനം. “ദ്വിധാ ആഗത”ന്തി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു ധാതുവിഭിന്ദേ നാതിസഞ്ചേപവിത്ഥാരവസേന ആഗതം, തസ്ഥാ “തിധാ ആഗത”ന്തി വത്തഞ്ചന്തി? ന, തത്ഥാപി അജ്ജ്യാത്തികാനം ധാതുനം പഭേദതോ അന്നവസേസപരിയാദാനസ്സ കത്തത്താ, ബാഹിരാന്തഞ്ച ധാതുനം പരിഗൃഹിതത്താ . അഥ വാ ദ്വിധാ ആഗതന്തി ഏത്ഥ ദ്വിധാവ ആഗതന്തി ന ഏവം നിയമോ ഗഹേതഞ്ചോ, അഥ ഖോ ദ്വിധാ ആഗതമേവാതി, തേന തതിയസ്സാപി പകാരസ്സ സഞ്ചഹോ സിദ്ധോ ഹോതി. സോ ച നാതിസഞ്ചേപവിത്ഥാരനയോ “സഞ്ചേപതോ ച വിത്ഥാരതോ ചാ”തി ഏത്ഥ ആവുത്തിവസേന, ച-സദ്ദേനേവ വാ സഞ്ചഹോതി ദട്ഠഞ്ചോ. അഥ വാ യോ നാതിസഞ്ചേപവിത്ഥാരനയേണ അതിസഞ്ചേപപടിക്ഖേപമുഖേണ ലബ്ഭമാനോ വിത്ഥാരഭാഗോ, തം വിത്ഥാരനയന്തോഗധമേവ കത്വാ വുത്തം “ദ്വിധാ ആഗത”ന്തി. ഏവഞ്ച കത്വാ

“നാതിതിക്വപഞ്ഞസ്സ ധാതുകമ്മട്ഠാനികസ്സ വസേന വിത്ഥാരതോ ആഗത”ന്തി ഇദഞ്ച വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. “മഹാസതിപട്ഠാനേ”തി ച ഇദം നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ചം, സതിപട്ഠാന(ദീം നിം ൨.൩൨൮ ആദയോ; മം നിം ൩.൧൧൧ ആദയോ) കായഗതാസതിസുത്താദീസുപി (മം നിം ൩.൧൩൩ ആദയോ) തഥേവ ആഗതത്താ. രാഹുലോവാദേതി മഹാരാഹുലോവാദേ (മം നിം ൨.൧൧൩ ആദയോ). ധാതുവിഭിഞ്ചേതി ധാതുവിഭിഞ്ചസുത്തേ (മം നിം ൩.൩൪൨ ആദയോ), അഭിധമ്മേ ധാതുവിഭിഞ്ചേ (വിഭം ൧൨൨ ആദയോ) ച.

കാമം മഹാസതിപട്ഠാനേ അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേത്ഥാ ദേസനാ ആഗതാ, ഉപമാ ച നാമ യാവദേവ ഉപമേയ്യത്ഥവിഭാവനത്ഥാതി ഉപമം താവ ദസ്സേത്ഥാ ഉപമേയ്യത്ഥം വിഭാവേത്ഥം “സേയ്യമാപി”തിആദിനാ പാളി ആനീതാ. കസ്മാ പന്നേത്ഥ ധാതുവസേന, തത്ഥപി ചതുമഹാഭൂതവസേന കമ്മട്ഠാനനിദേസോ കതോതി? സത്തസുത്തതാസന്ദസ്സനത്ഥം, ഏത്ഥ ധാതുവസേന, തത്ഥാപി ഓളാരികഭാവേന സുപാകടതായ, ഏകച്ചവേനേയ്യജനചരിതാനുകുലതായ ച മഹാഭൂതവസേന കമ്മട്ഠാനനിദേസോ കതോതി വേദിതഞ്ചോ. തത്ഥ പഥവീധാതുതിആദീസു ധാതുത്ഥോ നാമ സഭാവത്ഥോ, സഭാവത്ഥോ നാമ സുത്തതത്ഥോ, സുത്തതത്ഥോ നാമ നിസ്സത്തത്ഥോ. ഏവം സഭാവസുത്തതനിസ്സത്തത്ഥേന പഥവീയേവ ധാതു പഥവീധാതു. ആപോധാതുആദീസുപി ഏസേവ നയോ. പഥവീധാതുതി സഹജരൂപധമ്മാനം പതിട്ഠാ ധാതു, തഥാ ആപോധാതുതി ആബന്ധനധാതു, തേജോധാതുതി പരിപാചനധാതു, വായോധാതുതി വിത്ഥമ്ഭനധാതുതി ഏവമേത്ഥ സമാസോ, ഭാവത്ഥോ ച വേദിതഞ്ചോ. അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരോ പന പരതോ ആഗമിസ്സതി.

ഏവം തിക്വപഞ്ഞസ്സാതിആദീസു ഏവന്തി യമാദസ്സിതം പാളിം പച്ചാമസതി. നാതിതിക്വപഞ്ഞസ്സ വിത്ഥാരദേസനാതി കത്ഥാ ആഹ “തിക്വപഞ്ഞസ്സാ”തി. യമാ വത്ഥയുഗം അരഹതീതി വത്ഥയുഗികോ, ഏവം ധാതുകമ്മട്ഠാനം അരഹതി, ധാതുകമ്മട്ഠാനപയോജനോതി വാ ധാതുകമ്മട്ഠാനികോ, തസ്സ ധാതുകമ്മട്ഠാനികസ്സ.

ഛേരകോതി തന്തംസമഞ്ഞായ കുസലോ, യമാജാതേ സുനസ്ഥിം നങ്ഗുട്ഠംഖുരവിസാണാദിവന്തേ അട്ഠിമംസാദിഅവയവസമുദായേ അവിഭത്തേ ഗാവിസമഞ്ഞാ, ന വിഭത്തേ, വിഭത്തേ പന അട്ഠിമംസാദിഅവയവസമഞ്ഞാതി ജാനനകോ. ഗോഘാതകോതി ജീവികത്ഥായ ഗുണം ഘാതകോ. അന്തേവാസീതി കമ്മകരണവസേന തസ്സ സമീപവാസീ തസ്സ തന്നിസ്സായ ജീവനതോ. വിനിവിജ്ജ്ഞിത്ഥാതി ഏകസ്ഥിം ഠാനേ അത്തം വിനിവിജ്ജ്ഞിത്ഥാ. മഹാപമാനം വേമജ്ജ്ഞാട്ഠാനസഞ്ചാതേതി ചതുന്നം മഹാപമാനം തായ ഏവ വിനിവിജ്ജ്ഞാട്ഠാനസഞ്ചാതേ. യസ്ഥാ തേ ചത്താരോ മഹാപമാ ചതുഹി ദിസാഹി ആഗത്ഥാ സമോഹിതാ വിയ ഹോന്തി, തസ്ഥാ തം ഠാനം ചതുമഹാപമാനം, തസ്ഥിം ചതുമഹാപഥേ. വിലീയന്തി ഭിജ്ജന്തി വിഭജ്ജന്തിതി ബിലാ, ഭാഗാ, വ-കാരസ്സ ബ-കാരം, ഇ-കാരസ്സ ച ഈ-കാരം കത്ഥാ. തഥേവ ഹി ഭാഗത്ഥം ദസ്സേത്ഥം “കോട്ഠാസം കത്ഥാ”തി വുത്തം. കിഞ്ചാപി റിത-സദ്ദോ “ഠിതോ വാ”തിആദീസു (അം നിം ൨.൨൮) വിയ ഠാനസഞ്ചാതഇരിയാപഥസമങ്ഗിതായ, ഗതിനിവത്തിഅത്ഥതായ വാ ഠാ-സദ്ദസ്സ അത്തത്ഥ ഠപേത്ഥാ ഗമനം സേസഇരിയാപഥസമങ്ഗിതായ ബോധകോ, ഇധ പന യഥാ തഥാ രൂപകായസ്സ പവത്തിആകാരബോധകോ അധിപ്പേതോതി ആഹ “ചതുന്നം ഇരിയാപമാനം യേന കേനചി ആകാരേന റിതത്താ യഥാഠിത”ന്തി . തത്ഥ ആകാരേനാതി ഠാനാദിനാ രൂപകായസ്സ പവത്തിആകാരേന. ഠാനാദയോ ഹി ഇരിയാസഞ്ചാതായ

കായികകിരിയായ പവത്തിട്ഠാനതായ “ഇരിയാപമാ”തി വുച്ചുന്തി. യമാഠിതന്തി യമാപവത്തം. യമാവുത്തട്ഠാനമേവേതമ പണിയാനന്തി അധിപ്പേതന്തി ആഹ “യമാഠിത്താവ യമാപണിഹിത”ന്തി. ഠിതന്തി വാ കായസ്സ ഠാനസങ്ഖാതഇരിയാപമസമായോഗപരിഭീപനം. പണിഹിതന്തി തദന്തഇരിയാപമസമായോഗപരിഭീപനം. ഠിതന്തി വാ കായസങ്ഖാതാനം രൂപധമ്മാനം തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഖണേ സകിച്ചവസേന അവട്ഠാനപരിഭീപനം. പണിഹിതന്തി പച്ചയകിച്ചവസേന തേഹി തേഹി പച്ചയേഹി പകാരതോ നിഹിതം പണിഹിതന്തി ഏവമേതമ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ധാതുസോതി ധാതും ധാതും പഥവീആദിധാതും വിസുറ്റം വിസുറ്റം കത്വാ. പച്ചവേക്ഖതീതി പതി പതി അവേക്ഖതി ഞാണചക്ഖുനാ വിനിബ്ഭുജിത്വാ പസ്സതി.

യമാ ഛേരകോതിആദിനാ പാളിയാ സദൃശവിവരണവസേന വുത്തമേവതമം ഇദാനി ഭാവത്ഥവിഭാവനവസേന ദസ്സേതുറ്റം “യമാ ഗോഘാതകസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ പോസേനസ്സാതി മംസുപചയപരിബ്രൂഹനായ കുണ്ഡകഭത്തകപ്പാസട്ഠിആദിഹി സംവഡ്ഢേന്തസ്സ. വധിതം മതന്തി ഹിംസിതം ഹുത്വാ മതം. മതന്തി ച മതമത്തം. തേനേവാഹ “താവദേവാ”തി. ഗാവീതി സത്താ ന അന്തരധായതി യാനി അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനി ഉപാദായ ഗാവീസമത്താ, മതമത്തായപി ഗാവീയാ തേസം സന്നിവേസസ്സ അവിനട്ഠത്താ. ബിലാസോതി ബിലം ബിലം കത്വാ. വിഭജിത്വാതി അട്ഠിസങ്ഘാതതോ മംസം വിവേചേത്വാ, തതോ വാ വിവേചിതം മംസം ഭാഗസോ കത്വാ. തേനേവാഹ “മംസസത്താ പവത്തതീ”തി. പബ്ബജിതസ്സപി അപരിഗൃഹിതകമ്മട്ഠാനസ്സ. ഘനവിനിബ്ഭോഗന്തി സന്തതിസമൂഹകിച്ചഘനാനം വിനിബ്ഭുജനം വിവേചനം. ധാതുസോ പച്ചവേക്ഖതോതി യമാവുത്തം ഘനവിനിബ്ഭോഗം കത്വാ ധാതുസോ പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ. സത്തസത്താതി അത്താനുദിട്ഠിവസേന പവത്താ സത്തസത്താതി വദന്തി, വോഹാരവസേന പവത്തസത്തസത്തായപി തദാ അന്തരധാനം യുത്തമേവ യാമാവതോ ഘനവിനിബ്ഭോഗസ്സ സമ്പാദനതോ. ഏവം ഹി സതി യമാവുത്തഓപമ്മത്ഥേന ഓപമേയ്യത്ഥോ അത്തദത്ഥു സംസന്ദതി സമേതി. തേനേവാഹ “ധാതുവസേനേവ ചിത്തം സന്തിട്ഠതീ”തി.

൩൦൭. ഏവം ധാതുകമ്മട്ഠാനസ്സ സങ്ഖേപതോ ആഗതട്ഠാനം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി വിത്ഥാരതോ ആഗതട്ഠാനം ദസ്സേതുറ്റം “മഹാഹത്ഥിപദൂപമേ പനാ”തിആദി വുത്തം. ഏവന്തി ഇമിനാ രാഹുലോവാദ- (മം നിം ൨.൧൧൩ ആദയോ) ധാതുവിഭങ്ഗേസു (മം നിം ൩.൩൪൨ ആദയോ; വിഭം ൧൭൨ ആദയോ) ധാതുകമ്മട്ഠാനസ്സ വിത്ഥാരതോ ആഗമനമേവ ഉപസംഹരതി, ന സബ്ബം ദേസനാനയം അത്തമാപി തത്ഥ ദേസനാനയസ്സ ആഗതത്താ.

തത്രാതി തസ്ഥിം യമാദസ്സിതേ മഹാഹത്ഥിപദൂപമപാഠേ. അജ്ജ്ഞത്തികാതി സത്തസത്താനപരിയാപനാ. അജ്ജ്ഞത്തം പച്ചത്തന്തി പദദ്വയേനാപി തംതംപാടിപുഗ്ഗലികധമ്മോ വുച്ചതീതി ആഹ “ഉഭയമ്പി നിയകസ്സ അധിവചന”ന്തി. സസന്തതിപരിയാപനതായ പന അത്തന്തി ഗഹേതബ്ബഭാവൂപഗമനവസേന അത്താനം അധികിച്ച പവത്തം അജ്ജ്ഞത്തം. തംതംസന്തതിപരിയാപനതായ പച്ചത്തം. തേനേവാഹ “അത്തന്തി പവത്തത്താ അജ്ജ്ഞത്തം, അത്താനം പടിച്ച പടിച്ച പവത്തത്താ പച്ചത്ത”ന്തി. കക്ഖളന്തി കമിനം. യസ്ഥാ തം മദ്ധഭാവേന സഹജാതാനം പതിട്ഠാ ഹോതി, തസ്ഥാ “മദ്ധ”ന്തി വുത്തം. ഖരിഗതന്തി ഖരീസു ഖരസഭാവേസു ഗതം തപ്പരിയാപനം, ഖരസഭാവമേവാതി അത്ഥോ. യസ്ഥാ പന ഖരസഭാവം ഫരുസാകാരേന ഉപട്ഠാനതോ ഫരുസാകാരം ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “ഫരുസ”ന്തി. തേനാഹ “ദുതിയം ആകാരവചന”ന്തി. ഉപാദിനം നാമ സരീരട്ഠകം.

തം പന കമ്മസമുട്ഠാനതം സന്ധായ ഉപാദിനന്വി അത്ഥി അനുപാദിനന്വി, തത്ത്വഹാദീഹി ആദിനഗഹിതപരാമട്ഠവസേന സബ്ബന്വേതം ഉപാദിനമേവാതി ദസ്സേതും “ഉപാദിനന്തി ദജ്ജഹം ആദിന”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ “മമ”ന്തി ഗഹിതം “അഹ”ന്തി പരാമട്ഠന്തി യോജനാ. സേയ്യമിദന്തി കമേതുകമ്യതാപുച്ഛാവാചിതി ആഹ “തം കതമന്തി ചേതി അത്ഥോ”തി. തതോതി പച്ഛാ. തന്തി തം അജ്ജന്തതികാദിഭേദേതോ ദസ്സിതം പഥവീയാതും. ദസ്സേന്തോതി വത്ഥുവിഭാഗേന ദസ്സേന്തോ. കിഞ്ചാപി മത്ഥലുങ്ഗം അട്ഠിമിഞ്ജേനേവ സങ്ഗഹേതാ ഇയ പാളിയം വിസും ന ഉദ്ധടം, പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ (പടിം മം ൧.൪) പന വീസതിയാ ആകാരേഹി പരിപുണ്ണം കത്വാ ദസ്സേതും വിസും ഗഹിതന്തി തന്വി സങ്ഗഹേന്തോ മദ്ധഭാവാധികതായ പഥവീയാതുകോട്ഠാസേസുയേവ “മത്ഥലുങ്ഗം പക്ഖിപിത്വാ വീസതിയാ ആകാരേഹി പഥവീയാതു നിദ്ദിട്ഠാതി വേദിതബ്ബാ”തി ആഹ. “യം വാ പനന്തന്വി കിഞ്ചീ”തി വാ ഇമിനാ പാളിയം മത്ഥലുങ്ഗസ്സ സങ്ഗഹോ ദട്ഠേബ്ബോ. തസ്മാ ഇയ “യം വാ പനന്തന്വി കിഞ്ചീ”തി ഇദം പുബ്ബാപരാപേക്ഖം “മത്ഥലുങ്ഗം പക്ഖിപിത്വാ വീസതിയാ ആകാരേഹി പഥവീയാതു നിദ്ദിട്ഠാതി വേദിതബ്ബാ, യം വാ പനന്തന്വി കിഞ്ചീ”തി വചനതോ. പുന യം വാ പനന്തന്വി കിഞ്ചീതി അവസേസേസു തീസു കോട്ഠാസേസുതി യോജേതബ്ബം. തീസു കോട്ഠാസേസുതി തിപ്പകാരേസു കോട്ഠാസേസു. ന ഹി തേ തയോ കോട്ഠാസാ.

വിസ്സന്ദനഭാവേനാതി പഗ്ഘരണസഭാവേന. അപ്പോതീതി വിസരതി. പപ്പോതീതി പാപുണാതി, സസമ്ഭാരആപവസേന ചേതം വുത്തം. സോ ഹി വിസ്സന്ദനഭാവേന സസമ്ഭാരപഥവീസങ്ഖാതം തം തം ഠാനം വിസരതി, പാപുണാതി ച, ലക്ഖണാപവസേനേവ വാ. സോപി ഹി സഹജാതഅന്തമന്തന്തിസ്സയാദിപച്ചയതായ സേസഭൂതത്തയസങ്ഖാതം തം തം ഠാനം ദ്രവഭാവസിദ്ധേന വിസ്സന്ദനഭാവേന ആബന്ധത്തം, ആസത്തത്തം, അവിപ്പകിണ്ണഞ്ച കരോന്തം “അപ്പോതി പപ്പോതീ”തി വത്തബ്ബതം അരഹതീതി.

തേജനവസേനാതി നിസിതഭാവേന തിക്ഖഭാവേന. വുത്തനയേനാതി കമ്മസമുട്ഠാനാദിവസേന “നാനാവിധേസു”തി ആപോധാതുയം വുത്തനയേന. കൂപിതേനാതി ഖുഭിതേന. ഉസുമജാതോതി ഉസ്മാഭിഭൂതോ. ജീരതീതി ജിണ്ണോ ഹോതി. തേജോധാതുവസേന ലബ്ഭമാനാ ഇമസ്ഥിം കായേ ജരാപവത്തി പാക്കടജരാവസേന വേദിതബ്ബാതി ദസ്സേതും “ഇന്ദ്രിയവേകല്ലത”ന്തിആദി വുത്തം. സരീരേ പകതിഉസുമം അതിക്കമിത്വാ ഉണ്ഹഭാവോ സന്താപോ, സരീരസ്സ ദഹനവസേന പവത്തോ മഹാദാഹോ പരിദാഹോതി അയമേതേസം വിസേസോ. യേന ജീരീയതീതി ച ഏകാഹികാദിജരരോഗേന ജരീയതീതിപി അത്ഥോ യുജ്ജതി. സതക്ഖത്തും താപേത്വാ താപേത്വാ സീതുദകേ പക്ഖിപിത്വാ ഉദ്ധടാ സപ്പി “സതയോതസപ്പി”തി വദന്തി. അസിതന്തി ഭൂത്തം. ഖായിതന്തി ഖാദിതം. സായിതന്തി അസ്സാദിതം. സമ്മാ പരിപാകം ഗച്ഛതീതി സമവേപാകിനിയാ ഗഹണിയാ വസേന വുത്തം, അസമ്മാപരിപാകോപി പന വിസമവേപാകിനിയാ തസ്സാ ഏവ വസേന വേദിതബ്ബോ. രസാദിഭാവേനാതി രസരൂധിരമംസമേദന്ഹാരുഅട്ഠിഅട്ഠിമിഞ്ജസുക്കവസേന. വിവേകന്തി പുമുഭാവം അന്തമന്തം വിസദിസഭാവം. അസിതാദിഭേദസ്സ ഹി ആഹാരസ്സ പരിണാമേ രസോ ഹോതി, തം പടിച്ച രസധാതു ഉപ്പജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഏവം “രസസ്സ പരിണാമേ രൂധിര”ന്തിആദിനാ സബ്ബം നേതബ്ബം.

വായനവസേനാതി സമുദീരണവസേന, സവേഗഗമനവസേന വാ. ഉഗ്ഗാരഹിക്കാദീതി ഏത്ഥ ആദി-സദേന ഉദ്ദേകവിപനാദിപവത്തനകവാതാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠേബ്ബോ . ഉച്ചാരപസ്സാവാദീതി ആദി-സദേന

പിത്തസേമ്ഹലസികാകേവലദുഗ്ദ്ധാദിനീഹരണകാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. യദിപി കുച്ഛി-സദോ ഉദരപരിയായോ, കോട്ഠ-സദേന പന അന്തന്തരസ്സ വുച്ചമാനത്താ തദവസിട്ഠോ ഉദരപ്പദേസോ ഇയ കുച്ഛി-സദേന വുച്ചതീതി ആഹ “കുച്ഛിസയാ വാതാതി അന്താനം ബഹിവാതാ”തി. സമിഞ്ജനപസാരണാദിതി ആദി-സദേന ആലോകനവിലോകനഉദ്ധരണാതിഹരണാദികാ സബ്ബാ കായികകിരിയാ സങ്ഗഹിതാ. “അസ്സാസപസ്സാസാ ചിത്തസമുട്ഠാനാവ”തി ഏതേന അസ്സാസപസ്സാസാനം സരീരം മുഞ്ചിത്വാ പവത്തി നന്മിതി ദീപേതി. ന ഹി ബഹിദ്ധാ ചിത്തസമുട്ഠാനസ്സ സമ്ഭവോ അത്ഥിതി. യദി ഏവം കഥം “പസ്സാസോതി ബഹിനിക്ഖമനനാസികവാതോ, ദീഘനാസികസ്സ നാസികഗ്ഗം, ഇതരസ്സ ഉത്തരോട്ഠം ഫുസന്തോ പവത്തതീ”തി വചനം? തം നിക്ഖമനാകാരേന പവത്തിയാ ചിത്തസമുട്ഠാനസ്സ, സന്താനേ പവത്തതുസമുട്ഠാനസ്സ ച വസേന വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. സബ്ബത്ഥാതി ആപോധാതുആദിനം തിസ്സന്നം ധാതുനം നിദേസം സന്ധായാഹ. തത്ഥ ആപോധാതുനിദേസേ “യം വാ പനഞ്ഞ”തി ഇമിനാ സമ്ഭവസ്സ, തേജോധാതുനിദേസേ സരീരേ പാകതികളസ്സമായ, വായോധാതുനിദേസേ ധമനിജാലാനുസസ്സ തത്ഥ തത്ഥ ചമ്മവിലപിളകാദിനിബ്ബത്തകവായുനോ സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. സമിഞ്ജനാദിനിബ്ബത്തകവാതാ ചിത്തസമുട്ഠാനാവ. യദി ഏവം, കഥം “പുരിമാ പഞ്ച ചതുസമുട്ഠാനാ”തി വചനം? ന ഹി സമിഞ്ജനാദിനിബ്ബത്തകാ ഏവ അങ്ഗമങ്ഗാനുസാരിനോ വാതാ, അഥ ഖോ തദഞ്ഞേപിതി നന്മി വിരോധോ.

ഇതീതി വുത്തപ്പകാരപരാമസനം. തേനാഹ “വീസതിയാ ആകാരേഹീ”തിആദി. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം വിത്ഥാരതോ ആഗതേ ധാതുകമ്മട്ഠാനേതി അത്ഥോ. തേന അയം വണ്ണനാ ന കേവലം മഹാഹത്ഥിപദുപമസ്സേവ (മം നിം ൧.൩൦൦ ആദയോ), അഥ ഖോ മഹാരാഹുലോവാദ- (മം നിം ൨.൧൧൩ ആദയോ) ധാതുവിഭിന്ദഗസുത്താനസി (മം നിം ൩.൩൪൨ ആദയോ) അത്ഥസംവണ്ണനാ ഹോതിയേവാതി ദസ്സിതം ഹോതി. ഭാവനാനയേപി ഏസേവ നയോ. തഥാ ഹി വുത്തം “ഏവം രാഹുലോവാദധാതുവിഭിന്ദഗസുപീ”തി.

൩൦൮. ഭാവനാനയേതി ഭാവനായ നയേ. യേന കമ്മട്ഠാനഭാവനാ ഇജ്ജ്യാതി, തസ്ഥിം ഭാവനാവിധിമ്ഹിതി അത്ഥോ. ഏത്ഥാതി ധാതുകമ്മട്ഠാനേ. യസ്ഥാ യേസം “തിക്ഖപഞ്ഞോ നാതിതിക്ഖപഞ്ഞോ”തി ഇമേസം ദുവിധാനം പുഗ്ഗലാനം വസേന ഇദം കമ്മട്ഠാനം ദിധാ ആഗതം ദിധാ ദേസിതം, തസ്ഥാ കമ്മട്ഠാനാഭിനിവേസോപി തേസം ദിധാവ ഇച്ഛിതബ്ബോതി തം താവ ദസ്സേതും “തിക്ഖപഞ്ഞസ്സ ഭിക്ഖുനോ”തിആദി ആരദ്ധം. ലോമാ പഥവീധാതുതീതി ഏത്ഥ ഇതി-സദോ ആദിഅത്ഥോ . ഏവം വിത്ഥാരതോ ധാതുപരിഗൃഹോതി “കേസാ പഥവീധാതു, ലോമാ പഥവീധാതു”തിആദിനാ ഏവം ദാചത്താലീസായ ആകാരേഹി വിത്ഥാരതോ ധാതുകമ്മട്ഠാനപരിഗൃഹോ. പപഞ്ചതോതി ദന്ധതോ സണികതോ. യം മദ്ധ്യലക്ഖണന്തി കേസാദീസു യം മദ്ധ്യലക്ഖണം കക്ഖളഭാവോ. യം ആബന്ധനലക്ഖണന്തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. ഏവം മനസി കരോതോതി വത്ഥും അനാമസിത്വാ ഏവം ലക്ഖണമത്തതോ മനസികാരം പവത്തേന്തസ്സ. അസ്സാതി തിക്ഖപഞ്ഞസ്സ. കമ്മട്ഠാനം പാകടം ഹോതീതി യോഗകമ്മസ്സ പവത്തിട്ഠാനഭൂതം തദേവ ലക്ഖണം വിഭൂതം ഹോതി, തസ്സ വാ ലക്ഖണസ്സ സുട്ഠു ഉപട്ഠാനതോ തം ആരബ്ഭ പവത്തമാനം മനസികാരസങ്ഖാതം കമ്മട്ഠാനം വിഭൂതം വിസദം ഹോതി, തിക്ഖപഞ്ഞസ്സ ഇന്ദ്രിയപാടവേന സംഖിത്തരുചിഭാവതോ. സബ്ബസോ മന്ദപഞ്ഞസ്സ ഭാവനാവ ന ഇജ്ജ്യാതീതി ആഹ “നാതിതിക്ഖപഞ്ഞസ്സാ”തി. ഏവം മനസി കരോതോതി വുത്തനയേന സങ്ഖേപതോ മനസി കരോതോ. അന്ധകാരം അവിഭൂതം ഹോതീതി അനുപട്ഠാനതോ അന്ധം

വിയ കരോന്തം അപാകം ഹോതി കമ്മട്ഠാനന്തി യോജനാ. പുരിമനയേനാതി “കേസാ പഥവീയാതു”തിആദിനാ പുണ്യേ വൃത്തനയേന. വത്സുആമസനേന വിത്ഥാരതോ മനസി കരോന്തസ്സ പാകം ഹോതി കമ്മട്ഠാനം, നാതിതിക്ഖപഞ്ഞസ്സ അവിപ്പനിസന്തിതായ വിത്ഥാരരുചിഭാവതോ.

ഇദാനി യഥാവൃത്തമത്ഥം ഉപമായ വിഭാവേതും “യഥാ ദീസു ഭിക്ഖുസു”തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ പേയ്യാലമുഖന്തി പേയ്യാലപാളിയാ മുഖഭൂതം ദ്വാരഭൂതം ആദിതോ വാരം, വാരദായം വാ. വിത്ഥാരേത്ഥാതി അനവസേസതോ സജ്ജായിത്ഥാ. ഉഭേതോകോടിവസേനേവാതി തസ്സ തസ്സ വാരസ്സ ആദിഅന്തഗ്ഗഹണവസേനേവ. ഓട്ഠപരിയാഹതമത്തന്തി ഓട്ഠാനം സമ്ഘസനമത്തം. യഥാ ഗന്ഥപരിവത്തനേ തിക്ഖപഞ്ഞസ്സ ഭിക്ഖുനോ സഞ്ഘേപോ രുച്ചതി, ന വിത്ഥാരോ. ഇതരസ്സ ച വിത്ഥാരോ രുച്ചതി, ന സഞ്ഘേപോ, ഏവം ഭാവനാനയേപീതി ഉപമാസംസന്ദനം വേദിതഞ്ചം.

തസ്മാതി യസ്മാ തിക്ഖപഞ്ഞസ്സ സഞ്ഘേപോ, നാതിതിക്ഖപഞ്ഞസ്സ ച വിത്ഥാരോ സപ്പായോ, തസ്മാ. യസ്മാ കമ്മട്ഠാനം അനുയുഞ്ജിതുകാമസ്സ സീലവിസോധനാദിപുണ്യകിച്ചം ഇച്ഛിതഞ്ചം, തം സബ്ബാകാരസമ്പന്നം ഹേട്ഠാ വൃത്തമേവാതി ഇയ ന ആമട്ഠം. യസ്മാ പന വിവേകട്ഠകായസ്സ, വിവേകട്ഠചിത്തസ്സേവ ച ഭാവനാ ഇജ്ജയതി, ന ഇതരസ്സ, തസ്മാ തദുഭയം ദസ്സേനോ “രഹോഗതേന പടിസല്ലീനേന”തി ആഹ. തത്ഥ രഹോഗതേനാതി രഹസി ഗതേന, ഏകാകിനാ ഭാവനാനുകൂല്യട്ഠാനം ഉപഗതേനാതി അത്ഥോ. പടിസല്ലീനേനാതി പതി പതി പുമുത്താരമ്മണതോ ചിത്തം നിസേധേത്ഥാ കമ്മട്ഠാനേ സല്ലീനേന, തത്ഥ സംസിലിട്ഠചിത്തേനാതി അത്ഥോ. സകലമ്പിഅത്തനോ രൂപകായം ആവജേജത്ഥാതി ഉദ്ധം പാദതലാ, അയോ കേസമത്ഥകാ, തിരിയം തചപരിയന്തം സബ്ബമ്പി അത്തനോ കരജകായം ധാതുവസേന മനസി കരോന്തോ യസ്മാ ചാതുരഹാഭൂതികോ അയം കായോ, തസ്മാ “അത്ഥി ഇമസ്ഥിം കായേ പഥവീയാതു ആപോധാതു തേജോധാതു വായോധാതു”തി ചതുരഹാഭൂതവസേന സമന്നാഹരിത്ഥാതി അത്ഥോ. ഇദാനി താസം ധാതുനം ലക്ഖണതോ, ഉപട്ഠാനാകാരതോ ച മനസികാരവിധിം ദസ്സേതും “യോ ഇമസ്ഥിം കായേ”തിആദി വൃത്തം.

തത്ഥ മദ്ധഭാവോതി ലക്ഖണമാഹ. മദ്ധത്തലക്ഖണാ ഹി പഥവീയാതു. ഖരഭാവോതി ഉപട്ഠാനാകാരം, ഞാണേന ഗഹേതബ്ബാകാരന്തി അത്ഥോ. ദ്രവഭാവോ ലക്ഖണം ആപോധാതുയാ പഗ്ഘരണസഭാവത്താ. ആബന്ധനം ഉപട്ഠാനാകാരോ. ഉണ്ഹഭാവോ ലക്ഖണം തേജോധാതുയാ ഉസ്ഥാസഭാവത്താ. പരിപാചനം ഉപട്ഠാനാകാരോ. വിത്ഥമ്ഭനം ലക്ഖണം വായോധാതുയാ ഉപത്ഥമ്ഭനസഭാവത്താ. സമുദീരണം ഉപട്ഠാനാകാരോ, ഉപട്ഠാനാകാരോ ച നാമ ധാതുനം സകിച്ചകരണവസേന ഞാണസ്സ വിഭൂതാകാരോ. കസ്മാ പനേത്ഥ ഉഭയഗ്ഗഹണം? പുഗ്ഗലജ്ജ്യാസയതോ. ഏകച്ചസ്സ ഹി ധാതുയോ മനസി കരോന്തസ്സ താ സഭാവതോ ഗഹേതബ്ബതം ഗച്ഛന്തി, ഏകച്ചസ്സ സകിച്ചകരണതോ, യോ രസോതി വുച്ചതി. തത്രായം യോഗീ ധാതുയോ മനസി കരോന്തോ ആദിതോ പച്ചേകം സലക്ഖണതോ, സരസതോപി പരിഗൃണ്ഹാതി. തേനാഹ “യോ ഇമസ്ഥിം കായേ മദ്ധഭാവോ വാ ഖരഭാവോ വാ...പേ... ഏവം സംവിത്തേന ധാതുയോ പരിഗൃഹേത്ഥാ”തി. തത്ഥ പരിഗൃഹേത്ഥാതി പരിഗൃഹകഭൂതേന ഞാണേന ധാതുയോ ലക്ഖണതോ, രസതോ വാ പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹേത്ഥാ. അയം താവ സംവിത്തതോ ഭാവനാനയേ കമ്മട്ഠാനാഭിനിവേസോ.

ഏവം പന ധാതുയോ പരിഗൃഹേത്യാ “അത്ഥി ഇമസ്ഥിം കായേ പഥവീയാതു മദ്ധഭാവോ വാ ഖരഭാവോ വാ, ആപോധാതു ദ്രവഭാവോ വാ ആബന്ധനഭാവോ വാ, തേജോധാതു ഉണ്ഹഭാവോ വാ പരിപാചനഭാവോ വാ, വായോധാതു വിത്ഥമ്ഭനഭാവോ വാ സമുദീരണഭാവോ വാ”തി ഏവം ലക്ഖണാദീഹി സദ്ധിംയേവ ധാതുയോ മനസി കരോന്തേന കാലസതമ്പി കാലസഹസ്സമ്പി പുനപ്തം ആവജ്ജിതഞ്ച മനസി കാതഞ്ച, തക്കാഹതം വിതക്കാപരിയാഹതം കാതഞ്ച. തസ്സേവം മനസി കരോതോ യം ലക്ഖണാദീസു സുപാകടം ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതി, തദേവ ഗഹേത്യാ ഇതരം വിസ്സജ്ജേത്യാ തേന സദ്ധിം “പഥവീയാതു ആപോധാതു”തിആദിനാ മനസികാരോ പവത്തേതഞ്ചോ. ഏവം മനസി കരോന്തേന ഹി അനുപുണ്ണതോ, നാതിസീഘതോ, നാതിസണികതോ, വിക്ഖേപപടിബാഹനതോ, പണ്ണത്തിസമതിക്കമനതോ, അനുപട്ഠാനമുഞ്ചനതോ, ലക്ഖണതോ, തയോ ച സുത്തന്താതി ഇമേഹി ദസഹാകാരേഹി മനസികാരകോസല്ല്വം അനുട്ഠാതഞ്ചം.

തത്ഥ അനുപുണ്ണതോതി അനുപടിപാടിതോ ആചരിയസ്സ സന്തികേ ഉഗ്ഗഹിതപടിപാടിതോ, സാ ച ദേസനാപടിപാടിയേവ . ഏവം അനുപുണ്ണതോ മനസി കരോന്തേനാപി നാതിസീഘതോ മനസി കാതഞ്ച. അതിസീഘതോ മനസി കരോതോ ഹി അപരാപരം കമ്മട്ഠാനമനസികാരോ നിരന്തരം പവത്തതി, കമ്മട്ഠാനം പന അവിഭൂതം ഹോതി, ന വിസേസം ആവഹതി. തസ്ഥാ നാതിസീഘതോ മനസി കാതഞ്ച. യഥാ ച നാതിസീഘതോ, ഏവം നാതിസണികതോപി. അതിസണികതോ മനസി കരോതോ ഹി കമ്മട്ഠാനം പരിയോസാനം ന ഗച്ഛതി, വിസേസാധിഗമസ്സ പച്ചയോ ന ഹോതി. അതിസീഘം അതിസണികഞ്ച മഗ്ഗം ഗച്ഛന്താ പുരിസാ ഏതഥ നിദസ്സേതഞ്ചോ. വിക്ഖേപപടിബാഹനതോതി കമ്മട്ഠാനം വിസ്സജ്ജേത്യാ ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണേ ചേതസോ വിക്ഖേപോ പടിബാഹിതഞ്ചോ. ബഹിദ്ധാ വിക്ഖേപേ ഹി സതി കമ്മട്ഠാനാ പരിഹായതി പരിധംസതി. ഏകപദികമഗ്ഗഗാമീ പുരിസോ ചേതഥ നിദസ്സേതഞ്ചോ. പണ്ണത്തിസമതിക്കമനതോതി “യാ അയം പഥവീയാതു”തിആദികാ പണ്ണത്തി, തം അതിക്കമിത്വാ ലക്ഖണേസു ഏവ ചിത്തം ഠപേതഞ്ചം.

ഏവം പണ്ണത്തിം വിജഹിത്വാ കക്ഖളലക്ഖണാദീസു ഏവ മനസികാരം പവത്തേന്തസ്സ ലക്ഖണാനി സുപാകടാനി സുവിഭൂതാനി ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തി. തസ്സേവം പുനപ്തം മനസികാരവസേന ചിത്തം ആസേവനം ലഭതി. സഞ്ചോ രൂപകായോ ധാതുമത്തതോ ഉപട്ഠാതി സുത്തോ നിസ്സത്തോ നിജ്ജീവോ യന്തം വിയ യന്തസുത്തേന അപരാപരം പരിവത്തമാനോ. സചേ പന ബഹിദ്ധാപി മനസികാരം ഉപസംഹരതി, അമസ്സ ആഹിണ്ഡന്താ മനുസ്സതിരച്ഛാനാദയോ സത്താകാരം വിജഹിത്വാ ധാതുസമൂഹവസേനേവ ഉപട്ഠഹന്തി, തേഹി കരിയമാനാ കിരിയാ ധാതുമയേന യന്തേന പവത്തിയമാനാ ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതി, തേഹി അജ്ജേയോഹരിയമാനം പാനഭോജനാദി ധാതുസഞ്ഘാതേ പക്ഖിപ്പമാനോ ധാതുസഞ്ഘാതോ വിയ ഉപട്ഠാതി. അമസ്സ തഥാ ലദ്ധാസേവനമ്പി ചിത്തം യദി അച്ചാരദ്ധവീരിയതായ ഉദ്ധച്ചവസേന വാ അതിലീനവീരിയതായ കോസജ്ജവസേന വാ ഭാവനാവിധിം ന ഓതരേയ്യ, തദാ അധിചിത്തസുത്തം (അ° നി° ൩.൧൩), അനുത്തരസീതിഭാവസുത്തം (അ° നി° ൬.൮൫), ബോജ്ജയങ്ഗസുത്തത്തി (സം° നി° ൫.൧൯൪-൧൯൫) ഇമേസു തീസു സുത്തേസു ആഗതനയേന വീരിയസമാധിയോജനാ കാതഞ്ചോ. തേന വുത്തം “തയോ ച സുത്തന്താ”തി. ഏവം പന വീരിയസമതം യോജേത്യാ തസ്ഥിംയേവ ലക്ഖണേ മനസികാരം പവത്തേന്തസ്സ യദാ സദ്ധാദീനി ഇന്ദ്രിയാനി ലദ്ധസമതാനി സുവിസദാനി പവത്തന്തി, തദാ അസദ്ധിയാദീനം ദൂരീഭാവേന സാതിസയം മാമപ്പത്തേഹി സത്തഹി ബലേഹി ലദ്ധുപത്ഥമ്ഭാനി

വിതക്കാലിനി ത്യാനങ്ഗാനി പടുതരാനി ഹുത്യാ പാതുഭവന്തി, തേസം ഉജുവിപച്ചനീകതായ നീവരണാനി വിക്ഖമ്ഭിതാനിയേവ ഹോന്തി സദ്ധിം തദേകട്ഠേഹി പാപധമ്മേഹി. ഏത്താവതാ ചാനേന ഉപചാരജ്ജ്യാനം സമധിഗതം ഹോതി ധാതുലക്ഖണാരമ്മണം . തേന വുത്തം “പുനപ്പുനം പഥവീയാതു ആപോധാതുതി...പേം... ഉപചാരമത്തോ സമാധി ഉപ്പജ്ജതി”തി.

തത്ത്വ ധാതുമത്തതോതി വിസേസനിവത്തിഅത്ഥോ മത്ത-സദോ. തേന യം ഇതോ ബാഹിരകാ, ലോകിയമഹാജനോ ച “സത്തോ ജീവോ”തിആദികം വിസേസം ഇമസ്സമിം അത്തഭാവേ അവിജ്ജമാനം വികപ്പനാമത്തേനേവ സമാരോപേന്തി, തം നിവത്തേതി. തേനേവാഹ “നിസ്സത്തതോ നിജ്ജീവതോ”തി. ആവജ്ജിതബുന്തി സമനാഹരിതബു. മനസി കാതബുന്തി പുനപ്പുനം ഭാവനാവസേന ധാതുമത്തതോ ധാതുലക്ഖണം മനസി റപേതബു. പച്ചവേക്ഖിതബുന്തി തദേവ ധാതുലക്ഖണം പതി പതി അവേക്ഖിതബു, ഭാവനാസിദ്ധേന ഞാണചക്ഖുനാ അപരാപരം പച്ചക്ഖതോ പസ്സിതബു.

തസ്സേവം വായമമാനസ്സാതി തസ്സ യോഗിനോ ഏവം വുത്തപ്പകാരേന ഭാവനം അനുയുജ്ജന്തസ്സ, തത്ത്വ ച ഭാവനാഅനുയോഗേ സക്ഷകാരിതായ, സാതച്ചകാരിതായ, സപ്പായസേവിതായ, സമമനിമിത്തസല്ലക്ഖണേന, ബോജ്ജ്യസ്സംഗാനം അനുപവത്തനേന, കായേ ച ജീവിതേ ച നിരപേക്ഖവുത്തിതായ, അന്തരാ സങ്കോചം അനാപജ്ജനേന ഭാവനം ഉസ്സുക്കാപേതാ ഉസ്സോട്ട്ഠഹിയം അവട്ഠാനേന സമ്മദേവ വായാമം പയോഗം പരക്കമം പവത്തേന്തസ്സ. ധാതുപ്പഭേദാവഭാസനപത്താപരിഗൃഹിതോതി പഥവീആദിനം ധാതുനം സഭാവലക്ഖണാവഭാസനേന അവഭാസനകിച്ചായ ഭാവനാപത്തായ ആദിമജ്ജ്യാപരിയോസാനേസു അവിജ്ജഹനേന സബുതോ ഗഹിതോ മഹഗ്ഗതഭാവം അപ്പത്തതായ ഉപചാരമത്തോ സിഖാപ്പത്തോ കാമാവചരസമാധി ഉപ്പജ്ജതി. ഉപചാരസമാധീതി ച രുട്ട്ഠഹീവസേന വേദിതബു. അപ്പനം ഹി ഉപേച്ച ചാരി സമാധി ഉപചാരസമാധി, അപ്പനാ ചേത്ഥ നത്ഥി. താദിസസ്സ പന സമാധിസ്സ സമാനലക്ഖണതായ ഏവം വുത്തം. കസ്സമാ പനേത്ഥ അപ്പനാ ന ഹോതീതി? തത്ത്വ കാരണമാഹ “സഭാവധമ്മാരമ്മണത്താ”തി. സഭാവധമ്മേ ഹി തസ്സ ഗമ്ഭീരഭാവതോ അസതി ഭാവനാവിസേസേ അപ്പനാത്യാനം ന ഉപ്പജ്ജതി, ലോകുത്തരം പന ത്യാനം വിസുദ്ധിഭാവനാനുക്കമവസേന, ആരുപ്പം ആരമ്മണാതിക്കമഭാവനാവസേന അപ്പനാപ്പത്തം ഹോതീതി മരണാനുസ്സതിനിദ്രേസേ (വിസുദ്ധിം ൧.൧൭൭) വുത്തോവായമത്ഥോ.

ഏവം രൂപകായേ അവിസേസേന ചതുന്നം ധാതുനം പരിഗൃഹ്ണവസേന ധാതുകമ്മട്ഠാനം ദസ്സേത്യാ ഇദാനി തത്ത്വ അട്ഠിആദിനം വിനിബ്ഭുജനവസേന സഞ്ചേപതോ സുത്തേ ആഗതം ധാതുമനസികാരവിധിം ദസ്സേതും “അഥ വാ പനാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ത്വ യേ ഇമേ ചത്താരോ കോട്ഠാസാ വുത്താതി സമ്ബന്ധോ. യഥാപച്ചയം റിതാ സന്നിവേസവിസിട്ഠാ കട്ഠവല്ലിതിണമത്തികായോ ഉപാദായ യഥാ അഗാരസമഞ്ഞാ, ന തത്ത്വ കോചി അഗാരോ നാമ അത്ഥി, ഏവം യഥാപച്ചയം സന്നിവേസവിസിട്ഠാനി പവത്തമാനാനി അട്ഠിന്ഹാരുമംസചമ്മാനി പടിച്ച സരീരസമഞ്ഞാ, ന ഏത്ഥ കോചി അത്താ ജീവോ. കേവലം തേഹി പരിവാരിതമാകാസമത്തന്തി ദസ്സേതി. ദേസനാ സത്തസുത്തതാസന്ദസ്സനപരാതി ഇമമത്ഥം വിഭാവേനോ “നിസ്സത്തഭാവദസ്സനത്ഥ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ത്വ അട്ഠിബു പടിച്ചാതി പണ്ഹികട്ഠികാദിഭേദം പടിപാടിയോ ഉസ്സിതം ഹുത്യാ റിതം അതിരേകതിസതഭേദം അട്ഠിം ഉപാദായ. ന്ഹാരുഞ്ചാതി തമേവ അട്ഠിസഞ്ചാടം ആബന്ധിത്യാ റിതം നവസതപ്പഭേദം ന്ഹാരും. മംസന്തി തമേവ അട്ഠിസഞ്ചാടം

അനുലിഖിതാ റിതം നവപേസിസതപ്പഭേദം മംസം. ചമ്മന്തി മച്ഛികപത്തകച്ചായായ
ഛരവിയാ സഞ്ചരാദിതം സകലസരീരം പരിയോനന്ധിതാ റിതം ബഹലചമ്മം
പടിച്ച ഉപാദായ. സബ്ബത്ഥ ച-സദോ സമുച്ചയത്ഥോ. ആകാസോ പരിവാരിതോതി
യമാ ഭിത്തിപാദാദിവസേന റപിതം കട്ഠം, തസ്സേവ ആബന്ധനവല്ലി,
അനുലേപനമത്തികാ, ഛാദനതിണന്തി ഏതാനി കട്ഠാദിനി അന്തോ, ബഹി ച
പരിവാരേതാ റിതോ ആകാസോ അഗാരന്തേവ സഞ്ചംഗച്ഛതി, ഗേഹന്തി
പണ്ണത്തിം ലഭതി, ഏവമേവ യമാവുത്താനി അട്ഠിആദിനി അന്തോ, ബഹി ച
പരിവാരേതാ റിതോ ആകാസോ താനേവ അട്ഠിആദിനി ഉപാദായ രൂപന്തേവ
സഞ്ചംഗച്ഛതി, സരീരന്തി വോഹാരം ലഭതി. യമാ ച കട്ഠാദിനി പടിച്ച സഞ്ചം
ഗതം അഗാരം ലോകേ “ഖത്തിയഗേഹം, ബ്രാഹ്മണഗേഹ”ന്തി വുച്ചതി, ഏവമിദമി
“ഖത്തിയസരീരം ബ്രാഹ്മണസരീര”ന്തി വോഹരീയതി, നത്ഥേത്ഥ കോചി സത്തോ
വാ ജീവോ വാതി അധിപ്പായോ.

തേതി തേ ചത്താരോ കോട്ഠാസേ വിനിബ്ഭുജിതാ വിനിബ്ഭുജിതാതി
യോജനാ. തംതംഅന്തരാസുസാരിനാതി അട്ഠിന്ഹാരൂനം ന്ഹാരൂമംസാനം
മംസചമ്മാനന്തി തേസം തേസം കോട്ഠാസാനം വിവരാസുപാതിനാ
ഞാണസഞ്ചാതേന ഹത്ഥേന. വിനിബ്ഭുജിതാ വിനിബ്ഭുജിതാതി അനേകക്ഖത്തും
വിനിവേരേതാ. അഥ വാ വിനിബ്ഭുജിതാ വിനിബ്ഭുജിതാതി പച്ചേകം
അട്ഠിആദിനം അന്തരാസുസാരിനാ ഞാണഹത്ഥേന വിനിബ്ഭോഗം കത്ഥാ.
ഏതേസൂതി സകലമി അത്തനോ രൂപകായം ചതുധാ കത്ഥാ വിഭത്തേസു
യമാവുത്തേസു അട്ഠിആദിസു ചതുസു കോട്ഠാസേസു. പൂരിമനയേനേവാതി “യോ
ഇമസ്ഥിം കായേ മദ്ധഭാവോ വാ”തിആദിനാ പുണ്ണേ വുത്തനയേനേവ. യം
പനേത്ഥ വത്തഞ്ചം ഭാവനാവിധാനം, തം അനന്തരനയേ വുത്താകാരേനേവ
വത്തഞ്ചം.

നംഠ. വിത്ഥാരതോ ആഗതേ പന “ചതുധാതുവവത്ഥാനേ”തി ആനേതാ
യോജനാ. ഏവം ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേന വേദിതബ്ബോ ഭാവനാനയോ.
“ദ്വാചത്താലീസായ ആകാരേഹി ധാതുയോ ഉഗ്ഗണ്ഹിതാ”തി കസ്ഥാ വുത്തം, നനു
ആദിതോ ദത്തിംസാകാരാ ധാതുയോ ന ഹോന്തിതി? വത്ഥുസീസേന ധാതുനംയേവ
ഉഗ്ഗഹേതബ്ബത്താ നായം ദോസോ. വുത്തപ്പകാരേതി “ഗോചരഗാമതോ
നാതിദൂരനാച്ചാസന്നതാദീഹി പഞ്ചഹി അങ്ഗേഹി സമന്നാഗതേ”തിആദിനാ
(വിസുദ്ധി ൧.൫൩) വുത്തപ്പകാരേ. കതസബ്ബകിച്ചേനാതി പലിബോധുപച്ഛേദാദികം
കതം സബ്ബകിച്ചം ഏതേനാതി കതസബ്ബകിച്ചോ, തേനസ്സ സീലവിസോധനാദി പന
കമ്മട്ഠാനുഗൃഹണതോ പഗേവ സിദ്ധം ഹോന്തിതി ദസ്സേതി.
സസമ്ഭാരസഞ്ചേപതോതി സമ്ഭരിയന്തി ഏതേന ബുദ്ധിവോഹാരാതി സമ്ഭാരോ,
തന്നിമിത്തം. കിം പനേതം? പഥവിആദി. കേസാദീസു ഹി വീസതിയാ ആകാരേസു
“പഥവീ”തി ബുദ്ധിവോഹാരാ പഥവിനിമിത്തകാ മദ്ധതം ഉപാദായ പവത്തനതോ.
തസ്ഥാ തത്ഥ പഥവിസമ്ഭാരോ നാമ സവിസേസായ തസ്സാ അത്ഥിതായ
കേസാദയോ സഹ സമ്ഭാരേഹീതി സസമ്ഭാരാ. ആപോകോട്ഠാസാദീസുപി
ഏസേവ നയോ. സസമ്ഭാരാനം സഞ്ചേപോ സസമ്ഭാരസഞ്ചേപോ, തതോ
സസമ്ഭാരസഞ്ചേപതോ ഭാവേതബ്ബന്തി യോജനാ. സഞ്ചേപതോ വീസതിയാ,
ദ്വാദസസു, ചതുസു, ഛരസു ച കോട്ഠാസേസു യമാക്കമം പഥവിആദികാ ചതസ്സോ
ധാതുയോ പരിഗൃഹേതാ ധാതുവവത്ഥാനം സസമ്ഭാരസഞ്ചേപതോ ഭാവനാ.
തേനാഹ “ഇധ ഭിക്ഖു വീസതിയാ കോട്ഠാസേസു”തിആദി.

സസമ്ഭാരവിഭത്തിതോതി സസമ്ഭാരാനം കേസാദീനം വിഭാഗതോ കേസാദികേ
വീസതി കോട്ഠാസേ പുണ്ണേ വിയ ഏകജ്ജന്ധം അഗ്ഗഹേതാ വിഭാഗതോ

പഥവീയാതുഭാവേന വവത്ഥാപനം. ആപോകോട്ഠാസാദീസുപി ഏസേവ നയോ. സലക്ഖണസഞ്ചേപതോതി ലക്ഖിയതി ഏതേനാതി ലക്ഖണം, ധമ്മാനം സഭാവോ, ഇധ പന മദ്ധതാദി. തസ്മാ മദ്ധലക്ഖണാദിവന്തതായ സഹ ലക്ഖണേഹീതി സലക്ഖണാ, കേസാദയോ ദാചത്താലീസ ആകാരാ. തേസം സഞ്ചേപതോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - കേസാദികേ വീസതി കോട്ഠാസേ ഏകജ്ജ്ഞം ഗഹേത്വാ തത്ഥ മദ്ധതാദികം ചതുബ്ബിധമ്പി ലക്ഖണം വവത്ഥപേത്വാ ഭാവനാ സലക്ഖണസഞ്ചേപതോ ഭാവനാ. ഏസ നയോ ആപോകോട്ഠാസാദീസുപി. സലക്ഖണവിഭത്തിതോതി മദ്ധലക്ഖണാദിനാ സലക്ഖണാനം കേസാദീനം വിഭാഗതോ കേസാദീസു ദാചത്താലീസായ ആകാരേസു പച്ചേകം മദ്ധതാദീനം ചതുന്നം ചതുന്നം ലക്ഖണാനം വവത്ഥാപനവസേന ഭാവനാ.

ഏവം ചതുഹി ആകാരേഹി ഉദ്ദിട്ഠം ഭാവനാനയം നിദ്ദിസിതും “കഥം സസമ്ഭാരസഞ്ചേപതോ ഭാവേതീ”തിആദി ആരദ്ധം. ഏതഥ ച യഥാ തിക്ഖപഞ്ഞോ പുഗ്ഗലോ തിക്ഖതായ പരോപരിയത്തസഞ്ചാവതോ തിക്ഖിന്ദ്രിയമുദിന്ദ്രിയതാവസേന ദുവിധോതി. തത്ഥ തിക്ഖിന്ദ്രിയസ്സ വസേന സഞ്ചേപതോ പഠമനയോ വുത്തോ, മുദിന്ദ്രിയസ്സ വസേന ദുതിയോ. ഏവം നാതിതിക്ഖപഞ്ഞോപി പുഗ്ഗലോതി. തത്ഥ യോ വിസദിന്ദ്രിയോ പുഗ്ഗലോ, തസ്സ വസേന സസമ്ഭാരസഞ്ചേപതോ, സലക്ഖണസഞ്ചേപതോ ച ഭാവനാനയോ നിദ്ദിട്ഠോ. യോ പന നാതിവിസദിന്ദ്രിയോ, തസ്സ വസേന സസമ്ഭാരവിഭത്തിതോ, സലക്ഖണവിഭത്തിതോ ച ഭാവനാനയോ നിദ്ദിട്ഠോതി വേദിതഞ്ചോ. തസ്സ ഏവം വവത്ഥാപയതോ ഏവ ധാതുയോ പാകടാ ഹോന്തി സവിസേസം ധാതുനം പരിഗൃഹിതത്താ. ഭാവനാവിധാനം പനേത്ഥ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചം.

ന.൧൦. യസ്സാതി നാതിവിസദിന്ദ്രിയം പുഗ്ഗലം സന്ധായ വദതി. ഏവം ഭാവയതോതി സസമ്ഭാരസഞ്ചേപതോ ഭാവേന്തസ്സ. യേന വിധിനാ ഉഗ്ഗഹേത്വാ കൂസലോ ഹോതി, സോ സത്തവിധോ വിധി “ഉഗ്ഗഹകോസല്ല”തി വുച്ചതി, തന്നിബ്ബത്തം വാ ഞാണം. ഏവം മനസികാരകോസല്ലമ്പി വേദിതഞ്ചം. ദ്വത്തിംസാകാരേതി ധാതുമനസികാരവസേന പരിഗൃഹിതേ കേസാദികേ ദ്വത്തിംസവിധേ കോട്ഠാസേ. “ദ്വത്തിംസാകാരേ”തി ച ഇദം തേജവായുകോട്ഠാസേസു വണ്ണാദിവസേന വവത്ഥാനസ്സ അഭാവതോ വുത്തം. സഞ്ചം തത്ഥ വുത്തവിധാനം കാതഞ്ചന്തി “വചസാ മനസാ”തിആദിനാ വുത്തഉഗ്ഗഹകോസല്ലുദ്ദേശതോ പട്ഠായ യാവ “അനുപുബ്ബമുഞ്ചനാദിവസേനാ”തി പദം, താവ ആഗതം സഞ്ചം ഭാവനാവിധാനം കാതഞ്ചം സമ്പാദേതഞ്ചം. വണ്ണാദിവസേനാതി വണ്ണസഞ്ചാനദിസോകാസപരിച്ഛേദവസേന. അയഞ്ച വണ്ണാദിവസേന മനസികാരോ ധാതുപടിക്കൂലവണ്ണമനസികാരാനം സാധാരണോ പുബ്ബഭാഗോതി നിബ്ബത്തിതധാതുമനസികാരമേവ ദസ്സേതും “അവസാനേ ഏവം മനസികാരോ പവത്തേതഞ്ചോ”തി വുത്തം.

ന.൧൧. അത്തമത്തം ആഭോഗപച്ചവേക്ഖണരഹിതാ ഏതേ ധമ്മാതി ഏതേ “സീസകടാഹപലിവേഠനചമ്മം കേസാ”തി ഏവം വോഹരിയമാനാ ഭൂതുപാദായധമ്മാ “മയി കേസാ ജാതാ, മയമേത്ഥ ജാതാ”തി ഏവം അത്തമത്തം ആഭോഗപച്ചവേക്ഖണസുത്തോ. ഇമിനാ കാരണസ്സ ച ഫലസ്സ ച അബ്ബാപാരതായ ധാതുമത്തതം സന്ദസ്സേതി, തേന ച ആഭോഗപച്ചവേക്ഖണാനമ്പി ഏവമേവ അബ്ബാപാരതാ ദീപിതാതി ദട്ഠഞ്ചം. ന ഹി താനി, തേസം കാരണാനി ച തഥാ തഥാ ആഭുജിത്വാ, പച്ചവേക്ഖിത്വാ ച ഉപ്പജ്ജന്തി, പച്ചയഭാവം വാ ഗച്ഛന്തിതി. ഇതീതി വുത്തപ്പകാരപരാമസനം. അചേതനോതി ന ചേതനോ, ചേതനാരഹിതോ വാ. അബ്ബാകതോതി അബ്ബാകതരാസിപരിയാപണോ. സുത്തോതി അത്തസുത്തോ.

തതോ ഏവ നിസ്സത്തോ. മദ്ധ്യലക്ഖണാധികതായ മദ്ധോ. തതോ ഏവ പഥവീയാതൂതി ഏവം മനസികാരോ പവത്തേതഞ്ചോതി സമ്ബന്ധോ. ഏവം സഞ്ചതം.

൩൧൨. സുത്തഗാമട്ഠാനേതി ഏതഥ സുത്തഗാമഗുഹണം പരമത്ഥതോ വേദകവിരഹദസ്സനത്ഥം കായസ്സ.

൩൧൩. മധുകട്ഠികേതി മധുകബിജാനി.

൩൧൪. ഗേഹമമ്ഭാനം ആധാരഭാവേന റപിതസിലായോ പാസാണളദുക്ഖലകാനീതി അധിപ്പേതാനി.

൩൧൫. ദുഗ്ഗന്ധാദിഭാവേ ചസ്സ സദിസഭാവദസ്സനത്ഥം അല്പഗോചമ്മഗുഹണം.

൩൧൬. യേഭുയ്യേന മംസപേസീനം ബഹലതായ മഹാമത്തികഗുഹണം.

൩൧൭. കുട്ടദാരുസ്മുതി ദാരുകുട്ടികായ കുടിയാ ഭിത്തിപാദഭൂതേസു കട്ഠേസു.

൩൧൮. പണ്ഹികട്ഠിആദീനം ആധാരഭാവോ വിയ ഗോപ്ഫകട്ഠിആദീനം ആയേയുഭാവോപി അസമന്നാഹാരസിദ്ധോതി ദസ്സനത്ഥം
“പണ്ഹികട്ഠിഗോപ്ഫകട്ഠിം ഉക്ഖിപിത്വാ റിത”ന്തിആദിം വത്ഥാ പുന
“സീസട്ഠിഗീവട്ഠികേ പതിട്ഠിത”ന്തിആദി വുത്തം.

൩൧൯. സിന്നവേത്തഗ്ഗാദീസ്മുതി സേദിതവേത്തകളീരാദീസു.

൩൨൦. ഉരട്ഠിസങ്ഘാടോ പഞ്ജരസദിസതായ “ഉരട്ഠിപഞ്ജര”ന്തി വുത്തോ. തസ്സ അമിരഭാവദസ്സനത്ഥം ജിണ്ണസന്ദമാനികപഞ്ജരം നിദസ്സനഭാവേന ഗഹിതം.

൩൨൧. യമകമംസപിണ്ഡേതി മംസപിണ്ഡയുഗളേ.

൩൨൨. കിലോമകസ്സ സേതവണ്ണതായ “പിലോതികപലിവേരിതേ”തി പിലോതികം നിദസ്സനഭാവേന വുത്തം. ഏവമേവ ന വക്കഹദയാനി സകലസരീരേ ച മംസം ജാനാതീതി ഏതഥ ന വക്കഹദയാനി ജാനന്തി “മയം പടിച്ഛന്നകിലോമകേന പടിച്ഛന്നാനീ”തി, ന സകലസരീരേ ച മംസം ജാനാതി “അഹം പടിച്ഛന്നകിലോമകേന പടിച്ഛന്ന”ന്തി യോജേതഞ്ചം.

൩൨൩. കോട്ഠമത്ഥകപസ്സന്തി കുസുലസ്സ അബ്ഭന്തരേ മത്ഥകപസ്സം.

൩൨൪. ദിന്നം മന്നാനമന്തരേതി ദിന്നം മനപ്പദേസാനം വേമജ്ജേ, മനപ്പദേസോ ച അബ്ഭന്തരവസേന വേദിതഞ്ചോ.

൩൨൫. ഏകവീസതിഅന്തഭോഗേതി ഏകവീസതിയാ റാനേസു ഓഭഗ്ഗോഭഗ്ഗേ അന്തമണ്ഡലേ.

൩൨൬. ആമാസയേ റിതോ പരിഭുത്താഹാരോ ഉദരിയന്തി അധിപ്പേതന്തി ആഹ “ഉദരിയം ഉദരേ റിതം അസിതപീതഖായിതസായിത”ന്തി.

൩൨൭. അബദ്ധപിത്തം സംസരണലോഹിതം വിയ, കായുസ്ഥാ വിയ ച കമ്മജരൂപപടിബദ്ധവുത്തികന്തി ആഹ “ആബദ്ധപിത്തം ജീവിതിന്ദ്രിയപടിബദ്ധം സകലസരീരം ബ്യാപേത്വാ റിത”ന്തി. പടിബദ്ധതാവചന്നേ ചസ്സ ജീവിതിന്ദ്രിയേ സതി

സബ്ഭാവമേവ ദീപേതി, ന ജീവിതിന്ദ്രിയസ്തു വിയ ഏകന്തകമ്മജതന്തി ദട്ഠം. പിത്തകോസകേതി മഹാകോസാടകീകോസസദിസേ പിത്താധാരേ. യൂസഭൂതോതി രസഭൂതോ.

൩൩൨. ഉച്ഛിട്ഠോദകഗബ്ഭമലാദീനം ഛരസ്സനട്ഠാനം ചന്ദനികാ, തസ്സം ചന്ദനികായം.

൩൩൩. പുബ്ബാസയോ മന്ദപഞ്ഞാനം കേസഞ്ചിദേവ ഹോതീതി കത്വാ അസബ്ബസാധാരണന്തി അധിപ്പായേനാഹ “പുബ്ബോ അനിബദ്ധോകാസോ”തി.

൩൩൪. പിത്തം വിയാതി അബദ്ധപിത്തം വിയ. സകലസരീരന്തി ജീവിതിന്ദ്രിയപടിബദ്ധം സബ്ബം സരീരപ്പദേസം. വക്കഹദയയകനപപ്ഫാസാനി തേമേന്തന്തി ഏത്ഥ യകനം ഹേട്ഠാഭാഗപൂരണേന, ഇതരാനി തേസം ഉപരി മോകം മോകം പഗ്ഘരണേന ച തേമേതീതി ദട്ഠം. ഹേട്ഠാ ലേസ്സുഖണ്ഡാദീനി തേമയമാനേതി തേമകതേമിതബ്ബാനം അബ്ബാപാരതാസാമഞ്ഞനിദസ്സനത്ഥം ഏവ ഉപമാ ദട്ഠം, ന റാനസാമഞ്ഞനിദസ്സനത്ഥം. സന്നിചിതലോഹിതേന ഹി തേമേതബ്ബാനം കേസഞ്ചി ഹേട്ഠാ, കസ്സചി ഉപരി റിതതാ കായഗതാസതിനിദേസേ (വിസുദ്ധിം ൧.൨൦൬) ദസ്സിതാതി. യകനസ്സ ഹേട്ഠാഭാഗട്ഠാനം “മയി ലോഹിതം റിത”ന്തി ന ജാനാതി, വക്കാദീനി “അമ്ഘേ തേമയമാനം ലോഹിതം റിത”ന്തി ന ജാനന്തീതി ഏവം യോജനാ വേദിതബ്ബം.

൩൩൬. പത്ഥിന്നസിനേഹോതി മിന്നഭാവം ഘനഭാവം ഗതസിനേഹോ. സകലസരീരേ മംസന്തി യോജനാ, തഞ്ച മൂലസരീരം സന്ധായ വുത്തം. മേദസ്സ സതിപി പത്ഥിന്നതായ ഘനഭാവേ മംസസ്സ വിയ ന ബദ്ധതാതി വുത്തം “പത്ഥിന്നയൂസോ”തി. തേനേവസ്സ ആപോകോട്ഠാസതാ.

൩൩൭. ഉദകപുണ്ണേസു തരുണതാലട്ഠികൂപകേസൂതി നാതിപരിണതാനം സജലകാനം അഗ്ഗതോ ഛരിന്നാനം താലസലാടുകാനം വിവരാനി സന്ധായ വുത്തം.

൩൩൮. വസായ അത്തനോ ആധാരേ അഭിബ്ബാപനമുഖേന അബ്ബാപാരതാസാമഞ്ഞം വിഭാവേതബ്ബന്തി ആചാമഗതതേലം നിദസ്സിതന്തി ദട്ഠം.

൩൩൯. ഖേളുപ്പത്തിപച്ചയേ അമ്ബിലഗ്ഗമധുരഗ്ഗാദികേ.

൩൪൩. കേസാദീസു മനസിങ്കാരം പവത്തേത്വാ തേജോകോട്ഠാസേസു പവത്തേതബ്ബോ മനസിങ്കാരോതി വിഭത്തിം പരിണാമേത്വാ യോജേതബ്ബം. യേന സന്തപ്പതീതി യേന കായോ സന്തപ്പതി, അയം സന്തപ്പനകിച്ചോ. തേജോതി തസ്സ പരിഗ്ഗണ്ഹനാകാരോ ഏവ പച്ചാമട്ഠോ. യേന ജീരീയതീതിആദീസുപി ഏസേവ നയോ.

൩൪൪. അസ്സാസപസ്സാസവസേനാതി അന്തോപവിസനബഹിനിക്ഖമനനാസികാവാരഭാവേന. “ഏവം പവത്തമനസിങ്കാരസ്സാ”തി ഇമിനാ വുത്താകാരേന സസമ്ഭാരവിഭത്തിതോ പവത്തകമ്മട്ഠാനമനസിങ്കാരസ്സ. ധാതുയോ പാകടാ ഹോന്തീതി വിത്ഥാരതോ പരിഗ്ഗഹിതത്താ ധാതുയോ വിഭൂതാ ഹോന്തി. ഇധാപി ഭാവനാവിധാനം ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം.

൩൪൫. തത്ഥേവാതി തേസുയേവ വീസതിയാ കോട്ഠാസേസു. പരിപാചനലക്ഖണം വിത്ഥമ്ഭനലക്ഖണന്തി ഏത്ഥാപി “തത്ഥേവാ”തി ആനേത്വാ

സമ്ബന്ധിതബ്ദം.

പുന തത്ത്വവാതി തേസുയേവ ദ്വാദസസു കോട്ഠാസേസുതി അത്ഥോ. ഏതമ ച കേസാദികോട്ഠാസാനം സംവിഗൃഹതായ തത്ത്വ വിജ്ഞാനാ ആപോധാതുആദയോ ന്ഹാനിയചുണ്ണാദീസു ഉദകാദയോ വിയ സുവിഞ്ഞേയ്യാതി “തത്ത്വവ ആബന്ധനലക്ഖണ്ണ”തിആദി വുത്തം.

സന്തപ്പനാദിതേജോകോട്ഠാസേസു പന വായോധാതുആദയോ ന തമാ സുവിഞ്ഞേയ്യാതി കത്വാ “തേന അവിനിഭൂത്ത”തി വുത്തം, ന തത്ത്വവാതി. യദി ഏവം, വായുകോട്ഠാസേസു കഥം തത്ത്വവാതി? വായുകോട്ഠാസാപി ഹി ഉദ്ധണ്ഗമവാതാദയോ പിണ്ഡാകാരേണേവ പരിഗൃഹേതബ്ബതം ഉപഗച്ഛന്തി, ന പന സന്തപ്പനാദിതേജോകോട്ഠാസാതി നായം ദോസോ. തത്ത്വ തേനാതി തേന തേജേന. അവിനിഭൂത്തന്തി അവിനാഭൂതം, തത്ത്വകലാപഗതവസേന വാ ഏവം വുത്തം. ഏവം വവത്ഥാപയതോതി വുത്താകാരേണ സലക്ഖണ്ണസഞ്ചേപതോ യാതുയോ വവത്ഥാപേന്തസ്സ . വുത്തനയേനാതി “തസ്സേവം വായമമാനസ്സാ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിഃ ൧.൩൦൮) ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന.

൩൪൬. ഏവമ്പി ഭാവയതോതി സലക്ഖണ്ണസഞ്ചേപതോ യാതുയോ പരിഗൃഹേത്വാ ഭാവേന്തസ്സാപി. പുണ്യേ വുത്തനയേനാതി സസമ്ഭാരവിഭത്തിതോ ഭാവനായം വുത്തേന നയേന. ഏവന്തി യഥാ കേസേ, ഏവം. സബ്ബകോട്ഠാസേസുതി ഏകചത്താലീസഭേദേസു സേസസബ്ബകോട്ഠാസേസു ഏവമേത്ഥ അട്ഠസദ്ഠിയാതുസതസ്സ പരിഗൃഹോ വുത്തോ ഹോതി. ഭാവനാവിധാനം പനേത്ഥ ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ.

ഇദാനി വചനത്ഥാദിമുഖേനപി യാതുസു മനസികാരവിധാനം ദസ്സേതും “വചനത്ഥതോ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ വചനത്ഥതോതി യസ്മാ സബ്ബപഥം കമ്മട്ഠാനസ്സ ഉഗൃഹണം വചനവസേന ഹോതി വചനദാരേണ തദത്ഥസ്സ ആദിതോ ഗഹേതബ്ബതോ, തസ്മാ വചനത്ഥതോപി യാതുനം മനസികാതബ്ബതാ വുത്താ. കലാപതോതി വചനത്ഥവസേന വിസേസതോ, സാമഞ്ജത്തോ ച യാതുയോ പരിഗൃഹേത്വാ റിതസ്സ യസ്മാ താ പിണ്ഡസോ പവത്തന്തി, ന പച്ചേകം, തസ്മാ കലാപതോപി മനസികാതബ്ബതാ വുത്താ. തേ പന കലാപാ പരമാണ്ഡുപരിമാണാ ഹോന്തിതി തപ്പരിയാപന്നാനം പഥവിധാതുആദിനം ഏകസ്ഥിം സരീരേ പരിമേയ്യപരിച്ഛേദം ദസ്സേതും ചുണ്ണതോ മനസികാതബ്ബതാ വുത്താ. സോ പനായം താസം ചുണ്ണതോ മനസികാരോ സഞ്ചാടവസേന ഹോതീതി നിബ്ബട്ടിതസരൂപമേവ പരിഗൃഹേതബ്ബതം ദസ്സേതും ലക്ഖണ്ണാദിതോ മനസികാരോ വുത്തോ. ലക്ഖണ്ണാദിതോ യാതുയോ പരിഗൃഹ്ണന്തേന സലക്ഖണ്ണവിഭത്തിതോ കമ്മട്ഠാനാഭിനിവേസേ യസ്മാ ദ്വാചത്താലീസായ കോട്ഠാസാനം വസേന യാതുസു പരിഗൃഹ്ണമാനാസു “ഏത്തകാ ഉതുസമുട്ഠാനാ, ഏത്തകാ ചിത്താദിസമുട്ഠാനാ”തി അയം വിഭാഗോ ഞാതബ്ബോ ഹോതി, തസ്മാ സമുട്ഠാനതോ മനസികാരോ വുത്തോ.

ഏവം പരിഞ്ഞാതസമുട്ഠാനാനമ്പി താസം സദാനുസാരേണ വിനാ വിസേസസാമഞ്ജതപരിഗൃഹോ കാതബ്ബോതി ദസ്സേതും നാനത്തേകത്തതോ മനസികാരോ വുത്തോ. ലക്ഖണ്ണവിസേസതോ വിനിഭൂത്തരൂപാപി ഏതാ അനിദ്ദിസിതബ്ബട്ഠാനതായ പദേസേന അവിനിഭൂത്താതി അയം വിസേസോ പരിഗൃഹേതബ്ബോതി ദസ്സേതും വിനിബ്ഭോഗാവിനിബ്ഭോഗതോ മനസികാരോ വുത്തോ. സതിപി അവിനിബ്ഭോഗവുത്തീയം കാചിദേവ കാസഞ്ചി സഭാഗാ, കാചി വിസഭാഗാതി അയമ്പി വിസേസോ പരിഗൃഹേതബ്ബോതി ദസ്സേതും സഭാഗവിസഭാഗതോ മനസികാരോ വുത്തോ. സഭാഗവിസഭാഗാപി യാതുയോ

[illegible]

നരകം. തത്ത്വ പരമം ആയി പൂർണ്ണം, തന്നെ പൂർണ്ണാവസ്ഥാ പൂർണ്ണ, പൂർണ്ണ
 ഏക പരമവീതി നിരൂപണനയേന സദൃശമാക. പരമനടന്നേ വാ പരമവീ,
 പരിഷ്കാരാവേന പരമായതി ഉപരിഷ്കരണത്തി അത്ഥം. “അപ്പോൾ”തി പദസ്സ
 അത്ഥം ഹേർക്കാ വുത്തോ ഏക. ആപീയതീതി സോസീയതി, പിവിയതീതി കേചി.
 “അയം പരമത്വം സസമ്ഭാരാപേ യുജ്ജ്വലി”തി വദന്തി, ലക്ഷണാപേപി
 യുജ്ജ്വലേവ. സോപി ഹി ഹരസപാചനവിസോസനാകാരേന സേസഭൂതത്തയേന
 പീയമാനോ വിധ പവത്തതീതി. അപ്പായതീതി ബ്രഹ്മഹേതി. പരിബ്രഹ്മഹനരസാ ഹി
 ആപോധാതു. തേജതീതി നിസേതി, തീക്ഷ്ണഭാവേന സേസഭൂതത്തയം
 ഉസ്മാപയതീതി അത്ഥം. വായതീതി സമീരേതി, ദേസന്തരുപ്പത്തിഹേതുഭാവേന
 ഭൂതസംസ്കാരം ഗമേതീതി അത്ഥം.

ഏവം താവ വിസേസതോ വചനത്ഥം വത്ഥാ ഇദാനി സാമഞ്ഞതോ വത്തും “അവിസേസേന പനാ”തിആദി വുത്തം. സലക്ഖണ്ഡാരണത്തോതി യഥാ തിത്ഥിയപരികപ്പിതോ “പകതി അത്താ”തി ഏവമാദികോ സഭാവതോ നത്ഥി, ന ഏവമേതാ. ഏതാ പന സലക്ഖണ്ഡം സഭാവം ധാരേന്തീതി ധാതുയോ. ദുക്ഖാദാനത്തോതി ദുക്ഖസ്സ വിദഹനതോ. ഏതാ ഹി ധാതുയോ കാരണഭാവേന വവത്ഥിതാ ഹുത്ഥാ അയലോഹാദിധാതുയോ വിയ അയലോഹാദിം അനേകപ്പകാരം സംസാരദുക്ഖം വിദഹന്തി. ദുക്ഖാധാനത്തോതി അനപ്പകസ്സ ദുക്ഖസ്സ വിധാനമത്തതോ അവസവത്തനതോ, തം വാ ദുക്ഖം ഏതാഹി കാരണഭൂതാഹി സത്തേഹി അനുവിധീയതി, തഥാവിഹിതഞ്ച തം ഏതാസ്വേവ ധീയതി റപീയതീതി ഏവം ദുക്ഖാധാനതോ, ധാതുയോ. അപിച “നിജ്ജീവട്ഠോ ധാതുട്ഠോ”തി വുത്തോവായമത്ഥോ. തഥാ ഹി ഭഗവാ “ഛയാതുരോയം ഭിക്ഖു പുരിസോ”തിആദിസു (മം നിം ൩.൩൪൩-൩൪൫) ജീവസത്താസമൂഹനനത്ഥം ധാതുദേസനം അകാസീതി. ഇതി വചനത്ഥമുഖേനപി അസാധാരണതോ, സാധാരണതോ ച ധാതുനം സരസലക്ഖണ്ഡമേവ വിഭാവീയതീതി ആഹ “ഏവം വിസേസസാമഞ്ഞവസേന വചനത്ഥതോ മനസി കാതഞ്ചാ”തി. മനസികാരോ പന വചനത്ഥമുഖേന ധാതുയോ പരിഗൃഹേത്ഥാ റിതസ്സ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചോ.

നൂർവ. ആകാരേഹീതി പകാരേഹി. അഥ വാ ആകരീയന്തി ദിസ്സന്തി ഏതഥ
 ധാതുയോതി ആകാരാ, കോട്ഠാസാ. അട്ഠധമ്മസമോധാനാതി യഥാവുത്താനം
 പച്ചയവിസേസേന വിസിട്ഠരൂപാനം വണ്ണാദീനം അട്ഠന്നം ധമ്മാനം സമവധാനതോ
 സന്നിവേസവിസേസവസേന സഹാവട്ഠാനതോ തം ഉപാദായ. കേസാതിസമ്മുതി
 സമഞ്ഞാമത്തം ഹോതി. തേസംയേവ വിനിബ്ഭോഗാതി തേസംയേവ വണ്ണാദീനം
 വിനിബ്ഭുജനതോ. യഥാ ഹി വണ്ണാദയോ അട്ഠ ധമ്മാ പഞ്ഞായ

വിനിമയജ്ഞാനം അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു പരമമായോ ഉപലബ്ധി, ന ഏവം വണ്ണാഭിഭൂതിയേക്കു പരമമായോ കേസാ ഉപലബ്ധി. തന്മാ യേ ച യമേ സമുദിതേ ഉപാദായ “കേസാ”തി സമ്മുതി, തേസു വിസും വിസും കതേസു നന്മി “കേസാ”തി സമ്മുതി, വോഹാരമത്തന്തി അതോ.

“അട്യാമ്മകലാപമത്തമേവാ”തി ഇദം കേസപത്തത്തിയാ ഉപാദായഭൂതേ വണ്ണാഭികേ ഏകത്തേന ഗഹേത്യാ വൃത്തം, ന തേസം അട്യാമ്മമത്തഭാവതോ. കമ്മസമുട്യാനോ കോട്യാസോതി കേസേസു താവ കേസമൂലം, ഏവം ലോമാദിസുപി യമാരഹം വേദിതബ്ധം. ദസയമ്മകലാപോപീതി ഏതമ അസിതാദിപരിപാചകോ തേജോകോട്യാസോ നവയമ്മകലാപോപീതി വത്തബ്ധോ. യദിമേ കേസാഭികോട്യാസാ യമാരഹം അട്യാനവദസയമ്മസമൂഹഭൂതാ , അഥ കസ്മാ പഥവീആദിയാതുമത്തതോ മനസി കരീയന്തിതി ആഹ “ഉസ്സദവസേന പനാ”തിആദി. യസ്മാ അയം ധാതുമനസികാരോ യാവദേവ സത്തസത്താസമുഗ്ദ്ധാടനതോ, യമ്മവിനിമ്ഭഭോഗോ ച സാതിസയം സത്തസത്താസമുഗ്ദ്ധാടായ സംവത്തതി, തന്മാ കോട്യാസേസു ഏവം യമ്മവിഭാഗോ വേദിതബ്ധോ. ഏതമ ഹി ഉദരിയം കരീസം പുബ്ധോ മുത്തബ്ധ ഉതുമുട്യാനാ, അസിതാദിപരിപാചകതേജോ കമ്മസമുട്യാനോ, അസ്സാസപസ്സാസവാതോ ചിത്തസമുട്യാനോതി ഛര ഏകസമുട്യാനാ, സേദോഅസ്സു വേളോ സിങ്ഘാണികാതി ചത്താരോ ഉതുചിത്തവസേന ദിസമുട്യാനാ, സേസാ ദത്തിംസ ചതുമുട്യാനാ.

തേസു അസിതാദിപരിപാചകേ തേജോകോട്യാസേ ഏകോ കലാപോ ജീവിതനവകോ, അത്തേസു ഏകസമുട്യാനേസു ഉതുമുട്യാനോ, ചിത്തസമുട്യാനോ വാ ഏകേകോ അട്യാകോ, ദിസമുട്യാനേസു ഉതുചിത്തവസേന ദേ ദേ അട്യാകാ, ചതുമുട്യാനേസു ഉതുചിത്താഹാരസമുട്യാനാ തയോ തയോ അട്യാകാ, ഉതുചിത്തസമുട്യാനേസു സദനവകാ, അട്യാസു തേജോവായോകോട്യാസേസു അട്യാ ജീവിതനവകാ, സേസേസു ചതുവീസതിയാ കോട്യാസേസു കായഭാവദസകദയസഹിതാ, ചക്ഖാദിസത്തിതേസു മംസകോട്യാസേസു ചക്ഖസോതഘാണജീവ്വാവത്സമുദസകസഹിതാ ചാതി പരിപുണ്ണായതനകേ രൂപകായേ ഭേദം അനാമസിത്യാ ഏകത്തവസേന ഗയ്ഹമാനാ സത്തചത്താലീസാധികസതരൂപകലാപാ രൂപവിഭാഗതോ സാധികം ദിയഡ്ഢരൂപസഹസ്സം ഹോതി, കോട്യാസാനം പന അവയവവിഭാഗേന തദവയവകലാപാനം ഭേദേ ഗയ്ഹമാനേ രൂപയമ്മാനം അസങ്ഘേയ്യഭേദതാ വേദിതബ്ധാ . ഏവം യമ്മവിഭാഗതോ അനേകഭേദഭിന്നാപി ഇമേ ദാചത്താലീസ കോട്യാസാ ഉസ്സദഗ്ഗഹണേന ചതുധാതുവസേനേവ വവതമപേതബ്ധാ. തേനാഹ “ഉസ്സദവസേന പന...പേ... മനസി കാതബ്ധാ”തി. തത്ഥ മനസികാരവിധി വൃത്തനയേനേവ വേദിതബ്ധോ.

൩൪൯. മജ്ജിമേന പമാണേനാതി ആരോഹപരിണാഹേഹി മജ്ജിമസരീരേ ലബ്ധമാനേന മജ്ജിമേന പരിമാണേന. പരിശൃഗ്ഗഹമാനാതി പത്തായ പരിതക്കേത്യാ ഗയ്ഹമാനാ. പരമാണുഭേദസഞ്ചുണ്ണാതി ഏതമ യഥാ “അങ്ഗുലസ്സ അട്യാമോ ഭാഗോ യവോ, യവസ്സ അട്യാമോ ഭാഗോ ഊകാ, ഊകായ അട്യാമോ ഭാഗോ ലിക്ഖാ, ലിക്ഖായ അട്യാമോ ഭാഗോ രഥരേണു, രഥരേണുസ്സ അട്യാമോ ഭാഗോ തജ്ജാരി, തജ്ജാരിയാ അട്യാമോ ഭാഗോ അണു, ഏവം അണുനോ അട്യാമോ ഭാഗോ പരമാണു നാമാ”തി കേചി. അട്യാകമായം (വിഭം അട്യാം ൫൧൫) പന “സത്തയത്തമാസപ്പമാണം ഏകം അങ്ഗുലം, സത്തഊകാപമാണോ ഏകോ യത്തമാസോ, സത്തലിക്ഖാപമാണാ ഏകാ ഊകാ, ഛരത്തിംസരഥരേണുപ്പമാണാ

ഏകാ ലിക്ഖാ, ഛരത്തിംസതജ്ജാരിപ്പമാണോ ഏകോ രഥരേണു,
ഛരത്തിംസഅണുപ്പമാണാ ഏകാ തജ്ജാരി, ഛരത്തിംസപരമാണുപ്പമാണോ ഏകോ
അണു”തി വുത്തം. തസ്ഥാ അണുനോ ഛരത്തിംസതിമഭാഗമത്തോ പരമാണു നാമ
ആകാസകോട്ഠാസികോ മംസചക്ഖുസ്സ അഗോചരോ ദിഞ്ചചക്ഖുസ്സേവ
ഗോചരഭൂതോ. തം സന്ധായാഹ “പരമാണുഭേദസഞ്ചുണ്ണാ”തി,
യഥാവുത്തപരമാണുപ്പഭേദേന ചുണ്ണവിചുണ്ണഭൂതാ. സുഖമരജഭൂതാതി തതോയേവ
അതിവിയ സുഖമരജഭാവം ഗതാ.

ഭോണമത്താ സിയാതി സോളസ നാളിമത്താ. ഇധാപി “മജ്ജിമേന
പമാണേനാ”തി ആനേതാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. തേന “പകതിയാ ചതുമുട്ഠികം
കുഡുവം, ചതുകുഡുവം നാളി, തായ നാളിയാ സോളസ നാളിയോ ഭോണം, തം
പന മഗധനാളിയാ ദ്വാദസ നാളിയോ ഹോന്തീ”തി വദന്തി. സങ്ഗഹിതാതി യഥാ ന
വിപ്ലവീരതി, ഏവം ആബന്ധനവസേന സമ്പിണ്ഡിതാ ഗഹിതാ. അനുപാലിതാതി
യഥാ പഗ്ഘരണസഭാവായ ആപോധാതുയാ വസേന കിലിന്നഭാവം, പിച്ഛിലഭാവം
വാ നാപജ്ജതി, ഏവം അനുരക്ഖിതാ. വിത്ഥമ്ഭിതാതി സങ്ഘാതവായുനാ
അതിവിയ വിത്ഥമ്ഭിതം പാപിതാ. ന വികിരതി ന വിദ്ധംസതീതി സുഖമരജഭൂതാപി
പഥവീയാതു ആബന്ധനപരിപാചനസമുദീരണകിച്ചാഹി
ആപോതേജോവായോധാതുഹി ലദ്ധപച്ചയാ സിനേഹേന തേമിതാ തേജസാ
പരിപക്കാ വായുനാ വിത്ഥമ്ഭിതം പാപിതാ പിട്ഠചുണ്ണാ വിയ ന ഇതോ ചിതോ
ച വികിരതി ന വിദ്ധംസതി, അഥ ഖോ പിണ്ഡിതാ ഘനഭൂതാ ഹുത്വാ
നാനപ്പകാരേന ഗഹേതഞ്ചതം ആപജ്ജതി. തേനാഹ “അവികിരിയമാനാ”തിആദി.
തത്ഥ വികപ്പന്തി വിഭാഗം. യദിപി തേജോവായോധാതുയോപി സവിഗ്ഗഹാ
രൂപധമ്മഭാവതോ, യാദിസോ പന ഘനഭാവോ പഥവീആപോധാതുസു ലബ്ഭതി ,
ന താദിസോ തേജോവായോധാതുസു ലബ്ഭതിതി മേയുഭാവഭാവതോ തത്ഥ
ചുണ്ണഭേദോ ന ഉദ്ധടോ. തഥാ ഹി സസമ്ഭാരതേജോവായുസുപി മേയുഭാവോ ന
ലബ്ഭതേവ.

യുസഗതാതി യുസഭാവം ദ്രവഭാവം ഗതാ. തതോ ഏവ ആബന്ധനാകാരഭൂതാ.
ന പഗ്ഘരതീതി ന ഓഗളതി. ന പരിസ്സവതീതി ന വിസ്സന്ദതി. പിണിതപിണിതഭാവം
ദസ്സേതിതി ആപോധാതുയാ ബ്രൂഹനരസതായ വുത്തം.

ഉസുമാകാരഭൂതാതി ഏതേന കായേ പാകതികളസ്ഥാപി ഗഹണീസങ്ഖാതായ
തസ്സായേവ തേജോധാതുയാ വസേന ഹോതീതി ദസ്സേതി. പരിപാചേതീതി
സന്തേജേതി. സാ ഹി യഥാഭുത്തസ്സ ആഹാരസ്സ സമ്മാ പരിണാമനേന
രസാദിസമ്പത്തിയാ ഹേതുഭാവം ഗച്ഛന്തീ ഇഥം കായം പരിപാചേതി സന്തേജേതിതി
വുച്ചതി. തേനേവാഹ “ന പൂതിഭാവം ദസ്സേതി”തി. കമ്മുപനിസ്സായ,
ചിത്തപ്പസാദഹേതുകായ ച സരീരേ വണ്ണസമ്പദായ തേജോധാതു വിസേസപച്ചയോ,
പഗേവ ഉതുആഹാരസമുട്ഠാനായ രൂപസമ്പത്തിയാ യഥാവുത്തതേജോധാതുതി
ആഹ “വണ്ണസമ്പത്തിഞ്ചസ്സ ആവഹതീ”തി.

സമുദീരണവിത്ഥമ്ഭിതലക്ഖണാതി ഏതഥ സമുദീരണം അനുപേല്ല്യം,
വിസോസനന്തി കേചി. വിത്ഥമ്ഭിതം സേസഭൂതത്തയസ്സ മമ്ഭിതത്താപാദനം,
ഉപ്പിലനന്തി ഏകേ. തായാതി വിത്ഥമ്ഭിതലക്ഖണായ വായോധാതുയാ.
അപരായാതി സമുദീരണലക്ഖണായ. സാ ഹി പേല്ല്യസഭാവാ. തേനാഹ
“സമബ്ഭാഹതോ”തി. സമബ്ഭാഹനഞ്ച രൂപകലാപസ്സ ദേസന്തരുപ്പത്തിയാ
ഹേതുഭാവോ. അവഘട്ടനം ആസന്നതരുപ്പത്തിയാ. ലാളേതീതി പരിവത്തേതി.
ഇദാനി യദത്ഥം ചുണ്ണതോ മനസിങ്കാരോ ആഗതോ, തം നിഗമനവസേന ദസ്സേതും
“ഏവമേത”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ധാതുയന്തന്തി സുത്തേന വിയ യന്തരുപകം

അസതിപി കത്തുഭൂതേ അത്തനി ചിത്തവസേന ധാതുമയം യന്തം പവത്തതി, ഇധാപി മനസികാരവിധി വൃത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചോ.

൩൫൦. യദിപി ചതുന്നം ധാതുന്നം ലക്ഖണാദയോ ഹേട്ഠാ തത്ത്വ തത്ത്വ വൃത്താ ഏവ, തമാപി തേ അനവസേസതോ ദസ്സേതാ വിസും കമ്മട്ഠാനപരിഗൃഹവിധിം ദസ്സേതും “ലക്ഖണാദിതോ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ത്വ ലക്ഖിയതി ഏതേനാതി ലക്ഖണം, കക്ഖളത്തം ലക്ഖണമേതിസ്സാതി കക്ഖളത്തലക്ഖണം. നനു ച കക്ഖളത്തമേവ പഥവീയാതൂതി? സച്ചമേതം, തമാപി വിത്താതാവിത്താതസദൃശ്വതാവസേന അഭിന്നേപി ധമ്മേ കപ്പനാസിദ്ധേന ഭേദേന ഏവം നിദേസോ കതോ. ഏവം ഹി അത്ഥവിസേസാവബോധോ ഹോതീതി. അഥ വാ ലക്ഖിയതീതി ലക്ഖണം, കക്ഖളത്തം ഹുതാ ലക്ഖിയമാനാ ധാതു കക്ഖളത്തലക്ഖണാതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. സേസാസുപി ഏസേവ നയോ. പതിട്ഠാനരസാതി സഹജാതയമ്മാനം പതിട്ഠാഭാവകിച്ചാ. തതോ ഏവ നേസം സമ്പടിച്ചനാകാരേണ ഞാണസ്സ പച്ചുപതിട്ഠതീതി സമ്പടിച്ചനപച്ചുപട്ഠാനാ. പദട്ഠാനം പനേത്ഥ അന്തയമ്മതായ ന ഉദ്ധടം, സാധാരണഭാവസബ്ഭാവതോ വാ ദൂരകാരണം വിയ. യഥാ വാ ധമ്മുദേസവാറവണ്ണനാദിസു രസാദിനാ അന്തേസം പച്ചയഭാവം ദസ്സേതാ പച്ചയവന്തതാദസ്സനത്ഥം പദട്ഠാനം ഉദ്ധടം, ന ഏവമിധ. ഇധ പന ധാതുന്നം അനന്തസാധാരണവിസേസവിഭാവനപരായ ചോദനായ അന്തയമ്മഭൂതം പദട്ഠാനം ന ഉദ്ധടന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ബ്രൂഹനരസാതി സഹജാതയമ്മാനം വഡ്ഡനകിച്ചാ. തഥാ ഹി സാ നേസം പിണിതഭാവം ദസ്സേതീതി വുച്ചതി. സങ്ഗഹപച്ചുപട്ഠാനാതി ബാഹിരഉദകം വിയ ന്ഹാനീയച്ചുണ്ണസ്സ സഹജാതയമ്മാനം സങ്ഗഹപച്ചുപട്ഠാനാ. മദുവാനുപ്പദാനപച്ചുപട്ഠാനാതി ബാഹിരഗ്ഗി വിയ ജതുലോഹാദീനം സഹജാതയമ്മാനം മുദുഭാവാനുപ്പദാനപച്ചുപട്ഠാനാ. അഭിന്നീഹാരോ ഭൂതസങ്ഘാടസ്സ ദേസന്തരുപ്പത്തിഹേതുഭാവോ, നീഹരണം വാ ബീജതോ അങ്കുരസ്സ വിയ.

൩൫൧. ഉതുസമുട്ഠാനാവ കമ്മാദിവസേന അനുപ്പത്തിതോ. ഉതുചിത്തസമുട്ഠാനാ കദാചി ഉതുതോ, കദാചി ചിത്തതോ ഉപ്പജ്ജനതോ. അവസേസാതി വൃത്താവസേസാ കേസാദയോ ചതുവീസതി, ആദിതോ തയോ തേജോകോട്ഠാസാ, പഞ്ച വായോകോട്ഠാസാ ചാതി ദ്വത്തിംസ. സഞ്ചേപിതി തേ സഞ്ചേപി കമ്മാദിവസേന ഉപ്പജ്ജനതോ ചതുസമുട്ഠാനാ. കേസാദിനമ്പി ഹി മംസതോ അവിമുത്തഭാഗോ കമ്മാഹാരചിത്തസമുട്ഠാനോവ ഹോതീതി.

൩൫൨. നാനത്തേകത്തതോതി വിസേസസാമത്തേതോ. ധമ്മാനം ഹി അന്തമത്തം വിസദിസതാ നാനത്തം, സമാനതാ ഏകത്തം. സഞ്ചാസമ്പീതി ചതുന്നമ്പി. സലക്ഖണാദിതോതി സകം ലക്ഖണം സലക്ഖണം, തതോ സലക്ഖണാദിതോ. ആദി-സദേന രസപച്ചുപട്ഠാനാനം വിയ മുദുസങ്ഗഹഹരുസഭാവാനമ്പി സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. “കമ്മസമുട്ഠാനാദിവസേന നാനത്തഭൂതാന”ന്തി കസ്ഥാ വൃത്തം, നനു കമ്മസമുട്ഠാനാദിവസേന ചതുന്നം ധാതുന്നം ഏകത്തം ഹോതി സാധാരണത്താതി? ന, “അന്താ ഏവ ധാതുകോ കമ്മസമുട്ഠാനാ, അന്താ ഉതുആദിസമുട്ഠാനാ”തിആദികം ഭേദം സന്ധായ തഥാ വചനതോ. ഏതാസം ധാതുന്നം. രുപ്പനലക്ഖണം രുപ്പനസഭാവം. കിമ്പനേതം രുപ്പനം നാമ? യാ സീതാദിവരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വിസദിസുപ്പത്തി, തസ്ഥിം വാ സതി യോ വിജ്ജമാനസ്സേവ വിസദിസുപ്പത്തിയാ ഹേതുഭാവോ, തം രുപ്പനം. അനതീതത്താതി അപരിച്ചജനതോ.

മഹന്തപാതുഭാവോ ചേത്ഥ സസമ്ഭാരധാതുവസേന വേദിതഞ്ചോ, തഥാ മഹാവികാരതാ മഹാഭൂതസാമത്തലക്ഖണധാതുവസേന, മഹാപരിഹാരതാ,

മഹത്തവിജ്ഞാനതാ ച ഉഭയവസേനാതി. ഭൂതസദാപേക്വായ “ഏതാനീ”തി നപുംസകനിദ്രേസോ. മഹാന്താനി പാതുഭൂതാനി അനേകസതസഹസ്സ രൂപകലാപസഞ്ചാടതായ സമൂഹവസേന, സന്തതിവസേന ച അപരിമിതപരിമാണാനം, അനേകയോജനായാമവിത്ഥാരാനഞ്ച ഉപ്ലജ്ജനതോ. ചത്താരിനഹുതാനീതി ചത്താരി ദസസഹസ്സാനി. ദേവദാനവാദിനം തിഗാവുതാദിസരീരവസേന മഹാന്താനി പാതുഭൂതാനി.

തത്ത്വായം വചനത്വോ - മഹാന്താനി ഭൂതാനി ജാതാനി നിബൃത്താനീതി മഹാഭൂതാനീതി. അനേകാഭൂതവിസേസദസ്സനേന, അനേകബ്ഭൂതദസ്സനേന ച അനേകച്ഛരിയദസ്സനവസേന മഹന്തോ അബ്ഭൂതോ, മഹാന്താനി വാ അഭൂതാനി ഏത്ഥാതി മഹാഭൂതോ, മായാകാരോ. യക്ഖാദയോ ജാതിവസേനേവ മഹന്താ ഭൂതാതി മഹാഭൂതാ, നിരുള്ഹോ വാ അയം തേസു മഹാഭൂതസദോ ദട്ഠഞ്ചോ. പഥവീആദയോ പന വഞ്ചകതായ, അനിദ്ദിസിതബ്ബട്ഠാനതായ ച മഹാഭൂതാ വിയ മഹാഭൂതാ. ഭൂതസദസ്സ ഉഭയലിങ്ഗതായ നപുംസകതാ കതാ. തത്ത്വ വഞ്ചകതാ സയം അനീലാദിസഭാവാനി ഹുത്വാ നീലാദിസഭാവസ്സ ഉപട്ഠാപനം, അനിത്ഥിപുരിസാദിസഭാവാനേവ ച ഹുത്വാ ഇത്ഥിപുരിസാദിആകാരസ്സ ഉപട്ഠാപനം. തഥാ അഞ്ചമഞ്ചസ്സ അന്തോ, ബഹി ച അട്ഠിതാനംയേവ അഞ്ചമഞ്ചം നിസ്സായ അവട്ഠാനതോ അനിദ്ദിസിതബ്ബട്ഠാനതാ. യദി ഹി ഇമാ ധാതുയോ അഞ്ചമഞ്ചസ്സ അന്തോ റിതാ, ന സകിച്ചകരാ സിയും അഞ്ചമഞ്ചത്താനുപ്സവേസനതോ, അഥ ബഹി റിതാ വിനിബ്ഭുത്താ സിയും. തഥാ സതി അവിനിബ്ഭുത്തവാദോ ഹായേയ്യ, തസ്മാ ന നിദ്ദിസിതബ്ബട്ഠാനാ. ഏവം സന്തേപി പതിട്ഠാനാദിനാ യമാസകം കിച്ചവിസേസേന സേസാനം തിണ്ണം തിണ്ണം ഉപകാരികാ ഹോന്തി, യേന സഹജാതാദിനാ പച്ചയേന പച്ചയാ ഹോന്തി. തേനാഹ “ന ച അഞ്ചമഞ്ചം നിസ്സായ ന തിട്ഠന്തി”തി. മനാപേഹീതി മനോഹരേഹി ചാതുരിയവന്തേഹി. വണ്ണസണ്ഠാനവിക്ഖേപേഹീതി കാളസാമതാദിവണ്ണേഹി, പുമുലവിവരകിസതാദിസണ്ഠാനേഹി, ഹത്ഥഭമുകാദിവിക്ഖേപേഹി ച. സരസലക്ഖണന്തി സഭാവഭൂതം ലക്ഖണം, സകിച്ചകം വാ സഭാവം.

മഹാപരിഹാരതോതി ഏത്ഥ വചനത്ത്വം വദന്തോ ആഹ “മഹന്തേഹി...പേം... ഭൂതാനി, മഹാപരിഹാരാനി വാ ഭൂതാനീ”തി. തത്ത്വ പച്ഛിമത്വേ പുരിമപദേ ഉത്തരപദസ്സ പരിഹാര-സദസ്സ ലോപം കത്വാ “മഹാഭൂതാനീ”തി വുത്തം.

തഥാ ഹീതി തതോ ഏവ വികാരസ്സ മഹന്തത്താ ഏവാതി തം വികാരം ദസ്സേതും “ഭൂമിതോ”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ അച്ഛിമതോതി അഗ്ഗിസ്സ. കോടിസതസഹസ്സം ഏകം കോടിസതസഹസ്സേകം ചക്കവാളന്തി തം സബ്ബം ആണാവേത്തഭാവേന ഏകം കത്വാ വദതി. വിലീയതീതി വിപത്തികരമേഘാഭിവുട്ഠേന ഖാരുദകേന ലവണം വിയ വിലയം ഗച്ഛതി വിധംസതി. കുപിത്തേനാതി ഖുഭിതേന. വികീരതീതി വിധമതി വിധംസതി.

അനുപാദിനേസു വികാരമഹത്തം ദസ്സേത്വാ ഉപാദിനേസു ദസ്സേന്തോ “പത്ഥലോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ കട്ഠമുഖേന വാതി വാ-സദോ ഉപമത്വോ. യഥാ കട്ഠമുഖേന സപ്പേന ഡട്ഠോ പത്ഥലോ ഹോതി, ഏവം പഥവീധാതുപ്സകോപേന സോ കായോ കട്ഠമുഖേവ ഹോതി, കട്ഠമുഖമുഖഗതോ വിയ പത്ഥലോ ഹോതീതി അത്ഥോ. അഥ വാ വാ-സദോ അവധാരണത്വോ. സോ “പഥവീധാതുപ്സകോപേന വാ”തി ഏവം ആന്തോ സമ്ബന്ധിതഞ്ചോ. അയഞ്ഹേത്ഥ അത്ഥോ - കട്ഠമുഖേന ഡട്ഠോപി കായോ പഥവീധാതുപ്സകോപേനേവ പത്ഥലോ ഹോതി, തസ്മാ പഥവീധാതുയാ അവിധുത്തോ സോ കായോ സബ്ബദാ കട്ഠമുഖമുഖഗതോ വിയ ഹോതീതി. വാ-

സദ്യോ വാ അനിയമമേമാ, തത്രായമമേമാ - കട്ഠമുഖേന ഡട്ഠോ കായോ പത്മഭോ ഹോതി വാ, ന വാ ഹോതി മന്താഗദവസേന, പഥവീധാതുപ്പകോപേന പന മന്താഗദരഹിതോ സോ കായോ കട്ഠമുഖമുഖഗതോ വിയ ഹോതി ഏകന്തപത്മഭോതി.

പൂതിയോതി കുമിതോ. സന്തത്തോതി സബ്ബസോ തത്തോ സമുപ്പന്നദാഹോ. സഞ്ചരിണോതി സമന്തതോ ഛരിണോ പരമാണ്ഡഭേദസഞ്ചുണ്ണോ ആയസ്സമതോ ഉപസേനതേമരസ്സ സരീരം വിയ. മഹാവികാരാനിഭൂതാനിതി മഹാവികാരവന്താനി ഭൂതാനി മഹാഭൂതാനിതി പുരിമപദേ ഉത്തരപദലോപേന നിദ്രേസോ ദട്ഠഞ്ചോ. “പഥവീ”തിആദിനാ സബ്ബലോകസ്സ പാകടാനിപി വിപല്ലാസം മുഞ്ചിത്വാ യഥാസഭാവതോ പരിഗൃഹ്ണന്തേ മഹന്തേന വായാമേന വിനാ ന പരിഗൃഹ്ണന്തിതി ദുവിഞ്ഞ്ഞേയസഭാവത്താ “മഹന്താനി”തി വുച്ചന്തി. താനി ഹി സുവിഞ്ഞ്ഞേയ്യാനി. “അമഹന്താനി”തി മന്ത്വാ റിതാ തേസം ദുപ്പരിഗൃഹന്തം ദിസ്വാ “അഹോ മഹന്താനി ഏതാനി”തി ജാനാതിതി മഹാഭൂതേകദേശതാദീഹി വാ കാരണേഹി മഹാഭൂതാനി. ഏതാ ഹി ധാതുയോ മഹാഭൂതേകദേശതോ, മഹാഭൂതസാമന്തത്തോ, മഹാഭൂതസന്നിസ്സയതോ, മഹാഭൂതഭാവതോ, മഹാഭൂതപരിയോസാനതോ ചാതി ഇമേഹിപി കാരണേഹി “മഹാഭൂതാനി”തി വുച്ചന്തി.

തത്ഥ മഹാഭൂതേകദേശതോതി “ഭൂതമിദന്തി, ഭിക്ഖവേ, സമനുപസ്സമാ”തിആദീസു (മം നിം ൧.൪൦൧) ഹി അവിസേസേന ഖണ്ഡപഞ്ചകം “ഭൂത”ന്തി വുച്ചന്തി. തത്ഥ യദിദം കാമഭവേ, രൂപഭവേ, പഞ്ചവോകാരഭവേ, ഏകച്ചേ ച സന്തീഭവേ പവത്തം ഖണ്ഡപഞ്ചകം, തം മഹാവിസയതായ “മഹാഭൂത”ന്തി വത്തബ്ബതം അരഹതി. പഥവീആദയോ പന ചതസ്സോ ധാതുയോ തസ്സ മഹാഭൂതസ്സ ഏകദേശഭൂതാ “മഹാഭൂതാ”തി വുച്ചന്തി. സമുദായേസു ഹി പവത്തവോഹാരാ അവയവേസുപി ദിസ്സന്തി യഥാ “സമുദ്യോ ദിട്ഠോ, പടോ ദഡ്ഠോ”തി ച. മഹാഭൂതസമന്തത്തോതി തദധീനവുത്തിതായ ഭവന്തി ഏത്ഥ ഉപാദാരൂപാനിതി ഭൂതാനി, പഥവീആദയോ ചതസ്സോ ധാതുയോ. സാ പനായമേതാസു ഭൂതസമന്തതാ അനന്തത്ഥവുത്തിതായ ഉപാദാരൂപാനം അവിപരീത്ഥോ, ലോകസ്സ ചേതാ ബഹുപകാരാ, ചക്ഖുസമുദ്യാദീനം നിസ്സയഭൂതാ ചാതി മഹന്താനി ഭൂതാനിതി സമന്തതായിംസു. മഹാഭൂതസന്നിസ്സയതോതി മഹന്താനം മഹാനുഭാവാനം മഹാസമ്മതമധാതുപ്പഭൂതിനം രഞ്ജനം, സക്കാദീനം ദേവാനം, വേപചിത്തിആദീനം അസുരാനം, മഹാബ്രഹ്മാദീനം ബ്രഹ്മാനം, ഗുണതോ വാ മഹന്താനം ബുദ്ധാനം, പച്ചേകബുദ്ധാനം, സാവകാനം ഉപാദായുപാദായ വാ സബ്ബേസമ്പി ഭൂതാനം സത്താനം നിസ്സയഭൂതതായ മഹന്താ ഭൂതാ ഏതേസൂതി മഹാഭൂതാ. ചാതുമഹാഭൂതികോ ഹി നേസം കായോതി. മഹാഭൂതഭാവതോതി ബഹുഭൂതഭാവതോ. അയം ഹി മഹാ-സദ്യോ “മഹാജനോ സന്നിപതിതോ”തിആദീസു ബഹുഭാവേ ദിസ്സന്തി. പഥവീആദയോ ച ധാതുയോ ഏകസ്ഥിവി അത്തഭാവേ അപരിമേയ്യപ്പഭേദാ പവത്തന്തി. തസ്ഥാ മഹന്താ ബഹു അനേകസതസഹസ്സപ്പഭേദാ ഭൂതാനി മഹാഭൂതാ. മഹാഭൂതപരിയോസാനതോതി മഹാഭൂതസ്സ വസേന പരിയോസാനപ്പത്തിതോ.

“കാലോ ഘസതി ഭൂതാനി, സബ്ബാനേവ സഹത്തനാ;

യോ ച കാലഘസോ ഭൂതോ, സ ഭൂതപചനിം പചീ”തി. (ജാ° ൧.൨.൧൯൦) -

ഹി ഏവമാദീസു ഖിണാസവോ “ഭൂതോ”തി വുത്തോ. സോ ഹി ഉച്ഛിന്നഭവനേത്തികതായ ആയതിം അപ്പടിസന്ധികത്താ ഏകന്തതോ “ഭൂതോ”തി വുച്ചന്തി, ന ഇതരേ, ഭവിസ്സന്തിതി വോഹാരം അനതീതത്താ. ഭൂതോ ഏവ ഇവ പൂജാവസേന “മഹാഭൂതോ”തി വുത്തോ യഥാ “മഹാഖിണാസവോ,

മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ"തി ച. ഇമാസഞ്ച ധാതുനം അനാദിമതി സംസാരേ പബന്ധവസേന പവത്തമാനാനം യമാവുത്തസ്സ മഹാഭൂതസ്സേവ സന്താനേ പരിയോസാനപ്പത്തി, നാഞ്ഞത്ര. തസ്മാ മഹാഭൂതേ ഭൂതാ പരിയോസാനം പത്താതി മഹാഭൂതാ പുരിമപദേ ഭൂത-സദസ്സ ലോപം കത്വാ. ഏവമേതാ ധാതുയോ മഹാഭൂതേകദേശതാദീഹി മഹാഭൂതാതി വേദിതബ്ബാ. പഥവിആദിനം കക്ഖളപഗ്ഘരണാദിവിസേസലക്ഖണസമങ്ഗിതാ അപരിച്ചത്തധാതുലക്ഖണാനംയേവാതി ആഹ "ധാതുലക്ഖണം അനതീതത്താ"തി. ന ഹി സാമഞ്ഞപരിച്ചാഗേന വിസേസോ, വിസേസനിരപേക്ഖം വാ സാമഞ്ഞം പവത്തതി. തഥാ ഹി വദന്തി -

“തമത്ഥാപേക്ഖതോ ഭേദം, സസാമഞ്ഞം ജഹാതി നോ; ഗണ്ഹാതി സംസയുപ്പാദാ, സമേവേകത്ഥകം ദധ”ന്തി.

സലക്ഖണധാരണേന ചാതി യേന സലക്ഖണധാരണേന “ധാതുയോ”തി വുച്ചന്തി, തേനേവ “ധമ്മാ”തിപി വുച്ചന്തി ഉഭയമാപി നിസ്സുത്തനിജ്ജീവതായ ഏവ വിഭാവനതോ. തേനേവാഹ - “ഛയാതുരോയം ഭിക്ഖു പുരിസോ, ധമ്മേസു ധമ്മാനുപസ്സീ വിഹരതീ”തി ച. അരൂപാനം ഖണതോ രൂപാനം ഖണസ്സ നാതിഇത്തരതായാഹ “അത്തനോ ഖണാനുരൂപ”ന്തി. ധരണേനാതി റാനേന, പവത്തനേനാതി അത്ഥോ. ഖയട്ഠേനാതി ഖണഭങ്ഗുതായ. ഭയട്ഠേനാതി ഉഭയവയപടിപിളനാദിനാ സപ്പടിഭയതായ. അസാരകട്ഠേനാതി അത്തസാരവിരഹേന.

൩൫൩. സഹുപ്പന്നാവ ഏതാതി ഏതാ ചതസ്സോ ധാതുയോ സഹ ഉപ്പന്നാവ സഹ പവത്തമാനാവ സമാനകാലേ ലബ്ഭമാനാപി അവകംസതോ സബ്ബപരിയന്തിമേ ഉതുചിത്താഹാരസമുട്ഠാനേസു സുദ്ധട്ഠകേ, കമ്മജേസു ജീവിതനവകേതി ഏകേകസ്ഥിം സുദ്ധട്ഠകാദികലാപേപി പദേസേന അവിനിബ്ഭുത്താ വിസും വിസും അനിദ്രിസിതബ്ബട്ഠാനതായ. യത്ഥ ഹി തിസ്സന്നം ധാതുനം പതിട്ഠാവസേന പഥവീ, തത്ഥേവ തസ്സാ ആബന്ധനപരിപാചനസമുദീരണവസേന ഇതരാ. ഏസ നയോ സേസാസുപി.

൩൫൪. പുരിമാ ദേവ ഗരുകത്താ സഭാഗാ അഞ്ഞമഞ്ഞന്തി അധിപ്പായോ. ഏതഥ ച നനു പഥവിയാപി ലഹുഭാവോ അത്ഥി. തഥാ ഹി സാ “കക്ഖളം മുദുകം സണ്ഹം ഫരൂസം ഗരുകം ലഹുക”ന്തി നിദ്രിട്ഠാ, ആപേപി ലഹുഭാവോ ലബ്ഭതേവാതി? ന, നിപ്പരിയായഗരുകാവസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ഗരുകാവോ ഏവ ഹി പഥവീധാതുയാ ഗരുകതരം ഉപാദായ ലഹുഭാവോതി പരിയായേന വുത്തോ സീതഭാവോ വിയ തേജോധാതുയാ. യദി ഏവം രൂപസ്സ ലഹുതാതി കഥം? അയമ്പി വുത്തനയാ ഏവ ലഹുതാകാരം ഉപാദായ ലബ്ഭന്തോ. ന ഹി പരിച്ഛേദവികാരലക്ഖണാനി പരമത്ഥതോ ലബ്ഭന്തി നിപ്ഫന്നരൂപാനം അവത്ഥാവിസേസസഭാവതോ. തസ്മാ പരമത്ഥസിദ്ധം ഗരുകാവം സന്ധായ വുത്തം “പുരിമാ ദേവ ഗരുകത്താ സഭാഗാ”തി. “തഥാ”തി പദേന “സഭാഗാ”തി ഇമമത്ഥം ഉപസംഹരതി. “ദേവ”തി പന ഇദം യഥാ “പുരിമാ”തി ഏതഥ, ഏവം “പച്ഛിമാ”തി ഏതഥാപി ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധിതബ്ബം. വിസഭാഗാ ഗരുകലഹുകഭാവതോതി അധിപ്പായോ. യഥാ ച ഗരുകലഹുകഭാവേഹി, ഏവം പേയ്യഭാവോപേയ്യഭാവേഹി ച സഭാഗവിസഭാഗതാ യോജേതബ്ബാ.

൩൫൫. അജ്ജന്ധത്തികാ ഹേട്ഠാ വുത്തഅജ്ജന്ധത്തികാ, സത്തസന്താനപരിയാപനാതി അത്ഥോ. വിഞ്ഞാണവത്ഥു വിഞ്ഞത്തിഇന്ദ്രിയാനന്തി ചക്ഖാദിനം ഛരണം വിഞ്ഞാണവത്ഥുനം, ദിപിനം വിഞ്ഞത്തിനം,

ഇത്ഥിപുരിസിന്ദ്രിയജീവിതിന്ദ്രിയാനഞ്ച. യേ പന “വിത്താണവത്ഥുതി ഹദയവത്ഥു ഗഹിത”ന്തി വദന്തി, തേസം ഇന്ദ്രിയ-ഗൃഹണേന അട്ഠന്നസി രൂപിന്ദ്രിയാനം ഗഹണം വേദിതഞ്ചം. “വുത്തവിപരീതപ്പകാരാ”തി ഇദം ബാഹിരാനം ധാതുനം യഥാ സഞ്ചസോ വിത്താണവത്ഥുവിത്തത്തിഇന്ദ്രിയാനം അനിസ്സയതാ ച ഇരിയാപഥവിരഹോ ച വുത്തവിപരിയായോ, ഏവം ചതുസമുട്ഠാനതാപിതി കത്ഥാ വുത്തം, ന ലക്ഖണരൂപസ്സ വിയ കൂതോചിപി സമുട്ഠാനസ്സ അഭാവതോ ഉതുസമുട്ഠാനതായ താസം. ലഹുതാദിനിസ്സയതാപി അജ്ഞത്തികാനം ധാതുനം വത്തഞ്ച, ന വാ വത്തഞ്ച. വിത്തത്തി-ഗൃഹണം ഹി ലക്ഖണന്തി.

൩൫൭. ഇതരാഹീതി ആപോതേജോവായുധാതുഹി. ഏകസങ്ഗഹാതി സജാതിസങ്ഗഹേന ഏകസങ്ഗഹാ. സമാനജാതിയാനം ഹി സങ്ഗഹോ സഹജാതിസങ്ഗഹോ. തേനാഹ “സമുട്ഠാനനാനത്താഭാവതോ”തി.

൩൫൮. തിണ്ണം മഹാഭൂതാനം പതിട്ഠാ ഹുത്ഥാ പച്ചയോ ഹോതീതി യേഹി മഹാഭൂതേഹി സമ്പിണ്ഡനവസേന സങ്ഗഹിതാ, പരിപാചനവസേന അനുപാലിതാ, സമുദീരണവസേന വിത്ഥമ്ഭിതാ ച, തേസം അത്തനാ സഹജാതാനം തിണ്ണം മഹാഭൂതാനം പതിട്ഠാ ഹുത്ഥാ തതോ ഏവ സന്ധാരണവസേന അവസ്സയോ ഹോതീ, വുത്തനയേന വാ പതിട്ഠാ ഹുത്ഥാ സഹജാതാദിവസേന പച്ചയോ ഹോതീതി. ഏസ നയോ സേസാസുപി.

൩൫൮. യദിപി അത്തമഞ്ഞആഭോഗപച്ചവേക്ഖണരഹിതാ ഏതേ ധമ്മാതി ഹേട്ഠാ ധാതുനം അസമന്നാഹാരതാ ദസ്സിതാ ഏവ, അഥാപി ഇമിനാവ നയേന വിസും കമ്മട്ഠാനപരിഗൃഹോ കാതഞ്ചോതി ദസ്സേനോ “പഥവിധാതു ചേത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ പഥവിധാതു ചേത്ഥാതി ച-സദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ, തേന അയസി ഏകോ മനസികാരപ്പകാരോതി ദീപേതി. ഏത്ഥാതി ഏതാസു ധാതുസു. അഹം “പഥവിധാതു”തി വാ “പച്ചയോ ഹോമീ”തി വാ ന ജാനാതീതി അത്തനി വിയ അത്തനോ കിച്ചേ ച ആഭോഗാഭാവം ദസ്സേത്ഥാ ഉപകാരകസ്സ വിയ ഉപകത്തഞ്ചാനസി ആഭോഗാഭാവം ദസ്സേത്ഥം “ഇതരാനിപി”തിആദി വുത്തം. സഞ്ചത്ഥാതി സഞ്ചാസു ധാതുസു, തത്ഥാപി അത്തകിച്ചുപകത്തഞ്ചഭേദേസു സഞ്ചേസു.

൩൫൯. പച്ചയവിഭാഗതോതി പച്ചയധമ്മവിഭാഗതോ ചേവ പച്ചയഭാവവിഭാഗതോ ച. “പച്ചയതോ”തി ഹി ഇമിനാ പഥവിആദിനം അത്താസാധാരണോ പതിട്ഠാഭാവാദിനാ സേസഭൂതത്തയസ്സ പച്ചയഭാവോ വുത്തോ. ഇധ പന യേഹി ധമ്മേഹി പഥവിആദിനം ഉപ്പത്തി, തേസം പഥവിആദിനഞ്ച അനവസേസതോ പച്ചയഭാവവിഭാഗോ വുച്ചതീതി അയം ഇമേസം ദിനം ആകാരാനം വിസേസോ. കമ്മന്തി കുസലാകുസലം രൂപുപ്പാദകം കമ്മം. ചിത്തന്തി യം കിഞ്ചി രൂപുപ്പാദകം ചിത്തം. ആഹാരോതി അജ്ഞത്തികോ രൂപുപ്പാദകോ ആഹാരോ. ഉതുതി യോ കോചി ഉതു, അത്ഥതോ തേജോധാതു. കമ്മമേവാതി അവധാരണം സമുട്ഠാനസങ്കരാഭാവദസ്സനത്ഥം, തേന അകമ്മജാനസി കേസഞ്ചി കമ്മസ്സ പരിയായപച്ചയഭാവോ ദീപിതോ ഹോതി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “കമ്മപച്ചയചിത്തസമുട്ഠാന”തിആദി. നനു ച കമ്മസമുട്ഠാനാനം കമ്മതോ അത്തേനപി പച്ചയേന ഭവിതഞ്ചന്തി? ഭവിതഞ്ചം, സോ പന കമ്മഗതികോവാതി പടിയോഗീനിവത്തനത്ഥം അവധാരണം കതം, തേനാഹ “ന ചിത്താദയോ”തി. ചിത്താദിസമുട്ഠാനാനന്തി ഏത്ഥാപി അയമത്ഥോ യഥാരഹം വത്തഞ്ചോ. ഇതരേതി ചിത്താദിതോ അത്തേ. ജനകപച്ചയോതി സമുട്ഠാപകതം സന്ധായ വുത്തം, പച്ചയോ പന കമ്മപച്ചയോവ. വുത്തം ഹി “കുസലാകുസലാ ചേതനാ വിപാകാനം ഖന്ധാനം കടത്താ ച രൂപാനം കമ്മപച്ചയേന പച്ചയോ”തി (പട്ഠാ° ൧.൧.൪൨൭).

സേസാനന്തി ചിത്താദിസമുടാനാനം. പരിയായതോ ഉപനിസ്സയപച്ചയോ ഹോതീതി പടാനേ (പടാനം ച.ച.൯) അരുപാനംയേവ ഉപനിസ്സയപച്ചയസ്സ ആഗതത്താ നിപ്പരിയായേന രൂപധമ്മാനം ഉപനിസ്സയപച്ചയോ നത്ഥി. സുത്തേ പന “പുഗ്ഗലം ഉപനിസ്സായ വനസണ്ഡം ഉപനിസ്സായാ”തി വചനതോ സുത്തന്തികപരിയായേന വിനാ അഭാവോ ഉപനിസ്സയപച്ചയോതി വേദിതബ്ബോ. ചിത്തം ജനകപച്ചയോ ഹോതീതി സഹജാതനിസ്സയാഹാരാദിവസേന പച്ചയോ ഹോത്തം ചിത്തം സമുടാപകതം ഉപാദായ “ജനകപച്ചയോ ഹോതീ”തി വുത്തം. ആഹാരഉത്സുപി ഏസേവ നയോ.

ഏവം കമ്മാദിനം പച്ചയധമ്മാനം വസേന ധാതുസു പച്ചയവിഭാഗം ദസ്സേതാ ഇദാനി തംസമുടാനാനം ധാതുനസി വസേന പച്ചയവിഭാഗം ദസ്സേന്തോ പഠമം താവ “കമ്മസമുടാനം മഹാഭൂത”ന്തിആദിനാ ഉദ്രിസിത്വാ പുന “തത്ഥ കമ്മസമുടാനാ പഥവീയാതു”തിആദിനാ നിദ്രിസതി. തത്ഥ കമ്മസമുടാനാ പഥവീയാതുതി “കമ്മസമുടാനം മഹാഭൂത”ന്തി ഏത്ഥ സാമഞ്ഞതോ വുത്താ കമ്മജപഥവീയാതു. കമ്മസമുടാനാനം ഇതരാസന്തി കമ്മജാനം ആപോധാതുആദിനം തിസ്സന്നം ധാതുനം സഹുപ്പത്തിയാ അത്തനോ ഉപകാരകാനം താസം ഉപകാരകതോ, ആധാരഭാവതോ, ഉപ്പാദതോ യാവ ഭങ്ഗാധരണതോ, വിഗമാഭാവതോ ച സഹജാതഅഞ്ഞമഞ്ഞനിസ്സയഅത്ഥിഅവിഗതവസേന ചേവ പതിടാവസേന ച പച്ചയോ ഹോതി, ഹോന്തി ച കമ്മം വിയ അത്തനോ, താസഞ്ച ന ജനകവസേന പച്ചയോ ഹോതി അസമുടാപകത്താ താസം. കാമഞ്ചേത്ഥ നിസ്സയപച്ചയ-ഗൃഹണേനേവ പതിടാഭാവോ സങ്ഗഹിതോ, പഥവീയാതുയാ പന അനഞ്ഞസാധാരണകിച്ചം സഹജാതാനം പതിടാഭാവോതി ഇമം വിസേസം ദസ്സേതും “പതിടാവസേന ചാ”തി വിസും കത്വാ വുത്തം. ആബന്ധനവസേന ചാതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. തിസന്തതിമഹാഭൂതാനന്തി ഉതുചിത്താഹാരസമുടാനാനം ചതുമഹാഭൂതാനം അഞ്ഞമഞ്ഞം അവോകിണ്ണാനം, അവിച്ഛേദേന പവത്തിം ഉപാദായ സന്തതീതി സന്തതിഗൃഹണം. പഥവീയാതുയാ പതിടാഭാവോ നാമ സഹജാതാനം ധമ്മാനംയേവാതി ആഹ “ന പതിടാവസേനാ”തി. ന ആബന്ധനവസേനാതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. ഏത്ഥാതി ഏതേസു കമ്മസമുടാനമഹാഭൂതേസു. “ചിത്തസമുടാനാ പഥവീയാതു ചിത്തസമുടാനാനം ഇതരാസ”ന്തിആദിസു സുകരോ തന്തിനയോ നേതുന്നി “ചിത്തആഹാര...പേ... ഏസേവ നയോ”തി അതിദിസതി.

സഹജാതാദിപച്ചയവസപ്പവത്താസു ച പനാതി ഏത്ഥ ച-സദ്ദോ സമുച്ചയത്ഥോ, പന-സദ്ദോ വിസേസത്ഥോ, തദുഭയേന ച യഥാവുത്തസഹജാതാദിപച്ചയേഹി പവത്തമാനാ ധാതുയോ ഇമിനാ വിസേസേന പവത്തന്തിതി ഇമമത്ഥം ദീപേതി.

ഇദാനി തം വിസേസം ദസ്സേതും “ഏകം പടിച്ചാ”തിഗാഥമാഹ. തത്ഥ ഏകം ധാതും പടിച്ച തിസ്സോ ധാതുയോ ചതുധാ സമ്പവത്തന്തി, തിസ്സോ ധാതുയോ പടിച്ച ഏകാവ ധാതു ചതുധാ സമ്പവത്തന്തി, ദേവ ധാതുയോ പടിച്ച ദേവ ധാതുയോ ഛായാ സമ്പവത്തന്തിതി യോജനാ. അത്ഥോ പന പഥവീആദിസു ഏകേകിസ്സാ പച്ചയഭാവേ ഇതരാസം തിസ്സന്നം തിസ്സന്നം പച്ചയുപ്പന്നതാതി അയമേകോ ചതുക്കോ, തിസ്സന്നം തിസ്സന്നം പച്ചയഭാവേ ഇതരായ ഏകേകിസ്സാ പച്ചയുപ്പന്നതാതി അയമപരോ ചതുക്കോ, പഠമദുതിയാ, തതീയചതുത്ഥാ, പഠമതതീയാ, ദുതിയചതുത്ഥാ, പഠമചതുത്ഥാ, ദുതിയതതീയാതി ഇമാസം ദിന്നം ദിന്നം പച്ചയഭാവേ തത്ഥ തത്ഥ ഇതരാസം ദിന്നം ദിന്നം പച്ചയുപ്പന്നതാതി അയമേകോ ഛരക്കോ. ഏവം പച്ചയഭാവേന ചതുധാ, ഛായാ ച പവത്തമാനാനം ഏകകദികതികവസേന തികദുകഏകകവസേന ച യഥാക്കമം പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നതാവിഭാഗോ വേദിതബ്ബോ.

അയഞ്ചു പച്ചയഭാവോ സഹജാതഅന്തമന്തനിസ്സയഅത്ഥിഅവിഗതപച്ചയവസേന,
തത്ഥാപി ച അന്തമന്തമുഖേനേവ വേദിതഞ്ചോ. യം സന്ധായ വുത്തം
പടിച്ചവാരേ “ഏകം മഹാഭൂതം പടിച്ച തയോ മഹാഭൂതാ, തയോ മഹാഭൂതേ
പടിച്ച ഏകം മഹാഭൂതം, ദേവ മഹാഭൂതേ പടിച്ച ദേവ മഹാഭൂതാ ഉപ്പജന്തീ”തി
(പദ് ൦൦൦ മ.മ.൫൩).

അഭിക്രമപടിക്രമാഭിതി ആദി-സഭേന

ആദാനവിസ്തൃജ്ഞാദികായികകിരിയാകരണസ്സ സങ്ഗഹോ ദ്ഠംബോ. ഉപ്പിളനസ്സ പച്ചയോ ഹോതി ഘട്ടനകിരിയായ പഥവീയാതുവസേന സിജ്ഞനതോ. സാവാതി പഥവീയാതുയേവ. ആപോധാതുയാ അനുഗതാ ആപോധാതുയാ തത്ത്വ അപ്യാനഭാവം, പഥവീയാതുയാ ച പധാനഭാവന്തി പതിട്ഠാഭാവേ വിയ പതിട്ഠാപനേപി സാതിസയകിച്ചത്താ തസ്സാ പതിട്ഠാപനസ്സ പാദ്ഠപനസ്സ പച്ചയോ ഹോതിതി സമ്ബന്ധോ. അവക്ഖേപനസ്സാതി അധോനിക്ഖിപനസ്സ. തത്ത്വ ച ഗരുതരസഭാവായ ആപോധാതുയാ സാതിസയോ ബ്യാപാരോതി ആഹ “പഥവീയാതുയാ അനുഗതാ ആപോധാതു”തി. തഥാ ഉദ്ധങ്ഗതികാ തേജോധാതുതി ഉദ്ധരണേ വായോധാതുയാ തസ്സാ അനുഗതഭാവോ വുത്തോ. തിരിയം ഗതികായ വായോധാതുയാ അതിഹരണവീതിഹരണേസു സാതിസയോ ബ്യാപാരോതി തേജോധാതുയാ തസ്സാ അനുഗതഭാവോ ഗഹിതോ. തത്ത്വ റിത്ത്ഠാനതോ അഭിമുഖം പാദസ്സ ഹരണം അതിഹരണം, പുരതോ ഹരണം. തതോ മോകം വീതിക്കഞ്ച ഹരണം വീതിഹരണം, പസ്സതോ ഹരണം.

ഏകേകേന മുഖേനാതി “പത്മസ്താ പഥവീ”തിആദിനാ (വിസുദ്ധിം മ.൩൪൭) വിഭത്തേസു തേരസസു ആകാരേസു ഏകേകേന ധാതുനം പരിഗൃഹ്ണമുഖേന. സ്വായന്തി സോ അയം ഉപചാരസമാധി. കഥം പനസ്ത വവത്മാനപരിയായോതി ആഹ “ചതുനം ധാതുന”ന്തിആദി.

നൂറും. ഇദാനി ഇമിസ്സാ ഭാവനായ ആനിസംസേ ദസ്സേതും “ഇദഞ്ച പനാ”തിആദി വുത്തം. സുത്തതം അവഗാഹതീതി ധാതുമത്തതാദസ്സനേന രൂപകായസ്സ അനത്തകതം വവത്ഥാപയതോ തദനുസാരേന നാമകായസ്സാപി അനത്തകതാ സുപാക്ഷാ ഹോതീതി സഞ്ചസോ അത്തസുത്തതം പരിയോഗാഹതി തത്ഥ പതിട്ഠഹതി. സത്തസത്തം സമുഗ്ഘാതേതീതി തതോ ഏവ “സത്തോ പോസോ ഇത്ഥി പുരിസോ”തി ഏവം പവത്തം അയാമാവസത്തം ഉഗ്ഘാതേതി സമൂഹനതി. വാളമിഗയക്ഖരക്ഖസാദിവികപ്പം അനാവജ്ജമാനോതി സസന്താനേ വിയ പരസന്താനേപി ധാതുമത്തതായ സുദിട്ഠത്താ വീണാസവോ വിയ “ഇമേ സീഹബ്ബഗ്ഘാദയോ വാളമിഗാ, ഇമേ യക്ഖരക്ഖസാ”തി ഏവമാദിവികപ്പം അകരോത്തോ ഭയഭേരവം സഹതി അഭിഭവതി. യമാവുത്തവികപ്പനാപജ്ജനം ഹി ഭയഭേരവസഹനസ്സ കാരണം വുത്തം. ഉഗ്ഘാതോ ഉപ്പിലാവിതത്തം. നിഗ്ഘാതോ ദീനഭാവപ്പത്തി. മഹാപഞ്ഞോ ച പന ഹോതി ധാതുവസേന കായേ സമ്മദേവ ഘനവിനിബ്ഭോഗസ്സ കരണതോ. തഥാ ഹിദം കമ്മട്ഠാനം ബുദ്ധിചരിതസ്സ അനുകൂലന്തി വുത്തം, സുഗതിപരായണോ വാ ഇന്ദ്രിയാനം അപരിപക്തായന്തി അധിപ്പായോ.

ഏകൂനവീസതിഭാവനാനയപടിമണ്ഡിതസ്സ

ചതുരാതുവപത്മാനനിദ്രേസസ്തു ലീനത്വവണ്ണനാ നിഷ്ഠിതാ.

പുനർനിർമ്മാണം. “കോ സമാധി”തിരുവിതാംകൂറിലെ സർവ്വപ്രദേശങ്ങളിലും യാതൊരു
 വിഭാഗവുമില്ലാത്തതാണ്. സർവ്വപ്രദേശത്തും ഹി ഞ്ഞാൽ പരമേശ്വരൻ

സുവിന്യോഹോതി സഞ്ചേപപുഷ്പകത്താ വിത്ഥാരസ്സ, വിത്ഥാരവിധിനാ ച സഞ്ചേപവിധി സഞ്ചേപഹതിതി “സമാധിസ്സ വിത്ഥാരം ഭാവനാനയഞ്ച ദസ്സേതു”തി വുത്തം. അഥ വാ “കോ സമാധി”തിആദിനാപി സമാധിസ്സേവ പകാരഭേദോ ദസ്സീയതി, ഭാവനാനിസംസോപി ഭാവനാനയനിസ്സീതോ ഏവാതി അധിപ്പായേന “വിത്ഥാരം ഭാവനാനയഞ്ച ദസ്സേതു”തി വുത്തം. സബ്ബപ്പകാരത്തോതി പലിബോധുപച്ഛേദാദികസ്സ സബ്ബസ്സ ഭാവനായ പുബ്ബകിച്ചസ്സ കരണപ്പകാരത്തോ ചേവ സബ്ബകമ്മട്ഠാനഭാവനാവിഭാവനത്തോ ച.

“സമത്താഹോതി”തി വത്ഥാ തമേവ സമത്തഭാവം വിഭാവേതും “ദുവിധോയേവാ”തിആദി വുത്തം. ഇധ അധിപ്പേതോ സമാധിതി ലോകിയസമാധിം ആഹ. ദസസു കമ്മട്ഠാനേസൂതി യാനി ഹേട്ഠ “ഉപചാരാവഹാനീ”തി വുത്താനി ദസ കമ്മട്ഠാനാനി, തേസു. അപ്പനാപുബ്ബഭാഗചിത്തേസൂതി അപ്പനായ പുബ്ബഭാഗചിത്തേസു അട്ഠന്നം ത്യാനാനം പുബ്ബഭാഗചിത്തുപ്പാദേസു. ഏകഗുതാതി ഏകാവജ്ജനവിമിയം, നാനാവജ്ജനവിമിയഞ്ച ഏകഗുതാ. അവസേസകമ്മട്ഠാനേസൂതി “അപ്പനാവഹാനീ”തി വുത്തേസു തിംസകമ്മട്ഠാനേസു.

സമാധിആനിസംസകമാവണ്ണനാ

൩൬൨. ദിട്ഠയമ്മോ വുച്ചതി പച്ചക്ഖഭൂതോ അത്തഭാവോ, തത്ഥ സുഖവിഹാരോ ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരോ. കാമം “സമാപജ്ജിത്വാ”തി ഏതേന അപ്പനാസമാധിയേവ വിഭാവിതോ, “ഏകഗുചിത്താ”തി പന പദേന ഉപചാരസമാധിനോപി ഗഹണം ഹോതീതി തത്തോ നിവത്തനത്ഥം “അപ്പനാസമാധിഭാവനാ”തി വുത്തം. ന ഖോ പന്നേതേതി ഏതേ ബാഹിരകഭാവിതാ ത്യാനയമ്മാ ചിത്തേകഗുതാമത്തകരാ. അരിയസ്സ വിനയേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ സാസനേ “സല്ലേഖാ”തിന വുച്ചന്തി കിലേസാനം സല്ലേഖനപടിപദാ ന ഹോതീതി കത്വാ, സാസനേ പന അവിഹിംസാദയോപി സല്ലേഖാവ ലോകുത്തരപാദകത്താ.

സമ്ബാധേതി തണ്ഹാസംകിലേസാദിനാ സംകിലിട്ഠായ പരമസമ്ബാധേ അതിവിധ സങ്കട്ഠാനഭൂതേ സംസാരപ്പവത്തേ. ഓകാസാധിഗമനയേനാതി അത്ഥപടിലാഭയോഗസ്സ നവമഖണ്ഡസഞ്ചാതസ്സ ഓകാസസ്സ അധിഗമനയേന. തസ്സ ഹി ദുല്ലഭതായ അപ്പനാധിഗമവി അനധിഗമയമാനോ സംവേഗബഹുലോ പുഗുലോ ഉപചാരസമാധിമഹിയേവ റത്ഥാ വിപസ്സനായ കമ്മം കരോതി “സീഘം സംസാരദുക്ഖം സമതിക്കമിസ്സാമീ”തി.

അഭിഞ്ഞാപാദകന്തി ഇദ്ധിവിധാദിഅഭിഞ്ഞാണാണപാദകഭൂതം അധിട്ഠാനഭൂതം. ഹോതീതി വുത്തനയാതി ഏത്ഥ ഇതി-സദോ പകാരത്ഥോ, തേന “ഇമിനാ പകാരേന വുത്തനയാ”തി സേസാഭിഞ്ഞാനവി വുത്തപ്പകാരം സഞ്ചേപഹതി. സതിസതി ആയതനേതി പുരിമഭവസിദ്ധേ അഭിഞ്ഞാധിഗമസ്സ കാരണേ വിജ്ജമാനേ. അഭിഞ്ഞാധിഗമസ്സ ഹി അധികാരോ ഇച്ഛിതബ്ബോ, യോ “പുബ്ബഹേതു”തി വുച്ചതി. ന സമാപത്തീസു വസീഭാവോ. തേനാഹ ഭഗവാ “സതി സതി ആയതനേ”തി (മം നിം ൩.൧൨൮; അം നിം ൩.൧൦൨). അഭിഞ്ഞാസച്ഛികരണീയസ്സാതി വക്ഖമാനവിഭാഗായ അഭിവിസിട്ഠായ പഞ്ഞായ സച്ഛികാതബ്ബസ്സ. ധമ്മസ്സാതി ഭാവേതബ്ബസ്സ ചേവ വിഭാവേതബ്ബസ്സ ച ധമ്മസ്സ. അഭിഞ്ഞാസച്ഛികിരിയായ ചിത്തം അഭിനിന്നാമേതീതി യോജനാ. തത്ര തത്രേവാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിംയേവ സച്ഛികാതബ്ബധമ്മേ. സക്ഖിഭാവായ പച്ചക്ഖകാരിതായ ഭബ്ബോ സക്ഖിഭബ്ബോ, തസ്സ ഭാവോ സക്ഖിഭബ്ബതാ, തം സക്ഖിഭബ്ബതം.

തം തം ഭവഗമികമ്മം ആരബ്ഭ ഭവപത്ഥനായ അനുപന്നായപി കമ്മസ്സ കരുപചിതഭാവേനേവ ഭവപത്ഥനാകിച്ചം സിജ്ഞതീതി ദസ്സേനോ ആഹ “അപത്ഥയമാനാവ”തി. സഹ ബ്ബേതി പവത്തതീതി സഹബ്ബോ, സഹായോ, ഇധ പന ഏകഭവുപഗോ അധിപ്പേതോ, തസ്സ ഭാവോ സഹബ്ബതാ, തം സഹബ്ബതം.

കിം പന അപ്പനാസമാധിഭാവനായേവ ഭവവിസേസാനിസംസാ, ഉദാഹു ഇതരാപിതി ചോദനം മനസി കത്വാ ആഹ “ഉപചാരസമാധിഭാവനാപി”തിആദി.

നിബ്ബാനന്തി തിസ്സന്നം ദുക്ഖതാനം നിബ്ബുതിം. രൂപധമ്മേ പരിയാപന്നാ വിജ്ജമാനാപി സഞ്ചാരദുക്ഖതാ ചിത്തസ്സ അഭാവേന അസന്തസമാവ. തേനാഹ “സുഖം വിഹരിസ്സാമാ”തി. സോളസഹി ഞാണചരിയാഹീതി അനിചാനുപസ്സനാദുക്ഖഅനത്തനിബ്ബിദാവിരാഗനിരോധപടിനിസ്സഗ്ഗവിവട്ടാനുപസ്സനാതി ഇമാഹി അട്ഠഹി, അട്ഠഹി ച അരിയമഗ്ഗഫലഞാണേഹീതി ഏവം സോളസഹി. നവഹിസമാധിചരിയാഹീതി പഞ്ചന്നം രൂപജ്ഞാനാനം, ചതുന്നം അരൂപജ്ഞാനാനഞ്ച വസേന ഏവം നവഹി. കേചി പന “ചത്താരോ രൂപജ്ഞാനസമാധി, ചത്താരോ അരൂപജ്ഞാനസമാധി, ഉഭയേസം ഉപചാരസമാധിം ഏകം കത്വാ ഏവം നവാ”തി വദന്തി.

സമാധിഭാവനായോഗേതി സമാധിഭാവനായ അനുയോഗേ അനുയുജ്ജനേ, സമാധിഭാവനാസഞ്ചാരേ വാ യോഗേ. യോഗോതി ഭാവനാ വുച്ചതി. യഥാഹ “യോഗാ വേ ജായതീ ഭൂരീ”തി (ധം പം ൨൮൨).

൩൬൩. സമാധിപിതി പി-സദേന സീലം സമ്പിണ്ഡേതി.

സമാധിനിദേശവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി ഏകാദസമപരിച്ഛേദവണ്ണനാ.

പഠമോ ഭാഗോ നിട്ഠിതോ.